ΤΖΆΣΕΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο κατ’ εικόνα ημών, καθ’ ομοίωσιν ημών· και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ’ εικόνα εαυτού.
2 Και έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο από τη γη, και φύσηξε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και ο άνθρωπος έγινε ζωντανή ψυχή, προικισμένη με ομιλία.
3 Και είπε Κύριος: Δεν είναι καλό στον άνθρωπο να είναι μόνος· θα του κάνω βοηθό όμοιο.
4 Και ο Κύριος έριξε βαθύ ύπνο στον Αδάμ, και κοιμήθηκε, και αφαίρεσε μία από τις πλευρές του, και έχτισε σάρκα πάνω σε αυτήν, και την έπλασε και την έφερε στον Αδάμ. Και ο Αδάμ ξύπνησε από τον ύπνο του, και να, μια γυναίκα στεκόταν μπροστά του.
5 Και είπε: Αυτό είναι οστό από τα οστέά μου, και θα ονομαστεί γυναίκα, επειδή αυτή αφαιρέθηκε από τον άνθρωπο· και ο Αδάμ αποκάλεσε το όνομά της Εύα, επειδή αυτή ήταν η μητέρα όλων των ζωντανών.
6 Και ο Θεός τους ευλόγησε και ονόμασε τα ονόματά τους Αδάμ και Εύα την ημέρα που τους δημιούργησε· και είπε Κύριος ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη.
7 Και πήρε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ και τη γυναίκα του, και τους έβαλε στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργούν και να τον φυλάνε· και τους πρόσταξε και τους είπε: Από κάθε δέντρο του κήπου μπορείτε να τρώτε, αλλά από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού δεν θα φάτε· επειδή, την ημέρα που θα φάτε απ' αυτό, θα πεθάνετε οπωσδήποτε.
8 Και αφού ο Θεός τους ευλόγησε και τους πρόσταξε, έφυγε από αυτούς, και ο Αδάμ και η γυναίκα του κατοίκησαν στον παράδεισο σύμφωνα με την εντολή που τους είχε δώσει ο Κύριος.
9 Και το φίδι, που ο Θεός είχε δημιουργήσει μαζί τους στη γη, ήρθε προς αυτούς για να τους παρακινήσει να παραβιάσουν την εντολή του Θεού, την οποία τους είχε δώσει.
10 Και το φίδι δελέασε και έπεισε τη γυναίκα να φάει από το δέντρο της γνώσης. Και η γυναίκα υπάκουσε στη φωνή του φιδιού, και παρέβηκε τον λόγο του Θεού, και πήρε από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, και έφαγε, και πήρε από αυτό και έδωσε και στον άντρα της, και έφαγε.
11 Και ο Αδάμ και η σύζυγός του παρέβησαν την εντολή του Θεού που τους είχε δώσει, και ο Θεός το γνώριζε, και άναψε ο θυμός του εναντίον τους και τους καταράστηκε.
12 Και ο Κύριος ο Θεός τους έδιωξε εκείνη την ημέρα από τον κήπο της Εδέμ, για να καλλιεργήσουν τη γη από την οποία πάρθηκαν· και πήγαν και κατοίκησαν στα ανατολικά του κήπου της Εδέμ· και ο Αδάμ γνώρισε τη γυναίκα του την Εύα, και γέννησε δύο γιους και τρεις θυγατέρες.
13 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ πρωτότοκου Κάιν, λέγουσα· Ἄνδρα ἀπέκτησα παρά Κυρίου· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἑτέρου ἐκάλεσεν Ἄβελ, ὅτι εἶπεν· Μάταια ἦλθαμε εἰς τὴν γῆν καὶ μάταια ἀφαιρεθήκαμεν ἀπ’ αὐτῆς.
14 Και τα αγόρια μεγάλωσαν, και ο πατέρας τους τούς έδωσε κτήμα στη γη· και ο Κάιν ήταν γεωργός, και ο Άβελ βόσκος προβάτων.
15 Και μετά από λίγα χρόνια, έφεραν μια περίπου προσφορά στον Κύριο, και ο Κάιν έφερε από τους καρπούς της γης, και ο Άβελ έφερε από τα πρωτότοκα του ποιμνίου του από το πάχος της. Και ο Θεός στράφηκε και έστρεψε την προσοχή του στον Άβελ και στην προσφορά του, και κατέβηκε φωτιά από τον Κύριο από τον ουρανό και την κατέφαγε.
16 καὶ πρὸς τὸν Κάιν καὶ τὴν προσφοράν αὐτοῦ οὐκ ἐκλίσθη Κύριος πρὸς αὐτήν, ὅτι ἔφερε ἀπὸ τῶν κατώτερων καρπῶν τῆς γῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. καὶ ὁ Κάιν ζήλευσε ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἄβελ διὰ τοῦτο, καὶ ἐζήτησε πρόφασιν νὰ τὸν θανατώσει.
17 Και μετά από λίγο καιρό, ο Κάιν και ο Άβελ, ο αδελφός του, πήγαν μια μέρα στο χωράφι για να κάνουν τις δουλειές τους· και ήταν και οι δύο στο χωράφι, ο Κάιν καλλιεργώντας και όργωνε τη γη του, και ο Άβελ έβοσκε το ποίμνιο του· και το ποίμνιο πέρασε από το μέρος που οργώθηκε ο Κάιν στη γη· και λυπήθηκε πολύ ο Κάιν γι' αυτό.
18 Και ο Κάιν πλησίασε με θυμό τον αδελφό του Άβελ, και του είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, ώστε να έρθεις να κατοικήσεις και να φέρεις τα πρόβατά σου να βόσκουν στη γη μου;
19 Και ο Άβελ απάντησε στον αδελφό του, τον Κάιν, και του είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, ώστε να τρως το κρέας των προβάτων μου και να ντύνεσαι με το μαλλί τους;
20 Και τώρα, λοιπόν, βγάλε από πάνω μου το μαλλί των προβάτων μου, με το οποίο ντύθηκες, και ανταπόδωσέ με για τον καρπό και το κρέας τους, που έφαγες· και όταν το κάνεις αυτό, τότε θα φύγω από τη γη σου, όπως είπες.
21 Και είπε ο Κάιν στον αδελφό του Άβελ: Αν σε θανατώσω σήμερα, ποιος θα ζητήσει από μένα το αίμα σου;
22 Και ο Άβελ απάντησε στον Κάιν, λέγοντας: «Ο Θεός, που μας δημιούργησε στη γη, αυτός θα εκδικηθεί την υπόθεσή μου, και θα ζητήσει από σένα το αίμα μου, αν με φονεύσεις· επειδή, ο Κύριος είναι ο κριτής και ο κριτής, και αυτός θα ανταποδώσει τον άνθρωπο σύμφωνα με την κακία του, και τον ασεβή σύμφωνα με την κακία που θα κάνει στη γη».
23 Και τώρα, αν με σκοτώσεις εδώ, σίγουρα ο Θεός γνωρίζει τις κρυφές σου σκέψεις και θα σε κρίνει για το κακό που δήλωσες ότι θα μου κάνεις σήμερα.
24 Και όταν ο Κάιν άκουσε τα λόγια που είχε πει ο αδελφός του, ο Άβελ, ιδού, ο θυμός του Κάιν άναψε εναντίον του αδελφού του, του Άβελ, επειδή δήλωσε αυτό το πράγμα.
25 Και ο Κάιν έσπευσε και σηκώθηκε, και πήρε το σιδερένιο μέρος του οργωτικού του οργάνου, με το οποίο ξαφνικά χτύπησε τον αδελφό του και τον σκότωσε. Και ο Κάιν έχυσε το αίμα του Άβελ, του αδελφού του, στη γη, και το αίμα του Άβελ έτρεχε στη γη μπροστά στο ποίμνιο.
26 Και μετά από αυτό, ο Κάιν μετανόησε που σκότωσε τον αδελφό του, και λυπήθηκε πολύ, και έκλαψε γι' αυτόν, και αυτό τον στενοχωρούσε υπερβολικά.
27 Και αφού σηκώθηκε ο Κάιν, έσκαψε λάκκο στο χωράφι, όπου έβαλε το σώμα του αδελφού του, και σκόρπισε το χώμα από πάνω του.
28 Και ο Κύριος γνώρισε τι έκανε ο Κάιν στον αδελφό του· και εμφανίστηκε ο Κύριος στον Κάιν και του είπε: Πού είναι ο Άβελ ο αδελφός σου, που ήταν μαζί σου;
29 Και ο Κάιν προσποιήθηκε, και είπε: Δεν ξέρω, μήπως είμαι φύλακας του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπε προς

αυτόν: Τι έκανες; Η φωνή του αίματος του αδελφού σου κραυγάζει προς εμένα από τη γη όπου τον θανάτωσες.
30 Διότι σκότωσες τον αδελφό σου και προσποιήθηκες μπροστά μου, και φαντάστηκες στην καρδιά σου ότι δεν σε είδα ούτε γνώριζα όλες τις πράξεις σου.
31 Αλλά εσύ έκανες αυτό το πράγμα και σκότωσες τον αδελφό σου χωρίς λόγο, και επειδή σου μίλησε σωστά· και τώρα, λοιπόν, καταραμένος να είσαι από τη γη που άνοιξε το στόμα της για να δεχτεί το αίμα του αδελφού σου από το χέρι σου, και στην οποία τον έθαψες.
32 Και όταν το καλλιεργήσεις, δεν θα σου δώσει πλέον τη δύναμή του όπως στην αρχή, γιατί αγκάθια και τριβόλια θα παράγει η γη, και εσύ θα περιπλανιέσαι και θα περιπλανιέσαι στη γη μέχρι την ημέρα του θανάτου σου.
33 Και κατά τον καιρό εκείνο ο Κάιν βγήκε από την παρουσία του Κυρίου, από τον τόπο όπου βρισκόταν, και περιπλανήθηκε στη γη ανατολικά της Εδέμ, αυτός και όλα τα υπάρχοντά του.
34 Και γνώρισε ο Κάιν τη γυναίκα του εκείνες τις ημέρες, και συνέλαβε και γέννησε γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Ενώχ, λέγοντας: Εν τω καιρώ εκείνου ο Κύριος άρχισε να του δίνει ανάπαυση και ησυχία στη γη.
35 Και κατά τον καιρό εκείνο άρχισε και ο Κάιν να χτίζει μια πόλη· και έχτισε την πόλη, και ονόμασε την πόλη Ενώχ, σύμφωνα με το όνομα του γιου του· επειδή, κατά τις ημέρες εκείνες ο Κύριος του έδωσε ανάπαυση επάνω στη γη, και δεν περιπλανήθηκε ούτε περιπλανήθηκε όπως στην αρχή.
36 Και εγεννήθη Ιράδ εις τον Ενώχ, και Ιράδ εγέννησε τον Μεχουιαήλ, και Μεχουιαήλ εγέννησε τον Μαθουσαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και στο εκατοστό τριακοστό έτος της ζωής του Αδάμ στη γη, γνώρισε ξανά την Εύα τη γυναίκα του· και αυτή συνέλαβε και γέννησε γιο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν αυτού· και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ, λέγοντας: «Επειδή, ο Θεός μου έδωσε άλλο σπέρμα στη θέση του Άβελ, επειδή τον σκότωσε ο Κάιν».
2 Και έζησε ο Σηθ εκατόν πέντε χρόνια, και γέννησε γιο· και ο Σηθ ονόμασε τον γιο του Ενώς, λέγοντας: Επειδή, κατά τον καιρό εκείνο οι γιοι των ανθρώπων άρχισαν να πληθύνονται, και να ταλαιπωρούν τις ψυχές και τις καρδιές τους, παραβαίνοντας και επαναστατώντας ενάντια στον Θεό.
3 Και στις ημέρες του Ενώς οι γιοι των ανθρώπων συνέχισαν να επαναστατούν και να παρανομούν ενάντια στον Θεό, για να αυξήσουν την οργή του Κυρίου ενάντια στους γιους των ανθρώπων.
4 Και οι γιοι των ανθρώπων πήγαν και λάτρευσαν άλλους θεούς, και ξέχασαν τον Κύριο, που τους είχε δημιουργήσει στη γη· και κατά τις ημέρες εκείνες οι γιοι των ανθρώπων έκαναν αγάλματα από χαλκό και σίδηρο, ξύλο και πέτρα, και προσκυνούσαν και τα λάτρευαν.
5 Και έκαστος άνθρωπος έκανε τον θεό του και τον προσκύνησαν· και οι γιοι των ανθρώπων εγκατέλειψαν τον Κύριο όλες τις ημέρες του Ενώς και των παιδιών του· και άναψε η οργή του Κυρίου εξαιτίας των έργων τους και των βδελυγμάτων τους, που έκαναν στη γη.
6 Και ο Κύριος έκανε τα νερά του ποταμού Γιών να τους κατακλύσουν, και τους κατέστρεψε και τους κατέστρεψε, και κατέστρεψε το ένα τρίτο της γης, και παρά ταύτα, οι γιοι των ανθρώπων δεν επέστρεψαν από τους κακούς τους δρόμους, και τα χέρια τους εξακολουθούσαν να εκτείνονται για να κάνουν κακό ενώπιον του Κυρίου.
7 Και κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε ούτε σπορά ούτε θερισμός στη γη· και δεν υπήρχε τροφή για τους γιους των ανθρώπων, και η πείνα ήταν πολύ μεγάλη κατά τις ημέρες εκείνες.
8 Και ο σπόρος που έσπειραν εκείνες τις ημέρες στη γη έγινε αγκάθια, τριβόλια και τριβόλια· επειδή, από τις ημέρες του Αδάμ ήταν αυτή η διακήρυξη σχετικά με τη γη, για την κατάρα του Θεού, την οποία καταράστηκε τη γη, εξαιτίας της αμαρτίας που αμάρτησε ο Αδάμ ενώπιον του Κυρίου.
9 Και όταν οι άνθρωποι συνέχισαν να επαναστατούν και να παραβαίνουν τον Θεό και να διαφθείρουν τους τρόπους τους, διαφθείρεται και η γη.
10 Και ο Ενώς έζησε ενενήντα χρόνια και γέννησε τον Καϊνάν.
11 Και ο Καϊνάν μεγάλωσε και ήταν σαράντα ετών, και έγινε σοφός και είχε γνώση και επιδεξιότητα σε κάθε σοφία, και βασίλευε πάνω σε όλους τους γιους των ανθρώπων, και οδήγησε τους γιους των ανθρώπων στη σοφία και τη γνώση· επειδή, ο Καϊνάν ήταν ένας πολύ σοφός άνθρωπος και είχε σύνεση σε κάθε σοφία, και με τη σοφία του βασίλευε πάνω σε πνεύματα και δαίμονες·
12 Και ο Καϊνάν γνώριζε από τη σοφία του ότι ο Θεός θα κατέστρεφε τους γιους των ανθρώπων επειδή αμάρτησαν στη γη, και ότι ο Κύριος στις έσχατες ημέρες θα έφερνε πάνω τους τα νερά του κατακλυσμού.
13 Και κατά τις ημέρες εκείνες ο Καϊνάν έγραψε πάνω σε πέτρινες πλάκες τι θα συνέβαινε στο μέλλον, και τα έβαλε στους θησαυρούς του.
14 Και ο Καϊνάν βασίλευσε σε ολόκληρη τη γη, και έστρεψε μερικούς από τους γιους των ανθρώπων στην υπηρεσία του Θεού.
15 Και όταν ο Καϊνάν ήταν εβδομήντα ετών, γέννησε τρεις γιους και δύο θυγατέρες.
16 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Καϊνάν· το όνομα του πρωτότοκου Μαλαλεήλ, του δεύτερου Ενάν, και του τρίτου Μερέδ· και οι αδελφές τους ήσαν Αδά και Ζιλλά· αυτοί είναι οι πέντε γιοι του Καϊνάν, που γεννήθηκαν σε αυτόν.
17 Και ο Λάμεχ, ο γιος του Μαθουσαήλ, συγγενεύτηκε με τον Καϊνάν μέσω γάμου· και πήρε τις δύο θυγατέρες του για γυναίκες του· και η Αδά συνέλαβε και γέννησε γιο στον Λάμεχ, και τον ονόμασε Ιαβάλ.
18 Και συνέλαβε ξανά και γέννησε γιο, και τον ονόμασε Ιουβάλ· και η Σιλλά, η αδελφή της, ήταν στείρα εκείνες τις ημέρες και δεν είχε απογόνους.
19 Διότι κατά τις ημέρες εκείνες οι γιοι των ανθρώπων άρχισαν να αμαρτάνουν εναντίον του Θεού και να παραβιάζουν τις εντολές που είχε προστάξει στον Αδάμ, να είναι καρποφόροι και να πληθύνονται στη γη.
20 Και μερικοί από τους γιους των ανθρώπων έπιναν στις γυναίκες τους ένα ποτό που τις έκανε στείρες, για να διατηρήσουν το σώμα τους και να μην ξεθωριάσει η όμορφη εμφάνισή τους.
21 Και όταν οι γιοι των ανθρώπων έπιναν μερικές από τις γυναίκες τους, η Σιλλά έπινε μαζί τους.

22 Και οι γυναίκες που γέννησαν παιδιά φαίνονταν βδελυρές στα μάτια των ανδρών τους ως χήρες, όσο ζούσαν οι άνδρες τους, επειδή μόνο στις στείρες ήταν προσκολλημένες.
23 Και στο τέλος των ημερών και των χρόνων, όταν η Σιλλά γέρασε, ο Κύριος άνοιξε την κοιλιά της.
24 Και συνέλαβε και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Θουβάλ Κάιν, λέγοντας: Αφού μαράθηκα, τον πήρα από τον Παντοδύναμο Θεό.
25 Και συνέλαβε ξανά και γέννησε θυγατέρα, και την ονόμασε Νααμά, επειδή είπε: Αφού μαράθηκα, βρήκα ευχαρίστηση και ηδονή.
26 Και ο Λάμεχ ήταν γέροντας και προχωρημένος στην ηλικία, και τα μάτια του ήταν θαμπά, ώστε δεν μπορούσε να δει· και ο Θουβάλ-Καϊν, ο γιος του, τον οδηγούσε· και μια μέρα ο Λάμεχ πήγε στο χωράφι, και ο Θουβάλ-Καϊν, ο γιος του, ήταν μαζί του· και ενώ περπατούσαν στο χωράφι, ο Κάιν, ο γιος του Αδάμ, προχώρησε προς αυτούς· επειδή, ο Λάμεχ ήταν πολύ γέροντας και δεν μπορούσε να δει πολύ, και ο Θουβάλ-Καϊν, ο γιος του, ήταν πολύ νέος.
27 Και ο Θουβάλ, ο Κάιν, είπε στον πατέρα του να τραβήξει το τόξο του· και με τα βέλη χτύπησε τον Κάιν, που ήταν ακόμα μακριά, και τον θανάτωσε, επειδή τους φαινόταν σαν ζώο.
28 Και τα βέλη μπήκαν στο σώμα του Κάιν, παρόλο που ήταν μακριά τους, και έπεσε στη γη και πέθανε.
29 Και ο Κύριος ανταπέδωσε στον Κάιν την κακία του σύμφωνα με την κακία του, την οποία είχε κάνει στον αδελφό του Άβελ, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, τον οποίο είχε μιλήσει.
30 Και αφού πέθανε ο Κάιν, ο Λάμεχ και ο Θουβάλ πήγαν να δουν το ζώο που είχαν σκοτώσει· και είδαν, και ιδού, ο Κάιν, ο παππούς τους, ήταν πεσμένος νεκρός στη γη.
31 Και ο Λάμεχ λυπήθηκε πολύ που το έκανε αυτό, και χτυπώντας τα χέρια του μαζί χτύπησε τον γιο του και προκάλεσε τον θάνατό του.
32 Και άκουσαν οι γυναίκες του Λάμεχ τι είχε κάνει ο Λάμεχ, και ζητούσαν να τον σκοτώσουν.
33 Και οι γυναίκες του Λάμεχ τον μισούσαν από εκείνη την ημέρα, επειδή έθανα τον Κάιν και τον Θουβάλ, και οι γυναίκες του Λάμεχ χωρίστηκαν από αυτόν, και δεν ήθελαν να τον ακούσουν κατά τις ημέρες εκείνες.
34 Και ο Λάμεχ ήρθε στις γυναίκες του, και τις έπεισε να τον ακούσουν για το θέμα αυτό.
35 Και είπε στις γυναίκες του, την Αδά και τη Σιλλά: Ακούστε τη φωνή μου, γυναίκες του Λάμεχ, προσέξτε τα λόγια μου· επειδή, τώρα φανταζόσασταν και είπατε ότι σκότωσα έναν άνθρωπο με τις πληγές μου, και ένα παιδί με τις πληγές μου, επειδή δεν έκαναν βία· αλλά να ξέρετε σίγουρα ότι είμαι γέροντας και γκρίζος, και ότι τα μάτια μου είναι βαριά από την ηλικία, και έκανα αυτό το πράγμα εν αγνοία μου.
36 Και οι γυναίκες του Λάμεχ τον άκουσαν σε αυτό το θέμα, και επέστρεψαν σε αυτόν με τη συμβουλή του πατέρα τους Αδάμ. Αλλά δεν του γέννησαν παιδιά από τότε, γνωρίζοντας ότι η οργή του Θεού μεγάλωνε κατά τις ημέρες εκείνες ενάντια στους γιους των ανθρώπων, για να τους εξολοθρεύσει με τα νερά του κατακλυσμού για τις κακές τους πράξεις.
37 Και ο Μαλαλεήλ, ο γιος του Καϊνάν, έζησε εξήντα πέντε χρόνια και γέννησε τον Ιάρεδ· και ο Ιάρεδ έζησε εξήντα δύο χρόνια και γέννησε τον Ενώχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και ο Ενώχ έζησε εξήντα πέντε χρόνια και γέννησε τον Μαθουσάλα· και ο Ενώχ περπάτησε με τον Θεό, αφού γέννησε τον Μαθουσάλα, και λάτρευε τον Κύριο, και καταφρονούσε τους κακούς δρόμους των ανθρώπων.
2 Και η ψυχή του Ενώχ ήταν περιτυλιγμένη στη διδασκαλία του Κυρίου, στη γνώση και στη σύνεση· και με σύνεση αποσύρθηκε από τους γιους των ανθρώπων, και κρύφτηκε από αυτούς για πολλές ημέρες.
3 Και αφού πέρασαν πολλά χρόνια, ενώ υπηρετούσε τον Κύριο και προσευχόταν μπροστά του στο σπίτι του, άγγελος Κυρίου τον φώναξε από τον ουρανό και του είπε: «Ιδού εγώ».
4 Και είπε: Σήκω, βγες από το σπίτι σου και από τον τόπο όπου κρύβεσαι, και φανέρωσέ τους γιους των ανθρώπων, για να τους διδάξεις την οδό στην οποία πρέπει να περπατήσουν και το έργο που πρέπει να κάνουν για να εισέλθουν στους δρόμους του Θεού.
5 Και ο Ενώχ σηκώθηκε σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, και βγήκε από το σπίτι του, από τον τόπο του και από το δωμάτιο στο οποίο ήταν κρυμμένος· και πήγε στους γιους των ανθρώπων και τους δίδαξε τους δρόμους του Κυρίου· και εκείνη την εποχή συγκέντρωσε τους γιους των ανθρώπων και τους γνώρισε με την διδασκαλία του Κυρίου.
6 Και διέταξε να κηρυχθεί σε όλους τους τόπους όπου κατοικούσαν οι γιοι των ανθρώπων, λέγοντας: Πού είναι ο άνθρωπος που θέλει να γνωρίσει τους δρόμους του Κυρίου και τα καλά έργα; Ας έρθει στον Ενώχ.
7 Και όλοι οι γιοι των ανθρώπων συγκεντρώθηκαν τότε κοντά του· επειδή, όλοι όσοι επιθυμούσαν αυτό το πράγμα πήγαν στον Ενώχ, και ο Ενώχ βασίλευσε πάνω στους γιους των ανθρώπων σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου· και ήρθαν και τον προσκύνησαν και άκουσαν τον λόγο του.
8 Και το πνεύμα του Θεού ήταν επάνω στον Ενώχ, και δίδαξε σε όλους τους ανθρώπους του τη σοφία του Θεού και τους τρόπους του. Και οι γιοι των ανθρώπων υπηρέτησαν τον Κύριο όλες τις ημέρες του Ενώχ, και έρχονταν να ακούσουν τη σοφία του.
9 Και όλοι οι βασιλιάδες των γιων των ανθρώπων, πρώτοι και τελευταίοι, μαζί με τους άρχοντες και τους κριτές τους, ήρθαν στον Ενώχ όταν άκουσαν για τη σοφία του, και τον προσκύνησαν, και ζήτησαν επίσης από τον Ενώχ να βασιλεύσει πάνω τους, κάτι στο οποίο συναίνεσε.
10 Και συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί, εκατόν τριάντα βασιλιάδες και άρχοντες, και έκαναν τον Ενώχ βασιλιά τους, και όλοι ήταν υπό την εξουσία και τις εντολές του.
11 Και ο Ενώχ τους δίδαξε σοφία, γνώση και τους δρόμους του Κυρίου· και έκανε ειρήνη ανάμεσά τους, και ειρήνη υπήρχε σε όλη τη γη κατά τη διάρκεια της ζωής του Ενώχ.
12 Και ο Ενώχ βασίλευσε επάνω στους γιους των ανθρώπων διακόσια σαράντα τρία χρόνια, και έκανε κρίση και δικαιοσύνη σε όλο τον λαό του, και τους οδήγησε στους δρόμους του Κυρίου.
13 Και αυτές είναι οι γενεαλογίες του Ενώχ, του Μαθουσάλα, του Ελισσαλέ και του Ελιμέλεχ, τριών γιων· και οι αδελφές τους ήταν η Μελχά και η Ναχμά· και

ο Μαθουσάλα έζησε ογδόντα επτά χρόνια και γέννησε τον Λάμεχ.
14 Και ήταν στο πεντηκοστό έκτο έτος της ζωής του Λάμεχ, όταν πέθανε ο Αδάμ· εννιακόσια τριάντα ετών ήταν όταν πέθανε· και οι δύο γιοι του, μαζί με τον Ενώχ και τον Μαθουσάλα, τον γιο του, τον έθαψαν με μεγάλη μεγαλοπρέπεια, όπως σε ταφή βασιλιάδων, στο σπήλαιο που του είχε πει ο Θεός.
15 Και σε εκείνον τον τόπο όλοι οι γιοι των ανθρώπων έκαναν μεγάλο πένθος και κλάμα για τον Αδάμ· γι' αυτό έγινε συνήθεια μεταξύ των γιων των ανθρώπων μέχρι σήμερα.
16 Και ο Αδάμ πέθανε επειδή έφαγε από το δέντρο της γνώσης· αυτός και τα παιδιά του μετά από αυτόν, όπως είχε πει Κύριος ο Θεός.
17 Και ήταν κατά το έτος του θανάτου του Αδάμ, που ήταν το διακόσιο σαράντα τρίτο έτος της βασιλείας του Ενώχ, εκείνη την εποχή ο Ενώχ αποφάσισε να αποχωριστεί από τους γιους των ανθρώπων και να κρυφτεί όπως αρχικά, για να υπηρετήσει τον Κύριο.
18 Και ο Ενώχ έκανε έτσι, αλλά δεν κρύφτηκε εντελώς από αυτούς, αλλά έμεινε μακριά από τους γιους των ανθρώπων τρεις ημέρες και μετά πήγε σε αυτούς για μία ημέρα.
19 Και κατά τις τρεις ημέρες που βρισκόταν στο δωμάτιό του, προσευχόταν και δοξολογούσε τον Κύριο τον Θεό του. Και την ημέρα που πήγε και εμφανίστηκε στους υπηκόους του, τους δίδαξε τους δρόμους του Κυρίου, και όλα όσα τον ρωτούσαν για τον Κύριο, τους τα είπε.
20 Και έκανε έτσι για πολλά χρόνια, και στη συνέχεια κρύφτηκε για έξι ημέρες, και εμφανίστηκε στον λαό του μία ημέρα στις επτά· και μετά από αυτό μία φορά το μήνα, και έπειτα μία φορά το χρόνο, μέχρι που όλοι οι βασιλιάδες, οι πρίγκιπες και οι γιοι των ανθρώπων τον αναζήτησαν, και επιθύμησαν ξανά να δουν το πρόσωπο του Ενώχ, και να ακούσουν τον λόγο του· αλλά δεν μπορούσαν, καθώς όλοι οι γιοι των ανθρώπων φοβόντουσαν πολύ τον Ενώχ, και φοβόντουσαν να τον πλησιάσουν εξαιτίας του θεϊκού δέους που καθόταν στο πρόσωπό του· επομένως, κανένας άνθρωπος δεν μπορούσε να τον κοιτάξει, φοβούμενος ότι μπορεί να τιμωρηθεί και να πεθάνει.
21 Και όλοι οι βασιλιάδες και οι άρχοντες αποφάσισαν να συγκεντρώσουν τους γιους των ανθρώπων και να έρθουν στον Ενώχ, νομίζοντας ότι όλοι θα μπορούσαν να του μιλήσουν την ώρα που θα εμφανιζόταν ανάμεσά τους, και το έκαναν.
22 Και ήρθε η μέρα που ο Ενώχ βγήκε έξω και όλοι συγκεντρώθηκαν και ήρθαν σε αυτόν, και ο Ενώχ τους μίλησε τα λόγια του Κυρίου και τους δίδαξε σοφία και γνώση, και προσκύνησαν μπροστά του και είπαν: Ζήτω ο βασιλιάς! Ζήτω ο βασιλιάς!
23 Και μετά από λίγο καιρό, καθώς οι βασιλιάδες και οι άρχοντες και οι γιοι των ανθρώπων μιλούσαν στον Ενώχ, και ο Ενώχ τους δίδασκε τους δρόμους του Θεού, ιδού, ένας άγγελος Κυρίου κάλεσε τον Ενώχ από τον ουρανό και θέλησε να τον ανεβάσει στον ουρανό για να τον κάνει να βασιλεύσει εκεί πάνω στους γιους του Θεού, όπως είχε βασιλεύσει πάνω στους γιους των ανθρώπων στη γη.
24 Όταν ο Ενώχ άκουσε αυτά τα λόγια εκείνη την εποχή, πήγε και συγκέντρωσε όλους τους κατοίκους της γης, και τους δίδαξε σοφία και γνώση, και τους έδωσε θεϊκές οδηγίες, και τους είπε: «Έχω την υποχρέωση να αναληφθώ στον ουρανό, γι' αυτό δεν γνωρίζω την ημέρα της αναχώρησής μου».
25 Και τώρα, λοιπόν, θα σε διδάξω σοφία και γνώση και θα σε διδάξω, πριν σε αφήσω, πώς να ενεργήσεις πάνω στη γη, ώστε να ζήσεις· και έτσι έκανε.
26 Και τους δίδαξε σοφία και γνώση, και τους έδωσε διδασκαλία, και τους επέπληξε, και έθεσε ενώπιόν τους διατάγματα και κρίσεις για να εκτελούν στη γη, και έκανε ειρήνη ανάμεσά τους, και τους δίδαξε αιώνια ζωή, και κατοίκησε μαζί τους για κάποιο χρονικό διάστημα διδάσκοντάς τους όλα αυτά τα πράγματα.
27 Και κατά τον καιρό εκείνο οι γιοι των ανθρώπων ήταν μαζί με τον Ενώχ, και ο Ενώχ μιλούσε προς αυτούς. Και σήκωσαν τα μάτια τους, και η εικόνα ενός μεγάλου αλόγου κατέβηκε από τον ουρανό, και το άλογο βάδιζε στον αέρα.
28 Και διηγήθηκαν στον Ενώχ όσα είδαν· και ο Ενώχ τους είπε: «Εξαιτίας μου κατεβαίνει αυτό το άλογο στη γη· ήρθε η ώρα που θα φύγω από εσάς και δεν θα σας φανώ πλέον».
29 Και κατέβηκε το άλογο εκείνη την ώρα και στάθηκε μπροστά στον Ενώχ, και τον είδαν όλοι οι γιοι των ανθρώπων που ήταν μαζί με τον Ενώχ.
30 Και ο Ενώχ πρόσταξε πάλι να κηρυχθεί μια φωνή, λέγοντας: Πού είναι ο άνθρωπος που θέλει να γνωρίζει τους δρόμους του Κυρίου του Θεού του; Ας έρθει σήμερα στον Ενώχ πριν αναληφθεί από εμάς.
31 Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι γιοι των ανθρώπων και ήρθαν στον Ενώχ εκείνη την ημέρα· και όλοι οι βασιλιάδες της γης με τους άρχοντες και τους συμβούλους τους παρέμειναν μαζί του εκείνη την ημέρα· και ο Ενώχ δίδαξε τότε στους γιους των ανθρώπων σοφία και γνώση, και τους έδωσε θεϊκή διδασκαλία· και τους πρόσταξε να υπηρετούν τον Κύριο και να περπατούν στους δρόμους του όλες τις ημέρες της ζωής τους, και συνέχισε να κάνει ειρήνη ανάμεσά τους.
32 Και μετά από αυτό σηκώθηκε και ανέβηκε στο άλογο· και βγήκε έξω, και όλοι οι γιοι των ανθρώπων τον ακολούθησαν, περίπου οκτακόσιες χιλιάδες άνδρες· και πήγαν μαζί του μια μέρα ταξίδι.
33 Και τη δεύτερη ημέρα τους είπε: Επιστρέψτε στις σκηνές σας· γιατί να πάτε; Ίσως πεθάνετε· και μερικοί απ' αυτούς έφυγαν απ' αυτόν, και όσοι απέμειναν πήγαν μαζί του έξι ημέρες δρόμο· και ο Ενώχ τούς έλεγε κάθε μέρα: Επιστρέψτε στις σκηνές σας, για να μην πεθάνετε· αλλά δεν ήθελαν να επιστρέψουν, και πήγαν μαζί του.
34 Και την έκτη ημέρα, μερικοί από τους άνδρες έμειναν και προσκολλήθηκαν σε αυτόν, και του είπαν: Θα πάμε μαζί σου στον τόπο όπου πηγαίνεις· ζει Κύριος, μόνο ο θάνατος θα μας χωρίσει.
35 Και τόσο πολύ τον παρακίνησαν να πάει μαζί του, ώστε έπαψε να τους μιλάει· και τον καταδίωξαν και δεν επέστρεψαν.
36 Και όταν οι βασιλιάδες επέστρεψαν, διέταξαν να γίνει απογραφή, για να μάθουν τον αριθμό των ανδρών που είχαν απομείνει και πήγαν με τον Ενώχ· και την έβδομη ημέρα ο Ενώχ ανέβηκε στον ουρανό μέσα σε ανεμοστρόβιλο, με άλογα και άρματα φωτιάς.
37 Και την όγδοη ημέρα, όλοι οι βασιλιάδες που ήταν με τον Ενώχ έστειλαν να φέρουν πίσω τον αριθμό των ανδρών που ήταν με τον Ενώχ, στον τόπο από τον οποίο αναλήφθηκε στον ουρανό.

38 Και όλοι εκείνοι οι βασιλιάδες πήγαν στον τόπο και βρήκαν τη γη γεμάτη χιόνι, και πάνω στο χιόνι υπήρχαν μεγάλες πέτρες από χιόνι, και ο ένας είπε στον άλλον: Ελάτε, ας σπάσουμε το χιόνι και ας δούμε, ίσως οι άντρες που έμειναν με τον Ενώχ να είναι νεκροί, και να βρίσκονται τώρα κάτω από τις πέτρες από χιόνι, και έψαξαν, αλλά δεν τον βρήκαν, γιατί είχε αναληφθεί στον ουρανό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και όλες οι ημέρες που ο Ενώχ έζησε πάνω στη γη ήταν τριακόσια εξήντα πέντε χρόνια.
2 Και όταν ο Ενώχ ανέβηκε στον ουρανό, όλοι οι βασιλιάδες της γης σηκώθηκαν και πήραν τον Μαθουσάλα τον γιο του και τον έχρισαν, και τον έκαναν βασιλιά τους στη θέση του πατέρα του.
3 Και ο Μαθουσάλας έπραξε ευθέως ενώπιον του Θεού, όπως τον δίδαξε ο Ενώχ, ο πατέρας του, και έτσι δίδαξε στους γιους των ανθρώπων σοφία, γνώση και φόβο Θεού σε όλη τη ζωή του, και δεν παρέκκλινε από την καλή οδό ούτε δεξιά ούτε αριστερά.
4 Αλλά στις τελευταίες ημέρες του Μαθουσάλα, οι γιοι των ανθρώπων απομακρύνθηκαν από τον Κύριο, διέφθειραν τη γη, λήστευσαν και λεηλάτησαν ο ένας τον άλλον, και επαναστάτησαν ενάντια στον Θεό και παραβίασαν, και διέφθειραν τους δρόμους τους, και δεν ήθελαν να ακούσουν τη φωνή του Μαθουσάλα, αλλά επαναστάτησαν εναντίον του.
5 Και ο Κύριος οργίστηκε υπερβολικά εναντίον τους, και ο Κύριος συνέχισε να καταστρέφει τον σπόρο εκείνες τις ημέρες, ώστε δεν υπήρχε ούτε σπορά ούτε θερισμός στη γη.
6 Διότι όταν έσπειραν τη γη για να βρουν τροφή για τη συντήρησή τους, ιδού, φύτρωσαν αγκάθια και τριβόλια, τα οποία δεν έσπειραν.
7 Και οι γιοι των ανθρώπων δεν επέστρεψαν από τους κακούς τους δρόμους, και τα χέρια τους εξακολουθούσαν να εκτείνονται για να κάνουν το κακό ενώπιον του Θεού, και παρόργισαν τον Κύριο με τους κακούς τους δρόμους, και ο Κύριος θύμωσε πολύ, και μετανόησε ότι είχε δημιουργήσει τον άνθρωπο.
8 Και σκέφτηκε να τους καταστρέψει και να τους εξολοθρεύσει, και το έκανε.
9 Εν ταις ημέραις εκείναις, εν τω Λάμεχ, υιός Μαθουσάλα, ήτο εκατόν εξήκοντα ετών, απέθανε ο Σηθ, υιός Αδάμ.
10 Και όλες οι ημέρες που έζησε ο Σηθ έγιναν εννιακόσια δώδεκα χρόνια, και πέθανε.
11 Και ο Λάμεχ ήταν εκατόν ογδόντα ετών όταν πήρε την Ασμουά, την κόρη του Ελισαά, γιου του Ενώχ, θείου του, και αυτή συνέλαβε.
12 Και κατά τον καιρό εκείνο οι γιοι των ανθρώπων έσπειραν τη γη, και καρποφόρησε λίγο φαγητό· όμως, οι γιοι των ανθρώπων δεν επέστρεψαν από τους κακούς τους δρόμους, και αμάρτησαν και στασίασαν ενάντια στον Θεό.
13 Και η γυναίκα του Λάμεχ συνέλαβε και γέννησε σ' αυτόν γιο εκείνη την εποχή, κατά την επανάσταση του έτους.
14 Και ο Μαθουσάλας αποκάλεσε το όνομά του Νώε, λέγοντας: Η γη ήταν στις ημέρες του σε ηρεμία και απαλλαγμένη από φθορά· και ο Λάμεχ ο πατέρας του αποκάλεσε το όνομά του Μεναχέμ, λέγοντας: Αυτός θα μας παρηγορήσει στα έργα μας και στον άθλιο μόχθο μας στη γη, την οποία ο Θεός είχε καταραστεί.
15 Και το παιδί μεγάλωσε και απογαλακτίστηκε, και περπάτησε στους δρόμους του πατέρα του, του Μαθουσάλα, άψογος και ευθύς ενώπιον του Θεού.
16 Και όλοι οι γιοι των ανθρώπων απομακρύνθηκαν από τους δρόμους του Κυρίου κατά τις ημέρες εκείνες, καθώς πολλαπλασιάζονταν επάνω στο πρόσωπο της γης με γιους και θυγατέρες, και δίδαξαν ο ένας στον άλλον τις κακές τους πράξεις και εξακολουθούσαν να αμαρτάνουν ενάντια στον Κύριο.
17 Και κάθε άνθρωπος έκανε για τον εαυτό του έναν θεό, και λήστευαν και λεηλατούσαν κάθε άνθρωπος τον πλησίον του καθώς και τον συγγενή του, και διέφθειραν τη γη, και η γη γέμισε βία.
18 Και οι κριτές και οι άρχοντές τους πήγαν στις κόρες των ανθρώπων και έπαιρναν τις γυναίκες τους με τη βία από τους συζύγους τους σύμφωνα με την εκλογή τους· και οι γιοι των ανθρώπων εκείνες τις ημέρες έπαιρναν από τα κτήνη της γης, τα θηρία του αγρού και τα πτηνά του ουρανού, και δίδαξαν την ανάμειξη ζώων από το ένα είδος στο άλλο, για να παροργίσουν τον Κύριο· και είδε ο Θεός ολόκληρη τη γη, και ήταν διεφθαρμένη, επειδή κάθε σάρκα είχε διαφθείρει τους τρόπους της πάνω στη γη, όλοι οι άνθρωποι και όλα τα ζώα.
19 Και είπε Κύριος: Θα εξαλείψω τον άνθρωπο που δημιούργησα από προσώπου της γης, ναι, από άνθρωπο μέχρι τα πουλιά του ουρανού, μαζί με τα κτήνη και τα θηρία που είναι στο χωράφι, επειδή μετανοώ ότι τα έκανα.
20 Και όλοι οι άνθρωποι που περπάτησαν στους δρόμους του Κυρίου, πέθαναν κατά τις ημέρες εκείνες, πριν ο Κύριος φέρει πάνω στον άνθρωπο το κακό που είχε πει· επειδή, αυτό ήταν από τον Κύριο, για να μην δουν το κακό που ο Κύριος μίλησε για τους γιους των ανθρώπων.
21 Και ο Νώε βρήκε χάρη ενώπιον του Κυρίου, και ο Κύριος εξέλεξε αυτόν και τα παιδιά του για να αναστήσει από αυτούς σπέρμα σε ολόκληρη τη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 ΚΑΙ ήταν στο ογδοηκοστό τέταρτο έτος της ζωής του Νώε, που πέθανε ο Ενώχ, ο γιος του Σηθ. Ήταν εννιακόσιος πέντε ετών όταν πέθανε.
2 Και εν τω εκατόν εβδομήκοντα ενάτου έτους της ζωής του Νώε απέθανε ο Καϊνάν, ο υιός του Ενώς· και πάσαι αι ημέραι του Καϊνάν έγειναν εννιακόσια δέκα έτη, και απέθανε.
3 Και εν τω διακοσιοστώ τριακοστώ τετάρτω έτει της ζωής του Νώε απέθανε ο Μαλαλεήλ, ο υιός του Καϊνάν· και αι ημέραι του Μαλαλεήλ έγεινον οκτακόσια ενενήντα πέντε έτη, και απέθανε.
4 Και ο Ιάρεδ, ο γιος του Μαλαλεήλ, πέθανε κατά τις ημέρες εκείνες, στο τριακόσιο τριακοστό έκτο έτος της ζωής του Νώε· και όλες οι ημέρες του Ιάρεδ έγιναν εννιακόσια εξήντα δύο χρόνια, και πέθανε.
5 Και όλοι όσοι ακολουθούσαν τον Κύριο πέθαναν εκείνες τις ημέρες, πριν δουν το κακό που ο Θεός είχε πει να κάνει στη γη.
6 Και μετά την πάροδο πολλών ετών, στο τετρακόσιο ογδόντα έτος της ζωής του Νώε, όταν όλοι οι άνθρωποι που ακολούθησαν τον Κύριο απέθαναν από τους γιους των

ανθρώπων, και μόνο ο Μαθουσάλας είχε απομείνει, είπε ο Θεός στον Νώε και στον Μαθουσάλα, λέγοντας:
7 Λαλήστε, και διακηρύξτε στους γιους των ανθρώπων, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Επιστρέψτε από τους πονηρούς σας δρόμους και εγκαταλείψτε τα έργα σας· και ο Κύριος θα μετανοήσει για το κακό που είπε να σας κάνει, ώστε να μην συμβεί.
8 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ σας δίνω περίοδο εκατόν είκοσι ετών· εάν επιστρέψετε σε μένα και εγκαταλείψετε τους πονηρούς σας δρόμους, τότε και εγώ θα αποστραφώ από το κακό που σας είπα, και δεν θα υπάρξει, λέγει Κύριος.
9 Και ο Νώε και ο Μαθουσάλας έλεγαν όλα τα λόγια του Κυρίου στους γιους των ανθρώπων, κάθε μέρα, μιλώντας συνεχώς προς αυτούς.
10 Αλλά οι γιοι των ανθρώπων δεν τους άκουσαν ούτε έστρεψαν τα αυτιά τους στα λόγια τους, και έγιναν σκληροτράχηλοι.
11 Και ο Κύριος τους έδωσε περίοδο εκατόν είκοσι ετών, λέγοντας: Αν επιστρέψουν, τότε ο Θεός θα μετανοήσει για το κακό, ώστε να μην καταστρέψει τη γη.
12 Νώε, ο γιος του Λάμεχ, απέφευγε να πάρει γυναίκα κατά τις ημέρες εκείνες για να γεννήσει παιδιά· επειδή, έλεγε: «Τώρα, βέβαια, ο Θεός θα καταστρέψει τη γη· γιατί λοιπόν να γεννήσω παιδιά;»
13 Και ο Νώε ήταν δίκαιος άνθρωπος, τέλειος στη γενιά του, και ο Κύριος τον εξέλεξε για να αναστήσει σπέρμα από το σπέρμα του επάνω στο πρόσωπο της γης.
14 Και είπε Κύριος προς τον Νώε: Πάρε για τον εαυτό σου γυναίκα, και κάνε παιδιά· επειδή, σε είδα δίκαιο ενώπιόν μου σε αυτή τη γενεά.
15 καὶ ἀναστήσεις σπέρμα καὶ τὰ τέκνα σου μετὰ σῶς ἐν μέσῳ τῆς γῆς· καὶ ὁ Νὰ ἀπῆλθεν καὶ ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἐξελέξατο Νααμά, θυγατέρα τοῦ Ενώχ, καὶ ἦν πεντακόσια ογδόντα ἐτῶν.
16 Και ο Νώε ήταν τετρακόσιων ενενήντα οκτώ ετών, όταν πήρε τη Νααμά για γυναίκα του.
17 Και η Νααμά συνέλαβε και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιάφεθ, λέγοντας: Ο Θεός με πλάτυνε στη γη· και συνέλαβε ξανά και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σημ, λέγοντας: Ο Θεός με έκανε υπόλοιπο, για να αναστήσω σπέρμα στο μέσο της γης.
18 Και ο Νώε ήταν πεντακόσιων δύο ετών όταν η Νααμά γέννησε τον Σημ· και τα αγόρια μεγάλωσαν και περπάτησαν στους δρόμους του Κυρίου, σε όλα όσα τους δίδαξε ο Μαθουσάλα και ο Νώε ο πατέρας τους.
19 Και ο Λάμεχ, ο πατέρας του Νώε, πέθανε κατά τις ημέρες εκείνες· όμως, δεν ακολούθησε με όλη του την καρδιά τους δρόμους του πατέρα του· και πέθανε στο εκατόν ενενήντα πέμπτο έτος της ζωής του Νώε.
20 Και όλες οι ημέρες του Λάμεχ έγιναν επτακόσια εβδομήντα χρόνια, και πέθανε.
21 Και όλοι οι γιοι των ανθρώπων που γνώριζαν τον Κύριο, πέθαναν εκείνο το έτος, πριν ο Κύριος φέρει κακό πάνω τους· επειδή, ο Κύριος ήθελε να πεθάνουν, για να μην δουν το κακό που ο Θεός θα έφερνε πάνω στους αδελφούς και τους συγγενείς τους, όπως είχε πει να κάνει.
22 Εν εκείνω δε τον καιρόν, είπε Κύριος προς τον Νώε και τον Μαθουσάλα· Σηκωθείτε και διακηρύξτε προς τους υιούς των ανθρώπων πάντα τα λόγια, τα οποία ελάλησα προς εσάς εν ταις ημέραις εκείναις· ίσως επιστρέψουν από των πονηρών οδών αυτών· και τότε μετανοήσω περί του κακού και δεν το φέρω.
23 Και ο Νώε και ο Μαθουσάλα στάθηκαν μπροστά και είπαν στα αυτιά των γιων των ανθρώπων όλα όσα ο Θεός είχε μιλήσει γι' αυτούς.
24 Αλλά οι γιοι των ανθρώπων δεν ήθελαν να ακούσουν ούτε να κλίνουν τα αυτιά τους σε όλα τα λεγόμενά τους.
25 Και μετά ταύτα είπε Κύριος προς Νώε· Το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, ένεκα των κακών αυτών έργων· και ιδού, εγώ καταστρέψω την γην.
26 Και πάρε σε σένα ξύλο γόφερ, και πήγαινε σε κάποιο μέρος και φτιάξε μια μεγάλη κιβωτό, και τοποθέτησέ την σε εκείνο το μέρος.
27 Και έτσι θα το κάνεις· τριακόσιοι πήχεις το μήκος του, πενήντα πήχεις το πλάτος του και τριάντα πήχεις το ύψος του.
28 Και θα κάνεις για τον εαυτό σου μια θύρα, ανοιχτή από τα πλάγια της, και θα την τελειώσεις μέχρι έναν πήχη από πάνω, και θα την καλύψεις από μέσα και από έξω με πίσσα.
29 Και ιδού, εγώ θα φέρω τον κατακλυσμό των υδάτων επάνω στη γη, και κάθε σάρκα θα εξολοθρευτεί, και όλα όσα υπάρχουν επάνω στη γη θα απολεστούν από κάτω από τον ουρανό.
30 καὶ ἐσύ καὶ ἡ οἰκογένειά σου πορεύσῃ καὶ συνάξεις δύο ζεύγη ἀπὸ πᾶσιν τῶν ζωῶν, ἀρσενικῶν καὶ θῆλῳ, καὶ φέρε αὐτὰ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ νὰ ἀναγεννήσωσι σπέρμα ἀπὸ αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
31 και συγκέντρωσε σε σένα όλη την τροφή που τρώγεται από όλα τα ζώα, για να υπάρχει τροφή για σένα και για αυτά.
32 Και θα διαλέξεις για τους γιους σου τρεις παρθένες, από τις θυγατέρες των ανθρώπων, και θα είναι γυναίκες των γιων σου.
33 Και αφού ο Νώε σηκώθηκε, έκανε την κιβωτό στον τόπο όπου ο Θεός τον είχε προστάξει· και ο Νώε έκανε όπως τον είχε προστάξει ο Θεός.
34 Στο πεντακόσιο ενενήντα πέμπτο έτος της ζωής του, ο Νώε άρχισε να κατασκευάζει την κιβωτό, και την κατασκεύασε σε πέντε χρόνια, όπως είχε προστάξει ο Κύριος.
35 Τότε ο Νώε πήρε τις τρεις θυγατέρες του Ελιακείμ, γιου του Μαθουσάλα, για γυναίκες στους γιους του, όπως ο Κύριος είχε προστάξει στον Νώε.
36 Και εν τω καιρώ εκείνου απέθανε ο Μαθουσάλας, ο γιος του Ενώχ, εννιακόσιων εξήντα ετών, όταν απέθανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Εκείνο τον καιρό, μετά τον θάνατο του Μαθουσάλα, ο Κύριος είπε στον Νώε: «Μπες εσύ και η οικογένειά σου στην κιβωτό· δες, εγώ θα συγκεντρώσω κοντά σου όλα τα ζώα της γης, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του ουρανού, και όλοι θα έρθουν και θα περικυκλώσουν την κιβωτό».
2 Και θα πας και θα καθίσεις κοντά στις πόρτες της κιβωτού, και όλα τα ζώα, τα ζώα και τα πτηνά θα συγκεντρωθούν και θα παραταχθούν μπροστά σου, και όσα από αυτά έρθουν και σκύψουν μπροστά σου, θα τα πάρεις και θα τα παραδώσεις στα χέρια των γιων σου, οι οποίοι θα τα φέρουν στην κιβωτό, και όλους όσους θα σταθούν μπροστά σου θα τους αφήσεις.

3 Και ο Κύριος το έκανε αυτό την επόμενη ημέρα, και ζώα, θηρία και πτηνά ήρθαν σε μεγάλα πλήθη και περικύκλωσαν την κιβωτό.
4 Και ο Νώε πήγε και κάθισε κοντά στην πόρτα της κιβωτού· και από κάθε σάρκα που σκύβει μπροστά του, την έφερε στην κιβωτό· και όλους όσους στέκονται μπροστά του τους άφησε στη γη.
5 Και ήρθε μια λέαινα, με τα δύο μικρά της, αρσενικό και θηλυκό, και τα τρία έσκυψαν μπροστά στον Νώε. Και τα δύο μικρά σηκώθηκαν ενάντια στη λέαινα και την πάταξαν, και την έδιωξαν από τον τόπο της. Και έφυγε, και επέστρεψαν στους τόπους τους, και έσκυψαν επάνω στη γη μπροστά στον Νώε.
6 Και η λέαινα έφυγε τρέχοντας και στάθηκε στη θέση των λιονταριών.
7 Και είδε ο Νώε αυτό, και θαύμασε πολύ· και σηκώθηκε, και πήρε τα δύο νεογνά, και τα έφερε στην κιβωτό.
8 Και ο Νώε έφερε στην κιβωτό από όλα τα ζωντανά πλάσματα που ήσαν πάνω στη γη, ώστε δεν έμεινε τίποτα παρά μόνο αυτά που ο Νώε έφερε στην κιβωτό.
9 Δύο και δύο ήρθαν στον Νώε στην κιβωτό, αλλά από τα καθαρά ζώα και τα καθαρά πτηνά, έφερε επτά ζευγάρια, όπως τον είχε προστάξει ο Θεός.
10 Και όλα τα ζώα, τα θηρία και τα πτηνά, ήταν ακόμα εκεί, και περικύκλωσαν την κιβωτό από κάθε τόπο, και η βροχή δεν είχε πέσει παρά μόνο μετά από επτά ημέρες.
11 Και εκείνη την ημέρα, ο Κύριος έκανε να σειστεί ολόκληρη η γη, και ο ήλιος σκοτείνιασε, και τα θεμέλια του κόσμου οργίστηκαν, και ολόκληρη η γη σείστηκε βίαια, και οι αστραπές άστραψαν, και οι βροντές βρόντηξαν, και όλες οι πηγές στη γη έσπασαν, όπως δεν ήταν γνωστό στους κατοίκους πριν· και ο Θεός έκανε αυτό το μεγάλο έργο, για να τρομοκρατήσει τους γιους των ανθρώπων, ώστε να μην υπάρχει πλέον κακό πάνω στη γη.
12 Και οι γιοι των ανθρώπων δεν ήθελαν να επιστρέψουν από τους πονηρούς τους δρόμους, και αύξησαν την οργή του Κυρίου εκείνη την εποχή, και δεν έστρεψαν την καρδιά τους σε όλα αυτά.
13 Και στο τέλος των επτά ημερών, στο εξακοσιοστό έτος της ζωής του Νώε, τα νερά του κατακλυσμού έπεσαν πάνω στη γη.
14 Και όλες οι πηγές της αβύσσου έσπασαν, και οι καταρράκτες του ουρανού ανοίχτηκαν, και η βροχή έπεφτε πάνω στη γη σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες.
15 Και ο Νώε και η οικογένειά του, και όλα τα ζωντανά ζώα που ήταν μαζί του, μπήκαν στην κιβωτό εξαιτίας των νερών του κατακλυσμού, και ο Κύριος τον έκλεισε μέσα.
16 Και όλοι οι γιοι των ανθρώπων που είχαν απομείνει στη γη, εξαντλήθηκαν από το κακό εξαιτίας της βροχής, επειδή τα νερά έρχονταν πιο βίαια στη γη, και τα ζώα και τα θηρία ήταν ακόμα γύρω από την κιβωτό.
17 Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι των ανθρώπων, περίπου επτακόσιες χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, και ήρθαν στον Νώε στην κιβωτό.
18 καὶ ἐφώνησαν πρὸς Νὰ λέγοντες· Ἄνοιξέ μας, ἵνα ἐλθῶμεν πρὸς σε ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ τί ἀποθάνωμεν;
19 Και ο Νώε, με δυνατή φωνή, τους απάντησε από την κιβωτό, λέγοντας: Δεν επαναστατήσατε όλοι ενάντια στον Κύριο, και είπατε ότι δεν υπάρχει; Γι' αυτό ο Κύριος έφερε πάνω σας αυτό το κακό, για να σας καταστρέψει και να σας εξολοθρεύσει από προσώπου γης.
20 Δεν είναι αυτό που σας είπα πριν από εκατόν είκοσι χρόνια, και δεν ακούσατε τη φωνή του Κυρίου, και τώρα επιθυμείτε να ζήσετε στη γη;
21 καὶ εἶπον πρὸς Νὰε· ἔχομεν ἐπιστρέψει πρὸς Κύριον· μόνον ἀνοῖξον ἡμῖν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ οὐχὶ ἀποθάνωμεν.
22 Και ο Νώε απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: «Ιδού, τώρα που βλέπετε την ταλαιπωρία των ψυχών σας, θέλετε να επιστρέψετε στον Κύριο· γιατί δεν επιστρέψατε κατά τη διάρκεια αυτών των εκατόν είκοσι ετών, τα οποία ο Κύριος σας έδωσε ως ορισμένο χρονικό διάστημα;»
23 Τώρα όμως, έρχεστε και μου το λέτε αυτό εξαιτίας των θλίψεων των ψυχών σας· ούτε τώρα ο Κύριος θα σας ακούσει ούτε θα σας ακούσει σήμερα, ώστε να μην πετύχετε τώρα στις επιθυμίες σας.
24 Και οι γιοι των ανθρώπων πλησίασαν για να μπουν στην κιβωτό, για να μπουν μέσα εξαιτίας της βροχής, επειδή δεν μπορούσαν να αντέξουν τη βροχή πάνω τους.
25 Και ο Κύριος έστειλε όλα τα ζώα και τα ζώα που στέκονταν γύρω από την κιβωτό. Και τα ζώα τα υπερίσχυσαν και τα έδιωξαν από εκείνον τον τόπο, και κάθε άνθρωπος πήγε στον δρόμο του και πάλι διασκορπίστηκαν στο πρόσωπο της γης.
26 Και η βροχή έπεφτε ακόμα πάνω στη γη, και έπεφτε σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, και τα νερά υπερίσχυαν σφόδρα πάνω στη γη· και πέθανε κάθε σάρκα που ήταν πάνω στη γη ή στα νερά, είτε άνθρωποι, είτε ζώα, είτε θηρία, είτε ερπετά, είτε πετεινά του ουρανού· και μόνο ο Νώε απέμεινε και όσοι ήταν μαζί του στην κιβωτό.
27 Και τα νερά υπερίσχυσαν και πληθύνθηκαν σφόδρα πάνω στη γη, και σήκωσαν την κιβωτό, και αυτή ανυψώθηκε από τη γη.
28 Και η κιβωτός επέπλεε πάνω στο πρόσωπο των νερών, και πετιόταν πάνω στα νερά, έτσι ώστε όλα τα ζωντανά πλάσματα που βρίσκονταν μέσα σε αυτήν να περιστρέφονται σαν βραστό φαγητό σε καζάνι.
29 Και μεγάλη ανησυχία κατέλαβε όλα τα ζωντανά πλάσματα που ήταν στην κιβωτό, και η κιβωτός ήταν σαν να είχε σπάσει.
30 Και όλα τα ζωντανά πλάσματα που ήταν στην κιβωτό τρομοκρατήθηκαν, και τα λιοντάρια βρυχήθηκαν, και τα βόδια μουγκρίζουν, και οι λύκοι ουρλιάζουν, και κάθε ζωντανό πλάσμα στην κιβωτό μιλούσε και θρηνούσε στη δική του γλώσσα, ώστε οι φωνές τους έφταναν σε μεγάλη απόσταση, και ο Νώε και οι γιοι του έκλαιγαν και έκλαιγαν από τις θλίψεις τους· φοβόντουσαν πολύ ότι είχαν φτάσει στις πύλες του θανάτου.
31 Και ο Νώε προσευχήθηκε στον Κύριο, και κραύγασε προς αυτόν γι' αυτό, και είπε: Κύριε, βοήθησέ μας, επειδή δεν έχουμε δύναμη να υποφέρουμε αυτό το κακό που μας περικύκλωσε· επειδή, τα κύματα των νερών μας περικύκλωσαν, ορμητικά ρεύματα μας τρόμαξαν, παγίδες θανάτου ήρθαν μπροστά μας· εισάκουσέ μας, Κύριε, εισάκουσέ μας, φώτισε το πρόσωπό σου προς εμάς και ελέησέ μας, λύτρωσέ μας και ελευθέρωσου μας.
32 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή του Νώε, και ο Κύριος τον θυμήθηκε.
33 Και φύσηξε άνεμος πάνω από τη γη, και ηρέμησαν τα νερά και η κιβωτός στάθηκε.

34 Και φράχθηκαν οι πηγές της αβύσσου και οι καταρράκτες του ουρανού, και σταμάτησε η βροχή από τον ουρανό.
35 Και τα νερά λιγόστεψαν κατά τις ημέρες εκείνες, και η κιβωτός στάθηκε πάνω στα βουνά του Αραράτ.
36 Και άνοιξε ο Νώε τα παράθυρα της κιβωτού, και ο Νώε ακόμα επικαλέστηκε τον Κύριο εκείνη την ώρα και είπε: Κύριε, εσύ που έπλασες τη γη και τον ουρανό και όλα όσα υπάρχουν σε αυτούς, έβγαλε τις ψυχές μας από αυτόν τον περιορισμό και από τη φυλακή στην οποία μας έβαλες, επειδή είμαι πολύ κουρασμένος από το να στενάζω.
37 Και εισάκουσε Κύριος τη φωνή του Νώε και είπε προς αυτόν: Όταν όμως συμπληρώσεις ένα πλήρες έτος, τότε θα βγεις.
38 Και κατά την αλλαγή του έτους, όταν συμπληρώθηκε ένας ολόκληρος χρόνος από την παραμονή του Νώε στην κιβωτό, εξηράνθησαν τα νερά από τη γη, και ο Νώε έβγαλε το κάλυμμα της κιβωτού.
39 Εκείνο τον καιρό, την εικοστή έβδομη ημέρα του δεύτερου μήνα, η γη ήταν ξερή· ο Νώε όμως και οι γιοι του, και όσοι ήταν μαζί του, δεν βγήκαν από την κιβωτό, μέχρι που ο Κύριος τους το είπε.
40 Και ήρθε η μέρα που ο Κύριος τους είπε να βγουν, και όλοι βγήκαν από την κιβωτό.
41 Και υπήγαγαν και επέστρεψαν κάθε ένας στον δρόμο του και στον τόπο του· και κατοίκησαν ο Νώε και οι γιοι του στη γη που τους είχε πει ο Θεός· και λάτρευαν τον Κύριο όλες τις ημέρες τους· και ο Κύριος ευλόγησε τον Νώε και τους γιους του κατά την έξοδό τους από την κιβωτό.
42 Και είπε προς αυτούς· Αυξάνεσθε και γεμίσατε πάσαν την γην· δυναμείτε και αυξάνεσθε πληθυνόμενοι επί της γης και πληθυνθήτε εν αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 ΚΑΙ αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Νώε: Ιάφεθ, Χαμ και Σημ· και απέκτησαν παιδιά μετά τον κατακλυσμό, επειδή είχαν πάρει γυναίκες πριν από τον κατακλυσμό.
2 Αυτοί είναι οι γιοι του Ιάφεθ: Γόμερ, Μαγώγ, Μαδαΐ, Ιαυάν, Θουβάλ, Μεσέχ, και Θειράς, επτά γιοι.
3 Και οι γιοι του Γόμερ ήταν ο Ασκινάζ, ο Ρεφάθ και ο Θεγαρμά.
4 Και οι γιοι του Μαγώγ ήσαν ο Ελιχανάφ και ο Λουβάλ.
5 Και οι γιοι του Μαδαΐ ήταν ο Αχών, ο Ζηλώ, ο Χαζώνι και ο Λωτ.
6 Και οι γιοι του Ιαυάν ήταν ο Ελισσαιέ, ο Θαρσείς, ο Χιττίμ και ο Δουδώνιμ.
7 Και οι γιοι του Θουβάλ ήταν ο Αρίφι, ο Κεσέδ και ο Τααρί.
8 Και οι γιοι του Μεσέχ ήταν ο Δαιδών, ο Ζαρών και ο Σεβασνί.
9 Και οι γιοι του Θίρας ήταν ο Βενίβ, ο Γέρα, ο Λουπιρίων και ο Γιλάκ. Αυτοί είναι οι γιοι του Ιάφεθ κατά τις οικογένειές τους, και ο αριθμός τους κατά τις ημέρες εκείνες ήταν περίπου τετρακόσιοι εξήντα άνδρες.
10 Και αυτοί είναι οι γιοι του Χαμ· ο Χους, ο Μιτζραΐμ, ο Φουτ και ο Χαναάν, τέσσερεις γιοι· και οι γιοι του Χους ήσαν ο Σεβά, ο Αβιλά, ο Σαβθά, ο Ρααμά και ο Σατεχά· και οι γιοι του Ρααμά ήσαν ο Σεβά και ο Δαιδάν.
11 Και οι γιοι του Μιτζραΐμ ήταν ο Λουδ, ο Ανώμ και ο Παθρώς, ο Χασλόθ και ο Χαφθώρ.
12 Και οι γιοι του Φουθ ήταν ο Γεβούλ, ο Αδάν, ο Βεναχ και ο Αδάν.
13 Και οι γιοι του Χαναάν ήταν ο Σιδών, ο Χεθ, ο Αμορί, ο Γεργάσι, ο Χιβή, ο Αρκέας, ο Σενί, ο Αρόδι, ο Ζιμόδι και ο Χαμόθι.
14 Αυτοί είναι οι γιοι του Χαμ, σύμφωνα με τις οικογένειές τους· και ο αριθμός τους κατά τις ημέρες εκείνες ήταν περίπου επτακόσιοι τριάντα άνδρες.
15 Και αυτοί είναι οι γιοι του Σημ· ο Ελάμ, ο Ασσούρ, ο Αρφαξάδ, ο Λουδ και ο Αράμ, πέντε γιοι· και οι γιοι του Ελάμ ήσαν ο Σούσα, ο Μαχούλ και ο Αρμών.
16 Και οι γιοι του Ασαρ ήσαν ο Μιρούς και ο Μοκίλ· και οι γιοι του Αρφαξάδ ήσαν ο Σηλάχ, ο Ανάρ και ο Ασκώλ.
17 Και οι γιοι του Λουδ ήσαν ο Φεθώρ και ο Βιζαγιών· και οι γιοι του Αράμ ήσαν ο Ουζ, ο Χουλ, ο Γαθέ και ο Μας.
18 Αυτοί είναι οι γιοι του Σημ, σύμφωνα με τις οικογένειές τους· και ο αριθμός τους κατά τις ημέρες εκείνες ήταν περίπου τριακόσιοι άνδρες.
19 Αὐτή εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Σημ· ὁ Σημ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ, καὶ ὁ Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Σηλάχ, καὶ ὁ Σηλάχ ἐγέννησε τὸν Ἔβερ, καὶ ἐγέννησεν ὁ Ἔβερ δύο υἱοί, τὸ ὄνομα τοῦ ἑνός Φαλέγ· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέρες αὐτοῦ διεχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ταῖς ἔσχατοις ἡμέραις διεχωρίσθη ἡ γῆ.
20 Και το όνομα του δεύτερου ήταν Γιοκτάν, που σημαίνει ότι στην εποχή του οι ζωές των γιων των ανθρώπων μειώνονταν όλο και περισσότερο.
21 Αυτοί είναι οι γιοι του Ιοκτάν: Αλμωδάδ, Σελαφ, Χαζαρμωέθ, Ιεράχ, Χαδουρώμ, Οζήλ, Δικλά, Οβάλ, Αβιμαήλ, Σεβά, Οφείρ, Αβιλά και Ιωβάβ· όλοι αυτοί είναι οι γιοι του Ιοκτάν.
22 Και ο Φαλέγ ο αδελφός αυτού γέννησε τον Γεν, και ο Γεν γέννησε τον Σερούχ, και ο Σερούχ γέννησε τον Ναχώρ, και ο Ναχώρ γέννησε τον Θάρα, και ο Θάρα ήταν τριάντα οκτώ ετών, και γέννησε τον Αρράν και τον Ναχώρ.
23 Και ο Χους, ο γιος του Χαμ, γιου του Νώε, έλαβε γυναίκα κατά τις ημέρες εκείνες στα γηρατειά του, και γέννησε γιο· και αποκάλεσαν το όνομά του Νεβρώδ, λέγοντας: Εκείνο τον καιρό οι γιοι των ανθρώπων άρχισαν πάλι να αποστατούν και να παρανομούν ενάντια στον Θεό· και το παιδί μεγάλωσε, και ο πατέρας του το αγάπησε υπερβολικά, επειδή ήταν γιος των γηρατειών του.
24 Και τα δερμάτινα ενδύματα, που ο Θεός έκανε για τον Αδάμ και τη γυναίκα του, όταν βγήκαν από τον παράδεισο, δόθηκαν στον Χους.
25 Διότι μετά τον θάνατο του Αδάμ και της γυναίκας του, τα ενδύματα δόθηκαν στον Ενώχ, τον γιο του Ιάρεδ, και όταν ο Ενώχ αναλήφθηκε στον Θεό, τα έδωσε στον Μαθουσάλα, τον γιο του.
26 Και όταν πέθανε ο Μαθουσάλα, ο Νώε τους πήρε και τους έφερε στην κιβωτό, και ήταν μαζί του μέχρι που βγήκε από την κιβωτό.
27 Και καθώς έβγαιναν έξω, ο Χαμ έκλεψε τα ιμάτια από τον Νώε τον πατέρα του, και τα πήρε και τα έκρυψε από τους αδελφούς του.
28 Και όταν ο Χαμ γέννησε τον πρωτότοκο γιο του τον Χους, του έδωσε τα ιμάτια κρυφά, και έμειναν μαζί με τον Χους πολλές ημέρες.

29 Και ο Χους τα έκρυψε από τους γιους του και από τους αδελφούς του· και όταν ο Χους γέννησε τον Νεβρώδ, του έδωσε αυτά τα ιμάτια εξαιτίας της αγάπης του γι' αυτόν· και ο Νεβρώδ μεγάλωσε, και όταν έγινε είκοσι ετών, φόρεσε αυτά τα ιμάτια.
30 Και ο Νεβρώδ έγινε δυνατός όταν φόρεσε τα ενδύματα, και ο Θεός του έδωσε δύναμη και ισχύ, και ήταν ένας δυνατός κυνηγός στη γη, μάλιστα, ήταν ένας δυνατός κυνηγός στο χωράφι, και κυνηγούσε τα ζώα και έχτιζε βωμούς, και πρόσφερε πάνω τους τα ζώα ενώπιον του Κυρίου.
31 Και ο Νεβρώδ ενδυναμώθηκε, και σηκώθηκε από τους αδελφούς του, και πολέμησε τις μάχες των αδελφών του ενάντια σε όλους τους εχθρούς τους ολόγυρα.
32 Και ο Κύριος παρέδωσε όλους τους εχθρούς των αδελφών του στα χέρια του, και ο Θεός τον ευημέρωνε κατά καιρούς στις μάχες του, και βασίλευε πάνω στη γη.
33 Γι' αυτό, εκείνες τις μέρες, έγινε κοινή πρακτική, όταν κάποιος οδηγούσε έξω εκείνους που είχε προετοιμάσει για μάχη, τους έλεγε: «Όπως έκανε ο Θεός στον Νεβρώδ, που ήταν ένας δυνατός κυνηγός στη γη, και που επικράτησε στις μάχες που επικράτησαν εναντίον των αδελφών του, έτσι τους έσωσε από τα χέρια των εχθρών τους, έτσι είθε ο Θεός να μας ενδυναμώσει και να μας ελευθερώσει σήμερα».
34 Και όταν ο Νεβρώδ ήταν σαράντα ετών, κατά τον καιρό εκείνο έγινε πόλεμος μεταξύ των αδελφών του και των γιων του Ιάφεθ, ώστε βρέθηκαν στην εξουσία των εχθρών τους.
35 Και ο Νεβρώδ βγήκε εκείνη την εποχή, και συγκέντρωσε όλους τους γιους του Χους και τις οικογένειές τους, περίπου τετρακόσιους εξήντα άνδρες, και προσέλαβε επίσης από μερικούς φίλους και γνωστούς του περίπου ογδόντα άνδρες, και τους έδωσε τον μισθό τους, και πήγε μαζί τους στη μάχη. Και όταν ήταν στο δρόμο, ο Νεβρώδ ενίσχυσε τις καρδιές του λαού που πήγαινε μαζί του.
36 Και τους είπε: Μη φοβάστε ούτε να ανησυχείτε, γιατί όλοι οι εχθροί μας θα παραδοθούν στα χέρια μας, και μπορείτε να κάνετε με αυτούς όπως θέλετε.
37 Και όλοι οι άνδρες που πήγαν ήταν περίπου πεντακόσιοι, και πολέμησαν ενάντια στους εχθρούς τους, και τους κατέστρεψαν, και τους καθυπέταξαν, και ο Νεβρώδ έβαλε μόνιμους άρχοντες επάνω τους στις αντίστοιχες θέσεις τους.
38 Και πήρε μερικά από τα παιδιά τους ως εγγύηση, και όλοι έγιναν δούλοι στον Νεβρώδ και στους αδελφούς του· και ο Νεβρώδ και όλος ο λαός που ήταν μαζί του γύρισαν πίσω στα σπίτια τους.
39 Και όταν ο Νεβρώδ επέστρεψε με χαρά από τη μάχη, αφού είχε νικήσει τους εχθρούς του, όλοι οι αδελφοί του, μαζί με εκείνους που τον γνώριζαν από πριν, συγκεντρώθηκαν για να τον κάνουν βασιλιά τους και τοποθέτησαν το βασιλικό στέμμα στο κεφάλι του.
40 Και διόρισε πάνω από τους υπηκόους και τον λαό του, πρίγκιπες, κριτές και ηγεμόνες, όπως συνηθίζεται μεταξύ των βασιλιάδων.
41 Και έβαλε τον Θάρα, τον γιο του Ναχώρ, άρχοντα του στρατεύματός του, και τον τίμησε και τον ανύψωσε πάνω από όλους τους άρχοντές του.
42 Και ενώ βασίλευε σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς του, αφού είχε νικήσει όλους τους εχθρούς του τριγύρω, συμβούλεψε τους συμβούλους του να χτίσουν μια πόλη για το παλάτι του, και το έκαναν.
43 Και βρήκαν μια μεγάλη κοιλάδα απέναντι από την ανατολή, και έχτισαν σ' αυτόν μια μεγάλη και εκτεταμένη πόλη· και ο Νεβρώδ ονόμασε την πόλη που έχτισε Σεναάρ· επειδή, ο Κύριος είχε κατατροπώσει σφοδρά τους εχθρούς του και τους είχε εξολοθρεύσει.
44 Και ο Νεβρώδ κατοίκησε στη Σεναάρ, και βασίλευσε με ασφάλεια, και πολέμησε τους εχθρούς του και τους υπέταξε, και ευημέρησε σε όλες τις μάχες του, και το βασίλειό του έγινε πολύ μεγάλο.
45 Και όλα τα έθνη και οι γλώσσες άκουσαν τη φήμη του, και συγκεντρώθηκαν κοντά του, και προσκύνησαν μέχρι τη γη, και του πρόσφεραν προσφορές, και έγινε κύριός τους και βασιλιάς, και όλοι κατοίκησαν μαζί του στην πόλη της Σεναάρ, και ο Νεβρώδ βασίλευσε στη γη πάνω σε όλους τους γιους του Νώε, και όλοι ήταν υπό τη δύναμη και τη συμβουλή του.
46 Και όλη η γη ήταν μιας γλώσσας και μιας ένωσης, αλλά ο Νεβρώδ δεν ακολούθησε τους δρόμους του Κυρίου, και ήταν πιο ασεβής από όλους τους ανθρώπους που ήταν πριν από αυτόν, από τις ημέρες του κατακλυσμού μέχρι εκείνες τις ημέρες.
47 Και έκανε θεούς από ξύλο και πέτρα, και τους προσκύνησε, και επαναστάτησε ενάντια στον Κύριο, και δίδαξε σε όλους τους υπηκόους του και στους λαούς της γης τους πονηρούς του δρόμους· και ο Μαρδών ο γιος του ήταν πιο πονηρός από τον πατέρα του.
48 Και καθένας που άκουγε τα έργα του Μαρδών, του γιου του Νεβρώδ, έλεγε γι' αυτόν: Από τον ασεβή βγαίνει η ανομία· γι' αυτό έγινε παροιμία σε όλη τη γη, λέγοντας: Από τον ασεβή βγαίνει η ανομία· και ήταν κοινότυπη στα λόγια των ανθρώπων από τότε μέχρι σήμερα.
49 Και ο Θάρα, ο γιος του Ναχώρ, άρχοντας του στρατού του Νεβρώδ, ήταν κατά τις ημέρες εκείνες πολύ μεγάλος ενώπιον του βασιλιά και των υπηκόων του· και ο βασιλιάς και οι άρχοντες τον αγαπούσαν, και τον ανύψωναν πολύ.
50 Και ο Θάρα πήρε γυναίκα, και το όνομά της ήταν Αμθηλώ, θυγατέρα του Κορνήβω· και η γυναίκα του Θάρα συνέλαβε και του γέννησε γιο εκείνες τις ημέρες.
51 Ο Θάρα ήταν εβδομήντα ετών όταν τον γέννησε· και ο Θάρα αποκάλεσε το όνομα του γιου του, που του γεννήθηκε, Άβραμ, επειδή ο βασιλιάς τον είχε μεγαλώσει εκείνες τις ημέρες, και τον είχε εξυμνήσει πάνω από όλους τους άρχοντές του που ήταν μαζί του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και ήταν τη νύχτα που γεννήθηκε ο Άβραμ, που όλοι οι δούλοι του Θάρα, και όλοι οι σοφοί του Νεβρώδ, και οι μάγοι του, ήρθαν και έφαγαν και ήπιαν στο σπίτι του Θάρα, και χάρηκαν μαζί του εκείνη τη νύχτα.
2 Και όταν όλοι οι σοφοί και οι μάγοι βγήκαν από τον οίκο του Θάρα, σήκωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό εκείνη τη νύχτα για να δουν τα αστέρια. Και είδαν, και ξάφνου, ένα πολύ μεγάλο αστέρι ήρθε από την ανατολή και έτρεξε στους ουρανούς, και κατάπιε τα τέσσερα αστέρια από τις τέσσερις πλευρές του ουρανού.

3 Και όλοι οι σοφοί του βασιλιά και οι μάγοι του έμειναν έκπληκτοι από το θέαμα, και οι σοφοί κατάλαβαν αυτό το ζήτημα και γνώριζαν τη σημασία του.
4 Και είπαν ο ένας στον άλλον: Αυτό προμηνύει μόνο το παιδί που γεννήθηκε στον Θάρα αυτή τη νύχτα, το οποίο θα μεγαλώσει και θα καρπωθεί και θα πληθυνθεί, και θα κληρονομήσει όλη τη γη, αυτός και τα παιδιά του για πάντα· και αυτός και το σπέρμα του θα θανατώσουν μεγάλους βασιλιάδες, και θα κληρονομήσουν τις χώρες τους.
5 Και οι σοφοί και οι μάγοι επέστρεψαν στα σπίτια τους εκείνο το βράδυ, και το πρωί όλοι αυτοί οι σοφοί και οι μάγοι σηκώθηκαν νωρίς και συγκεντρώθηκαν σε ένα καθορισμένο σπίτι.
6 Και μίλησαν και είπαν ο ένας στον άλλον: «Ιδού, το θέαμα που είδαμε χθες το βράδυ είναι κρυμμένο από τον βασιλιά, δεν του έχει φανερωθεί».
7 Και αν αυτό γίνει γνωστό στον βασιλιά στις έσχατες ημέρες, θα μας πει: Γιατί μου αποκρύψατε αυτό το πράγμα; Και τότε όλοι θα πεθάνουμε· τώρα, λοιπόν, ας πάμε να πούμε στον βασιλιά το θέαμα που είδαμε, και την ερμηνεία του, και τότε θα μείνουμε αβλαβείς.
8 Και έκαναν έτσι, και όλοι πήγαν στον βασιλιά και τον προσκύνησαν μέχρι εδάφους, και είπαν: Ζήτω ο βασιλιάς, ζήτω ο βασιλιάς.
9 Ακούσαμε ότι γεννήθηκε γιος στον Θάρα, τον γιο του Ναχώρ, τον άρχοντα του στρατού σου· και χθες το βράδυ ήρθαμε στο σπίτι του, και φάγαμε και ήπιαμε και ευφρανθήκαμε μαζί του εκείνη τη νύχτα.
10 Και όταν οι δούλοι σου βγήκαν από το σπίτι του Θάρα, για να πάμε στα σπίτια μας για να διανυκτερεύσουμε εκεί, σηκώσαμε τα μάτια μας στον ουρανό και είδαμε ένα μεγάλο αστέρι να έρχεται από την ανατολή, και το ίδιο αστέρι έτρεξε με μεγάλη ταχύτητα και κατάπιε τέσσερα μεγάλα αστέρια από τις τέσσερις πλευρές του ουρανού.
11 Και οι δούλοι σου εξεπλάγησαν από το θέαμα που είδαμε, και τρομοκρατηθήκαμε πολύ, και κρίναμε το θέαμα, και γνωρίσαμε με τη σοφία μας την ορθή ερμηνεία του, ότι αυτό ισχύει για το παιδί που θα γεννηθεί στον Θάρα, το οποίο θα μεγαλώσει και θα πληθυνθεί πολύ, και θα γίνει δυνατό, και θα θανατώσει όλους τους βασιλιάδες της γης, και θα κληρονομήσει όλες τις χώρες τους, αυτός και το σπέρμα του για πάντα.
12 Και τώρα, κύριέ μας και βασιλιά, ιδού, σε έχουμε πραγματικά γνωστοποιήσει όσα είδαμε σχετικά με αυτό το παιδί.
13 Αν φανεί καλό στον βασιλιά να δώσει στον πατέρα του αξία για αυτό το παιδί, θα τον θανατώσουμε πριν μεγαλώσει και αυξηθεί στη γη, και το κακό του αυξηθεί εναντίον μας, ώστε να χαθούμε εμείς και τα παιδιά μας εξαιτίας του κακού του.
14 Και ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τους, και φάνηκαν αρεστά στα μάτια του· και έστειλε και κάλεσε τον Θάρα, και ο Θάρα παρουσιάστηκε ενώπιον του βασιλιά.
15 Και ο βασιλιάς είπε στον Θάρα: Μου ανήγγειλαν ότι χθες τη νύχτα γεννήθηκες γιος, και έτσι φάνηκε στους ουρανούς κατά τη γέννησή του.
16 Και τώρα, λοιπόν, δώσε μου το παιδί, για να το φονεύσουμε πριν ξεσπάσει εναντίον μας το κακό του· και θα σου δώσω, αντί της αξίας του, το σπίτι σου γεμάτο ασήμι και χρυσάφι.
17 Και ο Θάρα αποκρίθηκε στον βασιλιά και του είπε: Κύριέ μου βασιλιά, άκουσα τα λόγια σου, και ο δούλος σου θα κάνει όλα όσα επιθυμεί ο βασιλιάς του.
18 Αλλά κύριέ μου και βασιλιά, θα σου πω τι μου συνέβη χθες το βράδυ, για να δω τι συμβουλή θα δώσει ο βασιλιάς στον δούλο του, και τότε θα απαντήσω στον βασιλιά για όσα μόλις είπε· και ο βασιλιάς είπε: Μίλα.
19 Και ο Θάρα είπε στον βασιλιά: Ο Αγιών, ο γιος του Μωρέδ, ήρθε σε μένα χθες τη νύχτα, λέγοντας:
20 Δώσε μου το μεγάλο και ωραίο άλογο που σου έδωσε ο βασιλιάς, και εγώ θα σου δώσω ασήμι και χρυσάφι, και άχυρο και τροφή για την αξία του· και του είπα: Περίμενε μέχρι να δω τον βασιλιά σχετικά με τα λόγια σου· και δες, οτιδήποτε πει ο βασιλιάς, αυτό θα κάνω.
21 Και τώρα, κύριέ μου και βασιλιά, ιδού, σου έκανα γνωστό αυτό το πράγμα, και τη συμβουλή που θα δώσει ο βασιλιάς μου στον δούλο του, αυτήν θα ακολουθήσω.
22 Και ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Θάρα, και άναψε ο θυμός του, και τον θεώρησε σαν άφρονα.
23 Και ο βασιλιάς απάντησε στον Θάρα, και του είπε: Είσαι τόσο ανόητος, αμαθής ή άσοφος, ώστε να κάνεις αυτό το πράγμα, να δίνεις το ωραίο σου άλογο αντί για ασήμι και χρυσάφι ή ακόμα και αντί για άχυρο και τροφή;
24 Μήπως τόσο πολύ σου λείπει το ασήμι και το χρυσάφι, ώστε να κάνεις αυτό το πράγμα, επειδή δεν μπορείς να βρεις άχυρο και τροφή για να θρέψεις το άλογό σου; Και τι σου είναι το ασήμι και το χρυσάφι, ή το άχυρο και η τροφή, ώστε να δώσεις αυτό το ωραίο άλογο που σου έδωσα, που όμοιό του δεν υπάρχει σε όλη τη γη;
25 Και ο βασιλιάς έπαυσε να μιλάει, και ο Θάρα απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Έτσι μίλησε ο βασιλιάς στον δούλο του·
26 Σε παρακαλώ, κύριέ μου και βασιλιά, τι είναι αυτό που μου είπες, λέγοντας: Δώσε τον γιο σου για να τον φονεύσουμε, και θα σου δώσω ασήμι και χρυσάφι για την αξία του· τι θα κάνω με το ασήμι και το χρυσάφι μετά τον θάνατο του γιου μου; Ποιος θα με κληρονομήσει; Τότε, μετά τον θάνατό μου, το ασήμι και το χρυσάφι θα επιστρέψουν στον βασιλιά μου που τα έδωσε;
27 Και καθώς ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Θάρα, και την παραβολή που είπε για τον βασιλιά, λυπήθηκε πολύ και οργίστηκε για το πράγμα αυτό, και ο θυμός του έκαιγε μέσα του.
28 Και είδε ο Θάρα ότι ο θυμός του βασιλιά εξήφθη εναντίον του, και απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Όλα όσα έχω είναι στη δύναμη του βασιλιά· ό,τι θέλει ο βασιλιάς να κάνει στον δούλο του, ας το κάνει, μάλιστα, ο γιος μου, είναι στη δύναμη του βασιλιά, χωρίς αντάλλαγμα, αυτός και οι δύο αδελφοί του που είναι μεγαλύτεροι από αυτόν.
29 Και ο βασιλιάς είπε στον Θάρα: Όχι, αλλά θα αγοράσω τον νεότερο γιο σου με κάποιο αντίτιμο.
30 Και ο Θάρα απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Σε παρακαλώ, κύριέ μου και βασιλιά, άφησε τον δούλο σου να μιλήσει έναν λόγο μπροστά σου, και ας ακούσει ο βασιλιάς τον λόγο του δούλου του· και ο Θάρα είπε: Ας μου δώσει ο βασιλιάς μου τρεις ημέρες προθεσμία, μέχρι να σκεφτώ αυτό το πράγμα μέσα μου, και να συμβουλευτώ την οικογένειά μου για τα λόγια του βασιλιά μου· και πίεσε πολύ τον βασιλιά να συμφωνήσει σε αυτό.

31 Και ο βασιλιάς εισάκουσε τον Θάρα, και το έκανε, και του έδωσε τρεις ημέρες προθεσμία· και ο Θάρα έφυγε από μπροστά από τον βασιλιά, και γύρισε στην οικογένειά του, και τους είπε όλα τα λόγια του βασιλιά· και ο λαός φοβήθηκε πολύ.
32 Και την τρίτη ημέρα ο βασιλιάς έστειλε μήνυμα στον Θάρα, λέγοντας: «Στείλε μου τον γιο σου με αντίτιμο, όπως σου είπα· αν όμως δεν κάνεις αυτό, θα στείλω και θα σκοτώσω όλα όσα έχεις στο σπίτι σου, ώστε να μην σου μείνει ούτε σκύλος».
33 Και ο Θάρα έσπευσε, (επειδή το πράγμα ήταν επείγον από τον βασιλιά), και πήρε ένα παιδί από έναν από τους δούλους του, που του είχε γεννήσει η δούλη του εκείνη την ημέρα· και ο Θάρα έφερε το παιδί στον βασιλιά και πήρε αντίτιμο γι' αυτό.
34 Και ο Κύριος ήταν με τον Θάρα σε αυτό το θέμα, για να μην προκαλέσει ο Νεβρώδ τον θάνατο του Άβραμ. Και ο βασιλιάς πήρε το παιδί από τον Θάρα και με όλη του τη δύναμη έριξε το κεφάλι του στο έδαφος, επειδή νόμιζε ότι ήταν ο Άβραμ. Και αυτό του έμεινε κρυφό από εκείνη την ημέρα, και ξεχάστηκε από τον βασιλιά, καθώς ήταν θέλημα της Θείας Πρόνοιας να μην ανεχθεί τον θάνατο του Άβραμ.
35 Και ο Θάρα πήρε κρυφά τον Άβραμ τον γιο του, μαζί με τη μητέρα του και την τροφό του, και τους έκρυψε σε μια σπηλιά, και τους έφερνε τις προμήθειές τους κάθε μήνα.
36 Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Άβραμ στο σπήλαιο και μεγάλωσε· και ο Άβραμ ήταν στο σπήλαιο δέκα χρόνια· και ο βασιλιάς και οι άρχοντές του, οι μάντεις και οι σοφοί, νόμιζαν ότι ο βασιλιάς είχε σκοτώσει τον Άβραμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Και ο Αράν, ο γιος του Θάρα, του μεγαλύτερου αδελφού του Άβραμ, πήρε γυναίκα εκείνες τις ημέρες.
2 Ο Αράν ήταν τριάντα εννέα ετών όταν την πήρε· και η γυναίκα του Αράν συνέλαβε και γέννησε γιο, και ο ίδιος αποκάλεσε το όνομά του Λωτ.
3 Και συνέλαβε ξανά και γέννησε κόρη, και αποκάλεσε το όνομά της Μελχά· και συνέλαβε ξανά και γέννησε κόρη, και αποκάλεσε το όνομά της Σάρα.
4 Ο Αρράν ήταν σαράντα δύο ετών όταν γέννησε τη Σάρα, δηλαδή στο δέκατο έτος της ζωής του Άβραμ· και κατά τις ημέρες εκείνες ο Άβραμ, η μητέρα του και η τροφός του, βγήκαν από το σπήλαιο, επειδή ο βασιλιάς και οι υπήκοοί του είχαν ξεχάσει την υπόθεση του Άβραμ.
5 Και όταν ο Άβραμ βγήκε από τη σπηλιά, πήγε στον Νώε και στον Σημ, τον γιο του, και έμεινε μαζί τους για να μάθει τη διδασκαλία του Κυρίου και τους δρόμους του. Και κανένας δεν ήξερε πού ήταν ο Άβραμ. Και ο Άβραμ υπηρέτησε τον Νώε και τον Σημ, τον γιο του, για πολύ καιρό.
6 Και ο Άβραμ ήταν στο σπίτι του Νώε τριάντα εννέα χρόνια· και ο Άβραμ γνώριζε τον Κύριο από τριών ετών· και ακολούθησε τους δρόμους του Κυρίου μέχρι την ημέρα του θανάτου του, όπως τον δίδαξαν ο Νώε και ο γιος του Σημ· και όλοι οι γιοι της γης εκείνες τις ημέρες αμάρτησαν πολύ εναντίον του Κυρίου, και επαναστάτησαν εναντίον του και λάτρεψαν άλλους θεούς, και ξέχασαν τον Κύριο που τους είχε δημιουργήσει στη γη· και οι κάτοικοι της γης έκαναν για τον εαυτό τους, εκείνη την εποχή, κάθε άνθρωπος θεό του· θεούς από ξύλο και πέτρα, που δεν μπορούσαν ούτε να μιλήσουν ούτε να ακούσουν ούτε να ελευθερώσουν· και οι γιοι των ανθρώπων τους λάτρευαν και έγιναν θεοί τους.
7 Και ο βασιλιάς και όλοι οι δούλοι του, και ο Θάρα με όλο το σπιτικό του, ήταν τότε οι πρώτοι από εκείνους που λάτρευαν θεούς από ξύλο και πέτρα.
8 Και ο Θάρα είχε δώδεκα θεούς μεγάλου μεγέθους, φτιαγμένους από ξύλο και πέτρα, σύμφωνα με τους δώδεκα μήνες του έτους, και υπηρετούσε τον καθένα μηνιαίως, και κάθε μήνα ο Θάρα έφερνε την προσφορά του από άλφιτα και τη σπονδή του στους θεούς του· έτσι έκανε ο Θάρα όλες τις ημέρες.
9 Και όλη εκείνη η γενιά ήταν πονηρή ενώπιον του Κυρίου, και έτσι έκαναν κάθε άνθρωπο θεό του, αλλά εγκατέλειψαν τον Κύριο που τους είχε δημιουργήσει.
10 Και δεν βρέθηκε άνθρωπος κατά τις ημέρες εκείνες σε ολόκληρη τη γη, που να γνώριζε τον Κύριο (γιατί λατρεύουν κάθε άνθρωπος τον δικό του Θεό) εκτός από τον Νώε και την οικογένειά του· και όλοι όσοι ήταν κάτω από τη συμβουλή του γνώριζαν τον Κύριο κατά τις ημέρες εκείνες.
11 Και ο Άβραμ, ο γιος του Θάρα, μεγάλωνε εκείνες τις ημέρες στον οίκο του Νώε, και κανένας δεν το γνώριζε· και ο Κύριος ήταν μαζί του.
12 Και ο Κύριος έδωσε στον Άβραμ μια καρδιά που ένιωθε κατανόηση, και γνώριζε ότι όλα τα έργα εκείνης της γενιάς ήταν μάταια, και ότι όλοι οι θεοί τους ήταν μάταιοι και άχρηστοι.
13 Και ο Άβραμ είδε τον ήλιο να λάμπει πάνω στη γη, και είπε στον εαυτό του: «Βέβαια, αυτός ο ήλιος που λάμπει πάνω στη γη είναι ο Θεός, και αυτόν θα λατρεύω».
14 Και ο Άβραμ λάτρευσε τον ήλιο εκείνη την ημέρα και προσευχήθηκε σε αυτόν· και όταν έγινε βράδυ, ο ήλιος έδυσε όπως πάντα· και ο Άβραμ είπε μέσα του: «Μήπως αυτός δεν μπορεί να είναι ο Θεός;»
15 Και ο Άβραμ συνέχιζε να μιλάει μέσα του: «Ποιος είναι αυτός που έκανε τον ουρανό και τη γη; Ποιος δημιούργησε πάνω στη γη; Πού είναι;»
16 Και η νύχτα σκοτείνιασε πάνω του, και σήκωσε τα μάτια του προς τη δύση, τον βορρά, τον νότο και την ανατολή, και είδε ότι ο ήλιος είχε χαθεί από τη γη, και η ημέρα σκοτείνιασε.
17 Και ο Άβραμ είδε τα αστέρια και τη σελήνη μπροστά του, και είπε: «Αλήθεια, αυτός είναι ο Θεός που δημιούργησε ολόκληρη τη γη και τον άνθρωπο· και ιδού, αυτοί οι δούλοι του είναι θεοί γύρω του». Και ο Άβραμ λάτρευε τη σελήνη και προσευχόταν σε αυτήν όλη εκείνη τη νύχτα.
18 Και το πρωί, όταν ξημέρωσε και ο ήλιος έλαμψε πάνω στη γη όπως πάντα, ο Άβραμ είδε όλα όσα ο Κύριος ο Θεός είχε κάνει πάνω στη γη.
19 Και είπε ο Άβραμ στον εαυτό του, βεβαίως, δεν είναι αυτοί οι θεοί που έκαναν τη γη και όλη την ανθρωπότητα, αλλά αυτοί είναι οι δούλοι του Θεού· και ο Άβραμ παρέμεινε στον οίκο του Νώε, και εκεί γνώρισε τον Κύριο και τους δρόμους του· και υπηρέτησε τον Κύριο όλες τις ημέρες της ζωής του· και όλη εκείνη η γενιά ξέχασε τον Κύριο, και λάτρεψε άλλους θεούς από ξύλο και πέτρα, και απέσταξε όλες τις ημέρες τους.

20 Και ο βασιλιάς Νεβρώδ βασίλευε με ασφάλεια, και όλη η γη ήταν υπό τον έλεγχό του, και όλη η γη ήταν μιας γλώσσας και μιλούσε με λόγια ενότητας.
21 Και όλοι οι άρχοντες του Νεβρώδ και οι μεγάλοι άνδρες του έκαναν συμβούλιο, ο Φουθ, ο Μιτζραΐμ, ο Χους και ο Χαναάν με τις οικογένειές τους, και είπαν ο ένας στον άλλον: Ελάτε να χτίσουμε για τον εαυτό μας μια πόλη και μέσα σε αυτήν έναν ισχυρό πύργο, και η κορυφή του να φτάνει στον ουρανό, και θα κάνουμε τον εαυτό μας διάσημο, ώστε να βασιλεύσουμε σε ολόκληρη την οικουμένη, για να σταματήσει από εμάς η κακία των εχθρών μας, για να βασιλεύσουμε δυνατά πάνω τους, και για να μην διασκορπιστούμε στη γη εξαιτίας των πολέμων τους.
22 Και όλοι αυτοί πήγαν μπροστά στον βασιλιά, και είπαν στον βασιλιά αυτά τα λόγια, και ο βασιλιάς συμφώνησε μαζί τους σε αυτή την υπόθεση, και έκανε έτσι.
23 Και συγκεντρώθηκαν όλες οι οικογένειες, που αποτελούνταν από περίπου εξακόσιες χιλιάδες άνδρες, και πήγαν να αναζητήσουν ένα εκτεταμένο κομμάτι γης για να χτίσουν την πόλη και τον πύργο· και αναζήτησαν σε όλη τη γη, και δεν βρήκαν καμία σαν μία κοιλάδα στα ανατολικά της γης Σεναάρ, περίπου δύο ημέρες περπάτημα· και ταξίδεψαν εκεί και κατοίκησαν εκεί.
24 Και άρχισαν να φτιάχνουν πλίνθους και να ανάβουν φωτιές για να χτίσουν την πόλη και τον πύργο που είχαν φανταστεί να ολοκληρώσουν.
25 Και η οικοδόμηση του πύργου ήταν γι' αυτούς παράβαση και αμαρτία, και άρχισαν να τον χτίζουν, και ενώ έχτιζαν εναντίον του Κυρίου του Θεού του ουρανού, φαντάζονταν στην καρδιά τους να πολεμήσουν εναντίον του και να ανέβουν στον ουρανό.
26 Και όλος αυτός ο λαός και όλες οι οικογένειες χωρίστηκαν σε τρία μέρη· το πρώτο είπε: Θα ανεβούμε στον ουρανό και θα πολεμήσουμε εναντίον του· το δεύτερο είπε: Θα ανεβούμε στον ουρανό και θα τοποθετήσουμε εκεί τους δικούς μας θεούς και θα τους λατρεύουμε· και το τρίτο είπε: Θα ανεβούμε στον ουρανό και θα τον χτυπήσουμε με τόξα και λόγχες· και ο Θεός γνώριζε όλα τα έργα τους και όλες τις κακές τους σκέψεις, και είδε την πόλη και τον πύργο που έχτιζαν.
27 Και ενώ έχτιζαν, έχτισαν μια μεγάλη πόλη και έναν πολύ ψηλό και ισχυρό πύργο· και λόγω του ύψους της, το κονίαμα και οι πλίνθοι δεν έφταναν στους οικοδόμους καθώς ανέβαιναν σε αυτήν, μέχρι που εκείνοι που ανέβαιναν ολοκλήρωσαν ένα ολόκληρο έτος· και μετά από αυτό, έφτασαν στους οικοδόμους και τους έδωσαν το κονίαμα και τις πλίνθους· έτσι γινόταν καθημερινά.
28 Και ιδού, αυτοί ανέβαιναν και άλλοι κατέβαιναν όλη την ημέρα· και αν ένα τούβλο έπεφτε από τα χέρια τους και σπούσε, όλοι θα έκλαιγαν γι' αυτό, και αν κάποιος έπεφτε και πέθαινε, κανείς τους δεν θα τον κοίταζε.
29 Και ο Κύριος γνώριζε τις σκέψεις τους· και καθώς έχτιζαν, έριξαν τα βέλη προς τον ουρανό, και όλα τα βέλη έπεσαν πάνω τους γεμάτα αίμα· και όταν τα είδαν, είπαν ο ένας στον άλλον: Σίγουρα σκοτώσαμε όλους όσους είναι στον ουρανό.
30 Διότι τούτο ήτο παρά Κυρίου, δια να πλανηθώσιν αυτούς και δια να εξολοθρεύσωσιν αυτούς από προσώπου γης.
31 Και έχτισαν τον πύργο και την πόλη, και έκαναν αυτό το πράγμα καθημερινά μέχρι να περάσουν πολλές ημέρες και χρόνια.
32 Και είπε ο Θεός στους εβδομήκοντα αγγέλους που στέκονταν μπροστά του, σε εκείνους που ήταν κοντά του, λέγοντας: Ελάτε να κατεβούμε και ας συγχύσουμε τις γλώσσες τους, ώστε ένας άνθρωπος να μην καταλαβαίνει τη γλώσσα του πλησίον του. Και έτσι έκαναν σε αυτούς.
33 Και από την επόμενη ημέρα, ξέχασαν ο καθένας τη γλώσσα του πλησίον του, και δεν μπορούσαν να καταλάβουν να μιλήσουν σε μία γλώσσα, και όταν ο οικοδόμος έπαιρνε από τα χέρια του πλησίον του ασβέστη ή πέτρα που δεν είχε παραγγείλει, την πετούσε μακριά και την έριχνε πάνω στον πλησίον του, ώστε να πεθάνει.
34 Και έκαναν τόσες πολλές ημέρες, και σκότωσαν πολλούς από αυτούς με αυτόν τον τρόπο.
35 Και ο Κύριος πάταξε τα τρία τμήματα που ήταν εκεί, και τους τιμώρησε σύμφωνα με τα έργα και τα σχέδιά τους· εκείνοι που έλεγαν: Θα ανεβούμε στον ουρανό και θα λατρεύουμε τους θεούς μας, έγιναν σαν πίθηκοι και ελέφαντες· και εκείνοι που έλεγαν: Θα χτυπήσουμε τον ουρανό με βέλη, ο Κύριος τους σκότωσε, έναν άνθρωπο με το χέρι του πλησίον του· και το τρίτο τμήμα, εκείνοι που έλεγαν: Θα ανεβούμε στον ουρανό και θα πολεμήσουμε εναντίον του, ο Κύριος τους διασκόρπισε σε όλη τη γη.
36 Και όσοι είχαν απομείνει ανάμεσά τους, όταν έμαθαν και κατάλαβαν το κακό που τους περιμένει, εγκατέλειψαν το κτίριο, και διασκορπίστηκαν κι αυτοί σε όλη τη γη.
37 Και έπαυσαν να χτίζουν την πόλη και τον πύργο· γι' αυτό ονόμασε εκείνον τον τόπο Βαβέλ· επειδή, εκεί ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα ολόκληρης της γης· ιδού, ήταν στα ανατολικά της γης Σεναάρ.
38 Και όσον αφορά τον πύργο, τον οποίο έχτισαν οι γιοι των ανθρώπων, η γη άνοιξε το στόμα της και κατάπιε το ένα τρίτο αυτού, και κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και έκαψε το άλλο τρίτο, και το άλλο τρίτο έμεινε μέχρι σήμερα, και είναι από εκείνο το μέρος που ήταν ψηλά, και η περιφέρειά του είναι τριών ημερών περπάτημα.
39 Και πολλοί από τους γιους των ανθρώπων πέθαναν σε εκείνον τον πύργο, ένας λαός αναρίθμητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και ο Φαλέγ, ο γιος του Έβερ, πέθανε εκείνες τις ημέρες, στο τεσσαρακοστό όγδοο έτος της ζωής του Άβραμ, γιου του Θάρα, και όλες οι ημέρες του Φαλέγ έγιναν διακόσια τριάντα εννέα χρόνια.
2 Και όταν ο Κύριος διασκόρπισε τους γιους των ανθρώπων εξαιτίας της αμαρτίας τους στον πύργο, ιδού, εξαπλώθηκαν σε πολλές ομάδες, και όλοι οι γιοι των ανθρώπων διασκορπίστηκαν στις τέσσερις γωνιές της γης.
3 Και όλες οι οικογένειες έγιναν η καθεμία σύμφωνα με τη γλώσσα της, τη γη της ή την πόλη της.
4 Και οι γιοι των ανθρώπων έχτισαν πολλές πόλεις κατά τις οικογένειές τους, σε όλους τους τόπους όπου πήγαν, και σε όλη τη γη όπου ο Κύριος τους είχε διασκορπίσει.
5 Και μερικοί από αυτούς έχτισαν πόλεις σε μέρη από τα οποία αργότερα εξολοθρεύτηκαν, και ονόμασαν αυτές τις πόλεις με τα δικά τους ονόματα ή με τα ονόματα των παιδιών τους ή με βάση συγκεκριμένα γεγονότα που συνέβησαν σε αυτές.

6 Και οι γιοι του Ιάφεθ, γιου του Νώε, πήγαν και έχτισαν πόλεις στους τόπους όπου ήταν διασκορπισμένοι, και ονόμασαν όλες τις πόλεις τους με τα ονόματά τους. Και οι γιοι του Ιάφεθ διαιρέθηκαν επάνω στο πρόσωπο της γης σε πολλές φυλές και γλώσσες.
7 Και αυτοί είναι οι γιοι του Ιάφεθ κατά τις συγγένειές τους: Γόμερ, Μαγώγ, Μεδαΐ, Ιαυάν, Θουβάλ, Μεσέχ και Θειράς· αυτοί είναι οι γιοι του Ιάφεθ κατά τις γενεαλογίες τους.
8 Και οι γιοι του Γόμερ, σύμφωνα με τις πόλεις τους, ήταν οι Φράγκουμ, που κατοικούσαν στη γη Φράνζα, κοντά στον ποταμό Φράνζα, κοντά στον ποταμό Σένα.
9 Και οι γιοι του Ρεφάθ είναι οι Βαρτωνίμ, που κατοικούν στη γη Βαρτωνία, κοντά στον ποταμό Λεδά, ο οποίος εκβάλλει στη μεγάλη θάλασσα Γιών, δηλαδή στον Ωκεανό.
10 Και οι γιοι του Τουγκάρμα είναι δέκα οικογένειες, και αυτά είναι τα ονόματά τους: Βουζάρ, Παρζουνάκ, Βαλγκάρ, Ελικάνουμ, Ραγμπιβ, Ταρκί, Μπιντ, Ζεβούκ, Ονγκάλ και Τιλμάζ· όλοι αυτοί εξαπλώθηκαν και αναπαύθηκαν στο βορρά και έχτισαν πόλεις.
11 Και ονόμασαν τις πόλεις τους με τα δικά τους ονόματα, αυτοί είναι που κατοικούν κοντά στους ποταμούς Χίθλα και Ιταλάκ μέχρι σήμερα.
12 Οι οικογένειες όμως των Ανγκόλι, Μπαλγκάρ και Παρζουνάκ κατοικούν κοντά στον μεγάλο ποταμό Ντούμπνεϊ· και τα ονόματα των πόλεών τους είναι επίσης σύμφωνα με τα δικά τους ονόματα.
13 Και οι γιοι του Ιαυάν είναι οι Ιαυανίμ, που κατοικούν στη γη της Μακδονίας, και οι γιοι του Μεδαιάρε είναι οι Ορελούμ, που κατοικούν στη γη Κουρσών, και οι γιοι του Θουβάλ είναι αυτοί που κατοικούν στη γη της Τουσκανά, κοντά στον ποταμό Πασιά.
14 Και οι γιοι του Μεσέχ είναι οι Σιβασνί, και οι γιοι του Θίρας είναι ο Ρουσάς, ο Χουσνί και ο Ονγκόλις· όλοι αυτοί πήγαν και έχτισαν πόλεις· αυτές είναι οι πόλεις που βρίσκονται κοντά στη θάλασσα Ιαβούς, κοντά στον ποταμό Κούρα, ο οποίος εκβάλλει στον ποταμό Τραγάν.
15 Και τα παιδιά του Ελισά είναι οι Αλμανίμ, και αυτοί πήγαν και έχτισαν πόλεις· αυτές είναι οι πόλεις που βρίσκονται ανάμεσα στα βουνά Ιώβ και Σιβάθμο· και από αυτούς ήταν ο λαός του Λουμπάρντι που κατοικεί απέναντι από τα βουνά Ιώβ και Σιβάθμο, και κατέκτησαν τη γη της Ιταλίας και παρέμειναν εκεί μέχρι σήμερα.
16 Και τα παιδιά των Χιτίμ είναι οι Ρωμίμ, που κατοικούν στην κοιλάδα της Κανοπίας, κοντά στον ποταμό Τιβρέου.
17 Και οι γιοι των Δουδωνίμ είναι εκείνοι που κατοικούν στις πόλεις της θάλασσας Γιών, στη γη Βόρννα.
18 Αὐτές εἶναι οἱ οἰκογένειες τῶν υἱῶν Ἰάφεθ κατά τάς πόλεις αὐτῶν καί κατά τάς γλῶσσάς αὐτῶν, ὅταν διασκορπίστηκαν ὑπὸ τοῦ πύργου, καὶ ὀνόμασαν τὶς πόλεις αὐτῶν κατὰ τὰ ὀνόματά τους καὶ τὰ ὑποστατήματά τους· καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα πᾶσας τῶν πόλεών τους κατὰ τὰς οἰκογένειάς τους, τὰ ὁποῖα ἔκτισαν ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες μετὰ τὸν πύργον.
19 Και οι γιοι του Χαμ ήταν ο Χους, ο Μιτζραΐμ, ο Φουτ και ο Χαναάν, σύμφωνα με τις γενεές και τις πόλεις τους.
20 Πάντες ούτοι επήγαν και έκτισαν πόλεις, όπως εύρον κατάλληλους τόπους, και ονόμασαν τας πόλεις αυτών κατά το όνομα των πατέρων αυτών Χους, Μιτζραΐμ, Φουθ και Χαναάν.
21 Και οι γιοι του Μιτζραΐμ είναι οι Λουδείμ, οι Αναμίμ, οι Λεαβείμ, οι Ναφθουχείμ, οι Παθρούσιμ, οι Κασλουχείμ και οι Καφτουρείμ, επτά οικογένειες.
22 Όλοι αυτοί κατοικούν κοντά στον ποταμό Σιχώρ, που είναι το ρέμα της Αιγύπτου, και έχτισαν για τον εαυτό τους πόλεις και τις ονόμασαν με τα δικά τους ονόματα.
23 Και τα παιδιά του Παθρώς και του Χασλόχ παντρεύτηκαν μεταξύ τους, και από αυτούς προήλθαν οι Φιλισταί, οι Αζαθαί, και οι Γεραρείμ, οι Γίθεμ και οι Ακρωνείμ, και οι πέντε οικογένειες· και αυτοί έχτισαν πόλεις, και ονόμασαν τις πόλεις τους με τα ονόματα των πατέρων τους μέχρι σήμερα.
24 Και οι γιοι Χαναάν έχτισαν κι αυτοί πόλεις, και ονόμασαν τις πόλεις τους με τα ονόματά τους, έντεκα πόλεις και άλλες αναρίθμητες.
25 Και τέσσερις άνδρες από την οικογένεια του Χαμ πήγαν στη γη της πεδιάδας· αυτά είναι τα ονόματα των τεσσάρων ανδρών: Σόδομα, Γόμορρα, Αδμά και Σεβωείμ.
26 Και οι άνδρες αυτοί έχτισαν για τον εαυτό τους τέσσερις πόλεις στη γη της πεδιάδας, και ονόμασαν τις πόλεις τους με τα δικά τους ονόματα.
27 Και κατοίκησαν αυτοί και τα παιδιά τους και όλοι όσοι ανήκαν σε αυτούς στις πόλεις εκείνες, και καρποφόρησαν και πληθύνθηκαν πολύ και κατοίκησαν ειρηνικά.
28 Και ο Σηείρ, ο γιος του Ωρ, γιου του Χιβί, γιου του Χαναάν, πήγε και βρήκε μια κοιλάδα απέναντι από το όρος Φαράν, και έχτισε εκεί μια πόλη· και κατοίκησε εκεί αυτός και οι επτά γιοι του και η οικογένειά του· και ονόμασε την πόλη που έχτισε Σηείρ, σύμφωνα με το όνομά του· αυτή είναι η γη Σηείρ μέχρι σήμερα.
29 Αὐτές εἶναι οἱ οἰκογένειες τῶν υἱῶν Χαμ, κατά τάς γλῶσσάς των καὶ κατά τάς πόλεις των, ὅταν διασκορπίσθησαν εἰς τὰς γῆς αὐτῶν μετὰ τὸν πύργον.
30 Και μερικοί από τους γιους του Σημ, γιου του Νώε, πατέρα όλων των γιων του Έβερ, πήγαν και έχτισαν πόλεις στους τόπους όπου ήταν διασκορπισμένοι, και ονόμασαν τις πόλεις τους με τα ονόματά τους.
31 Και οι γιοι του Σημ ήσαν ο Ελάμ, ο Ασσούρ, ο Αρφαξάδ, ο Λουδ και ο Αράμ· και έχτισαν για τον εαυτό τους πόλεις, και ονόμασαν όλες τις πόλεις τους με τα ονόματά τους.
32 Και ο Ασσούρ, ο γιος του Σημ, και τα παιδιά του και η οικογένειά του βγήκαν εκείνη την εποχή, ένα πολύ μεγάλο πλήθος, και πήγαν σε μια μακρινή γη που βρήκαν, και συνάντησαν μια πολύ εκτεταμένη κοιλάδα στη γη στην οποία πήγαν, και έχτισαν για τον εαυτό τους τέσσερις πόλεις, και τις ονόμασαν με τα δικά τους ονόματα και γεγονότα.
33 Και αυτά είναι τα ονόματα των πόλεων που έχτισαν οι γιοι του Ασσούρ: Νινευή, Ρεσέν, Χαλάχ και Ροχοβόθερ· και οι γιοι του Ασσούρ κατοικούν εκεί μέχρι σήμερα.
34 Και οι γιοι του Αράμ πήγαν και έχτισαν για τον εαυτό τους μια πόλη, και ονόμασαν την πόλη Ουζ από το όνομα του μεγαλύτερου αδελφού τους, και κατοίκησαν σε αυτήν· αυτή είναι η γη του Ουζ μέχρι σήμερα.
35 Και κατά τον δεύτερο χρόνο μετά τον πύργο, ένας άνθρωπος από τον οίκο του Ασσούρ, του οποίου το όνομα ήταν Βελά, πήγε από τη γη της Νινευή για να παροικήσει με την οικογένειά του όπου μπορούσε να βρει τόπο· και

έφτασαν μέχρι απέναντι από τις πόλεις της πεδιάδας, απέναντι από τα Σόδομα, και κατοίκησαν εκεί.
36 Και ο άνθρωπος σηκώθηκε και έχτισε εκεί μια μικρή πόλη, και ονόμασε το όνομά της Βελά, από το όνομά του· αυτή είναι η γη Σηγώρ μέχρι σήμερα.
37 Και αυτές είναι οι οικογένειες των γιων του Σημ κατά τη γλώσσα τους και τις πόλεις τους, αφού διασκορπίστηκαν στη γη μετά τον πύργο.
38 Και κάθε βασίλειο, πόλη και οικογένεια των οικογενειών των γιων του Νώε έχτισαν πολλές πόλεις μετά από αυτό.
39 Και εγκαθίδρυσαν κυβερνήσεις σε όλες τις πόλεις τους, για να ρυθμίζονται από τις εντολές τους· έτσι έκαναν όλες οι οικογένειες των παιδιών του Νώε για πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και ο Νεβρώδ, ο γιος του Χους, ήταν ακόμα στη γη Σεναάρ, και βασίλευσε σε αυτήν και κατοίκησε εκεί, και έκτισε πόλεις στη γη Σεναάρ.
2 Και αυτά είναι τα ονόματα των τεσσάρων πόλεων που έχτισε, και ονόμασε αυτές τα ονόματά τους από τα γεγονότα που συνέβησαν σε αυτές κατά την οικοδόμηση του πύργου.
3 Και ονόμασε την πρώτη Βαβέλ, λέγοντας: Επειδή, εκεί ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα ολόκληρης της γης· και το όνομα της δεύτερης το ονόμασε Ερέχ, επειδή από εκεί τους διασκόρπισε ο Θεός.
4 Και την τρίτη την ονόμασε Εχέδ, λέγοντας ότι έγινε μεγάλη μάχη σε εκείνον τον τόπο· και την τέταρτη την ονόμασε Χαλνά, επειδή οι άρχοντές του και οι δυνατοί άνδρες του καταναλώθηκαν εκεί, και ενόχλησαν τον Κύριο, επαναστάτησαν και ανομίασαν εναντίον του.
5 Και αφού ο Νεβρώδ έχτισε αυτές τις πόλεις στη γη Σεναάρ, τοποθέτησε σε αυτές το υπόλοιπο του λαού του, τους άρχοντές του και τους ισχυρούς άνδρες του που είχαν απομείνει στο βασίλειό του.
6 Και ο Νεβρώδ κατοίκησε στη Βαβέλ, και εκεί ανανέωσε τη βασιλεία του πάνω στους υπόλοιπους υπηκόους του, και βασίλευσε με ασφάλεια, και οι υπήκοοι και οι πρίγκιπες του Νεβρώδ τον ονόμασαν Αμραφήλ, λέγοντας ότι στον πύργο οι πρίγκιπες και οι άντρες του έπεσαν εξαιτίας του.
7 Και παρά ταύτα, ο Νεβρώδ δεν επέστρεψε στον Κύριο, και συνέχισε να πορεύεται στην ανομία και να διδάσκει ανομία στους γιους των ανθρώπων· και ο Μαρδών, ο γιος του, ήταν χειρότερος από τον πατέρα του, και συνέχισε να προσθέτει στα βδελύγματα του πατέρα του.
8 Και έκανε τους γιους των ανθρώπων να αμαρτήσουν, γι' αυτό λέγεται: Από τους ασεβείς βγαίνει η ανομία.
9 Εκείνο τον καιρό έγινε πόλεμος ανάμεσα στις οικογένειες των γιων του Χαμ, καθώς κατοικούσαν στις πόλεις που είχαν χτίσει.
10 Και ο Χοδολλογομόρ, ο βασιλιάς του Ελάμ, έφυγε από τις οικογένειες των γιων του Χαμ, και πολέμησε μαζί τους και τους υπέταξε, και πήγε στις πέντε πόλεις της πεδιάδας και πολέμησε εναντίον τους και τους υπέταξε, και ήταν υπό την κυριαρχία του.
11 Και τον υπηρέτησαν δώδεκα χρόνια, και του έδιναν ετήσιο φόρο.
12 Εκείνο τον καιρό πέθανε ο Ναχώρ, ο γιος του Σερούχ, στο τεσσαρακοστό ένατο έτος της ζωής του Άβραμ, γιου του Θάρα.
13 Και εν τω πεντηκοστώ ετοί της ζωής του Άβραμ, υιού του Θάρα, εξήλθεν ο Άβραμ εκ του οίκου του Νώε, και υπήγεν εις τον οίκον του πατρός αυτού.
14 Και ο Άβραμ γνώρισε τον Κύριο, και ακολούθησε τους δρόμους και τις οδηγίες του, και ο Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του.
15 Και ο Θάρα, ο πατέρας του, ήταν εκείνες τις ημέρες, ακόμα αρχηγός του στρατού του βασιλιά Νεβρώδ, και εξακολουθούσε να ακολουθεί ξένους θεούς.
16 Και ο Άβραμ ήρθε στο σπίτι του πατέρα του και είδε δώδεκα θεούς να στέκονται εκεί στους ναούς τους· και ο θυμός του Άβραμ άναψε όταν είδε αυτά τα είδωλα στο σπίτι του πατέρα του.
17 Και είπε ο Άβραμ: Ζει Κύριος, αυτά τα είδωλα δεν θα μείνουν στο σπίτι του πατέρα μου· έτσι θα κάνει σε μένα ο Κύριος, που με δημιούργησε, αν σε τρεις ημέρες δεν τα συντρίψω όλα.
18 Και ο Άβραμ έφυγε από κοντά τους, και ο θυμός του άναψε μέσα του. Και ο Άβραμ έσπευσε και πήγε από το δωμάτιο στην εξωτερική αυλή του πατέρα του, και βρήκε τον πατέρα του να κάθεται στην αυλή, και όλους τους δούλους του μαζί του. Και ο Άβραμ ήρθε και κάθισε μπροστά του.
19 Και ο Άβραμ ρώτησε τον πατέρα του, λέγοντας: Πατέρα, πες μου πού είναι ο Θεός, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και όλους τους γιους των ανθρώπων πάνω στη γη, και που δημιούργησε εσένα και εμένα. Και ο Θάρα απάντησε στον Άβραμ, τον γιο του, και είπε: Δες, αυτοί που μας δημιούργησαν, όλοι μαζί μας είναι στο σπίτι.
20 Και είπε ο Άβραμ στον πατέρα του: Κύριέ μου, δείξε μου αυτά, παρακαλώ· και ο Θάρα έφερε τον Άβραμ στο δωμάτιο της εσωτερικής αυλής· και ο Άβραμ είδε, και να, ολόκληρο το δωμάτιο ήταν γεμάτο από θεούς από ξύλο και πέτρα, δώδεκα μεγάλα αγάλματα και άλλα μικρότερα από αυτά, αναρίθμητα.
21 Και ο Θάρα είπε στον γιο του: Δες, αυτοί είναι που έκαναν όλα όσα βλέπεις στη γη, και που δημιούργησαν εμένα και εσένα, και όλους τους ανθρώπους.
22 Και ο Θάρα προσκύνησε τους θεούς του, και έπειτα έφυγε από κοντά τους, και ο Άβραμ, ο γιος του, έφυγε μαζί του.
23 Και αφού ο Άβραμ έφυγε από αυτούς, πήγε στη μητέρα του και κάθισε μπροστά της· και είπε στη μητέρα του: «Ιδού, ο πατέρας μου μού έδειξε εκείνους που έκαναν τον ουρανό και τη γη, και όλους τους γιους των ανθρώπων».
24 Τώρα, λοιπόν, σπεύσε και φέρε ένα κατσίκι από το κοπάδι, και φτιάξε από αυτό νόστιμο κρέας, για να το φέρω στους θεούς του πατέρα μου ως προσφορά για να φάνε· ίσως έτσι γίνω ευπρόσδεκτος σε αυτούς.
25 Και η μητέρα του έκανε έτσι· και έφερε ένα κατσίκι, και έκανε από αυτό νόστιμα φαγητά, και το έφερε στον Άβραμ· και ο Άβραμ πήρε τα νόστιμα φαγητά από τη μητέρα του, και τα έφερε μπροστά στους θεούς του πατέρα του· και πλησίασε κοντά τους για να φάνε· και ο Θάρα, ο πατέρας του, δεν το ήξερε.
26 Και ο Άβραμ είδε την ημέρα που καθόταν ανάμεσά τους, ότι δεν είχαν φωνή, ούτε ακοή, ούτε κίνηση, και

κανένας τους δεν μπορούσε να απλώσει το χέρι του για να φάει.
27 Και ο Άβραμ τους ενέπαιξε, λέγοντας: Σίγουρα το γευστικό κρέας που ετοίμασα δεν τους άρεσε ή ίσως ήταν πολύ λίγο γι' αυτούς, και γι' αυτό δεν ήθελαν να φάνε· γι' αυτό αύριο θα ετοιμάσω φρέσκο γευστικό κρέας, καλύτερο και πιο άφθονο από αυτό, για να δω το αποτέλεσμα.
28 Και την επόμενη ημέρα ο Άβραμ παρήγγειλε στη μητέρα του τα νόστιμα φαγητά· και η μητέρα του σηκώθηκε και έφερε τρία ωραία κατσίκια από το κοπάδι, και έφτιαξε από αυτά νόστιμα φαγητά, όπως άρεσαν στον γιο της, και τα έδωσε στον γιο της Άβραμ· και ο Θάρα, ο πατέρας του, δεν το γνώριζε.
29 Και ο Άβραμ πήρε το γευστικό φαγητό από τη μητέρα του, και το έφερε μπροστά στους θεούς του πατέρα του στο δωμάτιο· και πλησίασε κοντά τους για να φάνε· και το έβαλε μπροστά τους· και ο Άβραμ καθόταν μπροστά τους όλη την ημέρα, σκεπτόμενος μήπως φάνε.
30 Και ο Άβραμ τους είδε, και να, δεν είχαν φωνή ούτε άκουγαν, ούτε κανείς τους άπλωσε το χέρι του στο κρέας για να φάει.
31 Και το βράδυ εκείνης της ημέρας, σε εκείνο το σπίτι, ο Άβραμ ντύθηκε με το πνεύμα του Θεού.
32 Και φώναξε και είπε: «Αλίμονο στον πατέρα μου και σε αυτή τη γενεά της πονηρής, που όλες οι καρδιές της είναι κεκλιμμένες στη ματαιότητα, που λατρεύουν αυτά τα ξύλινα και πέτρινα είδωλα, που δεν μπορούν ούτε να φάνε ούτε να μυρίσουν ούτε να ακούσουν ούτε να μιλήσουν, που έχουν στόματα χωρίς λόγο, μάτια χωρίς όραση, αυτιά χωρίς ακοή, χέρια χωρίς αίσθηση και πόδια που δεν μπορούν να κινηθούν. Όμοιοι με αυτούς είναι εκείνοι που τα κατασκεύασαν και που εμπιστεύονται σε αυτά.
33 Και καθώς ο Άβραμ είδε όλα αυτά, άναψε η οργή του ενάντια στον πατέρα του· και έσπευσε και πήρε ένα τσεκούρι στο χέρι του, και ήρθε στο οίκημα των θεών, και συνέτριψε όλους τους θεούς του πατέρα του.
34 Και αφού τελείωσε το σπάσιμο των εικόνων, έβαλε το τσεκούρι στο χέρι του μεγάλου θεού που ήταν εκεί μπροστά τους, και βγήκε έξω· και ο Θάρα, ο πατέρας του, γύρισε στο σπίτι, επειδή είχε ακούσει στην πόρτα τον ήχο του χτυπήματος του τσεκουριού· και ο Θάρα μπήκε στο σπίτι για να μάθει τι επρόκειτο.
35 Και ο Θάρα, αφού άκουσε τον θόρυβο του τσεκουριού στο δωμάτιο με τα είδωλα, έτρεξε στο δωμάτιο προς τα είδωλα και συνάντησε τον Άβραμ που έβγαινε έξω.
36 Και ο Θάρα μπήκε στο δωμάτιο και βρήκε όλα τα είδωλα πεσμένα και συντριμμένα, και το τσεκούρι στο χέρι του μεγαλύτερου, που δεν ήταν σπασμένο, και το γευστικό φαγητό που είχε φτιάξει ο Άβραμ ο γιος του ήταν ακόμα μπροστά τους.
37 Και όταν ο Θάρα είδε αυτό, οργίστηκε πολύ· και έσπευσε και πήγε από το δωμάτιο προς τον Άβραμ.
38 Και βρήκε τον Άβραμ τον γιο του να κάθεται ακόμα στο σπίτι· και του είπε: Τι είναι αυτό το έργο που έκανες στους θεούς μου;
39 Και ο Άβραμ απάντησε στον Θάρα, τον πατέρα του, και είπε: Όχι έτσι, κύριέ μου· επειδή, έφερα μπροστά τους νόστιμο φαγητό· και όταν πλησίασα κοντά τους με το φαγητό για να φάνε, όλοι αμέσως άπλωσαν τα χέρια τους για να φάνε, πριν ο μεγάλος απλώσει το χέρι του για να φάει.
40 Και είδε ο μεγάλος τα έργα τους, όσα έκαναν μπροστά του, και άναψε ο θυμός του εναντίον τους· και πήγε και πήρε το τσεκούρι που ήταν στο σπίτι, και ήρθε προς αυτούς και τους έσπασε όλους· και ιδού, το τσεκούρι είναι ακόμα στο χέρι του, όπως βλέπεις.
41 Και άναψε ο θυμός του Θάρα ενάντια στον Άβραμ, τον γιο του, όταν είπε αυτά· και είπε ο Θάρα στον Άβραμ, τον γιο του, μέσα στον θυμό του: Τι είναι αυτή η ιστορία που είπες; Μου λες ψέματα.
42 Υπάρχει άραγε σε αυτούς τους θεούς πνεύμα, ψυχή ή δύναμη για να κάνουν όλα όσα μου είπες; Δεν είναι ξύλα και πέτρες; Και δεν τους έφτιαξα εγώ ο ίδιος; Και μπορείς να λες τέτοια ψέματα, λέγοντας ότι ο μεγάλος θεός που ήταν μαζί τους τους πάταξε; Εσύ είσαι που έβαλες το τσεκούρι στα χέρια του, και μετά είπες ότι τους πάταξε όλους.
43 Και ο Άβραμ απάντησε στον πατέρα του και του είπε: Και πώς μπορείς να λατρεύεις αυτά τα είδωλα, στα οποία δεν υπάρχει δύναμη να κάνεις τίποτα; Μπορούν τα είδωλα στα οποία εμπιστεύεσαι να σε ελευθερώσουν; Μπορούν να ακούσουν τις προσευχές σου όταν τα επικαλείσαι; Μπορούν να σε ελευθερώσουν από τα χέρια των εχθρών σου; Ή θα πολεμήσουν τις μάχες σου για σένα ενάντια στους εχθρούς σου, ώστε να λατρεύεις ξύλα και πέτρες, που δεν μπορούν ούτε να μιλούν ούτε να ακούν;
44 Και τώρα, βέβαια, δεν είναι καλό για σένα ούτε για τους γιους των ανθρώπων που είναι συγγενείς σου να κάνουν αυτά τα πράγματα· είσαι τόσο ανόητος, τόσο ανόητος ή τόσο άσοφος, ώστε να λατρεύεις ξύλα και πέτρες, και να κάνεις έτσι;
45 και ξεχνάτε τον Κύριο τον Θεό, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και που σας δημιούργησε στη γη, και φέρνετε μεγάλο κακό στις ψυχές σας σε αυτό το θέμα, υπηρετώντας την πέτρα και το ξύλο;
46 Δεν αμάρτησαν οι πατέρες μας στις αρχαίες ημέρες σε αυτό το θέμα, και Κύριος ο Θεός του σύμπαντος έφερε πάνω τους τα νερά του κατακλυσμού και κατέστρεψε ολόκληρη τη γη;
47 Και πώς μπορείτε να συνεχίσετε να το κάνετε αυτό και να λατρεύετε θεούς από ξύλο και πέτρα, που δεν μπορούν να ακούσουν ούτε να μιλήσουν ούτε να σας ελευθερώσουν από την καταπίεση, φέρνοντας έτσι την οργή του Θεού του σύμπαντος πάνω σας;
48 Τώρα λοιπόν, πάτερ μου, απέφυγε από τούτο και μη φέρεις κακό στην ψυχή σου και στις ψυχές του οίκου σου.
49 Και ο Άβραμ έσπευσε και πετάχτηκε από μπροστά από τον πατέρα του, και πήρε το τσεκούρι από το μεγαλύτερο είδωλο του πατέρα του, με το οποίο ο Άβραμ το έσπασε και έφυγε τρέχοντας.
50 Και ο Θάρα, βλέποντας όλα όσα είχε κάνει ο Άβραμ, έσπευσε να φύγει από το σπίτι του· και πήγε στον βασιλιά, και ήρθε μπροστά στον Νεβρώδ, και στάθηκε μπροστά του, και προσκύνησε τον βασιλιά· και ο βασιλιάς είπε: Τι θέλεις;
51 Και είπε: Σε παρακαλώ, κύριέ μου, άκουσέ με. Πριν από πενήντα χρόνια γεννήθηκε σε μένα ένα παιδί, και έτσι έκανε στους θεούς μου και έτσι μίλησε· και τώρα, λοιπόν, κύριέ μου και βασιλιά, στείλε να τον καλέσεις για να έρθει ενώπιόν σου, και να τον κρίνεις σύμφωνα με τον νόμο, για να ελευθερωθούμε από το κακό του.
52 Και ο βασιλιάς έστειλε τρεις άνδρες από τους δούλους του, και πήγαν και έφεραν τον Άβραμ ενώπιον του βασιλιά.

Και ο Νεβρώδ και όλοι οι άρχοντες και οι δούλοι του κάθονταν εκείνη την ημέρα μπροστά του, και ο Θάρα κάθισε κι αυτός μπροστά τους.

53 Και ο βασιλιάς είπε στον Άβραμ: Τι είναι αυτό που έκανες στον πατέρα σου και στους θεούς του; Και ο Άβραμ απάντησε στον βασιλιά με τα λόγια που είπε στον πατέρα του, και είπε: Ο μεγάλος θεός, που ήταν μαζί τους στο σπίτι, έκανε σε αυτούς ό,τι άκουσες.

54 Και ο βασιλιάς είπε στον Άβραμ: Είχαν εξουσία να μιλούν και να τρώνε και να κάνουν όπως είπες; Και ο Άβραμ απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Και αν δεν υπάρχει εξουσία σε αυτούς, γιατί τους υπηρετείς και κάνεις τους γιους των ανθρώπων να πλανιούνται εξαιτίας των ανοησιών σου;

55 Μήπως φαντάζεσαι ότι μπορούν να σε ελευθερώσουν ή να κάνουν κάτι μικρό ή μεγάλο, ώστε να τους υπηρετήσεις; Και γιατί δεν αισθάνεσαι τον Θεό όλου του σύμπαντος, που σε δημιούργησε και στην εξουσία του οποίου είναι να σε σκοτώνει και να σε κρατάει στη ζωή;

56 0 ανόητε, απλοϊκότε και αμαθή βασιλέα, αλίμονό σου εις τους αιώνας.

57 νόμιζα ότι θα δίδασκες τους δούλους σου την οδόν την ευθύτητα, αλλά δεν το έκανες αυτό, αλλά γέμισες ολόκληρη τη γη με τις αμαρτίες σου και τις αμαρτίες του λαού σου, που ακολούθησε τους δρόμους σου.

58 Δεν ξέρεις ή δεν έχεις ακούσει ότι αυτό το κακό που κάνεις, οι πρόγονοί μας αμάρτησαν σε αυτό σε παλιές ημέρες, και ο αιώνιος Θεός έφερε τα νερά του κατακλυσμού πάνω τους και τους κατέστρεψε όλους, και επίσης κατέστρεψε ολόκληρη τη γη εξαιτίας τους; Και εσύ και ο λαός σου θα σηκωθείτε τώρα και θα κάνετε όπως αυτό το έργο, για να ρίξετε την οργή του Κυρίου του Θεού του σύμπαντος, και να φέρετε κακό πάνω σας και πάνω σε ολόκληρη τη γη;

59 Τώρα λοιπόν, παράτα την κακήν αυτήν πράξιν, την οποίαν πράττεις, και λατρέψον τον Θεόν του σύμπαντος, καθώς η ψυχή σου είναι εις τας χείρας αυτού, και τότε θα ευημερήσεις.

60 Και αν η πονηρή σου καρδιά δεν ακούσει τα λόγια μου, ώστε να σε κάνει να εγκαταλείψεις τους πονηρούς σου δρόμους και να λατρεύσεις τον αιώνιο Θεό, τότε θα πεθάνεις με ντροπή στις έσχατες ημέρες, εσύ, ο λαός σου και όλοι όσοι είναι συνδεδεμένοι μαζί σου, ακούγοντας τα λόγια σου ή περπατώντας στους πονηρούς σου δρόμους.

61 Και αφού έπαυσε ο Άβραμ να μιλάει ενώπιον του βασιλιά και των αρχόντων, ο Άβραμ σήκωσε τα μάτια του στους ουρανούς και είπε: Ο Κύριος βλέπει όλους τους ασεβείς και θα τους κρίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Άβραμ, διέταξε να τον βάλουν στη φυλακή· και ο Άβραμ έμεινε δέκα ημέρες στη φυλακή.

2 Και στο τέλος εκείνων των ημερών, ο βασιλιάς διέταξε να παρουσιαστούν ενώπιόν του όλοι οι βασιλιάδες, οι άρχοντες και οι κυβερνήτες των διαφόρων επαρχιών και οι σοφοί, και κάθισαν ενώπιόν του. Ο Άβραμ όμως ήταν ακόμα στο κελί.

3 Και ο βασιλιάς είπε στους άρχοντες και στους σοφούς: Ακούσατε τι έκανε ο Άβραμ, ο γιος του Θάρα, στον πατέρα του; Έτσι του έκανε, και πρόσταξα να τον φέρουν ενώπιόν μου, και έτσι μίλησε· η καρδιά του δεν τον παρέδωσε, ούτε σαλεύτηκε μπροστά μου· και ιδού, τώρα είναι φυλακισμένος στη φυλακή.

4 Και γι' αυτό, κρίνε ποια κρίση πρέπει να δοθεί σε αυτόν τον άνθρωπο που έβρισε τον βασιλιά, ο οποίος μίλησε και έκανε όλα όσα άκουσες.

5 Και όλοι απήντησαν στον βασιλιά λέγοντας: Όποιος βλασφημήσει τον βασιλιά πρέπει να κρεμαστεί σε ξύλο· αφού όμως έκανε όλα όσα είπε, και καταφρονώντας τους θεούς μας, πρέπει γι' αυτό να καεί μέχρι θανάτου, γιατί αυτός είναι ο νόμος σε αυτό το θέμα.

6 Αν ο βασιλιάς ευαρεστείται να το κάνει αυτό, ας διατάξει τους δούλους του να ανάψουν φωτιά νύχτα και μέρα στο καμίνι σου από πλίνθους, και τότε θα ρίξουμε αυτόν τον άνθρωπο μέσα σε αυτό. Και ο βασιλιάς το έκανε αυτό, και διέταξε τους δούλους του να ετοιμάσουν φωτιά για τρεις ημέρες και τρεις νύχτες στο καμίνι του βασιλιά, που είναι στην Κάστιμ· και ο βασιλιάς διέταξε να πάρουν τον Άβραμ από τη φυλακή και να τον φέρουν έξω για να καεί.

7 Και όλοι οι δούλοι του βασιλιά, οι άρχοντες, οι άρχοντες, οι κυβερνήτες και οι κριτές, και όλοι οι κάτοικοι της γης, περίπου εννιακόσιες χιλιάδες άνδρες, στέκονταν απέναντι από το καμίνι για να δουν τον Άβραμ.

8 Και όλες οι γυναίκες και τα παιδιά συνέρρευσαν στις στέγες και στους πύργους για να δουν τι γινόταν με τον Άβραμ, και όλοι στέκονταν μαζί σε απόσταση· και δεν έμεινε ούτε ένας άνθρωπος που να μην ήρθε εκείνη την ημέρα για να δει το θέαμα.

9 Και όταν ήρθε ο Άβραμ, οι μάγοι του βασιλιά και οι σοφοί είδαν τον Άβραμ και φώναξαν στον βασιλιά, λέγοντας: Κύριε, αυτός είναι σίγουρα ο άνθρωπος που γνωρίζουμε ότι ήταν το παιδί κατά τη γέννησή του το μεγάλο αστέρι κατάπιε τα τέσσερα αστέρια, κάτι που δηλώσαμε στον βασιλιά τώρα, πενήντα χρόνια μετά.

10 Και ιδού, τώρα και ο πατέρας του παρέβηκε τις εντολές σου, και σε εμπαίζει φέρνοντάς σου άλλο παιδί, το οποίο εσύ σκότωσες.

11 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τους, θύμωσε υπερβολικά και διέταξε να φέρουν τον Θάρα μπροστά του.

12 Και ο βασιλιάς είπε: Άκουσες τι είπαν οι μάγοι; Τώρα, πες μου την αλήθεια, πώς το έκανες· και αν πεις την αλήθεια, θα αθωωθείς.

13 Και βλέποντας ότι ο θυμός του βασιλιά είχε εξαντληθεί τόσο πολύ, ο Θάρα είπε στον βασιλιά: Κύριέ μου βασιλιά, άκουσες την αλήθεια, και αυτά που είπαν οι σοφοί είναι σωστά. Και ο βασιλιάς είπε: Πώς μπόρεσες να κάνεις αυτό το πράγμα, να παραβείς τις εντολές μου και να μου δώσεις ένα παιδί που δεν γέννησες, και να το εκμεταλλευτείς;

14 Και ο Θάρα απάντησε στον βασιλιά: Επειδή, εκείνη την εποχή, ανέβηκα στο θυμό μου για τον γιο μου· γι' αυτό πήρα έναν γιο από τη δούλη μου και τον έφερα στον βασιλιά.

15 Και ο βασιλιάς είπε: «Ποιος σε συμβούλεψε γι' αυτό; Πες μου, μη μου κρύψεις τίποτα, και τότε δεν θα πεθάνεις».

16 Και ο Θάρα τρόμαξε πολύ μπροστά στον βασιλιά, και είπε στον βασιλιά: Ο Αράν, ο μεγαλύτερος γιος μου, με συμβούλεψε γι' αυτό· και ο Αράν ήταν κατά τις ημέρες εκείνες που γεννήθηκε ο Άβραμ, τριάντα δύο ετών.

17 Ο Αράν όμως δεν συμβούλεψε τον πατέρα του σε τίποτα· επειδή, ο Θάρα είπε αυτά στον βασιλιά για να

ελευθερώσει την ψυχή του από τον βασιλιά· επειδή, φοβόταν πολύ· και ο βασιλιάς είπε στον Θάρα: Ο Αράν, ο γιος σου, που σε συμβούλεψε να το κάνει αυτό, θα πεθάνει μέσα σε φωτιά μαζί με τον Άβραμ· επειδή, η καταδίκη του θανάτου είναι πάνω του, επειδή στασίασε ενάντια στην επιθυμία του βασιλιά κάνοντας αυτό το πράγμα.
18 Και ο Χαρράν εκείνη την εποχή ένιωθε την τάση να ακολουθήσει τους δρόμους του Άβραμ, αλλά το κρατούσε μέσα του.
19 Και ο Αρράν είπε στην καρδιά του: Δες, τώρα ο βασιλιάς συνέλαβε τον Άβραμ εξαιτίας αυτών των πραγμάτων που έκανε ο Άβραμ· και αν ο Άβραμ υπερισχύσει του βασιλιά, θα τον ακολουθήσω· αν όμως ο βασιλιάς υπερισχύσει, θα καταδιώξω τον βασιλιά.
20 Και αφού ο Θάρα είπε αυτά στον βασιλιά για τον Αράν τον γιο του, ο βασιλιάς διέταξε να συλληφθεί ο Αράν μαζί με τον Άβραμ.
21 Και έφεραν και τους δύο, τον Άβραμ και τον Αρράν τον αδελφό του, για να τους ρίξουν στη φωτιά· και όλοι οι κάτοικοι της γης, και οι δούλοι του βασιλιά, και οι άρχοντες, και όλες οι γυναίκες και τα παιδιά ήταν εκεί, και στέκονταν από πάνω τους εκείνη την ημέρα.
22 Και οι δούλοι του βασιλιά πήραν τον Άβραμ και τον αδελφό του, και τους έβγαλαν από όλα τα ρούχα τους εκτός από τα κάτω ενδύματα που φορούσαν.
23 Και έδεσαν τα χέρια και τα πόδια τους με λινά σχοινιά, και οι υπηρέτες του βασιλιά τους σήκωσαν και τους έριξαν και τους δύο στο καμίνι.
24 Και ο Κύριος αγάπησε τον Άβραμ και τον σπλαχνίστηκε· και κατέβηκε ο Κύριος και έσωσε τον Άβραμ από τη φωτιά, και δεν κάηκε.
25 Αλλά όλα τα σχοινιά με τα οποία τον έδεσαν κάηκαν, ενώ ο Άβραμ παρέμεινε και περιπλανήθηκε μέσα στη φωτιά.
26 Και ο Χαράν πέθανε όταν τον έριξαν στη φωτιά, και κάηκε μέχρι στάχτης, επειδή η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο· και οι άνθρωποι που τον έριξαν στη φωτιά, η φλόγα της φωτιάς εξαπλώθηκε πάνω τους, και κάηκαν, και δώδεκα άνθρωποι πέθαναν από αυτούς.
27 Και ο Άβραμ περιπάτησε στο μέσο της φωτιάς τρεις ημέρες και τρεις νύχτες· και όλοι οι δούλοι του βασιλιά τον είδαν να περπατάει στο μέσο της φωτιάς· και ήρθαν και ανήγγειλαν στον βασιλιά, λέγοντας: «Ιδού, είδαμε τον Άβραμ να περπατάει στο μέσο της φωτιάς· και τα κάτω ιμάτια που είναι πάνω του δεν έχουν καεί, αλλά το σχοινί με το οποίο ήταν δεμένος έχει καεί».
28 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τους, η καρδιά του λιποθύμησε και δεν τους πίστευε· γι' αυτό έστειλε άλλους πιστούς άρχοντες να δουν αυτό το πράγμα, και πήγαν και το είδαν και το ανήγγειλαν στον βασιλιά· και ο βασιλιάς σηκώθηκε για να πάει να το δει, και είδε τον Άβραμ να περπατάει πέρα δώθε στο μέσο της φωτιάς, και είδε το σώμα του Χαράν να καίγεται, και ο βασιλιάς θαύμασε πολύ.
29 Και ο βασιλιάς διέταξε να βγάλουν τον Άβραμ από τη φωτιά· και οι δούλοι του πλησίασαν για να τον βγάλουν, αλλά δεν μπόρεσαν, επειδή η φωτιά ήταν ολόγυρα και η φλόγα ανέβαινε προς αυτούς από το καμίνι.
30 Και οι δούλοι του βασιλιά έφυγαν από αυτήν· και ο βασιλιάς τους επέπληξε, λέγοντας: Σπεύσατε και βγάλτε τον Άβραμ από τη φωτιά, για να μην πεθάνετε.
31 Και οι δούλοι του βασιλιά πλησίασαν ξανά για να φέρουν έξω τον Άβραμ, και οι φλόγες έπεσαν πάνω τους και έκαψαν τα πρόσωπά τους, ώστε οκτώ από αυτούς πέθαναν.
32 Και όταν ο βασιλιάς είδε ότι οι δούλοι του δεν μπορούσαν να πλησιάσουν τη φωτιά για να μην καούν, φώναξε ο βασιλιάς στον Άβραμ: «Δούλε του Θεού του ουρανού, βγες έξω από τη φωτιά και έλα εδώ μπροστά μου». Και ο Άβραμ υπάκουσε στη φωνή του βασιλιά, και βγήκε από τη φωτιά και ήρθε και στάθηκε μπροστά στον βασιλιά.
33 Και όταν ο Άβραμ βγήκε έξω, ο βασιλιάς και όλοι οι δούλοι του είδαν τον Άβραμ να έρχεται μπροστά στον βασιλιά, φορώντας τα κάτω ιμάτιά του, επειδή δεν είχαν καεί, αλλά το σχοινί με το οποίο ήταν δεμένος είχε καεί.
34 Και ο βασιλιάς είπε στον Άβραμ: Πώς γίνεται να μην κάηκες στη φωτιά;
35 Και ο Άβραμ είπε στον βασιλιά: Ο Θεός του ουρανού και της γης στον οποίο εμπιστεύομαι και που έχει τα πάντα στη δύναμή του, αυτός με έσωσε από το πυρ, στο οποίο με έριξες.
36 Και ο Αράν, ο αδελφός του Άβραμ, κάηκε μέχρι θανάτου· και αναζήτησαν το σώμα του, και το βρήκαν κατακαημένο.
37 Και ο Αράν ήταν ογδόντα δύο ετών όταν πέθανε στη φωτιά του Κασδίμ. Και ο βασιλιάς, οι άρχοντες και οι κάτοικοι της γης, βλέποντας ότι ο Άβραμ ελευθερώθηκε από τη φωτιά, ήρθαν και προσκύνησαν τον Άβραμ.
38 Και ο Άβραμ είπε σ' αυτούς: Μη με προσκυνήσετε, αλλά προσκυνήστε τον Θεό του κόσμου, που σας δημιούργησε, και λατρέψτε τον, και ακολουθήστε τους δρόμους του, επειδή αυτός με έσωσε από αυτή τη φωτιά, και αυτός δημιούργησε τις ψυχές και τα πνεύματα όλων των ανθρώπων, και έπλασε τον άνθρωπο στην κοιλιά της μητέρας του, και τον έφερε στον κόσμο, και αυτός θα ελευθερώσει από κάθε πόνο όσους εμπιστεύονται σε αυτόν.
39 Και φάνηκε πολύ θαυμαστό αυτό το πράγμα στα μάτια του βασιλιά και των αρχόντων, ότι ο Άβραμ σώθηκε από τη φωτιά και ότι η Χαρράν κάηκε· και ο βασιλιάς έδωσε στον Άβραμ πολλά δώρα και του έδωσε τους δύο αρχηγούς του από το βασιλικό σπίτι· το όνομα του ενός ήταν Ονί και το όνομα του άλλου ήταν Ελιέζερ.
40 Και όλοι οι βασιλιάδες, οι άρχοντες και οι δούλοι έδωσαν στον Άβραμ πολλά δώρα από ασήμι, χρυσάφι και μαργαριτάρια· και ο βασιλιάς και οι άρχοντές του τον απέστειλαν, και αυτός αναχώρησε εν ειρήνη.
41 Και ο Άβραμ έφυγε από τον βασιλιά με ειρήνη, και πολλοί από τους δούλους του βασιλιά τον ακολούθησαν, και περίπου τριακόσιοι άνδρες ενώθηκαν μαζί του.
42 Και ο Άβραμ επέστρεψε εκείνη την ημέρα και πήγε στο σπίτι του πατέρα του, αυτός και οι άνδρες που τον ακολούθησαν· και ο Άβραμ λάτρευε τον Κύριο τον Θεό του όλες τις ημέρες της ζωής του, και περπάτησε στους δρόμους του και ακολούθησε τον νόμο του.
43 Και από εκείνη την ημέρα και στο εξής ο Άβραμ έστρεψε τις καρδιές των γιων των ανθρώπων στο να λατρεύουν τον Κύριο.
44 Και κατά τον καιρό εκείνο ο Ναχώρ και ο Άβραμ πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες, τις θυγατέρες του αδελφού τους, του Αρράν· η γυναίκα του Ναχώρ ήταν Μελχά, και το όνομα της γυναίκας του Άβραμ ήταν Σάρα· και η Σάρα,

η γυναίκα του Άβραμ, ήταν στείρα· δεν είχε απογόνους κατά τις ημέρες εκείνες.
45 Και μετά τη λήξη δύο ετών από την έξοδο του Άβραμ από τη φωτιά, δηλαδή στο πεντηκοστό δεύτερο έτος της ζωής του, ιδού, ο βασιλιάς Νεβρώδ καθόταν στη Βαβέλ στο θρόνο, και ο βασιλιάς κοιμήθηκε και ονειρεύτηκε ότι στεκόταν με τα στρατεύματά του και τα στρατεύματά του σε μια κοιλάδα απέναντι από το καμίνι του βασιλιά.
46 Και σήκωσε τα μάτια του και είδε έναν άνθρωπο που έμοιαζε με τον Άβραμ να βγαίνει από το καμίνι, και να έρχεται και να στήνεται μπροστά στον βασιλιά με το ξίφος του γυμνωμένο, και έπειτα όρμησε προς τον βασιλιά με το ξίφος του, όταν ο βασιλιάς έφυγε τρέχοντας από τον άνθρωπο, επειδή φοβόταν· και ενώ έτρεχε, ο άνθρωπος έριξε ένα αυγό στο κεφάλι του βασιλιά, και το αυγό έγινε ένας μεγάλος ποταμός.
47 Και ο βασιλιάς ονειρεύτηκε ότι όλα τα στρατεύματά του βυθίστηκαν σε εκείνο το ποτάμι και πέθαναν, και ο βασιλιάς τράπηκε σε φυγή με τρεις άντρες που ήταν μπροστά του και διέφυγε.
48 Και ο βασιλιάς κοίταξε αυτούς τους άνδρες, και ήταν ντυμένοι με πριγκιπικά φορέματα σαν τα ενδύματα των βασιλιάδων, και είχαν την εμφάνιση και τη μεγαλοπρέπεια των βασιλιάδων.
49 Και ενώ έτρεχαν, το ποτάμι μετατράπηκε ξανά σε αυγό μπροστά στον βασιλιά, και από το αυγό βγήκε ένα νεαρό πουλί που ήρθε μπροστά στον βασιλιά, και πέταξε στο κεφάλι του και έβγαλε το μάτι του βασιλιά.
50 Και ο βασιλιάς λυπήθηκε για το θέαμα, και ξύπνησε από τον ύπνο του και το πνεύμα του ταράχτηκε· και ένιωσε μεγάλο φόβο.
51 Και το πρωί ο βασιλιάς σηκώθηκε από το κρεβάτι του φοβισμένος και διέταξε όλους τους σοφούς και τους μάγους να έρθουν ενώπιόν του, όταν ο βασιλιάς τους διηγήθηκε το όνειρό του.
52 Και ένας σοφός δούλος του βασιλιά, του οποίου το όνομα ήταν Ανούκι, απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά το κακό του Άβραμ και του σπέρματός του, το οποίο θα ξεσπάσει εναντίον του Κυρίου και βασιλιά μου στις έσχατες ημέρες.
53 Και ιδού, θα έρθει η ημέρα που ο Άβραμ και το σπέρμα του και τα παιδιά του σπιτικού του θα πολεμήσουν με τον βασιλιά μου, και θα πατάξουν όλα τα στρατεύματα του βασιλιά και τα στρατεύματά του.
54 Και όσον αφορά αυτά που είπες για τρεις άνδρες που είδες να είναι όμοιοι με τον εαυτό σου, και οι οποίοι διέφυγαν, αυτό σημαίνει ότι μόνο εσύ θα διαφύγεις με τρεις βασιλιάδες από τους βασιλιάδες της γης που θα είναι μαζί σου στη μάχη.
55 Και αυτό που είδες για τον ποταμό, που μετατράπηκε σε αυγό όπως πρώτα, και το νεαρό πουλί που σου βγάζει το μάτι, αυτό δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά το σπέρμα του Άβραμ, που θα θανατώσει τον βασιλιά στις έσχατες ημέρες.
56 Τοῦτο εἶναι τὸ ὄνειρον τοῦ βασιλέως μου, καὶ αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνειρον εἶναι ἀληθινόν, καὶ ἡ ἑρμηνεία ἣν σοι ἔδωκεν ὁ δοῦλός σου εἶναι σωστή.
57 Τώρα λοιπόν, βασιλιά μου, σίγουρα ξέρεις ότι έχουν περάσει πενήντα δύο χρόνια από τότε που οι σοφοί σου το είδαν αυτό κατά τη γέννηση του Άβραμ, και αν ο βασιλιάς μου επιτρέψει στον Άβραμ να ζήσει στη γη, αυτό θα είναι προς βλάβη του κυρίου και βασιλιά μου, επειδή όλες τις ημέρες που θα ζει ο Άβραμ ούτε εσύ ούτε η βασιλεία σου θα εδραιωθούν, γιατί αυτό ήταν γνωστό από πριν κατά τη γέννησή του· και γιατί ο βασιλιάς μου δεν θα τον θανατώσει, για να φυλαχθεί από εσένα το κακό του στις έσχατες ημέρες;
58 Και ο Νεβρώδ εισάκουσε στη φωνή του Ανούκι, και έστειλε κρυφά μερικούς από τους δούλους του για να πάνε να συλλάβουν τον Άβραμ, και να τον φέρουν ενώπιον του βασιλιά για να θανατωθεί.
59 Και ο Ελιέζερ, ο δούλος του Άβραμ, τον οποίο ο βασιλιάς του είχε δώσει, βρισκόταν εκείνη την εποχή ενώπιον του βασιλιά, και άκουσε τι είχε συμβουλεύσει ο Ανούκι τον βασιλιά, και τι είχε πει ο βασιλιάς για να προκαλέσει τον θάνατο του Άβραμ.
60 Και είπε ο Ελιέζερ στον Άβραμ: Σπεύσε, σήκω και σώσε την ψυχή σου, για να μην πεθάνεις από τα χέρια του βασιλιά· επειδή, έτσι είδε σε όνειρο για σένα, και έτσι το ερμήνευσε ο Ανούκι, και έτσι συμβούλεψε τον βασιλιά για σένα.
61 Και ο Άβραμ εισάκουσε στη φωνή του Ελιέζερ· και ο Άβραμ έσπευσε και έτρεξε για ασφάλεια στο σπίτι του Νώε και του Σημ του γιου του· και κρύφτηκε εκεί και βρήκε ασφαλές μέρος· και οι δούλοι του βασιλιά ήρθαν στο σπίτι του Άβραμ για να τον αναζητήσουν, αλλά δεν τον βρήκαν· και έψαξαν σε όλη τη γη, και δεν τον βρήκαν· και πήγαν και έψαξαν παντού, και δεν τον συνάντησαν.
62 Και καθώς οι δούλοι του βασιλιά δεν μπόρεσαν να βρουν τον Άβραμ, επέστρεψαν στον βασιλιά. Αλλά η οργή του βασιλιά εναντίον του Άβραμ κόπασε, επειδή δεν τον βρήκαν, και ο βασιλιάς έδιωξε από τη μνήμη του αυτό το θέμα που αφορούσε τον Άβραμ.
63 Και ο Άβραμ κρύφτηκε στο σπίτι του Νώε για έναν μήνα, μέχρις ότου ο βασιλιάς ξέχασε αυτό το πράγμα· αλλά ο Άβραμ φοβόταν ακόμα τον βασιλιά· και ο Θάρα ήρθε να δει τον Άβραμ τον γιο του κρυφά στο σπίτι του Νώε· και ο Θάρα ήταν πολύ μεγάλος στα μάτια του βασιλιά.
64 Και είπε ο Άβραμ στον πατέρα του: Δεν ξέρεις ότι ο βασιλιάς σκέφτεται να με θανατώσει, και να εξαλείψει το όνομά μου από τη γη με τη συμβουλή των πονηρών συμβούλων του;
65 Τώρα, ποιον έχεις εδώ, και τι έχεις σε αυτή τη γη; Σήκω, ας πάμε μαζί στη γη Χαναάν, για να ελευθερωθούμε από το χέρι του, για να μην χαθείς κι εσύ εξαιτίας του στις έσχατες ημέρες.
66 Δεν ξέρεις ή δεν έχεις ακούσει ότι ο Νεβρώδ δεν σου δίνει όλη αυτή την τιμή από αγάπη, αλλά μόνο προς όφελός του σου απονέμει όλα αυτά τα καλά;
67 Και αν σου κάνει μεγαλύτερο καλό από αυτό, σίγουρα αυτά είναι μόνο ματαιότητες του κόσμου, γιατί ο πλούτος και τα πλούτη δεν μπορούν να ωφελήσουν την ημέρα της οργής και της οργής.
68 Τώρα λοιπόν, άκουσε τη φωνή μου, και ας σηκωθούμε και ας πάμε στη γη Χαναάν, μακριά από την πληγή του Νεβρώδ· και ας λατρέψεις τον Κύριο, που σε δημιούργησε στη γη, και θα ευημερήσεις· και απέρριψε όλα τα μάταια πράγματα που επιδιώκεις.

69 καὶ ἔπαυσεν ὁ Ἄβραμ λαλεῖν, ὅτε ἀπεκρίθησαν Νὰε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σημ πρὸς Θάρα, λέγοντες· ἀληθὸς ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἔλεγεν πρὸς σοι Ἄβραμ.
70 Και ο Θάρα εισάκουσε στη φωνή του Άβραμ, του γιου του, και ο Θάρα έκανε όλα όσα είπε ο Άβραμ· επειδή, αυτό ήταν από τον Κύριο, να μην προκαλέσει ο βασιλιάς τον θάνατο του Άβραμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 ΚΑΙ ο Θάρα πήρε τον γιο του Άβραμ, και τον εγγονό του Λωτ, γιο του Αράν, και τη Σάρα τη νύφη του, τη γυναίκα του Άβραμ, γιου του, και όλες τις ψυχές του σπιτικού του, και πήγε μαζί τους από την Ουρ-Κασδίμ για να πάει στη γη Χαναάν. Και όταν έφτασαν στη γη Χαρράν, έμειναν εκεί, επειδή ήταν πολύ καλή γη για βοσκότοπους, και αρκετά μεγάλη για όσους τους συνόδευαν.
2 Και ο λαός της γης Χαρράν είδε ότι ο Άβραμ ήταν αγαθός και ευθύς ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων, και ότι Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του· και μερικοί από τον λαό της γης Χαρράν ήρθαν και ενώθηκαν με τον Άβραμ, και τους δίδαξε την διδασκαλία του Κυρίου και τους δρόμους του· και αυτοί οι άνθρωποι έμειναν με τον Άβραμ στο σπίτι του και προσκολλήθηκαν σε αυτόν.
3 Και ο Άβραμ έμεινε στη γη τρία χρόνια· και μετά τη λήξη των τριών ετών, ο Κύριος εμφανίστηκε στον Άβραμ και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος που σε έβγαλα από την Ουρ Κασδίμ, και σε έσωσα από τα χέρια όλων των εχθρών σου.
4 Και τώρα, λοιπόν, αν υπακούσεις στη φωνή μου και φυλάξεις τις εντολές μου, τα διατάγματά μου και τους νόμους μου, τότε θα κάνω τους εχθρούς σου να πέσουν μπροστά σου, και θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού, και θα στείλω την ευλογία μου σε όλα τα έργα των χεριών σου, και δεν θα σου λείψει τίποτα.
5 Σήκω τώρα, πάρε τη γυναίκα σου και όλα τα υπάρχοντά σου, και πήγαινε στη γη Χαναάν, και μείνε εκεί· και θα είμαι εκεί για σένα Θεός, και θα σε ευλογήσω. Και ο Άβραμ σηκώθηκε και πήρε τη γυναίκα του και όλα τα υπάρχοντά του, και πήγε στη γη Χαναάν, όπως του είχε πει ο Κύριος· και ο Άβραμ ήταν πενήντα ετών όταν έφυγε από τη Χαρράν.
6 Και ο Άβραμ ήρθε στη γη Χαναάν και κατοίκησε στο μέσο της πόλης, και εκεί έστησε τη σκηνή του ανάμεσα στους γιους Χαναάν, τους κατοίκους της γης.
7 Και ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, όταν ήρθε στη γη Χαναάν, και του είπε: Αύτη είναι η γη, την οποία έδωσα σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα για πάντα· και θα κάνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού· και θα δώσω στο σπέρμα σου για κληρονομιά όλες τις χώρες που βλέπεις.
8 Και ο Άβραμ έχτισε ένα θυσιαστήριο στον τόπο όπου ο Θεός του είχε μιλήσει· και εκεί ο Άβραμ επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου.
9 Εκείνο τον καιρό, αφού πέρασαν τρία χρόνια από την κατοίκησή του Άβραμ στη γη Χαναάν, κατά το έτος εκείνο πέθανε ο Νώε, το οποίο ήταν το πεντηκοστό όγδοο έτος της ζωής του Άβραμ· και όλες οι ημέρες που έζησε ο Νώε έγιναν εννιακόσια πενήντα χρόνια, και πέθανε.
10 Και ο Άβραμ κατώκησε στη γη Χαναάν, αυτός, η γυναίκα του, και όλα τα υπάρχοντά του, και όλοι όσοι τον συνόδευαν, μαζί με εκείνους που ενώθηκαν μαζί του από τον λαό της γης· και ο Ναχώρ, ο αδελφός του Άβραμ, και ο Θάρα ο πατέρας του, και ο Λωτ ο γιος του Αρράν, και όλα τα υπάρχοντά τους κατώκησαν στη Χαρράν.
11 Εν τω πέμπτω έτει της κατοίκησής του Άβραμ εν τη γη Χαναάν, οι Σοδόμοι και Γόμορραι και πάσαι αι πόλεις της πεδιάδας αποστάτησαν από της δυνάμεως του Χοδολλογομόρ, βασιλέως του Ελάμ· διότι πάντες οι βασιλείς των πόλεων της πεδιάδας υπηρετούσαν τον Χοδολλογομόρ δώδεκα έτη και έδιναν εις αυτόν ετήσιον φόρον· αλλ' εκείναις τας ημέρας, εν τω δέκατω τρίτοι έτει, αποστάτησαν εναντίον αυτού.
12 Και στον δέκατο χρόνο της κατοίκησης του Άβραμ στη γη Χαναάν έγινε πόλεμος ανάμεσα στον Νεβρώδ, βασιλιά της Σεναάρ, και στον Χοδολλογομόρ, βασιλιά της Ελάμ· και ο Νεβρώδ ήρθε για να πολεμήσει με τον Χοδολλογομόρ και να τον υποτάξει.
13 Διότι ο Χοδολλογομόρ ήταν εκείνη την εποχή ένας από τους άρχοντες των στρατευμάτων του Νεβρώδ, και όταν όλος ο λαός στον πύργο διασκορπίστηκε και όσοι είχαν απομείνει διασκορπίστηκαν επίσης στο πρόσωπο της γης, ο Χοδολλογομόρ πήγε στη γη του Ελάμ και βασίλευσε σε αυτήν και επαναστάτησε εναντίον του κυρίου του.
14 Και κατά τις ημέρες εκείνες, όταν ο Νεβρώδ είδε ότι οι πόλεις της πεδιάδας είχαν επαναστατήσει, ήρθε με υπερηφάνεια και θυμό σε πόλεμο με τον Χοδολλογομόρ. Και ο Νεβρώδ συγκέντρωσε όλους τους άρχοντες και τους υπηκόους του, περίπου επτακόσιες χιλιάδες άνδρες, και πήγε εναντίον του Χοδολλογομόρ. Και ο Χοδολλογομόρ βγήκε να τον συναντήσει με πέντε χιλιάδες άνδρες, και ετοιμάστηκαν για μάχη στην κοιλάδα της Βαβέλ, η οποία βρίσκεται ανάμεσα στην Ελάμ και τη Σεναάρ.
15 Και πάντες οι βασιλείς εκείνοι επολέμησαν εκεί, και ο Νεβρώδ και ο λαός του ηττήθηκαν μπροστά στον λαό του Χοδολλογομόρ, και από τους άνδρες του Νεβρώδ έπεσαν περίπου εξακόσιες χιλιάδες, και ο Μαρδών, ο γιος του βασιλιά, έπεσε ανάμεσά τους.
16 Και ο Νεβρώδ έφυγε και επέστρεψε ντροπιασμένος και ατίμωτος στη γη του, και ήταν υποτελής στον Χοδολλογομόρ για πολύ καιρό, και ο Χοδολλογομόρ επέστρεψε στη γη του και έστειλε άρχοντες του στρατού του στους βασιλιάδες που κατοικούσαν γύρω του, στον Αριώχ, βασιλιά της Ελασάρ, και στον Τιδάλ, βασιλιά των Χογίμ, και έκανε διαθήκη μαζί τους, και όλοι υπάκουσαν στις εντολές του.
17 Και ήταν στο δέκατο πέμπτο έτος της κατοίκησής του Άβραμ στη γη Χαναάν, το εβδομηκοστό έτος της ζωής του Άβραμ, και ο Κύριος εμφανίστηκε στον Άβραμ κατά το έτος εκείνο και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος που σε έβγαλα από την Ουρ-Κασδίμ για να σου δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά.
18 Τώρα, λοιπόν, περπάτα μπροστά μου και να είσαι τέλειος και να τηρείς τις εντολές μου· επειδή, σε σένα και στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά, από τον ποταμό Μιτζραΐμ μέχρι τον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.
19 καὶ ἐπέστρεψαι πρὸς τοὺς πατέρες σου εἰρήνην καὶ ἐν γηρατείᾳ, καὶ τετάρτη γενεὰ ἐπιστρέψει ἐδῶ εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ κληρονομήσει αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ Ἄβραμ ἔκτισε θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλέσθη τὸ ὄνομα Κυρίου ὁ ἐφάνη αὐτῷ, καὶ ἔφερε θυσίες ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῷ Ἰησοῦ.

20 Εκείνο τον καιρό, ο Άβραμ επέστρεψε και πήγε στη Χαρράν για να δει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και το σπίτι του πατέρα του. Και ο Άβραμ και η γυναίκα του και όλα τα υπάρχοντά του επέστρεψαν στη Χαρράν. Και ο Άβραμ κατοίκησε στη Χαρράν πέντε χρόνια.
21 Και πολλοί από τους κατοίκους της Χαρράν, περίπου εβδομήντα δύο άνδρες, ακολούθησαν τον Άβραμ, και ο Άβραμ τους δίδαξε την διδασκαλία του Κυρίου και τους τρόπους Του, και τους δίδαξε να γνωρίσουν τον Κύριο.
22 Εν ταις ημέραις εκείναις εφάνη Κύριος εις τον Άβραμ εν Χαρράν, και είπε προς αυτόν· Ιδού, εγώ ελάλησόν σου πριν από είκοσι έτη, λέγων·
23 Έξοδος από τη γη σου, από τον τόπο της γέννησής σου, και από το σπίτι του πατέρα σου, στη γη που σου έδειξα για να τη δώσω σε σένα και στα παιδιά σου· επειδή, εκεί, σε εκείνη τη γη, θα σε ευλογήσω, και θα σε κάνω μεγάλο έθνος, και θα μεγαλύνω το όνομά σου, και σε σένα θα ευλογηθούν οι οικογένειες της γης.
24 Τώρα, λοιπόν, σήκω, βγες από τούτο τον τόπο, εσύ, η γυναίκα σου, και όλα τα υπάρχοντά σου, και όλοι όσοι γεννήθηκαν στο σπίτι σου, και όλες οι ψυχές που έκανες στη Χαρράν, και φέρε τες μαζί σου από εδώ, και σήκω για να επιστρέψεις στη γη Χαναάν.
25 Και ο Άβραμ σηκώθηκε και πήρε τη γυναίκα του τη Σάρα και όλα τα υπάρχοντά του και όλα όσα γεννήθηκαν σε αυτόν στο σπίτι του και τις ψυχές που είχαν κάνει στη Χαρράν, και βγήκαν για να πάνε στη γη Χαναάν.
26 Και ο Άβραμ πήγε και επέστρεψε στη γη Χαναάν, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου. Και ο Λωτ, ο γιος του αδελφού του, του Αράν, πήγε μαζί του. Και ο Άβραμ ήταν ηλικίας εβδομήντα πέντε ετών όταν βγήκε από τη Χαρράν για να επιστρέψει στη γη Χαναάν.
27 Και ήρθε στη γη Χαναάν σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου προς τον Άβραμ, και έστησε τη σκηνή του και κατοίκησε στην πεδιάδα Μαμβρή. Και μαζί του ήταν ο Λωτ, ο γιος του αδελφού του, και όλα τα υπάρχοντά του.
28 Και ο Κύριος φάνηκε ξανά στον Άβραμ και είπε: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη. Και έχτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο που φάνηκε σε αυτόν, το οποίο υπάρχει μέχρι σήμερα στις πεδιάδες της Μαμβρή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Εκείνες τις ημέρες, στη γη Σεναάρ υπήρχε ένας σοφός άνθρωπος, που είχε σύνεση σε κάθε σοφία, και είχε ωραία εμφάνιση. Ήταν όμως φτωχός και άπορος. Το όνομά του ήταν Ρικαγιόν και ήταν δύσκολο να συντηρήσει τον εαυτό του.
2 Και αποφάσισε να πάει στην Αίγυπτο, στον Όσβιρι, τον γιο του Ανώμ, βασιλιά της Αιγύπτου, για να δείξει στον βασιλιά τη σοφία του· ίσως βρει χάρη ενώπιόν του, για να τον αναστήσει και να του δώσει τροφή· και ο Ρικαγιόν το έκανε.
3 Και όταν ο Ρικαγιόν ήρθε στην Αίγυπτο, ρώτησε τους κατοίκους της Αιγύπτου σχετικά με τον βασιλιά, και οι κάτοικοι της Αιγύπτου του είπαν το έθιμο του βασιλιά της Αιγύπτου, γιατί τότε ήταν έθιμο του βασιλιά της Αιγύπτου να φεύγει από το βασιλικό του παλάτι και να εμφανίζεται στο εξωτερικό μόνο μία ημέρα το χρόνο, και μετά από αυτό ο βασιλιάς επέστρεφε στο παλάτι του για να μείνει εκεί.
4 Και την ημέρα που ο βασιλιάς βγήκε έξω, εξέδωσε κρίση στη χώρα, και όποιος είχε κάποια αγωγή ήρθε ενώπιον του βασιλιά εκείνη την ημέρα για να λάβει το αίτημά του.
5 Και όταν ο Ρικαίων άκουσε για το έθιμο στην Αίγυπτο και ότι δεν μπορούσε να παρουσιαστεί μπροστά στον βασιλιά, λυπήθηκε πολύ και στενοχωρήθηκε πολύ.
6 Και το βράδυ ο Ρικαγιόν βγήκε έξω και βρήκε ένα ερειπωμένο σπίτι, που παλαιότερα ήταν φούρνος στην Αίγυπτο, και έμεινε εκεί όλη τη νύχτα με πικρία στην ψυχή και καταβεβλημένος από την πείνα, και ο ύπνος χάθηκε από τα μάτια του.
7 Και ο Ρικαγιόν συλλογιζόταν μέσα του τι έπρεπε να κάνει στην πόλη μέχρι να εμφανιστεί ο βασιλιάς, και πώς θα μπορούσε να διατηρηθεί εκεί.
8 Και σηκώθηκε το πρωί και περπάτησε τριγύρω, και συνάντησε στο δρόμο του εκείνους που πουλούσαν λαχανικά και διάφορα είδη σπόρων με τα οποία προμήθευαν τους κατοίκους.
9 Και ο Ρικαγιόν ήθελε να κάνει το ίδιο για να εξασφαλίσει τα προς το ζην στην πόλη, αλλά δεν γνώριζε τα έθιμα του λαού και ήταν σαν τυφλός ανάμεσά τους.
10 Και πήγε και αγόρασε λαχανικά για να τα πουλήσει για τη συντήρησή του, και ο όχλος συγκεντρώθηκε γύρω του και τον χλεύασε, και του πήραν τα λαχανικά και δεν του άφησαν τίποτα.
11 Και σηκώθηκε από εκεί μέσα σε πικρία ψυχής, και πήγε αναστενάζοντας στο αρτοποιείο όπου είχε μείνει όλη τη νύχτα πριν, και κοιμήθηκε εκεί τη δεύτερη νύχτα.
12 Και εκείνη τη νύχτα πάλι συλλογίστηκε μέσα του πώς θα μπορούσε να σωθεί από την πείνα, και επινόησε ένα σχέδιο για το πώς να ενεργήσει.
13 Και σηκώθηκε το πρωί και ενήργησε με ευφυΐα, και πήγε και προσέλαβε τριάντα δυνατούς άνδρες από τον όχλο, που κουβαλούσαν στα χέρια τους τα πολεμικά τους όργανα, και τους οδήγησε στην κορυφή του αιγυπτιακού τάφου, και τους τοποθέτησε εκεί.
14 Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Ενδυναμωθείτε και γίνετε γενναίοι άνδρες, και ας μην ταφεί κανείς εδώ, μέχρις ότου δοθούν διακόσια αργύρια, και τότε θα ταφεί· και οι άνδρες εκείνοι έκαναν σύμφωνα με την εντολή του Ρικαγιόν στον λαό της Αιγύπτου ολόκληρο το έτος εκείνο.
15 Και σε οκτώ μήνες ο Ρικαγιόν και οι άντρες του συγκέντρωσαν μεγάλο πλούτο από ασήμι και χρυσό, και ο Ρικαγιόν πήρε μεγάλη ποσότητα αλόγων και άλλων ζώων, και προσέλαβε κι άλλους άντρες, και τους έδωσε άλογα και έμειναν μαζί του.
16 Και όταν ήρθε το έτος, την ώρα που ο βασιλιάς βγήκε στην πόλη, όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου συγκεντρώθηκαν για να του μιλήσουν σχετικά με το έργο του Ρικαγιόν και των ανδρών του.
17 Και ο βασιλιάς βγήκε έξω την ορισμένη ημέρα, και όλοι οι Αιγύπτιοι ήρθαν μπροστά του και φώναξαν προς αυτόν, λέγοντας:
18 Ας ζήσει ο βασιλιάς για πάντα. Τι είναι αυτό που κάνεις στην πόλη στους δούλους σου, ώστε να μην αφήνεις να ταφεί νεκρό σώμα μέχρι να δοθεί τόσο πολύ ασήμι και χρυσάφι; Έχει γίνει ποτέ κάτι παρόμοιο σε ολόκληρη τη γη, από τις ημέρες των προηγούμενων βασιλιάδων, μάλιστα από τις ημέρες του Αδάμ, μέχρι σήμερα, ώστε οι νεκροί να μην ταφούν μόνο με καθορισμένη τιμή;

19 Ξέρουμε ότι είναι έθιμο των βασιλιάδων να παίρνουν ετήσιο φόρο από τους ζωντανούς, εσύ όμως όχι μόνο το κάνεις αυτό, αλλά και από τους νεκρούς απαιτείς φόρο κάθε μέρα.
20 Τώρα, βασιλιά, δεν μπορούμε πλέον να το αντέξουμε αυτό, επειδή ολόκληρη η πόλη έχει καταστραφεί εξαιτίας αυτού, και εσύ δεν το ξέρεις;
21 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε όλα όσα είχαν πει, θύμωσε πολύ, και ο θυμός του έκαιγε μέσα του για την υπόθεση αυτή, επειδή δεν γνώριζε τίποτα γι' αυτήν.
22 Και ο βασιλιάς είπε: Ποιος και πού είναι αυτός που τολμά να κάνει αυτό το κακό στη γη μου χωρίς την εντολή μου; Σίγουρα θα μου το πεις.
23 Και του διηγήθηκαν όλα τα έργα του Ρικαγιόν και των ανδρών του, και οργίστηκε ο βασιλιάς, και διέταξε να φέρουν ενώπιόν του τον Ρικαγιόν και τους άνδρες του.
24 Και ο Ρικαγιόν πήρε περίπου χίλια παιδιά, γιους και κόρες, και τα έντυσε με μετάξι και κεντήματα, και τα έβαλε σε άλογα και τα έστειλε στον βασιλιά μέσω των ανδρών του, και πήρε επίσης μεγάλη ποσότητα ασημιού και χρυσού και πολύτιμων λίθων, και ένα δυνατό και όμορφο άλογο, ως δώρο για τον βασιλιά, με το οποίο ήρθε ενώπιον του βασιλιά και προσκύνησε μέχρι εδάφους μπροστά του· και ο βασιλιάς, οι υπηρέτες του και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου θαύμασαν το έργο του Ρικαγιόν, και είδαν τα πλούτη του και τα δώρα που είχε φέρει στον βασιλιά.
25 Και αυτό άρεσε πολύ στον βασιλιά και θαύμασε· και όταν ο Ρικαγιόν κάθισε μπροστά του, ο βασιλιάς τον ρώτησε για όλα τα έργα του· και ο Ρικαγιόν μίλησε με σοφία μπροστά στον βασιλιά, στους υπηρέτες του και σε όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου.
26 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Ρικαγιόν και τη σοφία του, ο Ρικαγιόν βρήκε χάρη ενώπιόν του, και έτυχε χάρης και καλοσύνης από όλους τους υπηρέτες του βασιλιά και από όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου, λόγω της σοφίας και των εξαιρετικών λόγων του, και από τότε τον αγάπησαν υπερβολικά.
27 Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον Ρικαγιόν: Δεν θα ονομάζεσαι πλέον Ρικαγιόν, αλλά Φαραώ θα είναι το όνομά σου, επειδή εισέπραττες φόρους από τους νεκρούς· και αποκάλεσε το όνομά του Φαραώ.
28 Και ο βασιλιάς και οι υπήκοοί του αγαπούσαν τον Ρικαγιόν για τη σοφία του, και συμβουλεύτηκαν όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου για να τον κάνουν έπαρχο υπό τον βασιλιά.
29 Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου και οι σοφοί της έκαναν έτσι, και έγινε νόμος στην Αίγυπτο.
30 Και έκαναν τον Φαραώ Ρικαγιόν έπαρχο υπό τον Οσβίρη βασιλιά της Αιγύπτου, και ο Φαραώ Ρικαγιόν κυβερνούσε την Αίγυπτο, απονέμοντας καθημερινά δικαιοσύνη σε ολόκληρη την πόλη, αλλά ο βασιλιάς Οσβίρη έκρινε τον λαό της γης μία ημέρα το χρόνο, όταν έβγαινε να εμφανιστεί.
31 Και ο Φαραώ Ρικαίων σφετερίστηκε με δόλο την κυβέρνηση της Αιγύπτου και επέβαλε φόρο από όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου.
32 Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου αγαπούσαν πολύ τον Φαραώ Ρικαγιόν, και έβγαλαν διάταγμα να αποκαλούν κάθε βασιλιά που θα βασίλευε πάνω τους και στους απογόνους τους στην Αίγυπτο, Φαραώ.
33 Γι' αυτό, όλοι οι βασιλιάδες που βασίλευσαν στην Αίγυπτο από τότε και στο εξής ονομάζονταν Φαραώ μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και κατά το έτος εκείνο έγινε μεγάλος λιμός σε όλη τη γη Χαναάν· και οι κάτοικοι της γης δεν μπορούσαν να παραμείνουν εξαιτίας του λιμού, επειδή ήταν πολύ σοβαρός.
2 Και ο Άβραμ και όλα τα υπάρχοντά του σηκώθηκαν και κατέβηκαν στην Αίγυπτο εξαιτίας της πείνας· και όταν έφτασαν στον χείμαρρο Μιτζραΐμ, έμειναν εκεί λίγο χρόνο για να ξεκουραστούν από την κούραση του δρόμου.
3 Και ο Άβραμ και η Σάρα περπατούσαν στα όρια του χειμάρρου Μιτζραΐμ· και ο Άβραμ είδε τη Σάρα, τη γυναίκα του, ότι ήταν πολύ όμορφη.
4 Και ο Άβραμ είπε στη γυναίκα του, τη Σάρα: «Επειδή ο Θεός σε δημιούργησε με τόσο ωραίο πρόσωπο, φοβάμαι τους Αιγυπτίους μήπως με θανατώσουν και σε πάρουν μακριά· επειδή, φόβος Θεού δεν υπάρχει σε αυτούς τους τόπους».
5 Τότε, βέβαια, θα κάνεις τούτο: Πες ότι είσαι αδερφή μου σε όποιον σε ζητήσει, για να ευημερήσω, και να ζήσουμε και να μην θανατωθούμε.
6 Και ο Άβραμ πρόσταξε τα ίδια σε όλους όσους ήρθαν μαζί του στην Αίγυπτο εξαιτίας της πείνας· και στον ανιψιό του τον Λωτ πρόσταξε, λέγοντας: Αν οι Αιγύπτιοι σε ρωτήσουν για τη Σάρα, πες ότι είναι αδελφή του Άβραμ.
7 Και με όλες αυτές τις εντολές, ο Άβραμ δεν τους εμπιστεύτηκε, αλλά πήρε τη Σάρα και την έβαλε σε ένα κιβώτιο και το έκρυψε ανάμεσα στα σκεύη τους. Γιατί ο Άβραμ ανησυχούσε πολύ για τη Σάρα εξαιτίας της ανομίας των Αιγυπτίων.
8 Και ο Άβραμ και όλα τα υπάρχοντά του σηκώθηκαν από τον χείμαρρο Μιτζραΐμ και ήρθαν στην Αίγυπτο· και μόλις είχαν εισέλθει στις πύλες της πόλης, όταν οι φρουροί στάθηκαν απέναντί τους και τους είπαν: Δώστε δέκατα στον βασιλιά από όσα έχετε, και τότε θα μπείτε στην πόλη· και ο Άβραμ και όσοι ήταν μαζί του έκαναν το ίδιο.
9 Και ο Άβραμ και ο λαός που ήταν μαζί του ήρθαν στην Αίγυπτο· και όταν ήρθαν, έφεραν το κιβώτιο, μέσα στο οποίο ήταν κρυμμένη η Σάρα, και οι Αιγύπτιοι είδαν το κιβώτιο.
10 Και οι δούλοι του βασιλιά πλησίασαν τον Άβραμ, λέγοντας: Τι έχεις εδώ σε αυτό το κιβώτιο που δεν είδαμε; Τώρα άνοιξε το κιβώτιο και δώσε το δέκατο στον βασιλιά από όλα όσα περιέχει.
11 Και ο Άβραμ είπε: Δεν θα ανοίξω αυτό το κιβώτιο, αλλά όλα όσα ζητήσεις απ' αυτό θα τα δώσω. Και οι υπηρέτες του Φαραώ απάντησαν στον Άβραμ, λέγοντας: Είναι ένα κιβώτιο με πολύτιμες πέτρες, δώσε μας το δέκατο απ' αυτό.
12 Ο Άβραμ είπε: «Όλα όσα επιθυμείς θα τα δώσω, αλλά δεν πρέπει να ανοίξεις το κιβώτιο».
13 Και οι αξιωματούχοι του βασιλιά πίεσαν τον Άβραμ, και έφτασαν στο κιβώτιο και το άνοιξαν με δύναμη· και είδαν, και να, μια όμορφη γυναίκα ήταν στο κιβώτιο.
14 Και καθώς οι αξιωματούχοι του βασιλιά είδαν τη Σάρα, θαύμασαν την ομορφιά της· και όλοι οι άρχοντες και οι δούλοι του Φαραώ συγκεντρώθηκαν για να δουν τη Σάρα,

επειδή ήταν πολύ όμορφη. Και έτρεξαν οι αξιωματούχοι του βασιλιά και ανήγγειλαν στον Φαραώ όλα όσα είχαν δει· και επαίνεσαν τη Σάρα στον βασιλιά· και ο Φαραώ διέταξε να την φέρουν, και η γυναίκα παρουσιάστηκε ενώπιον του βασιλιά.
15 Και ο Φαραώ είδε τη Σάρα, και του άρεσε υπερβολικά· και εντυπωσιάστηκε από την ομορφιά της· και ο βασιλιάς χάρηκε πολύ γι' αυτήν, και έκανε δώρα σε εκείνους που του έφεραν τα νέα της.
16 Και έφεραν τη γυναίκα στο σπίτι του Φαραώ· και ο Άβραμ πένθησε για τη γυναίκα του· και προσευχήθηκε στον Κύριο να τη ελευθερώσει από τα χέρια του Φαραώ.
17 Και η Σάρα προσευχήθηκε επίσης εκείνη την εποχή και είπε: Κύριε Θεέ, εσύ είπες στον κύριό μου Άβραμ να πάει από τη γη του και από το σπίτι του πατέρα του στη γη Χαναάν, και υποσχέθηκες να κάνεις καλά μαζί του αν εκτέλεσε τις εντολές σου· τώρα, ιδού, εμείς κάναμε αυτό που μας πρόσταξες, και αφήσαμε τη γη μας και τις οικογένειές μας, και πήγαμε σε μια ξένη γη και σε έναν λαό που δεν γνωρίσαμε πριν.
18 Και ήρθαμε σε αυτή τη γη για να αποφύγουμε την πείνα, και αυτό το κακό συμβάν με βρήκε· τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ, λύτρωσέ μας και σώσε μας από το χέρι αυτού του καταπιεστή, και κάνε μου καλό χάρη στο έλεός σου.
19 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή της Σάρας, και ο Κύριος έστειλε έναν άγγελο για να ελευθερώσει τη Σάρα από το χέρι του Φαραώ.
20 Και ο βασιλιάς ήρθε και κάθισε μπροστά στη Σάρα, και ξάφνου, άγγελος Κυρίου στεκόταν από πάνω τους, και φάνηκε στη Σάρα και της είπε: Μη φοβάσαι, γιατί ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή σου.
21 Και ο βασιλιάς πλησίασε τη Σάρα και της είπε: Τι σου είναι αυτός ο άνθρωπος που σε έφερε εδώ; Και αυτή είπε: Είναι αδελφός μου.
22 Και ο βασιλιάς είπε: «Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να τον μεγαλύνουμε, να τον ανυψώσουμε και να του κάνουμε όλα τα καλά που θα μας προστάξεις». Και εκείνη την εποχή ο βασιλιάς έστειλε στον Άβραμ ασήμι και χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες σε αφθονία, μαζί με ζώα, δούλους και δούλες. Και ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν τον Άβραμ, και κάθισε στην αυλή του βασιλικού σπιτιού, και ο βασιλιάς υπερύψωσε τον Άβραμ εκείνη τη νύχτα.
23 Και ο βασιλιάς πλησίασε για να μιλήσει στη Σάρα, και άπλωσε το χέρι του για να την αγγίξει. Όταν ο άγγελος τον χτύπησε δυνατά, και φοβήθηκε, και δίστασε να την πλησιάσει.
24 Και καθώς ο βασιλιάς πλησίασε στη Σάρα, ο άγγελος τον χτύπησε στη γη, και έτσι έκανε σε αυτόν όλη τη νύχτα, και ο βασιλιάς τρομοκρατήθηκε.
25 Και ο άγγελος εκείνη τη νύχτα πάταξε βαριά όλους τους δούλους του βασιλιά, και ολόκληρο το σπιτικό του, εξαιτίας της Σάρας· και έγινε μεγάλος θρήνος εκείνη τη νύχτα ανάμεσα στον λαό του οίκου του Φαραώ.
26 Και βλέποντας ο Φαραώ το κακό που τον βρήκε, είπε: Εξαιτίας αυτής της γυναίκας μου συνέβη αυτό το πράγμα. Και απομακρύνθηκε από αυτήν και της μίλησε λόγια ευάρεστα.
27 Και ο βασιλιάς είπε στη Σάρα: Πες μου, παρακαλώ, για τον άνθρωπο με τον οποίο ήρθες εδώ· και η Σάρα είπε: Αυτός ο άνθρωπος είναι ο άντρας μου· και σου είπα ότι είναι αδελφός μου, επειδή φοβόμουν μήπως τον θανατώσεις με ανομία.
28 Και ο βασιλιάς απείχε από τη Σάρα, και σταμάτησαν οι πληγές του αγγέλου του Κυρίου από αυτόν και από το σπίτι του· και ο Φαραώ γνώρισε ότι είχε χτυπηθεί εξαιτίας της Σάρας, και ο βασιλιάς εξεπλάγη σφόδρα γι' αυτό.
29 Και το πρωί ο βασιλιάς κάλεσε τον Άβραμ και του είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες; Γιατί είπες: Είναι αδελφή μου; Γι' αυτό την πήρα για γυναίκα μου; Και γι' αυτό ήρθε αυτή η μεγάλη πληγή επάνω μου και στον οίκο μου.
30 ιδού, λοιπόν, η γυναίκα σου· πάρε την και πήγαινε από τη γη μας, για να μην πεθάνουμε όλοι εξαιτίας της. Και πήρε ο Φαραώ άλλα κτήνη, δούλους και δούλες, και ασήμι και χρυσάφι, για να δώσει στον Άβραμ· και του επέστρεψε τη Σάρα, τη γυναίκα του.
31 Και ο βασιλιάς πήρε μια κόρη, την οποία γέννησε από τις παλλακίδες του, και την έδωσε στη Σάρα για δούλη.
32 Και ο βασιλιάς είπε στην κόρη του: Καλύτερα σε σένα, κόρη μου, να είσαι δούλη στο σπίτι αυτού του ανθρώπου, παρά να είσαι κυρία στο σπίτι μου, αφού είδαμε το κακό που μας βρήκε εξαιτίας αυτής της γυναίκας.
33 Και ο Άβραμ σηκώθηκε, και αυτός και όλα τα υπάρχοντά του έφυγαν από την Αίγυπτο· και ο Φαραώ διέταξε μερικούς από τους άνδρες του να τον συνοδεύσουν και όλους όσους πήγαν μαζί του.
34 Και ο Άβραμ επέστρεψε στη γη Χαναάν, στον τόπο όπου είχε κάνει το θυσιαστήριο, όπου είχε στήσει αρχικά τη σκηνή του.
35 Και ο Λωτ, ο γιος του Αράν, αδελφός του Άβραμ, είχε πολλά κτήνη, πρόβατα και αγέλες, και σκηνές· επειδή, ο Κύριος έδωσε πολλά σε αυτούς εξαιτίας του Άβραμ.
36 Και ενώ ο Άβραμ κατοικούσε στη γη, οι βοσκοί του Λωτ φιλονίκησαν με τους βοσκούς του Άβραμ, επειδή η περιουσία τους ήταν πολύ μεγάλη για να μένουν μαζί στη γη, και η γη δεν μπορούσε να τους αντέξει εξαιτίας των ζώων τους.
37 Και όταν οι βοσκοί του Άβραμ πήγαιναν να βοσκήσουν τα ποίμνιά τους, δεν ήθελαν να μπουν στους αγρούς του λαού της γης· τα κτήνη όμως των βοσκών του Λωτ έκαναν διαφορετικά, επειδή τους άφηναν να βόσκουν στους αγρούς του λαού της γης.
38 Και ο λαός της γης έβλεπε αυτό το γεγονός καθημερινά, και έρχονταν στον Άβραμ και λογομάχησαν μαζί του εξαιτίας των βοσκών του Λωτ.
39 Και είπε ο Άβραμ στον Λωτ: Τι είναι αυτό που μου κάνεις, ώστε να με κάνεις άχρηστο στους κατοίκους της γης, ώστε να προστάζεις τον βοσκό σου να βόσκει τα κτήνη σου στους αγρούς ξένων λαών; Δεν ξέρεις ότι είμαι ξένος σε αυτή τη γη ανάμεσα στους γιους Χαναάν; Και γιατί μου το κάνεις αυτό;
40 Και ο Άβραμ μάλωνε καθημερινά με τον Λωτ εξαιτίας αυτού· αλλά ο Λωτ δεν άκουγε τον Άβραμ· και συνέχιζε να κάνει το ίδιο· και οι κάτοικοι της γης έρχονταν και το ανήγγειλαν στον Άβραμ.
41 Και ο Άβραμ είπε στον Λωτ: Μέχρι πότε θα είσαι σε μένα σκάνδαλο μεταξύ των κατοίκων της γης; Τώρα, σε παρακαλώ, ας μην υπάρχει πλέον φιλονικία μεταξύ μας, επειδή είμαστε συγγενείς.
42 Αλλά σε παρακαλώ, αποχωρίσου από μένα, πήγαινε και διάλεξε έναν τόπο όπου θα κατοικήσεις με τα ζώα σου και

όλα τα υπάρχοντά σου· αλλά, εσύ και το σπιτικό σου, να κρατάς απόσταση από μένα.
43 Και μη φοβάσαι να φύγεις από μένα· επειδή, αν κάποιος σε βλάψει, ειδοποίησέ με, και θα εκδικηθώ την υπόθεσή σου απ’ αυτόν· μόνο απομάκρυνε από μένα.
44 Και αφού ο Άβραμ είπε όλα αυτά τα λόγια στον Λωτ, τότε ο Λωτ σηκώθηκε και σήκωσε τα μάτια του προς την πεδιάδα του Ιορδάνη.
45 Και είδε ότι ολόκληρος αυτός ο τόπος ήταν καλά ποτισμένος και καλός για τον άνθρωπο, καθώς και ότι παρείχε βοσκότοπο για τα ζώα.
46 Και ο Λωτ πήγε από τον Άβραμ σε εκείνο τον τόπο, και εκεί έστησε τη σκηνή του και κατοίκησε στα Σόδομα, και χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον.
47 Και ο Άβραμ κατοίκησε στην πεδιάδα Μαμβρή, που είναι στη Χεβρών, και έστησε εκεί τη σκηνή του· και ο Άβραμ έμεινε στον τόπο εκείνο πολλά χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Εκείνο τον καιρό, ο Χοδολλογομόρ, βασιλιάς του Ελάμ, έστειλε μήνυμα σε όλους τους γειτονικούς βασιλιάδες, στον Νεβρώδ, βασιλιά της Σεναάρ, που ήταν τότε υπό την εξουσία του, και στον Τιδάλ, βασιλιά των Χογίμ, και στον Αριώχ, βασιλιά της Ελασάρ, με τον οποίο έκανε διαθήκη, λέγοντας: Ανεβείτε σε μένα και βοηθήστε με, για να πατάξουμε όλες τις πόλεις των Σοδόμων και τους κατοίκους τους, επειδή έχουν επαναστατήσει εναντίον μου εδώ και δεκατρία χρόνια.
2 Και αυτοί οι τέσσερις βασιλιάδες ανέβηκαν με όλα τα στρατόπεδά τους, περίπου οκτακόσιες χιλιάδες άνδρες, και πήγαν όπως ήταν, και πάταξαν κάθε άνθρωπο που βρήκαν στο δρόμο τους.
3 Και οι πέντε βασιλιάδες των Σοδόμων και των Γομόρρων, ο Σινάβ, ο βασιλιάς της Αδμά, ο Σεμεβέρ, ο βασιλιάς της Ζεβωίμ, ο Βερά, ο βασιλιάς των Σοδόμων, ο Βερά, ο βασιλιάς των Γομόρρων, και ο Βελά, ο βασιλιάς της Σηγώρ, βγήκαν να τους συναντήσουν, και όλοι μαζί συγκεντρώθηκαν στην κοιλάδα Σιδδίμ.
4 Και αυτοί οι εννέα βασιλιάδες πολέμησαν στην κοιλάδα Σιδδίμ· και οι βασιλιάδες των Σοδόμων και των Γομόρρων ηττήθηκαν μπροστά στους βασιλιάδες του Ελάμ.
5 Και η κοιλάδα Σιδδίμ ήταν γεμάτη από ασβεστόλιθους, και οι βασιλιάδες του Ελάμ καταδίωξαν τους βασιλιάδες των Σοδόμων, και οι βασιλιάδες των Σοδόμων με τα στρατόπεδά τους τράπηκαν σε φυγή και έπεσαν στους ασβεστόλιθους, και όλοι όσοι απέμειναν πήγαν στο βουνό για ασφάλεια, και οι πέντε βασιλιάδες του Ελάμ τους καταδίωξαν και τους καταδίωξαν μέχρι τις πύλες των Σοδόμων, και πήραν όλα όσα υπήρχαν στα Σόδομα.
6 Και λεηλάτησαν όλες τις πόλεις των Σοδόμων και των Γομόρρων, και πήραν και τον Λωτ, τον γιο του αδελφού του Άβραμ, και την περιουσία του, και άρπαξαν όλα τα αγαθά των πόλεων των Σοδόμων, και έφυγαν· και ο Ουνίκ, ο δούλος του Άβραμ, που ήταν στη μάχη, το είδε αυτό, και διηγήθηκε στον Άβραμ όλα όσα είχαν κάνει οι βασιλιάδες στις πόλεις των Σοδόμων, και ότι ο Λωτ αιχμαλωτίστηκε από αυτούς.
7 Και ο Άβραμ το άκουσε αυτό, και σηκώθηκε με περίπου τριακόσιους δεκαοκτώ άνδρες που ήταν μαζί του, και εκείνη τη νύχτα καταδίωξε αυτούς τους βασιλιάδες και τους πάταξε, και όλοι έπεσαν μπροστά στον Άβραμ και τους άνδρες του, και δεν απέμεινε κανείς παρά μόνο οι τέσσερις βασιλιάδες που τράπηκαν σε φυγή, και πήγαν ο καθένας στον δικό του δρόμο.
8 Και ο Άβραμ ανέκτησε όλη την περιουσία των Σοδόμων, και ανέκτησε επίσης τον Λωτ και την περιουσία του, τις γυναίκες του και τα παιδιά του και όλα τα υπάρχοντά του, ώστε ο Λωτ δεν έλειψε τίποτα.
9 Και όταν επέστρεψε από τη νίκη επί των βασιλέων αυτών, αυτός και οι άνδρες του πέρασαν την κοιλάδα Σιδδίμ, όπου οι βασιλιάδες είχαν πολεμήσει μαζί.
10 Και ο Βερά, ο βασιλιάς των Σοδόμων, και οι υπόλοιποι άνδρες του που ήταν μαζί του, βγήκαν από τους λάκκους ασβέστη, στους οποίους είχαν πέσει, για να συναντήσουν τον Άβραμ και τους άνδρες του.
11 Και ο Αδωνισεδέκ, βασιλιάς της Ιερουσαλήμ, που ήταν ο Σημ, βγήκε με τους άνδρες του σε συνάντηση του Άβραμ και του λαού του, με ψωμί και κρασί, και έμειναν μαζί στην κοιλάδα του Μελέχ.
12 Και ο Αδωνισεδέκ ευλόγησε τον Άβραμ, και ο Άβραμ του έδωσε το δέκατο από όλα όσα είχε φέρει από τα λάφυρα των εχθρών του· επειδή, ο Αδωνισεδέκ ήταν ιερέας ενώπιον του Θεού.
13 Και όλοι οι βασιλιάδες των Σοδόμων και των Γομόρρων, που ήταν εκεί, μαζί με τους δούλους τους, πλησίασαν τον Άβραμ και τον παρακάλεσαν να τους επιστρέψει τους δούλους τους, τους οποίους είχε αιχμαλωτίσει, και να πάρει για τον εαυτό του όλη την περιουσία.
14 Και ο Άβραμ απάντησε στους βασιλιάδες των Σοδόμων, λέγοντας: Ζει Κύριος, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και που λύτρωσε την ψυχή μου από κάθε θλίψη, και που με έσωσε σήμερα από τους εχθρούς μου, και τους παρέδωσε στο χέρι μου, δεν θα πάρω τίποτα από εσένα, για να μην καυχηθείς αύριο, λέγοντας: Ο Άβραμ πλούτισε από την περιουσία μας, την οποία έσωσε.
15 Διότι Κύριος ο Θεός μου, στον οποίο εμπιστεύομαι, μου είπε: Δεν θα σου λείψει τίποτα· επειδή, θα σε ευλογήσω σε όλα τα έργα των χεριών σου.
16 Και τώρα, λοιπόν, ιδού, όλα όσα σου ανήκουν· πάρε τα και πήγαινε· ζει Κύριος, δεν θα σου αφαιρέσω ούτε μια ζωντανή ψυχή, ούτε ένα νήμα, εκτός από τα έξοδα της τροφής εκείνων που βγήκαν μαζί μου στη μάχη, καθώς και τα μερίδια των ανδρών που πήγαν μαζί μου, του Ανάρ, του Ασχώλ, και του Μαμβρή, αυτοί και οι άνδρες τους, καθώς και εκείνοι που έμειναν για να φυλάνε τα πράγματά τους· θα πάρουν το μερίδιό τους από τα λάφυρα.
17 Και οι βασιλιάδες των Σοδόμων έδωσαν στον Άβραμ όλα όσα είχε πει· και τον πίεσαν να πάρει από ό,τι ήθελε, αλλά δεν ήθελε.
18 Και απέλυσε τους βασιλιάδες των Σοδόμων και τους υπόλοιπους άνδρες τους, και τους έδωσε διαταγές για τον Λωτ, και πήγαν στους τόπους τους.
19 Και τον Λωτ, τον γιο του αδελφού του, τον έστειλε μαζί με την περιουσία του, και πήγε μαζί τους. Και ο Λωτ επέστρεψε στο σπίτι του, στα Σόδομα. Και ο Άβραμ και ο λαός του επέστρεψαν στο σπίτι τους, στις πεδιάδες Μαμβρή, που είναι στη Χεβρών.
20 Εκείνο τον καιρό, ο Κύριος φάνηκε ξανά στον Άβραμ στη Χεβρών και του είπε: «Μη φοβάσαι· η ανταμοιβή σου είναι πολύ μεγάλη μπροστά μου· επειδή, δεν θα σε

εγκαταλείψω, μέχρις ότου σε πολλαπλασιάσω και σε ευλογήσω, και κάνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια στον ουρανό, που δεν μπορούν να μετρηθούν ούτε να αριθμηθούν».
21 Και θα δώσω στο σπέρμα σου όλες αυτές τις χώρες που βλέπεις με τα μάτια σου, σε αυτούς θα τις δώσω για κληρονομιά στον αιώνα· μόνο να είσαι δυνατός και να μην φοβάσαι, να περπατάς μπροστά μου και να είσαι τέλειος.
22 Και εν τω εβδομηκοστώ όγδοω έτους της ζωής του Άβραμ, εν τω ενεστώτι εκείνου απέθανε ο Ραγαύ, ο υιός του Φαλέγ· και πάσαι αι ημέραι του Ραγαύ έγειναν διακόσια τριάντα εννέα έτη, και απέθανε.
23 Και η Σάρα, η θυγατέρα του Αρράν, της γυναίκας του Άβραμ, ήταν ακόμα στείρα κατά τις ημέρες εκείνες· δεν γέννησε στον Άβραμ ούτε γιο ούτε θυγατέρα.
24 καὶ ὅταν ἦν ὅτι οὐκ τεκνοποιε, ἔλαβε τὴν Ἄγαρ τὴν δούλην αὐτῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτῇ τῷ Φαραώ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἀβραμ τῷ ἀνθρώπῳ αὐτῆς γυναῖκα.
25 Διότι η Άγαρ έμαθε όλους τους τρόπους της Σάρας, όπως τη δίδαξε η Σάρα· δεν έμεινε καθόλου άμοιρη ελλείψεων στο να ακολουθεί τους καλούς της δρόμους.
26 Και είπε η Σάρα στον Άβραμ: «Ιδού, η δούλη μου Άγαρ· πήγαινε σε αυτήν, για να γεννήσει στα γόνατά μου, για να αποκτήσω κι εγώ παιδιά μέσω αυτής».
27 Και στο τέλος των δέκα ετών της κατοίκησής του Άβραμ στη γη Χαναάν, δηλαδή στο ογδοηκοστό πέμπτο έτος της ζωής του Άβραμ, η Σάρα του έδωσε την Άγαρ.
28 Και ο Άβραμ εισάκουσε στη φωνή της Σάρας, της γυναίκας του, και πήρε την Άγαρ, τη δούλη του, και ο Άβραμ ήρθε σε αυτήν, και συνέλαβε.
29 Και καθώς η Άγαρ είδε ότι συνέλαβε, χάρηκε πολύ· και η κυρία της καταφρονήθηκε στα μάτια της· και είπε μέσα της: «Αυτό συμβαίνει επειδή είμαι καλύτερη ενώπιον του Θεού από τη Σάρα, την κυρία μου· επειδή, όλες τις ημέρες που η κυρία μου ήταν με τον κύριό μου, δεν συνέλαβε· εμένα όμως ο Κύριος έκανε να συλλάβω από αυτόν σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα».
30 Και καθώς η Σάρα είδε ότι η Άγαρ είχε συλλάβει από τον Άβραμ, ζήλεψε τη δούλη της· και η Σάρα είπε μέσα της: «Αυτό σίγουρα δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ότι είναι καλύτερη από εμένα».
31 Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: «Η αδικία μου ας είναι πάνω σου· επειδή, όταν προσευχήθηκες στον Κύριο για παιδιά, γιατί δεν προσευχήθηκες για μένα, ώστε ο Κύριος να μου δώσει σπέρμα από σένα;»
32 καὶ ὅταν λαλῶ πρὸς τὴν Ἄγαρ ἐνώπιόν σου, αὐτὴ καταφρονεῖ τὰ λόγια μου, ὅτι συνέλαβε, καὶ οὐδὲ λέγεις αὐτῇ· Κύριος ἂν κρίνῃ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ διὰ ὅσα ἐποίησας ἐν μοι.
33 Και ο Άβραμ είπε στη Σάρα: Δες, η δούλη σου είναι στο χέρι σου· κάνε σ' αυτήν όπως σου φαίνεται καλό· και η Σάρα την ταπείνωσε, και η Άγαρ έφυγε απ' αυτήν στην έρημο.
34 Και άγγελος Κυρίου την βρήκε στον τόπο όπου είχε καταφύγει, κοντά σε ένα πηγάδι, και της είπε: Μη φοβάσαι· επειδή, θα πληθύνω το σπέρμα σου· επειδή, θα γεννήσεις γιο, και θα καλέσεις το όνομά του Ισμαήλ· τώρα, λοιπόν, επίστρεψε στη Σάρα, την κυρία σου, και υποτάξου κάτω από τα χέρια της.
35 Και η Άγαρ ονόμασε τον τόπο εκείνου του πηγαδιού Βηρ-λαχαΐ-ροΐ, που είναι ανάμεσα στην Κάδης και την έρημο Βερέδ.
36 Και η Άγαρ επέστρεψε εκείνη την εποχή στο σπίτι του κυρίου της· και στο τέλος των ημερών η Άγαρ γέννησε έναν γιο στον Άβραμ· και ο Άβραμ αποκάλεσε το όνομά του Ισμαήλ· και ο Άβραμ ήταν ογδόντα έξι ετών όταν τον γέννησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Και κατά τις ημέρες εκείνες, κατά το ενενηκοστό πρώτο έτος της ζωής του Άβραμ, οι γιοι του Χιτίμ πολέμησαν με τους γιους του Θουβάλ· επειδή, όταν ο Κύριος διασκόρπισε τους γιους των ανθρώπων επάνω στο πρόσωπο της γης, οι γιοι του Χιτίμ πήγαν και εγκαταστάθηκαν στην πεδιάδα της Κανωπίας, και έχτισαν εκεί πόλεις και κατοίκησαν κοντά στον ποταμό Τιβρέ.
2 Και οι γιοι του Θουβάλ κατοίκησαν στην Τοσκάνη, και τα όριά τους έφταναν μέχρι τον ποταμό Τίβρη. Και οι γιοι του Θουβάλ έχτισαν μια πόλη στην Τοσκάνη, και ονόμασαν το όνομα Σαβίνα, από το όνομα του Σαβίνα, γιου του Θουβάλ, του πατέρα τους, και κατοίκησαν εκεί μέχρι σήμερα.
3 Και κατά τον καιρό εκείνο οι γιοι του Χιτίμ έκαναν πόλεμο με τους γιους του Θουβάλ, και οι γιοι του Θουβάλ ηττήθηκαν μπροστά στους γιους του Χιτίμ, και οι γιοι του Χιτίμ έκαναν να πέσουν τριακόσιοι εβδομήντα άνδρες από τους γιους του Θουβάλ.
4 Και κατά τον καιρό εκείνο οι γιοι του Θουβάλ ορκίστηκαν στους γιους του Χιτίμ, λέγοντας: Δεν θα παντρευτείτε μεταξύ μας, και κανείς δεν θα δώσει τη θυγατέρα του σε κανέναν από τους γιους του Χιτίμ.
5 Διότι πάσαι αι θυγατέρες του Θουβάλ ήσαν ωραιαί κατά τας ημέρας εκείνας· διότι δεν ευρέθησαν τότε εν πάση τη γη γυναίκες τόσο ωραιαί ως αι θυγατέρες του Θουβάλ.
6 Και όλοι όσοι απολάμβαναν την ομορφιά των γυναικών πήγαν στις κόρες του Θουβάλ και πήραν γυναίκες από αυτές· και οι γιοι των ανθρώπων, βασιλιάδες και άρχοντες, που απολάμβαναν πολύ την ομορφιά των γυναικών, πήραν γυναίκες εκείνες τις ημέρες από τις κόρες του Θουβάλ.
7 Και αφού πέρασαν τρία χρόνια, αφότου οι γιοι του Θουβάλ ορκίστηκαν στους γιους του Χιτίμ να μην τους δώσουν τις θυγατέρες τους για γυναίκες, περίπου είκοσι άνδρες από τους γιους του Χιτίμ πήγαν να πάρουν μερικές από τις θυγατέρες του Θουβάλ, αλλά δεν βρήκαν καμία.
8 Διότι οι γιοι του Θουβάλ τήρησαν τους όρκους τους να μην παντρευτούν μαζί τους, και δεν παραβίασαν τους όρκους τους.
9 Και στις ημέρες του θερισμού, οι γιοι του Θουβάλ πήγαν στα χωράφια τους για να θερίσουν. Τότε οι νέοι της Χιτίμ συγκεντρώθηκαν και πήγαν στην πόλη Σαβινά. Και ο καθένας πήρε μια νεαρή γυναίκα από τις κόρες του Θουβάλ, και ήρθαν στις πόλεις τους.
10 Και οι γιοι του Θουβάλ το άκουσαν, και πήγαν να κάνουν πόλεμο μαζί τους, και δεν μπόρεσαν να τους υπερνικήσουν, επειδή το βουνό ήταν υπερβολικά ψηλό από αυτούς, και όταν είδαν ότι δεν μπορούσαν να τους υπερνικήσουν, επέστρεψαν στη γη τους.
11 Και κατά την επανάσταση του έτους, οι γιοι του Θουβάλ πήγαν και προσέλαβαν περίπου δέκα χιλιάδες

άνδρες από τις πόλεις που ήταν κοντά τους, και πήγαν σε πόλεμο με τους γιους του Χιτίμ.
12 Και τα παιδιά του Θουβάλ πήγαν σε πόλεμο με τα παιδιά του Χιτίμ, για να καταστρέψουν τη γη τους και να τους καταβάλουν σε δυστυχία. Και σε αυτή τη μάχη τα παιδιά του Θουβάλ υπερίσχυσαν των παιδιών του Χιτίμ. Και τα παιδιά του Χιτίμ, βλέποντας ότι ήταν πολύ δυστυχισμένα, σήκωσαν τα παιδιά που είχαν αποκτήσει από τις κόρες του Θουβάλ, πάνω στο τείχος που είχε χτιστεί, για να είναι μπροστά στα μάτια των παιδιών του Θουβάλ.
13 Και οι γιοι του Χιτίμ τούς είπαν: Ήρθατε να κάνετε πόλεμο με τους γιους σας και τις θυγατέρες σας; Και δεν θεωρηθήκαμε εμείς σάρκα και οστά σας από τότε μέχρι τώρα;
14 Και όταν οι γιοι του Θουβάλ άκουσαν αυτό, έπαυσαν να κάνουν πόλεμο με τους γιους του Χιτίμ και έφυγαν.
15 Και επέστρεψαν στις πόλεις τους, και τα παιδιά του Χιτίμ εκείνη την εποχή συγκεντρώθηκαν και έχτισαν δύο πόλεις κοντά στη θάλασσα, και ονόμασαν τη μία Πούρτου και την άλλη Αρίζα.
16 Και ο Άβραμ, ο γιος του Θάρα, ήταν τότε ενενήντα εννέα ετών.
17 Εν εκείνω δε τον καιρόν εφάνη εις αυτόν Κύριος και είπε προς αυτόν· Εγώ θέλω κάμει διαθήκην μεταξύ εμού και σου, και θέλω πληθύνει σφόδρα το σπέρμα σου· και αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν κάμνω μεταξύ εμού και σου, ότι περιτέμνεσθαι πάσα άρρεν, συ και το σπέρμα σου μετά εσένα.
18 Σε ηλικία οκτώ ημερών θα περιτέμνεται· και αυτή η διαθήκη θα είναι στη σάρκα σας αιώνια διαθήκη.
19 Και τώρα, λοιπόν, το όνομά σου δεν θα ονομάζεται πλέον Άβραμ, αλλά Αβραάμ, και η γυναίκα σου δεν θα ονομάζεται πλέον Σάρα, αλλά Σάρρα.
20 Διότι θα σας ευλογήσω και τους δύο, και θα πληθύνω το σπέρμα σας μετά από εσάς, ώστε να γίνετε μεγάλο έθνος, και βασιλιάδες θα βγουν από εσάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Και ο Αβραάμ σηκώθηκε και έκανε όλα όσα του είχε διατάξει ο Θεός· και πήρε τους άνδρες του σπιτικού του και όσους είχε αγοράσει με τα χρήματά του, και τους έκανε περιτομή, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.
2 Και δεν έμεινε ούτε ένας, στον οποίο δεν έκανε περιτομή· και ο Αβραάμ και ο γιος του ο Ισμαήλ περιτέμνονταν στη σάρκα της ακροβυστίας τους· δεκατριών ετών ήταν ο Ισμαήλ όταν περιτέμνονταν στη σάρκα της ακροβυστίας του.
3 Και την τρίτη ημέρα ο Αβραάμ βγήκε από τη σκηνή του και κάθισε στην πόρτα για να απολαύσει τη ζέστη του ήλιου, κατά τη διάρκεια του πόνου της σάρκας του.
4 Και ο Κύριος εμφανίστηκε σε αυτόν στην πεδιάδα της Μαμβρής, και έστειλε τρεις από τους λειτουργούς αγγέλους του να τον επισκεφτούν. Και καθόταν στην πόρτα της σκηνής. Και σήκωσε τα μάτια του και είδε, και να, τρεις άνδρες έρχονταν από μακριά. Και σηκώθηκε και έτρεξε να τους προϋπαντήσει, και προσκύνησε μπροστά τους και τους έφερε στο σπίτι του.
5 Και τους είπε: Αν βρήκα χάρη μπροστά σας, στραφείτε μέσα και φάτε ένα κομμάτι ψωμί. Και τους πίεσε, και στράφηκαν μέσα, και τους έδωσε νερό, και έπλυναν τα πόδια τους, και τους έβαλε κάτω από ένα δέντρο στην πόρτα της σκηνής.
6 Και ο Αβραάμ έτρεξε και πήρε ένα μοσχάρι, τρυφερό και καλό, και έσπευσε να το σφάξει, και το έδωσε στον δούλο του τον Ελιέζερ να το ετοιμάσει.
7 Και ο Αβραάμ ήρθε στη Σάρρα στη σκηνή, και της είπε: Ετοίμασε γρήγορα τρία μέτρα σιμιγδάλι, ζύμωσέ το και κάνε πίτες για να σκεπάσουν την κατσαρόλα που περιέχει το κρέας. Και έκανε έτσι.
8 Και ο Αβραάμ έσπευσε και έφερε μπροστά τους βούτυρο και γάλα, μοσχάρι και αρνί, και τα έδωσε μπροστά τους να φάνε πριν μαγειρευτεί αρκετά το κρέας του μοσχαριού, και φάνε.
9 Και αφού τελείωσαν το φαγητό, ένας από αυτούς του είπε: Θα επιστρέψω σε σένα κατά τον καιρό της ζωής μου, και η Σάρρα η γυναίκα σου θα έχει γιο.
10 Και οι άνδρες έφυγαν έπειτα και πήγαν στους τόπους όπου είχαν σταλεί.
11 Εν ταις ημέραις εκείναις, πάντες οι άνθρωποι των Σοδόμων και των Γομόρρων, και ολοκλήρων των πέντε πόλεων, ήσαν υπερβολικά πονηροί και αμαρτωλοί ενώπιον του Κυρίου, και παρόξυναν τον Κύριον με τα βδελύγματά τους, και ενδυνάμωναν γερνώντας βδελυρά και περιφρονητικά ενώπιον του Κυρίου, και η ανομία και τα εγκλήματά τους ήσαν μεγάλα εναντίως του Κυρίου εν ταις ημέραις εκείναις.
12 Και είχαν στη γη τους μια πολύ εκτεταμένη κοιλάδα, περίπου μισής ημέρας πεζοπορίας, και μέσα σε αυτήν υπήρχαν πηγές νερού και άφθονη χόρτο γύρω από το νερό.
13 Και όλοι οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρρων πήγαιναν εκεί τέσσερις φορές το χρόνο, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και όλα τα υπάρχοντά τους, και ευφραίνονταν εκεί με τύμπανα και χορούς.
14 Και σε καιρό χαράς όλοι σηκώνονταν και κρατούσαν τις γυναίκες του γείτονά τους, και μερικές, τις παρθένες κόρες των γειτόνων τους, και τις απολάμβαναν, και ο καθένας έβλεπε τη γυναίκα του και την κόρη του στα χέρια του γείτονά του και δεν έλεγε λέξη.
15 Και έκαναν έτσι από το πρωί μέχρι το βράδυ, και μετά επέστρεφαν κάθε άντρας στο σπίτι του και κάθε γυναίκα στη σκηνή της· έτσι έκαναν πάντα τέσσερις φορές τον χρόνο.
16 Επίσης, όταν ένας ξένος έμπαινε στις πόλεις τους και έφερνε αγαθά που είχε αγοράσει με σκοπό να τα πετάξει εκεί, οι κάτοικοι αυτών των πόλεων συγκεντρώνονταν, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, νέοι και γέροι, και πήγαιναν στον άνθρωπο και έπαιρναν τα αγαθά του με τη βία, δίνοντας λίγο στον καθένα μέχρι να τελειώσουν όλα τα αγαθά του ιδιοκτήτη που είχε φέρει στη γη.
17 Και αν ο ιδιοκτήτης των αγαθών μάλωνε μαζί τους, λέγοντας: Τι είναι αυτό το έργο που μου κάνατε; Τότε πλησίαζαν σε αυτόν ένας προς έναν, και ο καθένας του έδειχνε το λίγο που έπαιρνε και τον κορόιδευαν, λέγοντας: Πήρα μόνο το λίγο που μου έδωσες. Και όταν το άκουγε αυτό από όλους, σηκωνόταν και έφευγε από αυτούς με λύπη και πικρία ψυχής, ενώ όλοι σηκώνονταν και τον κυνηγούσαν και τον έδιωχναν από την πόλη με μεγάλο θόρυβο και φασαρία.
18 Και υπήρχε ένας άνθρωπος από τη γη του Ελάμ, που περπατούσε χαλαρά στο δρόμο, καθισμένος πάνω στο

γαϊδούρι του, το οποίο κουβαλούσε ένα ωραίο μανδύα σε διάφορα χρώματα, και ο μανδύας ήταν δεμένος με ένα σχοινί πάνω στο γαϊδούρι.
19 Και ο άνθρωπος ήταν καθ' οδόν, περνώντας από την οδό των Σοδόμων, όταν έδυσε ο ήλιος το βράδυ, και έμεινε εκεί για να διανυκτερεύσει· αλλά κανείς δεν τον άφηνε να μπει στο σπίτι του· και εκείνη την εποχή υπήρχε στα Σόδομα ένας πονηρός και άτακτος άνθρωπος, επιδέξιος στο να κάνει το κακό, και το όνομά του ήταν Ηδάδ.
20 Και σήκωσε τα μάτια του και είδε τον ταξιδιώτη στην πλατεία της πόλης, και ήρθε προς αυτόν και είπε: Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;
21 Και ο άνθρωπος του είπε: Ταξιδεύω από τη Χεβρών στην Ελάμ, όπου ανήκω, και καθώς περνούσα, έδυσε ο ήλιος, και κανείς δεν με άφησε να μπω στο σπίτι του, αν και είχα ψωμί και νερό και άχυρο και τροφή για το γαϊδούρι μου, και δεν μου λείπει τίποτα.
22 Και ο Ηδάδ απάντησε και του είπε: «Όλα όσα θέλεις να σου δοθούν από εμένα, αλλά στον δρόμο δεν θα διανυκτερεύσεις».
23 Και ο Χεδάδ τον έφερε στο σπίτι του, και έβγαλε το μανδύα από το γαϊδούρι με το σχοινί, και τα έφερε στο σπίτι του, και έδωσε στο γαϊδούρι άχυρο και τροφή, ενώ ο ταξιδιώτης έτρωγε και έπινε στο σπίτι του Χεδάδ, και έμεινε εκεί εκείνη τη νύχτα.
24 Και το πρωί ο ταξιδιώτης σηκώθηκε νωρίς για να συνεχίσει το ταξίδι του, όταν ο Χεδάδ του είπε: Περίμενε, παρηγόρησε την καρδιά σου με ένα κομμάτι ψωμί και μετά πήγαινε. Και ο άνθρωπος έκανε έτσι· και έμεινε μαζί του, και έφαγαν και ήπιαν και οι δύο μαζί κατά τη διάρκεια της ημέρας, όταν ο άνθρωπος σηκώθηκε για να πάει.
25 Και ο Χεδάδ είπε σ' αυτόν: Δες, τώρα η ημέρα φεύγει· καλύτερα να μείνεις όλη τη νύχτα, για να παρηγορηθεί η καρδιά σου· και τον πίεσε, ώστε έμεινε εκεί όλη τη νύχτα· και τη δεύτερη ημέρα σηκώθηκε πρωί για να φύγει, όταν ο Χεδάδ τον πίεσε, λέγοντας: Πάρε ένα κομμάτι ψωμί και πήγαινε. Και έμεινε και έφαγε μαζί του και τη δεύτερη ημέρα· και μετά ο άνθρωπος σηκώθηκε για να συνεχίσει το ταξίδι του.
26 Και ο Ηδάδ είπε σ' αυτόν: Δες, τώρα η ημέρα φεύγει· μείνε μαζί μου για να παρηγορήσω την καρδιά σου· και το πρωί σήκω νωρίς και πήγαινε στο δρόμο σου.
27 Και ο άνθρωπος δεν θέλησε να μείνει, αλλά σηκώθηκε και σαμάρωσε το γαϊδούρι του· και ενώ αυτός σαμάρωνε το γαϊδούρι του, η γυναίκα του Ηδάδ είπε στον άντρα της: Δες, αυτός ο άνθρωπος έμεινε μαζί μας δύο ημέρες τρώγοντας και πίνοντας, και δεν μας έδωσε τίποτα· και τώρα θα φύγει από εμάς χωρίς να δώσει τίποτα; Και ο Ηδάδ της είπε: Σώπα.
28 Και ο άνθρωπος σαμάρωσε το γαϊδούρι του για να πάει, και ζήτησε από τον Χεδάδ να του δώσει το σχοινί και τον μανδύα για να τον δέσει στο γαϊδούρι.
29 Και ο Ηδάδ είπε προς αυτόν: Τι λες; Και είπε προς αυτόν: Ότι εσύ, κύριέ μου, θα μου δώσεις το σχοινί και τον μανδύα, που είναι φτιαγμένος με διάφορα χρώματα, τον οποίο έκρυψες κοντά σου στο σπίτι σου για να τον φροντίζω.
30 Και ο Χεδάδ απάντησε στον άνθρωπο, λέγοντας: Αυτή είναι η ερμηνεία του ονείρου σου· το σχοινί που είδες σημαίνει ότι η ζωή σου θα μακρύνει σαν σχοινί· και το να δεις τον μανδύα χρωματισμένο με κάθε είδους χρώματα σημαίνει ότι θα έχεις αμπελώνα, στον οποίο θα φυτέψεις δέντρα κάθε είδους καρπού.
31 Και ο ταξιδιώτης απάντησε, λέγοντας: Όχι έτσι, κύριέ μου· επειδή, ήμουν ξύπνιος όταν σου έδωσα το σχοινί, καθώς και ένα χιτώνα υφασμένο με διάφορα χρώματα, τον οποίο έβγαλες από το γαϊδούρι για να τους βάλεις για μένα· και ο Ηδάδ απάντησε και είπε: Σίγουρα σου είπα την ερμηνεία του ονείρου σου, και είναι ένα καλό όνειρο, και αυτή είναι η ερμηνεία του.
32 Τώρα, οι γιοι των ανθρώπων δώστε μου τέσσερα αργύρια, που είναι η υπηρεσία μου για την ερμηνεία των ονείρων, και από εσάς μόνο χρειάζομαι τρία αργύρια.
33 Και ο άνθρωπος οργίστηκε από τα λόγια του Ηδάδ, και έκλαψε πικρά, και έφερε τον Ηδάδ στον Σεράκ, τον κριτή των Σοδόμων.
34 Και ο άνθρωπος παρουσίασε την υπόθεσή του ενώπιον του Σεράκ του κριτή, όταν ο Χεδάδ απάντησε, λέγοντας: Δεν είναι έτσι, αλλά έτσι έχει το θέμα· και ο κριτής είπε στον ταξιδιώτη: Αυτός ο άνθρωπος, ο Χεδάδ, σου λέει την αλήθεια, επειδή είναι φημισμένος στις πόλεις για την ακριβή ερμηνεία των ονείρων.
35 Και ο άνθρωπος φώναξε στον λόγο του κριτή και είπε: «Όχι έτσι, κύριέ μου, επειδή την ημέρα που του έδωσα το σχοινί και τον μανδύα που ήταν πάνω στο γαϊδούρι, για να τα βάλει στο σπίτι του». Και αμφότεροι διαφωνούσαν μπροστά στον κριτή, λέγοντας ο ένας: «Έτσι έγινε το πράγμα», και ο άλλος έλεγε διαφορετικά.
36 Και ο Ηδάδ είπε στον άνθρωπο: Δώσε μου τέσσερα αργύρια που θα τα χρεώσω για την ερμηνεία των ονείρων μου· δεν θα κάνω καμία έκπτωση· και δώσε μου τα έξοδα των τεσσάρων γευμάτων που έφαγες στο σπίτι μου.
37 Και ο άνθρωπος είπε στον Ηδάδ: Θα σου αποζημιώσω για όσα έφαγα στο σπίτι σου· μόνο δώσε μου το σχοινί και το χιτώνα που έκρυψες στο σπίτι σου.
38 Και ο Χεδάδ απάντησε ενώπιον του κριτή και είπε στον άνθρωπο: Δεν σου είπα την ερμηνεία του ονείρου σου; Το σχοινί σημαίνει ότι οι ημέρες σου θα παραταθούν σαν σχοινί, και ο μανδύας, ότι θα έχεις αμπελώνα στον οποίο θα φυτέψεις κάθε είδους οπωροφόρα δέντρα.
39 Αυτή είναι η σωστή ερμηνεία του ονείρου σου. Δώσε μου τώρα τα τέσσερα αργύρια που χρειάζομαι ως αποζημίωση, γιατί δεν θα σου κάνω καμία έκπτωση.
40 Και ο άνθρωπος έκλαψε στα λόγια του Χεδάδ, και οι δύο μάλωναν μπροστά στον κριτή, και ο κριτής έδωσε διαταγές στους υπηρέτες του, οι οποίοι τους έδιωξαν βιαστικά από το σπίτι.
41 Και έφυγαν φιλονεικούμενοι από τον κριτή, όταν τους άκουσαν οι κάτοικοι των Σοδόμων, και συγκεντρώθηκαν γύρω τους και αναφώνησαν εναντίον του ξένου, και τον έδιωξαν βιαστικά από την πόλη.
42 Και ο άνθρωπος συνέχισε το ταξίδι του πάνω στο γαϊδούρι του με πικρία στην ψυχή, θρηνώντας και κλαίγοντας.
43 Και ενώ προχωρούσε, έκλαιγε για όσα του είχαν συμβεί στην διεφθαρμένη πόλη των Σοδόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Και οι πόλεις των Σοδόμων είχαν τέσσερις κριτές σε τέσσερις πόλεις· και αυτά ήταν τα ονόματά τους: Σεράκ

στην πόλη των Σοδόμων, Σαρκάδ στα Γόμορρα, Ζαβνάκ στην Αδμά και Μενών στη Σεβωίμ.
2 Και ο υπηρέτης του Ελιέζερ Αβραάμ τούς έδωσε διαφορετικά ονόματα, και μετέτρεψε τον Σεράκ σε Σάκρα, τον Σαρκάδ σε Σακρούρα, τον Ζεβνάκ σε Κεζοβίμ και τον Μένων σε Ματζλόντιν.
3 Και με την επιθυμία των τεσσάρων κριτών τους, οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρρων έστησαν κρεβάτια στους δρόμους των πόλεων· και αν κάποιος ερχόταν σε αυτά τα μέρη, τον έπιαναν και τον έφερναν σε ένα από τα κρεβάτια τους, και τον ανάγκαζαν να ξαπλώσει μέσα σε αυτά.
4 Και καθώς ξάπλωνε, τρεις άντρες στέκονταν στο κεφάλι του και τρεις στα πόδια του, και τον μετρούσαν με βάση το μήκος του κρεβατιού. Και αν ο άντρας ήταν μικρότερος από το κρεβάτι, αυτοί οι έξι άντρες τον τέντωναν σε κάθε άκρη, και όταν τους φώναζε, δεν του απαντούσαν.
5 Και αν ήταν μακρύτερος από το κρεβάτι, θα ένωναν τις δύο πλευρές του κρεβατιού σε κάθε άκρο, μέχρι που ο άνθρωπος θα έφτανε στις πύλες του θανάτου.
6 Και αν συνέχιζε να φωνάζει προς αυτούς, θα του απαντούσαν λέγοντας: Έτσι θα γίνει σε κάθε άνθρωπο που θα έρθει στη γη μας.
7 Και όταν οι άνθρωποι άκουσαν όλα αυτά που έκαναν οι κάτοικοι των πόλεων των Σοδόμων, απέφυγαν να έρθουν εκεί.
8 Και όταν ένας φτωχός ερχόταν στη γη τους, του έδιναν ασήμι και χρυσάφι και έκαναν διαταγή σε όλη την πόλη να μην του δίνουν ούτε ένα κομμάτι ψωμί να φάει. Και αν ο ξένος έμενε εκεί μερικές μέρες και πέθαινε από την πείνα, μη έχοντας καταφέρει να βρει ούτε ένα κομμάτι ψωμί, τότε, όταν θα πέθαινε, όλοι οι άνθρωποι της πόλης θα έρχονταν και θα έπαιρναν το ασήμι και το χρυσάφι που του είχαν δώσει.
9 Και όσοι μπορούσαν να αναγνωρίσουν το ασήμι ή το χρυσάφι που του είχαν δώσει, το πήραν πίσω, και με τον θάνατό του τον έγδυσαν και από τα ενδύματά του, και μάλωναν γι' αυτά, και όποιος υπερίσχυε του πλησίον του τα έπαιρνε.
10 Έπειτα, τον μετέφεραν και τον έθαβαν κάτω από μερικούς θάμνους στις ερήμους· έτσι έκαναν όλες τις ημέρες σε όποιον ερχόταν σε αυτούς και πέθαινε στη γη τους.
11 Και με την πάροδο του χρόνου, η Σάρα έστειλε τον Ελιέζερ στα Σόδομα, για να δει τον Λωτ και να τον ρωτήσει για την ευημερία του.
12 Και ο Ελιέζερ πήγε στα Σόδομα, και συνάντησε έναν Σοδομιώτη που μάλωνε με έναν ξένο. Και ο Σοδομιώτης έβγαλε από τον φτωχό όλα τα ρούχα του και έφυγε.
13 Και αυτός ο φτωχός άνθρωπος φώναξε στον Ελιέζερ και τον παρακάλεσε να τον βοηθήσει εξαιτίας όσων του είχε κάνει ο άνθρωπος των Σοδόμων.
14 Και του είπε: Γιατί φέρεσαι έτσι στον φτωχό, που ήρθε στη γη σου;
15 Και ο άνθρωπος των Σοδόμων απάντησε στον Ελιέζερ, λέγοντας: «Είναι αυτός ο άνθρωπος αδελφός σου; Ή μήπως σε έκαναν κριτή σήμερα οι άνθρωποι των Σοδόμων, ώστε να μιλάς για αυτόν τον άνθρωπο;»
16 Και ο Ελιέζερ μάλωνε με τον άνθρωπο των Σοδόμων εξαιτίας του φτωχού· και όταν ο Ελιέζερ πλησίασε για να πάρει τα ρούχα του φτωχού από τον άνθρωπο των Σοδόμων, έσπευσε και με μια πέτρα χτύπησε τον Ελιέζερ στο μέτωπο.
17 Και το αίμα έτρεχε άφθονο από το μέτωπο του Ελιέζερ· και όταν ο άνθρωπος είδε το αίμα, έπιασε τον Ελιέζερ, λέγοντας: Δώσε μου τον μισθό μου, επειδή σε απάλλαξα από αυτό το κακό αίμα, που ήταν στο μέτωπό σου· επειδή, έτσι είναι το έθιμο και ο νόμος στη γη μας.
18 Και ο Ελιέζερ είπε προς αυτόν: Με πλήγωσες και μου ζητάς να σου πληρώσω τον μισθό σου· και ο Ελιέζερ δεν ήθελε να εισακούσει τα λόγια του ανθρώπου των Σοδόμων.
19 Και ο άνθρωπος έπιασε τον Ελιέζερ και τον έφερε στον Σάκρα, τον κριτή των Σοδόμων, για κρίση.
20 Και ο άνθρωπος είπε στον δικαστή, λέγοντας: «Σε παρακαλώ, κύριέ μου, έτσι έκανε αυτός ο άνθρωπος, επειδή τον χτύπησα με πέτρα, ώστε έτρεξε αίμα από το μέτωπό του, και δεν θέλει να μου δώσει τον μισθό μου».
21 Και ο κριτής είπε στον Ελιέζερ: Αυτός ο άνθρωπος λέει την αλήθεια σε σένα, δώσε του τον μισθό του, επειδή αυτό είναι το έθιμο στη γη μας· και ο Ελιέζερ άκουσε τα λόγια του κριτή, και σήκωσε μια πέτρα και χτύπησε τον κριτή, και η πέτρα χτύπησε στο μέτωπό του, και το αίμα έτρεχε άφθονο από το μέτωπο του κριτή· και ο Ελιέζερ είπε: Αν αυτό είναι το έθιμο στη γη σας, δώστε σε αυτόν τον άνθρωπο ό,τι έπρεπε να του δώσω, επειδή αυτή ήταν η απόφασή σας, εσείς το ορίσατε.
22 Και ο Ελιέζερ άφησε τον άνθρωπο των Σοδόμων στον κριτή, και αυτός έφυγε.
23 Και όταν οι βασιλιάδες του Ελάμ πολέμησαν με τους βασιλιάδες των Σοδόμων, οι βασιλιάδες του Ελάμ άρπαξαν όλη την περιουσία των Σοδόμων, και αιχμαλώτισαν τον Λωτ μαζί με την περιουσία του. Και όταν αναγγέλθηκε στον Αβραάμ, πήγε και πολέμησε με τους βασιλιάδες του Ελάμ, και ανέκτησε από τα χέρια τους όλη την περιουσία του Λωτ, καθώς και την περιουσία των Σοδόμων.
24 Εκείνο τον καιρό η γυναίκα του Λωτ γέννησε σ' αυτόν μια θυγατέρα, και την ονόμασε Φαλθίθ, λέγοντας: «Επειδή, ο Θεός τον έσωσε και ολόκληρο τον οίκο του από τους βασιλιάδες του Ελάμ». Και η Φαλθίθ, η θυγατέρα του Λωτ, μεγάλωσε, και την πήρε για γυναίκα ένας από τους άνδρες των Σοδόμων.
25 Και ένας φτωχός άνθρωπος ήρθε στην πόλη για να ζητήσει τροφή, και έμεινε στην πόλη μερικές ημέρες. Και όλοι οι κάτοικοι των Σοδόμων έκαναν διάταγμα για τη συνήθειά τους να μην δίνουν σε αυτόν τον άνθρωπο ούτε ένα κομμάτι ψωμί να φάει, μέχρι που έπεσε νεκρός στη γη, και το έκαναν.
26 Και η Φαλθίθ, η κόρη του Λωτ, είδε αυτόν τον άνθρωπο να κείτεται στους δρόμους να λιμοκτονεί, και κανείς δεν του έδινε τίποτα για να τον κρατήσει στη ζωή, και ήταν στα πρόθυρα του θανάτου.
27 Και η ψυχή της γέμισε με ευσπλαχνία εξαιτίας του ανθρώπου, και τον έθρεψε κρυφά με ψωμί για πολλές ημέρες, και η ψυχή αυτού του ανθρώπου αναζωογονήθηκε.
28 Διότι όταν έβγαινε να φέρει νερό, έβαζε το ψωμί στην υδρία· και όταν έφτανε στον τόπο όπου ήταν ο φτωχός, έπαιρνε το ψωμί από την υδρία και του το έδινε να φάει· έτσι έκανε πολλές ημέρες.
29 Και όλοι οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρρων απορούσαν πώς αυτός ο άνθρωπος μπόρεσε να υποφέρει την πείνα τόσες πολλές ημέρες.

30 Και είπαν ο ένας στον άλλον: Αυτό συμβαίνει μόνο επειδή τρώει και πίνει· γιατί κανείς δεν μπορεί να υποφέρει την πείνα τόσες μέρες ή να ζήσει όπως αυτός ο άνθρωπος, χωρίς να αλλάξει ούτε το πρόσωπό του· και τρεις άντρες κρύφτηκαν σε ένα μέρος όπου βρισκόταν ο φτωχός, για να δουν ποιος του έφερνε ψωμί να φάει.
31 Και η Φαλθίθ, η θυγατέρα του Λωτ, βγήκε εκείνη την ημέρα για να φέρει νερό, και έβαλε ψωμί στην υδρία της με νερό, και πήγε να αντλήσει νερό από το σπίτι του φτωχού, και έβγαλε το ψωμί από την υδρία και το έδωσε στον φτωχό, και το έφαγε.
32 Και οι τρεις άντρες είδαν τι έκανε η Παλτίθ στον φτωχό, και της είπαν: «Εσύ είσαι, λοιπόν, αυτή που τον συντηρείς, και γι' αυτό δεν λιμοκτόνησε, ούτε άλλαξε η εμφάνισή του, ούτε πέθανε όπως οι υπόλοιποι».
33 Και οι τρεις άνδρες βγήκαν από τον τόπο όπου ήταν κρυμμένοι, και άρπαξαν την Παλθίθ και το ψωμί που ήταν στο χέρι του φτωχού.
34 Και πήραν την Παλθίθ και την έφεραν μπροστά στους κριτές τους, και αυτοί τους είπαν: Έτσι έκανε, και αυτή ήταν που έδωσε ψωμί στον φτωχό, γι' αυτό δεν πέθανε όλο αυτό το διάστημα· τώρα, λοιπόν, φανερώστε μας την τιμωρία που οφείλεται σε αυτή τη γυναίκα επειδή παρέβη τον νόμο μας.
35 Και συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι των Σοδόμων και των Γομόρρων και άναψαν φωτιά στην πλατεία της πόλης· και πήραν τη γυναίκα και την έριξαν στη φωτιά, και κάηκε μέχρι θανάτου.
36 Και στην πόλη Αδμά υπήρχε μια γυναίκα στην οποία έκαναν το ίδιο.
37 Διότι ένας ταξιδιώτης ήρθε στην πόλη Αδμά για να διανυκτερεύσει εκεί, με σκοπό να γυρίσει σπίτι το πρωί, και κάθισε απέναντι από την πόρτα του σπιτιού του πατέρα της νέας, για να μείνει εκεί, καθώς ο ήλιος είχε δύσει όταν είχε φτάσει εκεί· και η νέα τον είδε να κάθεται κοντά στην πόρτα του σπιτιού.
38 Και της ζήτησε νερό, και αυτή του είπε: «Ποια είσαι;» Και της είπε: «Σήμερα πήγαινα στον δρόμο και έφτασα εδώ όταν έδυσε ο ήλιος· γι' αυτό θα μείνω εδώ όλη τη νύχτα, και το πρωί θα σηκωθώ νωρίς και θα συνεχίσω το ταξίδι μου».
39 Και η νέα γυναίκα μπήκε στο σπίτι και έφερε στον άνθρωπο ψωμί και νερό για να φάει και να πιει.
40 Και η υπόθεση αυτή έγινε γνωστή στον λαό της Αδμά, και συγκεντρώθηκαν και έφεραν τη νέα γυναίκα μπροστά στους κριτές, για να την κρίνουν για την πράξη αυτή.
41 Και ο δικαστής είπε: «Η θανατική κρίση πρέπει να επιβληθεί σε αυτή τη γυναίκα, επειδή παρέβη τον νόμο μας, και γι' αυτό η απόφαση είναι σχετική με αυτήν».
42 Και συγκεντρώθηκαν οι άνθρωποι των πόλεων εκείνων και έφεραν έξω τη νεαρή γυναίκα και την άλειψαν με μέλι από την κορυφή ως τα νύχια, όπως είχε διατάξει ο κριτής, και την έβαλαν μπροστά σε ένα σμήνος μελισσών που βρίσκονταν τότε στις κυψέλες τους, και οι μέλισσες πέταξαν πάνω της και την τσίμπησαν, ώστε όλο της το σώμα πρήστηκε.
43 Και η νεαρή γυναίκα φώναξε εξαιτίας των μελισσών, αλλά κανείς δεν την πρόσεξε ούτε την λυπήθηκε, και οι κραυγές της ανέβηκαν στον ουρανό.
44 Και οργίστηκε ο Κύριος για αυτό και για όλα τα έργα των πόλεων των Σοδόμων, επειδή είχαν αφθονία τροφής και γαλήνη ανάμεσά τους, και παρόλα αυτά δεν συντηρούσαν τους φτωχούς και τους άπορους, και κατά τις ημέρες εκείνες οι κακές πράξεις και οι αμαρτίες τους έγιναν μεγάλες ενώπιον του Κυρίου.
45 Και ο Κύριος έστειλε δύο από τους αγγέλους που είχαν έρθει στο σπίτι του Αβραάμ, για να καταστρέψουν τα Σόδομα και τις πόλεις τους.
46 Και οι άγγελοι σηκώθηκαν από την πόρτα της σκηνής του Αβραάμ, αφού έφαγαν και ήπιαν, και έφτασαν στα Σόδομα το βράδυ. Και ο Λωτ καθόταν τότε στην πύλη των Σοδόμων, και όταν τους είδε, σηκώθηκε να τους προϋπαντήσει, και προσκύνησε μέχρι τη γη.
47 Και τους πίεσε πολύ και τους έφερε στο σπίτι του, και τους έδωσε τρόφιμα που έφαγαν, και διανυκτέρευσαν στο σπίτι του.
48 Και οι άγγελοι είπαν στον Λωτ: Σήκω, βγες από τούτο το μέρος, εσύ και όλα τα υπάρχοντά σου, για να μην καταστραφείς στην ανομία αυτής της πόλης· επειδή, ο Κύριος θα καταστρέψει αυτόν τον τόπο.
49 Και οι άγγελοι έπιασαν το χέρι του Λωτ και το χέρι της γυναίκας του, και τα χέρια των παιδιών του, και όλα όσα είχαν πάνω του, και τον έβγαλαν έξω και τον έβαλαν έξω από τις πόλεις.
50 καὶ εἶπον πρὸς Λωτ· Φύγε ὑπὸ τῆς ζωῆς σου· καὶ ἔφυγε καὶ πάντα τὰ ἔχοντα αὐτοῦ.
51 Τότε ο Κύριος έβρεξε επάνω στα Σόδομα και στα Γόμορρα και επάνω σε όλες αυτές τις πόλεις θειάφι και φωτιά από τον Κύριο από τον ουρανό.
52 Και κατέστρεψε αυτές τις πόλεις, όλη την πεδιάδα και όλους τους κατοίκους των πόλεων, και ό,τι φύτρωνε πάνω στη γη· και η Αδώ, η γυναίκα του Λωτ, κοίταξε πίσω για να δει την καταστροφή των πόλεων, επειδή η συμπόνια της κινήθηκε για τις θυγατέρες της που είχαν απομείνει στα Σόδομα, επειδή δεν πήγαν μαζί της.
53 Και όταν κοίταξε πίσω, έγινε στήλη άλατος, και βρίσκεται ακόμα σε εκείνο το μέρος μέχρι σήμερα.
54 Και τα βόδια που στέκονταν σε εκείνο το μέρος έγλειφαν καθημερινά το αλάτι μέχρι τις άκρες των ποδιών τους, και το πρωί ξεπήδησε ξανά, και το έγλειφαν ξανά μέχρι σήμερα.
55 Και ο Λωτ και οι δύο από τις θυγατέρες του, που είχαν απομείνει μαζί του, έφυγαν και διέφυγαν στο σπήλαιο Οδολλάμ, και έμειναν εκεί για κάποιο χρονικό διάστημα.
56 Και ο Αβραάμ σηκώθηκε νωρίς το πρωί για να δει τι είχε συμβεί στις πόλεις των Σοδόμων· και κοίταξε και είδε τον καπνό των πόλεων να ανεβαίνει σαν καπνός καμινιού.
57 Και ο Λωτ και οι δύο θυγατέρες του έμειναν στο σπήλαιο, και πίσανε τον πατέρα τους κρασί, και κοιμήθηκαν μαζί του, επειδή έλεγαν ότι δεν υπήρχε άνθρωπος στη γη που να μπορούσε να αναδείξει σπέρμα από αυτούς, επειδή νόμιζαν ότι ολόκληρη η γη είχε καταστραφεί.
58 Και πλάγιασαν αμφότερες με τον πατέρα τους, και συνέλαβαν και γέννησαν γιους· και η πρωτότοκη αποκάλεσε το όνομα του γιου της Μωάβ, λέγοντας: Από τον πατέρα μου τον συνέλαβα· αυτός είναι ο πατέρας των Μωαβιτών μέχρι σήμερα.
59 Και η νεότερη ονόμασε τον γιο της Βενάμι· αυτός είναι ο πατέρας των γιων Αμμών μέχρι σήμερα.
60 Και μετά ταύτα, ο Λωτ και οι δύο θυγατέρες του έφυγαν από εκεί, και κατοίκησε στην άλλη πλευρά του

Ιορδάνη με τις δύο θυγατέρες του και τους γιους τους. Και οι γιοι του Λωτ μεγάλωσαν, και πήγαν και πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από τη γη Χαναάν, και γέννησαν παιδιά, και καρποφόρησαν και πληθύνθηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Και κατά τον καιρό εκείνο, ο Αβραάμ έφυγε από την πεδιάδα της Μαμβρής και πήγε στη γη των Φιλισταίων, και κατοίκησε στα Γέραρα. Στο εικοστό πέμπτο έτος της παρουσίας του Αβραάμ στη γη Χαναάν, και στο εκατοστό έτος της ζωής του Αβραάμ, ήρθε στα Γέραρα, στη γη των Φιλισταίων.
2 Και όταν μπήκαν στη γη, είπε στη Σάρρα, τη γυναίκα του: «Πες σε όποιον σε ρωτήσει ότι είσαι αδερφή μου», για να ξεφύγουμε από το κακό των κατοίκων της γης.
3 Και ενώ ο Αβραάμ κατοικούσε στη γη των Φιλισταίων, οι δούλοι του Αβιμέλεχ, του βασιλιά των Φιλισταίων, είδαν ότι η Σάρρα ήταν υπερβολικά όμορφη, και ρώτησαν τον Αβραάμ γι' αυτήν· και είπε: Είναι αδελφή μου.
4 Και οι δούλοι του Αβιμέλεχ πήγαν στον Αβιμέλεχ, λέγοντας: Ένας άνθρωπος από τη γη Χαναάν ήρθε να κατοικήσει στη γη, και έχει μια αδελφή που είναι πολύ όμορφη.
5 Και ο Αβιμέλεχ άκουσε τα λόγια των δούλων του, που του επαίνεσαν τη Σάρρα· και ο Αβιμέλεχ έστειλε τους υπηρέτες του, και έφεραν τη Σάρρα στον βασιλιά.
6 Και η Σάρρα ήρθε στο σπίτι του Αβιμέλεχ· και ο βασιλιάς είδε ότι η Σάρρα ήταν όμορφη, και του άρεσε υπερβολικά.
7 Και πλησίασε προς αυτήν και της είπε: Τι σου είναι αυτός ο άνθρωπος, με τον οποίο ήρθες στη γη μας; Και η Σάρρα απάντησε και είπε: Είναι αδελφός μου, και ήρθαμε από τη γη Χαναάν για να κατοικήσουμε όπου μπορούσαμε να βρούμε τόπο.
8 Και ο Αβιμέλεχ είπε στη Σάρρα: Δες, η γη μου είναι μπροστά σου· τοποθέτησε τον αδελφό σου σε οποιοδήποτε μέρος αυτής της γης, όποιο σε ευχαριστεί· και εμείς θα τον υψώσουμε και θα τον εξυψώσουμε πάνω από όλο τον λαό της γης, επειδή είναι αδελφός σου.
9 Και ο Αβιμέλεχ έστειλε να καλέσουν τον Αβραάμ, και ο Αβραάμ ήρθε στον Αβιμέλεχ.
10 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: «Δες, πρόσταξα να τιμηθείς όπως θέλεις εξαιτίας της αδελφής σου Σάρρας».
11 Και ο Αβραάμ βγήκε από τον βασιλιά, και το δώρο του βασιλιά τον ακολούθησε.
12 Σαν το βράδυ, πριν οι άνθρωποι ξαπλώσουν για να αναπαυθούν, ο βασιλιάς καθόταν στον θρόνο του, και τον έπεσε βαθύς ύπνος, και ξάπλωσε στον θρόνο και κοιμήθηκε μέχρι το πρωί.
13 Και είδε στον ύπνο του ότι άγγελος Κυρίου ήρθε προς αυτόν με ξίφος γυμνωμένο στο χέρι του· και ο άγγελος στάθηκε πάνω από τον Αβιμέλεχ και ήθελε να τον θανατώσει με τη μάχαιρα· και ο βασιλιάς τρομοκρατήθηκε στο όνειρό του και είπε στον άγγελο: Σε τι αμάρτησα σε σένα, ώστε έρχεσαι να με θανατώσεις με τη μάχαιρά σου;
14 Και ο άγγελος αποκρίθηκε και είπε στον Αβιμέλεχ: «Δες, εσύ πεθαίνεις εξαιτίας της γυναίκας που έφερες χθες το βράδυ στο σπίτι σου· επειδή, αυτή είναι παντρεμένη γυναίκα, η γυναίκα του Αβραάμ, που ήρθε στο σπίτι σου· τώρα, λοιπόν, απόδωσε τη γυναίκα του στον άνθρωπο εκείνο, επειδή είναι γυναίκα του· και αν δεν την επιστρέψεις, να ξέρεις ότι σίγουρα θα πεθάνεις, εσύ και όλα τα υπάρχοντά σου».
15 Και εκείνη τη νύχτα έγινε μεγάλη κραυγή στη γη των Φιλισταίων· και οι κάτοικοι της γης είδαν την εικόνα ενός άνδρα που στεκόταν με γυμνό σπαθί στο χέρι του· και πάταξε τους κατοίκους της γης με το σπαθί, μάλιστα, συνέχισε να τους χτυπάει.
16 Και ο άγγελος του Κυρίου πάταξε ολόκληρη τη γη των Φιλισταίων εκείνη τη νύχτα· και έγινε μεγάλη σύγχυση εκείνη τη νύχτα και το επόμενο πρωί.
17 Και έκλεισε κάθε μήτρα, και όλες οι γεννήσεις τους, και το χέρι του Κυρίου ήταν επάνω τους εξαιτίας της Σάρρας, της γυναίκας του Αβραάμ, την οποία ο Αβιμέλεχ είχε πάρει.
18 Και το πρωί ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε με φόβο και σύγχυση και μεγάλο φόβο, και έστειλε να καλέσουν τους δούλους του, και τους διηγήθηκε το όνειρό του, και ο λαός φοβήθηκε πολύ.
19 Και ένας άνθρωπος, που στεκόταν ανάμεσα στους υπηρέτες του βασιλιά, απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: «Ω, βασιλιά, επίστρεψε αυτή τη γυναίκα στον άντρα της, επειδή είναι άντρας της· επειδή, το ίδιο συνέβη στον βασιλιά της Αιγύπτου όταν αυτός ο άνθρωπος ήρθε στην Αίγυπτο».
20 Και είπε για τη γυναίκα του: Είναι αδελφή μου· επειδή, έτσι κάνει όταν έρχεται να κατοικήσει στη γη, στην οποία είναι ξένος.
21 Και ο Φαραώ έστειλε και πήρε αυτή τη γυναίκα για γυναίκα, και ο Κύριος έφερε πάνω του μεγάλες πληγές, μέχρι που επέστρεψε τη γυναίκα στον άντρα της.
22 Τώρα λοιπόν, ω βασιλιά, μάθε τι συνέβη χθες το βράδυ σε ολόκληρη τη γη, επειδή υπήρξε μεγάλη ταραχή και μεγάλος πόνος και θρήνος, και ξέρουμε ότι αυτό συνέβη εξαιτίας της γυναίκας που πήρες.
23 Τώρα, λοιπόν, αποδώστε αυτή τη γυναίκα στον άνδρα της, για να μην συμβεί σε εμάς όπως συνέβη στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, και στους υπηκόους του, και για να μην πεθάνουμε· και ο Αβιμέλεχ έσπευσε και κάλεσε τη Σάρρα, και ήρθε μπροστά του· και κάλεσε τον Αβραάμ, και ήρθε μπροστά του.
24 Και ο Αβιμέλεχ τούς είπε: Τι είναι αυτό το έργο που κάνετε, λέγοντας ότι είστε αδελφός και αδελφή, και εγώ πήρα αυτή τη γυναίκα για γυναίκα;
25 Και ο Αβραάμ είπε: Επειδή, νόμιζα ότι θα πεθάνω εξαιτίας της γυναίκας μου· και ο Αβιμέλεχ πήρε πρόβατα και βόδια, και δούλους και δούλες, και χίλια αργύρια, και τα έδωσε στον Αβραάμ, και του επέστρεψε τη Σάρρα.
26 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: «Ιδού, ολόκληρη η γη είναι μπροστά σου· όπου κι αν διαλέξεις, κατοίκησε σε αυτήν».
27 Και ο Αβραάμ και η Σάρρα, η γυναίκα του, βγήκαν από τον βασιλιά με τιμή και σεβασμό, και κατοίκησαν στη γη, στα Γέραρα.
28 Και όλοι οι κάτοικοι της γης των Φιλισταίων και οι δούλοι του βασιλιά ήταν ακόμα σε πόνους, εξαιτίας της πληγής που ο άγγελος είχε επιφέρει πάνω τους όλη τη νύχτα εξαιτίας της Σάρρας.
29 Και ο Αβιμέλεχ έστειλε τον Αβραάμ, λέγοντας: Δεήσου τώρα για τους δούλους σου στον Κύριο τον Θεό σου, για να εξαλείψει αυτή τη θνητότητα από ανάμεσά μας.

30 Και ο Αβραάμ προσευχήθηκε για τον Αβιμέλεχ και τους υπηκόους του· και ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του Αβραάμ, και θεράπευσε τον Αβιμέλεχ και όλους τους υπηκόους του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο, μετά από ένα χρόνο και τέσσερις μήνες που ο Αβραάμ παρέμεινε στη γη των Φιλισταίων, στα Γέραρα, ο Θεός επισκέφθηκε τη Σάρρα· και ο Κύριος τη θυμήθηκε· και συνέλαβε και γέννησε γιο στον Αβραάμ.
2 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα του γιου που γεννήθηκε σ' αυτόν, τον οποίο γέννησε σ' αυτόν η Σάρρα, Ισαάκ.
3 Και ο Αβραάμ περιέτμησε τον γιο του Ισαάκ σε ηλικία οκτώ ημερών, καθώς ο Θεός είχε προστάξει στον Αβραάμ να κάνει στο σπέρμα του μετά από αυτόν· και ο Αβραάμ ήταν εκατό ετών, και η Σάρρα ενενήντα ετών, όταν γεννήθηκε σε αυτούς ο Ισαάκ.
4 Και το παιδί μεγάλωσε και απογαλακτίστηκε· και ο Αβραάμ έκανε μεγάλο συμπόσιο την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ.
5 Και ήρθαν ο Σημ και ο Έβερ και όλος ο μεγάλος λαός της γης, και ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Φιλισταίων, και οι δούλοι του, και ο Φιχόλ, ο αρχηγός του στρατεύματός του, για να φάνε και να πιουν και να χαρούν στο συμπόσιο που έκανε ο Αβραάμ την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο γιος του, ο Ισαάκ.
6 Και ο Θάρα, ο πατέρας του Αβραάμ, και ο Ναχώρ, ο αδελφός του, ήρθαν από τη Χαρράν, αυτοί και όλοι όσοι ανήκαν σε αυτούς· επειδή, χάρηκαν πολύ όταν άκουσαν ότι γεννήθηκε γιος στη Σάρρα.
7 Και ήρθαν στον Αβραάμ, και έφαγαν και ήπιαν στο συμπόσιο που έκανε ο Αβραάμ την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ.
8 Και ο Θάρα και ο Ναχώρ χάρηκαν μαζί με τον Αβραάμ, και έμειναν μαζί του πολλές ημέρες στη γη των Φιλισταίων.
9 Εκείνο τον καιρό πέθανε ο Σερούχ, ο γιος του Ραγαύ, στον πρώτο χρόνο της γέννησης του Ισαάκ, γιου του Αβραάμ.
10 Και όλες οι ημέρες του Σερούχ έγιναν διακόσια τριάντα εννέα χρόνια, και πέθανε.
11 Και ο Ισμαήλ, ο γιος του Αβραάμ, μεγάλωσε εκείνες τις ημέρες· ήταν δεκατεσσάρων ετών όταν η Σάρρα γέννησε τον Ισαάκ στον Αβραάμ.
12 Και ο Θεός ήταν με τον Ισμαήλ, τον γιο του Αβραάμ, και μεγάλωσε, και έμαθε να χρησιμοποιεί το τόξο και έγινε τοξότης.
13 Και όταν ο Ισαάκ ήταν πέντε ετών, καθόταν μαζί με τον Ισμαήλ στην πόρτα της σκηνής.
14 Και ο Ισμαήλ ήρθε στον Ισαάκ και κάθισε απέναντί του. Και πήρε το τόξο και το τράβηξε και έβαλε μέσα το βέλος, και σκόπευε να σκοτώσει τον Ισαάκ.
15 Και η Σάρρα είδε την πράξη, την οποία ο Ισμαήλ ήθελε να κάνει στον γιο της τον Ισαάκ, και λυπήθηκε υπερβολικά για τον γιο της· και έστειλε να καλέσει τον Αβραάμ, και του είπε: Διώξε αυτή τη δούλη και τον γιο της, γιατί ο γιος της δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο μου· επειδή, έτσι ζήτησε να του κάνει σήμερα.
16 Και ο Αβραάμ εισάκουσε στη φωνή της Σάρρας, και σηκώθηκε νωρίς το πρωί, και πήρε δώδεκα ψωμιά και ένα ασκί νερό, και τα έδωσε στην Άγαρ, και την έστειλε μαζί με τον γιο της. Και η Άγαρ πήγε μαζί με τον γιο της στην έρημο, και κατοίκησαν στην έρημο Φαράν μαζί με τους κατοίκους της ερήμου. Και ο Ισμαήλ ήταν τοξότης, και κατοίκησε στην έρημο πολύ καιρό.
17 Και αυτός και η μητέρα του πήγαν ύστερα στη γη της Αιγύπτου, και κατοίκησαν εκεί· και η Άγαρ πήρε γυναίκα για τον γιο της από την Αίγυπτο, και το όνομά της ήταν Μεριβά.
18 Και η γυναίκα του Ισμαήλ συνέλαβε και γέννησε τέσσερις γιους και δύο θυγατέρες· και ο Ισμαήλ και η μητέρα του και η γυναίκα του και τα παιδιά του πήγαν και επέστρεψαν στην έρημο.
19 Και έφτιαξαν σκηνές στην έρημο, όπου κατοικούσαν, και συνέχισαν να ταξιδεύουν και στη συνέχεια να αναπαύονται μηνιαίως και ετησίως.
20 Και ο Θεός έδωσε στον Ισμαήλ πρόβατα και αγέλες και σκηνές εξαιτίας του Αβραάμ του πατέρα του· και ο άνθρωπος πληθύνθηκε σε κτήνη.
21 Και ο Ισμαήλ κατοίκησε σε ερήμους και σε σκηνές, ταξιδεύοντας και αναπαυόμενος για πολύ καιρό, και δεν είδε το πρόσωπο του πατέρα του.
22 Και ύστερα από λίγο καιρό, ο Αβραάμ είπε στη Σάρρα, τη γυναίκα του: Θα πάω να δω τον γιο μου τον Ισμαήλ, επειδή έχω την επιθυμία να τον δω, επειδή δεν τον έχω δει από πολύ καιρό.
23 Και ο Αβραάμ καβάλησε σε μια από τις καμήλες του στην έρημο για να αναζητήσει τον γιο του Ισμαήλ· επειδή, άκουσε ότι κατοικούσε σε σκηνή στην έρημο με όλα τα υπάρχοντά του.
24 Και ο Αβραάμ πήγε στην έρημο, και έφτασε στη σκηνή του Ισμαήλ γύρω στο μεσημέρι, και ρώτησε για τον Ισμαήλ, και βρήκε τη γυναίκα του Ισμαήλ να κάθεται στη σκηνή με τα παιδιά της, και ο Ισμαήλ, ο άντρας της και η μητέρα του, δεν ήταν μαζί τους.
25 Και ο Αβραάμ ρώτησε τη γυναίκα του Ισμαήλ, λέγοντας: Πού πήγε ο Ισμαήλ; Και αυτή είπε: Πήγε στο χωράφι για να κυνηγήσει, και ο Αβραάμ ήταν ακόμα καβαλημένος στην καμήλα, επειδή δεν ήθελε να κατέβει στη γη, καθώς είχε ορκιστεί στη γυναίκα του Σάρρα ότι δεν θα κατέβαινε από την καμήλα.
26 Και είπε ο Αβραάμ στη γυναίκα του Ισμαήλ: Θυγατέρα μου, δώσε μου λίγο νερό να πιω, επειδή είμαι κουρασμένος από την οδοιπορία.
27 Και η γυναίκα του Ισμαήλ αποκρίθηκε και είπε στον Αβραάμ: Δεν έχουμε ούτε νερό ούτε ψωμί. Και καθόταν στη σκηνή και δεν πρόσεξε τον Αβραάμ ούτε τον ρώτησε ποιος ήταν.
28 Αλλά έδερνε τα παιδιά της στη σκηνή, και τα καταριόταν, και καταριόταν επίσης τον άντρα της τον Ισμαήλ και τον επιπλήττει. Και ο Αβραάμ άκουσε τα λόγια της γυναίκας του Ισμαήλ προς τα παιδιά της, και θύμωσε πολύ και δυσαρεστήθηκε.
29 Και ο Αβραάμ φώναξε τη γυναίκα να βγει προς αυτόν από τη σκηνή· και η γυναίκα ήρθε και στάθηκε απέναντι στον Αβραάμ· επειδή, ο Αβραάμ ήταν ακόμα καθισμένος στην καμήλα.

30 Και ο Αβραάμ είπε στη γυναίκα του Ισμαήλ: Όταν ο άντρας σου ο Ισμαήλ επιστρέψει στο σπίτι, πες του αυτά τα λόγια:
31 Ένας πολύ ηλικιωμένος άνθρωπος από τη γη των Φιλισταίων ήρθε εδώ για να σε ζητήσει, και έτσι ήταν η όψη και η σωματική του διάπλαση· δεν τον ρώτησα ποιος ήταν· και βλέποντας ότι δεν ήσουν εδώ, μου μίλησε και είπε: Όταν επιστρέψει ο Ισμαήλ ο άντρας σου, πες του, έτσι είπε αυτός ο άνθρωπος: Όταν επιστρέψεις στο σπίτι, βάλε μακριά αυτό το καρφί της σκηνής που έστησες εδώ, και βάλε άλλο καρφί στη θέση του.
32 Και ο Αβραάμ τελείωσε τις οδηγίες του προς τη γυναίκα, και γύρισε και πήγε στην καμήλα για το σπίτι.
33 Και αφού ο Ισμαήλ επέστρεψε από το κυνήγι, αυτός και η μητέρα του, και επέστρεψε στη σκηνή· και η γυναίκα του τού είπε τα εξής λόγια:
34 Ένας πολύ γέροντας άνθρωπος από τη γη των Φιλισταίων ήρθε να σε ζητήσει, και τέτοια ήταν η όψη και η σωματική του διάπλαση· δεν τον ρώτησα ποιος ήταν· και επειδή δεν ήσουν στο σπίτι, μου είπε: Όταν έρθει ο άντρας σου στο σπίτι, πες του· έτσι λέει ο γέροντας: Βάλε από πάνω το καρφί της σκηνής που έστησες εδώ και βάλε άλλο καρφί στη θέση του.
35 Και ο Ισμαήλ άκουσε τα λόγια της γυναίκας του, και γνώρισε ότι ήταν ο πατέρας του, και ότι η γυναίκα του δεν τον τιμούσε.
36 Και ο Ισμαήλ γνώρισε τα λόγια του πατέρα του, όσα είχε πει στη γυναίκα του, και ο Ισμαήλ άκουσε τη φωνή του πατέρα του, και ο Ισμαήλ απέβαλε τη γυναίκα εκείνη, και αυτή έφυγε.
37 Και ο Ισμαήλ πήγε έπειτα στη γη Χαναάν, και πήρε άλλη γυναίκα και την έφερε στη σκηνή του, στον τόπο όπου κατοικούσε τότε.
38 Και μετά τρία χρόνια ο Αβραάμ είπε: Θα πάω ξανά και θα δω τον Ισμαήλ τον γιο μου, επειδή δεν τον είδα από πολύ καιρό.
39 Και καβάλησε την καμήλα του και πήγε στην έρημο, και έφτασε στη σκηνή του Ισμαήλ γύρω στο μεσημέρι.
40 καὶ ἐρώτησεν ὁ Ἰσμαήλ· καὶ ἐξῆλθεν ἡ γυναῖκα αὐτοῦ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔστιν ἐδῶ, κύριέ μου· ἀπὸ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν καμήλων ἐβγῆκε· καὶ εἶπεν ἡ γυναῖνα πρὸς Ἀβραὰμ· ἐπέστρεψον κύριέ μου εἰς τὴν σκηνήν καὶ φάγῃ ἕνα μερὸν ἀρτὸν· ὅτι ἡ ψυχή σου ἐκ ἀποκαμώθη ἐκ τοῦ ὁδὸς.
41 Και ο Αβραάμ της είπε: Δεν θα σταματήσω, γιατί βιάζομαι να συνεχίσω το ταξίδι μου· αλλά δώσε μου λίγο νερό να πιω, γιατί διψάω. Και η γυναίκα έσπευσε και έτρεξε στη σκηνή, και έφερε νερό και ψωμί στον Αβραάμ, και τα έβαλε μπροστά του, και τον παρακίνησε να φάει· και έφαγε και ήπιε, και η καρδιά του παρηγορήθηκε, και ευλόγησε τον γιο του τον Ισμαήλ.
42 Και τελείωσε το γεύμα του και ευλόγησε τον Κύριο, και είπε στη γυναίκα του Ισμαήλ: Όταν ο Ισμαήλ επιστρέψει στο σπίτι, πες του αυτά τα λόγια:
43 Ένας πολύ γέροντας άνθρωπος από τη γη των Φιλισταίων ήρθε εδώ και ρώτησε για σένα, και δεν ήσουν εδώ· και του έφερα ψωμί και νερό, και έφαγε και ήπιε, και η καρδιά του παρηγορήθηκε.
44 Και μου είπε τα εξής λόγια: Όταν ο Ισμαήλ ο άντρας σου έρθει στο σπίτι, πες του: Το καρφί της σκηνής που έχεις είναι πολύ καλό· μη το βγάλεις από τη σκηνή.
45 Και αφού ο Αβραάμ τελείωσε να δίνει εντολή στη γυναίκα, πήγε άλογα στο σπίτι του, στη γη των Φιλισταίων. Και όταν ο Ισμαήλ ήρθε στη σκηνή του, η γυναίκα του βγήκε να τον προϋπαντήσει με χαρά και ευφροσύνη.
46 Και του είπε: Ένας γέροντας ήρθε εδώ από τη γη των Φιλισταίων, και έτσι ήταν η όψη του· και ρώτησε για σένα, και δεν ήσουν εδώ· γι' αυτό έφερα ψωμί και νερό, και έφαγε και ήπιε, και η καρδιά του παρηγορήθηκε.
47 Και μου είπε τα λόγια αυτά: Όταν ο Ισμαήλ ο άντρας σου έρθει στο σπίτι, πες του: Το καρφί της σκηνής που έχεις είναι πολύ καλό· μη το βγάλεις από τη σκηνή.
48 Και ο Ισμαήλ γνώρισε ότι ήταν ο πατέρας του, και ότι η γυναίκα του τον είχε τιμήσει, και ο Κύριος ευλόγησε τον Ισμαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Και ο Ισμαήλ σηκώθηκε και πήρε τη γυναίκα του και τα παιδιά του και τα κτήνη του και όλα τα υπάρχοντά του, και έφυγε από εκεί και πήγε στον πατέρα του στη γη των Φιλισταίων.
2 Και ο Αβραάμ διηγήθηκε στον Ισμαήλ, τον γιο του, τη συναλλαγή με την πρώτη γυναίκα, την οποία πήρε ο Ισμαήλ, σύμφωνα με όσα έκανε.
3 Και ο Ισμαήλ και τα παιδιά του κατοίκησαν μαζί με τον Αβραάμ πολλές ημέρες στη γη εκείνη· και ο Αβραάμ κατοίκησε στη γη των Φιλισταίων πολύ καιρό.
4 Και οι ημέρες αυξήθηκαν και έφτασαν τα είκοσι έξι χρόνια· και μετά από αυτό, ο Αβραάμ, μαζί με τους δούλους του και όλα τα υπάρχοντά του, έφυγε από τη γη των Φιλισταίων και μετακινήθηκε σε μεγάλη απόσταση· και πλησίασαν στη Χεβρών, και έμειναν εκεί· και οι δούλοι του Αβραάμ έσκαψαν πηγάδια νερού· και ο Αβραάμ και όλα τα υπάρχοντά του κατοίκησαν κοντά στο νερό· και οι δούλοι του Αβιμέλεχ, βασιλιά των Φιλισταίων, άκουσαν την είδηση ότι οι δούλοι του Αβραάμ έσκαψαν πηγάδια νερού στα όρια της γης.
5 Και ήρθαν και φιλονίκησαν με τους δούλους του Αβραάμ, και τους λήστεψαν το μεγάλο πηγάδι που είχαν σκάψει.
6 Και ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Φιλισταίων, άκουσε το γεγονός αυτό, και ήρθε στον Αβραάμ, μαζί με τον Φιχόλ, τον αρχηγό του στρατού του, και είκοσι από τους άνδρες του. Και ο Αβιμέλεχ μίλησε στον Αβραάμ για τους δούλους του. Και ο Αβραάμ επέπληξε τον Αβιμέλεχ για το πηγάδι, το οποίο οι δούλοι του τον είχαν ληστέψει.
7 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: Ζει Κύριος, ο δημιουργός ολόκληρης της γης, δεν άκουσα για την πράξη που έκαναν οι δούλοι μου στους δούλους σου μέχρι σήμερα.
8 Και ο Αβραάμ πήρε επτά αρνιά και τα έδωσε στον Αβιμέλεχ, λέγοντας: Πάρε αυτά, παρακαλώ, από τα χέρια μου, για να είναι σε μένα μαρτυρία ότι εγώ έσκαψα αυτό το πηγάδι.
9 Και ο Αβιμέλεχ πήρε τα επτά αρνιά, που του είχε δώσει ο Αβραάμ, επειδή του είχε δώσει και πολλά βόδια και βοοειδή· και ο Αβιμέλεχ ορκίστηκε στον Αβραάμ για το πηγάδι· γι' αυτό ονόμασε εκείνο το πηγάδι Βηρ-σαβεέ· επειδή, εκεί ορκίστηκαν και οι δύο γι' αυτό.
10 Και έκαναν και οι δύο διαθήκη στη Βηρ-σαβεέ· και σηκώθηκε ο Αβιμέλεχ με τον Φιχόλ, τον αρχηγό του

στρατεύματός του, και όλους τους άνδρες του, και επέστρεψαν στη γη των Φιλισταίων· και ο Αβραάμ και όλα τα υπάρχοντά του κατοίκησαν στη Βηρ-σαβεέ, και έμεινε στη γη εκείνη πολύ καιρό.
11 Και ο Αβραάμ φύτεψε ένα μεγάλο άλσος στη Βηρ-σαβεέ, και έκανε σε αυτό τέσσερις πύλες που έβλεπαν στις τέσσερις πλευρές της γης, και φύτεψε ένα αμπέλι σε αυτό, ώστε αν κάποιος ταξιδιώτης ερχόταν στον Αβραάμ, έμπαινε σε οποιαδήποτε πύλη που ήταν στο δρόμο του, και έμενε εκεί και έτρωγε και έπινε και χορταινόταν και μετά αναχωρούσε.
12 Διότι ο οίκος του Αβραάμ ήταν πάντοτε ανοιχτός στους γιους των ανθρώπων που περνούσαν και ξαναπερνούσαν, οι οποίοι έρχονταν καθημερινά για να φάνε και να πιουν στον οίκο του Αβραάμ.
13 Και σε όποιον άνθρωπο πεινούσε και ερχόταν στο σπίτι του Αβραάμ, ο Αβραάμ του έδινε ψωμί για να φάει και να πιει και να χορταίνει· και σε όποιον ερχόταν γυμνός στο σπίτι του, τον έντυνε με ενδύματα όπως ήθελε, και του έδινε ασήμι και χρυσάφι, και του φανέρωνε τον Κύριο, που τον είχε δημιουργήσει στη γη· αυτό έκανε ο Αβραάμ σε όλη του τη ζωή.
14 Και ο Αβραάμ και οι γιοι του και όλα τα υπάρχοντά του κατοίκησαν στη Βηρ-σαβεέ, και έστησε τη σκηνή του μέχρι τη Χεβρών.
15 Και ο Ναχώρ, ο αδελφός του Αβραάμ, και ο πατέρας του, και όλα τα υπάρχοντά τους, κατοίκησαν στη Χαρράν· επειδή, δεν ήρθαν μαζί με τον Αβραάμ στη γη Χαναάν.
16 Και εγεννήθησαν εις τον Ναχώρ τέκνα, τα οποία εγέννησε εις αυτόν η Μελκά, θυγατέρα του Αρράν, αδελφή της Σάρρας, της γυναικός του Αβραάμ.
17 Και αυτά είναι τα ονόματα εκείνων που γεννήθηκαν σε αυτόν: Ο Ουζ, ο Βουζ, ο Κεμουήλ, ο Κεσέδ, ο Χαζώ, ο Φιλδάς, ο Θεδλάφ και ο Βαθουήλ. Ήσαν οκτώ γιοι. Αυτοί είναι οι γιοι της Μελχά, τους οποίους γέννησε στον Ναχώρ, τον αδελφό του Αβραάμ.
18 Και ο Ναχώρ είχε μια παλλακίδα, και το όνομά της ήταν Ρευμά, και γέννησε στον Ναχώρ τον Ζεβάχ, τον Γαχάς, τον Ταχάς και τον Μααχά, τέσσερις γιους.
19 Και τα παιδιά που γεννήθηκαν στον Ναχώρ ήσαν δώδεκα γιοι εκτός από τις θυγατέρες του· και απέκτησαν κι αυτοί παιδιά στη Χαρράν.
20 Και οι γιοι του Ουζ, του πρωτότοκου του Ναχώρ, ήταν ο Αβί, ο Χερέφ, ο Γαδίν, ο Μελούς, και η Δεβόρρα, η αδελφή τους.
21 Και οι γιοι του Βουζ ήταν ο Βεραχήλ, ο Νααμάθ, ο Σεβά και ο Μαδονού.
22 Και οι γιοι του Κεμουήλ ήταν ο Αράμ και ο Ρεχώβ.
23 Και οι γιοι του Κεσέδ ήταν ο Αναμλέχ, ο Μεσαΐ, ο Βενών και ο Γιφί· και οι γιοι του Χαζώ ήταν ο Φιλδάς, ο Μεχί και ο Οφέρ.
24 Και οι γιοι του Φιλδάς ήταν ο Αρούδ, ο Χαμούμ, ο Μερέδ και ο Μολόχ.
25 Και οι γιοι του Τιδλάφ ήταν ο Μουσάν, ο Χουσάν και ο Μουτζί.
26 Και οι γιοι του Βαθουήλ ήσαν ο Σεχάρ, ο Λάβαν και η αδελφή τους η Ρεβέκκα.
27 Αὐτές εἶναι οἱ συγγένειες τῶν υἱῶν Ναχώρ, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο εἰς αὐτούς ἐν Χαρράν· καὶ ὁ Ἀράμ, ὁ υἱὸς τοῦ Κεμουήλ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ρεχώβ ἀπὸ τῆς Χαρράν, καὶ εὑρῆκαν κοιλάδα εἰς τὴν γῆν ἐπὶ τὸν ποταμόν Εὐφράτην.
28 Και έκτισαν εκεί μια πόλη, και ονόμασαν την πόλη από το όνομα του Φεθώρ, του γιου του Αράμ, που είναι Αράμ Ναχεράιμ μέχρι σήμερα.
29 Και οι γιοι του Κεσέδ πήγαν επίσης να κατοικήσουν όπου μπορούσαν να βρουν τόπο· και πήγαν και βρήκαν μια κοιλάδα απέναντι από τη γη Σεναάρ, και κατοίκησαν εκεί.
30 Και έκτισαν εκεί μια πόλη, και ονόμασαν την πόλη Κεσέντ από το όνομα του πατέρα τους, η οποία είναι η γη Κασδίμ μέχρι σήμερα. Και οι Κασδίμ κατοίκησαν σε εκείνη τη γη και καρποφόρησαν και πολλαπλασιάστηκαν υπερβολικά.
31 Και ο Θάρα, ο πατέρας του Ναχώρ και του Αβραάμ, πήγε και πήρε άλλη γυναίκα στα γηρατειά του· και το όνομά της ήταν Φελίλα· και συνέλαβε και γέννησε σε αυτόν γιο, και ονόμασε το όνομά του Ζωβά.
32 Και ο Θάρα έζησε είκοσι πέντε χρόνια, αφού γέννησε τον Ζωβά.
33 Και ο Θάρα πέθανε εκείνο το έτος, δηλαδή στο τριακοστό πέμπτο έτος της γέννησης του Ισαάκ, γιου του Αβραάμ.
34 Και οι ημέρες του Θάρα έγιναν διακόσια πέντε χρόνια, και θάφτηκε στη Χαρράν.
35 Και ο Ζωβά, ο γιος του Θάρα, έζησε τριάντα χρόνια και γέννησε τον Αράμ, τον Αχλίς και τον Μερίκ.
36 Και ο Αράμ, γιος του Ζωβά, γιου του Θάρα, είχε τρεις γυναίκες και γέννησε δώδεκα γιους και τρεις θυγατέρες· και ο Κύριος έδωσε στον Αράμ, τον γιο του Ζωβά, πλούτο και περιουσία, και πολλά κτήνη, και πρόβατα και βόδια, και ο άνθρωπος αυξήθηκε πολύ.
37 Και ο Αράμ, ο γιος του Ζωβά, και ο αδελφός του, και ολόκληρη η οικογένειά του, έφυγε από τη Χαρράν, και πήγαν να κατοικήσουν όπου έβρισκαν τόπο· επειδή, η περιουσία τους ήταν πολύ μεγάλη για να μείνουν στη Χαρράν· επειδή, δεν μπορούσαν να μείνουν στη Χαρράν μαζί με τους αδελφούς τους, τους γιους του Ναχώρ.
38 Και ο Αράμ, ο γιος του Ζωβά, πήγε μαζί με τους αδελφούς του, και βρήκαν μια κοιλάδα σε απόσταση προς την ανατολική γη, και κατοίκησαν εκεί.
39 Και έκτισαν εκεί μια πόλη, και ονόμασαν αυτήν Αράμ, από το όνομα του μεγαλύτερου αδελφού τους· αυτός είναι Αράμ Ζωβά μέχρι σήμερα.
40 Και ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ, μεγάλωνε εκείνες τις ημέρες, και ο Αβραάμ, ο πατέρας του, τον δίδαξε την οδό του Κυρίου για να γνωρίσει τον Κύριο, και ο Κύριος ήταν μαζί του.
41 Και όταν ο Ισαάκ έγινε τριάντα επτά ετών, ο Ισμαήλ, ο αδελφός του, περιφερόταν μαζί του στη σκηνή.
42 Και ο Ισμαήλ καυχήθηκε στον Ισαάκ, λέγοντας: Ήμουν δεκατριών ετών όταν ο Κύριος είπε στον πατέρα μου να μας περιτέμνει· και έπραξα σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, τον οποίο είπε στον πατέρα μου· και παρέδωσα την ψυχή μου στον Κύριο· και δεν παρέβηκα τον λόγο του, τον οποίο πρόσταξε στον πατέρα μου.
43 Και ο Ισαάκ απάντησε στον Ισμαήλ, λέγοντας: Τι καυχιέσαι σε μένα για αυτό, για ένα μικρό κομμάτι από τη σάρκα σου, που πήρες από το σώμα σου, για το οποίο ο Κύριος σε πρόσταξε;
44 Ζει Κύριος, ο Θεός του πατέρα μου Αβραάμ, αν ο Κύριος έλεγε στον πατέρα μου: Πάρε τώρα τον γιο σου τον

Ισαάκ και πρόσφερέ τον ενώπιόν μου, δεν θα δίσταζα, αλλά θα την αποδεχόμουν με χαρά.
45 Και ο Κύριος άκουσε τον λόγο που ο Ισαάκ είπε στον Ισμαήλ, και φάνηκε καλό μπροστά στον Κύριο· και σκόπευε να δοκιμάσει τον Αβραάμ σε αυτό το πράγμα.
46 Και έφτασε η ημέρα που οι γιοι του Θεού ήρθαν και παρέστησαν ενώπιον του Κυρίου, και ο Σατανάς ήρθε επίσης μαζί με τους γιους του Θεού ενώπιον του Κυρίου.
47 Και ο Κύριος είπε στον Σατανά: Από πού έρχεσαι; Και ο Σατανάς απάντησε στον Κύριο και είπε: Από περιπλανώμενος στη γη, και από περιπατούμενος πάνω και κάτω σε αυτήν.
48 Και ο Κύριος είπε στον Σατανά: Τι μου λες για όλους τους γιους της γης; Και ο Σατανάς απάντησε στον Κύριο και είπε: Είδα όλους τους γιους της γης που σε λατρεύουν και σε θυμούνται όταν χρειάζονται κάτι από σένα.
49 Και όταν τους δώσεις αυτό που σου ζητούν, κάθονται ήσυχοι και σε εγκαταλείπουν και δεν σε θυμούνται πλέον.
50 Είδες τον Αβραάμ, τον γιο του Θάρα, που στην αρχή δεν είχε παιδιά; Και σε υπηρέτησε και έστησε θυσιαστήρια σε σένα όπου κι αν ερχόταν, και πρόσφερε προσφορές πάνω τους, και διακήρυξε το όνομά σου αδιάκοπα σε όλα τα παιδιά της γης;
51 Και τώρα που γεννήθηκε ο γιος του ο Ισαάκ, σε εγκατέλειψε· έκανε μεγάλη γιορτή για όλους τους κατοίκους της γης, και τον Κύριο τον ξέχασε.
52 Διότι παρά τα πάντα όσα έπραξε, δεν σου έφερε καμία προσφορά· ούτε ολοκαύτωμα ούτε ειρηνική προσφορά, ούτε βόδι, αρνί ή κατσίκι, από όλα όσα έσφαξε την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο γιος του.
53 Από τότε που γεννήθηκε ο γιος του μέχρι σήμερα, τριάντα επτά χρόνια, δεν έχτισε θυσιαστήριο μπροστά σου ούτε πρόσφερε σε σένα προσφορά· επειδή, είδε ότι έδωσες ό,τι ζήτησε μπροστά σου, και γι' αυτό σε εγκατέλειψε.
54 Και ο Κύριος είπε στον Σατανά: Έτσι πρόσεξες τον δούλο μου τον Αβραάμ; Γιατί δεν υπάρχει όμοιός του στη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς μπροστά μου, που φοβάται τον Θεό και αποφεύγει το κακό· ζω εγώ, αν του έλεγα: Ανέβασε τον γιο σου τον Ισαάκ μπροστά μου, δεν θα τον απαρνηθεί από μένα, πόσο μάλλον αν του έλεγα να προσφέρει ολοκαύτωμα μπροστά μου από τα ποίμνιά του.
55 Και ο Σατανάς απάντησε στον Κύριο και είπε: «Λοιπόν, τώρα στον Αβραάμ όπως είπες, και θα δεις αν σήμερα δεν θα παραβεί τα λόγια σου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Εν εκείνω τον καιρόν εγένετο λόγος Κυρίου προς τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν· Αβραάμ· και είπε· Ιδού εγώ.
2 Και του είπε: Πάρε τώρα τον γιο σου, τον μονογενή σου γιο που αγαπάς, τον Ισαάκ, και πήγαινε στη γη Μοριά, και πρόσφερέ τον εκεί σε ολοκαύτωμα πάνω σε ένα από τα βουνά που θα σου φανερωθούν· επειδή, εκεί θα δεις μια νεφέλη και τη δόξα του Κυρίου.
3 Και είπε ο Αβραάμ μέσα του: Πώς να αποχωρίσω τον γιο μου τον Ισαάκ από τη Σάρρα, τη μητέρα του, για να τον ανασύρω σε ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου;
4 Και ο Αβραάμ μπήκε στη σκηνή, και κάθισε μπροστά στη Σάρρα, τη γυναίκα του, και της είπε τα εξής λόγια:
5 Ο γιος μου ο Ισαάκ μεγάλωσε και δεν έχει μελετήσει για κάποιο χρονικό διάστημα την υπηρεσία του Θεού του. Αύριο θα πάω και θα τον φέρω στον Σημ και στον Έβερ τον γιο του, και εκεί θα μάθει τους δρόμους του Κυρίου, γιατί αυτοί θα τον διδάξουν να γνωρίζει τον Κύριο, καθώς και να γνωρίζει ότι όταν προσεύχεται συνεχώς ενώπιον του Κυρίου, θα του απαντήσει, επομένως εκεί θα γνωρίσει τον τρόπο να υπηρετεί τον Κύριο τον Θεό του.
6 Και η Σάρρα είπε: Καλά μίλησες· πήγαινε, κύριέ μου, και κάνε του όπως είπες· αλλά, μη τον απομακρύνεις πολύ από μένα, ούτε να μείνει εκεί πολύ· επειδή, η ψυχή μου είναι δεμένη μέσα στην ψυχή του.
7 Και ο Αβραάμ είπε στη Σάρρα: Θυγατέρα μου, ας δεηθούμε στον Κύριο τον Θεό μας, για να μας αγαθοποιήσει.
8 Και η Σάρρα πήρε τον γιο της τον Ισαάκ, και έμεινε μαζί της όλη τη νύχτα εκείνη· και τον φίλησε και τον αγκάλιασε, και του έδωσε οδηγίες μέχρι το πρωί.
9 Και είπε προς αυτόν· Ω, υιέ μου, πώς η ψυχή μου δύναται να αποχωρισθή από σένα; Και έτι φίλησεν αυτόν και αγκάλιασεν αυτόν, και έδωσε εις τον Αβραάμ οδηγίες περί αυτού.
10 Και είπε η Σάρρα στον Αβραάμ: Κύριέ μου, πρόσεχε, σε παρακαλώ, από τον γιο σου και βάλε τα μάτια σου πάνω του· επειδή, δεν έχω άλλον γιο ούτε θυγατέρα εκτός από αυτόν.
11 Μη τον εγκαταλείπεις. Αν πεινάει, δώσ' του ψωμί, και αν διψάει, δώσ' του νερό να πιει· μην τον αφήσεις να περπατήσει, ούτε να κάθεται στον ήλιο.
12 Ούτε άφησε τον να πορεύεται μόνος του στο δρόμο, ούτε αναγκάσε τον να κάνει ό,τι θέλει, αλλά κάνε σε αυτόν όπως σου πει.
13 Και η Σάρρα έκλαιγε πικρά όλη τη νύχτα για τον Ισαάκ, και του έδινε οδηγίες μέχρι το πρωί.
14 Και το πρωί η Σάρρα διάλεξε ένα πολύ ωραίο και λαμπρό ένδυμα από τα ρούχα που είχε στο σπίτι, τα οποία της είχε δώσει ο Αβιμέλεχ.
15 Και έντυσε με αυτό τον Ισαάκ τον γιο της, και έβαλε ένα τουρμπάνι στο κεφάλι του, και έβαλε μια πολύτιμη πέτρα στην κορυφή του τουρμπάνι, και τους έδωσε προμήθειες για τον δρόμο, και βγήκαν έξω, και ο Ισαάκ πήγε μαζί με τον πατέρα του Αβραάμ, και μερικοί από τους δούλους τους τους συνόδευσαν για να τους ξεπροβοδίσουν από τον δρόμο.
16 Και η Σάρρα βγήκε μαζί τους, και τους συνόδευσε στον δρόμο για να τους αποχαιρετήσει. Και της είπαν: Επιστρέψτε στη σκηνή.
17 Και όταν η Σάρρα άκουσε τα λόγια του γιου της, Ισαάκ, έκλαψε πικρά· και ο Αβραάμ, ο άντρας της, έκλαψε μαζί της· και ο γιος τους έκλαψε μαζί τους κλαίγοντας πολύ· και όσοι πήγαν μαζί τους έκλαψαν πολύ.
18 Και η Σάρρα άρπαξε τον γιο της τον Ισαάκ, και τον κράτησε στην αγκαλιά της, και τον αγκάλιασε και συνέχισε να κλαίει μαζί του. Και η Σάρρα είπε: Ποιος ξέρει αν μετά από αυτή την ημέρα σε ξαναδώ;
19 Και έκλαιγαν ακόμα μαζί, ο Αβραάμ, η Σάρα και ο Ισαάκ, και όλοι όσοι τους συνόδευαν στο δρόμο έκλαιγαν μαζί τους. Και η Σάρρα αργότερα απομακρύνθηκε από τον γιο της κλαίγοντας πικρά, και όλοι οι δούλοι και οι δούλες της επέστρεψαν μαζί της στη σκηνή.
20 Και ο Αβραάμ πήγε μαζί με τον Ισαάκ τον γιο του για να τον φέρει ως θυσία ενώπιον του Κυρίου, καθώς τον είχε προστάξει.

21 Και ο Αβραάμ πήρε μαζί του δύο από τους νέους του, τον Ισμαήλ, τον γιο της Άγαρ, και τον Ελιέζερ, τον δούλο του, και πήγαν μαζί τους. Και ενώ περπατούσαν στον δρόμο, οι νέοι είπαν αυτά τα λόγια στον εαυτό τους:
22 Και ο Ισμαήλ είπε στον Ελιέζερ: «Τώρα, ο πατέρας μου, ο Αβραάμ, πηγαίνει μαζί με τον Ισαάκ για να τον φέρουν σε ολοκαύτωμα στον Κύριο, καθώς τον πρόσταξε.
23 Τώρα, όταν επιστρέψει, θα μου δώσει όλα όσα κατέχει, για να κληρονομήσω μετά από αυτόν, επειδή είμαι ο πρωτότοκος γιος του.
24 Και ο Ελιέζερ αποκρίθηκε στον Ισμαήλ και είπε: «Ο Αβραάμ σε απέρριψε μαζί με τη μητέρα σου, και ορκίστηκε ότι δεν θα κληρονομήσεις τίποτα από όλα όσα έχει; Και σε ποιον θα δώσει όλα όσα έχει, μαζί με όλους τους θησαυρούς του, παρά σε μένα τον δούλο του, που ήμουν πιστός στο σπίτι του, που τον υπηρέτησα νύχτα και ημέρα, και έκανα όλα όσα μου ζήτησε; Σε μένα θα κληροδοτήσει μετά τον θάνατό του όλα όσα έχει».
25 Και ενώ ο Αβραάμ προχωρούσε με τον γιο του Ισαάκ στο δρόμο, ήρθε ο Σατανάς και εμφανίστηκε στον Αβραάμ με τη μορφή ενός πολύ ηλικιωμένου άνδρα, ταπεινού και με ταπεινωμένο πνεύμα. Και πλησίασε τον Αβραάμ και του είπε: «Είσαι ανόητος ή άξεστος, ώστε σήμερα να κάνεις αυτό το πράγμα στον μονογενή σου γιο;»
26 Διότι ο Θεός σου έδωσε έναν γιο στις έσχατες ημέρες σου, στα γηρατειά σου, και θα πας να τον σφάξεις σήμερα, επειδή δεν έκανε αδικία, και θα εξαλείψεις την ψυχή του μονογενούς σου γιου από τη γη;
27 Δεν ξέρεις και δεν καταλαβαίνεις ότι αυτό δεν μπορεί να είναι από τον Κύριο; Διότι ο Κύριος δεν μπορεί να κάνει στον άνθρωπο τέτοιο κακό πάνω στη γη, λέγοντάς του: Πήγαινε να σφάξεις το παιδί σου.
28 Και ο Αβραάμ άκουσε αυτό και γνώρισε ότι ήταν λόγος του Σατανά, που προσπαθούσε να τον αποσπάσει από την οδό του Κυρίου. Αλλά ο Αβραάμ δεν εισάκουσε στη φωνή του Σατανά, και ο Αβραάμ τον επέπληξε, ώστε έφυγε.
29 Και ο Σατανάς επέστρεψε και ήρθε στον Ισαάκ· και εμφανίστηκε στον Ισαάκ με τη μορφή ενός νέου, όμορφου και καλοσχηματισμένου.
30 Και πλησίασε τον Ισαάκ και του είπε: Δεν ξέρεις και δεν καταλαβαίνεις ότι ο γέρος, ανόητος πατέρας σου σε φέρνει σήμερα στη σφαγή χωρίς λόγο;
31 Τώρα λοιπόν, γιε μου, μην τον ακούς ούτε να τον προσέχεις, γιατί είναι ένας ανόητος γέρος, και ας μην χαθεί από τη γη η πολύτιμη ψυχή σου και η όμορφη σιλουέτα σου.
32 Και ο Ισαάκ άκουσε τούτο, και είπε στον Αβραάμ: Άκουσες, πατέρα μου, τι είπε αυτός ο άνθρωπος; Έτσι μίλησε.
33 Και ο Αβραάμ απάντησε στον Ισαάκ, τον γιο του, και του είπε: Πρόσεχε απ' αυτόν και μη ακούς τα λόγια του ούτε να τον προσέχεις· επειδή, αυτός είναι ο Σατανάς, που προσπαθεί να μας αποσπάσει σήμερα από τις εντολές του Θεού.
34 Και ο Αβραάμ επέπληξε ακόμα τον Σατανά, και ο Σατανάς έφυγε από αυτούς· και βλέποντας ότι δεν μπορούσε να τους υπερνικήσει, κρύφτηκε από αυτούς· και πήγε και πέρασε μπροστά τους στον δρόμο· και μεταμορφώθηκε σε μεγάλο ρυάκι νερού στον δρόμο· και ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και οι δύο νέοι του έφτασαν εκεί, και είδαν ένα ρυάκι μεγάλο και δυνατό σαν τα δυνατά νερά.
35 Και εισήλθαν στο ρυάκι και το διέσχισαν, και τα νερά έφτασαν πρώτα μέχρι τα πόδια τους.
36 Και προχώρησαν βαθύτερα στο ρυάκι, και τα νερά έφτασαν μέχρι τον λαιμό τους, και όλοι τρομοκρατήθηκαν από το νερό· και καθώς διέσχιζαν το ρυάκι, ο Αβραάμ αναγνώρισε εκείνο το μέρος, και ήξερε ότι δεν υπήρχε νερό εκεί πριν.
37 Και είπε ο Αβραάμ στον γιο του τον Ισαάκ: Γνωρίζω τούτο τον τόπο, όπου δεν υπήρχε ρυάκι ούτε νερό· τώρα, λοιπόν, αυτός ο Σατανάς είναι που κάνει όλα αυτά σε εμάς, για να μας αποσπάσει σήμερα από τα προστάγματα του Θεού.
38 Και ο Αβραάμ τον επέπληξε και του είπε: Ο Κύριος να σε επιπλήξει, Σατανά, φύγε από εμάς, επειδή ακολουθούμε τις εντολές του Θεού.
39 Και ο Σατανάς τρομοκρατήθηκε από τη φωνή του Αβραάμ, και έφυγε από αυτούς, και ο τόπος έγινε ξανά στεριά όπως ήταν πρώτα.
40 Και ο Αβραάμ πήγε μαζί με τον Ισαάκ προς τον τόπο που του είχε πει ο Θεός.
41 Και την τρίτη ημέρα ο Αβραάμ σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον τόπο που του είχε πει ο Θεός.
42 Και φάνηκε σε αυτόν μια στήλη φωτιάς που έφτανε από τη γη μέχρι τον ουρανό, και ένα σύννεφο δόξας πάνω στο βουνό, και η δόξα του Κυρίου φάνηκε μέσα στη σύννεφο.
43 Και είπε ο Αβραάμ στον Ισαάκ: «Τέκνο μου, βλέπεις εσύ στο βουνό εκείνο, που εμείς βλέπουμε από μακριά, αυτό που εγώ βλέπω πάνω σε αυτό;»
44 Και ο Ισαάκ αποκρίθηκε και είπε στον πατέρα του: Βλέπω, και ιδού, μια στήλη φωτιάς και μια νεφέλη, και η δόξα του Κυρίου φαίνεται πάνω στη νεφέλη.
45 Και ο Αβραάμ γνώρισε ότι ο γιος του ο Ισαάκ ήταν ευπρόσδεκτος ενώπιον του Κυρίου για ολοκαύτωμα.
46 Και είπε ο Αβραάμ στον Ελιέζερ και στον Ισμαήλ, τον γιο του: Βλέπετε κι εσείς αυτό που βλέπουμε εμείς στο βουνό, που είναι από μακριά;
47 Και αποκρίθηκαν και είπαν: Δεν βλέπουμε τίποτα περισσότερο από τα άλλα βουνά της γης. Και ο Αβραάμ γνώρισε ότι δεν ήταν δεκτοί ενώπιον του Κυρίου για να πάει μαζί τους, και ο Αβραάμ τους είπε: Μείνετε εδώ με το γαϊδούρι, ενώ εγώ και ο Ισαάκ ο γιος μου θα πάμε στο βουνό εκείνο και θα προσκυνήσουμε εκεί ενώπιον του Κυρίου και μετά θα επιστρέψουμε σε εσάς.
48 Και ο Ελιέζερ και ο Ισμαήλ έμειναν στον τόπο εκείνο, όπως είχε προστάξει ο Αβραάμ.
49 Και ο Αβραάμ πήρε ξύλα για ολοκαύτωμα και τα έβαλε πάνω στον γιο του τον Ισαάκ· και πήρε τη φωτιά και το μαχαίρι, και πήγαν και οι δύο σε εκείνο τον τόπο.
50 Και καθώς προχωρούσαν, ο Ισαάκ είπε στον πατέρα του: «Ιδού, βλέπω εδώ τη φωτιά και τα ξύλα· και πού είναι το αρνί που πρόκειται να γίνει ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου;»
51 καὶ ἀπεκρίθη Ἀβραάμ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰσαάκ λέγων· Κύριος ἐξελέξατο σέ, υἱέ μου, ὡς ἡ τετελεσμένη ὁλοκαύτωμα ἀντί τοῦ ἀρνίου.
52 Και είπεν Ισαάκ προς τον πατέρα αυτού· Θα κάμω πάντα όσα σοι ελάλησε Κύριος μετά χαράς και ευθυμίας καρδίας.
53 Και ο Αβραάμ είπε ξανά στον Ισαάκ τον γιο του: Υπάρχει στην καρδιά σου κάποια σκέψη ή βουλή σχετικά

με αυτό, που δεν είναι σωστή; Πες μου, γιε μου, παρακαλώ· γιε μου, μη μου την κρύψεις.
54 Και ο Ισαάκ απεκρίθη στον Αβραάμ, τον πατέρα του, και είπε προς αυτόν: Πάτερ μου, ζει Κύριος και ζει η ψυχή σου, δεν υπάρχει τίποτα στην καρδιά μου που να με κάνει να παρεκκλίνω ούτε δεξιά ούτε αριστερά από τον λόγο που σου είπε.
55 Ούτε μέλος ούτε μυς δεν κουνήθηκε ούτε σαλεύτηκε από αυτό, ούτε υπάρχει στην καρδιά μου καμία σκέψη ή κακή συμβουλή σχετικά με αυτό.
56 Εγώ όμως είμαι χαρούμενος και ευφραινόμενος στην καρδιά μου σε αυτό το πράγμα, και λέω: Ευλογημένος ο Κύριος, που σήμερα με εξέλεξε για να είμαι ολοκαύτωμα ενώπιόν του.
57 Και ο Αβραάμ χάρηκε πολύ με τα λόγια του Ισαάκ, και συνέχισαν και ήρθαν μαζί στον τόπο που ο Κύριος είχε πει.
58 Και ο Αβραάμ πλησίασε για να χτίσει το θυσιαστήριο σε εκείνο τον τόπο. Και ο Αβραάμ έκλαιγε. Και ο Ισαάκ πήρε πέτρες και πηλό, μέχρις ότου τελείωσαν την κατασκευή του θυσιαστηρίου.
59 Και ο Αβραάμ πήρε τα ξύλα και τα έβαλε στο θυσιαστήριο, το οποίο είχε χτίσει.
60 Και πήρε τον γιο του τον Ισαάκ και τον έδεσε για να τον βάλει πάνω στα ξύλα που ήταν πάνω στο θυσιαστήριο, για να τον σφάξει σε ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου.
61 Και είπε ο Ισαάκ στον πατέρα του: Δέσε με καλά και βάλε με πάνω στο θυσιαστήριο, για να μην στραφώ και μετακινηθώ και ξεφύγω από τη δύναμη του μαχαιριού πάνω στο σώμα μου και βεβηλώσω το ολοκαύτωμα. Και ο Αβραάμ έκανε έτσι.
62 Και ο Ισαάκ είπε ακόμα στον πατέρα του: Πάτερ μου, όταν με σφάξεις και με κάψεις για προσφορά, πάρε μαζί σου ό,τι περισσέψει από τη στάχτη μου, για να το φέρεις στη Σάρρα, τη μητέρα μου, και πες της: Αυτή είναι η ευωδιά του Ισαάκ· αλλά, αν κάθεται κοντά σε πηγάδι ή σε ψηλό τόπο, μην της το πεις αυτό, για να μην ρίξει την ψυχή της πίσω μου και πεθάνει.
63 Και ο Αβραάμ άκουσε τα λόγια του Ισαάκ, και ύψωσε τη φωνή του και έκλαψε όταν ο Ισαάκ είπε αυτά τα λόγια· και τα δάκρυα του Αβραάμ ξεχύθηκαν πάνω στον Ισαάκ, τον γιο του· και ο Ισαάκ έκλαψε πικρά, και είπε στον πατέρα του: Σπεύσε, πατέρα μου, και κάνε σε μένα το θέλημα του Κυρίου του Θεού μας, όπως σε πρόσταξε.
64 Και ηδονίσθησαν αι καρδίαι του Αβραάμ και του Ισαάκ διά το πράγμα τούτο, το οποίον ο Κύριος προσέταξεν αυτούς· και το μάτι έκλαιγε πικρά, ενώ η καρδιά ευφραινόταν.
65 Και ο Αβραάμ έδεσε τον γιο του Ισαάκ και τον έβαλε πάνω στο θυσιαστήριο πάνω στα ξύλα. Και ο Ισαάκ άπλωσε τον λαιμό του πάνω στο θυσιαστήριο μπροστά στον πατέρα του. Και ο Αβραάμ άπλωσε το χέρι του για να πάρει το μαχαίρι για να σφάξει τον γιο του ως ολοκαύτωμα μπροστά στον Κύριο.
66 Εκείνο τον καιρό, οι άγγελοι του ελέους παρουσιάστηκαν ενώπιον του Κυρίου και του μίλησαν για τον Ισαάκ, λέγοντας:
67 0 Κύριε, εσύ είσαι ελεήμων και συμπονετικός Βασιλιάς πάνω σε όλα όσα δημιούργησες στον ουρανό και στη γη, και εσύ τα στηρίζεις όλα· δώσε λοιπόν λύτρα και λύτρωση αντί του δούλου σου Ισαάκ, και σπλαχνίσου και ελέησέ με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ τον γιο του, που σήμερα εκτελούν τις εντολές σου.
68 Είδες, Κύριε, πώς ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ, ο δούλος σου, είναι δεμένος στη σφαγή σαν ζώο; Τώρα, λοιπόν, ας διεγείρεται η ευσπλαχνία σου γι' αυτούς, Κύριε.
69 Εν εκείνω δε ο Κύριος εφάνη εις τον Αβραάμ, και εκαλεσεν αυτόν εκ του ουρανού, και ειπεν προς αυτόν· Μη επιβάλλης την χείρα σου επί το παιδίον, ουδέ ποιήσεις εις αυτόν ουδέν· τώρα γάρ γνωρίζω ότι φοβάσαι τον Θεόν, ενεργώντας τούτο, και μη στερήσης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, από εμού.
70 Και ο Αβραάμ σήκωσε τα μάτια του και είδε, και να, ένα κριάρι πιάστηκε σε ένα πυκνό δάσος από τα κέρατά του· αυτό ήταν το κριάρι που ο Κύριος ο Θεός είχε δημιουργήσει στη γη, την ημέρα που έκανε τη γη και τον ουρανό.
71 Διότι ο Κύριος είχε ετοιμάσει αυτό το κριάρι από εκείνη την ημέρα, για να είναι ολοκαύτωμα αντί του Ισαάκ.
72 Και αυτό το κριάρι πλησίαζε τον Αβραάμ, όταν ο Σατανάς τον άρπαξε και μπέρδεψε τα κέρατά του στο πυκνό δάσος, για να μην πλησιάσει τον Αβραάμ, ώστε ο Αβραάμ να σκοτώσει τον γιο του.
73 Και βλέποντας ο Αβραάμ το κριάρι να πλησιάζει προς αυτόν και τον Σατανά να τον κρατάει, τον έφερε και τον έφερε μπροστά στο θυσιαστήριο· και έλυσε τον γιο του Ισαάκ από τα δεσμά του· και έβαλε το κριάρι στη θέση του· και ο Αβραάμ έσφαξε το κριάρι πάνω στο θυσιαστήριο, και το πρόσφερε ως προσφορά στη θέση του υιού του Ισαάκ.
74 Και ο Αβραάμ ράντισε από το αίμα του κριαριού πάνω στο θυσιαστήριο, και αναφώνησε και είπε: Αυτό είναι αντί του γιου μου, και ας λογιστεί σήμερα αυτό ως αίμα του γιου μου ενώπιον του Κυρίου.
75 Και όλα όσα έκανε ο Αβραάμ σε αυτή την περίπτωση κοντά στο θυσιαστήριο, αναφώνησε και είπε: Αυτό είναι στο σπίτι του γιου μου, και ας θεωρηθεί σήμερα ενώπιον του Κυρίου αντί του γιου μου· και ο Αβραάμ τελείωσε ολόκληρη τη λειτουργία κοντά στο θυσιαστήριο, και η λειτουργία έγινε δεκτή ενώπιον του Κυρίου, και λογίστηκε σαν να ήταν ο Ισαάκ· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ και το σπέρμα του εκείνη την ημέρα.
76 Και ο Σατανάς πήγε στη Σάρρα, και της εμφανίστηκε με τη μορφή ενός γέροντα πολύ ταπεινού και πράου, και ο Αβραάμ ήταν ακόμα απασχολημένος με την ολοκαύτωση ενώπιον του Κυρίου.
77 Και είπε προς αυτήν· Δεν εξεύρεις πάντα τα έργα, όσα έκαμε ο Αβραάμ σήμερον προς τον μονογενή σου υιόν; Διότι έλαβε τον Ισαάκ και έχτισε θυσιαστήριον, και έσφαξε αυτόν, και ανέβασε αυτόν θυσίαν επί του θυσιαστηρίου· και έκλαψεν ο Ισαάκ και έκλαψεν ενώπιον του πατρός αυτού, αλλ' δεν επεσκέφθη αυτόν, ουδέ ελεήθη επ' αυτόν.
78 Και ο Σατανάς επανέλαβε αυτά τα λόγια, και έφυγε από κοντά της, και η Σάρα άκουσε όλα τα λόγια του Σατανά, και τον φαντάστηκε σαν έναν γέρο από τους γιους των ανθρώπων που ήταν με τον γιο της, και είχαν έρθει και της τα είπαν αυτά.
79 Και η Σάρρα ύψωσε τη φωνή της και έκλαψε πικρά για τον γιο της· και έπεσε στη γη, και έριξε χώμα στο κεφάλι της, και είπε: Γιε μου, Ισαάκ, γιε μου, μακάρι να πέθαινα εγώ σήμερα αντί για σένα. Και συνέχισε να κλαίει και είπε:

Λυπάμαι για σένα, γιε μου, γιε μου Ισαάκ, μακάρι να πέθαινα εγώ σήμερα αντί για σένα.
80 Και συνέχισε να κλαίει και είπε: «Λυπάμαι για σένα, αφού σε μεγάλωσα και σε ανέθρεψα· τώρα η χαρά μου μετατράπηκε σε πένθος για σένα, εγώ που σε λαχταρούσα και έκλαιγα και προσευχόμουν στον Θεό μέχρι που σε γέννησα σε ηλικία ενενήντα ετών· και τώρα υπηρέτησες σήμερα για το μαχαίρι και τη φωτιά, για να γίνεις προσφορά».
81 Αλλά παρηγορούμαι μαζί σου, γιε μου, επειδή είναι λόγος Κυρίου, επειδή εσύ εκτέλεσες την εντολή του Θεού σου· γιατί ποιος μπορεί να παραβεί τον λόγο του Θεού μας, στα χέρια του οποίου βρίσκεται η ψυχή κάθε ζωντανού πλάσματος;
82 Είσαι δίκαιος, Κύριε ο Θεός μας, επειδή όλα τα έργα σου είναι καλά και δίκαια· επειδή, κι εγώ χαίρομαι με τον λόγο σου, τον οποίο πρόσταξες, και ενώ το μάτι μου κλαίει πικρά, η καρδιά μου αγαλλιάζει.
83 Και η Σάρρα ακούμπησε το κεφάλι της στον κόρφο μιας από τις δούλες της, και έμεινε ακίνητη σαν πέτρα.
84 Έπειτα σηκώθηκε και περιπλανήθηκε κάνοντας ερωτήσεις μέχρι που έφτασε στη Χεβρών, και ρώτησε όλους όσους συνάντησε περπατώντας στο δρόμο, και κανείς δεν μπορούσε να της πει τι είχε συμβεί στον γιο της.
85 Και ήρθε με τις δούλες της και τους δούλους της στην Κιρεάθ-αρβά, που είναι η Χεβρών, και ρώτησε για τον γιο της, και παρέμεινε εκεί, ενώ έστειλε μερικούς από τους δούλους της να αναζητήσουν πού είχε πάει ο Αβραάμ με τον Ισαάκ. Πήγαν να τον αναζητήσουν στο σπίτι του Σημ και του Έβερ, και δεν τον βρήκαν, και αναζήτησαν σε όλη τη γη, και δεν ήταν εκεί.
86 Και ιδού, ο Σατανάς ήρθε στη Σάρρα με τη μορφή ενός γέροντα, και ήρθε και στάθηκε μπροστά της, και της είπε: Σου είπα ψέματα, επειδή ο Αβραάμ δεν σκότωσε τον γιο του, και δεν πέθανε· και όταν άκουσε τον λόγο, η χαρά της ήταν τόσο έντονη για τον γιο της, ώστε η ψυχή της βγήκε από χαρά· πέθανε και προστέθηκε στον λαό της.
87 Και αφού ο Αβραάμ τελείωσε την υπηρεσία του, επέστρεψε με τον γιο του τον Ισαάκ στους νέους του· και σηκώθηκαν και πήγαν μαζί στη Βηρσαβεέ, και γύρισαν στο σπίτι τους.
88 καὶ ἔρευσεν ὁ Ἀβραὰμ τὴν Σάρραν καὶ οὐκ ἦρεν αὐτὴν καὶ ἐρεῦσεν αὐτὴν καὶ εἶπον αὐτὴν· καὶ εἶπον αὐτῆς· Ἠρθε ἕως Χεβρών ἀναζητῶν ὑμᾶς καὶ ἕναν ὅπου ἦλθατε· οὕτως γὰρ ἀπήγγειλεν αὐτὴν.
89 Και ο Αβραάμ και ο Ισαάκ πήγαν προς αυτήν στη Χεβρών, και όταν βρήκαν ότι ήταν νεκρή, ύψωσαν τη φωνή τους και έκλαψαν πικρά γι' αυτήν· και ο Ισαάκ έπεσε πάνω στο πρόσωπο της μητέρας του και έκλαψε γι' αυτήν, και είπε: Ω, μητέρα μου, μητέρα μου, πώς με άφησες; Και πού πήγες; Ω, πώς με άφησες;
90 Και έκλαψαν πολύ ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, και όλοι οι δούλοι τους έκλαψαν μαζί τους για τη Σάρρα, και πένθησαν γι' αυτήν με μεγάλο και βαρύ πένθος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 ΚΑΙ η ζωή της Σάρρας ήταν εκατόν είκοσι επτά χρόνια, και πέθανε η Σάρρα· και ο Αβραάμ σηκώθηκε από μπροστά από τον νεκρό του για να ζητήσει τάφο για να θάψει τη γυναίκα του Σάρρα· και πήγε και μίλησε στους γιους του Χετ, τους κατοίκους της γης, λέγοντας:
2 Ξένος και πάροικος είμαι μαζί σας στη γη σας· δώστε μου κτήμα τάφου στη γη σας, για να θάψω τον νεκρό μου από μπροστά μου.
3 Και οι γιοι του Χετ είπαν στον Αβραάμ: «Ιδού, η γη είναι μπροστά σου· στους τάφους μας που εκλέγονται, θάψε τον νεκρό σου· επειδή, κανείς δεν θα σε εμποδίσει να θάψεις τον νεκρό σου».
4 Και ο Αβραάμ είπε προς αυτούς: Αν συμφωνείτε με αυτό, πηγαίνετε και παρακαλέστε με προς τον Εφρών, τον γιο του Ζωχάρ, να μου δώσει το σπήλαιο Μαχπελά, που είναι στην άκρη του αγρού του, και θα το αγοράσω απ' αυτόν για ό,τι θέλει.
5 Και ο Εφρών κατοίκησε ανάμεσα στους γιους του Χετ· και πήγαν και τον κάλεσαν, και παρουσιάστηκε ενώπιον του Αβραάμ· και ο Εφρών είπε στον Αβραάμ: Δες, όλα όσα ζητάς από τον δούλο σου θα τα κάνει· και ο Αβραάμ είπε: Όχι, αλλά θα αγοράσω το σπήλαιο και το χωράφι που έχεις σε τιμή, για να είναι κτήμα τάφου για πάντα.
6 Και ο Εφρών απάντησε και είπε: «Ιδού, ο αγρός και το σπήλαιο είναι μπροστά σου· δώσε ό,τι θέλεις». Ο Αβραάμ είπε: «Μόνο στην πλήρη αξία τους θα τα αγοράσω από το χέρι σου, και από το χέρι εκείνων που εισέρχονται από την πύλη της πόλης σου, και από το χέρι του σπέρματός σου για πάντα».
7 Και ο Εφρών και όλοι οι αδελφοί του άκουσαν αυτό, και ο Αβραάμ ζύγισε στον Εφρών τετρακόσιους σίκλους ασήμι στα χέρια του Εφρών και στα χέρια όλων των αδελφών του· και ο Αβραάμ έγραψε αυτή τη συναλλαγή, και την έγραψε και την κατέθεσε με τέσσερις μάρτυρες.
8 Και αυτά είναι τα ονόματα των μαρτύρων: Αμιγάλ, γιος του Αβισνά του Χετταίου, Αδιχόρωμ, γιος του Ασουνάχ του Ευαίου, Αβδών, γιος του Αχιράμ του Γομερίτη, Βακδίλ, γιος του Αβουδίσ του Σιδωνίτη.
9 Και ο Αβραάμ πήρε το βιβλίο της αγοράς και το έβαλε στους θησαυρούς του· και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε ο Αβραάμ στο βιβλίο· δηλαδή:
10 ότι το σπήλαιο και ο αγρός, που ο Αβραάμ αγόρασε από τον Εφρών τον Χετταίο, και από το σπέρμα του, και από εκείνους που βγαίνουν από την πόλη του, και από το σπέρμα τους για πάντα, θα είναι αγορά για τον Αβραάμ και για το σπέρμα του, και για εκείνους που βγαίνουν από την οσφύ του, για αιώνια κτήση τάφου· και έβαλε σφραγίδα σε αυτό και το βεβαίωσε με μάρτυρες.
11 Και ο αγρός και η σπηλιά που ήταν μέσα σε αυτόν και όλος αυτός ο τόπος εξασφαλίστηκαν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του μετά από αυτόν, από τους γιους του Χετ· ιδού, είναι απέναντι από τη Μαμβρή στη Χεβρών, η οποία είναι στη γη Χαναάν.
12 Και ύστερα από αυτά, ο Αβραάμ έθαψε εκεί τη γυναίκα του Σάρρα· και ο τόπος εκείνος και όλα τα όριά του έγιναν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του κτήμα τάφου.
13 Και ο Αβραάμ έθαψε τη Σάρρα με μεγαλοπρέπεια, όπως τηρούνταν στην ταφή των βασιλιάδων, και θάφτηκε με πολύ ωραία και λαμπρά ενδύματα.
14 Και κοντά στο φέρετρό της ήταν ο Σημ, οι γιοι του Έβερ και Αβιμέλεχ, μαζί με τον Ανάρ, τον Ασχώλ και τον Μαμβρή, και όλοι οι μεγιστάνες της γης ακολούθησαν το φέρετρό της.

15 Και οι ημέρες της Σάρρας έγιναν εκατόν είκοσι επτά χρόνια, και πέθανε. Και ο Αβραάμ έκανε πένθος μεγάλο και βαρύ, και έκανε το πένθος επτά ημερών.
16 Και όλοι οι κάτοικοι της γης παρηγόρησαν τον Αβραάμ και τον Ισαάκ τον γιο του εξαιτίας της Σάρρας.
17 Και αφού πέρασαν οι ημέρες του πένθους τους, ο Αβραάμ απέστειλε τον γιο του Ισαάκ, και πήγε στο σπίτι του Σημ και του Έβερ, για να μάθει τους δρόμους του Κυρίου και τις εντολές του. Και ο Αβραάμ παρέμεινε εκεί τρία χρόνια.
18 Εκείνο τον καιρό, ο Αβραάμ σηκώθηκε μαζί με όλους τους δούλους του και πήγαν και επέστρεψαν στην πατρίδα τους στη Βηρ-σαβεέ. Ο Αβραάμ, όμως, και όλοι οι δούλοι του έμειναν στη Βηρ-σαβεέ.
19 Και κατά την επανάσταση του έτους, ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Φιλισταίων, πέθανε εκείνο το έτος· ήταν εκατόν ενενήντα τριών ετών όταν πέθανε· και ο Αβραάμ πήγε με τον λαό του στη γη των Φιλισταίων· και παρηγόρησαν ολόκληρο το σπιτικό και όλους τους δούλους του· και τότε γύρισε και πήγε στο σπίτι του.
20 Και μετά τον θάνατο του Αβιμέλεχ, οι Γεράροι πήραν τον Βενμαλίχ, τον γιο του, που ήταν μόλις δώδεκα ετών, και τον έβαλαν να ξαπλώσει στη θέση του πατέρα του.
21 Και αποκάλεσαν το όνομά του Αβιμέλεχ από το όνομα του πατέρα του, επειδή έτσι ήταν η συνήθειά τους να κάνουν στα Γέραρα· και βασίλευσε ο Αβιμέλεχ αντί του Αβιμέλεχ του πατέρα του, και κάθισε στον θρόνο του.
22 Και ο Λωτ, ο γιος του Αράν, πέθανε εκείνες τις ημέρες, στο τριακοστό ένατο έτος της ζωής του Ισαάκ· και όλες οι ημέρες που έζησε ο Λωτ ήταν εκατόν σαράντα χρόνια, και πέθανε.
23 Και αυτοί είναι οι γιοι του Λωτ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν από τις θυγατέρες του· το όνομα του πρωτότοκου ήταν Μωάβ, και το όνομα του δεύτερου ήταν Βεναμί.
24 Και οι δύο γιοι του Λωτ πήγαν και πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από τη γη Χαναάν, και γέννησαν σε αυτούς παιδιά. Και οι γιοι του Μωάβ ήταν ο Εδ, ο Μαιών, ο Ταρσός και ο Κανβίλ, τέσσερεις γιοι. Αυτοί είναι πατέρες των γιων του Μωάβ μέχρι σήμερα.
25 Και όλες οι οικογένειες των γιων του Λωτ πήγαν να κατοικήσουν όπου κι αν συναντούσαν, επειδή ήταν καρποφόροι και αυξάνονταν υπερβολικά.
26 Και πήγαν και έχτισαν πόλεις στη γη όπου κατοίκησαν, και ονόμασαν τις πόλεις που έχτισαν με τα ονόματά τους.
27 Και ο Ναχώρ, ο γιος του Θάρα, αδελφός του Αβραάμ, πέθανε εκείνες τις ημέρες, στο τεσσαρακοστό έτος της ζωής του Ισαάκ· και όλες οι ημέρες του Ναχώρ έγιναν εκατόν εβδομήντα δύο χρόνια· και πέθανε και θάφτηκε στη Χαρράν.
28 Και όταν ο Αβραάμ άκουσε ότι ο αδελφός του πέθανε, λυπήθηκε πολύ και πένθησε για τον αδελφό του πολλές ημέρες.
29 Και ο Αβραάμ κάλεσε τον Ελιέζερ, τον αρχιδούλο του, για να του δώσει διαταγές σχετικά με το σπίτι του· και ήρθε και στάθηκε μπροστά του.
30 Και ο Αβραάμ του είπε: «Δες, εγώ είμαι γέροντας, δεν ξέρω την ημέρα του θανάτου μου· επειδή, είμαι προχωρημένος στην ηλικία· τώρα, λοιπόν, σήκω, βγες έξω και μη πάρεις γυναίκα στον γιο μου από τούτο τον τόπο και από τούτη τη γη, από τις θυγατέρες των Χαναναίων, ανάμεσα στους οποίους κατοικούμε».
31 Αλλά πήγαινε στη γη μου και στη γενέτειρά μου, και πάρε από εκεί γυναίκα για τον γιο μου, και τον Κύριο τον Θεό του ουρανού και της γης, που με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου και με έφερε σε τούτο τον τόπο, και μου είπε: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά για πάντα. Αυτός θα στείλει τον άγγελό του μπροστά σου και θα ευοδώσει τον δρόμο σου, ώστε να πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από την οικογένειά μου και από το σπίτι του πατέρα μου.
32 Και ο δούλος απάντησε στον κύριό του Αβραάμ και είπε: «Ιδού, εγώ πηγαίνω στον τόπο καταγωγής σου και στο σπίτι του πατέρα σου, και παίρνω από εκεί γυναίκα για τον γιο σου· αν όμως η γυναίκα δεν θέλει να με ακολουθήσει σε αυτή τη γη, θα πάρω τον γιο σου πίσω στη γη της γέννησής σου;»
33 Και ο Αβραάμ του είπε: Πρόσεχε να μην επαναφέρεις εδώ τον γιο μου· επειδή, ο Κύριος, ενώπιον του οποίου περπάτησα, θα στείλει τον άγγελό του μπροστά σου και θα ευοδώσει την οδό σου.
34 Και ο Ελιέζερ έκανε όπως τον πρόσταξε ο Αβραάμ· και ορκίστηκε ο Ελιέζερ στον Αβραάμ ο κύριός του για αυτό το πράγμα· και σηκώθηκε ο Ελιέζερ και πήρε μαζί του δέκα καμήλες από τις καμήλες του κυρίου του, και δέκα άνδρες από τους δούλους του κυρίου του· και σηκώθηκαν και πήγαν στη Χαρράν, την πόλη του Αβραάμ και του Ναχώρ, για να βρουν γυναίκα για τον Ισαάκ, τον γιο του Αβραάμ· και ενώ αυτοί έφυγαν, ο Αβραάμ έστειλε στο σπίτι του Σημ και του Έβερ, και έφεραν από εκεί τον γιο του τον Ισαάκ.
35 Και ο Ισαάκ γύρισε στο σπίτι του πατέρα του στη Βηρ-σαβεέ, ενώ ο Ελιέζερ και οι άνδρες του ήρθαν στη Χαρράν· και σταμάτησαν στην πόλη κοντά στο υδάτινο κτήμα· και έβαλε τις καμήλες του να γονατίσουν κοντά στο νερό, και έμειναν εκεί.
36 Και ο Ελιέζερ, ο δούλος του Αβραάμ, προσευχήθηκε και είπε: Θεέ του Αβραάμ, του κυρίου μου, στείλε μου, παρακαλώ, καλή τύχη σήμερα και κάνε έλεος στον κύριό μου, ώστε να ορίσεις σήμερα γυναίκα στον γιο του κυρίου μου από την οικογένειά του.
37 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή του Ελιέζερ, χάρη του Αβραάμ του δούλου του, και συνάντησε την κόρη του Βαθουήλ, γιου της Μελχάς, της γυναίκας του Ναχώρ, αδελφού του Αβραάμ, και ο Ελιέζερ ήρθε στο σπίτι της.
38 Και ο Ελιέζερ τούς διηγήθηκε όλα τα προβλήματά του, και ότι ήταν δούλος του Αβραάμ, και χάρηκαν πολύ γι' αυτόν.
39 Και ευλόγησαν όλοι τον Κύριο, που έκανε αυτό το πράγμα, και του έδωσαν τη Ρεβέκκα, την κόρη του Βαθουήλ, για γυναίκα στον Ισαάκ.
40 Και η νέα γυναίκα ήταν πολύ όμορφη, παρθένα, και η Ρεβέκκα ήταν δέκα ετών εκείνες τις ημέρες.
41 Και ο Βαθουήλ και ο Λάβαν και τα παιδιά του έκαναν συμπόσιο εκείνη τη νύχτα· και ο Ελιέζερ και οι άντρες του ήρθαν και έφαγαν και ήπιαν και ευφράνθηκαν εκεί εκείνη τη νύχτα.
42 Και ο Ελιέζερ σηκώθηκε το πρωί, αυτός και οι άνδρες που ήταν μαζί του, και κάλεσε ολόκληρο το σπίτι του Βαθουήλ, λέγοντας: Αποστείλτε με να πάω στον κύριό μου. Και σηκώθηκαν και απέστειλαν τη Ρεβέκκα και τη τροφό της, τη Δεβώρα, τη θυγατέρα του Ουζ, και της έδωσαν

ασήμι και χρυσάφι, δούλους και δούλες, και την ευλόγησαν.
43 Και απέστειλαν τον Ελιέζερ με τους άνδρες του· και οι δούλοι πήραν τη Ρεβέκκα, και πήγε και επέστρεψε στον κύριό του στη γη Χαναάν.
44 Και ο Ισαάκ πήρε τη Ρεβέκκα, και έγινε γυναίκα του, και την έφερε στη σκηνή.
45 Και ο Ισαάκ ήταν σαράντα ετών όταν πήρε για γυναίκα τη Ρεβέκκα, την κόρη του θείου του Βαθουήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο ο Αβραάμ πήρε ξανά γυναίκα στα γηρατειά του, και το όνομά της ήταν Χετούρα, από τη γη Χαναάν.
2 Και γέννησε σ' αυτόν τον Ζιμράν, τον Ιοξάν, τον Μαδάν, τον Μαδιάμ, τον Ιεσβάκ και τον Σουάχ, έξι γιους. Και οι γιοι του Ζιμράν ήσαν ο Αβιέν, ο Μολόχ και ο Ναρίμ.
3 Και οι γιοι του Ιοξάν ήσαν ο Σεβά και ο Δαιδάν· και οι γιοι του Μαδάν ήσαν ο Αμιδά, ο Ιωάβ, ο Γωχί, ο Ελισσαιέ και ο Νωθάχ· και οι γιοι του Μαδιάμ ήσαν ο Γεφά, ο Εφέρ, ο Χανώχ, ο Αβιδά και ο Ελδαά.
4 Και οι γιοι του Ισβάκ ήταν ο Μακιρό, ο Μπεϊοντουά και ο Τάτωρ.
5 Και οι γιοι του Σουάχ ήταν ο Βιλδάδ, ο Μαμδάδ, ο Μουνάν και ο Μεβάν· όλοι αυτοί είναι οι συγγένειες των γιων της Χετούρας της Χαναναίας, την οποία γέννησε στον Αβραάμ τον Εβραίο.
6 Και ο Αβραάμ απέλυσε όλους αυτούς, και τους έδωσε δώρα, και έφυγαν από τον γιο του τον Ισαάκ για να κατοικήσουν όπου κι αν έβρισκαν τόπο.
7 Και όλοι αυτοί πήγαν στο βουνό που είναι στα ανατολικά, και έχτισαν για τον εαυτό τους έξι πόλεις, στις οποίες κατοικούν μέχρι σήμερα.
8 Οι δε υιοί Σεβά και Δαιδάν, υιοί Ιοξάν, δεν κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν ταις πόλει αυτών, και ετακινήθησαν και στρατοπέδευσαν εν ταις χώραις και εν ταις ερημίαις έως της ημέρας ταύτης.
9 Και οι γιοι του Μαδιάμ, γιου του Αβραάμ, πήγαν στα ανατολικά της γης Χους· και εκεί βρήκαν μια μεγάλη κοιλάδα στην ανατολική γη· και έμειναν εκεί, και έχτισαν μια πόλη, και κατοίκησαν σε αυτήν· αυτή είναι η γη Μαδιάμ μέχρι σήμερα.
10 Και ο Μαδιάμ κατοίκησε στην πόλη που έχτισε, αυτός και οι πέντε γιοι του και όλα τα υπάρχοντά του.
11 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Μαδιάμ, σύμφωνα με τα ονόματά τους στις πόλεις τους: Γεφά, Εφέρ, Χανώχ, Αβειδά και Ελδαά.
12 Και οι γιοι του Εφά ήσαν ο Μεθάχ, ο Μεσαρ, ο Αβί και ο Τσανουά· και οι γιοι του Εφέρ ήσαν ο Εφρών, ο Σουρ, ο Αλιρούν και ο Μεδίν· και οι γιοι του Χανώχ ήσαν ο Ραγουήλ, ο Ρεκέμ, ο Αζί, ο Αλιόσουβ και ο Αλάδ.
13 Και οι γιοι του Αβίδα ήσαν ο Χουρ, ο Μελούδ, ο Κερούρι, ο Μολχί· και οι γιοι του Ελδαά ήσαν ο Μικέρ, και ο Ρεβά, και ο Μαλχίας και ο Γαβολ· αυτά είναι τα ονόματα των Μαδιανιτών σύμφωνα με τις συγγένειές τους· και ύστερα από αυτά, οι οικογένειες του Μαδιάμ εξαπλώθηκαν σε όλη τη γη του Μαδιάμ.
14 Και αυτή είναι η γενεαλογία του Ισμαήλ, του γιου του Αβραάμ, που η Άγαρ, η δούλη της Σάρρας, γέννησε στον Αβραάμ.
15 Και ο Ισμαήλ πήρε γυναίκα από τη γη τής Αιγύπτου, και το όνομά της ήταν Ριβά, δηλαδή Μεριβά.
16 Και η Ριβά γέννησε στον Ισμαήλ τον Νεβαιούθ, τον Κηδάρ, τον Αδβέηλ, τον Μιβσάμ και την αδελφή τους τη Βοσμάθ.
17 Και ο Ισμαήλ απέβαλε τη γυναίκα του, τη Ριβά, και αυτή έφυγε από αυτόν και επέστρεψε στην Αίγυπτο στο σπίτι του πατέρα της, και κατοίκησε εκεί, επειδή ήταν πολύ κακή μπροστά στον Ισμαήλ, και μπροστά στον Αβραάμ, τον πατέρα του.
18 Και ο Ισμαήλ έλαβε αργότερα γυναίκα από τη γη Χαναάν, και το όνομά της ήταν Μαλχούθ, και γέννησε σε αυτόν τον Νισμά, τη Δουμά, τη Μασά, τον Χαδάδ, τον Θεμά, τον Ιετούρ, τον Ναφίς και τον Κέδμα.
19 Αυτοί είναι οι γιοι του Ισμαήλ, και αυτά είναι τα ονόματά τους· δώδεκα άρχοντες κατά τα έθνη τους· και οι οικογένειες του Ισμαήλ εξαπλώθηκαν αργότερα· και ο Ισμαήλ πήρε τα παιδιά του και όλη την περιουσία που είχε αποκτήσει, μαζί με τις ψυχές του σπιτικού του και όλα όσα του ανήκαν, και πήγαν να κατοικήσουν όπου θα έβρισκαν τόπο.
20 Και πήγαν και κατοίκησαν κοντά στην έρημο Φαράν, και η κατοικία τους ήταν από την Αβιλά μέχρι τη Σουρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο, καθώς έρχεσαι προς την Ασσυρία.
21 Και ο Ισμαήλ και οι γιοι του κατοίκησαν στη γη, και απέκτησαν παιδιά, και καρποφόρησαν και αυξήθηκαν υπερβολικά.
22 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Νεβαιούθ, του πρωτότοκου του Ισμαήλ· Μεντ, Σεντ, Μαιών· και οι γιοι του Κηδάρ ήσαν Αλιών, Κεσέμ, Χαμάδ και Ηλί.
23 Και οι γιοι του Αδβεήλ ήταν ο Χαμάδ και ο Ιαβείν· και οι γιοι του Μιβσάμ ήταν ο Οβαδίας, ο Αβδέμελεχ και ο Ιεούς· αυτές είναι οι συγγένειες των γιων της Ριβά, της γυναίκας του Ισμαήλ.
24 Και οι γιοι του Μισμά, γιου του Ισμαήλ, ήταν ο Σαμουά, ο Ζαχαρίων και ο Ωβήδ· και οι γιοι της Δουμά ήσαν ο Κεσέδ, ο Ηλί, ο Μαχμάδ και ο Αμέδ.
25 Και οι γιοι του Μασά ήσαν ο Μελών, ο Μουλά και ο Αβιδαδών· και οι γιοι του Χαδάδ ήσαν ο Αζούρ, ο Μινσάρ και ο Αβδέμελεχ· και οι γιοι του Θεμά ήσαν ο Σηείρ, ο Σαδών και ο Γιακόλ.
26 Και οι γιοι του Γετούρ ήταν ο Μερίθ, ο Ιαϊς, ο Αλύω, και ο Παχώθ· και οι γιοι του Ναφίς ήταν ο Αβδέ-Τάμεδ, ο Αβιασάφ και ο Μιρ· και οι γιοι του Κέδμα ήταν ο Χαλίπ, ο Ταχτί, και ο Ωμίρ· αυτοί ήσαν οι γιοι της Μαλχούθ, της γυναίκας του Ισμαήλ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
27 Πάντες αὐτοί εἶναι οἱ συγγένειες τοῦ Ισμαήλ κατά τὰς γενεὰς αὐτῶν, καὶ κατῆκησαν εἰς τὰς γῆς ὅπου ἔχουν κτίσει πόλεις ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
28 Και η Ρεβέκκα, η θυγατέρα του Βαθουήλ, η γυναίκα του Ισαάκ, γιου του Αβραάμ, ήταν στείρα κατά τις ημέρες εκείνες, δεν είχε απογόνους· και ο Ισαάκ κατοίκησε μαζί με τον πατέρα του στη γη Χαναάν· και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ισαάκ· και ο Αρφαξάδ, ο γιος του Σημ, γιου του Νώε, πέθανε κατά τις ημέρες εκείνες, στο τεσσαρακοστό όγδοο έτος της ζωής του Ισαάκ· και όλες οι ημέρες που έζησε ο Αρφαξάδ ήταν τετρακόσια τριάντα οκτώ χρόνια· και πέθανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1 ΚΑΙ στο πεντηκοστό ένατο έτος της ζωής του Ισαάκ, του γιου του Αβραάμ, η Ρεβέκκα, η γυναίκα του, ήταν ακόμα στείρα κατά τις ημέρες εκείνες.
2 Και η Ρεβέκκα είπε στον Ισαάκ: Αληθώς άκουσα, κύριέ μου, ότι η μητέρα σου Σάρα ήταν στείρα στις ημέρες της, μέχρις ότου ο κύριός μου Αβραάμ, ο πατέρας σου, προσευχήθηκε γι' αυτήν και συνέλαβε από αυτόν.
3 Τώρα λοιπόν, σήκω, προσευχήσου και εσύ στον Θεό, και θα εισακούσει την προσευχή σου και θα μας θυμηθεί χάρη στα ελέη Του.
4 Και ο Ισαάκ απάντησε στη Ρεβέκκα, τη γυναίκα του, λέγοντας: Ο Αβραάμ ήδη προσευχήθηκε για μένα στον Θεό να πληθύνει το σπέρμα του· τώρα, λοιπόν, αυτή η στειρότητα πρέπει να προέλθει σε εμάς από εσένα.
5 Και η Ρεβέκκα του είπε: «Σήκω όμως και εσύ τώρα και προσευχήσου, για να ακούσει ο Κύριος την προσευχή σου και να μου χαρίσει παιδιά». Και ο Ισαάκ εισάκουσε τα λόγια της γυναίκας του. Και ο Ισαάκ και η γυναίκα του σηκώθηκαν και πήγαν στη γη Μοριά για να προσευχηθούν εκεί και να ζητήσουν τον Κύριο. Και όταν έφτασαν εκεί, ο Ισαάκ σηκώθηκε και προσευχήθηκε στον Κύριο για τη γυναίκα του, επειδή ήταν στείρα.
6 Και ο Ισαάκ είπε: Κύριε, Θεέ του ουρανού και της γης, που η αγαθότητά σου και τα ελέη σου γεμίζουν τη γη, εσύ που πήρες τον πατέρα μου από το σπίτι του πατέρα του και από τον τόπο γέννησής του, και τον έφερες σε αυτή τη γη, και του είπες: Στο σπέρμα σου θα δώσω τη γη. Και του υποσχέθηκες και του είπες: Θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού και σαν την άμμο της θάλασσας. Τώρα ας επαληθευτούν τα λόγια σου, όσα είπες στον πατέρα μου.
7 Διότι συ είσαι Κύριος ο Θεός μας· τα μάτια μας είναι στραμμένα σε σένα, για να μας δώσεις σπέρμα ανθρώπων, όπως μας υποσχέθηκες· επειδή, εσύ είσαι Κύριος ο Θεός μας, και τα μάτια μας είναι στραμμένα σε σένα μόνο.
8 Και ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του Ισαάκ, του γιου του Αβραάμ, και ο Κύριος εισάκουσε την ικεσία του, και η Ρεβέκκα, η γυναίκα του, συνέλαβε.
9 Και σε περίπου επτά μήνες, τα παιδιά πάλευαν μεταξύ τους μέσα της, και την πονούσε πολύ, ώστε να αποκάμπτεται εξαιτίας τους, και έλεγε σε όλες τις γυναίκες που ήταν τότε στη γη: Μήπως σας συνέβη κάτι τέτοιο όπως σε μένα; Και της είπαν: Όχι.
10 Και είπε προς αυτούς: Γιατί είμαι μόνη εγώ σε τούτο ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες που ήσαν επάνω στη γη; Και πήγε στη γη Μοριά για να ζητήσει τον Κύριο εξαιτίας αυτού· και πήγε στον Σημ και στον Έβερ τον γιο του για να τους ρωτήσει για αυτό το πράγμα, και να ζητήσουν τον Κύριο για αυτό το πράγμα σχετικά με αυτήν.
11 Και ζήτησε επίσης από τον Αβραάμ να ζητήσει και να ρωτήσει τον Κύριο για όλα όσα της είχαν συμβεί.
12 Και όλοι ρώτησαν τον Κύριο για το θέμα αυτό, και της έφεραν λόγο από τον Κύριο και της είπαν: Δύο παιδιά είναι στην κοιλιά σου, και δύο έθνη θα αναδυθούν από αυτά· και το ένα έθνος θα είναι ισχυρότερο από το άλλο, και το μεγαλύτερο θα υπηρετήσει το νεότερο.
13 Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες που έπρεπε να γεννήσει, γονάτισε, και να, δίδυμα στην κοιλιά της, όπως της είχε πει ο Κύριος.
14 Και ο πρώτος βγήκε κόκκινος ολόκληρος σαν τριχωτό ένδυμα· και ολόκληρος ο λαός της γης τον ονόμασε Ησαύ, λέγοντας: Αυτός ολοκληρώθηκε από την κοιλιά.
15 Και ύστερα από αυτά ήρθε ο αδελφός του, και το χέρι του κρατούσε την πτέρνα του Ησαύ· γι' αυτό και τον ονόμασαν Ιακώβ.
16 καὶ Ἰσαάκ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, ἦν ἑξήκοντα ἐτῶν ὅταν ἐγέννησεν αὐτούς.
17 Και τα αγόρια μεγάλωσαν μέχρι το δέκατο πέμπτο έτος τους, και ήρθαν ανάμεσα στην κοινωνία των ανθρώπων. Ο Ησαύ ήταν άνθρωπος δόλιος και απατεώνας, και κυνηγός επιδέξιος στο χωράφι, και ο Ιακώβ ήταν άνθρωπος άμεμπτος και σοφός, κατοικούσε σε σκηνές, έβοσκε ποίμνια και μάθαινε τις εντολές του Κυρίου και τις εντολές του πατέρα του και της μητέρας του.
18 Και κατώκησαν ο Ισαάκ και οι γιοι του σπιτικού του μαζί με τον Αβραάμ, τον πατέρα του, στη γη Χαναάν, καθώς τους είχε προστάξει ο Θεός.
19 Και ο Ισμαήλ, ο γιος του Αβραάμ, πήγε μαζί με τα παιδιά του και όλα τα υπάρχοντά τους, και επέστρεψαν εκεί στη γη Αβιλά, και κατοίκησαν εκεί.
20 Και όλοι οι γιοι των παλλακίδων του Αβραάμ πήγαν να κατοικήσουν στη γη της ανατολής· επειδή, ο Αβραάμ τους είχε αποσπάσει από τον γιο του, και τους είχε δώσει δώρα, και έφυγαν.
21 Και ο Αβραάμ έδωσε όλα όσα είχε στον γιο του τον Ισαάκ, και του έδωσε και όλους τους θησαυρούς του.
22 Και του πρόσταξε λέγοντας: Δεν ξέρεις και δεν καταλαβαίνεις ότι ο Κύριος είναι ο Θεός στον ουρανό και στη γη, και δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν;
23 Και αυτός ήταν που με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου, και από τον τόπο της γέννησής μου, και μου έδωσε όλες τις ηδονές της γης· αυτός με έσωσε από τη βουλή των ασεβών, επειδή σε αυτόν έλπισα.
24 Και με έφερε σε τούτο τον τόπο, και με ελευθέρωσε από την Ουρ Κασδίμ· και μου είπε: Στους απογόνους σου θα δώσω όλες αυτές τις χώρες, και θα τις κληρονομήσουν, όταν τηρήσουν τις εντολές μου, τα διατάγματά μου και τις κρίσεις μου, που σου πρόσταξα, και τις οποίες θα τους προστάξω.
25 Τώρα λοιπόν, γιε μου, άκουσε τη φωνή μου, και φύλαξε τις εντολές του Κυρίου του Θεού σου, τις οποίες σε πρόσταξα· μη παρεκκλίνεις από τον ορθό δρόμο ούτε δεξιά ούτε αριστερά, για να ευημερείς εσύ και τα παιδιά σου μετά από σένα για πάντα.
26 Και να θυμάσαι τα θαυμαστά έργα του Κυρίου, και την καλοσύνη του που έδειξε σε εμάς, ελευθερώνοντάς μας από τα χέρια των εχθρών μας, και ο Κύριος ο Θεός μας τους έκανε να πέσουν στα χέρια μας· και τώρα, λοιπόν, να τηρείς όλα όσα σε πρόσταξα, και να μην αποκλίνεσαι από τις εντολές του Θεού σου, και να μην λατρεύεις κανέναν εκτός από αυτόν, για να είσαι καλά σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα.
27 Και δίδαξε στα παιδιά σου και στο σπέρμα σου τις εντολές του Κυρίου και τις εντολές του, και δίδαξέ τους την ευθύ δρόμο στον οποίο πρέπει να βαδίζουν, για να είναι καλά σε αυτούς για πάντα.
28 Και ο Ισαάκ απάντησε στον πατέρα του και του είπε: Ό,τι πρόσταξε ο Κύριός μου, αυτό θα κάνω· και δεν θα απομακρυνθώ από τις εντολές του Κυρίου του Θεού μου· θα φυλάξω όλα όσα μου πρόσταξε· και ο Αβραάμ

ευλόγησε τον γιο του Ισαάκ, καθώς και τα παιδιά του· και ο Αβραάμ δίδαξε στον Ιακώβ την διδασκαλία του Κυρίου και τους δρόμους του.
29 Και εν εκείνω απέθανε ο Αβραάμ, εν τω δέκατω πέμπτω έτει της ζωής του Ιακώβ και του Ησαύ, των υιών του Ισαάκ, και πάσαι ταις ημέραις του Αβραάμ ήσαν εκατόν εβδομήκοντα πέντε έτη· και απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αυτού εν καλώ γηρατειά, γέροντας και χορτάτος ημερών· και έθαψαν αυτόν Ισαάκ και Ισμαήλ, οι υιοί αυτού.
30 Και όταν οι κάτοικοι της Χαναάν άκουσαν ότι ο Αβραάμ πέθανε, ήρθαν όλοι μαζί με τους βασιλιάδες και τους άρχοντές τους και όλους τους άντρες τους για να θάψουν τον Αβραάμ.
31 Και όλοι οι κάτοικοι της γης Χαρράν, και όλες οι οικογένειες του οίκου του Αβραάμ, και όλοι οι άρχοντες και οι μεγιστάνες, και οι γιοι του Αβραάμ από τις παλλακίδες, ήρθαν όλοι όταν άκουσαν τον θάνατο του Αβραάμ, και ανταπέδωσαν την καλοσύνη του Αβραάμ, και παρηγόρησαν τον Ισαάκ τον γιο του, και έθαψαν τον Αβραάμ στο σπήλαιο που αγόρασε από τον Εφρών τον Χετταίο και τα παιδιά του, για να του δοθεί τόπος ταφής.
32 Και όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν, και όλοι όσοι γνώριζαν τον Αβραάμ, έκλαψαν για τον Αβραάμ έναν ολόκληρο χρόνο, και πένθησαν γι' αυτόν άνδρες και γυναίκες.
33 Και έκλαιγαν όλα τα μικρά παιδιά και όλοι οι κάτοικοι της γης για τον Αβραάμ, επειδή ο Αβραάμ ήταν καλός σε όλους τους ανθρώπους και επειδή ήταν ευθύς απέναντι στον Θεό και στους ανθρώπους.
34 Και δεν εγέρθη άνθρωπος φοβούμενος τον Θεό όπως ο Αβραάμ· διότι φοβόταν τον Θεό του από τη νεότητά του, και υπηρέτησε τον Κύριο, και είχε ακολουθήσει όλους τους δρόμους του στη ζωή του, από την παιδική του ηλικία μέχρι την ημέρα του θανάτου του.
35 Και ο Κύριος ήταν μαζί του και τον ελευθέρωσε από τη βουλή του Νεβρώδ και του λαού του, και όταν έκανε πόλεμο με τους τέσσερις βασιλιάδες του Ελάμ, τους νίκησε.
36 Και έφερε όλα τα παιδιά της γης στην υπηρεσία του Θεού, και τους δίδαξε τους δρόμους του Κυρίου, και τους έκανε να γνωρίσουν τον Κύριο.
37 Και σχημάτισε ένα άλσος και φύτεψε εκεί έναν αμπελώνα, και πάντα ετοίμαζε στη σκηνή του φαγητό και ποτό σε όσους διέσχιζαν τη γη, για να χορταίνουν στο σπίτι του.
38 Και Κύριος ο Θεός έσωσε ολόκληρη τη γη εξαιτίας του Αβραάμ.
39 Και μετά τον θάνατο του Αβραάμ, ο Θεός ευλόγησε τον γιο του, τον Ισαάκ, και τα παιδιά του· και ο Κύριος ήταν με τον Ισαάκ, όπως ήταν με τον πατέρα του, τον Αβραάμ· επειδή, ο Ισαάκ τηρούσε όλες τις εντολές του Κυρίου, όπως τον είχε προστάξει σε αυτόν ο Αβραάμ, ο πατέρας του· δεν παρέκκλινε δεξιά ούτε αριστερά από την ορθή οδό, την οποία του είχε προστάξει ο πατέρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1 Και ο Ησαύ κατά τον καιρό εκείνο, μετά τον θάνατο του Αβραάμ, πήγαινε συχνά στο χωράφι για κυνήγι.
2 Και ο Νεβρώδ, βασιλιάς της Βαβέλ, αυτός που ήταν ο Αμραφέλ, πήγαινε επίσης συχνά με τους δυνατούς άνδρες του για να κυνηγήσει στο χωράφι, και να περιπλανηθεί με τους άνδρες του στο δροσιά της ημέρας.
3 Και ο Νεβρώδ παρατηρούσε τον Ησαύ όλες τις ημέρες· επειδή, ζήλια σχηματίστηκε στην καρδιά του Νεβρώδ ενάντια στον Ησαύ όλες τις ημέρες.
4 Και μια μέρα ο Ησαύ πήγε στο χωράφι για να κυνηγήσει, και βρήκε τον Νεβρώδ να περπατάει στην έρημο με τους δύο άντρες του.
5 Και όλοι οι δυνατοί του άνδρες και ο λαός του ήταν μαζί του στην έρημο, αλλά απομακρύνθηκαν από αυτόν, και πήγαν μακριά του σε διαφορετικές κατευθύνσεις για να κυνηγήσουν. Και ο Ησαύ κρύφτηκε για τον Νεβρώδ, και τον παραμόνευε στην έρημο.
6 Και ο Νεβρώδ και οι άνδρες του που ήταν μαζί του δεν τον αναγνώρισαν· και ο Νεβρώδ και οι άνδρες του περπατούσαν συχνά στο χωράφι κατά τη δροσιά της ημέρας, για να μάθουν πού κυνηγούσαν οι άνδρες του στο χωράφι.
7 Και ο Νεβρώδ και δύο από τους άνδρες του που ήταν μαζί του έφτασαν στον τόπο όπου ήταν. Και ο Ησαύ σηκώθηκε ξαφνικά από την κρυψώνα του, και έβγαλε το σπαθί του, και έσπευσε και έτρεξε στον Νεβρώδ και έκοψε το κεφάλι του.
8 Και ο Ησαύ έδωσε μια απελπιστική μάχη με τους δύο άνδρες που ήταν με τον Νεβρώδ· και όταν τον φώναξαν, ο Ησαύ στράφηκε προς αυτούς και τους πάταξε θανάσιμα με το σπαθί του.
9 Και όλοι οι δυνατοί άνδρες του Νεβρώδ, που τον είχαν εγκαταλείψει για να πάνε στην έρημο, άκουσαν την κραυγή από μακριά, και αναγνώρισαν τις φωνές εκείνων των δύο ανδρών, και έτρεξαν να μάθουν την αιτία της, όταν βρήκαν τον βασιλιά τους και τους δύο άνδρες που ήταν μαζί του νεκρούς στην έρημο.
10 Και καθώς ο Ησαύ είδε τους δυνατούς άνδρες του Νεβρώδ να έρχονται από μακριά, έφυγε και διέφυγε· και ο Ησαύ πήρε τα πολύτιμα ιμάτια του Νεβρώδ, τα οποία ο πατέρας του Νεβρώδ είχε κληροδοτήσει στον Νεβρώδ, και με τα οποία ο Νεβρώδ υπερίσχυσε ολόκληρης της γης, και έτρεξε και τα έκρυψε στο σπίτι του.
11 Και ο Ησαύ πήρε τα ιμάτια αυτά και έτρεξε στην πόλη εξαιτίας των ανδρών του Νεβρώδ. Και ήρθε στο σπίτι του πατέρα του κουρασμένος και εξαντλημένος από τη μάχη, και ήταν έτοιμος να πεθάνει από τη λύπη, όταν πλησίασε τον αδελφό του Ιακώβ και κάθισε μπροστά του.
12 Και είπε στον αδελφό του τον Ιακώβ: Δες, εγώ σήμερα θα πεθάνω· και γιατί να μου ζητηθούν τα πρωτοτόκια; Και ο Ιακώβ έπραξε σοφά με τον Ησαύ σε αυτό το πράγμα· και ο Ησαύ πούλησε τα πρωτοτόκιά του στον Ιακώβ· επειδή, έτσι έγινε από τον Κύριο.
13 Και το μερίδιο του Ησαύ στο σπήλαιο του αγρού Μαχπελά, που ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τους γιους του Χετ για να γίνει τάφος, το πούλησε και ο Ησαύ στον Ιακώβ· και ο Ιακώβ αγόρασε όλα αυτά από τον αδελφό του τον Ησαύ με τιμή.
14 Και ο Ιακώβ έγραψε όλα αυτά σε ένα βιβλίο, και το κατέθεσε με μάρτυρες, και το σφράγισε, και το βιβλίο παρέμεινε στα χέρια του Ιακώβ.
15 Και όταν πέθανε ο Νεβρώδ, ο γιος του Χους, οι άνδρες του τον σήκωσαν και τον έφεραν με θλίψη, και τον έθαψαν στην πόλη του. Και όλες οι ημέρες που έζησε ο Νεβρώδ ήταν διακόσια δεκαπέντε χρόνια, και πέθανε.

16 Και οι ημέρες που ο Νεβρώδ βασίλευσε επάνω στον λαό της γης ήταν εκατόν ογδόντα πέντε χρόνια· και ο Νεβρώδ πέθανε από τη μάχαιρα του Ησαύ με ντροπή και περιφρόνηση, και το σπέρμα του Αβραάμ προκάλεσε τον θάνατό του όπως είχε δει στο όνειρό του.
17 Και με τον θάνατο του Νεβρώδ, το βασίλειό του διαιρέθηκε σε πολλά τμήματα, και όλα τα μέρη που βασίλευε ο Νεβρώδ αποκαταστάθηκαν στους αντίστοιχους βασιλιάδες της γης, οι οποίοι τα ανέκτησαν μετά τον θάνατο του Νεβρώδ, και όλος ο λαός του οίκου του Νεβρώδ ήταν για πολύ καιρό υποδουλωμένος σε όλους τους άλλους βασιλιάδες της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1 Και κατά τις ημέρες εκείνες, μετά τον θάνατο του Αβραάμ, κατά το έτος εκείνο, ο Κύριος έφερε μεγάλο λιμό στη γη· και ενώ ο λιμός μαινόταν στη γη Χαναάν, ο Ισαάκ σηκώθηκε για να κατέβει στην Αίγυπτο εξαιτίας του λιμού, όπως είχε κάνει ο πατέρας του ο Αβραάμ.
2 Και εμφανίστηκε ο Κύριος στον Ισαάκ εκείνη τη νύχτα και του είπε: «Μην κατέβεις στην Αίγυπτο, αλλά σήκω και πήγαινε στα Γέραρα, στον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Φιλισταίων, και μείνε εκεί μέχρι να σταματήσει η πείνα».
3 Και ο Ισαάκ σηκώθηκε και πήγε στα Γέραρα, καθώς τον πρόσταξε ο Κύριος, και έμεινε εκεί ένα ολόκληρο έτος.
4 Και όταν ο Ισαάκ ήρθε στα Γέραρα, οι άνθρωποι της γης είδαν ότι η Ρεβέκκα, η γυναίκα του, ήταν όμορφη· και οι άνθρωποι των Γεράρων ρώτησαν τον Ισαάκ για τη γυναίκα του· και είπε: Είναι αδελφή μου· επειδή, φοβόταν να πει ότι είναι γυναίκα του, μήπως τον θανατώσουν οι άνθρωποι της γης εξαιτίας της.
5 Και οι άρχοντες του Αβιμέλεχ πήγαν και επαίνεσαν τη γυναίκα στον βασιλιά· αλλά δεν τους απάντησε ούτε πρόσεξε στα λόγια τους.
6 Αλλά τους άκουσε να λένε ότι ο Ισαάκ την ανακήρυξε αδελφή του, γι' αυτό και ο βασιλιάς το φύλαξε μέσα του.
7 Και αφού ο Ισαάκ έμεινε τρεις μήνες στη γη, ο Αβιμέλεχ κοίταξε έξω από το παράθυρο, και είδε, και να, ο Ισαάκ έπαιζε με τη Ρεβέκκα, τη γυναίκα του· επειδή, ο Ισαάκ κατοικούσε στο εξωτερικό σπίτι του βασιλιά, και το σπίτι του Ισαάκ ήταν απέναντι από το σπίτι του βασιλιά.
8 Και ο βασιλιάς είπε στον Ισαάκ: Τι είναι αυτό που μας έκανες, λέγοντας για τη γυναίκα σου: Είναι αδελφή μου; Πόσο εύκολα θα μπορούσε κάποιος από τους μεγάλους του λαού να κοιμηθεί μαζί της, και τότε θα μας έφερες σε ανομία;
9 Και ο Ισαάκ είπε στον Αβιμέλεχ: Επειδή φοβόμουν μήπως πεθάνω εξαιτίας της γυναίκας μου, γι' αυτό είπα: Είναι αδελφή μου.
10 Εκείνο τον καιρό ο Αβιμέλεχ έδωσε διαταγές σε όλους τους άρχοντές του και στους μεγάλους, και πήραν τον Ισαάκ και τη Ρεβέκκα, τη γυναίκα του, και τους έφεραν μπροστά στον βασιλιά.
11 Και ο βασιλιάς πρόσταξε να τους ντύσουν με βασιλικά ενδύματα, και να τους κάνουν να καβαλήσουν τους δρόμους της πόλης, και να διακηρύξουν μπροστά τους σε όλη τη γη, λέγοντας: Αυτός είναι ο άνθρωπος και αυτή είναι η γυναίκα του· όποιος αγγίξει αυτόν τον άνθρωπο ή τη γυναίκα του, θα πεθάνει οπωσδήποτε. Και ο Ισαάκ επέστρεψε με τη γυναίκα του στο σπίτι του βασιλιά, και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ισαάκ, και αυτός συνέχισε να μεγαλαίνει και δεν έλειπε τίποτα.
12 Και ο Κύριος έκανε τον Ισαάκ να βρει εύνοια μπροστά στον Αβιμέλεχ, και μπροστά σε όλους τους υπηκόους του· και ο Αβιμέλεχ έπραξε καλά στον Ισαάκ· επειδή, ο Αβιμέλεχ θυμήθηκε τον όρκο και τη διαθήκη που υπήρχε ανάμεσα στον πατέρα του και στον Αβραάμ.
13 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Ισαάκ: Δες, ολόκληρη η γη είναι μπροστά σου· κάθισε όπου σου φανεί αρεστό, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη σου· και ο Αβιμέλεχ έδωσε στον Ισαάκ χωράφια και αμπελώνες και το καλύτερο μέρος της γης Γεράρων, για να σπείρει και να θερίζει και να τρώει τους καρπούς της γης, μέχρι να περάσουν οι ημέρες της πείνας.
14 Και ο Ισαάκ έσπειρε στη γη εκείνη, και εκατονταπλάσια έλαβε κατά το ίδιο έτος, και ο Κύριος τον ευλόγησε.
15 Και ο άνθρωπος έγινε μεγάλος, και απέκτησε ποίμνια και αγέλες και πολλούς δούλους.
16 Και αφού πέρασαν οι ημέρες της πείνας, ο Κύριος εμφανίστηκε στον Ισαάκ και του είπε: Σήκω, βγες από εδώ και επίστρεψε στη γη σου, στη γη Χαναάν. Και ο Ισαάκ σηκώθηκε και επέστρεψε στη Χεβρών, που είναι στη γη Χαναάν, αυτός και όλα τα υπάρχοντά του, όπως τον πρόσταξε ο Κύριος.
17 Και μετά ταύτα, ο Σηλάχ, ο γιος του Αρφαξάδ, πέθανε εκείνο το έτος, το δέκατο όγδοο έτος της ζωής του Ιακώβ και του Ησαύ· και όλες οι ημέρες που έζησε ο Σηλάχ έγιναν τετρακόσια τριάντα τρία χρόνια, και πέθανε.
18 Εκείνο τον καιρό, ο Ισαάκ έστειλε τον νεότερο γιο του, τον Ιακώβ, στο σπίτι του Σημ και του Έβερ, και έμαθε τις εντολές του Κυρίου. Και ο Ιακώβ παρέμεινε στο σπίτι του Σημ και του Έβερ τριάντα δύο χρόνια. Ο δε Ησαύ, ο αδελφός του, δεν πήγε, επειδή δεν ήθελε να πάει, και παρέμεινε στο σπίτι του πατέρα του στη γη Χαναάν.
19 Και ο Ησαύ κυνηγούσε συνεχώς στους αγρούς για να φέρει πίσω ό,τι μπορούσε να βρει, έτσι έκανε ο Ησαύ όλες τις ημέρες.
20 καὶ ὁ Ἡσαῦ ἦν ἄνθρωπος πονηρός καὶ δολίη, ὁ ὁποῖος ἐκυνήγησε τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ ὁ Ἡσαῦ ἦν ἄνθρωπος γενναῖος εἰς τὸν χωρὶν, καὶ ἐπὶ τὸν καιρόν ἐπορεύθη ὡς συνήθιζε νὰ κυνηγῇ· καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πεδιάδας Σηείρ, ἡ Ἐδὴμ.
21 Και έμεινε στη γη Σηείρ κυνηγώντας στο χωράφι ένα χρόνο και τέσσερις μήνες.
22 Και είδε ο Ησαύ στη γη Σηείρ την κόρη ενός Χαναανού, και το όνομά της ήταν Ιουδίθ, κόρη του Βεηρί, γιου του Εφέρ, από την οικογένεια του Χετ, γιου του Χαναάν.
23 Και ο Ησαύ την πήρε για γυναίκα, και ήρθε σε αυτήν· σαράντα ετών ήταν ο Ησαύ όταν την πήρε, και την έφερε στη Χεβρών, τη γη όπου κατοικούσε ο πατέρας του, και κατοίκησε εκεί.
24 Και εν ταις ημέραις εκείναις, εν τω εκατοστώ και δέκατω έτει της ζωής του Ισαάκ, εν τω πεντηκοστώ έτει της ζωής του Ιακώβ, εν τω εν τω ενιαυτώ απέθανε ο Σημ, ο υιός του Νώε· ο Σημ ήτο εξακοσίων ετών εις θάνατον αυτού.
25 Και όταν πέθανε ο Σημ, ο Ιακώβ επέστρεψε στον πατέρα του στη Χεβρών, η οποία είναι στη γη Χαναάν.
26 Και στο πεντηκοστό έκτο έτος της ζωής του Ιακώβ, ήρθαν άνθρωποι από τη Χαρράν, και ανήγγειλαν στη Ρεβέκκα για τον αδελφό της Λάβαν, τον γιο του Βαθουήλ.

27 Διότι η γυναίκα του Λάβαν ήταν στείρα κατά τις ημέρες εκείνες και δεν τεκνοποιούσε, ούτε και όλες οι δούλες του δεν τεκνοποιούσαν σε αυτόν.
28 Και ύστερα από αυτά, ο Κύριος θυμήθηκε την Αδινά, τη γυναίκα του Λάβαν, και συνέλαβε και γέννησε δίδυμες θυγατέρες. Και ο Λάβαν κάλεσε τα ονόματα των θυγατέρων του, το όνομα της μεγαλύτερης Λείας, και το όνομα της μικρότερης Ραχήλ.
29 Και ήρθαν εκείνοι οι άνθρωποι και ανήγγειλαν αυτά στη Ρεβέκκα. Και η Ρεβέκκα χάρηκε πολύ που ο Κύριος επισκέφτηκε τον αδελφό της και απέκτησε παιδιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

1 ΚΑΙ ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ, γέρασε και προχωρούσε σε ηλικία, και τα μάτια του βαράθηκαν από τα γηρατειά· ήταν θαμπά και δεν έβλεπαν.
2 Εκείνο τον καιρό, ο Ισαάκ φώναξε στον Ησαύ τον γιο του, λέγοντας: Πάρε, παρακαλώ, τα όπλα σου, τη φαρέτρα σου και το τόξο σου· σήκω και πήγαινε στο χωράφι και πάρε μου ελάφι, και κάνε μου νόστιμο φαγητό και φέρε μου, για να φάω, για να σε ευλογήσω πριν πεθάνω, επειδή τώρα γέρασα και γκρίζα μαλλιά.
3 Και ο Ησαύ έκανε έτσι· και πήρε το όπλο του και βγήκε στο χωράφι για να κυνηγήσει ελάφι, όπως συνήθιζε, για να το φέρει στον πατέρα του, όπως τον είχε διατάξει, για να τον ευλογήσει.
4 Και η Ρεβέκκα άκουσε όλα τα λόγια που είχε πει ο Ισαάκ στον Ησαύ, και έσπευσε και κάλεσε τον γιο της τον Ιακώβ, λέγοντας: Έτσι είπε ο πατέρας σου στον αδελφό σου τον Ησαύ, και έτσι άκουσα· τώρα, λοιπόν, σπεύσε και κάνε αυτό που θα σου πω.
5 Σήκω και πήγαινε, παρακαλώ, στο κοπάδι και φέρε μου δύο καλά κατσίκια, και θα φέρω το νόστιμο φαγητό για τον πατέρα σου, και εσύ θα φέρεις το νόστιμο φαγητό για να φάει πριν γυρίσει ο αδελφός σου από το κυνήγι, για να σε ευλογήσει ο πατέρας σου.
6 Και ο Ιακώβ έσπευσε και έκανε όπως τον είχε προστάξει η μητέρα του· και έφτιαξε το νόστιμο φαγητό και το έφερε μπροστά στον πατέρα του, πριν ο Ησαύ επιστρέψει από το κυνήγι του.
7 Και ο Ισαάκ είπε στον Ιακώβ: Ποιος είσαι, γιε μου; Και είπε: Εγώ είμαι ο πρωτότοκος γιος σου, ο Ησαύ· έκανα όπως μου πρόσταξες· τώρα, λοιπόν, σήκω, παρακαλώ, και φάε από το κυνήγι μου, για να με ευλογήσει η ψυχή σου, όπως μου είπες.
8 Και σηκώθηκε ο Ισαάκ, και έφαγε και ήπιε, και η καρδιά του παρηγορήθηκε, και ευλόγησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ έφυγε από τον πατέρα του· και καθώς ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ και έφυγε από αυτόν, ιδού, ο Ησαύ ήρθε από το κυνήγι του από το χωράφι· και έκανε κι αυτός νόστιμο φαγητό, και το έφερε στον πατέρα του για να φάει και να τον ευλογήσει.
9 Και ο Ισαάκ είπε στον Ησαύ: Και ποιος ήταν αυτός που έπιασε κυνήγι και μου το έφερε πριν έρθεις, και τον οποίο ευλόγησα; Και ο Ησαύ γνώρισε ότι ο αδελφός του ο Ιακώβ το είχε κάνει αυτό· και άναψε η οργή του Ησαύ ενάντια στον αδελφό του τον Ιακώβ, ότι έτσι είχε ενεργήσει σε αυτόν.
10 Και είπε ο Ησαύ: Δεν είναι σωστό να λέγεται Ιακώβ; Διότι δύο φορές με υποβάθμισε, μου αφαίρεσε τα πρωτοτόκια, και τώρα μου αφαίρεσε την ευλογία· και έκλαψε πολύ ο Ησαύ· και καθώς ο Ισαάκ άκουσε τη φωνή του Ησαύ του γιου του να κλαίει, είπε στον Ησαύ: Τι να κάνω, γιε μου; Ο αδελφός σου ήρθε με δόλο και αφαίρεσε την ευλογία σου· και ο Ησαύ μισούσε τον αδελφό του Ιακώβ, εξαιτίας της ευλογίας που του είχε δώσει ο πατέρας του, και θύμωσε πολύ εναντίον του.
11 Και ο Ιακώβ φοβήθηκε πολύ τον αδελφό του τον Ησαύ· και σηκώθηκε και έφυγε στο σπίτι του Έβερ, του γιου του Σημ, και κρύφτηκε εκεί εξαιτίας του αδελφού του· και ο Ιακώβ ήταν εξήντα τριών ετών όταν βγήκε από τη γη Χαναάν από τη Χεβρών· και ο Ιακώβ κρύφτηκε στο σπίτι του Έβερ δεκατέσσερα χρόνια εξαιτίας του αδελφού του Ησαύ· και εκεί συνέχισε να μαθαίνει τους δρόμους του Κυρίου και τις εντολές του.
12 Και καθώς ο Ησαύ είδε ότι ο Ιακώβ έφυγε και γλίτωσε από αυτόν, και ότι ο Ιακώβ απέκτησε με δόλο την ευλογία, τότε ο Ησαύ λυπήθηκε υπερβολικά, και επίσης οργίστηκε για τον πατέρα του και τη μητέρα του· και σηκώθηκε και πήρε τη γυναίκα του και έφυγε από τον πατέρα του και τη μητέρα του στη γη Σηείρ, και κατοίκησε εκεί· και ο Ησαύ είδε εκεί μια γυναίκα από τις θυγατέρες του Χετ, που ονομαζόταν Βοσμάθ, κόρη του Αιλών του Χετταίου, και την πήρε για γυναίκα εκτός από την πρώτη του γυναίκα· και ο Ησαύ την ονόμασε Αδά, λέγοντας ότι η ευλογία είχε παρέλθει από αυτόν μέχρι τότε.
13 καὶ ἕκατο Ἡσαῦ ἐν γῇ Σηείρ ἕξιν μήνιν, χωρὶς ἰδὸν τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἔπειτα ὁ Ἡσαῦ ἔλαβε τὶς γυναῖκες αὐτοῦ καὶ ἀναστὴς ἐπέστρεψεν εἰς γῆν Χαναάν· καὶ ἔκατοίκησεν ὁ Ἡσαῦ τὶς δύο γυναῖκες αὐτοῦ εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός αὐτοῦ εἰς Χεβρών.
14 Και οι γυναίκες του Ησαύ παρόξυναν και παρόργιζαν τον Ισαάκ και τη Ρεβέκκα με τα έργα τους, επειδή δεν περπάτησαν στους δρόμους του Κυρίου, αλλά λάτρευαν τους θεούς του πατέρα τους, από ξύλο και πέτρα, όπως τους είχε διδάξει ο πατέρας τους· και ήταν πιο πονηρές από τον πατέρα τους.
15 Και πήγαν σύμφωνα με τις πονηρές επιθυμίες της καρδιάς τους, και θυσίασαν και θυμίασαν στους Βααλείμ. Και ο Ισαάκ και η Ρεβέκκα βαρέθηκαν απ' αυτούς.
16 Και η Ρεβέκκα είπε: Είμαι κουρασμένη από τη ζωή μου εξαιτίας των θυγατέρων του Χετ· αν ο Ιακώβ πάρει γυναίκα από τις θυγατέρες του Χετ, σαν αυτές που είναι από τις θυγατέρες της γης, τι ωφελεί η ζωή μου;
17 Και εν ταις ημέραις εκείναις συνέλαβε η Αδά, η γυνή του Ησαύ, και γέννησε εις αυτόν υιόν· και ο Ησαύ εκάλεσε το όνομα του υιού που εγέννησε εις αυτόν Ελιφάς· και ο Ησαύ ήταν εξήντα πέντε ετών όταν γέννησε αυτόν.
18 Και ο Ισμαήλ, ο γιος του Αβραάμ, πέθανε εκείνες τις ημέρες, στο εξηκοστό τέταρτο έτος της ζωής του Ιακώβ· και όλες οι ημέρες που έζησε ο Ισμαήλ έγιναν εκατόν τριάντα επτά χρόνια, και πέθανε.
19 Και όταν ο Ισαάκ άκουσε ότι ο Ισμαήλ πέθανε, τον πένθησε· και ο Ισαάκ τον θρήνησε πολλές ημέρες.
20 Και αφού πέρασαν δεκατέσσερα χρόνια από την κατοίκηση του Ιακώβ στο σπίτι του Έβερ, ο Ιακώβ επιθύμησε να δει τον πατέρα του και τη μητέρα του. Και ήρθε ο Ιακώβ στο σπίτι του πατέρα του και της μητέρας του στη Χεβρών. Και ο Ησαύ είχε ξεχάσει, κατά τις ημέρες εκείνες, τι είχε κάνει σε αυτόν ο Ιακώβ, αφού είχε πάρει την ευλογία από αυτόν κατά τις ημέρες εκείνες.

21 Και καθώς ο Ησαύ είδε τον Ιακώβ να έρχεται προς τον πατέρα του και τη μητέρα του, θυμήθηκε τι του είχε κάνει ο Ιακώβ· και θύμωσε πολύ εναντίον του και ζήτησε να τον θανατώσει.
22 Ισαάκ δε ο υιός του Αβραάμ ήτο γέροντας και προχωρημένος εις την ηλικίαν· και είπε ο Ησαύ· Πλησιάζει η ώρα του πατρός μου να αποθάνει· και όταν αποθάνει, θα θανατώσω τον αδελφό μου Ιακώβ.
23 Και ανήγγειλαν ταύτα εις την Ρεβέκκα, και έσπευσε και έστειλε και κάλεσε τον Ιακώβ τον γιο της· και του είπε· Σήκω, πήγαινε και φύγε εις Χαρράν προς τον αδελφό μου τον Λάβαν, και μείνε εκεί καιρόν, εωσού παρέλθει ο θυμός του αδελφού σου από σένα, και τότε θα επιστρέψεις.
24 καὶ ἐφώνησεν Ἰσαάκ πρὸς Ἰακώβ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Μὴ λάβῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν· οὕτως γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν προσέταξεν αὐτῷ, λέγων· Εἰς τὸ σπέρμα σου δώσω ταῦτα τὴν γῆν· ἐὰν οἱ υἱοὶ σου φυλάξω τὴν διαθήκην μου, ἣν ἔκανα πρὸς σὲ, τότε καὶ ἐκτελέσω εἰς τὰ υἱοὺς σου ὅσα σοι ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.
25 Τώρα, λοιπόν, γιε μου, άκουσε τη φωνή μου, σε όλα όσα θα σε προστάξω, και μην πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες της Χαναάν· σήκω, πήγαινε στη Χαρράν, στο σπίτι του Βαθουήλ, του πατέρα της μητέρας σου, και πάρε από εκεί για τον εαυτό σου γυναίκα από τις θυγατέρες του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας σου.
26 Πρόσεχε, λοιπόν, μήπως ξεχάσεις Κύριο τον Θεό σου και όλους τους δρόμους του στη γη στην οποία πηγαίνεις, και συνδεθείς με τον λαό της γης και επιδιώξεις ματαιότητα και εγκαταλείψεις Κύριο τον Θεό σου.
27 Όταν όμως έρθεις στη γη, δούλεψε εκεί τον Κύριο· μη παρεκκλίνεις δεξιά ή αριστερά από την οδό που σου πρόσταξα και την οποία έμαθες.
28 Και είθε ο Παντοδύναμος Θεός να σου δώσει εύνοια ενώπιον των λαών της γης, ώστε να πάρεις εκεί γυναίκα σύμφωνα με την εκλογή σου, που να είναι αγαθή και ευθύς στους δρόμους του Κυρίου.
29 καὶ δοῦσαι ὁ Θεὸς εἰς σὲ καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου τὴν εὐλογίαν τοῦ πατρός σου Ἀβραὰμ, καὶ ἀυξήσῃ σε καὶ ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀυξήσῃ σε καὶ πλήθυνε σε, καὶ γεῖς πλήθος λαοῦ ἐν τῃ γῃ ἣς ὑπάγεις, καὶ ἐπιστρέψῃ σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, τὴν γῆν τῆς κατοικίας τοῦ πατρός σου, μετὰ χαράς καὶ μετὰ ἡδονῆς.
30 Και ο Ισαάκ τελείωσε να προστάζει τον Ιακώβ και να τον ευλογεί, και του έδωσε πολλά δώρα, μαζί με ασήμι και χρυσάφι, και τον έστειλε μακριά· και ο Ιακώβ εισάκουσε τον πατέρα του και τη μητέρα του· και τους φίλησε, και σηκώθηκε και πήγε στην Παδάν-αράμ· και ο Ιακώβ ήταν εβδομήντα επτά ετών όταν βγήκε από τη γη Χαναάν από τη Βηρ-σαβεέ.
31 Και καθώς ο Ιακώβ αναχώρησε για να πάει στη Χαρράν, ο Ησαύ κάλεσε τον γιο του, τον Ελιφάς, και του μίλησε κρυφά, λέγοντας: Τώρα, σπεύσε, πάρε το σπαθί σου στο χέρι σου και καταδίωξε τον Ιακώβ, και πέρασε μπροστά του στο δρόμο, και κρύψε τον, και σκότωσε τον με το σπαθί σου σε ένα από τα βουνά, και πάρε όλα τα υπάρχοντά του και γύρνα πίσω.
32 Και ο Ελιφάς, ο γιος του Ησαύ, ήταν άνθρωπος δραστήριος και έμπειρος στο τόξο, όπως τον είχε διδάξει ο πατέρας του· και ήταν φημισμένος κυνηγός στο χωράφι και γενναίος άνδρας.
33 Και ο Ελιφάς έκανε όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του· και ο Ελιφάς ήταν τότε δεκατριών ετών· και ο Ελιφάς σηκώθηκε και πήγε και πήρε μαζί του δέκα από τους αδελφούς της μητέρας του και καταδίωξε τον Ιακώβ.
34 Και ακολούθησε στενά τον Ιακώβ, και τον παραμόνευσε στα όρια της γης Χαναάν, απέναντι από την πόλη Συχέμ.
35 Και είδε ο Ιακώβ τον Ελιφάς και τους άνδρες του να τον καταδιώκουν· και στάθηκε ο Ιακώβ στον τόπο όπου πήγαινε, για να μάθει τι ήταν αυτό· επειδή, δεν ήξερε τι ήταν· και ο Ελιφάς έβγαλε το σπαθί του και προχώρησε, αυτός και οι άνδρες του, προς τον Ιακώβ· και ο Ιακώβ τους είπε: Τι έχετε να κάνετε, ώστε ήρθατε εδώ; Και τι σημαίνει αυτό που καταδιώκετε με τα σπαθιά σας;
36 Και πλησίασε ο Ελιφάς στον Ιακώβ, και εκείνος αποκρίθηκε και του είπε: Έτσι με πρόσταξε ο πατέρας μου· και τώρα, λοιπόν, δεν θα παρεκκλίνω από τις εντολές που μου έδωσε ο πατέρας μου· και καθώς ο Ιακώβ είδε ότι ο Ησαύ είχε μιλήσει στον Ελιφάς να χρησιμοποιήσει βία, πλησίασε τότε ο Ιακώβ και παρακάλεσε τον Ελιφάς και τους άνδρες του, λέγοντάς του:
37 Δες όλα όσα έχω, και όσα μου έδωσαν ο πατέρας μου και η μητέρα μου, αυτά λάβε τα για σένα και φύγε από μένα, και μη με φονεύσεις, και ας σου λογιστεί αυτό το πράγμα δικαιοσύνη.
38 Και ο Κύριος έκανε τον Ιακώβ να βρει εύνοια μπροστά στον Ελιφάς, τον γιο του Ησαύ, και στους άνδρες του· και εισάκουσαν στη φωνή του Ιακώβ, και δεν τον θανάτωσαν· και ο Ελιφάς και οι άνδρες του πήραν όλα τα υπάρχοντα του Ιακώβ, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι, που είχε φέρει μαζί του από τη Βηρσαβεέ· δεν του άφησαν τίποτα.
39 Και ο Ελιφάς και οι άνδρες του έφυγαν από αυτόν και επέστρεψαν στον Ησαύ στη Βηρσαβεέ, και του διηγήθηκαν όλα όσα είχαν συμβεί σε αυτούς με τον Ιακώβ, και του έδωσαν όλα όσα είχαν πάρει από τον Ιακώβ.
40 Και οργίστηκε ο Ησαύ για τον Ελιφάς, τον γιο του, και για τους άνδρες του που ήταν μαζί του, επειδή δεν θανάτωσαν τον Ιακώβ.
41 Και αποκρίθηκαν και είπαν στον Ησαύ: Επειδή ο Ιακώβ μας παρακάλεσε να μην τον φονεύσουμε, γι' αυτό και σπλαχνιστήκαμε γι' αυτόν· και πήραμε όλα τα υπάρχοντά του και τα φέραμε σε σένα· και ο Ησαύ πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι, που ο Ελιφάς είχε πάρει από τον Ιακώβ, και τα έβαλε στο σπίτι του.
42 Εν εκείνω δε είδεν ο Ησαύ ότι ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ και τον είχε προστάξει, λέγων· Ουκ λάβης γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· και ότι αι θυγατέρες Χαναάν ήσαν κακαί ενώπιον του Ισαάκ και της Ρεβέκκας,
43 Έπειτα πήγε στο σπίτι του Ισμαήλ, του θείου του, και εκτός από τις μεγαλύτερες γυναίκες του πήρε για γυναίκα τη Μαχλάθ, την κόρη του Ισμαήλ, την αδελφή του Νεβαιούθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

1 Και ο Ιακώβ έφυγε, συνεχίζοντας τον δρόμο του προς τη Χαρράν, και έφτασε μέχρι το όρος Μοριά, και έμεινε εκεί όλη τη νύχτα κοντά στην πόλη Λουζ· και ο Κύριος εμφανίστηκε εκεί στον Ιακώβ εκείνη τη νύχτα, και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του

Ισαάκ του πατέρα σου· τη γη στην οποία κοιμάσαι θα τη δώσω σε σένα και στο σπέρμα σου.

2 Και ιδού, εγώ είμαι μαζί σου και θα σε φυλάξω όπου κι αν πας, και θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού, και θα κάνω όλους τους εχθρούς σου να πέσουν μπροστά σου· και όταν σε πολεμήσουν, δεν θα σε υπερισχύσουν· και θα σε φέρω πίσω σε αυτή τη γη με χαρά, με παιδιά, και με πολλά πλούτη.

3 Και ξύπνησε ο Ιακώβ από τον ύπνο του και χάρηκε πολύ για το όραμα που είχε δει· και ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου Βαιθήλ.

4 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε από εκεί μέσα χαρούμενος, και καθώς περπατούσε, τα πόδια του ήταν ελαφρά από χαρά. Και από εκεί πήγε στη γη των παιδιών της Ανατολής, και επέστρεψε στη Χαρράν, και κάθισε κοντά στο πηγάδι του βοσκού.

5 Και βρήκε εκεί μερικούς ανθρώπους, που πήγαιναν από τη Χαρράν για να βόσκουν τα ποίμνιά τους· και ο Ιακώβ τους ρώτησε, και είπαν: Είμαστε από τη Χαρράν.

6 Και τους είπε: Γνωρίζετε τον Λάβαν, τον γιο του Ναχώρ; Και εκείνοι είπαν: Τον γνωρίζουμε· και ιδού, η κόρη του, η Ραχήλ, έρχεται να βόσκει το ποίμνιο του πατέρα της.

7 Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε μαζί τους, ήρθε η Ραχήλ, η κόρη του Λάβαν, για να βόσκει τα πρόβατα του πατέρα της, επειδή ήταν βοσκή.

8 Και καθώς ο Ιακώβ είδε τη Ραχήλ, την κόρη του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας του, έτρεξε και την φίλησε, και ύψωσε τη φωνή του και έκλαψε.

9 Και ο Ιακώβ είπε στη Ραχήλ ότι ήταν γιος της Ρεβέκκας, της αδελφής του πατέρα της. Και η Ραχήλ έτρεξε και το ανήγγειλε στον πατέρα της. Και ο Ιακώβ συνέχισε να κλαίει, επειδή δεν είχε τίποτα μαζί του να φέρει στο σπίτι του Λάβαν.

10 Και όταν ο Λάβαν άκουσε ότι ήρθε ο Ιακώβ, ο γιος της αδερφής του, έτρεξε και τον φίλησε και τον αγκάλιασε και τον έφερε στο σπίτι και του έδωσε ψωμί, και έφαγε.

11 Και ο Ιακώβ διηγήθηκε στον Λάβαν τι είχε κάνει σε αυτόν ο αδελφός του ο Ησαύ, και τι είχε κάνει σε αυτόν ο γιος του ο Ελιφάς στο δρόμο.

12 Και ο Ιακώβ κατοίκησε στο σπίτι του Λάβαν για έναν μήνα· και ο Ιακώβ έτρωγε και έπινε στο σπίτι του Λάβαν· και ύστερα από αυτό, ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Πες μου ποιος θα είναι ο μισθός σου; Γιατί πώς μπορείς να με υπηρετήσεις δωρεάν;

13 Και ο Λάβαν δεν είχε γιους, αλλά μόνο κόρες· και οι άλλες γυναίκες και οι δούλες του ήταν ακόμα στείρες κατά τις ημέρες εκείνες· και αυτά είναι τα ονόματα των θυγατέρων του Λάβαν, τις οποίες του είχε γεννήσει η γυναίκα του, η Αδινά· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Λεία και το όνομα της νεότερης ήταν Ραχήλ· και η Λεία ήταν γλυκοφθαλμής, ενώ η Ραχήλ ήταν όμορφη και καλοσχηματισμένη, και ο Ιακώβ την αγαπούσε.

14 Και ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Θα σε υπηρετήσω επτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη μικρότερη κόρη σου· και ο Λάβαν συμφώνησε σε αυτό, και ο Ιακώβ υπηρέτησε τον Λάβαν επτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη κόρη του.

15 Και κατά το δεύτερο έτος της κατοίκησης του Ιακώβ στη Χαρράν, δηλαδή στο εβδομηκοστό ένατο έτος της ζωής του Ιακώβ, κατά το έτος εκείνο πέθανε ο Έβερ, ο γιος του Σημ· ήταν τετρακόσιων εξήντα τεσσάρων ετών όταν πέθανε.

16 Και όταν ο Ιακώβ άκουσε ότι ο Έβερ πέθανε, λυπήθηκε υπερβολικά, και θρήνησε και πένθησε γι' αυτόν πολλές ημέρες.

17 Και στον τρίτο χρόνο της κατοίκησης του Ιακώβ στη Χαρράν, η Βοσμάθ, η θυγατέρα του Ισμαήλ, η γυναίκα του Ησαύ, γέννησε σ' αυτόν έναν γιο· και ο Ησαύ αποκάλεσε το όνομά του Ραγουήλ.

18 Και κατά τον τέταρτο χρόνο της διαμονής του Ιακώβ στο σπίτι του Λάβαν, ο Κύριος επισκέφθηκε τον Λάβαν και τον θυμήθηκε εξαιτίας του Ιακώβ. Και γεννήθηκαν γιοι σε αυτόν. Ο πρωτότοκος γιος του ήταν ο Βεώρ, ο δεύτερος ο Αλίβ και ο τρίτος ο Χοράς.

19 Και ο Κύριος έδωσε στον Λάβαν πλούτη και δόξα, γιους και θυγατέρες, και ο άνθρωπος αυξήθηκε πολύ εξαιτίας του Ιακώβ.

20 Και ο Ιακώβ υπηρετούσε τον Λάβαν κατά τις ημέρες εκείνες σε κάθε είδους εργασία, στο σπίτι και στο χωράφι· και η ευλογία του Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε ο Λάβαν στο σπίτι και στο χωράφι.

21 Και κατά τον πέμπτο χρόνο πέθανε η Ιουδίθ, η θυγατέρα του Βεερί, της γυναίκας του Ησαύ, στη γη Χαναάν· και δεν είχε γιους, αλλά μόνο θυγατέρες.

22 Και αυτά είναι τα ονόματα των θυγατέρων της, τις οποίες γέννησε στον Ησαύ· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Μαρσίθ, και το όνομα της νεότερης ήταν Φουίθ.

23 Και όταν πέθανε ο Ιουδίθ, ο Ησαύ σηκώθηκε και πήγε στο Σηείρ για να κυνηγήσει στο χωράφι, όπως συνήθιζε· και ο Ησαύ κατοίκησε στη γη Σηείρ για πολύ καιρό.

24 Και στον έκτο χρόνο ο Ησαύ πήρε για γυναίκα, εκτός από τις άλλες γυναίκες του, την Αλιβαμά, θυγατέρα του Ζεβεών του Ευαίου, και ο Ησαύ την έφερε στη γη Χαναάν.

25 Και η Αλιβαμά συνέλαβε και γέννησε στον Ησαύ τρεις γιους, τον Ιεούς, τον Ιαλάν, και τον Κορέ.

26 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν γῇ Χαναάν ἔγινε ἔριδα μεταξὺ τῶν ποιμένων τοῦ Ησαύ καὶ τῶν ποιμένων τῶν κατοίκων τῆς γῆς Χαναάν· ὅτι τὰ κτήνη καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ησαύ ἦσαν πλῆθος, ἵνα ἦν ἐν γῇ Χαναάν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ Χαναάν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπομείνει αὐτὸν ἐν γῇ Χαναάν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ Χαναάν δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντέξει ἐξ α�

27 Και καθώς ο Ησαύ είδε ότι η έριδά του μεγάλωνε με τους κατοίκους της γης Χαναάν, σηκώθηκε και πήρε τις γυναίκες του και τους γιους του και τις θυγατέρες του, και όλα τα υπάρχοντά του, και τα κτήνη που είχε, και όλη την περιουσία του που είχε αποκτήσει στη γη Χαναάν, και έφυγε από τους κατοίκους της γης στη γη Σηείρ. Και ο Ησαύ και όλα τα υπάρχοντά του κατοίκησαν στη γη Σηείρ.

28 ἀλλὰ ὁ Ἡσαῦ κατὰ καιρούς ἐπορευόταν καὶ ἦν ἠδοὺ τῷ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τῇ μητέρᾳ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ἐναντρεύετο ὁ Ἡσαῦ μετὰ τῶν Χορραίων, καὶ ἔδωκεν τὰς θυγατέρας αὐτοῦ εἰς το

29 Και έδωσε τη Μαρσίθ, τη μεγαλύτερη θυγατέρα του, στον Ανά, τον γιο του Ζεβεών, του αδελφού της γυναίκας του, και τη Φουίθ την έδωσε στον Άζαρ, τον γιο του Βιλχάν του Χωραίου· και ο Ησαύ κατοίκησε στο βουνό, αυτός και τα παιδιά του, και καρποίησαν και πληθύνθηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

1 ΚΑΙ στον έβδομο χρόνο, τελείωσε η υπηρεσία του Ιακώβ στον Λάβαν· και ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Δώσε μου τη γυναίκα μου, επειδή συμπληρώθηκαν οι ημέρες της υπηρεσίας μου· και ο Λάβαν έκανε έτσι· και ο Λάβαν και ο Ιακώβ συγκέντρωσαν ολόκληρο τον λαό εκείνου του τόπου και έκαναν συμπόσιο.
2 Και το βράδυ ο Λάβαν ήρθε στο σπίτι, και ύστερα από αυτό ο Ιακώβ ήρθε εκεί με τους ανθρώπους της γιορτής, και ο Λάβαν έσβησε όλα τα φώτα που υπήρχαν στο σπίτι.
3 Και ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Γιατί μας κάνεις αυτό το πράγμα; Και ο Λάβαν απάντησε: Έτσι είναι η συνήθειά μας να ενεργούμε σε αυτή τη γη.
4 Και ύστερα από αυτά, ο Λάβαν πήρε τη Λεία, την κόρη του, και την έφερε στον Ιακώβ. Και ήρθε σε αυτήν, και ο Ιακώβ δεν ήξερε ότι ήταν η Λεία.
5 Και ο Λάβαν έδωσε τη Ζελφά, την δούλη του, τη Λεία, για δούλη.
6 Και όλοι όσοι ήταν στο συμπόσιο ήξεραν τι είχε κάνει ο Λάβαν στον Ιακώβ, αλλά δεν το είπαν στον Ιακώβ.
7 Και ήρθαν όλοι οι γείτονες εκείνη τη νύχτα στο σπίτι του Ιακώβ, και έφαγαν και ήπιαν και ευφράνθηκαν, και έπαιξαν μπροστά στη Λεία με τύμπανα, και με χορούς, και ανταποκρίθηκαν μπροστά στον Ιακώβ, Ελέα, Ελέα.
8 Και ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια τους, αλλά δεν κατάλαβε τη σημασία τους· αλλά νόμιζε ότι τέτοια μπορεί να ήταν η συνήθειά τους σε αυτή τη γη.
9 Και οι γείτονες είπαν αυτά τα λόγια μπροστά στον Ιακώβ κατά τη διάρκεια της νύχτας, και όλα τα φώτα που ήταν στο σπίτι ο Λάβαν τα είχε σβήσει εκείνη τη νύχτα.
10 Και το πρωί, όταν φάνηκε η αυγή, ο Ιακώβ στράφηκε στη γυναίκα του και είδε, και να, ήταν η Λεία, η οποία ήταν ξαπλωμένη στον κόλπο του. Και ο Ιακώβ είπε: «Να, τώρα ξέρω τι είπαν οι γείτονες χθες το βράδυ, Ελιά», είπαν, «και εγώ δεν το ήξερα».
11 Και ο Ιακώβ φώναξε στον Λάβαν και του είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες; Εγώ σε υπηρέτησα για τη Ραχήλ· και γιατί με εξαπάτησες και μου έδωσες τη Λεία;
12 Και ο Λάβαν απάντησε στον Ιακώβ, λέγοντας: Δεν γίνεται έτσι σε εμάς να δίνουμε τώρα τη νεότερη πριν από τη μεγαλύτερη· αν, λοιπόν, θέλεις να πάρεις και την αδελφή της, πάρε την σε σένα για την υπηρεσία που θα μου προσφέρεις άλλα επτά χρόνια.
13 Και ο Ιακώβ έκανε έτσι, και πήρε και τη Ραχήλ για γυναίκα, και δούλεψε τον Λάβαν άλλα επτά χρόνια. Και ο Ιακώβ ήρθε και στη Ραχήλ, και αγάπησε τη Ραχήλ περισσότερο από τη Λεία, και ο Λάβαν έδωσε σε αυτήν την δούλη του Βαλλά για δούλη.
14 Και όταν ο Κύριος είδε ότι η Λεία ήταν μισητή, άνοιξε ο Κύριος την κοιλιά της, και συνέλαβε και γέννησε στον Ιακώβ τέσσερις γιους κατά τις ημέρες εκείνες.
15 Και αυτά είναι τα ονόματά τους: Ρουβήν, Συμεών, Λευί, και Ιούδας· και ύστερα από αυτό έπαψε να γεννάει.
16 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἦν ἡ Ραχήλ στείρα καὶ οὐκ ἔκανε ἀπογόνον· καὶ φθόνησεν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Λείας· καὶ ὅτε ἦν ἡ Ραχήλ ὅτι οὐκ τεκνοποιεῖν εἰδὼν τῷ Ἰακώβ, ἔλαβε τὴν δοῦλον αὐτῆς Βαλλά καὶ γέννησεν τῷ Ἰακώβ δύο υἱοὺς, τὸν Δαν καὶ τὸν Νεφθαλί.
17 Και καθώς η Λεία είδε ότι σταμάτησε να γεννάει, πήρε και τη Ζελφά τη δούλη της, και την έδωσε στον Ιακώβ για γυναίκα. Και ο Ιακώβ ήρθε στη Ζελφά, και γέννησε κι αυτή στον Ιακώβ δύο γιους, τον Γαδ και τον Ασήρ.
18 Και η Λεία συνέλαβε ξανά και γέννησε στον Ιακώβ κατά τις ημέρες εκείνες δύο γιους και μία θυγατέρα· και αυτά είναι τα ονόματά τους: Ισσάχαρ, Ζαβουλών, και η αδερφή τους Δείνα.
19 Και η Ραχήλ ήταν ακόμα στείρα κατά τις ημέρες εκείνες· και η Ραχήλ προσευχήθηκε στον Κύριο κατά τον καιρό εκείνο, και είπε: Κύριε Θεέ, θυμήσου με και επίσκεψή με, παρακαλώ· επειδή, τώρα ο άντρας μου θα με απορρίψει, επειδή δεν του γέννησα παιδιά.
20 Τώρα, Κύριε Θεέ, εισάκουσε την δέησή μου ενώπιόν σου, και δες την ταπείνωσή μου, και δώσε μου παιδιά σαν μία από τις δούλες, για να μην βαστάω πλέον το όνειδός μου.
21 Και ο Θεός την άκουσε, και άνοιξε την κοιλιά της. Και η Ραχήλ συνέλαβε και γέννησε γιο. Και είπε: Ο Κύριος αφαίρεσε το όνειδός μου. Και αποκάλεσε το όνομά του Ιωσήφ, λέγοντας: Ο Κύριος ας μου προσθέσει άλλον γιο. Και ο Ιακώβ ήταν ενενήντα ενός ετών όταν τον γέννησε.
22 ἐκεῖνο τὸν καιρόν ἡ Ρεβέκκα, ἔστειλε πρὸς τὸν Ἰακώβ τὴν τροφό της, Δεββώραν, θυγατέρα τοῦ Οὖζ, καὶ δύο ἀπὸ τοῖς δοῦλοι τοῦ Ἰσαάκ.
23 Και ήρθαν στον Ιακώβ στη Χαρράν και του είπαν: Η Ρεβέκκα μας έστειλε σε σένα για να επιστρέψεις στο σπίτι του πατέρα σου στη γη Χαναάν. Και ο Ιακώβ τους άκουσε σε αυτό που είχε πει η μητέρα του.
24 Εκείνο τον καιρό, συμπληρώθηκαν τα άλλα επτά χρόνια, που ο Ιακώβ υπηρέτησε τον Λάβαν για τη Ραχήλ· και αφού πέρασαν δεκατέσσερα χρόνια από τότε που κατοικούσε στη Χαρράν, ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: «Δώσε μου τις γυναίκες μου και άφησέ με να φύγω, για να πάω στη γη μου· γιατί δες, η μητέρα μου έστειλε σε μένα από τη γη Χαναάν να επιστρέψω στο σπίτι του πατέρα μου».
25 Και ο Λάβαν του είπε: Όχι έτσι, σε παρακαλώ· αν βρήκα εύνοια μπροστά σου, μη με εγκαταλείψεις· όρισέ μου τον μισθό σου, και θα τον δώσω, και θα μείνω μαζί μου.
26 Και ο Ιακώβ του είπε: «Αυτό θα μου δώσεις για μισθό: Σήμερα θα περάσω μέσα από όλο το κοπάδι σου και θα αφαιρέσω από αυτά κάθε πρόβατο που είναι διάστικτο και κηλιδωμένο, και κάθε μελαχρινό από τα πρόβατα και τα κατσίκια. Και αν κάνεις αυτό για μένα, θα επιστρέψω και θα βοσκήσω το κοπάδι σου και θα τα φυλάξω όπως πρώτα».
27 Και ο Λάβαν έκανε έτσι· και ο Λάβαν πήρε από το κοπάδι του όλα όσα είχε πει ο Ιακώβ, και τα έδωσε σε αυτόν.
28 Και ο Ιακώβ έδωσε όλα όσα είχε αφαιρέσει από το ποίμνιο του Λάβαν στα χέρια των γιων του· και ο Ιακώβ έβοσκε τα υπόλοιπα ποίμνια του Λάβαν.
29 Και καθώς οι δούλοι του Ισαάκ, που είχε στείλει στον Ιακώβ, είδαν ότι ο Ιακώβ δεν θα επέστρεφε μαζί τους στη γη Χαναάν προς τον πατέρα του, έφυγαν από αυτόν και επέστρεψαν στη γη Χαναάν.
30 Και η Δεββώρα έμεινε μαζί με τον Ιακώβ στη Χαρράν, και δεν επέστρεψε μαζί με τους δούλους του Ισαάκ στη γη Χαναάν· και η Δεββώρα κατοίκησε μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά του Ιακώβ στη Χαρράν.
31 Και ο Ιακώβ υπηρέτησε τον Λάβαν άλλα έξι χρόνια· και όταν τα πρόβατα γεννούσαν, ο Ιακώβ απομάκρυνε από αυτά τα στίγματα και τις κηλίδες, όπως είχε αποφασίσει με τον Λάβαν· και ο Ιακώβ έκανε έτσι

στον Λάβαν για έξι χρόνια· και ο άνθρωπος αυξήθηκε πολύ, και απέκτησε βόδια και δούλες και δούλους, καμήλες και γαϊδούρια.
32 Και ο Ιακώβ είχε διακόσια κοπάδια βοοειδών· και τα βοοειδή του ήταν μεγάλα και ωραία στην όψη, και πολύ καρποφόρα· και όλες οι οικογένειες των γιων των ανθρώπων επιθυμούσαν να αποκτήσουν από τα βοοειδή του Ιακώβ, επειδή ήταν υπερβολικά πλούσια.
33 Και πολλοί από τους γιους των ανθρώπων έρχονταν να προμηθευτούν από τα ποίμνια του Ιακώβ· και ο Ιακώβ τους έδινε ένα πρόβατο για έναν δούλο ή μια δούλη ή για ένα γαϊδούρι ή μια καμήλα· ή ό,τι ήθελε ο Ιακώβ από αυτούς, του το έδιναν.
34 Και ο Ιακώβ απέκτησε πλούτη και δόξα και περιουσία μέσω αυτών των συναλλαγών με τους γιους των ανθρώπων· και οι γιοι του Λάβαν τον ζήλευαν για αυτή την τιμή.
35 Και με το πέρασμα του χρόνου άκουσε τα λόγια των γιων του Λάβαν, που έλεγαν: Ο Ιακώβ πήρε όλα όσα ήταν του πατέρα μας, και από αυτά που ήταν του πατέρα μας απέκτησε όλη αυτή τη δόξα.
36 Και ο Ιακώβ είδε το πρόσωπο του Λάβαν και των παιδιών του, και ιδού, δεν ήταν απέναντί του όπως ήταν πριν από εκείνες τις ημέρες.
37 Και εμφανίστηκε Κύριος στον Ιακώβ μετά τη λήξη των έξι ετών, και του είπε: Σήκω, βγες από αυτή τη γη, και επίστρεψε στη γη της γενέτειράς σου, και εγώ θα είμαι μαζί σου.
38 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε εκείνη την εποχή και έβαλε τα παιδιά του και τις γυναίκες του και όλα τα υπάρχοντά του πάνω σε καμήλες, και βγήκε έξω για να πάει στη γη Χαναάν προς τον πατέρα του τον Ισαάκ.
39 Και ο Λάβαν δεν ήξερε ότι ο Ιακώβ είχε φύγει μακριά του· επειδή, ο Λάβαν εκείνη την ημέρα ήταν κουρεύοντας τα πρόβατα.
40 Και η Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα του πατέρα της, και τα πήρε και τα έκρυψε πάνω στην καμήλα, στην οποία καθόταν, και συνέχισε.
41 Και αυτός είναι ο τρόπος των εικόνων: να παίρνεις έναν άνθρωπο που είναι ο πρωτότοκος και να τον σφάζεις και να αφαιρείς τις τρίχες από το κεφάλι του, και να παίρνεις αλάτι και να αλατίζεις το κεφάλι και να το αλείφεις με λάδι, έπειτα να παίρνεις μια μικρή πλάκα από χαλκό ή μια πλάκα από χρυσό και να γράφεις το όνομα πάνω της, και να βάζεις την πλάκα κάτω από τη γλώσσα του, και να παίρνεις το κεφάλι με την πλάκα κάτω από τη γλώσσα και να την βάζεις στο σπίτι, και να ανάβεις φώτα μπροστά της και να προσκυνάς σε αυτήν.
42 Και την ώρα που προσκυνούν, τους μιλάει για όλα τα ζητήματα που του ζητούν, μέσω της δύναμης του ονόματος που είναι γραμμένο σε αυτό.
43 Και μερικοί τα κατασκευάζουν σε μορφές ανθρώπων, από χρυσάφι και ασήμι, και πηγαίνουν σε αυτά σε χρόνους που γνωρίζουν, και τα σχήματα δέχονται την επίδραση των άστρων, και τους λένε μελλοντικά πράγματα, και με αυτόν τον τρόπο ήταν τα είδωλα που έκλεψε η Ραχήλ από τον πατέρα της.
44 Και η Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα αυτά, που ήταν του πατέρα της, για να μην μάθει ο Λάβαν από αυτά πού είχε πάει ο Ιακώβ.
45 Και ο Λάβαν γύρισε στο σπίτι και ρώτησε για τον Ιακώβ και το σπίτι του, και δεν βρέθηκε. Και ο Λάβαν αναζήτησε τα είδωλά του για να μάθει πού είχε πάει ο Ιακώβ, και δεν τα βρήκε. Και πήγε σε άλλα είδωλα, και τα ρώτησε, και του είπαν ότι ο Ιακώβ είχε φύγει από αυτόν στον πατέρα του, στη γη Χαναάν.
46 Και αφού σηκώθηκε ο Λάβαν, πήρε τους αδελφούς του και όλους τους δούλους του και βγήκε έξω και καταδίωξε τον Ιακώβ, και τον πρόλαβε στο όρος Γαλαάδ.
47 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Τι μου έκανες, ώστε να φύγεις και να με εξαπατήσεις, και να οδηγήσεις τις θυγατέρες μου και τα παιδιά τους ως αιχμαλώτους με μάχαιρα;
48 Και δεν με άφησες να τους φιλήσω και να τους αποχαιρετήσω με χαρά, και έκλεψες τους θεούς μου και έφυγες.
49 Και ο Ιακώβ απάντησε στον Λάβαν, λέγοντας: Επειδή, φοβόμουν μήπως πάρεις τις θυγατέρες σου από μένα με τη βία· και τώρα, σε όποιον βρεις τους θεούς σου, θα πεθάνει.
50 Και ο Λάβαν αναζήτησε τα είδωλα και εξέτασε όλες τις σκηνές και τα έπιπλα του Ιακώβ, αλλά δεν τα βρήκε.
51 Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Θα κάνουμε διαθήκη, και θα είναι μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σε σένα· αν ταλαιπωρήσεις τις θυγατέρες μου ή πάρεις άλλες γυναίκες εκτός από τις θυγατέρες μου, ο Θεός θα είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα σε αυτό το πράγμα.
52 Και πήραν πέτρες και έκαναν σωρό· και είπε ο Λάβαν: Αυτός ο σωρός είναι μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σε σένα· γι' αυτό και ονόμασε αυτό Γαλαάδ.
53 Και ο Ιακώβ και ο Λάβαν πρόσφεραν θυσία στο βουνό, και έφαγαν εκεί κοντά στον σωρό, και έμειναν όλη τη νύχτα στο βουνό. Και ο Λάβαν σηκώθηκε νωρίς το πρωί, και έκλαψε μαζί με τις θυγατέρες του, και τις φίλησε, και επέστρεψε στον τόπο του.
54 Και έσπευσε και απέστειλε τον γιο του τον Βεώρ, που ήταν δεκαεπτά ετών, και τον Αβιχώρωφ, τον γιο του Ουζ, γιου του Ναχώρ, και μαζί τους δέκα άνδρες.
55 Και έσπευσαν και πήγαν και πέρασαν από τον δρόμο μπροστά από τον Ιακώβ, και ήρθαν από άλλο δρόμο στη γη Σηείρ.
56 Και ήρθαν στον Ησαύ και του είπαν: Έτσι λέει ο αδελφός σου και συγγενής, ο αδελφός της μητέρας σου, Λάβαν, ο γιος του Βαθουήλ, λέγοντας:
57 άκουσες τι μου έκανε ο αδελφός σου Ιακώβ; Αυτός ήρθε πρώτα σε μένα γυμνός και άξεστος; Και εγώ πήγα να τον συναντήσω και τον έφερα στο σπίτι μου με τιμές, και τον μεγάλωσα, και του έδωσα τις δύο θυγατέρες μου για γυναίκες, και δύο από τις δούλες μου;
58 Και ο Θεός τον ευλόγησε εξαιτίας μου, και αυξήθηκε υπερβολικά, και απέκτησε γιους, θυγατέρες και δούλες.
59 Έχει επίσης ένα τεράστιο ζωικό κεφάλαιο από κοπάδια και αγέλες, καμήλες και γαϊδούρια, επίσης ασήμι και χρυσάφι σε αφθονία· και όταν είδε ότι ο πλούτος του αυξήθηκε, με άφησε ενώ εγώ πήγα να κουρέψω τα πρόβατά μου, και σηκώθηκε και έφυγε κρυφά.
60 Και ανέβασε τις γυναίκες και τα παιδιά του πάνω σε καμήλες, και πήρε μακριά όλα τα ζώα του και την περιουσία που απέκτησε στη γη μου, και σήκωσε το πρόσωπό του για να πάει στον πατέρα του Ισαάκ, στη γη Χαναάν.

61 Και δεν με άφησε να φιλήσω τις κόρες μου και τα παιδιά τους, και οδήγησε τις κόρες μου ως αιχμάλωτες που τις πήρε με σπαθί, και έκλεψε επίσης τους θεούς μου και τράπηκε σε φυγή.
62 Και τώρα τον άφησα στο βουνό του ρυακιού Ιαβούκ, αυτόν και όλα όσα του ανήκουν· δεν του λείπει τίποτα.
63 Εἰ ἐὰν ἐπιθυμεῖς νὰ ἀπελθῇς πρὸς αὐτὸν, ὑπάγη τότε καὶ ἐκεῖ θελεῖς αὐτὸν καὶ ποιήσεις αὐτὸν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἦλθον οἱ ἀγγέλοι τοῦ Λάβαν καὶ ἀπήγγειλαν πρ
64 Και ο Ησαύ άκουσε όλα τα λόγια των μηνυτών του Λάβαν, και οργίστηκε σφόδρα εναντίον του Ιακώβ, και θυμήθηκε το μίσος του, και ο θυμός του έκαιγε μέσα του.
65 Και ο Ησαύ έσπευσε και πήρε τα παιδιά του και τους δούλους του και τις ψυχές του οίκου του, εξήντα άνδρες, και πήγε και συγκέντρωσε όλους τους γιους του Σηείρ του Χορραίου και τον λαό τους, τριακόσιους σαράντα άνδρες· και πήρε όλους αυτούς τους τετρακόσιους άνδρες με γυμνά ξίφη, και πήγε στον Ιακώβ για να τον πατάξει.
66 Και ο Ησαύ μοίρασε αυτόν τον αριθμό σε πολλά μέρη, και πήρε τους εξήντα άνδρες από τα παιδιά του και τους δούλους του και τις ψυχές του σπιτικού του ως έναν αρχηγό, και τους έδωσε στον Ελιφάς, τον μεγαλύτερο γιο του.
67 Και τα υπόλοιπα κεφάλια τα έδωσε στους έξι γιους του Σηείρ του Χορραίου, και έβαλε τον καθένα πάνω στις γενιές και τα παιδιά του.
68 Και ολόκληρο το στρατόπεδο αυτό πήγε όπως ήταν, και ο Ησαύ πήγε ανάμεσά τους προς τον Ιακώβ, και τους οδήγησε με ταχύτητα.
69 Και οι αγγελιοφόροι του Λάβαν αναχώρησαν από τον Ησαύ και πήγαν στη γη Χαναάν, και ήρθαν στο σπίτι της Ρεβέκκας, της μητέρας του Ιακώβ και του Ησαύ.
70 καὶ εἶπαν αὐτῇ λέγοντες· Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἡσαῦ ἐπορεύθη ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰακώβ μετὰ τετρακοσίων ἀνδρῶν· ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται, καὶ ἐπέλει ἐναντίον αὐτοῦ πολέμῳ καὶ πατάξῃ αὐτὸν καὶ ἁρπάξει πάντα ὅσα ἔχει.
71 καὶ ἔσπευσεν ἡ Ρεβέκκα καὶ ἔστειλε ἑβδομήκοντα δύο ἀνδρὰς ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ Ἰσαάκ εἰς προϋπαντήσαντα τὸν Ἰακώβ ἐν τῷ ὁδῷ· γὰρ εἶπεν· ἴσως ὁ Ἡσαῦ πολεμήσεται ἐν τῷ ὁδῷ
72 Και οι αγγελιοφόροι αυτοί βγήκαν στον δρόμο για να συναντήσουν τον Ιακώβ, και τον συνάντησαν στον δρόμο του χειμάρρου, απέναντι από το χείμαρρο Ιαβούκ. Και ο Ιακώβ, βλέποντάς τους, είπε: «Αυτό το στρατόπεδο είναι προορισμένο σε μένα από τον Θεό». Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Μαχναϊμ.
73 καὶ ἐγνώρισεν ὁ Ἰακώβ πάντα τὸν λαὸν τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ ἐγκάλεσεν αὐτοὺς καὶ ἦλθεν μετ᾽ αὐτῶν. καὶ ἐρώτησεν αὐτοὺς Ἰακώβ περὶ τοῦ πατρός αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν· �
74 Και οι αγγελιοφόροι αυτοί είπαν στον Ιακώβ: Ρεβέκκα, η μητέρα σου, μας έστειλε σε σένα, λέγοντας: Άκουσα, γιε μου, ότι ο αδελφός σου ο Ησαύ βγήκε εναντίον σου στο δρόμο μαζί με άντρες από τους γιους του Σηείρ του Χορραίου.
75 Και γι' αυτό, γιε μου, άκουσε τη φωνή μου και δες με τη συμβουλή σου τι θα κάνεις· και όταν ανέβει σε εσένα, ικέτευσέ τον, και μην του μιλήσεις απερίσκεπτα, και δώσε του ένα δώρο από ό,τι έχεις, και από ό,τι σε ευνόησε ο Θεός.
76 Και όταν σε ρωτήσει για τις υποθέσεις σου, μην του κρύψεις τίποτα, ίσως αποστρέψει την οργή του εναντίον σου και έτσι σώσεις την ψυχή σου, εσένα και όλα όσα σου ανήκουν, γιατί είναι καθήκον σου να τον τιμάς, γιατί είναι ο μεγαλύτερος αδελφός σου.
77 Και καθώς ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια της μητέρας του, τα οποία του είπαν οι αγγελιοφόροι, ύψωσε τη φωνή του και έκλαψε πικρά, και έκανε όπως τον πρόσταξε η μητέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

1 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο ο Ιακώβ έστειλε αγγελιοφόρους στον αδελφό του τον Ησαύ, προς τη γη Σηείρ, και του μίλησε λόγια δέησης.
2 Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Έτσι θα πείτε στον κύριό μου τον Ησαύ: Έτσι λέει ο δούλος σου ο Ιακώβ: Ας μη νομίζει ο κύριός μου ότι η ευλογία του πατέρα μου, με την οποία με ευλόγησε, ωφέλησε σε μένα.
3 Διότι ήμην είκοσι χρόνια μετά του Λάβαν, και με απάτησε και άλλαξε τον μισθό μου δέκα φορές, όπως όλα αυτά έχουν ήδη ειπωθεί στον κύριό μου.
4 Και τον υπηρέτησα στο σπίτι του με μεγάλη κόπο· και ο Θεός είδε αργότερα την ταλαιπωρία μου, τον κόπο μου και το έργο των χεριών μου, και με έκανε να βρω χάρη και εύνοια ενώπιόν του.
5 Και ύστερα από αυτό, χάρη στο μέγα έλεος και τη χάρη του Θεού, απέκτησα βόδια και γαϊδούρια και βοοειδή, και δούλους και δούλες.
6 Και τώρα έρχομαι στη γη μου και στο σπίτι μου, στον πατέρα μου και στη μητέρα μου, που είναι στη γη Χαναάν· και έστειλα να αναγγείλω στον κύριό μου όλα αυτά, για να βρω εύνοια ενώπιον του κυρίου μου, ώστε να μην φανταστεί ότι εγώ ο ίδιος απέκτησα πλούτο ή ότι η ευλογία με την οποία με ευλόγησε ο πατέρας μου με ωφέλησε.
7 Και οι αγγελιοφόροι εκείνοι πήγαν στον Ησαύ, και τον βρήκαν στα όρια της γης Εδώμ, πηγαίνοντας προς τον Ιακώβ. Και τετρακόσιοι άνδρες από τους γιους του Σηείρ του Χορραίου στέκονταν με γυμνωμένα ξίφη.
8 Και οι αγγελιοφόροι του Ιακώβ ανήγγειλαν στον Ησαύ όλα τα λόγια που τους είχε πει ο Ιακώβ για τον Ησαύ.
9 Και ο Ησαύ απάντησε σ' αυτούς με υπερηφάνεια και περιφρόνηση, και τους είπε: Ασφαλώς άκουσα και αληθινά μου διηγήθηκαν τι έκανε ο Ιακώβ στον Λάβαν, που τον ύψωσε στο σπίτι του και του έδωσε τις θυγατέρες του για γυναίκες, και γέννησε γιους και θυγατέρες, και αύξησε υπερβολικά τον πλούτο και τα πλούτη στο σπίτι του Λάβαν με τα υπάρχοντά του.
10 Και όταν είδε ότι ο πλούτος του ήταν άφθονος και ο πλούτος του μεγάλος, έφυγε με όλα τα υπάρχοντά του από το σπίτι του Λάβαν, και πήρε τις κόρες του Λάβαν μακριά από το πρόσωπο του πατέρα τους, σαν αιχμαλώτους που πιάστηκαν με σπαθί χωρίς να του το πουν.
11 Και όχι μόνο στον Λάβαν έκανε έτσι ο Ιακώβ, αλλά και σε μένα έκανε έτσι, και δύο φορές με υποσκέλησε, και θα σιωπήσω;
12 Τώρα, λοιπόν, ήρθα σήμερα με τα στρατόπεδά μου σε συνάντησή του, και θα κάνω σε αυτόν σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς μου.

13 Και οι αγγελιοφόροι επέστρεψαν και ήρθαν στον Ιακώβ και του είπαν: Ήρθαμε στον αδελφό σου, τον Ησαύ, και του είπαμε όλα τα λόγια σου· και έτσι μας απάντησε· και δες, έρχεται σε συνάντησή σου με τετρακόσιους άνδρες.
14 Τώρα λοιπόν, γνώρισε και δες τι θα κάνεις, και προσευχήσου ενώπιον του Θεού να σε ελευθερώσει από αυτόν.
15 Και όταν άκουσε ο Ιακώβ τα λόγια του αδελφού του, που είχε πει στους αγγελιοφόρους του Ιακώβ, φοβήθηκε πολύ και στενοχωρήθηκε.
16 Και ο Ιακώβ προσευχήθηκε στον Κύριο τον Θεό του, και είπε: Κύριε, Θεέ των πατέρων μου, του Αβραάμ και του Ισαάκ, εσύ μου είπες, όταν έβγαινα από το σπίτι του πατέρα μου, λέγοντας:
17 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός του πατέρα σου Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ. Σε σένα δίνω αυτή τη γη και το σπέρμα σου μετά από σένα. Θα κάνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού. Θα απλωθείς στα τέσσερα μέρη του ουρανού. Και σε σένα και στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.
18 Και έστησες τα λόγια σου, και μου έδωσες πλούτη και παιδιά και κτήνη, όπως τα μέγιστα θέλω της καρδιάς μου έδωσες στον δούλο σου· μου έδωσες όλα όσα σου ζήτησα, ώστε να μην στερηθώ τίποτα.
19 Και ύστερα μου είπες: Γύρνα στους γονείς σου και στον τόπο της γέννησής σου, και θα σε ευημερήσω.
20 Και τώρα που ήρθα, και με ελευθέρωσες από τον Λάβαν, θα πέσω στα χέρια του Ησαύ, ο οποίος θα με θανατώσει, μάλιστα, μαζί με τις μητέρες των παιδιών μου.
21 Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ, λύτρωσέ με, παρακαλώ, και από τα χέρια του αδελφού μου του Ησαύ, επειδή τον φοβάμαι πολύ.
22 καὶ ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχει δικαιοσύνη ἐν ἐμοῖς, ποιήσεται χάριν τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ πατρός μου Ἰσαάκ.
23 Διότι γνωρίζω ότι με καλοσύνη και έλεος απέκτησα αυτόν τον πλούτο· τώρα, λοιπόν, σε παρακαλώ να με ελευθερώσεις σήμερα με την καλοσύνη σου και να μου απαντήσεις.
24 Και έπαυσε ο Ιακώβ να προσεύχεται στον Κύριο, και χώρισε τον λαό που ήταν μαζί του, μαζί με τα ποίμνια και τα βόδια, σε δύο στρατόπεδα· και το μισό το έδωσε στον Δαμεσέκ, γιο του Ελιέζερ, δούλου του Αβραάμ, για στρατόπεδο, μαζί με τα παιδιά του· και το άλλο μισό το έδωσε στον αδελφό του, τον Ελιανού, γιο του Ελιέζερ, για στρατόπεδο μαζί με τα παιδιά του.
25 Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Να μένετε σε απόσταση από τα στρατόπεδά σας, και να μην πλησιάζετε πολύ ο ένας τον άλλον· και αν ο Ησαύ έρθει σε ένα στρατόπεδο και το σκοτώσει, το άλλο στρατόπεδο που είναι σε απόσταση από αυτό θα διαφύγει.
26 Και ο Ιακώβ έμεινε εκεί εκείνη τη νύχτα, και όλη τη νύχτα έδωσε στους δούλους του οδηγίες σχετικά με τις δυνάμεις και τα παιδιά του.
27 Και ο Κύριος άκουσε την προσευχή του Ιακώβ εκείνη την ημέρα, και τότε ο Κύριος έσωσε τον Ιακώβ από τα χέρια του αδελφού του Ησαύ.
28 Και απέστειλε Κύριος τρεις αγγέλους από τους αγγέλους του ουρανού, και προπορεύθησαν του Ησαύ και ήλθαν προς αυτόν.
29 Και ούτοι οι άγγελοι εφάνηκαν εις τον Ησαύ και τον λαόν αυτού ως δύο χιλιάδες άνδρες, ιππεύοντες επί ιππέων, εφοδιασμένοι με πάσης φύσεως πολεμικά όργανα, και εφάνηκαν ενώπιον του Ησαύ και πάντων των ανδρών αυτού χωρισμένοι σε τέσσερα στρατόπεδα, με τέσσερις αρχηγούς.
30 Και ένα στρατόπεδο προχώρησε και βρήκε τον Ησαύ να έρχεται με τετρακόσιους άνδρες προς τον αδελφό του Ιακώβ. Και αυτό το στρατόπεδο έτρεξε προς τον Ησαύ και τον λαό του και τους τρόμαξε. Και ο Ησαύ έπεσε από το άλογο τρομοκρατημένος, και όλοι οι άνδρες του αποχώρησαν από αυτόν σε εκείνο τον τόπο, επειδή φοβήθηκαν πολύ.
31 Και ολόκληρο το στρατόπεδο φώναξε πίσω τους, καθώς έφευγαν από τον Ησαύ· και όλοι οι πολεμιστές άνδρες αποκρίθηκαν, λέγοντας:
32 Βεβαίως, εμείς είμαστε δούλοι του Ιακώβ, ο οποίος είναι δούλος του Θεού, και ποιος μπορεί τότε να μας αντισταθεί; Και ο Ησαύ είπε προς αυτούς: Ω, λοιπόν, ο κύριός μου και αδελφός μου Ιακώβ είναι ο κύριός σας, τον οποίο δεν έχω δει εδώ και είκοσι χρόνια, και τώρα που ήρθα σήμερα να τον δω, μου φέρεστε έτσι;
33 Και οι άγγελοι του απεκρίθησαν, λέγοντας: Ζει Κύριος, δεν ήταν ο Ιακώβ, για τον οποίο λες ότι είσαι αδελφός σου; Δεν αφήσαμε ούτε έναν να απομείνει από σένα και από τον λαό σου, αλλά μόνο εξαιτίας του Ιακώβ δεν θα κάνουμε τίποτα σε αυτούς.
34 Και το στρατόπεδο αυτό πέρασε από τον Ησαύ και τους άνδρες του και αναχώρησε. Και ο Ησαύ και οι άνδρες του είχαν απομακρυνθεί από αυτούς περίπου μια λεύγα, όταν το δεύτερο στρατόπεδο ήρθε εναντίον του με κάθε είδους όπλα· και έκαναν κι αυτοί στον Ησαύ και στους άνδρες του όπως είχε κάνει σε αυτούς το πρώτο στρατόπεδο.
35 Και αφού άφησαν το στρατόπεδο να προχωρήσει, ιδού, το τρίτο στρατόπεδο ήρθε προς αυτόν, και όλοι τρομοκρατήθηκαν, και ο Ησαύ έπεσε από το άλογο, και ολόκληρο το στρατόπεδο φώναξε, και είπε: Σίγουρα είμαστε δούλοι του Ιακώβ, του δούλου του Θεού, και ποιος μπορεί να μας αντισταθεί;
36 Και ο Ησαύ απάντησε ξανά σ' αυτούς, λέγοντας: Ω, λοιπόν, Ιακώβ, κύριός μου και κύριός σας είναι αδελφός μου· και είκοσι χρόνια δεν είδα το πρόσωπό του· και άκουσα σήμερα ότι έρχεται· σήμερα πήγα να τον συναντήσω· και έτσι μου κάνετε;
37 Και αποκρίθηκαν προς αυτόν και είπαν προς αυτόν: Ζει Κύριος, δεν ήταν ο Ιακώβ αδελφός σου, όπως είπες; Δεν αφήσαμε υπόλοιπο από σένα και από τους άνδρες σου; Αλλά, εξαιτίας του Ιακώβ, για τον οποίο λες ότι είναι αδελφός σου, δεν θα αναμειχθούμε μαζί σου ούτε με τους άνδρες σου.
38 Και το τρίτο στρατόπεδο πέρασε κι αυτό από κοντά τους, και αυτός συνέχισε το δρόμο του με τους άνδρες του προς τον Ιακώβ, όταν το τέταρτο στρατόπεδο ήρθε προς αυτόν, και έκαναν κι αυτοί σε αυτόν και στους άνδρες του όπως είχαν κάνει οι άλλοι.
39 Και καθώς ο Ησαύ είδε το κακό που έκαναν οι τέσσερις άγγελοι σε αυτόν και στους άνδρες του, φοβήθηκε πολύ τον αδελφό του Ιακώβ, και πήγε να τον προϋπαντήσει με ειρήνη.
40 καὶ ἔκρυψεν ὁ Ἠσαῦ τὸ μίσος αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰακώβ, ὅτι φοβᾶτο τὴν ζωήν αὐτοῦ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ τέσσαρες στρατοπεδεῖς ἦσαν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰακώβ.

41 Και ο Ιακώβ έμεινε εκείνη τη νύχτα μαζί με τους δούλους του στα στρατόπεδά τους, και αποφάσισε με τους δούλους του να δώσει στον Ησαύ ένα δώρο από όλα όσα είχε μαζί του, και από όλη την περιουσία του· και ο Ιακώβ σηκώθηκε το πρωί, αυτός και οι άνδρες του, και διάλεξαν από τα κτήνη ένα δώρο για τον Ησαύ.
42 Και τούτο είναι το ποσό των δώρων, που ο Ιακώβ διάλεξε από το ποίμνιο του για να δώσει στον αδελφό του τον Ησαύ· και διάλεξε από τα ποίμνια διακόσια σαράντα κεφάλια, και διάλεξε από τις καμήλες και τα γαϊδούρια τριάντα από κάθε ένα, και από τα βόδια διάλεξε πενήντα μοσχάρια.
43 Και τους έβαλε όλους σε δέκα κοπάδια, και έβαλε κάθε είδος χωριστά, και τους παρέδωσε στα χέρια δέκα δούλων του, κάθε κοπάδι χωριστά.
44 Και τους πρόσταξε, και τους είπε: Κρατήστε απόσταση ο ένας από τον άλλον, και βάλτε απόσταση ανάμεσα στα κοπάδια· και όταν σας συναντήσει ο Ησαύ και οι μετ' αυτού και σας ρωτήσει, λέγοντας: Τίνος είσαι; και πού πηγαίνεις; και σε τίνος ανήκουν όλα αυτά πριν από εσάς; θα τους πείτε: Είμαστε δούλοι του Ιακώβ, και ερχόμαστε να συναντήσουμε τον Ησαύ με ειρήνη· και ιδού, ο Ιακώβ έρχεται πίσω μας.
45 Και αυτό που είναι μπροστά μας είναι ένα δώρο που στάλθηκε από τον Ιακώβ στον αδελφό του τον Ησαύ.
46 Και αν σας πουν: Γιατί καθυστερεί πίσω σας, από το να έρθει να συναντήσει τον αδελφό του και να δει το πρόσωπό του; Τότε θα τους πείτε: Σίγουρα έρχεται με χαρά πίσω μας για να συναντήσει τον αδελφό του· επειδή, είπε: Θα τον εξευμενίσω με το δώρο που θα του φέρω, και μετά από αυτό θα δω το πρόσωπό του, ίσως με δεχτεί.
47 Και όλα τα δώρα πέρασαν στα χέρια των δούλων του, και πήγαν μπροστά του εκείνη την ημέρα, και διανυκτέρευσε εκείνη τη νύχτα με τα στρατόπεδά του κοντά στα όρια του χειμάρρου Ιαβούκ. Και σηκώθηκε στη μέση της νύχτας, και πήρε τις γυναίκες του και τις δούλες του, και όλα τα υπάρχοντά του, και τα πέρασε εκείνη τη νύχτα πάνω από το πέρασμα Ιαβούκ.
48 Και καθώς πέρασε όλα τα υπάρχοντά του πάνω από το ρυάκι, ο Ιακώβ έμεινε μόνος του· και τον συνάντησε ένας άνθρωπος· και πάλεψε μαζί του εκείνη τη νύχτα μέχρι την αυγή· και η κοιλότητα του μηρού του Ιακώβ εξασθένησε από την πάλη μαζί του.
49 Και κατά την αυγή ο άνθρωπος άφησε εκεί τον Ιακώβ, και τον ευλόγησε και αναχώρησε. Και ο Ιακώβ πέρασε το ρυάκι κατά την αυγή, και στάθηκε στον μηρό του.
50 Και ο ήλιος ανέτειλε πάνω του, αφού πέρασε το ρυάκι, και έφτασε στον τόπο των ζώων και των παιδιών του.
51 Και προχώρησαν μέχρι το μεσημέρι, και ενώ αυτοί προχωρούσαν, τα δώρα περνούσαν μπροστά τους.
52 Και ο Ιακώβ σήκωσε τα μάτια του και είδε, και να, ο Ησαύ ερχόταν από μακριά, μαζί με πολλούς άνδρες, περίπου τετρακόσιους. Και ο Ιακώβ φοβήθηκε πολύ τον αδελφό του.
53 Και ο Ιακώβ έσπευσε και μοίρασε τα παιδιά του στις γυναίκες του και στις δούλες του· και την κόρη του, τη Δείνα, την έβαλε σε ένα κιβώτιο, και την παρέδωσε στα χέρια των δούλων του.
54 Και πέρασε μπροστά από τα παιδιά του και τις γυναίκες του για να συναντήσει τον αδελφό του, και προσκύνησε μέχρι τη γη, μάλιστα προσκύνησε επτά φορές μέχρις ότου πλησίασε τον αδελφό του. Και ο Θεός έκανε τον Ιακώβ να βρει χάρη και εύνοια μπροστά στον Ησαύ και στους άνδρες του, επειδή ο Θεός είχε εισακούσει την προσευχή του Ιακώβ.
55 Και ο φόβος και ο τρόμος του Ιακώβ έπεσαν πάνω στον αδελφό του τον Ησαύ· επειδή, ο Ησαύ φοβήθηκε πολύ τον Ιακώβ για όσα έκαναν οι άγγελοι του Θεού στον Ησαύ· και η οργή του Ησαύ εναντίον του Ιακώβ μετατράπηκε σε έλεος.
56 Και καθώς ο Ησαύ είδε τον Ιακώβ να τρέχει προς αυτόν, έτρεξε κι αυτός προς αυτόν και τον αγκάλιασε, και έπεσε στον τράχηλό του, και φιλήθηκαν και έκλαψαν.
57 Και ο Θεός έβαλε φόβο και καλοσύνη στον Ιακώβ στις καρδιές των ανδρών που ήρθαν με τον Ησαύ· και αυτοί φίλησαν τον Ιακώβ και τον αγκάλιασαν.
58 Και ο Ελιφάς, ο γιος του Ησαύ, έκλαψε μαζί με τους τέσσερις αδελφούς του, τους γιους του Ησαύ, μαζί με τον Ιακώβ, και τον φίλησαν και τον αγκάλιασαν, επειδή ο φόβος του Ιακώβ είχε πέσει πάνω τους όλους.
59 Και ο Ησαύ σήκωσε τα μάτια του και είδε τις γυναίκες με τα παιδιά τους, τους γιους του Ιακώβ, να περπατούν πίσω από τον Ιακώβ και να προσκυνούν τον Ησαύ κατά μήκος του δρόμου.
60 Και ο Ησαύ είπε στον Ιακώβ: Ποιοι είναι αυτοί μαζί σου, αδελφέ μου; Είναι παιδιά σου ή δούλοι σου; Και ο Ιακώβ απάντησε στον Ησαύ και είπε: Αυτά είναι παιδιά μου, που ο Θεός έδωσε στον δούλο σου.
61 καὶ ἐνῷ ἐλάλει ὁ Ἰακώβ πρὸς Ἡσαῦ καὶ πρὸς ἀνὴρ αὐτοῦ, ὁ Ἡσαῦ ἦν ὅλο τὸ στρατόπεδον καὶ εἶπεν πρὸς Ἰακώβ· ἀπὸ ποῦ ἔλαβες ὅλο τὸ στρατόπεδον, ὅτι συνάντησα χθές τὴν νύκτα; καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ· ὅτι ἔλαβον χάριν ἐνώπιον τοῦ κυρίου μου, αὐτὸ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου.
62 Και τα δώρα ήρθαν μπροστά στον Ησαύ· και ο Ιακώβ πίεσε τον Ησαύ, λέγοντας: Πάρε, παρακαλώ, τα δώρα που έφερα στον κύριό μου· και ο Ησαύ είπε: Γιατί είναι αυτός ο σκοπός μου; Κράτα για τον εαυτό σου όσα έχεις.
63 Και ο Ιακώβ είπε: «Έχω υποχρέωση να σου δώσω όλα αυτά, αφού είδα το πρόσωπό σου, για να ζήσεις ακόμα εν ειρήνη».
64 καὶ ὁ Ἡσαῦ ἠνησήθη νὰ δεχθῇ τὸ δῶρον· καὶ ὁ Ἰακὴβ εἶπεν αὐτῷ· ἂν ἔχω εὐρῇ χάριν ἐνώπιόν σου, δέξου τὸ δῶρον μου ἐκ τῆς χειρός μου· ὅτι ἦν ὁρῶς τὸ πρόσωπόν σου ὡς θεὸς πρόσωπον, ὅτι ἦν εὐαρεστημένος ἐπὶ ἐμοῦ.
65 Και ο Ησαύ έλαβε τα δώρα· και ο Ιακώβ έδωσε στον Ησαύ ασήμι και χρυσάφι και βδέλλιο, επειδή τον πίεσε τόσο πολύ, ώστε τα έλαβε.
66 Και ο Ησαύ μοίρασε τα κτήνη που ήταν στο στρατόπεδο, και το μισό το έδωσε στους άνδρες που είχαν έρθει μαζί του, επειδή είχαν έρθει με μισθό· και το άλλο μισό το παρέδωσε στα χέρια των παιδιών του.
67 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσὸν καὶ τὸ βδέλλιον ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἐλιφάς τοῦ μεγαλύτερου υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ Ἡσαῦ πρὸς Ἰακώβ· Ἂς μείνωμεν πρὸς σὲ, καὶ ὁδήγησθαι μετὰ σῶν ἕως ἔλθης μετὰ ἐμοῦ εἰς τὸν τόπον μου, καὶ κατοικήσωμεν ἐκεῖ μετὰ ἑαυτοῦ.
68 Και ο Ιακώβ απάντησε στον αδελφό του και είπε: Θα έκανα όπως μου λέει ο κύριός μου· αλλά ο κύριός μου ξέρει ότι τα παιδιά είναι τρυφερά, και τα ποίμνια και οι αγέλες με τα μικρά τους που είναι μαζί μου πηγαίνουν αργά· επειδή, αν πήγαιναν γρήγορα, όλα θα

πέθαιναν· επειδή, εσύ ξέρεις τα βάρη τους και την κούρασή τους.
69 Ας περάσει, λοιπόν, ο κύριός μου μπροστά από τον δούλο του, κι εγώ θα πορευτώ αργά για χάρη των παιδιών και του ποιμνίου, μέχρι να φτάσω στον τόπο του κυρίου μου στο Σηείρ.
70 καὶ εἶπεν ὁ Ἠσαῦ πρὸς Ἰακὴβ· Ἐγὼ ἀποθέσω μετὰ σῶ μερικὰ ἀπὸ τοῦ λαοῦ ποὺ εἶναι μετὰ σῶν, διὰ νὰ σε φροντίζω εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ βαστάζω τὸν κόπον καὶ τὸ φορτίον σου· καὶ εἶπεν· τί χρεία ἔστιν, κύριέ μου, εἰ μὴ εὑρεθῶ χάριν ἐνώπιόν σου;
71 Δες, εγώ θα έρθω σε σένα στο Σηείρ για να κατοικήσω εκεί μαζί, όπως είπες· πήγαινε λοιπόν εσύ με τον λαό σου, γιατί εγώ θα σε ακολουθήσω.
72 Και είπεν Ιακώβ ταύτα προς τον Ησαύ, δια να αποσπάσει τον Ησαύ και τους άνδρες αυτού απ' αυτού, δια να υπάγη έπειτα ο Ιακώβ εις τον οίκον του πατρός αυτού εις την γην Χαναάν.
73 Και ο Ησαύ εισάκουσε στη φωνή του Ιακώβ, και ο Ησαύ επέστρεψε με τους τετρακόσιους άνδρες που ήταν μαζί του στο δρόμο τους προς το Σηείρ. Και ο Ιακώβ και όλα τα υπάρχοντά του πήγαν εκείνη την ημέρα μέχρι την άκρη της γης Χαναάν, στα όριά της, και έμεινε εκεί λίγο καιρό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

1 Και αφού ο Ιακώβ έφυγε από τα όρια της γης, ήρθε στη γη Σαλήμ, δηλαδή στην πόλη Συχέμ, η οποία βρίσκεται στη γη Χαναάν, και αναπαύθηκε μπροστά στην πόλη.
2 Και αγόρασε ένα κομμάτι γης από τους γιους του Εμμώρ, τον λαό της γης, για πέντε σίκλους.
3 Και ο Ιακώβ έχτισε εκεί ένα σπίτι για τον εαυτό του, και έστησε εκεί τη σκηνή του, και έκανε στάβλους για τα κτήνη του· γι' αυτό και ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου Σοκχώθ.
4 Και ο Ιακώβ έμεινε στη Σοκχώθ ένα χρόνο και έξι μήνες.
5 Εκείνο τον καιρό, μερικές από τις γυναίκες των κατοίκων της γης πήγαν στην πόλη Συχέμ για να χορέψουν και να ευφρανθούν με τις κόρες των κατοίκων της πόλης. Και όταν αυτές βγήκαν έξω, τότε η Ραχήλ και η Λεία, οι γυναίκες του Ιακώβ, με τις οικογένειές τους, πήγαν κι αυτές να δουν τη χαρά των θυγατέρων της πόλης.
6 Και η Δείνα, η κόρη του Ιακώβ, πήγε κι αυτή μαζί τους και είδε τις κόρες της πόλης, και έμειναν εκεί μπροστά σε αυτές τις κόρες, ενώ όλος ο λαός της πόλης στεκόταν κοντά τους για να βλέπει τις αγαλλιάσεις τους, και όλος ο μεγάλος λαός της πόλης ήταν εκεί.
7 Και ο Συχέμ, ο γιος του Εμμώρ, ο άρχοντας της γης, στεκόταν εκεί για να τους βλέπει.
8 Και ο Συχέμ είδε τη Δείνα, τη θυγατέρα του Ιακώβ, να κάθεται με τη μητέρα της μπροστά στις θυγατέρες της πόλης· και η κόρη του άρεσε πολύ· και εκεί ρώτησε τους φίλους του και τον λαό του, λέγοντας: Τίνος θυγατέρα είναι αυτή που κάθεται ανάμεσα στις γυναίκες, την οποία δεν γνωρίζω σε αυτή την πόλη;
9 Και του είπαν: «Αυτή είναι σίγουρα η κόρη του Ιακώβ, του γιου του Ισαάκ του Εβραίου, που κατοικεί σε αυτή την πόλη από καιρό. Και όταν πληροφορήθηκαν ότι οι θυγατέρες της γης βγαίνουν για να χαρούν, πήγε μαζί με τη μητέρα της και τις δούλες της για να καθίσει ανάμεσά τους, όπως βλέπεις».
10 Και ο Συχέμ είδε τη Δείνα, την κόρη του Ιακώβ, και καθώς την κοίταξε, η ψυχή του προσηλώθηκε στη Δείνα.
11 Και έστειλε και την άρπαξαν με τη βία. Και η Δείνα ήρθε στο σπίτι του Συχέμ, και την άρπαξε με τη βία, και κοιμήθηκε μαζί της, και την ταπείνωσε, και την αγάπησε υπερβολικά, και την έβαλε στο σπίτι του.
12 Και ήρθαν και ανήγγειλαν το πράγμα στον Ιακώβ· και όταν ο Ιακώβ άκουσε ότι ο Συχέμ είχε βεβηλώσει τη Δείνα, τη θυγατέρα του, έστειλε τον Ιακώβ δώδεκα από τους δούλους του για να φέρουν τη Δείνα από το σπίτι του Συχέμ· και πήγαν και ήρθαν στο σπίτι του Συχέμ για να πάρουν τη Δείνα από εκεί.
13 Και όταν ήρθαν, ο Συχέμ βγήκε προς αυτούς με τους άντρες του και τους έδιωξε από το σπίτι του, και δεν τους άφησε να έρθουν μπροστά στη Δείνα. Ο Συχέμ όμως καθόταν μαζί με τη Δείνα, φιλώντας και αγκαλιάζοντάς την μπροστά στα μάτια τους.
14 Και οι δούλοι του Ιακώβ επέστρεψαν και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Όταν ήρθαμε, αυτός και οι άνδρες του μας έδιωξαν· και έτσι έκανε ο Συχέμ στη Δείνα μπροστά στα μάτια μας.
15 Και ο Ιακώβ γνώριζε επίσης ότι ο Συχέμ είχε βεβηλώσει την κόρη του, αλλά δεν είπε τίποτα, και οι γιοι του έβοσκαν τα κτήνη του στο χωράφι, και ο Ιακώβ έμεινε σιωπηλός μέχρι την επιστροφή τους.
16 Και πριν επιστρέψουν οι γιοι του στο σπίτι, ο Ιακώβ έστειλε δύο παρθένες από τις θυγατέρες των δούλων του για να φροντίσουν τη Δείνα στο σπίτι του Συχέμ, και να μείνουν μαζί της. Και ο Συχέμ έστειλε τρεις από τους φίλους του στον πατέρα του, τον Εμμώρ, τον γιο του Χιδεκέμ, γιου του Φαρέδ, λέγοντας: Πάρε μου αυτή τη νέα για γυναίκα.
17 Και ο Χαμώρ, ο γιος του Χιδέκεμ του Ευαίου, ήρθε στο σπίτι του Συχέμ, του γιου του, και κάθισε μπροστά του· και ο Χαμώρ είπε στον γιο του: Συχέμ: Δεν υπάρχει, λοιπόν, γυναίκα ανάμεσα στις κόρες του λαού σου, για να πάρεις Εβραία γυναίκα που δεν είναι από τον λαό σου;
18 Και ο Συχέμ είπε σ' αυτόν: Μόνο αυτήν πρέπει να πάρεις για μένα, επειδή είναι αξιαγάπητη στα μάτια μου· και ο Εμμώρ έκανε σύμφωνα με τον λόγο του γιου του, επειδή ήταν πολύ αγαπητός από αυτόν.
19 Και ο Χαμώρ βγήκε έξω προς τον Ιακώβ για να μιλήσει μαζί του σχετικά με αυτό το πράγμα. Και αφού είχε αναχωρήσει από το σπίτι του Συχέμ, του γιου του, πριν έρθει στον Ιακώβ για να του μιλήσει, να, οι γιοι του Ιακώβ είχαν έρθει από το χωράφι, μόλις άκουσαν τι είχε κάνει ο Συχέμ, ο γιος του Χαμώρ.
20 Και οι άνδρες λυπήθηκαν πολύ για την αδελφή τους, και όλοι γύρισαν στο σπίτι γεμάτοι θυμό, πριν από την ώρα της συγκέντρωσης των ζώων τους.
21 Και ήρθαν και κάθισαν μπροστά στον πατέρα τους και του μίλησαν θυμωμένοι, λέγοντας: «Ο θάνατος είναι οπωσδήποτε εις τον άνθρωπον τούτον και εις την οικογένειάν του· επειδή, Κύριος ο Θεός πάσης της γης πρόσταξε στον Νώε και στα παιδιά του ότι ο άνθρωπος δεν θα κλέψει ούτε θα μοιχεύσει· τώρα, ιδού, ο Συχέμ και ρήμαξε και πορνεύσε με την αδελφή μας· και κανένας από όλους τους ανθρώπους της πόλης δεν του είπε λέξη.

22 Ασφαλώς γνωρίζεις και κατανοείς ότι η κρίση του θανάτου οφείλεται στον Συχέμ, και στον πατέρα του, και σε ολόκληρη την πόλη εξαιτίας του πράγματος που έπραξε.
23 Και ενώ μιλούσαν μπροστά στον πατέρα τους για το θέμα αυτό, ιδού, ο Εμμώρ, ο πατέρας του Συχέμ, ήρθε για να πει στον Ιακώβ τα λόγια του γιου του για τη Δείνα· και κάθισε μπροστά στον Ιακώβ και μπροστά στους γιους του.
24 Και ο Χαμώρ μίλησε προς αυτούς, λέγοντας: Η ψυχή του γιου μου, του Συχέμ, ποθεί την θυγατέρα σας· δώστε του, παρακαλώ, για γυναίκα, και παντρευτείτε μαζί μας· δώστε μας τις θυγατέρες σας, και θα σας δώσουμε τις θυγατέρες μας, και θα κατοικήσετε μαζί μας στη γη μας, και θα είμαστε ως ένας λαός στη γη.
25 Διότι η γη μας είναι πολύ εκτεταμένη· κατοικήστε λοιπόν σε αυτήν και εμπορευτείτε και αποκτήστε περιουσία σε αυτήν, και κάντε σε αυτήν ό,τι θέλετε· και κανείς δεν θα σας εμποδίσει λέγοντάς σας ούτε έναν λόγο.
26 Και ο Χαμώρ έπαυσε να μιλάει στον Ιακώβ και στους γιους του· και να, Συχέμ, ο γιος του, ερχόταν πίσω του, και κάθισε μπροστά τους.
27 Και ο Συχέμ μίλησε μπροστά στον Ιακώβ και στους γιους του, λέγοντας: Είθε να βρω εύνοια μπροστά σας, ώστε να μου δώσετε την κόρη σας· και ό,τι μου πείτε, θα κάνω γι' αυτήν.
28 Ζήτησέ μου άφθονη προίκα και δώρο, και θα σου το δώσω· και ό,τι μου πεις, θα το κάνω· και όποιος αν στασιάσει ενάντια στις εντολές σου, θα πεθάνει· μόνο δώσε μου τη νέα για γυναίκα.
29 Και ο Συμεών και ο Λευί αποκρίθηκαν στον Εμμώρ και στον Συχέμ, τον γιο του, με δόλο, λέγοντας: Όλα όσα μας είπατε, θα τα κάνουμε για εσάς.
30 Και ιδού, η αδελφή μας είναι στο σπίτι σου· αλλά, κράτα μακριά της, μέχρι να στείλουμε στον πατέρα μας τον Ισαάκ για αυτό το θέμα· επειδή, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα χωρίς τη συγκατάθεσή του.
31 Διότι γνωρίζει τους δρόμους του πατέρα μας Αβραάμ, και ό,τι μας πει, θα σας το πούμε, δεν θα σας κρύψουμε τίποτα.
32 Και ο Συμεών και ο Λευί μίλησαν αυτά στον Συχέμ και στον πατέρα του, για να βρουν πρόφαση, και να συμβουλευτούν τι έπρεπε να γίνει στον Συχέμ και στην πόλη του σχετικά με αυτό το πράγμα.
33 Και όταν ο Συχέμ και ο πατέρας του άκουσαν τα λόγια του Συμεών και του Λευί, φάνηκαν καλά στα μάτια τους· και βγήκαν ο Συχέμ και ο πατέρας του για να πάνε στο σπίτι τους.
34 Και όταν έφυγαν, οι γιοι του Ιακώβ είπαν στον πατέρα τους, λέγοντας: Ιδού, ξέρουμε ότι ο θάνατος οφείλεται σε αυτούς τους ασεβείς και στην πόλη τους, επειδή παρέβησαν αυτό που ο Θεός είχε προστάξει στον Νώε και στα παιδιά του και στο σπέρμα του μετά από αυτούς.
35 Και επειδή ο Συχέμ έκανε αυτό στην αδερφή μας τη Δείνα, βεβηλώνοντάς την, δεν θα γίνει ποτέ τέτοια αισχρότητα ανάμεσά μας.
36 Τώρα, λοιπόν, γνώρισε και δες τι θα κάνεις, και ζήτα συμβουλή και πρόφαση τι θα τους κάνεις, για να θανατώσεις όλους τους κατοίκους αυτής της πόλης.
37 Και ο Συμεών τους είπε: «Να μια σωστή συμβουλή για εσάς: Πείτε τους να περιτέμνουν κάθε αρσενικό ανάμεσά τους, όπως εμείς περιτέμνουμε· και αν δεν θέλουν να το κάνουν αυτό, θα πάρουμε την κόρη μας από αυτούς και θα φύγουμε».
38 Και αν συναινέσουν να το κάνουν αυτό και το κάνουν, τότε όταν βυθιστούν από τον πόνο, θα τους επιτεθούμε με τα σπαθιά μας, σαν να επιτεθούμε σε κάποιον που είναι ήσυχος και ειρηνικός, και θα σκοτώσουμε κάθε αρσενικό άτομο ανάμεσά τους.
39 Και η συμβουλή του Συμεών τους άρεσε· και ο Συμεών και ο Λευί αποφάσισαν να κάνουν σε αυτούς όπως τους είχε προταθεί.
40 Και την επόμενη μέρα το πρωί, ο Συχέμ και ο Εμμώρ, ο πατέρας του, επέστρεψαν στον Ιακώβ και στους γιους του, για να μιλήσουν για τη Δείνα, και να ακούσουν ποια απάντηση θα έδιναν οι γιοι του Ιακώβ στα λόγια τους.
41 Και οι γιοι του Ιακώβ μίλησαν προς αυτούς με δόλο, λέγοντας: Είπαμε στον πατέρα μας Ισαάκ όλα τα λόγια σου, και τα λόγια σου άρεσαν σε αυτόν.
42 Ἀλλὰ μίλησε πρὸς ἡμᾶς, λέγοντας: Οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ ὁποῖος οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ ὁποῖος οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ σπέρματός αὐτοῦ θέλει λάβη μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, ἄν περιτέμνει πᾶν ἀρσενικόν ὑπὸ αὐτοῦ, καθὼς ἐμεῖς περιτέμνομεν, καὶ τότε δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν α�
43 Τώρα, σας γνωστοποιήσαμε όλους τους τρόπους μας, που μας μίλησε ο πατέρας μας· επειδή, δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που μας μίλησες, να δώσουμε την κόρη μας σε έναν απερίτμητο άνδρα· επειδή, είναι ντροπή για εμάς.
44 Αλλά, με τούτο, θα συναινέσουμε σε σένα να σου δώσουμε την κόρη μας, και θα πάρουμε και τις θυγατέρες σου, και θα κατοικήσουμε ανάμεσά σου και θα γίνουμε ένας λαός, όπως είπες, αν μας ακούσεις και συναινέσεις να γίνεις σαν εμάς, να περιτέμνεις κάθε αρσενικό που ανήκει σε εσένα, όπως εμείς περιτέμνουμε.
45 Και αν δεν μας ακούσετε, ώστε να περιτέμνουμε κάθε αρσενικό, όπως περιτέμνουμε εμείς, όπως προστάξαμε, τότε θα έρθουμε σε εσάς, και θα πάρουμε την κόρη μας από εσάς και θα φύγουμε.
46 Και άκουσε ο Συχέμ και ο πατέρας του ο Εμμώρ τα λόγια των γιων του Ιακώβ, και το πράγμα άρεσε σε αυτούς σε μεγάλο βαθμό. Και έσπευσαν ο Συχέμ και ο πατέρας του ο Εμμώρ να κάνουν τα θέλω των γιων του Ιακώβ· επειδή, ο Συχέμ αγαπούσε πολύ τη Δείνα, και η ψυχή του ήταν προσκολλημένη σε αυτήν.
47 Και ο Συχέμ και ο πατέρας του ο Χαμώρ έσπευσαν στην πύλη της πόλης, και συγκέντρωσαν όλους τους άνδρες της πόλης τους και τους είπαν τα λόγια των γιων του Ιακώβ, λέγοντας:
48 Ήρθαμε σε αυτούς τους άνδρες, τους γιους του Ιακώβ, και τους μιλήσαμε για την κόρη τους· και αυτοί οι άνδρες θα συμφωνήσουν να κάνουν σύμφωνα με τις επιθυμίες μας· και ιδού, η γη μας είναι μεγάλη γι' αυτούς, και θα κατοικήσουν σε αυτήν, και θα εμπορευτούν σε αυτήν, και θα είμαστε ένας λαός· θα πάρουμε τις θυγατέρες τους, και τις θυγατέρες μας θα τους δώσουμε για γυναίκες.
49 Αλλά μόνο με αυτόν τον όρο θα συναινέσουν αυτοί οι άνδρες να κάνουν αυτό το πράγμα, να περιτμηθεί κάθε αρσενικό ανάμεσά μας όπως περιτμήθηκε, όπως τους πρόσταξε ο Θεός τους, και όταν εμείς θα έχουμε κάνει σύμφωνα με τις οδηγίες τους να περιτμηθούμε, τότε θα

κατοικήσουν ανάμεσά μας, μαζί με τα ζώα και τα υπάρχοντά τους, και θα είμαστε σαν ένας λαός μαζί τους.
50 Και όταν όλοι οι άνδρες της πόλης άκουσαν τα λόγια του Συχέμ και του πατέρα του Εμμώρ, τότε όλοι οι άνδρες της πόλης τους συμφώνησαν με την πρόταση αυτή, και υπάκουσαν να περιτέμνονται· επειδή, ο Συχέμ και ο πατέρας του Εμμώρ ήταν πολύ σεβαστοί από αυτούς, επειδή ήταν οι άρχοντες της γης.
51 Και την επόμενη ημέρα, ο Συχέμ και ο Χαμώρ, ο πατέρας του, σηκώθηκαν νωρίς το πρωί και συγκέντρωσαν όλους τους άνδρες της πόλης τους στη μέση της πόλης, και κάλεσαν τους γιους του Ιακώβ, οι οποίοι περιτέμναν κάθε αρσενικό που ανήκε σε αυτούς εκείνη την ημέρα και την επόμενη.
52 Και περιέτεμαν τον Συχέμ και τον Εμμώρ τον πατέρα του, και τους πέντε αδελφούς του Συχέμ· και αφού σηκώθηκαν, κάθε ένας πήγε στο σπίτι του· επειδή, αυτό το πράγμα ήταν από τον Κύριο εναντίον της πόλης Συχέμ· και από τον Κύριο ήταν η συμβουλή του Συμεών σε αυτό το πράγμα, για να παραδώσει ο Κύριος την πόλη Συχέμ στα χέρια των δύο γιων του Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

1 Και ο αριθμός όλων των αρσενικών που περιτέμνονταν ήταν εξακόσιοι σαράντα πέντε άνδρες και διακόσια σαράντα έξι παιδιά.
2 Ο Χιδέκεμ όμως, γιος του Φαρέδ, πατέρα του Εμμώρ, και οι έξι αδελφοί του δεν άκουσαν τον Συχέμ και τον Εμμώρ, τον πατέρα του, και δεν περιτέμνονταν, επειδή η πρόταση των γιων του Ιακώβ φάνηκε βδελυρή στα μάτια τους, και η οργή τους εξάπλωσε υπερβολικά γι' αυτό, επειδή ο λαός της πόλης δεν τους είχε εισακούσει.
3 Και το βράδυ της δεύτερης ημέρας, βρήκαν οκτώ μικρά παιδιά που δεν είχαν περιτμηθεί, επειδή οι μητέρες τους τα είχαν κρύψει από τον Συχέμ και τον πατέρα του τον Εμμώρ, και από τους άνδρες της πόλης.
4 Και ο Συχέμ και ο πατέρας του ο Χαμώρ έστειλαν να τους φέρουν μπροστά τους για να τους περιτέμνουν, όταν ο Χιδέκεμ και οι έξι αδελφοί του όρμησαν εναντίον τους με τα σπαθιά τους και ζητούσαν να τους σκοτώσουν.
5 Και ζητούσαν να σκοτώσουν και τον Συχέμ και τον πατέρα του τον Εμμώρ, και ζητούσαν να σκοτώσουν και τη Δείνα μαζί τους εξαιτίας αυτού του πράγματος.
6 Και τους είπαν: Τι είναι αυτό που κάνατε; Δεν υπάρχουν γυναίκες ανάμεσα στις κόρες των αδελφών σας των Χαναναίων, ώστε να θέλετε να πάρετε για τον εαυτό σας κόρες των Εβραίων, που δεν γνωρίσατε πριν, και να κάνετε αυτό το πράγμα, το οποίο οι πατέρες σας δεν σας πρόσταξαν;
7 Φαντάζεσαι ότι θα πετύχεις με αυτή την πράξη που έκανες; Και τι θα απαντήσεις σε αυτή την υπόθεση στους αδελφούς σου τους Χαναναίους, που θα έρθουν αύριο και θα σε ρωτήσουν για αυτό το πράγμα;
8 Και αν η πράξη σας δεν φανεί δίκαιη και καλή στα μάτια τους, τι θα κάνετε για τη ζωή σας, και εμένα για τη ζωή μας, επειδή δεν έχετε εισακούσει τις φωνές μας;
9 Και αν οι κάτοικοι της γης και όλοι οι αδελφοί σας, οι γιοι του Χαμ, ακούσουν την πράξη σας, λέγοντας:
10 Εξαιτίας μιας Εβραίας γυναίκας, ο Συχέμ και ο Χαμώρ, ο πατέρας του, και όλοι οι κάτοικοι της πόλης τους, έκαναν αυτό που δεν γνώριζαν και που οι πατέρες τους δεν τους πρόσταξαν. Πού λοιπόν θα φύγετε ή πού θα κρύψετε την ντροπή σας, όλες τις ημέρες σας μπροστά στους αδελφούς σας, τους κατοίκους της γης Χαναάν;
11 Τώρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να αντέξουμε αυτό που κάνατε, ούτε μπορούμε να επιβαρυνθούμε με αυτόν τον ζυγό, τον οποίο οι πρόγονοί μας δεν μας πρόσταξαν.
12 Δες, αύριο θα πάμε και θα συγκεντρώσουμε όλους τους αδελφούς μας, τους Χαναναίους αδελφούς που κατοικούν στη γη, και όλοι θα έρθουμε και θα πατάξουμε εσάς και όλους όσους εμπιστεύονται σε εσάς, ώστε να μην μείνει υπόλοιπο ούτε από εσάς ούτε από αυτούς.
13 Και όταν ο Χαμώρ και ο γιος του ο Συχέμ και όλοι οι άνθρωποι της πόλης άκουσαν τα λόγια του Χιδέκεμ και των αδελφών του, φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους από τα λόγια τους, και μετανόησαν για ό,τι είχαν κάνει.
14 Και ο Συχέμ και ο Χαμώρ, ο πατέρας του, απάντησαν στον Χιδέκεμ, τον πατέρα τους, και στους αδελφούς του, και τους είπαν: Όλα τα λόγια που μας είπατε είναι αληθινά.
15 Μη λέτε, λοιπόν, ούτε φαντάζεστε στην καρδιά σας ότι εξαιτίας της αγάπης των Εβραίων κάναμε αυτό που δεν μας πρόσταξαν οι πρόγονοί μας.
16 Επειδή όμως είδαμε ότι δεν ήταν πρόθεση και επιθυμία τους να συμμορφωθούν με τις επιθυμίες μας σχετικά με την κόρη τους, εκτός από αυτόν τον όρο, ακούσαμε τις φωνές τους και κάναμε αυτή την πράξη που είδατε, για να πετύχουμε την επιθυμία μας από αυτούς.
17 Και όταν λάβουμε το αίτημά μας από αυτούς, θα επιστρέψουμε σε αυτούς και θα κάνουμε σε αυτούς ό,τι μας λέτε.
18 Σας παρακαλούμε λοιπόν να περιμένετε και να περιμένετε μέχρι να θεραπευτεί η σάρκα μας και να δυναμώσουμε ξανά, και τότε θα πάμε μαζί εναντίον τους και θα κάνουμε σε αυτούς ό,τι υπάρχει στις καρδιές σας και στις δικές μας.
19 Και η Δείνα, η θυγατέρα του Ιακώβ, άκουσε όλα αυτά τα λόγια, που είχαν πει ο Χιδέκεμ και οι αδελφοί του, και όσα είχαν απαντήσει σε αυτούς ο Εμμώρ και ο Συχέμ, ο γιος του, και οι κάτοικοι της πόλης τους.
20 Και έσπευσε και έστειλε μια από τις παρθένες της, που είχε στείλει ο πατέρας της, για να τη φροντίσει στο σπίτι του Συχέμ, στον Ιακώβ τον πατέρα της και στους αδελφούς της, λέγοντας:
21 Έτσι συμβούλεψαν για σένα ο Χιδέκεμ και οι αδελφοί του· και έτσι τους απάντησε ο Εμμώρ και ο Συχέμ και ο λαός της πόλης.
22 Και όταν ο Ιακώβ άκουσε αυτά τα λόγια, γέμισε οργή, και αγανάκτησε μαζί τους, και άναψε ο θυμός του εναντίον τους.
23 Και ορκίστηκαν ο Συμεών και ο Λευί και είπαν: Ζει Κύριος ο Θεός ολόκληρης της γης, μέχρι αύριο αυτή την ώρα, δεν θα έχει απομείνει υπόλοιπο σε ολόκληρη την πόλη.
24 Και είκοσι νέοι άνδρες είχαν κρυφτεί, που δεν είχαν περιτμηθεί, και αυτοί οι νέοι άνδρες πολέμησαν ενάντια στον Συμεών και τον Λευί· και ο Συμεών και ο Λευί σκότωσαν δεκαοκτώ από αυτούς, και δύο τράπηκαν σε φυγάδες ασβέστη που ήταν στην πόλη· και ο Συμεών και ο Λευί τους αναζήτησαν, αλλά δεν τους βρήκαν.

25 Και ο Συμεών και ο Λευί περιπλανήθηκαν στην πόλη, και σκότωσαν όλους τους ανθρώπους της πόλης με μάχαιρα, και δεν άφησαν κανέναν υπόλοιπο.
26 Και έγινε μεγάλη αναστάτωση στο μέσο της πόλης, και η κραυγή του λαού της πόλης ανέβηκε στον ουρανό, και όλες οι γυναίκες και τα παιδιά έκλαιγαν δυνατά.
27 Και ο Συμεών και ο Λευί πάταξαν ολόκληρη την πόλη· δεν άφησαν ούτε έναν άνδρα να μείνει σε ολόκληρη την πόλη.
28 Και σκότωσαν τον Εμμώρ και τον Συχέμ τον γιο του με μάχαιρα, και έφεραν τη Δείνα από το σπίτι του Συχέμ και έφυγαν από εκεί.
29 Και οι γιοι του Ιακώβ υπήγαγαν και επέστρεψαν, και ήρθαν πάνω στους σκοτωμένους, και λεηλάτησαν όλη την περιουσία τους, την οποία ήταν στην πόλη και στο χωράφι.
30 Και ενώ αυτοί μάζευαν τα λάφυρα, τριακόσιοι άνδρες σηκώθηκαν και έριξαν πάνω τους χώμα και τους χτύπησαν με πέτρες. Και ο Συμεών στράφηκε προς αυτούς και τους σκότωσε όλους με το σπαθί. Και ο Συμεών στράφηκε μπροστά στον Λευί και μπήκε στην πόλη.
31 Και πήραν μακριά τα πρόβατά τους και τα βόδια τους και τα βοοειδή τους, καθώς και τις υπόλοιπες γυναίκες και τα μικρά παιδιά, και οδήγησαν όλους αυτούς μακριά, και άνοιξαν μια πύλη και βγήκαν έξω και ήρθαν στον πατέρα τους Ιακώβ με ζωντάνια.
32 Και καθώς ο Ιακώβ είδε όλα όσα είχαν κάνει στην πόλη, και είδε τα λάφυρα που πήραν απ' αυτούς, ο Ιακώβ θύμωσε πολύ εναντίον τους, και τους είπε: Τι είναι αυτό που μου κάνατε; Δέστε, βρήκα ανάπαυση ανάμεσα στους Χαναναίους κατοίκους της γης, και κανένας από αυτούς δεν αναμίχθηκε μαζί μου.
33 Και τώρα με έκανες αντιπαθητικό στους κατοίκους της γης, ανάμεσα στους Χαναναίους και στους Φερεζαίους· και είμαι λίγος αριθμός· και όλοι θα συγκεντρωθούν εναντίον μου και θα με θανατώσουν όταν ακούσουν για το έργο σου με τους αδελφούς τους, και εγώ και η οικογένειά μου θα εξολοθρευθούμε.
34 Και ο Συμεών και ο Λευί και όλοι οι αδελφοί τους μαζί τους αποκρίθηκαν στον πατέρα τους Ιακώβ και του είπαν: Δες, εμείς κατοικούμε στη γη· και ο Συχέμ θα κάνει αυτό στην αδελφή μας; Γιατί σιωπάς σε όλα όσα έκανε ο Συχέμ; Και θα φερθεί στην αδελφή μας σαν σε πόρνη στους δρόμους;
35 Και ο αριθμός των γυναικών, που ο Συμεών και ο Λευί πήραν αιχμάλωτες από την πόλη Συχέμ, και δεν τις σκότωσαν, ήταν ογδόντα πέντε, που δεν είχαν γνωρίσει άνδρα.
36 Και ανάμεσά τους ήταν μια νεαρή κόρη όμορφη στην όψη και πολύ όμορφη, που ονομαζόταν Βουνά. Ο Συμεών την πήρε για γυναίκα του. Και ο αριθμός των αρσενικών που πήραν αιχμαλώτους και δεν σκότωσαν ήταν σαράντα επτά άνδρες, και τους υπόλοιπους τους σκότωσαν.
37 Και όλοι οι νέοι και οι νέες, που ο Συμεών και ο Λευί είχαν πάρει αιχμαλώτους από την πόλη Συχέμ, ήταν δούλοι στους γιους του Ιακώβ και στα παιδιά τους μετά από αυτούς, μέχρι την ημέρα που οι γιοι του Ιακώβ βγήκαν από τη γη της Αιγύπτου.
38 Και αφού ο Συμεών και ο Λευί βγήκαν από την πόλη, σηκώθηκαν οι δύο νέοι που είχαν απομείνει, όσοι είχαν κρυφτεί στην πόλη και δεν πέθαναν ανάμεσα στον λαό της πόλης. Και οι νέοι αυτοί μπήκαν στην πόλη και περιπλανήθηκαν μέσα σε αυτήν, και βρήκαν την πόλη έρημη χωρίς άνδρες, και μόνο γυναίκες να κλαίνε. Και οι νέοι αυτοί φώναξαν και είπαν: «Δείτε, αυτό είναι το κακό που έκαναν οι γιοι του Ιακώβ του Εβραίου σε αυτή την πόλη, επειδή κατέστρεψαν σήμερα μια από τις πόλεις της Χαναναίας, και δεν φοβήθηκαν για τη ζωή τους σε όλη τη γη της Χαναάν».
39 Και αυτοί οι άνδρες έφυγαν από την πόλη και πήγαν στην πόλη Ταπνάχ. Και όταν ήρθαν εκεί, ανήγγειλαν στους κατοίκους της Ταπνάχ όλα όσα τους είχαν συμβεί, και όλα όσα οι γιοι του Ιακώβ είχαν κάνει στην πόλη Συχέμ.
40 Και η είδηση έφτασε στον Ιασούβ, τον βασιλιά της Ταπνάχ, και έστειλε άντρες στην πόλη Συχέμ για να δουν εκείνους τους νέους· επειδή, ο βασιλιάς δεν τους πίστεψε σε αυτή την ιστορία, λέγοντας: Πώς μπορούν δύο άντρες να ερημώσουν μια τόσο μεγάλη πόλη όπως η Συχέμ;
41 Και οι αγγελιοφόροι του Ιασούβ επέστρεψαν και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Ήρθαμε στην πόλη, και είναι ερειπωμένη· δεν υπάρχει εκεί άνθρωπος· μόνο γυναίκες που κλαίνε· ούτε ποίμνια ούτε βοοειδή εκεί· επειδή, όλα όσα υπήρχαν στην πόλη τα πήραν οι γιοι του Ιακώβ.
42 Και ο Ιασούβ θαύμασε γι' αυτό, λέγοντας: Πώς μπόρεσαν δύο άνθρωποι να κάνουν αυτό το πράγμα, να καταστρέψουν μια τόσο μεγάλη πόλη, και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τους αντισταθεί;
43 Διότι τέτοιο πράγμα δεν έχει συμβεί από τις ημέρες του Νεβρώδ, ούτε από τους αρχαιότερους χρόνους έχει συμβεί κάτι τέτοιο· και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, είπε στον λαό του: Να είστε θαρραλέοι, και θα πάμε να πολεμήσουμε εναντίον αυτών των Εβραίων, και θα κάνουμε σε αυτούς όπως έκαναν στην πόλη, και θα εκδικηθούμε την υπόθεση του λαού της πόλης.
44 Και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, συμβουλεύτηκε τους συμβούλους του για το θέμα αυτό, και οι σύμβουλοί του του είπαν: Μόνος σου δεν θα υπερισχύσεις των Εβραίων, επειδή πρέπει να είναι ισχυροί για να κάνουν αυτό το έργο σε ολόκληρη την πόλη.
45 Αν δύο από αυτούς ερημώσουν ολόκληρη την πόλη, και κανείς δεν τους αντισταθεί, τότε σίγουρα αν εσύ πάς εναντίον τους, όλοι θα ξεσηκωθούν εναντίον μας και θα μας καταστρέψουν.
46 ἀλλὰ ἐὰν ἀποστείλεις πρὸς πάντας τὰς βασιλείας τῶν περικυκλούντων ἡμῶν, καὶ συνέλθωσιν αὐτοῖς, τότε ἐμεῖς ἐπέλθουμε μετ᾽ αὐτῶν καὶ πολεμήσωμεν ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰακώβ, τότε νικήσεις ἐναντίον αὐτῶν.
47 Και ο Ιασούβ άκουσε τα λόγια των συμβούλων του, και τα λόγια τους ευαρεστήθηκαν σε αυτόν και στον λαό του, και έκανε έτσι· και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, έστειλε σε όλους τους βασιλιάδες των Αμορραίων, που περιέβαλλαν τη Συχέμ και την Ταπνάχ, λέγοντας:
48 Ανέβα μαζί μου και βοήθησέ με, και θα πατάξουμε τον Ιακώβ τον Εβραίο και όλους τους γιους του, και θα τους εξαλείψουμε από τη γη· επειδή, έτσι έκανε στην πόλη Συχέμ, και εσύ δεν το ξέρεις;
49 Και άκουσαν όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων το κακό που έκαναν οι γιοι του Ιακώβ στην πόλη Συχέμ, και εξεπλάγησαν πολύ γι' αυτό.
50 Και συγκεντρώθηκαν οι επτά βασιλιάδες των Αμορραίων με όλα τα στρατεύματά τους, περίπου δέκα χιλιάδες άνδρες με γυμνά σπαθιά, και ήρθαν να πολεμήσουν ενάντια στους γιους του Ιακώβ· και ο Ιακώβ

άκουσε ότι οι βασιλιάδες των Αμορραίων συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν ενάντια στους γιους του· και ο Ιακώβ φοβήθηκε πολύ, και τον στενοχωρούσε.
51 Και ο Ιακώβ αναφώνησε εναντίον του Συμεών και του Λευί, λέγοντας: Τι είναι αυτό που κάνατε; Γιατί με βλάψατε, ώστε να φέρετε εναντίον μου όλους τους γιους Χαναάν, για να εξολοθρεύσετε εμένα και την οικογένειά μου; Επειδή, εγώ ήμουν σε ηρεμία, εγώ και η οικογένειά μου· και εσείς μου κάνατε αυτό το πράγμα, και παροργίσατε τους κατοίκους της γης εναντίον μου με τα έργα σας.
52 Και ο Ιούδας απάντησε στον πατέρα του, λέγοντας: Μήπως μάταια σκότωσαν όλοι οι κάτοικοι της Συχέμ, οι αδελφοί μου Συμεών και Λευί; Αυτό συνέβη επειδή ο Συχέμ ταπείνωσε την αδελφή μας και παρέβη την εντολή του Θεού μας προς τον Νώε και τα παιδιά του· επειδή ο Συχέμ πήρε την αδελφή μας με τη βία και μοίχευσε μαζί της.
53 Και ο Συχέμ έπραξε όλο αυτό το κακό, και κανένας από τους κατοίκους της πόλης του δεν τον ενόχλησε, λέγοντας: Γιατί το κάνεις αυτό; Γι' αυτό, βέβαια, πήγαν οι αδελφοί μου και πάταξαν την πόλη, και ο Κύριος την παρέδωσε στα χέρια τους, επειδή οι κάτοικοί της είχαν παραβεί τις εντολές του Θεού μας. Μήπως λοιπόν μάταια έκαναν όλα αυτά;
54 Και τώρα γιατί φοβάσαι ή στενοχωριέσαι, και γιατί είσαι δυσαρεστημένος με τους αδελφούς μου, και γιατί άναψε η οργή σου εναντίον τους;
55 Ο Θεός μας, που παρέδωσε στα χέρια τους την πόλη Συχέμ και τους κατοίκους της, θα παραδώσει στα χέρια μας και όλους τους Χαναναίους βασιλιάδες που έρχονται εναντίον μας· και θα κάνουμε σε αυτούς όπως έκαναν οι αδελφοί μου στη Συχέμ.
56 Τώρα ηρέμησε γι' αυτούς και απόβαλε τους φόβους σου, αλλά εμπιστεύσου στον Κύριο τον Θεό μας, και προσευχήσου σε αυτόν να μας βοηθήσει και να μας ελευθερώσει, και να παραδώσει τους εχθρούς μας στα χέρια μας.
57 Και ο Ιούδας φώναξε σε έναν από τους δούλους του πατέρα του: Πήγαινε τώρα και δες πού βρίσκονται οι βασιλιάδες εκείνοι, που έρχονται εναντίον μας, με τα στρατεύματά τους.
58 Και ο δούλος πήγε και κοίταξε μακριά, και ανέβηκε απέναντι από το όρος Σηών, και είδε όλα τα στρατόπεδα των βασιλιάδων να στέκονται στα χωράφια· και επέστρεψε στον Ιούδα και είπε: Δέστε, οι βασιλιάδες βρίσκονται στο χωράφι με όλα τα στρατόπεδά τους, ένας λαός υπερβολικά πολυάριθμος, σαν την άμμο στην ακρογιαλιά της θάλασσας.
59 Και ο Ιούδας είπε στον Συμεών και στον Λευί, και σε όλους τους αδελφούς του: Ενδυναμωθείτε και γίνετε γιοι ανδρείας· επειδή, Κύριος ο Θεός μας είναι μαζί μας· μη τους φοβάστε.
60 Ας σταθεί μπροστά κάθε άνθρωπος, περιζωμένος με τα πολεμικά του όπλα, το τόξο του και το σπαθί του, και θα πάμε να πολεμήσουμε ενάντια σε αυτούς τους απερίτμητους άνδρες· ο Κύριος είναι ο Θεός μας, αυτός θα μας σώσει.
61 Και σηκώθηκαν, και ζώστηκαν κάθε ένας τα πολεμικά του όπλα, μεγάλοι και μικροί, έντεκα γιοι του Ιακώβ, και όλοι οι δούλοι του Ιακώβ μαζί τους.
62 Και όλοι οι δούλοι του Ισαάκ, που ήταν μαζί με τον Ισαάκ στη Χεβρών, ήρθαν προς αυτούς εξοπλισμένοι με κάθε είδους πολεμικά όργανα· και οι γιοι του Ιακώβ και οι δούλοι τους, εκατόν δώδεκα άνδρες, πήγαν προς αυτούς τους βασιλιάδες, και ο Ιακώβ πήγε μαζί τους.
63 Και οι γιοι του Ιακώβ έστειλαν στον πατέρα τους Ισαάκ, τον γιο του Αβραάμ, στη Χεβρών, η οποία είναι η Κιρεάθ-αρβά, λέγοντας:
64 Σε παρακαλούμε, σε παρακαλούμε για εμάς, στον Κύριο τον Θεό μας, να μας φυλάξει από τα χέρια των Χαναναίων, που έρχονται εναντίον μας, και να τους παραδώσει στα χέρια μας.
65 Και ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ, προσευχήθηκε στον Κύριο για τους γιους του και είπε: Κύριε Θεέ, εσύ υποσχέθηκες στον πατέρα μου, λέγοντας: Πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια του ουρανού. Και μου υποσχέθηκες επίσης, και επιβεβαίωσε τον λόγο σου, τώρα που οι βασιλιάδες της Χαναάν συγκεντρώνονται για να κάνουν πόλεμο με τα παιδιά μου, επειδή δεν έκαναν βία.
66 Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ, Θεέ ολόκληρης της γης, διαστρέβλωσε, παρακαλώ, τη βουλή αυτών των βασιλιάδων, για να μην πολεμήσουν ενάντια στους γιους μου.
67 Και εντυπώστε τις καρδιές αυτών των βασιλιάδων και του λαού τους με τον τρόμο των γιων μου και καταρρίψτε την υπερηφάνειά τους, ώστε να απομακρυνθούν από τους γιους μου.
68 Και με το δυνατό σου χέρι και τον απλωμένο βραχίονά σου λύτρωσε τους γιους μου και τους δούλους τους από αυτούς, επειδή η δύναμη και η ισχύς είναι στα χέρια σου για να κάνεις όλα αυτά.
69 Και οι γιοι του Ιακώβ και οι δούλοι τους πήγαν προς αυτούς τους βασιλιάδες, και εμπιστεύτηκαν στον Κύριο τον Θεό τους. Και ενώ αυτοί πήγαιναν, ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, προσευχήθηκε στον Κύριο και είπε: Κύριε Θεέ, Θεέ δυνατός και υψωμένος, που βασίλευσες από την αρχαιότητα, από τότε μέχρι τώρα και για πάντα.
70 Εσύ είσαι Αυτός που προκαλεί πολέμους και τους καταπαύει· στο χέρι σου είναι η δύναμη και η ισχύς για να υψώνεις και να καταστρέφεις· ας είναι ευπρόσδεκτη η προσευχή μου ενώπιόν σου, ώστε να στραφείς σε μένα με τα ελέη σου, για να εντυπώσεις στις καρδιές αυτών των βασιλιάδων και του λαού τους τον τρόμο των γιων μου, και να τρομοκρατήσεις αυτούς και τα στρατόπεδά τους, και με τη μεγάλη σου καλοσύνη να ελευθερώσεις όλους όσους εμπιστεύονται σε εσένα· επειδή, εσύ μπορείς να φέρεις λαούς κάτω από εμάς και να υποτάξεις έθνη κάτω από την εξουσία μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

1 ΚΑΙ όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων ήρθαν και στάθηκαν στο πεδίο για να συμβουλευτούν με τους συμβούλους τους τι έπρεπε να γίνει με τους γιους του Ιακώβ· επειδή, τους φοβόντουσαν ακόμα, λέγοντας: Δες, δύο από αυτούς σκότωσαν ολόκληρη την πόλη Συχέμ.
2 Και ο Κύριος άκουσε τις προσευχές του Ισαάκ και του Ιακώβ, και γέμισε τις καρδιές όλων αυτών των συμβούλων των βασιλιάδων με μεγάλο φόβο και τρόμο, ώστε αναφώνησαν ομόφωνα:

3 Μήπως είσαι ανόητος σήμερα; Ή μήπως δεν έχεις σύνεση μέσα σου, ώστε να πολεμήσεις με τους Εβραίους; Και γιατί να ευαρεστείσαι σήμερα στην καταστροφή σου;
4 Ιδού, δύο από αυτούς ήρθαν στην πόλη Συχέμ χωρίς φόβο ή τρόμο, και σκότωσαν όλους τους κατοίκους της πόλης, ώστε κανένας άνθρωπος δεν στάθηκε εναντίον τους· και πώς θα μπορέσετε να πολεμήσετε εναντίον όλων αυτών;
5 Ασφαλώς ξέρετε ότι ο Θεός τους τους αγαπάει υπερβολικά, και έκανε γι' αυτούς μεγάλα πράγματα, τέτοια που δεν έγιναν από την αρχαιότητα· και ανάμεσα σε όλους τους θεούς των εθνών δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να κάνει όμοια με τα μεγάλα του έργα.
6 Αυτός έσωσε τον πατέρα τους, τον Αβραάμ, τον Εβραίο, από το χέρι του Νεβρώδ, και από το χέρι όλου του λαού του, που πολλές φορές ζητούσαν να τον θανατώσουν.
7 Τον έσωσε και από τη φωτιά, στην οποία τον είχε ρίξει ο βασιλιάς Νεβρώδ, και ο Θεός του τον έσωσε από αυτήν.
8 Και ποιος άλλος μπορεί να κάνει κάτι παρόμοιο; Σίγουρα ο Αβραάμ ήταν αυτός που σκότωσε τους πέντε βασιλιάδες του Ελάμ, όταν άγγιξαν τον γιο του αδελφού του, που κατοίκησε στα Σόδομα εκείνες τις ημέρες.
9 Και πήρε τον πιστό δούλο του στο σπίτι του και λίγους από τους άντρες του, και καταδίωξαν τους βασιλιάδες του Ελάμ μέσα σε μια νύχτα και τους σκότωσαν, και επέστρεψαν στον γιο του αδελφού του όλη την περιουσία που του είχαν αρπάξει.
10 Και σίγουρα γνωρίζετε ότι ο Θεός αυτών των Εβραίων είναι πολύ ευαρεστημένος μαζί τους, και αυτοί είναι επίσης ευαρεστημένοι μαζί του, επειδή γνωρίζουν ότι τους έσωσε από όλους τους εχθρούς τους.
11 Και ιδού, λόγω της αγάπης του προς τον Θεό του, ο Αβραάμ πήρε τον μοναχογιό του και τον αγαπούσε και σκόπευε να τον φέρει ως ολοκαύτωμα στον Θεό του, και αν δεν τον εμπόδιζε ο Θεός να το κάνει αυτό, θα το είχε κάνει τότε λόγω της αγάπης του προς τον Θεό του.
12 Και ο Θεός είδε όλα τα έργα του, και ορκίστηκε σε αυτόν, και του υποσχέθηκε ότι θα έσωζε τους γιους του και όλο το σπέρμα του από κάθε συμφορά που θα τους έβρισκε, επειδή είχε κάνει αυτό το πράγμα, και λόγω της αγάπης του προς τον Θεό του κατέπνιξε τη συμπόνια του για το παιδί του.
13 Και δεν άκουσες τι έκανε ο Θεός τους στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, και στον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Γεράρων, παίρνοντας τη γυναίκα του Αβραάμ, ο οποίος είπε γι' αυτήν: Είναι αδελφή μου· για να μην τον θανατώσουν εξαιτίας της, και σκεφτούν να την πάρουν για γυναίκα; Και ο Θεός έκανε σε αυτούς και στον λαό τους όλα όσα άκουσες.
14 Και ιδού, εμείς οι ίδιοι είδαμε με τα μάτια μας ότι ο Ησαύ, ο αδελφός του Ιακώβ, ήρθε προς αυτόν με τετρακόσιους άνδρες, με σκοπό να τον θανατώσει, επειδή θυμήθηκε ότι είχε αφαιρέσει από αυτόν την ευλογία του πατέρα του.
15 Και πήγε να τον προϋπαντήσει όταν ερχόταν από τη Συρία, για να πατάξει τη μητέρα με τα παιδιά· και ποιος τον έσωσε από τα χέρια του, παρά μόνο ο Θεός του, στον οποίο εμπιστευόταν; Τον έσωσε από τα χέρια του αδελφού του, καθώς και από τα χέρια των εχθρών του· και σίγουρα θα τους προστατεύσει ξανά.
16 Ποιος δεν ξέρει ότι ο Θεός τους ενέπνευσε δύναμη για να κάνουν στην πόλη Συχέμ το κακό που άκουσες;
17 Θα μπορούσαν λοιπόν με τη δική τους δύναμη δύο άνθρωποι να καταστρέψουν μια τόσο μεγάλη πόλη όπως η Συχέμ, αν δεν υπήρχε ο Θεός τους, στον οποίο εμπιστεύονταν; Αυτός είπε και έκανε σε αυτούς όλα αυτά για να θανατώσει τους κατοίκους της πόλης μέσα στην πόλη τους.
18 Και μπορείς τότε να υπερνικήσεις αυτούς που έχουν βγει μαζί από την πόλη σου για να πολεμήσουν εναντίον όλων αυτών, έστω και αν χίλιες φορές περισσότεροι έρθουν σε βοήθειά σου;
19 Σίγουρα ξέρεις και καταλαβαίνεις ότι δεν ήρθες να πολεμήσεις μαζί τους, αλλά ήρθες να πολεμήσεις με τον Θεό τους, που τους εξέλεξε, και γι' αυτό όλοι ήρθατε σήμερα για να καταστραφείτε.
20 Τώρα λοιπόν, απέχετε από αυτό το κακό που προσπαθείτε να φέρετε στον εαυτό σας, και θα είναι καλύτερο για εσάς να μην πάτε σε μάχη μαζί τους, αν και είναι λίγοι σε αριθμό, επειδή ο Θεός τους είναι μαζί τους.
21 Και όταν οι βασιλιάδες των Αμορραίων άκουσαν όλα τα λόγια των συμβούλων τους, η καρδιά τους γέμισε από φόβο, και φοβήθηκαν τους γιους του Ιακώβ και δεν ήθελαν να πολεμήσουν εναντίον τους.
22 Και έστρεψαν τα αυτιά τους στα λόγια των συμβούλων τους, και άκουσαν όλα τα λόγια τους, και τα λόγια των συμβούλων ευαρεστήθηκαν πολύ στους βασιλιάδες, και έκαναν έτσι.
23 Και οι βασιλιάδες στράφηκαν και απέφυγαν τους γιους του Ιακώβ, επειδή δεν τολμούσαν να τους πλησιάσουν για να κάνουν πόλεμο μαζί τους, επειδή τους φοβόντουσαν πολύ, και οι καρδιές τους έλιωναν μέσα τους από τον φόβο τους γι' αυτούς.
24 Διότι τούτο εξήλθε από τον Κύριο προς αυτούς· διότι άκουσε τις προσευχές των δούλων αυτού, Ισαάκ και Ιακώβ· διότι εμπιστεύθηκαν σε αυτόν· και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες επέστρεψαν με τα στρατόπεδά τους εκείνη την ημέρα, κάθε ένας στην πόλη του· και δεν πολέμησαν εκείνη την ώρα με τους γιους του Ιακώβ.
25 Και οι γιοι του Ιακώβ παρέμειναν εκείνες τις ημέρες μέχρι το βράδυ απέναντι από το όρος Σηών· και βλέποντας ότι αυτοί οι βασιλιάδες δεν ήρθαν να πολεμήσουν εναντίον τους, οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν στα σπίτια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

1 ΕΝ ἐκείνην τήν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Κύριος ἐφανερώθηκε στόν Ἰακώβ, λέγων· Σήκω, πήγαινε στή Βαιθήλ καί μείνε ἐκεῖ, καί κάνε ἐκεῖ θυσιαστήριον στόν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἐφανερώθηκε σέ, ὁ ἐλευθέρωσε σέ καί τούς υἱούς σου ἀπό θλίψην.
2 Και σηκώθηκε ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλα τα υπάρχοντά του, και πήγαν και ήρθαν στη Βαιθήλ σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.
3 Και ο Ιακώβ ήταν ενενήντα εννέα ετών όταν ανέβηκε στη Βαιθήλ· και ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, παρέμειναν στη Βαιθήλ στη Λουζ· και εκεί έχτισε θυσιαστήριο στον Κύριο που εμφανίστηκε σε αυτόν· και ο Ιακώβ και οι γιοι του παρέμειναν στη Βαιθήλ έξι μήνες.

4 Εκείνο τον καιρό πέθανε η Δεββώρα, η θυγατέρα του Ουζ, η τροφός της Ρεβέκκας, που ήταν μαζί με τον Ιακώβ· και ο Ιακώβ την έθαψε κάτω από τη Βαιθήλ, κάτω από μια βελανιδιά που ήταν εκεί.
5 Και η Ρεβέκκα, η θυγατέρα του Βαθουήλ, η μητέρα του Ιακώβ, πέθανε εκείνη την εποχή στη Χεβρών, η οποία είναι η Κιρεάθ-αρβά, και θάφτηκε στο σπήλαιο Μαχπελά, το οποίο ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τους γιους του Χετ.
6 Και η ζωή της Ρεβέκκας έγινε εκατόν τριάντα τρία χρόνια· και πέθανε· και όταν ο Ιακώβ άκουσε ότι η μητέρα του η Ρεβέκκα πέθανε, έκλαψε πικρά για τη μητέρα του, και έκανε μεγάλο πένθος γι' αυτήν, και για τη Δεβόρρα, την τροφό της, κάτω από τη βελανιδιά· και ονόμασε το μέρος εκείνο Αλών-βαχούθ.
7 Και ο Λάβαν ο Σύριος πέθανε κατά τις ημέρες εκείνες, επειδή ο Θεός τον πάταξε επειδή παρέβη τη διαθήκη που υπήρχε μεταξύ αυτού και του Ιακώβ.
8 Και ο Ιακώβ ήταν εκατό ετών όταν ο Κύριος εμφανίστηκε σε αυτόν, και τον ευλόγησε, και αποκάλεσε το όνομά του Ισραήλ. Και η Ραχήλ, η γυναίκα του Ιακώβ, συνέλαβε κατά τις ημέρες εκείνες.
9 Και κατά τον καιρό εκείνο ο Ιακώβ και όλα τα υπάρχοντά του έφυγαν από τη Βαιθήλ για να πάνε στο σπίτι του πατέρα του, στη Χεβρών.
10 Και ενώ αυτοί πορεύονταν στον δρόμο, και δεν υπήρχε ακόμη πολύς δρόμος για να φτάσουν στην Εφραθά, η Ραχήλ γέννησε γιο και είχε σκληρούς τοκετούς και πέθανε.
11 Και ο Ιακώβ την έθαψε στον δρόμο προς την Εφραθά, η οποία είναι η Βηθλεέμ, και έστησε μια στήλη πάνω στον τάφο της, η οποία είναι εκεί μέχρι σήμερα· και οι ημέρες της Ραχήλ έγιναν σαράντα πέντε χρόνια, και πέθανε.
12 Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα του γιου του, που γεννήθηκε σε αυτόν, που του γέννησε η Ραχήλ, Βενιαμίν· επειδή, γεννήθηκε σε αυτόν στη γη στα δεξιά.
13 Και μετά τον θάνατο της Ραχήλ, ο Ιακώβ έστησε τη σκηνή του στη σκηνή της Βαλλάς, της δούλης της.
14 Και ο Ρουβήν ζήλευε για τη Λεία, τη μητέρα του, εξαιτίας αυτού, και γέμισε θυμό, και σηκώθηκε μέσα στον θυμό του και πήγε και μπήκε στη σκηνή της Βαλλάς, και από εκεί σήκωσε το κρεβάτι του πατέρα του.
15 Εκείνο τον καιρό, το μερίδιο των πρωτοτόκων, μαζί με τα βασιλικά και ιερατικά αξιώματα, αφαιρέθηκε από τους γιους του Ρουβήν, επειδή είχε βεβηλώσει την κλίνη του πατέρα του· και τα πρωτοτόκια δόθηκε στον Ιωσήφ, η βασιλική ιδιότητα στον Ιούδα, και η ιεροσύνη στον Λευί, επειδή ο Ρουβήν είχε βεβηλώσει την κλίνη του πατέρα του.
16 Και αυτές είναι οι γενεαλογίες του Ιακώβ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στην Παδάν-αράμ· και οι γιοι του Ιακώβ ήσαν δώδεκα.
17 Οι γιοι της Λείας ήταν ο Ρουβήν, ο πρωτότοκος, και ο Συμεών, ο Λευί, ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ, ο Ζαβουλών, και η αδερφή τους η Δείνα· και οι γιοι της Ραχήλ ήταν ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.
18 Οι γιοι της Ζελφάς, της δούλης της Λείας, ήταν ο Γαδ και ο Ασήρ· και οι γιοι της Βαλλάς, της δούλης της Ραχήλ, ήταν ο Δαν και ο Νεφθαλί· αυτοί είναι οι γιοι του Ιακώβ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στην Παδάν-αράμ.
19 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλα τα υπάρχοντά του πορεύτηκαν και ήρθαν στη Μαμβρή, η οποία είναι η Κιρεάθ-αρβά, που είναι στη Χεβρών, όπου παροίκησε ο Αβραάμ και ο Ισαάκ· και ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλα τα υπάρχοντά του κατοίκησαν μαζί με τον πατέρα του στη Χεβρών.
20 Και ο αδελφός του, ο Ησαύ, και οι γιοι του, και όλα τα υπάρχοντά του, πήγαν στη γη Σηείρ, και κατοίκησαν εκεί, και απέκτησαν κτήματα στη γη Σηείρ. Και οι γιοι του Ησαύ καρπώθηκαν και πληθύνθηκαν υπερβολικά στη γη Σηείρ.
21 Και αυτές είναι οι γενεαλογίες του Ησαύ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στη γη Χαναάν· και οι γιοι του Ησαύ ήταν πέντε.
22 Και η Αδά γέννησε στον Ησαύ τον πρωτότοκο γιο του, τον Ελιφάς· και γέννησε σε αυτόν και τον Ραγουήλ· και η Αλιβαμά γέννησε σε αυτόν τον Ιεούς, τον Ιαλάμ και τον Κορέ.
23 Αυτοί είναι οι γιοι του Ησαύ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στη γη Χαναάν· και οι γιοι του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, ήσαν ο Θαιμάν, ο Ωμάρ, ο Ζεφώ, ο Γατάμ, ο Κενάζ και ο Αμαλήξ· και οι γιοι του Ραγουήλ ήσαν ο Ναχάθ, ο Ζεράχ, ο Σαμά και ο Μιζά.
24 Και οι γιοι του Ιεούς ήσαν ο Θαμνά, ο Αλβά, ο Ιεθέθ· και οι γιοι του Ιαλάμ ήσαν ο Αλάχ, ο Φινώρ και ο Κενέζ.
25 Και οι γιοι του Κορέ ήσαν ο Θαιμάν, ο Μιβζάρ, ο Μαγδιήλ και ο Εράμ· αυτές είναι οι συγγένειες των γιων του Ησαύ κατά τα ηγεμόνια τους στη γη Σηείρ.
26 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Σηείρ του Χορραίου, που κατοικούσαν στη γη Σηείρ: Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά, Δισάν, Εζέρ και Δισών, επτά γιοι.
27 Και οι γιοι του Λωτάν ήταν ο Χωρί, ο Αιμάν και η αδελφή τους η Τιμνά, η οποία είναι η Τιμνά, η οποία ήρθε στον Ιακώβ και στους γιους του, και δεν την άκουσαν· και πήγε και έγινε παλλακίδα στον Ελιφάς, τον γιο του Ησαύ, και γέννησε σε αυτόν τον Αμαλήκ.
28 Και οι γιοι του Σωβάλ ήσαν ο Αλβάν, ο Μαναχάθ, ο Εβάλ, ο Σεφώ, και ο Ωνάμ· και οι γιοι του Σεβεγών ήσαν ο Αΐα και ο Ανά· αυτός ήταν ο Ανά, που βρήκε τους Γεείμ στην έρημο, όταν έβοσκε τα γαϊδούρια του Σεβεγών, του πατέρα του.
29 Και ενώ τάιζε τα γαϊδούρια του πατέρα του, τα οδηγούσε στην έρημο σε διαφορετικές χρονικές στιγμές για να τα ταΐσει.
30 Και υπήρξε μια μέρα που τους έφερε σε μια από τις ερήμους στην ακτή της θάλασσας, απέναντι από την έρημο του λαού, και ενώ τους έβοσκε, ιδού, μια πολύ δυνατή καταιγίδα ήρθε από την άλλη πλευρά της θάλασσας και σταμάτησε πάνω στα γαϊδούρια που έβοσκαν εκεί, και όλα στάθηκαν ακίνητα.
31 Και ύστερα από αυτό, περίπου εκατόν είκοσι μεγάλα και τρομερά ζώα βγήκαν από την έρημο στην απέναντι πλευρά της θάλασσας, και όλα ήρθαν στον τόπο όπου ήταν τα γαϊδούρια, και κάθισαν εκεί.
32 Και τα ζώα αυτά, από τη μέση και κάτω, είχαν τη μορφή παιδιών ανθρώπων, και από τη μέση και πάνω, μερικά είχαν την ομοιότητα αρκούδων, και μερικά την ομοιότητα αρκούδας, με ουρές πίσω τους ανάμεσα από τους ώμους τους που έφταναν μέχρι τη γη, σαν τις ουρές των ντουκίφαθ, και αυτά τα ζώα ήρθαν και ανέβηκαν και καβάλησαν σε αυτά τα γαϊδούρια, και τα οδήγησαν μακριά, και έφυγαν μέχρι σήμερα.
33 Και ένα από αυτά τα ζώα πλησίασε τον Ανά και τον χτύπησε με την ουρά του, και μετά έφυγε από εκεί.

34 Και όταν είδε αυτό το έργο, φοβήθηκε υπερβολικά για τη ζωή του, και έφυγε και διέφυγε στην πόλη.
35 Και διηγήθηκε στους γιους και στους αδελφούς του όλα όσα του είχαν συμβεί· και πολλοί άντρες πήγαν να αναζητήσουν τα γαϊδούρια, αλλά δεν τα βρήκαν· και ο Ανά και οι αδελφοί του δεν ξαναπήγαν σε εκείνο τον τόπο από την επόμενη ημέρα, επειδή φοβόντουσαν πολύ για τη ζωή τους.
36 Και οι γιοι του Ανά, γιου του Σηείρ, ήταν ο Δησών, και η αδελφή του η Αλιβαμά· και οι γιοι του Δησών ήταν ο Χεμδάν, ο Εσβάν, ο Ιθράν και ο Χαράν· και οι γιοι του Εζέρ ήταν ο Βιλάν, ο Ζααβάν και ο Ακάν· και οι γιοι του Δησών ήταν ο Ουζ και ο Αράν.
37 Αὐτές εἶναι οἱ συγγένειες τῶν υἱῶν Σηείρ τοῦ Χορραίου, κατά τά ἡγεμονεύματά τους ἐν τῇ γῇ Σηείρ.
38 Και ο Ησαύ και τα παιδιά του κατοίκησαν στη γη του Σηείρ του Χορραίου, του κατοίκου της γης· και είχαν κτήματα σε αυτήν, και καρποφόρησαν και πληθύνθηκαν υπερβολικά· και ο Ιακώβ και τα παιδιά του, και όλα τα υπάρχοντά τους, κατοίκησαν μαζί με τον πατέρα τους Ισαάκ στη γη Χαναάν, όπως ο Κύριος είχε προστάξει τον Αβραάμ τον πατέρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

1 ΚΑΙ στο εκατοστό πέμπτο έτος της ζωής του Ιακώβ, δηλαδή στο ένατο έτος της κατοίκησης του Ιακώβ με τα παιδιά του στη γη Χαναάν, ήρθε από την Παδάν-αράμ.
2 Και κατά τις ημέρες εκείνες, ο Ιακώβ ταξίδεψε με τα παιδιά του από τη Χεβρών, και πήγαν και επέστρεψαν στην πόλη Συχέμ, αυτοί και όλα τα υπάρχοντά τους, και κατοίκησαν εκεί· επειδή, οι γιοι του Ιακώβ απέκτησαν καλή και πλούσια γη για τα ζώα τους στην πόλη Συχέμ, αφού η πόλη Συχέμ είχε τότε ανοικοδομηθεί, και υπήρχαν σε αυτήν περίπου τριακόσιοι άνδρες και γυναίκες.
3 Και ο Ιακώβ και τα παιδιά του και όλα όσα είχε στην κατοχή του κατοίκησαν στο μέρος του αγρού, που ο Ιακώβ είχε αγοράσει από τον Εμμώρ, τον πατέρα του Συχέμ, όταν ήρθε από την Παδάν-αράμ πριν ο Συμεών και ο Λευί κατατροπώσουν την πόλη.
4 Και όλοι οι βασιλιάδες των Χαναναίων και των Αμορραίων, που περικύκλωναν την πόλη Συχέμ, άκουσαν ότι οι γιοι του Ιακώβ είχαν επιστρέψει στη Συχέμ και είχαν εγκατασταθεί εκεί.
5 Και είπαν: Θα επιστρέψουν οι γιοι του Ιακώβ του Εβραίου στην πόλη και θα κατοικήσουν σε αυτήν, αφού πατάξουν τους κατοίκους της και τους διώξουν; Θα επιστρέψουν τώρα και θα διώξουν και αυτούς που κατοικούν στην πόλη ή θα τους θανατώσουν;
6 Και συγκεντρώθηκαν πάλι όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν, και συγκεντρώθηκαν για να κάνουν πόλεμο με τον Ιακώβ και τους γιους του.
7 Και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, έστειλε επίσης σε όλους τους γείτονές του βασιλιάδες, στον Ελάν, τον βασιλιά της Γαάς, και στον Ιουρί, τον βασιλιά της Σηλώ, και στον Παραθών, τον βασιλιά της Χαζάρ, και στον Σούσι, τον βασιλιά της Σαρτών, και στον Λάβαν, τον βασιλιά της Βαιθχοράν, και στον Σαβείρ, τον βασιλιά της Οθναΐμα, λέγοντας:
8 Ανεβείτε σε μένα και βοήθησέ με, και ας πατάξουμε τον Ιακώβ τον Εβραίο και τους γιους του, και όλα όσα του ανήκουν, επειδή ήρθαν ξανά στη Συχέμ για να την κληρονομήσουν και να θανατώσουν τους κατοίκους της όπως πρώτα.
9 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες συγκεντρώθηκαν και ήρθαν με όλα τα στρατόπεδά τους, ένας λαός υπερβολικά πολυάριθμος σαν την άμμο στην ακτή της θάλασσας, και όλοι ήταν απέναντι από την Ταπνάχ.
10 Και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, βγήκε εναντίον τους με όλο το στρατό του, και στρατοπέδευσε μαζί τους απέναντι από τη Ταπνάχ, έξω από την πόλη· και όλους αυτούς τους βασιλιάδες τους χώρισαν σε επτά τμήματα, επτά στρατόπεδα εναντίον των γιων του Ιακώβ.
11 Και έστειλαν μήνυμα στον Ιακώβ και στον γιο του, λέγοντας: Ελάτε όλοι σας προς εμάς, για να συναντηθούμε στην πεδιάδα, και να εκδικηθούμε τους άνδρες της Συχέμ, τους οποίους σκοτώσατε στην πόλη τους· και τώρα θα επιστρέψετε στην πόλη της Συχέμ και θα κατοικήσετε σε αυτήν, και θα σκοτώσετε τους κατοίκους της όπως πρώτα.
12 Και οι γιοι του Ιακώβ το άκουσαν αυτό, και άναψε υπερβολικά η οργή τους για τα λόγια των βασιλιάδων της Χαναάν· και δέκα από τους γιους του Ιακώβ έσπευσαν και σηκώθηκαν, και ο καθένας τους φόρεσε τα πολεμικά του όπλα· και υπήρχαν μαζί τους εκατόν δύο από τους δούλους τους, εξοπλισμένοι σε παράταξη μάχης.
13 Και όλοι αυτοί οι άνδρες, οι γιοι του Ιακώβ με τους δούλους τους, πήγαν προς αυτούς τους βασιλιάδες, και ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, ήταν μαζί τους, και όλοι στάθηκαν πάνω στον σωρό της Συχέμ.
14 Και ο Ιακώβ προσευχήθηκε στον Κύριο για τους γιους του, και άπλωσε τα χέρια του προς τον Κύριο, και είπε: Θεέ μου, εσύ είσαι ο Παντοδύναμος Θεός, εσύ είσαι ο Πατέρας μας, εσύ μας έπλασες, και εμείς είμαστε έργα των χεριών σου· σε παρακαλώ, λύτρωσε τους γιους μου με το έλεός σου από το χέρι των εχθρών τους, που σήμερα έρχονται να πολεμήσουν μαζί τους και να τους σώσουν από το χέρι τους· επειδή, στο χέρι σου είναι δύναμη και ισχύς, για να σώσεις τους λίγους από τους πολλούς.
15 Και δώσε στους γιους μου, τους δούλους σου, δύναμη καρδιάς και ισχύ για να πολεμούν με τους εχθρούς τους, να τους υποτάσσουν, και να κάνουν τους εχθρούς τους να πέφτουν μπροστά τους· και ας μην πεθάνουν οι γιοι μου και οι δούλοι τους από τα χέρια των γιων Χαναάν.
16 εἰ δὲ ὑποψιν ὑμῖν ἀγαπῆσαι τὴν ζωὴν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν δούλων αὐτῶν, ἀποφάσισον αὐτοὺς ἐν τῷ μέγα ἔλεός σου ἐν τῷ χειρὶ τῶν ἀδελφῶν σου, ὥστε νὰ μὴ χαθοῦν σήμερον ἐκ τῶν βασιλέων τῶν Ἀμορραίων.
17 Και καθώς ο Ιακώβ έπαυσε να προσεύχεται στον Κύριο, η γη σείστηκε από τον τόπο της και ο ήλιος σκοτείνιασε, και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες τρομοκρατήθηκαν και τους κατέλαβε μεγάλη αναστάτωση.
18 Και ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του Ιακώβ, και ο Κύριος εντύπωσε στις καρδιές όλων των βασιλιάδων και των στρατιών τους με τον τρόμο και το δέος των γιων του Ιακώβ.
19 Διότι ο Κύριος έκανε να ακούσουν σ' αυτούς φωνή αρμάτων, και φωνή δυνατών αλόγων από τους γιους του Ιακώβ, και φωνή μεγάλου στρατού που τους συνόδευε.
20 Και οι βασιλιάδες αυτοί κατελήφθησαν από μεγάλο φόβο μπροστά στους γιους του Ιακώβ, και ενώ στέκονταν στα καταλύματά τους, ιδού, οι γιοι του Ιακώβ προέλασαν

εναντίον τους, με εκατόν δώδεκα άνδρες, με μεγάλη και τρομερή κραυγή.
21 Και όταν οι βασιλιάδες είδαν τους γιους του Ιακώβ να προχωρούν προς αυτούς, πανικοβλήθηκαν ακόμη περισσότερο, και είχαν την τάση να υποχωρήσουν από μπροστά από τους γιους του Ιακώβ όπως πρώτα, και να μην πολεμήσουν μαζί τους.
22 Αλλ' αυτοί δεν υποχώρησαν, λέγοντας: «Θα ήταν ντροπή για εμάς δύο φορές να υποχωρήσουμε από μπροστά στους Εβραίους».
23 Και οι γιοι του Ιακώβ πλησίασαν και προέλασαν εναντίον όλων αυτών των βασιλιάδων και των στρατών τους· και είδαν, και να, ήταν ένας λαός πολύ δυνατός, πολυάριθμος σαν την άμμο της θάλασσας.
24 Και οι γιοι του Ιακώβ επικαλέστηκαν τον Κύριο και είπαν: Βοήθησέ μας, Κύριε, βοήθησέ μας και εισάκουσέ μας· επειδή, σε σένα ελπίζουμε, και ας μην πεθάνουμε από τα χέρια αυτών των απερίτμητων ανδρών, που σήμερα ήρθαν εναντίον μας.
25 Και οι γιοι του Ιακώβ έζωσαν τα πολεμικά τους όπλα, και πήραν στα χέρια τους κάθε ένας την ασπίδα του και το δόρυ του, και πλησίασαν σε μάχη.
26 Και ο Ιούδας, ο γιος του Ιακώβ, έτρεξε πρώτος μπροστά από τους αδελφούς του, και μαζί του δέκα από τους δούλους του, και πήγε προς αυτούς τους βασιλιάδες.
27 Και ο Ιασούβ, ο βασιλιάς της Ταπνάχ, βγήκε πρώτος με το στρατό του μπροστά από τον Ιούδα· και ο Ιούδας είδε τον Ιασούβ και τον στρατό του να έρχονται προς αυτόν· και η οργή του Ιούδα άναψε, και η οργή του άναψε μέσα του· και πλησίασε σε μάχη, στην οποία ο Ιούδας έθεσε τη ζωή του.
28 Και ο Ιασούβ και όλος ο στρατός του προχωρούσαν προς τον Ιούδα, και καβάλα σε ένα πολύ δυνατό και δυνατό άλογο, και ο Ιασούβ ήταν ένας πολύ γενναίος άνδρας, και καλυμμένος με σίδερο και χαλκό από την κορυφή ως τα πόδια.
29 Και ενώ ήταν πάνω στο άλογο, έριχνε βέλη και με τα δύο χέρια από μπροστά και από πίσω, όπως συνήθιζε σε όλες τις μάχες του, και ποτέ δεν αστόχησε στο σημείο που έστρεψε τα βέλη του.
30 Και όταν ο Ιασούβ ήρθε να πολεμήσει με τον Ιούδα, και έριχνε πολλά βέλη εναντίον του Ιούδα, ο Κύριος έδεσε το χέρι του Ιασούβ, και όλα τα βέλη που έριξε έπεσαν πάνω στους δικούς του άντρες.
31 Και παρ' όλα αυτά, ο Ιασούβ προχωρούσε προς τον Ιούδα, για να τον προκαλέσει με τα βέλη, αλλά η απόσταση μεταξύ τους ήταν περίπου τριάντα πήχεις, και όταν ο Ιούδας είδε τον Ιασούβ να εκτοξεύει τα βέλη του εναντίον του, έτρεξε προς το μέρος του με την οργισμένη του δύναμη.
32 Και ο Ιούδας σήκωσε μια μεγάλη πέτρα από τη γη, που ζύγιζε εξήντα σίκλους, και ο Ιούδας έτρεξε προς τον Ιασούβ, και με την πέτρα τον χτύπησε στην ασπίδα του, και ο Ιασούβ έμεινε άναυδος από το χτύπημα, και έπεσε από το άλογό του στο έδαφος.
33 Και η ασπίδα έσπασε από το χέρι του Ιασούβ, και από τη δύναμη του χτυπήματος εκτοξεύτηκε σε απόσταση περίπου δεκαπέντε πήχων, και η ασπίδα έπεσε μπροστά στο δεύτερο στρατόπεδο.
34 Και οι βασιλιάδες που ήρθαν με τον Ιασούβ είδαν από μακριά τη δύναμη του Ιούδα, του γιου του Ιακώβ, και τι είχε κάνει στον Ιασούβ, και φοβήθηκαν πολύ τον Ιούδα.
35 Και συγκεντρώθηκαν κοντά στο στρατόπεδο του Ιασούβ, βλέποντας τη σύγχυσή του, και ο Ιούδας τράβηξε το σπαθί του και πάταξε σαράντα δύο άνδρες από το στρατόπεδο του Ιασούβ. Και ολόκληρο το στρατόπεδο του Ιασούβ έφυγε μπροστά από τον Ιούδα, και κανένας δεν στάθηκε εναντίον του. Και άφησαν τον Ιασούβ και έφυγαν από μπροστά του, και ο Ιασούβ ήταν ακόμα πεσμένος στη γη.
36 Και βλέποντας ο Ιασούβ ότι όλοι οι άνδρες του στρατοπέδου του είχαν φύγει από μπροστά του, έσπευσε και σηκώθηκε με φόβο εναντίον του Ιούδα, και στάθηκε στα πόδια του απέναντι από τον Ιούδα.
37 Και ο Ιασούβ είχε μια μόνο μάχη με τον Ιούδα, τοποθετώντας ασπίδα εναντίον ασπίδας· και όλοι οι άντρες του Ιασούβ τράπηκαν σε φυγή, επειδή φοβόντουσαν πολύ τον Ιούδα.
38 Και ο Ιασούβ πήρε το δόρυ του στο χέρι του για να χτυπήσει τον Ιούδα στο κεφάλι του. Ο Ιούδας όμως έσπευσε να βάλει την ασπίδα του στο κεφάλι του, πάνω στο δόρυ του Ιασούβ. Έτσι η ασπίδα του Ιούδα δέχτηκε το χτύπημα από το δόρυ του Ιασούβ, και η ασπίδα σχίστηκε κι αυτή.
39 Και καθώς ο Ιούδας είδε ότι η ασπίδα του ήταν σχισμένη, έβγαλε γρήγορα το σπαθί του και χτύπησε τον Ιασούβ στους αστραγάλους του, και έκοψε τα πόδια του, και ο Ιασούβ έπεσε στη γη, και το δόρυ έπεσε από το χέρι του.
40 Και ο Ιούδας σήκωσε βιαστικά το δόρυ του Ιασούβ, με το οποίο έκοψε το κεφάλι του και το έριξε δίπλα στα πόδια του.
41 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ είδαν τι είχε κάνει ο Ιούδας στον Ιασούβ, έτρεξαν όλοι στις τάξεις των άλλων βασιλιάδων, και οι γιοι του Ιακώβ πολέμησαν με τον στρατό του Ιασούβ, και με τα στρατεύματα όλων των βασιλιάδων που ήταν εκεί.
42 Και οι γιοι του Ιακώβ έριξαν δεκαπέντε χιλιάδες από τους άνδρες τους, και τους πάταξαν σαν να χτυπούσαν κολοκύθες, και οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή για να σώσουν τη ζωή τους.
43 Και ο Ιούδας στεκόταν ακόμα κοντά στο σώμα του Ιασούβ, και έβγαλε τον Ιασούβ από τον θώρακά του.
44 Και ο Ιούδας αφαίρεσε επίσης το σίδερο και τον χαλκό που ήταν γύρω από τον Ιασούβ· και ιδού, εννέα άνδρες από τους αρχηγούς του Ιασούβ ήρθαν για να πολεμήσουν ενάντια στον Ιούδα.
45 Και ο Ιούδας έσπευσε και σήκωσε μια πέτρα από τη γη, και με αυτήν χτύπησε έναν από αυτούς στο κεφάλι, και έσπασε το κρανίο του, και το σώμα έπεσε επίσης από το άλογο στη γη.
46 Και οι οκτώ αρχηγοί που είχαν απομείνει, βλέποντας τη δύναμη του Ιούδα, φοβήθηκαν πολύ και τράπηκαν σε φυγή· και ο Ιούδας με τους δέκα άνδρες του τους καταδίωξε, και τους πρόλαβαν και τους σκότωσαν.
47 Και οι γιοι του Ιακώβ εξακολουθούσαν να χτυπούν τα στρατεύματα των βασιλιάδων, και σκότωσαν πολλούς από αυτούς, αλλά εκείνοι οι βασιλιάδες κράτησαν με τόλμη τη θέση τους με τους αρχηγούς τους, και δεν υποχώρησαν από τις θέσεις τους, και φώναξαν εναντίον εκείνων των

στρατών τους που τράπηκαν σε φυγή μπροστά από τους γιους του Ιακώβ, αλλά κανείς δεν τους άκουγε, γιατί φοβόντουσαν για τη ζωή τους μήπως πεθάνουν.
48 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ, αφού νίκησαν τα στρατεύματα των βασιλιάδων, επέστρεψαν και ήρθαν μπροστά στον Ιούδα. Ο Ιούδας όμως σκότωνε ακόμα τους οκτώ αρχηγούς του Ιασούβ και έβγαζε τα ιμάτιά τους.
49 Και ο Λευί είδε τον Αιλών, τον βασιλιά της Γαάς, να προχωρά προς το μέρος του, με τους δεκατέσσερις στρατηγούς του, για να τον πατάξει· αλλά ο Λευί δεν το γνώριζε με βεβαιότητα.
50 Και ο Αιλών με τους αρχηγούς του πλησίασε πιο κοντά, και ο Λευί κοίταξε πίσω και είδε ότι η μάχη δινόταν από πίσω του, και ο Λευί έτρεξε με δώδεκα από τους υπηρέτες του, και πήγαν και σκότωσαν τον Αιλών και τους αρχηγούς του με την κόψη του σπαθιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

1 Και ο Ιχουρί, βασιλιάς της Σηλώ, ανέβηκε για να βοηθήσει τον Αιλών, και πλησίασε τον Ιακώβ. Ο Ιακώβ τράβηξε το τόξο που κρατούσε στο χέρι του και με ένα βέλος χτύπησε τον Ιχουρί, ο οποίος τον σκότωσε.
2 Και όταν πέθανε ο Ιχουρί, βασιλιάς της Σηλώ, οι τέσσερις εναπομείναντες βασιλιάδες έφυγαν από τη θέση τους μαζί με τους υπόλοιπους αρχηγούς και προσπάθησαν να υποχωρήσουν, λέγοντας: Δεν έχουμε άλλη δύναμη εναντίον των Εβραίων, αφού σκότωσαν τους τρεις βασιλιάδες και τους αρχηγούς τους, που ήταν πιο ισχυροί από εμάς.
3 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ είδαν ότι οι υπόλοιποι βασιλιάδες είχαν απομακρυνθεί από τη θέση τους, τους καταδίωξαν. Και ο Ιακώβ ήρθε κι αυτός από τον σωρό της Συχέμ από τον τόπο όπου στεκόταν. Και καταδίωξαν τους βασιλιάδες και τους πλησίασαν με τους υπηρέτες τους.
4 Και οι βασιλιάδες και οι αρχηγοί με τα υπόλοιπα στρατεύματά τους, βλέποντας ότι οι γιοι του Ιακώβ πλησίαζαν, φοβήθηκαν για τη ζωή τους και έφυγαν μέχρι που έφτασαν στην πόλη Χάζαρ.
5 Και οι γιοι του Ιακώβ τους καταδίωξαν μέχρι την πύλη της πόλης Χαζάρ, και πάταξαν μεγάλο πλήγμα ανάμεσα στους βασιλιάδες και τα στρατεύματά τους, περίπου τέσσερις χιλιάδες άνδρες, και ενώ χτυπούσαν τον στρατό των βασιλιάδων, ο Ιακώβ ήταν απασχολημένος με το τόξο του, περιορίζοντας τον εαυτό του στο να χτυπάει τους βασιλιάδες, και τους σκότωσε όλους.
6 Και εθανάτωσε τον Παραθών, βασιλιά της Χάζαρ, στην πύλη της πόλης Χάζαρ, και ύστερα πάταξε τον Σούσι, βασιλιά της Σαρτών, και τον Λάβαν, βασιλιά της Βαιθ-χωρίν, και τον Σαβείρ, βασιλιά της Μαχναϊμά, και τους εθανάτωσε όλους με βέλη, ένα βέλος στον καθένα τους, και πέθαναν.
7 Και βλέποντας οι γιοι του Ιακώβ ότι όλοι οι βασιλιάδες ήταν νεκροί και ότι είχαν διαλυθεί και υποχωρούσαν, συνέχισαν να συνεχίζουν τη μάχη με τα στρατεύματα των βασιλιάδων απέναντι από την πύλη του Χάζαρ, και εξακολούθησαν να χτυπούν περίπου τετρακόσιους από τους άνδρες τους.
8 Και τρεις άνδρες από τους δούλους του Ιακώβ έπεσαν σε εκείνη τη μάχη· και όταν ο Ιούδας είδε ότι τρεις από τους δούλους του είχαν πεθάνει, λυπήθηκε πολύ, και άναψε μέσα του η οργή του ενάντια στους Αμορραίους.
9 Και όλοι οι άνδρες που είχαν απομείνει από τα στρατεύματα των βασιλιάδων φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους, και έτρεξαν και έσπασαν την πύλη των τειχών της πόλης Χαζάρ, και όλοι μπήκαν στην πόλη για ασφάλεια.
10 Και κρύφτηκαν στο μέσο της πόλης Χαζάρ, επειδή η πόλη Χαζάρ ήταν πολύ μεγάλη και εκτεταμένη· και όταν όλα αυτά τα στρατεύματα μπήκαν στην πόλη, οι γιοι του Ιακώβ έτρεξαν πίσω τους στην πόλη.
11 Και τέσσερις δυνατοί άνδρες, έμπειροι στη μάχη, βγήκαν από την πόλη και στάθηκαν μπροστά στην είσοδο της πόλης, έχοντας γυμνά σπαθιά και λόγχες στα χέρια τους, και παρατάχθηκαν απέναντι από τους γιους του Ιακώβ, και δεν τους άφησαν να μπουν στην πόλη.
12 Και ο Νεφθαλί έτρεξε και μπήκε ανάμεσά τους και με τη ρομφαία του πάταξε δύο από αυτούς, και απέκοψε τα κεφάλια τους μονομιάς.
13 Και στράφηκε προς τους άλλους δύο, και ιδού, είχαν τραπεί σε φυγή, και τους καταδίωξε, τους πρόλαβε, τους χτύπησε και τους θανάτωσε.
14 Και οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν στην πόλη και είδαν, και να, υπήρχε ένα άλλο τείχος προς την πόλη· και αναζήτησαν την πύλη του τείχους, αλλά δεν τη βρήκαν· και ο Ιούδας πήδηξε πάνω στην κορυφή του τείχους· και ο Συμεών και ο Λευί τον ακολούθησαν· και κατέβηκαν και οι τρεις από το τείχος στην πόλη.
15 Και ο Συμεών και ο Λευί σκότωσαν όλους τους άνδρες που έφυγαν για ασφάλεια στην πόλη, καθώς και τους κατοίκους της πόλης με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, σκότωσαν με μάχαιρα, και οι κραυγές της πόλης ανέβηκαν στον ουρανό.
16 Και ο Δαν και ο Νεφθαλί πήδηξαν πάνω στο τείχος για να δουν τι προκαλούσε τον θόρυβο του θρήνου· επειδή, οι γιοι του Ιακώβ ανησυχούσαν για τους αδελφούς τους, και άκουγαν τους κατοίκους της πόλης να μιλούν με κλάματα και δεήσεις, λέγοντας: Πάρτε όλα όσα έχουμε στην πόλη και φύγετε, μόνο μην μας θανατώσετε.
17 Και αφού ο Ιούδας, ο Συμεών και ο Λευί έπαυσαν να χτυπούν τους κατοίκους της πόλης, ανέβηκαν στο τείχος και κάλεσαν τον Δαν και τον Νεφθαλί, που ήταν πάνω στο τείχος, και τους υπόλοιπους αδελφούς τους· και ο Συμεών και ο Λευί τούς ανήγγειλαν για την είσοδο στην πόλη· και όλοι οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν να πάρουν τα λάφυρα.
18 Και οι γιοι του Ιακώβ πήραν τα λάφυρα της πόλης Χαζάρ, τα ποίμνια και τα βόδια, και την περιουσία, και πήραν όλα όσα μπορούσαν να αιχμαλωτιστούν, και έφυγαν εκείνη την ημέρα από την πόλη.
19 Και την επόμενη ημέρα οι γιοι του Ιακώβ πήγαν στο Σάρτον, επειδή άκουσαν ότι οι άνδρες του Σάρτον που είχαν απομείνει στην πόλη συγκεντρώνονταν για να πολεμήσουν μαζί τους επειδή σκότωσαν τον βασιλιά τους, και το Σάρτον ήταν μια πολύ ψηλή και οχυρωμένη πόλη, και είχε ένα βαθύ τείχος που περιέβαλλε την πόλη.
20 Και ο στύλος του προμαχώνα ήταν περίπου πενήντα πήχεις και το πλάτος του σαράντα πήχεις· και δεν υπήρχε τόπος για να μπει κάποιος στην πόλη εξαιτίας του προμαχώνα· και οι γιοι του Ιακώβ είδαν το προμαχώνα της πόλης, και αναζήτησαν είσοδο μέσα σε αυτό, αλλά δεν τη βρήκαν.

21 Διότι η είσοδος της πόλης ήταν από το πίσω μέρος, και κάθε άνθρωπος που ήθελε να μπει στην πόλη περνούσε από αυτόν τον δρόμο και περιέτρεχε ολόκληρη την πόλη, και μετά έμπαινε στην πόλη.
22 Και βλέποντας οι γιοι του Ιακώβ ότι δεν μπορούσαν να βρουν τον δρόμο για την πόλη, άναψε η οργή τους σφόδρα· και βλέποντας οι κάτοικοι της πόλης ότι οι γιοι του Ιακώβ έρχονταν προς αυτούς, φοβήθηκαν πολύ γι' αυτούς, επειδή είχαν ακούσει για τη δύναμή τους και τι είχαν κάνει στον Χάζαρ.
23 Και οι κάτοικοι της πόλης Σάρτων δεν μπορούσαν να βγουν προς τους γιους του Ιακώβ, αφού είχαν συγκεντρωθεί στην πόλη για να πολεμήσουν εναντίον τους, για να μην μπουν στην πόλη. Αλλά όταν είδαν ότι έρχονταν προς αυτούς, τους φοβήθηκαν πολύ, επειδή είχαν ακούσει για τη δύναμή τους και τι είχαν κάνει στον Χάζαρ.
24 Έτσι, οι κάτοικοι του Σάρτων αφαίρεσαν γρήγορα τη γέφυρα του δρόμου της πόλης από τη θέση της, πριν έρθουν οι γιοι του Ιακώβ, και την έφεραν στην πόλη.
25 Και ήρθαν οι γιοι του Ιακώβ και ζητούσαν τον δρόμο για να μπουν στην πόλη, και δεν τον βρήκαν, και οι κάτοικοι της πόλης ανέβηκαν στην κορυφή του τείχους, και είδαν, και να, οι γιοι του Ιακώβ ζητούσαν είσοδο στην πόλη.
26 Και οι κάτοικοι της πόλης ονείδισαν τους γιους του Ιακώβ από την κορυφή του τείχους, και τους καταράστηκαν· και οι γιοι του Ιακώβ άκουσαν τους ονειδισμούς, και εξοργίστηκαν υπερβολικά, και η οργή τους έκαιγε μέσα τους.
27 Και οι γιοι του Ιακώβ εξοργίστηκαν εξαιτίας τους, και σηκώθηκαν όλοι και όρμησαν πάνω από το τείχος με τη δύναμη της δύναμής τους, και με τη δύναμή τους διήλθαν το πλάτος του τείχους σε σαράντα πήχεις.
28 Και όταν πέρασαν το τείχος, στάθηκαν κάτω από το τείχος της πόλης και βρήκαν όλες τις πύλες της πόλης περιφραγμένες με σιδερένιες πόρτες.
29 Και πλησίασαν οι γιοι του Ιακώβ για να σπάσουν τις πόρτες των πυλών της πόλης, και οι κάτοικοι δεν τους άφησαν, επειδή από την κορυφή του τείχους έριχναν πέτρες και βέλη εναντίον τους.
30 Και ο αριθμός του λαού που ήταν πάνω στο τείχος ήταν περίπου τετρακόσιοι άνδρες· και όταν οι γιοι του Ιακώβ είδαν ότι οι άνδρες της πόλης δεν τους άφηναν να ανοίξουν τις πύλες της πόλης, πήδηξαν και ανέβηκαν στην κορυφή του τείχους· και ο Ιούδας ανέβηκε πρώτος στο ανατολικό μέρος της πόλης.
31 Και ο Γαδ και ο Ασήρ ανέβηκαν πίσω του στη δυτική γωνία της πόλης, και ο Συμεών και ο Λευί προς βορρά, και ο Δαν και ο Ρουβήν προς νότο.
32 Και οι άνδρες που ήταν στην κορυφή του τείχους, οι κάτοικοι της πόλης, βλέποντας ότι οι γιοι του Ιακώβ ανέβαιναν προς αυτούς, έφυγαν όλοι από το τείχος, και κατέβηκαν στην πόλη, και κρύφτηκαν στο μέσο της πόλης.
33 Και ο Ισσάχαρ και ο Νεφθαλί, που είχαν απομείνει κάτω από το τείχος, πλησίασαν και έσπασαν τις πύλες της πόλης, και άναψαν φωτιά στις πύλες της πόλης, που έλιωσε το σίδερο· και όλοι οι γιοι του Ιακώβ μπήκαν στην πόλη, αυτοί και όλοι οι άνδρες τους, και πολέμησαν με τους κατοίκους της πόλης Σαρτών, και τους πάταξαν με μάχαιρα, και κανένας δεν στάθηκε μπροστά τους.
34 Και περίπου διακόσιοι άνδρες έφυγαν από την πόλη, και όλοι πήγαν και κρύφτηκαν σε έναν πύργο μέσα στην πόλη. Και ο Ιούδας τους καταδίωξε μέχρι τον πύργο και κατέστρεψε τον πύργο, ο οποίος έπεσε πάνω στους άνδρες, και όλοι πέθαναν.
35 Και οι γιοι του Ιακώβ ανέβηκαν τον δρόμο της στέγης του πύργου εκείνου, και είδαν, και να, υπήρχε ένας άλλος πύργος ισχυρός και ψηλός σε απόσταση μέσα στην πόλη, και η κορυφή του έφτανε στον ουρανό. Και οι γιοι του Ιακώβ έσπευσαν και κατέβηκαν, και πήγαν με όλους τους άνδρες τους στον πύργο εκείνο, και τον βρήκαν γεμάτο με περίπου τριακόσιους άνδρες, γυναίκες και παιδιά.
36 Και οι γιοι του Ιακώβ χτύπησαν μεγάλο πλήγμα ανάμεσα στους άνδρες εκείνους στον πύργο, και έφυγαν και τράπηκαν σε φυγή από μπροστά τους.
37 Και ο Συμεών και ο Λευί τους καταδίωξαν, και δώδεκα δυνατοί και γενναίοι άνδρες βγήκαν προς αυτούς από τον τόπο όπου είχαν κρυφτεί.
38 Και οι δώδεκα άνδρες εκείνοι διεξήγαγαν μια δυνατή μάχη εναντίον του Συμεών και του Λευί· και ο Συμεών και ο Λευί δεν μπόρεσαν να τους υπερισχύσουν· και οι γενναίοι άνδρες εκείνοι έσπασαν τις ασπίδες του Συμεών και του Λευί· και ένας από αυτούς χτύπησε το κεφάλι του Λευί με το σπαθί του, όταν ο Λευί έβαλε βιαστικά το χέρι του στο κεφάλι του, επειδή φοβόταν το σπαθί· και το σπαθί χτύπησε το χέρι του Λευί, και δεν έμεινε τίποτα για να κοπεί το χέρι του Λευί.
39 Και ο Λευί άρπαξε το σπαθί του γενναίου άνδρα στο χέρι του, και το πήρε βίαια από τον άνθρωπο, και με αυτό χτύπησε το κεφάλι του δυνατού άνδρα, και έκοψε το κεφάλι του.
40 Και έντεκα άνδρες πλησίασαν για να πολεμήσουν με τον Λευί, επειδή είδαν ότι ένας από αυτούς σκοτώθηκε, και οι γιοι του Ιακώβ πολέμησαν, αλλά οι γιοι του Ιακώβ δεν μπόρεσαν να τους υπερισχύσουν, επειδή εκείνοι οι άνδρες ήταν πολύ δυνατοί.
41 Και βλέποντας οι γιοι του Ιακώβ ότι δεν μπορούσαν να τους υπερνικήσουν, ο Συμεών έβγαλε μια δυνατή και τρομερή κραυγή· και οι έντεκα δυνατοί άνδρες έμειναν άναυδοι από τη φωνή της κραυγής του Συμεών.
42 Και ο Ιούδας από μακριά γνώριζε τη φωνή της κραυγής του Συμεών· και ο Νεφθαλί και ο Ιούδας έτρεξαν με τις ασπίδες τους προς τον Συμεών και τον Λευί, και τους βρήκαν να πολεμούν με τους δυνατούς εκείνους άνδρες, ανίκανους να τους υπερνικήσουν, καθώς οι ασπίδες τους ήταν σπασμένες.
43 Και είδε ο Νεφθαλί ότι οι ασπίδες του Συμεών και του Λευί ήταν σπασμένες, και πήρε δύο ασπίδες από τους δούλους του και τις έφερε στον Συμεών και τον Λευί.
44 Και ο Συμεών, ο Λευί και ο Ιούδας εκείνη την ημέρα πολέμησαν και οι τρεις ενάντια στους έντεκα δυνατούς άνδρες μέχρι τη δύση του ηλίου, αλλά δεν μπόρεσαν να τους υπερνικήσουν.
45 Και ανήγγειλαν τούτο στον Ιακώβ, και λυπήθηκε πολύ, και προσευχήθηκε στον Κύριο, και αυτός και ο Νεφθαλί ο γιος του πήγαν εναντίον αυτών των ισχυρών ανδρών.
46 Και πλησίασε ο Ιακώβ και έστρεψε το τόξο του, και πλησίασε τους δυνατούς άνδρες, και σκότωσε τρεις από τους άνδρες τους με το τόξο, και οι υπόλοιποι οκτώ γύρισαν πίσω. Και να, ο πόλεμος γινόταν εναντίον τους από μπροστά και από πίσω, και φοβήθηκαν πολύ για τη

ζωή τους, και δεν μπορούσαν να σταθούν μπροστά στους γιους του Ιακώβ, και τράπηκαν σε φυγή από μπροστά τους.
47 Και καθώς έφευγαν, συνάντησαν τον Δαν και τον Ασήρ που έρχονταν προς αυτούς, και ξαφνικά έπεσαν πάνω τους, και πολέμησαν μαζί τους, και σκότωσαν δύο από αυτούς, και ο Ιούδας και οι αδελφοί του τους καταδίωξαν, και πάταξαν τους υπόλοιπους, και τους σκότωσαν.
48 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν και περιπλανήθηκαν στην πόλη, ψάχνοντας αν μπορούσαν να βρουν άντρες· και βρήκαν περίπου είκοσι νέους σε μια σπηλιά μέσα στην πόλη· και ο Γαδ και ο Ασήρ τους πάταξαν όλους· και ο Δαν και ο Νεφθαλί έπεσαν πάνω στους υπόλοιπους άντρες που είχαν φύγει και είχαν διαφύγει από τον δεύτερο πύργο, και τους πάταξαν όλους.
49 Και οι γιοι του Ιακώβ πάταξαν όλους τους κατοίκους της πόλης Σάρτων, αλλά τις γυναίκες και τα παιδιά τα άφησαν στην πόλη και δεν τα σκότωσαν.
50 Και όλοι οι κάτοικοι της πόλης Σάρτον ήταν ισχυροί άνδρες, ένας από αυτούς καταδίωκε χίλιους, και δύο από αυτούς δεν έφευγαν από δέκα χιλιάδες από τους υπόλοιπους άνδρες.
51 Και οι γιοι του Ιακώβ θανάτωσησαν όλους τους κατοίκους της πόλης Σαρτών με μάχαιρα, ώστε κανένας άνθρωπος δεν στάθηκε εναντίον τους· και άφησαν τις γυναίκες στην πόλη.
52 Και οι γιοι του Ιακώβ πήραν όλα τα λάφυρα της πόλης, και άρπαξαν ό,τι ήθελαν, και πήραν ποίμνια και αγέλες και περιουσία από την πόλη. Και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν στον Σάρτωνα και στους κατοίκους της όπως είχαν κάνει στον Χάζαρ και στους κατοίκους της, και γύρισαν και έφυγαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

1 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ έφυγαν από την πόλη Σαρτών, είχαν διανύσει περίπου διακόσιους πήχεις, όταν συνάντησαν τους κατοίκους της Ταπνάχ που έρχονταν προς το μέρος τους, επειδή βγήκαν να πολεμήσουν μαζί τους, επειδή είχαν νικήσει τον βασιλιά της Ταπνάχ και όλους τους άνδρες του.
2 Έτσι λοιπόν, όλοι όσοι είχαν απομείνει στην πόλη Ταπνάχ βγήκαν να πολεμήσουν τους γιους του Ιακώβ, και σκέφτηκαν να ανακτήσουν από αυτούς τα λάφυρα και τα λάφυρα που είχαν αρπάξει από τον Χάζαρ και τον Σαρτών.
3 Και οι υπόλοιποι άνδρες της Ταπνάχ πολέμησαν με τους γιους του Ιακώβ σε εκείνο τον τόπο· και οι γιοι του Ιακώβ τους πάταξαν, και τράπηκαν σε φυγή μπροστά τους, και τους καταδίωξαν μέχρι την πόλη Αρβελάν, και όλοι έπεσαν μπροστά στους γιους του Ιακώβ.
4 Και οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν και ήρθαν στην Ταπνάχ, για να πάρουν τα λάφυρα της Ταπνάχ. Και όταν έφτασαν στην Ταπνάχ, άκουσαν ότι ο λαός της Αρβελάν είχε βγει να τους συναντήσει για να σώσει τα λάφυρα των αδελφών τους. Και οι γιοι του Ιακώβ άφησαν δέκα από τους άνδρες τους στην Ταπνάχ για να λεηλατήσουν την πόλη, και βγήκαν προς τον λαό της Αρβελάν.
5 Και οι άνδρες της Αρβελάν βγήκαν έξω με τις γυναίκες τους για να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ, επειδή οι γυναίκες τους ήταν έμπειρες στη μάχη, και βγήκαν έξω, περίπου τετρακόσιοι άνδρες και γυναίκες.
6 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ φώναξαν με δυνατή φωνή, και έτρεξαν όλοι προς τους κατοίκους της Αρβελάν, με δυνατή και τρομερή φωνή.
7 Και οι κάτοικοι της Αρβελάν άκουσαν τον θόρυβο των κραυγών των γιων του Ιακώβ, και τον βρυχηθμό τους σαν τον θόρυβο των λιονταριών και σαν τον βρυχηθμό της θάλασσας και των κυμάτων της.
8 Και φόβος και τρόμος κατέλαβε τις καρδιές τους εξαιτίας των γιων του Ιακώβ, και τους φοβήθηκαν τρομερά, και υποχώρησαν και τράπηκαν σε φυγή μπροστά τους στην πόλη. Και οι γιοι του Ιακώβ τους καταδίωξαν μέχρι την πύλη της πόλης, και ήρθαν εναντίον τους μέσα στην πόλη.
9 Και οι γιοι του Ιακώβ πολέμησαν μαζί τους στην πόλη, και όλες οι γυναίκες τους έριχναν σφεντόνες εναντίον των γιων του Ιακώβ, και η μάχη ήταν σφοδρή ανάμεσά τους όλη εκείνη την ημέρα μέχρι το βράδυ.
10 Και οι γιοι του Ιακώβ δεν μπόρεσαν να τους υπερνικήσουν, και οι γιοι του Ιακώβ είχαν σχεδόν χαθεί στη μάχη εκείνη. Και οι γιοι του Ιακώβ αναβόησαν στον Κύριο και δυνάμωσαν πολύ προς το βράδυ. Και οι γιοι του Ιακώβ πάταξαν όλους τους κατοίκους της Αρβελάν με μάχαιρα, άνδρες, γυναίκες και παιδιά.
11 Και επίσης τους υπόλοιπους από τον λαό που είχαν φύγει από το Σαρτών, οι γιοι του Ιακώβ τους πάταξαν στην Αρβελάν, και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν στην Αρβελάν και στην Ταπνάχ ό,τι είχαν κάνει στον Χαζάρ και στον Σαρτών, και όταν οι γυναίκες είδαν ότι όλοι οι άνδρες ήταν νεκροί, ανέβηκαν στις στέγες της πόλης και χτύπησαν τους γιους του Ιακώβ ρίχνοντας πέτρες σαν βροχή.
12 Και οι γιοι του Ιακώβ έσπευσαν και μπήκαν στην πόλη και άρπαξαν όλες τις γυναίκες και τις πάταξαν με μάχαιρα· και οι γιοι του Ιακώβ πήραν όλα τα λάφυρα και τα λάφυρα, τα ποίμνια και τα βόδια και τα κτήνη.
13 Και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν στη Μαχναϊμά όπως έκαναν στη Θαπνάχ, στη Χαζάρ και στη Σηλώ· και στράφηκαν από εκεί και έφυγαν.
14 Και την πέμπτη ημέρα οι γιοι του Ιακώβ άκουσαν ότι ο λαός της Γαάς είχε συγκεντρωθεί εναντίον τους για να πολεμήσει, επειδή είχαν σκοτώσει τον βασιλιά τους και τους αρχηγούς τους, επειδή υπήρχαν δεκατέσσερις αρχηγοί στην πόλη της Γαάς, και οι γιοι του Ιακώβ τους είχαν σκοτώσει όλους στην πρώτη μάχη.
15 Και οι γιοι του Ιακώβ εκείνη την ημέρα ντύθηκαν με τα πολεμικά τους όπλα, και βάδισαν σε μάχη ενάντια στους κατοίκους της Γαάς· και στη Γαάς υπήρχε ένας δυνατός και κραταιός λαός από τον λαό των Αμορραίων· και η Γαάς ήταν η ισχυρότερη και καλύτερα οχυρωμένη πόλη από όλες τις πόλεις των Αμορραίων, και είχε τρία τείχη.
16 Και οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν στη Γαάς και βρήκαν τις πύλες της πόλης κλειδωμένες, και περίπου πεντακόσιους άνδρες να στέκονται στην κορυφή του εξώτερου τείχους, και ένας λαός πολυάριθμος σαν την άμμο στην ακτή της θάλασσας είχε στήσει ενέδρα για τους γιους του Ιακώβ έξω από την πόλη, στο πίσω μέρος της.
17 Και οι γιοι του Ιακώβ πλησίασαν για να ανοίξουν τις πύλες της πόλης· και ενώ πλησίαζαν, ιδού, εκείνοι που ήταν σε ενέδρα στο πίσω μέρος της πόλης βγήκαν από τις θέσεις τους και περικύκλωσαν τους γιους του Ιακώβ.
18 Και οι γιοι του Ιακώβ ήταν περικυκλωμένοι ανάμεσα στους λαούς Γαάς, και η μάχη ήταν από μπροστά και από

πίσω τους, και όλοι οι άνδρες που ήταν πάνω στο τείχος έριχναν από το τείχος εναντίον τους βέλη και πέτρες.

19 Και βλέποντας ο Ιούδας ότι οι άνδρες της Γαάς γίνονταν πολύ βαρύτεροι από αυτούς, έβγαλε μια πολύ διαπεραστική και δυνατή κραυγή, και όλοι οι άνδρες της Γαάς τρομοκρατήθηκαν από τη φωνή της κραυγής του Ιούδα, και άνδρες έπεσαν από το τείχος από τη δυνατή κραυγή του, και όλοι όσοι ήταν από έξω και μέσα στην πόλη φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους.

20 Και οι γιοι του Ιακώβ πλησίαζαν ακόμα για να σπάσουν τις πόρτες της πόλης, όταν οι άνδρες της Γαάς έριξαν πέτρες και βέλη εναντίον τους από την κορυφή του τείχους, και τους έφυγαν από την πύλη.

21 Και οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν εναντίον των ανδρών της Γαάς, που ήταν μαζί τους από έξω από την πόλη, και τους πάταξαν φρικτά, σαν να χτυπούν κολοκύθες· και δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στους γιους του Ιακώβ, επειδή τους είχε καταλάβει φόβος και τρόμος από την κραυγή του Ιούδα.

22 Και οι γιοι του Ιακώβ σκότωσαν όλους εκείνους τους άνδρες που ήταν έξω από την πόλη· και οι γιοι του Ιακώβ πλησίαζαν ακόμα για να μπουν στην πόλη, και να πολεμήσουν κάτω από τα τείχη της πόλης· αλλά δεν μπόρεσαν, επειδή όλοι οι κάτοικοι της Γαάς που είχαν απομείνει στην πόλη είχαν περικυκλώσει τα τείχη της Γαάς από κάθε κατεύθυνση, ώστε οι γιοι του Ιακώβ δεν μπορούσαν να πλησιάσουν την πόλη για να πολεμήσουν μαζί τους.

23 Και οι γιοι του Ιακώβ πλησίασαν σε μια γωνία για να πολεμήσουν κάτω από το τείχος. Οι κάτοικοι της Γαάς έριξαν βέλη και πέτρες πάνω τους σαν βροχή, και τράπηκαν σε φυγή από κάτω από το τείχος.

24 Και οι γιοι της Γαάς, που ήταν πάνω στο τείχος, βλέποντας ότι οι γιοι του Ιακώβ δεν μπορούσαν να υπερισχύσουν εναντίον τους κάτω από το τείχος, ονειδίστηκαν τους γιους του Ιακώβ με τα λόγια αυτά, λέγοντας:

25 Τι σου συμβαίνει στη μάχη, ώστε να μην μπορείς να υπερισχύσεις; Μπορείς, λοιπόν, να κάνεις στην ισχυρή πόλη Γαάς και στους κατοίκους της, όπως έκανες στις πόλεις των Αμορραίων, που δεν ήταν τόσο ισχυρές; Σίγουρα, σε εκείνους τους αδύναμους ανάμεσά μας έκανες αυτά τα πράγματα, και τους σκότωσες στην είσοδο της πόλης, επειδή δεν είχαν δύναμη όταν τρομοκρατήθηκαν από τον ήχο της κραυγής σου.

26 Και τώρα θα μπορέσετε να πολεμήσετε σε αυτόν τον τόπο; Σίγουρα εδώ θα πεθάνετε όλοι, και θα εκδικηθούμε για την υπόθεση εκείνων των πόλεων που ερημώσατε.

27 Και οι κάτοικοι της Γαάς ονείδισαν πολύ τους γιους του Ιακώβ και τους έβρισαν με τους θεούς τους, και εξακολουθούσαν να ρίχνουν βέλη και πέτρες εναντίον τους από το τείχος.

28 Και ο Ιούδας και οι αδελφοί του άκουσαν τα λόγια των κατοίκων της Γαάς, και ο θυμός τους εξάπλωσε σφόδρα· και ο Ιούδας ζήλευε τον Θεό του για αυτό το πράγμα, και φώναξε και είπε: Κύριε, βοήθησέ μας, στείλε βοήθεια σε εμάς και στους αδελφούς μας.

29 Και έτρεξε μακριά με όλη του τη δύναμη, έχοντας το γυμνό του σπαθί στο χέρι του, και πετάχτηκε από τη γη και με τη δύναμή του ανέβηκε στο τείχος, και το σπαθί του έπεσε από το χέρι του.

30 Και ο Ιούδας φώναξε πάνω στο τείχος, και όλοι οι άνδρες που ήταν πάνω στο τείχος τρομοκρατήθηκαν, και μερικοί από αυτούς έπεσαν από το τείχος στην πόλη και πέθαναν. Και όσοι ήταν ακόμα πάνω στο τείχος, όταν είδαν τη δύναμη του Ιούδα, φοβήθηκαν πολύ και έφυγαν για να σώσουν τη ζωή τους στην πόλη για να ασφαλιστούν.

31 Και μερικοί αποδυναμώθηκαν να πολεμήσουν με τον Ιούδα πάνω στο τείχος, και πλησίασαν να τον σκοτώσουν, όταν είδαν ότι δεν υπήρχε σπαθί στο χέρι του Ιούδα, και σκέφτηκαν να τον ρίξουν από το τείχος στους αδελφούς του. Και είκοσι άνδρες της πόλης ανέβηκαν για να τους βοηθήσουν, και περικύκλωσαν τον Ιούδα, και όλοι φώναξαν πάνω του, και πλησίασαν με γυμνά σπαθιά, και τρόμαξαν τον Ιούδα, και ο Ιούδας φώναξε στους αδελφούς του από το τείχος.

32 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του τράβηξαν το τόξο από κάτω από το τείχος, και πάταξαν τρεις από τους άνδρες που ήταν πάνω στην κορυφή του τείχους. Και ο Ιούδας συνέχισε να βοά και να αναφωνεί: Κύριε, βοήθησέ μας, Κύριε, σώσε μας. Και φώναξε με δυνατή φωνή πάνω στο τείχος, και η κραυγή ακούστηκε από μεγάλη απόσταση.

33 Και μετά από αυτή την κραυγή, φώναξε ξανά, και όλοι οι άνδρες που περικύκλωσαν τον Ιούδα στην κορυφή του τείχους τρομοκρατήθηκαν, και έριξαν ο καθένας το σπαθί του από το χέρι του στον ήχο της κραυγής και του τρόμου του Ιούδα, και τράπηκαν σε φυγή.

34 Και ο Ιούδας πήρε τα σπαθιά που είχαν πέσει από τα χέρια τους, και ο Ιούδας πολέμησε μαζί τους και σκότωσε είκοσι από τους άνδρες τους στο τείχος.

35 Και περίπου ογδόντα άνδρες και γυναίκες ανέβηκαν ακόμα το τείχος από την πόλη και όλοι περικύκλωσαν τον Ιούδα. Και ο Κύριος εντύπωσε τον φόβο του Ιούδα στις καρδιές τους, ώστε δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν.

36 Και ο Ιακώβ και όλοι όσοι ήταν μαζί του τράβηξαν το τόξο κάτω από το τείχος, και σκότωσαν δέκα άνδρες πάνω στο τείχος, και έπεσαν κάτω από το τείχος μπροστά στον Ιακώβ και τους γιους του.

37 Και βλέποντας ο λαός πάνω στο τείχος ότι είκοσι από τους άνδρες τους είχαν πέσει, έτρεξαν ακόμα προς τον Ιούδα με γυμνά σπαθιά, αλλά δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν, επειδή ήταν πολύ τρομοκρατημένοι από τη δύναμη του Ιούδα.

38 Και ένας από τους δυνατούς άνδρες τους, που ονομαζόταν Αρούδ, πλησίασε για να χτυπήσει τον Ιούδα στο κεφάλι με το σπαθί του. Όταν ο Ιούδας έβαλε βιαστικά την ασπίδα του στο κεφάλι του, η ασπίδα χτύπησε το σπαθί και κόπηκε στα δύο.

39 Και αυτός ο δυνατός άνδρας, αφού πάταξε τον Ιούδα, έφυγε για να σωθεί από τον φόβο του Ιούδα, και τα πόδια του γλίστρησαν πάνω στο τείχος και έπεσε ανάμεσα στους γιους του Ιακώβ που ήταν κάτω από το τείχος, και οι γιοι του Ιακώβ τον χτύπησαν και τον θανάτωσαν.

40 Και ο Ιούδας τον πονούσε από το χτύπημα του δυνατού, και ο Ιούδας παραλίγο να πεθάνει από αυτό.

41 Και ο Ιούδας φώναξε πάνω στο τείχος εξαιτίας του πόνου που προκλήθηκε από το χτύπημα, όταν τον άκουσε ο Δαν, και ο θυμός του άναψε μέσα του· και σηκώθηκε κι αυτός και πήγε μακριά, και έτρεξε και πετάχτηκε από τη γη, και ανέβηκε στο τείχος με τη δύναμη που του προκαλούσε οργή.

42 Και όταν ο Δαν έφτασε στο τείχος κοντά στον Ιούδα, όλοι οι άνδρες που ήταν πάνω στο τείχος, όσοι είχαν σταθεί εναντίον του Ιούδα, έφυγαν και ανέβηκαν στο δεύτερο τείχος, και έριξαν βέλη και πέτρες πάνω στον Δαν και στον Ιούδα από το δεύτερο τείχος, και προσπάθησαν να τους διώξουν από το τείχος.
43 Και τα βέλη και οι πέτρες χτύπησαν τον Δαν και τον Ιούδα, και παραλίγο να σκοτωθούν πάνω στο τείχος· και όπου ο Δαν και ο Ιούδας έφευγαν από το τείχος, δέχονταν επίθεση με βέλη και πέτρες από το δεύτερο τείχος.
44 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του ήταν ακόμα στην είσοδο της πόλης, κάτω από το πρώτο τείχος, και δεν μπορούσαν να στρέψουν το τόξο τους εναντίον των κατοίκων της πόλης, επειδή δεν μπορούσαν να τους δουν, επειδή βρίσκονταν πάνω στο δεύτερο τείχος.
45 Και όταν ο Δαν και ο Ιούδας δεν μπορούσαν πλέον να αντέξουν τις πέτρες και τα βέλη που έπεφταν πάνω τους από το δεύτερο τείχος, όρμησαν και οι δύο πάνω στο δεύτερο τείχος κοντά στον λαό της πόλης· και όταν ο λαός της πόλης που ήταν πάνω στο δεύτερο τείχος είδαν ότι ο Δαν και ο Ιούδας είχαν έρθει προς αυτούς πάνω στο δεύτερο τείχος, όλοι φώναξαν και κατέβηκαν κάτω ανάμεσα στα τείχη.
46 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του άκουσαν τον θόρυβο των κραυγών από τον λαό της πόλης, και ήταν ακόμα στην είσοδο της πόλης, και ανησυχούσαν για τον Δαν και τον Ιούδα, που δεν τους φάνηκαν, επειδή ήταν πάνω στο δεύτερο τείχος.
47 Και ο Νεφθαλί ανέβηκε με την οργή του και την δύναμή του και πήδηξε στο πρώτο τείχος για να δει τι προκαλούσε τον θόρυβο της κραυγής που είχαν ακούσει στην πόλη. Και ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών πλησίασαν για να σπάσουν τις πόρτες της πόλης, και άνοιξαν τις πύλες της πόλης και μπήκαν στην πόλη.
48 Και ο Νεφθαλί πήδηξε από το πρώτο τείχος στο δεύτερο, και ήρθε να βοηθήσει τους αδελφούς του, και τους κατοίκους της Γαάς που ήταν πάνω στο τείχος, βλέποντας ότι ο Νεφθαλί ήταν ο τρίτος που είχε ανέβει για να βοηθήσει τους αδελφούς του, όλοι έφυγαν και κατέβηκαν στην πόλη. Και ο Ιακώβ και όλοι οι γιοι του και όλοι οι νέοι τους μπήκαν στην πόλη προς αυτούς.
49 Και ο Ιούδας, ο Δαν και ο Νεφθαλί κατέβηκαν από το τείχος στην πόλη και καταδίωξαν τους κατοίκους της πόλης. Και ο Συμεών και ο Λευί ήταν έξω από την πόλη και δεν γνώριζαν ότι η πύλη ήταν ανοιχτή· και ανέβηκαν από εκεί στο τείχος και κατέβηκαν προς τους αδελφούς τους στην πόλη.
50 Και οι κάτοικοι της πόλης είχαν κατέβει όλοι στην πόλη, και οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν προς αυτούς από διαφορετικές κατευθύνσεις, και η μάχη έγινε εναντίον τους από μπροστά και από πίσω, και οι γιοι του Ιακώβ τους πάταξαν φρικτά, και σκότωσαν από αυτούς περίπου είκοσι χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, κανένας από αυτούς δεν μπόρεσε να αντισταθεί στους γιους του Ιακώβ.
51 Και το αίμα έρεε άφθονο στην πόλη, και ήταν σαν ρυάκι νερού, και το αίμα έρεε σαν ρυάκι προς τα έξω της πόλης, και έφτανε στην έρημο Βηθχωρίν.
52 Και οι κάτοικοι της Βηθχωρίν είδαν από μακριά το αίμα να ρέει από την πόλη Γαάς, και περίπου εβδομήντα άνδρες από αυτούς έτρεξαν να δουν το αίμα, και έφτασαν στον τόπο όπου ήταν το αίμα.
53 Και ακολούθησαν τα ίχνη του αίματος και έφτασαν στο τείχος της πόλης Γαάς, και είδαν την έκχυση αίματος από την πόλη, και άκουσαν τη φωνή της κραυγής από τους κατοίκους της Γαάς, επειδή ανέβαινε στον ουρανό, και το αίμα συνέχιζε να ρέει άφθονα σαν ρυάκι νερού.
54 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ χτυπούσαν ακόμα τους κατοίκους της Γαάς, και τους σκότωναν μέχρι το βράδυ, περίπου είκοσι χιλιάδες άνδρες και γυναίκες. Και ο λαός της Χωρίν έλεγε: «Αυτό είναι έργο των Εβραίων, επειδή πολεμούν ακόμα σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων».
55 Και ο λαός εκείνος έσπευσε και έτρεξε στη Βηθχωρίν, και πήρε ο καθένας τα πολεμικά του όπλα, και φώναξαν σε όλους τους κατοίκους της Βηθχωρίν, οι οποίοι επίσης φόρεσαν τα πολεμικά τους όπλα για να πάνε να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ.
56 Και αφού οι γιοι του Ιακώβ τελείωσαν να χτυπούν τους κατοίκους της Γαάς, περιπλανήθηκαν στην πόλη για να γυμνώσουν όλους τους σκοτωμένους· και αφού μπήκαν στο εσωτερικό της πόλης και πιο πέρα, συνάντησαν τρεις άνδρες πολύ δυνατούς, και δεν υπήρχε σπαθί στο χέρι τους.
57 Και οι γιοι του Ιακώβ ανέβηκαν στον τόπο όπου ήταν, και οι δυνατοί άνδρες έφυγαν τρέχοντας. Και ένας από αυτούς είχε πάρει τον Ζαβουλών, που είδε ότι ήταν ένα νεαρό παιδί και κοντό ανάστημα, και με τη δύναμή του τον συνέτριψε καταγής.
58 Και ο Ιακώβ έτρεξε προς αυτόν με το σπαθί του, και ο Ιακώβ τον χτύπησε με το σπαθί κάτω από την οσφύ του, και τον έκοψε στα δύο, και το σώμα έπεσε πάνω στον Ζαβουλών.
59 Και πλησίασε ο δεύτερος και άρπαξε τον Ιακώβ για να τον ρίξει στη γη. Και ο Ιακώβ στράφηκε προς αυτόν και του φώναξε. Και ο Συμεών και ο Λευί έτρεξαν και τον χτύπησαν με τη μάχαιρα στους γοφούς και τον έριξαν στη γη.
60 Και ο δυνατός άνδρας σηκώθηκε από τη γη με οργή και δύναμη, και ο Ιούδας ήρθε προς αυτόν πριν καν προλάβει να σταθεί στα πόδια του, και τον χτύπησε στο κεφάλι με το σπαθί, και το κεφάλι του σχίστηκε και πέθανε.
61 Και ο τρίτος δυνατός άνδρας, βλέποντας ότι οι σύντροφοί του σκοτώθηκαν, έφυγε τρέχοντας από μπροστά από τους γιους του Ιακώβ, και οι γιοι του Ιακώβ τον καταδίωξαν στην πόλη· και ενώ ο δυνατός άνδρας έφευγε, βρήκε ένα από τα σπαθιά των κατοίκων της πόλης, και το σήκωσε και στράφηκε προς τους γιους του Ιακώβ και τους πολέμησε με αυτό το σπαθί.
62 Και ο δυνατός άνδρας έτρεξε στον Ιούδα για να τον χτυπήσει στο κεφάλι με το σπαθί· και δεν υπήρχε ασπίδα στο χέρι του Ιούδα· και ενώ αυτός σκόπευε να τον χτυπήσει, ο Νεφθαλί πήρε βιαστικά την ασπίδα του και την έβαλε στο κεφάλι του Ιούδα· και η ρομφαία του δυνατού άνδρα χτύπησε την ασπίδα του Νεφθαλί, και ο Ιούδας γλίτωσε από το σπαθί.
63 Και ο Συμεών και ο Λευί όρμησαν εναντίον του ισχυρού άνδρα με τα σπαθιά τους και τον χτύπησαν βίαια με τα σπαθιά τους. Και τα δύο σπαθιά μπήκαν στο σώμα του ισχυρού άνδρα και το χώρισαν σε δύο κατά μήκος.
64 Και οι γιοι του Ιακώβ πάταξαν τους τρεις δυνατούς άνδρες εκείνη την εποχή, μαζί με όλους τους κατοίκους της Γαάς, και η ημέρα πλησίαζε στο τέλος της.
65 Και οι γιοι του Ιακώβ περιπλανήθηκαν στη Γαάς και πήραν όλα τα λάφυρα της πόλης, ακόμα και τα παιδιά και

τις γυναίκες που δεν άφησαν να ζήσουν. Και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν στη Γαάς όπως έκαναν στον Σαρτώνα και στη Σηλώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

1 ΚΑΙ οι γιοι του Ιακώβ πήραν όλα τα λάφυρα της Γαάς και βγήκαν από την πόλη τη νύχτα.
2 Έβγαιναν βαδίζοντας προς το κάστρο της Βηθχορίν, και οι κάτοικοι της Βηθχορίν πήγαιναν στο κάστρο για να τους συναντήσουν, και εκείνη τη νύχτα οι γιοι του Ιακώβ πολέμησαν με τους κατοίκους της Βηθχορίν, στο κάστρο της Βηθχορίν.
3 Και όλοι οι κάτοικοι της Βηθχωρίν ήταν δυνατοί άνδρες, ούτε ένας από αυτούς δεν έφευγε από μπροστά σε χίλιους άνδρες, και πολέμησαν εκείνη τη νύχτα εναντίον του κάστρου, και οι κραυγές τους ακούστηκαν εκείνη τη νύχτα από μακριά, και η γη σείστηκε από τις κραυγές τους.
4 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ φοβόντουσαν εκείνους τους άνδρες, επειδή δεν ήταν συνηθισμένοι να πολεμούν στο σκοτάδι, και ήταν πολύ ταραγμένοι. Και οι γιοι του Ιακώβ κραύγασαν προς τον Κύριο, λέγοντας: Δώσε βοήθεια σε εμάς, Κύριε, σώσε μας για να μην πεθάνουμε από τα χέρια αυτών των απερίτμητων ανδρών.
5 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή των γιων του Ιακώβ, και ο Κύριος προκάλεσε μεγάλο τρόμο και σύγχυση στον λαό της Βηθχωρίν, και πολέμησαν μεταξύ τους στο σκοτάδι της νύχτας, και χτυπήθηκαν μεταξύ τους σε μεγάλους αριθμούς.
6 Και οι γιοι του Ιακώβ, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος είχε φέρει πνεύμα διαστροφής ανάμεσα σε εκείνους τους άνδρες, και ότι πολεμούσαν ο καθένας με τον πλησίον του, βγήκαν από τις ομάδες του λαού της Βηθχωρίν και πήγαν μέχρι την κατάβαση του φρουρίου της Βηθχωρίν, και πιο πέρα, και έμειναν εκεί με ασφάλεια με τους νέους τους εκείνη τη νύχτα.
7 Και ο λαός της Βηθχωρίν πολέμησε όλη τη νύχτα, ο ένας με τον αδελφό του και ο άλλος με τον γείτονά του, και φώναζαν προς κάθε κατεύθυνση πάνω στο κάστρο, και η κραυγή τους ακούστηκε από μακριά, και ολόκληρη η γη σείστηκε στη φωνή τους, γιατί ήταν ισχυρότεροι από όλους τους ανθρώπους της γης.
8 Και όλοι οι κάτοικοι των πόλεων των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, των Ευαίων και όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν, καθώς και όσοι ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, άκουσαν τον θόρυβο των κραυγών εκείνη τη νύχτα.
9 Και είπαν: Ασφαλώς, αυτές είναι οι μάχες των Εβραίων, που πολεμούν ενάντια στις επτά πόλεις, που πλησίασαν προς αυτές· και ποιος μπορεί να αντισταθεί σε εκείνους τους Εβραίους;
10 Και όλοι οι κάτοικοι των πόλεων των Χαναναίων, και όλοι όσοι ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, φοβήθηκαν πολύ τους γιους του Ιακώβ, επειδή έλεγαν: Δες, το ίδιο θα γίνει και σε εμάς, όπως έγινε και σε εκείνες τις πόλεις· γιατί ποιος μπορεί να αντισταθεί στην ισχυρή τους δύναμη;
11 Και οι κραυγές των Χωριτών ήταν πολύ μεγάλες εκείνη τη νύχτα, και συνέχιζαν να αυξάνονται· και χτυπούσαν ο ένας τον άλλον μέχρι το πρωί, και πολλοί από αυτούς σκοτώθηκαν.
12 Και ξημέρωσε το πρωί, και όλοι οι γιοι του Ιακώβ σηκώθηκαν την αυγή και ανέβηκαν στο φρούριο, και πάταξαν με φρικτό τρόπο όσους είχαν απομείνει από τους Χωρινούς, και όλοι σκοτώθηκαν στο φρούριο.
13 Και η έκτη ημέρα φάνηκε, και όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν είδαν από μακριά όλους τους κατοίκους της Βηθχωρίν να κείτονται νεκροί στο κάστρο της Βηθχωρίν, σκορπισμένοι τριγύρω σαν κουφάρια αρνιών και κατσικιών.
14 Και οι γιοι του Ιακώβ έφεραν όλα τα λάφυρα που είχαν αρπάξει από τη Γαάς και πήγαν στη Βαιθ-χωρίν. Και βρήκαν την πόλη γεμάτη από ανθρώπους σαν την άμμο της θάλασσας, και πολέμησαν μαζί τους, και οι γιοι του Ιακώβ τους πάταξαν εκεί μέχρι το βράδυ.
15 Και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν στη Βαιθ-χωρίν όπως έκαναν στη Γαάς και στον Ταπνάχ, και όπως έκαναν στη Χαζάρ, στον Σαρτών και στη Σηλώ.
16 Και οι γιοι του Ιακώβ πήραν μαζί τους τα λάφυρα της Βαιθ-χωρίν και όλα τα λάφυρα των πόλεων, και εκείνη την ημέρα επέστρεψαν στο σπίτι τους στη Συχέμ.
17 Και οι γιοι του Ιακώβ γύρισαν στην πόλη Συχέμ, και έμειναν έξω από την πόλη, και αφού ξεκουράστηκαν εκεί από τον πόλεμο, διανυκτέρευσαν εκεί.
18 Και όλοι οι δούλοι τους, μαζί με όλα τα λάφυρα που είχαν πάρει από τις πόλεις, έφυγαν έξω από την πόλη και δεν μπήκαν στην πόλη, επειδή έλεγαν: Ίσως γίνει κι άλλος πόλεμος εναντίον μας, και έρθουν να μας πολιορκήσουν στη Συχέμ.
19 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του και οι δούλοι τους έμειναν εκείνη τη νύχτα και την επόμενη ημέρα στο μερίδιο του αγρού που ο Ιακώβ είχε αγοράσει από τον Εμμώρ για πέντε σίκλους· και όλα όσα είχαν αρπάξει ήταν μαζί τους.
20 Και όλα τα λάφυρα, όσα είχαν αρπάξει οι γιοι του Ιακώβ, ήταν στο κομμάτι του αγρού, τεράστια σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά.
21 Και οι κάτοικοι της γης τους παρατηρούσαν από μακριά, και όλοι οι κάτοικοι της γης φοβόντουσαν τους γιους του Ιακώβ, που είχαν κάνει αυτό το πράγμα· επειδή, κανένας βασιλιάς από τις αρχαίες ημέρες δεν είχε κάνει κάτι τέτοιο.
22 Και οι επτά βασιλιάδες των Χαναναίων αποφάσισαν να κάνουν ειρήνη με τους γιους του Ιακώβ, επειδή φοβόντουσαν πολύ για τη ζωή τους, εξαιτίας των γιων του Ιακώβ.
23 Και εκείνη την ημέρα, που ήταν η έβδομη ημέρα, ο Ιαφίας, ο βασιλιάς της Χεβρών, έστειλε κρυφά στον βασιλιά της Γαι, και στον βασιλιά της Γαβαών, και στον βασιλιά της Σαλήμ, και στον βασιλιά της Οδουλάμ, και στον βασιλιά της Λαχείς, και στον βασιλιά της Χαζάρ, και σε όλους τους Χαναναίους βασιλιάδες που ήταν υπό την υποταγή τους, λέγοντας:
24 Ανέβα μαζί μου, και έλα σε μένα, για να πάμε στους γιους του Ιακώβ· και θα κάνω ειρήνη μαζί τους, και θα κάνω συνθήκη μαζί τους, για να μην καταστραφούν όλες οι χώρες σας από τα σπαθιά των γιων του Ιακώβ, όπως έκαναν στη Συχέμ και στις πόλεις γύρω από αυτήν, όπως άκουσες και είδες.
25 Και όταν έρθεις σε μένα, μην έρθεις με πολλούς άνδρες, αλλά κάθε βασιλιάς ας φέρει τους τρεις αρχηγούς του, και κάθε αρχηγός ας φέρει τρεις από τους αξιωματικούς του.

26 καὶ ἐλάτε ὅλοι ἐν Χεβρῇ, καὶ ἀπέλθουμε ὁμοῦ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ, καὶ ἐπικαλεσθῶμεν αὐτοὺς ἵνα συνάψουν συνθήκη εἰρήνης μετ᾽ ἡμῶν.
27 Και όλοι εκείνοι οι βασιλιάδες έκαναν όπως τους είχε στείλει ο βασιλιάς της Χεβρών· επειδή, όλοι ήταν υπό τη συμβουλή και την εντολή του· και όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν συγκεντρώθηκαν για να πάνε στους γιους του Ιακώβ, για να κάνουν ειρήνη μαζί τους· και οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν και πήγαν στο τμήμα του αγρού που ήταν στη Συχέμ, επειδή δεν έθεσαν εμπιστοσύνη στους βασιλιάδες της γης.
28 Και οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν και έμειναν στο χωράφι δέκα ημέρες, και κανείς δεν ήρθε να τους πολεμήσει.
29 Και καθώς οι γιοι του Ιακώβ είδαν ότι δεν υπήρχε κανένα σημάδι πολέμου, συγκεντρώθηκαν όλοι και πήγαν στην πόλη Συχέμ. Και οι γιοι του Ιακώβ έμειναν στη Συχέμ.
30 Και αφού πέρασαν σαράντα ημέρες, όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων συγκεντρώθηκαν από όλους τους τόπους τους και ήρθαν στη Χεβρών, στον Ιαφία, τον βασιλιά της Χεβρών.
31 Και ο αριθμός των βασιλιάδων που ήρθαν στη Χεβρών για να κάνουν ειρήνη με τους γιους του Ιακώβ ήταν είκοσι ένας βασιλιάδες, και ο αριθμός των αρχηγών που ήρθαν μαζί τους ήταν εξήντα εννέα, και οι άνδρες τους ήταν εκατόν ογδόντα εννέα, και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες και οι άνδρες τους αναπαύθηκαν κοντά στο όρος Χεβρών.
32 Και ο βασιλιάς της Χεβρών βγήκε έξω με τους τρεις αρχηγούς του και τους εννέα άνδρες του· και αυτοί οι βασιλιάδες αποφάσισαν να πάνε στους γιους του Ιακώβ για να κάνουν ειρήνη.
33 Και είπαν στον βασιλιά της Χεβρών: Πήγαινε εσύ μπροστά μας με τους άνδρες σου, και μίλησε εκ μέρους μας στους γιους του Ιακώβ, και εμείς θα έρθουμε πίσω σου και θα επιβεβαιώσουμε τα λόγια σου. Και ο βασιλιάς της Χεβρών έκανε έτσι.
34 Και οι γιοι του Ιακώβ άκουσαν ότι όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν συγκεντρώθηκαν και αναπαύθηκαν στη Χεβρών· και οι γιοι του Ιακώβ έστειλαν τέσσερις από τους δούλους τους ως κατασκόπους, λέγοντας: Πηγαίνετε και κατασκοπεύστε αυτούς τους βασιλιάδες, και ψάξτε και εξετάστε τους άνδρες τους, αν είναι λίγοι ή πολλοί· και αν είναι λίγοι σε αριθμό, απαριθμήστε τους όλους και επιστρέψτε.
35 Και οι δούλοι του Ιακώβ πήγαν κρυφά σε αυτούς τους βασιλιάδες, και έκαναν όπως τους είχαν προστάξει οι γιοι του Ιακώβ, και εκείνη την ημέρα επέστρεψαν στους γιους του Ιακώβ, και τους είπαν: Ήρθαμε σε εκείνους τους βασιλιάδες, και είναι λίγοι σε αριθμό, και τους αριθμήσαμε όλους, και ιδού, ήταν διακόσιοι ογδόντα οκτώ, βασιλιάδες και άνδρες.
36 Και οι γιοι του Ιακώβ είπαν: Λίγοι είναι σε αριθμό, γι' αυτό δεν θα βγούμε όλοι έξω προς αυτούς· και το πρωί οι γιοι του Ιακώβ σηκώθηκαν και διάλεξαν εξήντα δύο από τους άνδρες τους, και δέκα από τους γιους του Ιακώβ πήγαν μαζί τους· και έζωσαν τα πολεμικά τους όπλα, επειδή είπαν: Έρχονται να μας πολεμήσουν· επειδή, δεν ήξεραν ότι έρχονταν να κάνουν ειρήνη μαζί τους.
37 Και οι γιοι του Ιακώβ πήγαν μαζί με τους δούλους τους στην πύλη της Συχέμ, προς τους βασιλιάδες εκείνους, και ο πατέρας τους ο Ιακώβ ήταν μαζί τους.
38 Και αφού βγήκαν έξω, ιδού, ο βασιλιάς της Χεβρών και οι τρεις αρχηγοί του και εννέα άνδρες μαζί του ερχόντουσαν κατά μήκος του δρόμου εναντίον των γιων του Ιακώβ. Και οι γιοι του Ιακώβ, αφού σήκωσαν τα μάτια τους, είδαν από μακριά τον Ιαφία, τον βασιλιά της Χεβρών, και τους αρχηγούς του, να έρχεται προς αυτούς. Και οι γιοι του Ιακώβ στάθηκαν στην πύλη της Συχέμ, και δεν προχώρησαν.
39 Και ο βασιλιάς της Χεβρών προχωρούσε, αυτός και οι άρχοντές του, μέχρις ότου πλησίασε τους γιους του Ιακώβ· και αυτός και οι άρχοντές του τους προσκύνησαν μέχρι εδάφους· και ο βασιλιάς της Χεβρών κάθισε μαζί με τους άρχοντές του μπροστά στον Ιακώβ και τους γιους του.
40 Και οι γιοι του Ιακώβ του είπαν: Τι σε έπιασε, βασιλιά της Χεβρών; Γιατί ήρθες σε εμάς σήμερα; Τι ζητάς από εμάς; Και ο βασιλιάς της Χεβρών είπε στον Ιακώβ: Σε παρακαλώ, κύριέ μου, όλοι οι βασιλιάδες των Χαναναίων ήρθαν σήμερα για να κάνουν ειρήνη μαζί σου.
41 Και οι γιοι του Ιακώβ άκουσαν τα λόγια του βασιλιά της Χεβρών, και δεν δέχτηκαν τις προτάσεις του· επειδή, οι γιοι του Ιακώβ δεν είχαν πίστη σε αυτόν, επειδή νόμιζαν ότι ο βασιλιάς της Χεβρών τους είχε μιλήσει δολίως.
42 Και ο βασιλιάς της Χεβρών γνώρισε από τα λόγια των γιων του Ιακώβ ότι δεν πίστεψαν στα λόγια του· και ο βασιλιάς της Χεβρών πλησίασε τον Ιακώβ και του είπε: Σε παρακαλώ, κύριέ μου, να είσαι σίγουρος ότι όλοι αυτοί οι βασιλιάδες ήρθαν σε σένα με ειρηνικούς όρους· επειδή, δεν ήρθαν με όλους τους άνδρες τους ούτε έφεραν μαζί τους τα πολεμικά τους όπλα· επειδή, ήρθαν να ζητήσουν ειρήνη από τον κύριό μου και τους γιους του.
43 Και οι γιοι του Ιακώβ αποκρίθηκαν στον βασιλιά της Χεβρών, λέγοντας: Στείλε σε όλους αυτούς τους βασιλιάδες· και αν μας λες αλήθεια, ας έρθει κάθε ένας μόνος μπροστά μας· και αν έρθουν σε εμάς άοπλοι, τότε θα γνωρίσουμε ότι ζητούν ειρήνη από εμάς.
44 Και ο Ιαφίας, ο βασιλιάς της Χεβρών, έστειλε έναν από τους άνδρες του στους βασιλιάδες, και όλοι ήρθαν μπροστά στους γιους του Ιακώβ, και τους προσκύνησαν μέχρι εδάφους· και οι βασιλιάδες αυτοί κάθισαν μπροστά στον Ιακώβ και στους γιους του, και τους μίλησαν, λέγοντας:
45 Ακούσαμε όλα όσα έκανες στους βασιλιάδες των Αμορραίων με το σπαθί σου και με το υπερβολικά ισχυρό σου χέρι, ώστε κανένας δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά σου· και σε φοβόμασταν για χάρη της ζωής μας, μήπως μας συμβεί όπως συνέβη και σε αυτούς.
46 Ήρθαμε λοιπόν σε εσάς για να συνάψουμε συνθήκη ειρήνης μεταξύ μας, και τώρα, λοιπόν, συνάψτε μαζί μας διαθήκη ειρήνης και αλήθειας, ότι δεν θα ανακατεύεστε σε εμάς, εφόσον εμείς δεν έχουμε ανακατεύεται σε εσάς.
47 Και οι γιοι του Ιακώβ γνώρισαν ότι είχαν έρθει να ζητήσουν ειρήνη από αυτούς· και οι γιοι του Ιακώβ τους άκουσαν, και έκαναν διαθήκη μαζί τους.
48 Και ορκίστηκαν σε αυτούς οι γιοι του Ιακώβ ότι δεν θα αναμειχθούν μαζί τους· και όλοι οι βασιλιάδες των Χαναναίων ορκίστηκαν σε αυτούς· και οι γιοι του Ιακώβ τους έκαναν φόρους υποτελείς από εκείνη την ημέρα και στο εξής.
49 Και μετά από αυτό, όλοι οι αρχηγοί αυτών των βασιλιάδων ήρθαν μπροστά στον Ιακώβ με τους άνδρες

τους, έχοντας δώρα στα χέρια τους για τον Ιακώβ και τους γιους του, και τον προσκύνησαν μέχρι τη γη.
50 Και αυτοί οι βασιλιάδες παρότρυναν τότε τους γιους του Ιακώβ και τους παρακάλεσαν να επιστρέψουν όλα τα λάφυρα που είχαν καταλάβει από τις επτά πόλεις των Αμορραίων. Και οι γιοι του Ιακώβ το έκαναν αυτό, και επέστρεψαν όλα όσα είχαν συλλάβει, τις γυναίκες, τα παιδιά, τα ζώα και όλα τα λάφυρα που είχαν πάρει, και τα έστειλαν, και αναχώρησαν ο καθένας για την πόλη του.
51 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες προσκύνησαν ξανά τους γιους του Ιακώβ, και τους έστειλαν ή τους έφεραν πολλά δώρα εκείνες τις ημέρες, και οι γιοι του Ιακώβ έστειλαν αυτούς τους βασιλιάδες και τους ανθρώπους τους, και έφυγαν ειρηνικά από αυτούς στις πόλεις τους, και οι γιοι του Ιακώβ επέστρεψαν επίσης στο σπίτι τους, στη Συχέμ.
52 Και από εκείνη την ημέρα και στο εξής υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στους γιους του Ιακώβ και στους βασιλιάδες των Χαναναίων, μέχρις ότου οι γιοι Ισραήλ ήρθαν να κληρονομήσουν τη γη Χαναάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

1 ΚΑΙ κατά την αλλαγή του έτους, οι γιοι του Ιακώβ έφυγαν από τη Συχέμ και ήρθαν στη Χεβρών, στον πατέρα τους τον Ισαάκ, και κατοίκησαν εκεί· αλλά τα ποίμνιά τους και τα βόδια τους τα έβοσκαν καθημερινά στη Συχέμ· επειδή, εκείνες τις ημέρες υπήρχαν καλά και πλούσια βοσκή· και ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλη η οικογένειά τους κατοίκησαν στην κοιλάδα της Χεβρών.
2 Και εν ταις ημέραις εκείναις, εν τω ενιαυτώ, ην ην το εκατοστόν έκτον έτος της ζωής του Ιακώβ, εν τω δέκατω ετήσι της επιστροφής του Ιακώβ από την Παδάν-αράμ, απέθανε η Λεία, η γυνή του Ιακώβ· ήτο πεντήκοντα ενός ετών, όταν απέθανε εν Χεβρών.
3 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του την έθαψαν στο σπήλαιο του αγρού Μαχπελά, που είναι στη Χεβρών, το οποίο ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τους γιους του Χετ, για να την έχει στην κατοχή του ως τάφο.
4 Και οι γιοι του Ιακώβ κατοίκησαν μαζί με τον πατέρα τους στην κοιλάδα της Χεβρών· και όλοι οι κάτοικοι της γης γνώρισαν τη δύναμή τους, και η φήμη τους διαδόθηκε σε όλη τη γη.
5 Και ο Ιωσήφ, ο γιος του Ιακώβ, και ο Βενιαμίν ο αδελφός του, οι γιοι της Ραχήλ, της γυναίκας του Ιακώβ, ήταν ακόμα νέοι εκείνες τις ημέρες, και δεν βγήκαν μαζί με τους αδελφούς τους στις μάχες τους σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων.
6 Και όταν ο Ιωσήφ είδε τη δύναμη των αδελφών του και το μεγαλείο τους, τους επαίνεσε και τους εξύμνησε, αλλά θεωρούσε τον εαυτό του ανώτερό τους και εξύμνησε τον εαυτό του ανώτερό τους· και ο Ιακώβ, ο πατέρας του, τον αγαπούσε περισσότερο από όλους τους γιους του, επειδή ήταν γιος των γηρατειών του, και από την αγάπη του προς αυτόν, του έφτιαξε ένα πολύχρωμο χιτώνα.
7 Και όταν ο Ιωσήφ είδε ότι ο πατέρας του τον αγαπούσε περισσότερο από τους αδελφούς του, εξακολούθησε να υπερισχύει των αδελφών του και έφερε στον πατέρα του κακές φήμες γι' αυτούς.
8 Και βλέποντας οι γιοι του Ιακώβ όλη τη συμπεριφορά του Ιωσήφ προς αυτούς, και ότι ο πατέρας τους τον αγαπούσε περισσότερο από όλους τους άλλους, τον μίσησαν και δεν μπορούσαν να του μιλήσουν ειρηνικά όλες τις ημέρες.
9 Και ο Ιωσήφ ήταν δεκαεπτά ετών, και ακόμα μεγαλύνει τον εαυτό του πάνω από τους αδελφούς του, και σκεφτόταν να υψώσει τον εαυτό του πάνω από αυτούς.
10 Εκείνο τον καιρό, είδε ένα όνειρο, και ήρθε στους αδελφούς του και τους διηγήθηκε το όνειρό του. Και τους είπε: Είδα ένα όνειρο, και να, όλοι μας δέναμε στάχυα στο χωράφι. Και το δικό μου στάχυ σηκώθηκε και έπεσε στη γη, και τα δικά σας στάχυα το περικύκλωσαν και το προσκύνησαν.
11 Και οι αδελφοί του του απήντησαν και του είπαν: Τι σημαίνει αυτό το όνειρο που εονειρεύθης; Μήπως φαντάζεσαι στην καρδιά σου να βασιλεύσεις ή να κυβερνήσεις πάνω μας;
12 Και ήρθε ακόμα και ανήγγειλε το πράγμα στον πατέρα του Ιακώβ. Και ο Ιακώβ φίλησε τον Ιωσήφ, όταν άκουσε αυτά τα λόγια από το στόμα του. Και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Ιωσήφ.
13 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ είδαν ότι ο πατέρας τους είχε ευλογήσει τον Ιωσήφ και τον είχε φιλήσει, και ότι τον αγαπούσε υπερβολικά, τον ζήλεψαν και τον μίσησαν περισσότερο.
14 Και ύστερα από αυτό, ο Ιωσήφ ονειρεύτηκε ένα άλλο όνειρο, και διηγήθηκε το όνειρο στον πατέρα του μπροστά στους αδελφούς του· και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του και στους αδελφούς του: «Ιδού, ονειρεύτηκα ξανά ένα όνειρο, και να, ο ήλιος και η σελήνη και τα έντεκα αστέρια προσκυνούσαν μπροστά μου».
15 Και ο πατέρας του άκουσε τα λόγια του Ιωσήφ και το όνειρό του· και βλέποντας ότι οι αδελφοί του μισούσαν τον Ιωσήφ εξαιτίας αυτού, ο Ιακώβ επέπληξε τον Ιωσήφ μπροστά στους αδελφούς του εξαιτίας αυτού του πράγματος, λέγοντας: Τι σημαίνει αυτό το όνειρο που ονειρεύτηκες, και αυτό το μεγαλοπρέπεια μπροστά στους αδελφούς σου, που είναι μεγαλύτεροι από εσένα;
16 Μήπως φαντάζεσαι στην καρδιά σου ότι εγώ και η μητέρα σου και οι έντεκα αδελφοί σου θα έρθουμε και θα σε προσκυνήσουμε, αφού εσύ λες αυτά τα πράγματα;
17 Και οι αδελφοί του τον ζήλευαν εξαιτίας των λόγων του και των ονείρων του, και τον μισούσαν· και ο Ιακώβ φύλαγε τα όνειρα στην καρδιά του.
18 Και οι γιοι του Ιακώβ πήγαν μια μέρα να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατέρα τους στη Συχέμ, επειδή ήταν ακόμα βοσκοί εκείνες τις ημέρες· και ενώ οι γιοι του Ιακώβ έβοσκαν εκείνη την ημέρα στη Συχέμ, καθυστέρησαν, και η ώρα της συγκέντρωσης των βοοειδών είχε περάσει, και δεν είχαν φτάσει.
19 Και είδε ο Ιακώβ ότι οι γιοι του καθυστερούσαν στη Συχέμ, και είπε μέσα του: Ίσως οι κάτοικοι της Συχέμ να έχουν ξεσηκωθεί για να πολεμήσουν εναντίον τους, γι' αυτό και καθυστέρησαν να έρθουν σήμερα.
20 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ παρήγγειλε αὐτὸν λέγων· Ἰδοὺ οἱ ἀδελφοί σου βοσκοῦν σήμερον ἐν Συχέμ, καὶ οὐκ ἔστησαν ἔτι ἐπέστρεψαν· ὑπάγη νῦν καὶ ἴδε πῶς εἶναι, καὶ ἀνέφερεν μοι ἀπὸ ἀγγέλους περὶ τῆς ὑγείας τῶν ἀδελφῶν σου καὶ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ ποιμνίου.
21 Και ο Ιακώβ έστειλε τον γιο του τον Ιωσήφ στην κοιλάδα της Χεβρών· και ο Ιωσήφ ήρθε για τους αδελφούς του στη Συχέμ, και δεν τους βρήκε· και ο Ιωσήφ

περιπλανήθηκε στο χωράφι που ήταν κοντά στη Συχέμ, για να δει πού είχαν στραφεί οι αδελφοί του· και έχασε τον δρόμο του στην έρημο, και δεν ήξερε προς τα πού έπρεπε να πάει.
22 Και άγγελος Κυρίου τον βρήκε να περιπλανιέται στον δρόμο προς το χωράφι· και ο Ιωσήφ είπε στον άγγελο Κυρίου: Ζητώ τους αδελφούς μου· δεν άκουσες πού βόσκουν; Και ο άγγελος Κυρίου είπε στον Ιωσήφ: Είδα τους αδελφούς σου να βόσκουν εδώ, και τους άκουσα να λένε ότι θα πάνε να βόσκουν στη Δωθάν.
23 Και ο Ιωσήφ εισάκουσε στη φωνή του αγγέλου του Κυρίου, και πήγε στους αδελφούς του στη Δωθάν, και τους βρήκε στη Δωθάν να βόσκουν το ποίμνιο.
24 Και ο Ιωσήφ πήγε στους αδελφούς του, και πριν προλάβει να τους πλησιάσει, αποφάσισαν να τον θανατώσουν.
25 Και ο Συμεών είπε στους αδελφούς του: Δέστε, ο άνθρωπος των ονείρων έρχεται σήμερα προς εμάς· και τώρα, λοιπόν, ελάτε να τον σκοτώσουμε και ας τον ρίξουμε σε έναν από τους λάκκους που είναι στην έρημο· και όταν ο πατέρας του τον ζητήσει από εμάς, θα πούμε ότι ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε.
26 Και ο Ρουβήν άκουσε τα λόγια των αδελφών του για τον Ιωσήφ, και τους είπε: Δεν πρέπει να κάνετε αυτό το πράγμα· γιατί πώς μπορούμε να θαυμάσουμε τον πατέρα μας Ιακώβ; Ρίξτε τον σε τούτο το λάκκο για να πεθάνει εκεί, αλλά μην απλώσετε χέρι πάνω του για να χύσετε το αίμα του· και ο Ρουβήν το είπε αυτό για να τον ελευθερώσει από το χέρι τους, για να τον φέρει πίσω στον πατέρα του.
27 Και όταν ο Ιωσήφ ήρθε στους αδελφούς του, κάθισε μπροστά τους· και όρμησαν εναντίον του, τον έπιασαν και τον χτύπησαν στη γη, και έβγαλαν από πάνω του το πολύχρωμο χιτώνα που φορούσε.
28 Και λαβόντες αυτόν, έρριψαν αυτόν εις λάκκον· και εις τον λάκκον δεν υπήρχεν ύδωρ, αλλά φίδια και σκορπιοί· και εφοβήθη ο Ιωσήφ τα φίδια και τους σκορπιούς, οίτινες ήσαν εν τω λάκκω. Και εφοβήθη ο Ιωσήφ μετά φωνής μεγάλης· και ο Κύριος έκρυψε τα φίδια και τους σκορπιούς εις τα τοιχώματα του λάκκου, και δεν έβλαπτον τον Ιωσήφ.
29 καὶ ἐφώναξε ὁ Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἔκανα ὑμῖν καὶ ἐν τί ἁμάρτησα; ὅτι οὐ φοβεῖτε τὸν Κύριον ἐπ' ἐμοῦ; Οὐκ ἔμαι ἐκ τῶν ὀστῶν ὑμῶν καὶ τῆς σαρκός ὑμῶν, οὐκ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ...; ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Ἰακώβ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πατὴρ �
30 Και συνέχισε να φωνάζει και να καλεί τους αδελφούς του από το λάκκο, και είπε: Ιούδα, Συμεών και Λευί, αδελφοί μου, σηκώστε με από τον τόπο του σκότους στον οποίο με βάλατε, και ελάτε σήμερα να με ελεήσετε, παιδιά του Κυρίου, και γιοι του Ιακώβ του πατέρα μου. Και αν αμάρτησα σε εσάς, δεν είστε εσείς οι γιοι του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ; Αν έβλεπαν ορφανό, τον ελεούσαν, ή κάποιον που πεινούσε, του έδιναν ψωμί να φάει, ή κάποιον που διψούσε, του έδιναν νερό να πιει, ή κάποιον που ήταν γυμνός, τον σκέπαζαν με ρούχα.
31 Και πώς λοιπόν θα αποφύγεις τον οίκτο σου προς τον αδελφό σου; Διότι εγώ είμαι από σάρκα και οστά σου, και αν έχω αμαρτήσει σε σένα, σίγουρα θα το κάνεις αυτό εξαιτίας του πατέρα μου;
32 Και ο Ιωσήφ είπε αυτά τα λόγια από τον λάκκο· και οι αδελφοί του δεν μπορούσαν να τον ακούσουν ούτε να κλίνουν τα αυτιά τους στα λόγια του Ιωσήφ· και ο Ιωσήφ έκλαιγε και έκλαιγε μέσα στον λάκκο.
33 Και ο Ιωσήφ είπε: Μακάρι να γνώριζε ο πατέρας μου σήμερα την πράξη που μου έκαναν οι αδελφοί μου, και τα λόγια που μου είπαν σήμερα.
34 Και άκουσαν όλοι οι αδελφοί του τις κραυγές και τα κλάματά του στον λάκκο· και οι αδελφοί του πήγαν και απομακρύνθηκαν από τον λάκκο, για να μην ακούσουν τις κραυγές του Ιωσήφ και τα κλάματά του στον λάκκο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

1 Και πήγαν και κάθισαν στην απέναντι πλευρά, σε απόσταση περίπου βολής τόξου, και κάθισαν εκεί για να φάνε ψωμί. Και ενώ έτρωγαν, συμβουλεύτηκαν τι έπρεπε να κάνουν με αυτόν, είτε να τον θανατώσουν είτε να τον φέρουν πίσω στον πατέρα του.
2 Ενώ είχαν το συμβούλιο, σήκωσαν τα μάτια τους και είδαν, και να, μια ομάδα Ισμαηλιτών ερχόταν από μακριά από τον δρόμο της Γαλαάδ, κατεβαίνοντας στην Αίγυπτο.
3 Και ο Ιούδας είπε προς αυτούς: Τι κέρδος θα έχουμε αν φονεύσουμε τον αδελφό μας; Ίσως ο Θεός τον εκζητήσει από εμάς· αυτή, λοιπόν, είναι η βουλή που έχετε προτείνει γι' αυτόν, την οποία θα κάνετε σε αυτόν: Δέστε, αυτή η ομάδα των Ισμαηλιτών κατεβαίνει στην Αίγυπτο·
4 Τώρα, λοιπόν, ελάτε να τον παραδώσουμε σε αυτούς, και ας μην είναι το χέρι μας πάνω του, και ας τον οδηγήσουν μαζί τους, και θα χαθεί ανάμεσα στον λαό της γης, και δεν θα τον θανατώσουμε με τα ίδια μας τα χέρια. Και η πρόταση άρεσε στους αδελφούς του, και έπραξαν σύμφωνα με τον λόγο του Ιούδα.
5 Και ενώ συζητούσαν για το θέμα αυτό, και πριν η ομάδα των Ισμαηλιτών πλησιάσει προς το μέρος τους, πέρασαν από δίπλα τους επτά έμποροι από τη Μαδιάμ· και καθώς περνούσαν, δίψασαν· και σήκωσαν τα μάτια τους και είδαν τον λάκκο στον οποίο ήταν κλεισμένος ο Ιωσήφ· και κοίταξαν, και να, κάθε είδους πουλί ήταν πάνω του.
6 Και αυτοί οι Μαδιανίτες έτρεξαν στον λάκκο για να πιουν νερό, επειδή νόμιζαν ότι είχε νερό, και όταν έφτασαν μπροστά στον λάκκο, άκουσαν τη φωνή του Ιωσήφ να κλαίει και να κλαίει μέσα στον λάκκο, και κοίταξαν κάτω στον λάκκο, και είδαν και να που ήταν ένας νέος με όμορφη εμφάνιση και πολύ όμορφη εμφάνιση.
7 Και τον φώναξαν και του είπαν: Ποιος είσαι εσύ και ποιος σε έφερε εδώ, και ποιος σε έβαλε σε τούτο το λάκκο, στην έρημο; Και όλοι βοήθησαν να αναστηθεί ο Ιωσήφ, και τον έβγαλαν έξω, και τον ανέβασαν από το λάκκο, και τον πήραν και έφυγαν για το ταξίδι τους και πέρασαν από τους αδελφούς του.
8 Και αυτοί τους είπαν: Γιατί το κάνετε αυτό, και παίρνετε τον δούλο μας από εμάς και φεύγετε; Βεβαίως, βάλαμε αυτό το παιδί στο λάκκο, επειδή επαναστάτησε εναντίον μας· και εσείς έρχεστε και τον φέρνετε και τον οδηγείτε μακριά· τώρα, λοιπόν, δώστε μας πίσω τον δούλο μας.
9 Και οι Μαδιανίτες αποκρίθηκαν και είπαν στους γιους του Ιακώβ: Αυτός είναι ο δούλος σας ή μήπως αυτός ο άνθρωπος σας υπηρετεί; Ίσως είστε όλοι δούλοι του; Επειδή, είναι πιο όμορφος και πιο ευνοημένος από όλους σας; Γιατί όλοι εσείς μιλάτε ψευδώς σε εμάς;

10 Τώρα, λοιπόν, δεν θα ακούσουμε τα λόγια σου ούτε θα σε προσέξουμε· επειδή, βρήκαμε το παιδί στον λάκκο στην έρημο, και το πήραμε· γι' αυτό, θα συνεχίσουμε.
11 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ πλησίασαν κοντά τους και σηκώθηκαν προς αυτούς και τους είπαν: Δώστε μας πίσω τον δούλο μας, και γιατί όλοι εσείς θα πεθάνετε από μάχαιρα; Και οι Μαδιανίτες κραύγασαν εναντίον τους, και τράβηξαν τα ξίφη τους, και πλησίασαν για να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ.
12 Και ιδού, ο Συμεών σηκώθηκε από τη θέση του εναντίον τους, και πήδηξε στη γη και έβγαλε το σπαθί του και πλησίασε τους Μαδιανίτες και έβγαλε μια τρομερή κραυγή μπροστά τους, ώστε η κραυγή του ακούστηκε από μακριά, και η γη σείστηκε από την κραυγή του Συμεών.
13 Και οι Μαδιανίτες τρομοκρατήθηκαν εξαιτίας του Συμεών και του θορύβου της κραυγής του, και έπεσαν με το πρόσωπο πάνω τους, και τρομοκρατήθηκαν υπερβολικά.
14 Και ο Συμεών είπε προς αυτούς: Αλήθεια, εγώ είμαι ο Συμεών, ο γιος του Ιακώβ του Εβραίου, που μόνος μαζί με τον αδελφό μου κατέστρεψα την πόλη Συχέμ και τις πόλεις των Αμορραίων· έτσι θα κάνει και σε μένα ο Θεός, ώστε αν όλοι οι αδελφοί σας, ο λαός Μαδιάμ, και οι βασιλιάδες της Χαναάν, έρθουν μαζί σας, δεν θα μπορέσουν να πολεμήσουν εναντίον μου.
15 Τώρα, λοιπόν, δώσε μας πίσω το παιδί που πήρες, για να μην δώσω τη σάρκα σου στα πουλιά του ουρανού και στα θηρία της γης.
16 Και οι Μαδιανίτες φοβήθηκαν περισσότερο τον Συμεών, και πλησίασαν τους γιους του Ιακώβ με τρόμο και φόβο, και με λόγια αξιολύπητα, λέγοντας:
17 Εσύ βέβαια είπες ότι ο νέος είναι δούλος σου, και ότι επαναστάτησε εναντίον σου, και γι' αυτό τον έβαλες στο λάκκο· τι θα κάνεις λοιπόν με έναν δούλο που επαναστατεί εναντίον του κυρίου του; Τώρα, λοιπόν, πούλησέ τον σε εμάς, και θα σου δώσουμε όλα όσα χρειάζεσαι γι' αυτόν· και ο Κύριος ευδόκησε να το κάνει αυτό, για να μην θανατώσουν οι γιοι του Ιακώβ τον αδελφό τους.
18 Και οι Μαδιανίτες είδαν ότι ο Ιωσήφ ήταν όμορφος και καλοσυνάτος· και τον επιθύμησαν στην καρδιά τους, και επείγονταν να τον εξαγοράσουν από τους αδελφούς του.
19 Και οι γιοι του Ιακώβ υπάκουσαν στους Μαδιανίτες και πούλησαν σε αυτούς τον Ιωσήφ, τον αδελφό τους, για είκοσι ασημένια νομίσματα. Και ο Ρουβήν, ο αδελφός τους, δεν ήταν μαζί τους. Και οι Μαδιανίτες πήραν τον Ιωσήφ και συνέχισαν το ταξίδι τους προς τη Γαλαάδ.
20 Καθώς προχωρούσαν στον δρόμο, οι Μαδιανίτες μετανόησαν για ό,τι είχαν κάνει, αγόρασαν τον νέο, και ο ένας είπε στον άλλον: «Τι είναι αυτό που κάναμε, παίρνοντας αυτόν τον νέο από τους Εβραίους, που είναι όμορφος και έχει καλή εμφάνιση;»
21 Ίσως αυτός ο νέος κλάπηκε από τη γη των Εβραίων, και γιατί λοιπόν κάναμε αυτό το πράγμα; Και αν τον αναζητήσουν και τον βρουν στα χέρια μας, θα πεθάνουμε εξαιτίας του.
22 Τώρα, σίγουρα, άνδρες σκληροτράχηλοι και ισχυροί μας τον πούλησαν, τη δύναμη κάποιου που είδατε σήμερα· ίσως τον έκλεψαν από τη γη του με τη δύναμή τους και με το ισχυρό τους χέρι, και γι' αυτό μας τον πούλησαν για τη μικρή αξία που τους δώσαμε.
23 Και ενώ συζητούσαν έτσι, κοίταξαν και ιδού, η ομάδα των Ισμαηλιτών, που ερχόταν πρώτη, και την οποία είδαν οι γιοι του Ιακώβ, προχωρούσε προς τους Μαδιανίτες. Και οι Μαδιανίτες είπαν ο ένας στον άλλον: Ελάτε να πουλήσουμε αυτόν τον νέο στην ομάδα των Ισμαηλιτών, που έρχονται προς εμάς, και θα πάρουμε γι' αυτόν το λίγο που δώσαμε γι' αυτόν, και θα ελευθερωθούμε από το κακό του.
24 Και έκαναν έτσι, και έφτασαν στους Ισμαηλίτες, και οι Μαδιανίτες πούλησαν τον Ιωσήφ στους Ισμαηλίτες για είκοσι αργύρια, τα οποία είχαν δώσει γι' αυτόν στους αδελφούς του.
25 Και οι Μαδιανίτες πήγαν στον δρόμο τους προς τη Γαλαάδ, και οι Ισμαηλίτες πήραν τον Ιωσήφ και τον έβαλαν να καθίσει σε μια από τις καμήλες, και τον οδήγησαν στην Αίγυπτο.
26 Και ο Ιωσήφ άκουσε ότι οι Ισμαηλίτες προχωρούσαν προς την Αίγυπτο, και ο Ιωσήφ θρήνησε και έκλαψε για το γεγονός ότι επρόκειτο να απομακρυνθεί τόσο πολύ από τη γη Χαναάν, από τον πατέρα του, και έκλαψε πικρά ενώ ήταν πάνω στην καμήλα, και ένας από τους άντρες τους τον παρατήρησε, και τον έκανε να κατέβει από την καμήλα και να περπατήσει πεζός. Και παρόλα αυτά ο Ιωσήφ συνέχισε να κλαίει και να κλαίει, και είπε: Ω, πατέρα μου, πατέρα μου.
27 Και ένας από τους Ισμαηλίτες σηκώθηκε και χτύπησε τον Ιωσήφ στο μάγουλο, και εξακολουθούσε να κλαίει· και ο Ιωσήφ ήταν κουρασμένος στο δρόμο, και δεν μπορούσε να προχωρήσει εξαιτίας της πικρίας της ψυχής του· και όλοι τον χτυπούσαν και τον ταλαιπωρούσαν στο δρόμο, και τον τρόμαζαν για να σταματήσει να κλαίει.
28 Και είδε ο Κύριος τη φιλοδοξία του Ιωσήφ και την ταλαιπωρία του, και ο Κύριος έφερε πάνω στους άνδρες εκείνους σκοτάδι και σύγχυση, και το χέρι όλων όσων τον χτυπούσαν εξασθενήθηκε.
29 Και είπαν ο ένας στον άλλον: Τι είναι αυτό που μας έκανε ο Θεός στον δρόμο; Και δεν ήξεραν ότι αυτό τους συνέβη εξαιτίας του Ιωσήφ. Και οι άνδρες προχώρησαν στον δρόμο, και πέρασαν από τον δρόμο της Εφράθ, όπου είχε ταφεί η Ραχήλ.
30 Και ο Ιωσήφ έφτασε στον τάφο της μητέρας του. Και ο Ιωσήφ έτρεξε γρήγορα στον τάφο της μητέρας του, και έπεσε πάνω στον τάφο και έκλαψε.
31 Και ο Ιωσήφ έκραξε δυνατά πάνω στον τάφο της μητέρας του, και είπε: Μητέρα μου, μητέρα μου, εσύ που με γέννησες, ξύπνα τώρα, και σήκω και δες τον γιο σου, πώς πουλήθηκε για σκλάβο, και δεν υπάρχει κανείς να τον λυπηθεί.
32 Σήκω και δες τον γιο σου, κλάψε μαζί μου για τα προβλήματά μου, και δες την καρδιά των αδελφών μου.
33 Ξύπνα τη μητέρα μου, ξύπνα, ξύπνα από τον ύπνο σου για μένα, και κατευθύνε τις μάχες σου ενάντια στους αδελφούς μου. Ω, πώς με έγδυσαν από το πανωφόρι μου, και με πούλησαν ήδη δύο φορές για δούλο, και με χώρισαν από τον πατέρα μου, και δεν υπάρχει κανείς να με λυπηθεί.
34 Σήκω και φέρε την υπόθεσή σου εναντίον τους ενώπιον του Θεού, και δες ποιον θα δικαιώσει ο Θεός στην κρίση, και ποιον θα καταδικάσει.
35 Σήκω, μητέρα μου, σήκω, ξύπνα από τον ύπνο σου και δες τον πατέρα μου πώς είναι η ψυχή του μαζί μου σήμερα, και παρηγόρησέ τον και ηρέμησε την καρδιά του.
36 Και ο Ιωσήφ συνέχισε να λέει αυτά τα λόγια, και ο Ιωσήφ έκλαψε δυνατά και έκλαψε πικρά πάνω στον τάφο

της μητέρας του· και έπαψε να μιλάει, και από την πικρία της καρδιάς του έμεινε στάσιμος σαν πέτρα πάνω στον τάφο.
37 Και ο Ιωσήφ άκουσε μια φωνή να του μιλάει από κάτω από τη γη, η οποία του απάντησε με πικρία καρδιάς και με φωνή κλαίγοντας και προσευχόμενη με τα εξής λόγια:
38 Υιέ μου, υιέ μου Ιωσήφ, άκουσα τη φωνή του κλάματός σου και τη φωνή του θρήνου σου· είδα τα δάκρυά σου· γνωρίζω τα προβλήματά σου, υιέ μου, και με λυπεί για χάρη σου, και πολλή λύπη προστέθηκε στη λύπη μου.
39 Τώρα λοιπόν, γιε μου Ιωσήφ, γιε μου, έλπιζε στον Κύριο, και πρόσμενέ τον, και μη φοβάσαι· επειδή, ο Κύριος είναι μαζί σου· από κάθε θλίψη θα σε ελευθερώσει.
40 Σήκω, γιε μου, κατέβα στην Αίγυπτο μαζί με τους κυρίους σου, και μη φοβάσαι, γιατί ο Κύριος είναι μαζί σου, γιε μου. Και συνέχισε να μιλάει με αυτά τα λόγια στον Ιωσήφ, και έμεινε σιωπηλή.
41 Και ο Ιωσήφ το άκουσε αυτό, και θαύμασε πολύ γι' αυτό, και συνέχισε να κλαίει· και μετά από αυτό ένας από τους Ισμαηλίτες τον είδε να κλαίει και να κλαίει πάνω στον τάφο, και ο θυμός του άναψε εναντίον του, και τον έδιωξε από εκεί, και τον χτύπησε και τον καταράστηκε.
42 Και ο Ιωσήφ είπε στους άνδρες: Είθε να βρω χάρη ενώπιόν σας, ώστε να με επιστρέψετε στο σπίτι του πατέρα μου, και θα σας δώσει άφθονο πλούτο.
43 Και αποκρίθηκαν σε αυτόν, λέγοντας: Δεν είσαι δούλος; Και πού είναι ο πατέρας σου; Και αν είχες πατέρα δεν θα είχες πουληθεί ήδη δύο φορές για δούλο σε τόσο μικρή αξία· και ο θυμός τους ήταν ακόμα εξοργισμένος εναντίον του, και συνέχιζαν να τον χτυπούν και να τον τιμωρούν, και ο Ιωσήφ έκλαιγε πικρά.
44 Και ο Κύριος είδε την ταλαιπωρία του Ιωσήφ, και ο Κύριος πάταξε ξανά αυτούς τους άνδρες, και τους τιμώρησε, και ο Κύριος έκανε σκοτάδι να τους τυλίξει πάνω στη γη, και οι αστραπές άστραψαν και οι βροντές βρόντηξαν, και η γη σείστηκε από τη φωνή της βροντής και του δυνατού ανέμου, και οι άνδρες τρομοκρατήθηκαν και δεν ήξεραν πού να πάνε.
45 Και τα θηρία και οι καμήλες στάθηκαν, και τα οδηγούσαν, αλλά δεν ήθελαν να πάνε, αλλά τα χτυπούσαν, και έσκυβαν στη γη· και οι άνθρωποι έλεγαν ο ένας στον άλλον: Τι είναι αυτό που μας έκανε ο Θεός; Ποιες είναι οι παραβάσεις μας, και ποιες είναι οι αμαρτίες μας, ώστε αυτό το πράγμα μας βρήκε έτσι;
46 Και ένας από αυτούς αποκρίθηκε και τους είπε: Ίσως εξαιτίας της αμαρτίας που υπέστησαν οι δούλοι του, μας συνέβη αυτό σήμερα· τώρα, λοιπόν, παρακαλέστε τον έντονα να μας συγχωρέσει· και τότε θα μάθουμε εξαιτίας τίνος μας συμβαίνει αυτό το κακό· και αν ο Θεός μας λυπηθεί, τότε θα μάθουμε ότι όλα αυτά μας συμβαίνουν εξαιτίας της αμαρτίας που υπέστησαν οι δούλοι του.
47 Και οι άνδρες έκαναν έτσι, και παρακάλεσαν τον Ιωσήφ και τον πίεσαν να τους συγχωρήσει· και είπαν: Αμαρτήσαμε στον Κύριο και σε σένα· τώρα, λοιπόν, είσαι άξιος να ζητήσεις από τον Θεό σου να εξαλείψει αυτόν τον θάνατο από ανάμεσά μας, επειδή αμαρτήσαμε σε αυτόν.
48 Και ο Ιωσήφ έκανε σύμφωνα με τα λόγια τους· και ο Κύριος εισάκουσε τον Ιωσήφ· και ο Κύριος ανέτρεψε την πληγή που είχε προκαλέσει στους άνδρες εκείνους εξαιτίας του Ιωσήφ· και τα ζώα σηκώθηκαν από τη γη και τα οδήγησαν· και προχώρησαν· και η λυσσαλέα καταιγίδα κόπασε και η γη ηρέμησε· και οι άνδρες συνέχισαν το ταξίδι τους για να κατέβουν στην Αίγυπτο· και οι άνδρες γνώριζαν ότι αυτό το κακό τους είχε βρει εξαιτίας του Ιωσήφ.
49 Και είπαν ο ένας στον άλλον: «Ιδού, ξέρουμε ότι εξαιτίας της θλίψης του μας βρήκε αυτό το κακό· τώρα, λοιπόν, γιατί να φέρουμε αυτόν τον θάνατο στις ψυχές μας; Ας συμβουλευτούμε τι να κάνουμε σε τούτο τον δούλο».
50 Και ο ένας απάντησε και είπε: «Μας είπε να τον επιστρέψουμε στον πατέρα του· τώρα, λοιπόν, ελάτε να τον πάρουμε πίσω και ας πάμε στον τόπο που θα μας πει, και ας πάρουμε από την οικογένειά του την τιμή που δώσαμε γι' αυτόν, και θα αναχωρήσουμε».
51 Και ο ένας απάντησε ξανά και είπε: «Ιδού, αυτή η συμβουλή είναι πολύ καλή, αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, επειδή ο δρόμος είναι πολύ μακριά από εμάς, και δεν μπορούμε να βγούμε από τον δρόμο μας».
52 Και ένας άλλος απάντησε και τους είπε: «Αυτή είναι η συμβουλή που πρέπει να υιοθετήσουμε· δεν θα παρεκκλίνουμε από αυτήν· ιδού, σήμερα πηγαίνουμε στην Αίγυπτο, και όταν φτάσουμε στην Αίγυπτο, θα τον πουλήσουμε εκεί σε υψηλή τιμή, και θα ελευθερωθούμε από το κακό του».
53 Και αυτό άρεσε στους άνδρες, και έτσι έκαναν, και συνέχισαν το ταξίδι τους προς την Αίγυπτο με τον Ιωσήφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

1 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ πούλησαν τον αδελφό τους Ιωσήφ στους Μαδιανίτες, οι καρδιές τους πληγώθηκαν εξαιτίας του, και μετανόησαν για τις πράξεις τους, και τον αναζήτησαν να τον φέρει πίσω, αλλά δεν τον βρήκαν.
2 Και ο Ρουβήν επέστρεψε στον λάκκο, στον οποίο είχε βάλει τον Ιωσήφ, για να τον βγάλει και να τον επιστρέψει στον πατέρα του· και ο Ρουβήν στάθηκε κοντά στον λάκκο, και δεν άκουσε λέξη, και φώναξε «Ιωσήφ, Ιωσήφ!», και κανείς δεν απάντησε ούτε έβγαλε λέξη.
3 Και ο Ρουβήν είπε: Ο Ιωσήφ πέθανε από φόβο ή κάποιο φίδι τον σκότωσε· και ο Ρουβήν κατέβηκε στον λάκκο, και αναζήτησε τον Ιωσήφ, και δεν τον βρήκε στον λάκκο, και βγήκε ξανά.
4 Και ο Ρουβήν έσκισε τα ιμάτιά του και είπε: Το παιδί δεν είναι εκεί, και πώς θα συμφιλιώσω τον πατέρα μου γι' αυτό, αν είναι νεκρός; Και πήγε στους αδελφούς του και τους βρήκε να πενθούν για τον Ιωσήφ, και να συμβουλεύονται πώς να συμφιλιώσουν τον πατέρα τους γι' αυτόν. Και ο Ρουβήν είπε στους αδελφούς του: Ήρθα στο λάκκο, και να, ο Ιωσήφ δεν ήταν εκεί. Τι λοιπόν να πούμε στον πατέρα μας; Γιατί ο πατέρας μου μόνο από μένα θα ζητήσει το παιδί.
5 Και οι αδελφοί του του απήντησαν, λέγοντας: Έτσι κι έτσι κάναμε, και οι καρδιές μας μάς χτύπησαν μετά από αυτό το πράγμα, και τώρα καθόμαστε να ζητάμε πρόφαση πώς θα συμφιλιώσουμε τον πατέρα μας με αυτό.
6 Και ο Ρουβήν είπε προς αυτούς: Τι είναι αυτό που κάνατε και κατεβάσατε τα γκρίζα μαλλιά του πατέρα μας με θλίψη στον τάφο; Δεν είναι καλό αυτό που κάνατε.
7 Και ο Ρουβήν κάθισε μαζί τους· και σηκώθηκαν όλοι και ορκίστηκαν ο ένας στον άλλον να μην πουν αυτό το πράγμα στον Ιακώβ· και όλοι είπαν: Όποιος το πει αυτό στον πατέρα μας ή στην οικογένειά του ή αναγγείλει αυτό

σε κάποιον από τους γιους της γης, όλοι θα σηκωθούμε εναντίον του και θα τον σκοτώσουμε με μάχαιρα.

8 Και οι γιοι του Ιακώβ φοβόντουσαν ο ένας τον άλλον σε αυτό το πράγμα, από τον νεότερο μέχρι τον μεγαλύτερο, και κανείς δεν έλεγε λέξη, και έκρυβαν το πράγμα στην καρδιά τους.

9 Και ύστερα κάθισαν να αποφασίσουν και να επινοήσουν κάτι για να πουν στον πατέρα τους Ιακώβ σχετικά με όλα αυτά τα πράγματα.

10 Και ο Ισσάχαρ είπε προς αυτούς: Να μια συμβουλή για εσάς, αν σας φαίνεται καλό να κάνετε αυτό το πράγμα: Πάρτε τον χιτώνα του Ιωσήφ και σκίστε τον, και σφάξτε ένα κατσίκι από τα κατσίκια και βουτήξτε το στο αίμα του.

11 Και στείλτε το στον πατέρα μας και όταν το δει θα πει ότι ένα κακό θηρίο τον έχει καταβροχθίσει, γι' αυτό σκίστε το πανωφόρι του και ιδού το αίμα του θα είναι πάνω στο πανωφόρι του, και κάνοντας αυτό θα απαλλαγούμε από τους γκρίνιες του πατέρα μας.

12 Και η συμβουλή του Ισσάχαρ τους άρεσε· και τον άκουσαν, και έπραξαν σύμφωνα με τον λόγο του Ισσάχαρ, που τους είχε συμβουλεύσει.

13 Και έσπευσαν και πήραν το χιτώνα του Ιωσήφ και το έσκισαν· και έσφαξαν ένα κατσίκι από τα κατσίκια, και βούτηξαν το χιτώνα στο αίμα του κατσικιού, και το πάτησαν στο χώμα· και έστειλαν το χιτώνα στον πατέρα τους Ιακώβ μέσω του Νεφθαλί, και τον πρόσταξαν να πει αυτά τα λόγια:

14 Είχαμε μαζευτεί στα κοπάδια και είχαμε φτάσει μέχρι τον δρόμο προς τη Συχέμ και πιο πέρα, όταν βρήκαμε αυτό το χιτώνα στον δρόμο στην έρημο βουτηγμένο στο αίμα και στη σκόνη· τώρα λοιπόν μάθε αν είναι το χιτώνα του γιου σου ή όχι.

15 Και ο Νεφθαλί πήγε και ήρθε στον πατέρα του, και του έδωσε το χιτώνα, και του είπε όλα τα λόγια που του είχαν προστάξει οι αδελφοί του.

16 Και είδε ο Ιακώβ το χιτώνα του Ιωσήφ και το αναγνώρισε, και έπεσε με το πρόσωπο στη γη, και έγινε ακίνητος σαν πέτρα. Και αφού σηκώθηκε, φώναξε με δυνατή και κλαίγοντας φωνή και είπε: Είναι το χιτώνα του γιου μου, του Ιωσήφ.

17 Και ο Ιακώβ έσπευσε και έστειλε έναν από τους δούλους του στους γιους του. Αυτοί πήγαν κοντά τους και τους βρήκαν να έρχονται στον δρόμο με το ποίμνιο.

18 Και οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν στον πατέρα τους γύρω στο βράδυ, και να, τα ρούχα τους ήταν σκισμένα και χώμα πάνω στα κεφάλια τους· και βρήκαν τον πατέρα τους να κλαίει και να κλαίει με δυνατή φωνή.

19 Και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Πείτε μου αληθινά, τι κακό μου φέρατε ξαφνικά σήμερα; Και αποκρίθηκαν στον πατέρα τους Ιακώβ, λέγοντας: Ερχόμασταν σήμερα, αφού είχε συγκεντρωθεί το ποίμνιο, και φτάσαμε μέχρι την πόλη Συχέμ, από τον δρόμο στην έρημο, και βρήκαμε αυτό το χιτώνα γεμάτο αίμα στο έδαφος, και το καταλάβαμε και στείλαμε σε σένα, αν μπορούσες να το καταλάβεις.

20 Και ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια των γιων του και φώναξε με δυνατή φωνή και είπε: «Είναι το χιτώνα του γιου μου· ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· ο Ιωσήφ διαμελίστηκε· επειδή, σήμερα τον έστειλα για να δει αν είσαι καλά και αν είναι καλά τα ποίμνια, και να μου φέρει νέα από σένα· και πήγε καθώς τον πρόσταξα· και αυτό του συνέβη σήμερα, ενώ εγώ νόμιζα ότι ο γιος μου ήταν μαζί σου».

21 Και οι γιοι του Ιακώβ αποκρίθηκαν και είπαν: Δεν ήρθε σε εμάς ούτε τον είδαμε από τότε που βγήκαμε από εσένα μέχρι τώρα.

22 Και καθώς ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια τους, φώναξε ξανά δυνατά· και σηκώθηκε, έσχισε τα ιμάτιά του, και έβαλε σάκο στην οσφύ του, και έκλαψε πικρά και θρήνησε, και ύψωσε τη φωνή του κλαίγοντας, και αναφώνησε και είπε αυτά τα λόγια:

23 Ιωσήφ, γιε μου, γιε μου Ιωσήφ, σε έστειλα σήμερα για την ευημερία των αδελφών σου, και δες, εσύ έχεις κατασχεθεί· εξαιτίας του χεριού μου συνέβη αυτό στον γιο μου.

24 Λυπάμαι για σένα, Ιωσήφ, γιε μου, λυπάμαι για σένα· πόσο γλυκός ήσουν σε μένα στη ζωή, και τώρα πόσο πικρός είναι ο θάνατός σου για μένα.

25 0 να είχα πεθάνει εγώ αντί σου, Ιωσήφ, γιε μου, γιατί με λυπεί πολύ για σένα, γιε μου, γιε μου, γιε μου. Ιωσήφ, γιε μου, πού είσαι, και πού σε έχουν φέρει; Σήκω, σήκω από τον τόπο σου, και έλα να δεις τη θλίψη μου για σένα, γιε μου Ιωσήφ.

26 Ελάτε τώρα και μετρήστε τα δάκρυα που αναβλύζουν από τα μάτια μου στα μάγουλά μου, και φέρτε τα ενώπιον του Κυρίου, για να αποστραφεί η οργή του από μένα.

27 0 Ιωσήφ, γιε μου, πώς έπεσες, από το χέρι κάποιου που κανείς δεν είχε πέσει από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα; Γιατί θανατώθηκες από εχθρό, με σκληρότητα, αλλά σίγουρα ξέρω ότι αυτό σου συνέβη, εξαιτίας του πλήθους των αμαρτιών μου.

28 Ξύπνα τώρα και δες πόσο πικρή είναι η ταλαιπωρία μου για σένα, γιε μου, αν και δεν σε μεγάλωσα ούτε σε έπλασα ούτε σου έδωσα πνοή και ψυχή, αλλά ο Θεός ήταν αυτός που σε έπλασε και έχτισε τα κόκαλά σου και τα σκέπασε με σάρκα, και φύσηξε στα ρουθούνια σου πνοή ζωής, και τότε σε έδωσε σε μένα.

29 Τώρα, αληθινά, ο Θεός, που σε έδωσε σε μένα, σε πήρε από μένα, και έτσι σου συνέβη.

30 Και ο Ιακώβ συνέχισε να μιλάει παρόμοια με αυτά τα λόγια για τον Ιωσήφ, και έκλαψε πικρά· έπεσε στη γη και έμεινε σιωπηλός.

31 Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ, βλέποντας τα δεινά του πατέρα τους, μετανόησαν για όσα είχαν κάνει, και έκλαψαν πικρά.

32 Και ο Ιούδας σηκώθηκε και σήκωσε το κεφάλι του πατέρα του από τη γη, και το έβαλε στην αγκαλιά του· και σκούπισε τα δάκρυα του πατέρα του από τα μάγουλά του· και ο Ιούδας έκλαψε με πολύ κλάμα, ενώ το κεφάλι του πατέρα του ήταν ακίνητο στην αγκαλιά του, σαν πέτρα.

33 Και οι γιοι του Ιακώβ είδαν την ταλαιπωρία του πατέρα τους, και ύψωσαν τη φωνή τους και συνέχισαν να κλαίνε. Ο δε Ιακώβ ήταν ακόμα ξαπλωμένος στη γη σαν πέτρα.

34 Και σηκώθηκαν όλοι οι γιοι του και οι δούλοι του και τα παιδιά του δούλου του και στάθηκαν γύρω του για να τον παρηγορήσουν· και δεν ήθελε να παρηγορηθεί.

35 Και σηκώθηκε ολόκληρη η οικογένεια του Ιακώβ και πένθησε μεγάλο πένθος για τον Ιωσήφ και για την ταλαιπωρία του πατέρα τους. Και η φήμη έφτασε στον Ισαάκ, τον γιο του Αβραάμ, τον πατέρα του Ιακώβ, και έκλαψε πικρά για τον Ιωσήφ, αυτός και ολόκληρη η οικογένειά του. Και έφυγε από τον τόπο όπου κατοικούσε

στη Χεβρών, και οι άνδρες του μαζί του, και παρηγόρησε τον Ιακώβ τον γιο του, και δεν ήθελε να παρηγορηθεί.
36 Και μετά από αυτό, ο Ιακώβ σηκώθηκε από τη γη, και τα δάκρυά του έτρεχαν στα μάγουλά του, και είπε στους γιους του: Σηκωθείτε και πάρτε τα σπαθιά σας και τα τόξα σας, και βγείτε στο χωράφι, και ζητήστε αν μπορείτε να βρείτε το σώμα του γιου μου και να το φέρετε σε μένα για να το θάψω.
37 Αναζητήστε, παρακαλώ, και ανάμεσα στα θηρία και κυνηγήστε τα, και όποιο έρθει πρώτο πριν από εσάς, αρπάξτε το και φέρτε το σε μένα· ίσως ο Κύριος σήμερα λυπηθεί την ταλαιπωρία μου, και ετοιμάσει μπροστά σας αυτό που διέσπασε τον γιο μου σε κομμάτια, και φέρτε το σε μένα, και θα εκδικηθώ την υπόθεση του γιου μου.
38 Και οι γιοι του έκαναν όπως τους είχε προστάξει ο πατέρας τους· και σηκώθηκαν νωρίς το πρωί, και πήραν ο καθένας το σπαθί του και το τόξο του στο χέρι του, και βγήκαν στο χωράφι για να κυνηγήσουν τα θηρία.
39 Και ο Ιακώβ έκλαιγε ακόμα δυνατά και κλαίγοντας, και περπατώντας μέσα στο σπίτι, χτυπώντας τα χέρια του μεταξύ τους, λέγοντας: Ιωσήφ, γιε μου, Ιωσήφ, γιε μου.
40 Και οι γιοι του Ιακώβ πήγαν στην έρημο για να αρπάξουν τα θηρία· και ξάφνου, ένας λύκος ήρθε προς αυτούς· και τον άρπαξαν, και τον έφεραν στον πατέρα τους· και του είπαν: «Αυτόν τον πρώτο βρήκαμε· και τον φέραμε σε σένα, όπως μας πρόσταξες· και το σώμα του γιου σου δεν μπορέσαμε να το βρούμε».
41 Και ο Ιακώβ πήρε το θηρίο από τα χέρια των γιων του, και φώναξε με δυνατή και κλαίγουσα φωνή, κρατώντας το θηρίο στο χέρι του, και είπε με πικρή καρδιά στο θηρίο: Γιατί καταβρόχθισες τον γιο μου τον Ιωσήφ; Και πώς δεν φοβήθηκες τον Θεό της γης ούτε την ταλαιπωρία μου για τον γιο μου τον Ιωσήφ;
42 Και καταβρόχθισες τον γιο μου μάταια, επειδή δεν διέπραξε βία, και έτσι με κατέστησες ένοχο εξαιτίας του· γι' αυτό ο Θεός θα ζητήσει από αυτόν που διώκεται.
43 Και ο Κύριος άνοιξε το στόμα του θηρίου για να παρηγορήσει τον Ιακώβ με τα λόγια του· και αυτό απάντησε στον Ιακώβ και του είπε αυτά τα λόγια:
44 Ζει ο Θεός, που μας δημιούργησε στη γη, και ζει η ψυχή σου, κύριέ μου, δεν είδα τον γιο σου ούτε τον ξεσκίσαρα, αλλά από μακρινή χώρα ήρθα να αναζητήσω τον γιο μου, που έφυγε σήμερα από κοντά μου, και δεν ξέρω αν είναι ζωντανός ή νεκρός.
45 Και ήρθα σήμερα στο χωράφι για να αναζητήσω τον γιο μου, και με βρήκαν οι γιοι σας, και με άρπαξαν, και με επέτειναν τη θλίψη μου, και σήμερα με έφεραν ενώπιόν σας, και τώρα σας είπα όλα τα λόγια μου.
46 Και τώρα, λοιπόν, γιε ανθρώπου, είμαι στα χέρια σου· και κάνε μου σήμερα όπως σου φανεί καλό· μα τη ζωή του Θεού, που με δημιούργησε, δεν είδα τον γιο σου ούτε τον κατασπάραξα ούτε σάρκα ανθρώπου μπήκε στο στόμα μου όλες τις ημέρες της ζωής μου.
47 Και όταν ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια του θηρίου, εξεπλάγη σφόδρα, και εξαπέλυσε το θηρίο από την χείρα αυτού, και αυτό έφυγε στον δρόμο του.
48 Και ο Ιακώβ έκλαιγε ακόμα δυνατά και έκλαιγε για τον Ιωσήφ κάθε μέρα, και πένθησε για τον γιο του πολλές ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

1 Και οι γιοι του Ισμαήλ, που είχαν αγοράσει τον Ιωσήφ από τους Μαδιανίτες, οι οποίοι τον είχαν αγοράσει από τους αδελφούς του, πήγαν στην Αίγυπτο μαζί με τον Ιωσήφ, και έφτασαν στα σύνορα της Αιγύπτου. Και όταν πλησίασαν στην Αίγυπτο, συνάντησαν τέσσερις άνδρες από τους γιους του Μαδάν, του γιου του Αβραάμ, οι οποίοι είχαν βγει από τη γη της Αιγύπτου στο ταξίδι τους.
2 Και οι Ισμαηλίτες τούς είπαν: Θέλετε να αγοράσετε αυτόν τον δούλο από εμάς; Και είπαν: Παραδώστε τον σε εμάς. Και παρέδωσαν τον Ιωσήφ σε αυτούς. Και τον είδαν ότι ήταν ένας πολύ όμορφος νέος, και τον αγόρασαν για είκοσι σίκλους.
3 Και οι Ισμαηλίτες συνέχισαν το ταξίδι τους προς την Αίγυπτο, και οι Μεδανίμ επέστρεψαν κι αυτοί εκείνη την ημέρα στην Αίγυπτο. Και οι Μεδανίμ είπαν ο ένας στον άλλον: «Ιδού, ακούσαμε ότι ο Ποτιφάρ, ένας αξιωματούχος του Φαραώ, αρχηγός της σωματοφυλακής, ζητά έναν καλό δούλο, που θα σταθεί μπροστά του για να τον υπηρετεί και να τον κάνει επιστάτη στο σπίτι του και σε όλα τα υπάρχοντά του».
4 Τώρα, λοιπόν, ας τον πουλήσουμε σε αυτόν για ό,τι επιθυμούμε, αν μπορεί να μας δώσει αυτό που θα του ζητήσουμε.
5 Και αυτοί οι Μεδανίμ πήγαν και ήρθαν στο σπίτι του Ποτιφάρ, και του είπαν: Ακούσαμε ότι ζητάς έναν καλό δούλο για να σε υπηρετεί· ιδού, έχουμε έναν δούλο που θα σε ευχαριστήσει, αν μας δώσεις αυτό που επιθυμούμε, και θα σου τον πουλήσουμε.
6 Και ο Πετεφρής είπε: Φέρτε τον μπροστά μου, και θα τον δω· και αν μου αρέσει, θα σας δώσω ό,τι ζητήσετε γι' αυτόν.
7 Και οι Μεδανίμοι πήγαν και έφεραν τον Ιωσήφ και τον έβαλαν μπροστά στον Ποτιφάρ. Και τον είδε, και του άρεσε πολύ. Και ο Ποτιφάρ είπε σ' αυτούς: Πείτε μου τι χρειάζεστε για αυτόν τον νέο;
8 Και είπαν: Τετρακόσια αργύρια ζητάμε γι' αυτόν· και ο Ποτιφάρ είπε: Θα σου τα δώσω, αν μου φέρεις το απόσπασμα της πώλησής του, και θα μου πεις την ιστορία του, ίσως να τον κλέψουν· επειδή, αυτός ο νέος δεν είναι ούτε δούλος ούτε γιος δούλου, αλλά παρατηρώ σε αυτόν την εμφάνιση ενός καλού και όμορφου ανθρώπου.
9 Και οι Μεδανίμοι πήγαν και έφεραν προς αυτόν τους Ισμαηλίτες, που τον είχαν πουλήσει σε αυτούς, και του είπαν, λέγοντας: Είναι δούλος και τον πουλήσαμε σε αυτούς.
10 Και ο Ποτιφάρ άκουσε τα λόγια των Ισμαηλιτών, καθώς έδινε το ασήμι στους Μεδανίμ, και οι Μεδανίμ πήραν το ασήμι και έφυγαν για το ταξίδι τους, και οι Ισμαηλίτες επέστρεψαν επίσης στα σπίτια τους.
11 Και ο Πετεφρής πήρε τον Ιωσήφ και τον έφερε στο σπίτι του για να τον υπηρετεί. Και ο Ιωσήφ βρήκε εύνοια μπροστά στον Πετεφρή, και εμπιστεύτηκε σε αυτόν, και τον έκανε επιστάτη στο σπίτι του, και όλα όσα είχε, τα παρέδωσε στα χέρια του.
12 Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και έγινε άνθρωπος ευημερίας· και ο Κύριος ευλόγησε τον οίκο του Πετεφρή για χάρη του Ιωσήφ.
13 Και ο Ποτιφάρ άφησε όλα όσα είχε στο χέρι του Ιωσήφ· και ο Ιωσήφ ήταν αυτός που έκανε τα πράγματα να

έρχονται και να βγαίνουν, και όλα ρυθμίζονταν από τη θέλησή του στο σπίτι του Ποτιφάρ.
14 Και ο Ιωσήφ ήταν δεκαοκτώ ετών, νέος με ωραία μάτια και ωραία όψη· και όμοιός του δεν υπήρχε σε ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου.
15 Εν εκείνω δε τον καιρόν, ενώ αυτός βρισκόταν στο σπίτι του κυρίου του, μπαινοβγαίνοντας από το σπίτι και υπηρετώντας τον κύριό του, η Σελικά, η γυναίκα του κυρίου του, σήκωσε τα μάτια της προς τον Ιωσήφ και τον κοίταξε, και να, ήταν ένας νέος όμορφος και με καλή εμφάνιση.
16 Και επιθύμησε την ομορφιά του στην καρδιά της, και η ψυχή της ήταν προσηλωμένη στον Ιωσήφ, και τον δελεάζει κάθε μέρα, και η Σελικά έπειθε τον Ιωσήφ κάθε μέρα, αλλά ο Ιωσήφ δεν σήκωσε τα μάτια του για να δει τη γυναίκα του κυρίου του.
17 Και η Σελικά του είπε: Πόσο ωραία είναι η όψη σου και η μορφή σου! Αλήθεια, είδα όλους τους δούλους, και δεν είδα ποτέ τόσο όμορφη δούλη όσο εσύ. Και ο Ιωσήφ της είπε: Σίγουρα, αυτός που με δημιούργησε στην κοιλιά της μητέρας μου, δημιούργησε όλους τους ανθρώπους.
18 Και του είπε: Πόσο ωραία είναι τα μάτια σου, με τα οποία θαμπώσας όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου, άνδρες και γυναίκες· και της είπε: Πόσο όμορφοι είναι όσο ζούμε· αν όμως τους έβλεπες στον τάφο, σίγουρα θα απομακρυνόσουν από κοντά τους.
19 Και του είπε: Πόσο ωραία και ευχάριστα είναι όλα τα λόγια σου· πάρε τώρα, παρακαλώ, την άρπα που είναι στο σπίτι, και παίξε με τα χέρια σου, και ας ακούσουμε τα λόγια σου.
20 Και της είπε: Πόσο ωραία και ευάρεστα είναι τα λόγια μου, όταν λέω αίνο για τον Θεό μου και τη δόξα του· και του είπε: Πόσο ωραία είναι τα μαλλιά της κεφαλής σου; δες, η χρυσή χτένα που είναι στο σπίτι· πάρε την, σε παρακαλώ, και κέντρισε τα μαλλιά της κεφαλής σου.
21 Και της είπε: Μέχρι πότε θα μιλάς αυτά τα λόγια; Σταμάτα να μου λες αυτά τα λόγια, και σήκω και φρόντισε για τις δουλειές σου.
22 Και είπε προς αυτόν· Ουδείς είναι εν τω οίκω μου, και ουδέν έχομεν να προσέξω παρά μόνον τα λόγια σου και την επιθυμία σου· παρ' όλα αυτά, δεν μπόρεσε να φέρει τον Ιωσήφ προς αυτήν, ούτε αυτός έβαλε το μάτι του επάνω της, αλλά έστρεψε τα μάτια του κάτω στη γη.
23 Και η Ζελικά επιθύμησε στην καρδιά της τον Ιωσήφ να κοιμηθεί μαζί της· και καθώς ο Ιωσήφ καθόταν στο σπίτι κάνοντας τις δουλειές του, η Ζελικά ήρθε και κάθισε μπροστά του· και τον δελέαζε καθημερινά με τα λόγια της να κοιμηθεί μαζί της ή να την κοιτάξει ποτέ· αλλά ο Ιωσήφ δεν την άκουγε.
24 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἂν οὐκ ποιήσεις κατὰ τὰ λόγια μου, θὰ σε τιμωρήσω ἀπὸ θανάτου καὶ σιδερένιον ζυγὸν ἐπὶ σε βάλω.
25 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτήν· Βεβαίως ο Θεός, ο κτίσας τον άνθρωπον, λύνει τα δεσμά των φυλακισμένων· και αυτός θέλει με ελευθερώσει από της φυλακής σου και από της κρίσεώς σου.
26 Και επειδή δεν μπόρεσε να τον πείσει, και η ψυχή της ήταν ακόμα προσηλωμένη σε αυτόν, η επιθυμία της την έριξε σε βαριά ασθένεια.
27 Και όλες οι γυναίκες της Αιγύπτου ήρθαν να την επισκεφτούν, και της είπαν: Γιατί είσαι σε αυτή την παρακμή; Εσύ που δεν σου λείπει τίποτα; Ο άντρας σου είναι σίγουρα ένας μεγάλος και σεβαστός άρχοντας μπροστά στον βασιλιά, αν σου λείπει κάτι από αυτό που επιθυμεί η καρδιά σου;
28 Και η Ζελικά απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Σήμερα θα σας γνωστοποιηθεί από πού προέρχεται αυτή η ακαταστασία, στην οποία με βλέπετε. Και πρόσταξε τις δούλες της να ετοιμάσουν φαγητό για όλες τις γυναίκες, και έκανε συμπόσιο γι' αυτές, και όλες οι γυναίκες έφαγαν στο σπίτι της Ζελικά.
29 Και τους έδωσε μαχαίρια για να ξεφλουδίσουν τα κίτρα για να τα φάνε, και πρόσταξε να ντύσουν τον Ιωσήφ με πολύτιμα ενδύματα, και να εμφανιστεί μπροστά τους. Και ο Ιωσήφ ήρθε μπροστά στα μάτια τους, και όλες οι γυναίκες κοίταξαν τον Ιωσήφ, και δεν μπορούσαν να ξεκολλήσουν τα μάτια τους από πάνω του, και όλες έκοψαν τα χέρια τους με τα μαχαίρια που είχαν στα χέρια τους, και όλα τα κίτρα που ήταν στα χέρια τους ήταν γεμάτα αίμα.
30 Και δεν ήξεραν τι είχαν κάνει, αλλά εξακολουθούσαν να κοιτάζουν την ομορφιά του Ιωσήφ, και δεν απέστρεφαν τα βλέφαρά τους από αυτόν.
31 Και η Σελικά είδε τι είχαν κάνει, και τους είπε: Τι είναι αυτό το έργο που κάνατε; Δες, σας έδωσα κίτρα να φάτε, και όλοι σας κόψατε τα χέρια σας.
32 Και είδαν όλες οι γυναίκες τα χέρια τους, και να, ήταν γεμάτα αίματα, και το αίμα τους έτρεχε πάνω στα ρούχα τους, και της είπαν: Αυτός ο δούλος στο σπίτι σου μας νίκησε, και δεν μπορέσαμε να στρέψουμε τα βλέφαρά μας από αυτόν εξαιτίας της ομορφιάς του.
33 Και είπε προς αυτούς: Αυτό σίγουρα σας συνέβη τη στιγμή που τον είδατε, και δεν μπορέσατε να συγκρατηθείτε από αυτόν· πώς λοιπόν θα συγκρατηθώ, όταν είναι συνεχώς στο σπίτι μου, και τον βλέπω κάθε μέρα να μπαίνει και να βγαίνει από το σπίτι μου; Πώς λοιπόν θα συγκρατηθώ από το να μείνω ή να χαθώ εξαιτίας αυτού;
34 Και της είπαν: «Αληθινοί είναι οι λόγοι, γιατί ποιος μπορεί να δει αυτή την όμορφη μορφή στο σπίτι και να την αποφύγει; Δεν είναι δούλος και υπηρέτης σου στο σπίτι σου; Γιατί δεν του λες αυτό που έχεις στην καρδιά σου και αφήνεις την ψυχή σου να χαθεί εξαιτίας αυτού;»
35 Και εκείνη τους είπε: Προσπαθώ καθημερινά να τον πείσω, και δεν συμφωνεί με τις επιθυμίες μου, και του υποσχέθηκα όλα τα καλά, και όμως δεν μπορούσα να βρω αντάλλαγμα από αυτόν· γι' αυτό βρίσκομαι σε παρακμιακή κατάσταση, όπως βλέπετε.
36 Και η Ζελικά αρρώστησε βαριά εξαιτίας της επιθυμίας της για τον Ιωσήφ, και ήταν απελπιστικά ερωτοπαθής εξαιτίας του· και όλος ο λαός του οίκου της Ζελικά και ο άντρας της δεν γνώριζαν τίποτα για το γεγονός αυτό, ότι η Ζελικά αρρώστησε εξαιτίας της αγάπης της για τον Ιωσήφ.
37 Και όλοι οι άνθρωποι του σπιτιού της την ερώτησαν, λέγοντας: Γιατί είσαι ασθενής και φθίνουσα, και δεν σου λείπει τίποτα; Και αυτή τους είπε: Δεν ξέρω αυτό το πράγμα που καθημερινά με πληγώνει.
38 Και όλες οι γυναίκες και οι φίλες της έρχονταν καθημερινά να τη δουν, και μιλούσαν μαζί της, και τους έλεγε: Αυτό μπορεί να γίνει μόνο χάρη στην αγάπη του Ιωσήφ· και της έλεγαν: Δελέψ' τον και άρπαξέ τον κρυφά,

ίσως σε ακούσει, και αποτρέψει αυτόν τον θάνατο από πάνω σου.
39 Και η Ζελικά χειροτέρευε από την αγάπη της για τον Ιωσήφ, και εξακολουθούσε να παρακμάζει, μέχρι που η δύναμή της μειώθηκε στο να σταθεί.
40 Και κάποια ημέρα ο Ιωσήφ έκανε τις δουλειές του κυρίου του στο σπίτι, και η Ζελικά ήρθε κρυφά και έπεσε ξαφνικά πάνω του. Και ο Ιωσήφ σηκώθηκε εναντίον της, και ήταν πιο δυνατός από αυτήν, και την κατέβασε στη γη.
41 Και η Ζελικά έκλαψε εξαιτίας της επιθυμίας της καρδιάς της προς αυτόν, και τον παρακάλεσε κλαίγοντας, και τα δάκρυά της έτρεχαν στα μάγουλά της, και του μίλησε με φωνή δέησης και με πικρία ψυχής, λέγοντας:
42 Έχεις ακούσει ποτέ, δει ή γνωρίσει μια τόσο όμορφη γυναίκα όπως εγώ, ή καλύτερη από εμένα, που σου μιλάει καθημερινά, πέφτει σε παρακμή από αγάπη για σένα, σου απονέμει όλη αυτή την τιμή, και παρόλα αυτά δεν ακούς τη φωνή μου;
43 Και αν είναι από φόβο για τον κύριό σου μήπως σε τιμωρήσει, ζει ο βασιλιάς, κανένα κακό δεν θα σου συμβεί από τον κύριό σου εξαιτίας αυτού· τώρα, λοιπόν, σε παρακαλώ, άκουσέ με και συναίνεσέ με για χάρη της τιμής που σου απέδωσα, και απόβαλε αυτόν τον θάνατο από μένα· και γιατί να πεθάνω για χάρη σου; Και έπαψε να μιλάει.
44 Και ο Ιωσήφ απάντησε σε αυτήν, λέγοντας: Απέχε από μένα, και άφησε αυτό το πράγμα στον κύριό μου· ιδού, ο κύριός μου δεν ξέρει τι υπάρχει μαζί μου στο σπίτι· επειδή, όλα όσα έχει, τα παρέδωσε στα χέρια μου· και πώς θα κάνω αυτά τα πράγματα στο σπίτι του κυρίου μου;
45 Διότι και με τίμησε πολύ στο σπίτι του, και με έκανε και επιστάτη στο σπίτι του, και με ύψωσε, και δεν υπάρχει κανένας μεγαλύτερος από εμένα σε τούτο το σπίτι, και ο κύριός μου δεν μου απέτρεψε τίποτα, εκτός από εσένα που είσαι η γυναίκα του. Πώς λοιπόν μπορείς να μου πεις αυτά τα λόγια; Και πώς μπορώ να κάνω αυτό το μεγάλο κακό και να αμαρτήσω στον Θεό και στον άνδρα σου;
46 Τώρα, λοιπόν, απέφυγε από μένα και μη ξαναμιλήσεις τέτοια λόγια, επειδή δεν θα ακούσω τα λόγια σου. Η Σελικά, όμως, δεν ήθελε να ακούσει τον Ιωσήφ, όταν της έλεγε αυτά τα λόγια, αλλά τον παρακινούσε κάθε μέρα να την ακούει.
47 Και μετά από αυτό, το ρυάκι της Αιγύπτου γέμισε από όλες τις πλευρές του, και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου βγήκαν έξω, και επίσης ο βασιλιάς και οι πρίγκιπες βγήκαν έξω με τύμπανα και χορούς, γιατί ήταν μεγάλη χαρά στην Αίγυπτο, και γιορτή κατά την εποχή της πλημμύρας της θάλασσας Σιχόρ, και πήγαιναν εκεί για να χαίρονται όλη την ημέρα.
48 Και όταν οι Αιγύπτιοι βγήκαν στον ποταμό για να χαρούν, όπως ήταν το έθιμο, όλος ο λαός του οίκου του Πετεφρή πήγε μαζί τους· η Ζελικά όμως δεν ήθελε να πάει μαζί τους, επειδή είπε: Είμαι αδιάθετη· και έμεινε μόνη στο σπίτι, και κανένας άλλος δεν ήταν μαζί της στο σπίτι.
49 Και σηκώθηκε και ανέβηκε στον ναό της, στο σπίτι, και ντύθηκε με πριγκιπικά ενδύματα, και έβαλε στο κεφάλι της πολύτιμες πέτρες από όνυχα, ένθετες με ασήμι και χρυσό, και στόλισε το πρόσωπο και το δέρμα της με κάθε είδους καθαρτικά υγρά γυναικών, και αρωμάτισε τον ναό και το σπίτι με κασσία και λιβάνι, και άπλωσε σμύρνα και αλόη, και αργότερα κάθισε στην είσοδο του ναού, στο διάδρομο του σπιτιού, από το οποίο πέρασε ο Ιωσήφ για να κάνει τη δουλειά του, και ιδού, ο Ιωσήφ ήρθε από το χωράφι, και μπήκε στο σπίτι για να κάνει τη δουλειά του κυρίου του.
50 Και έφτασε στον τόπο από τον οποίο έπρεπε να περάσει, και είδε όλο το έργο της Σελικά, και γύρισε πίσω.
51 Και η Σελικά είδε τον Ιωσήφ να γυρίζει από κοντά της, και του φώναξε, λέγοντας: Τι έχεις, Ιωσήφ; Έλα στο έργο σου, και δες, εγώ θα σου κάνω χώρο μέχρι να πας στη θέση σου.
52 Και ο Ιωσήφ επέστρεψε και ήρθε στο σπίτι, και από εκεί πέρασε στη θέση της έδρας του, και κάθισε για να κάνει την εργασία του κυρίου του όπως συνήθως. Και να, η Ζελικά ήρθε προς αυτόν και στάθηκε μπροστά του με πριγκιπικά ενδύματα, και η μυρωδιά από τα ρούχα της διαδόθηκε μακριά.
53 Και έσπευσε και άρπαξε τον Ιωσήφ και τα ιμάτιά του, και του είπε: Ζει ο βασιλιάς, αν δεν εκπληρώσεις το αίτημά μου, σήμερα θα πεθάνεις. Και έσπευσε και άπλωσε το άλλο της χέρι και έβγαλε ένα σπαθί από κάτω από τα ιμάτιά της, και το έβαλε στον λαιμό του Ιωσήφ, και είπε: Σήκω και εκπλήρωσε το αίτημά μου, και αλλιώς θα πεθάνεις σήμερα.
54 Και ο Ιωσήφ την φοβήθηκε επειδή έκανε αυτό το πράγμα, και σηκώθηκε για να φύγει από μπροστά της. Και άρπαξε το μπροστινό μέρος των ιματίων του. Και μέσα στον φόβο της φυγής του, το ιμάτιο που είχε αρπάξει η Ζελικά σχίστηκε. Και ο Ιωσήφ άφησε το ιμάτιο στο χέρι της Ζελικά, και έφυγε και βγήκε έξω, επειδή φοβόταν.
55 Και καθώς η Σελικά είδε ότι το ένδυμα του Ιωσήφ ήταν σκισμένο, και ότι το είχε αφήσει στο χέρι της, και είχε φύγει, φοβήθηκε για τη ζωή της, μήπως διαδοθεί η φήμη γι' αυτήν· και σηκώθηκε και έπραξε με πονηριά, και έβγαλε τα ρούχα που ήταν ντυμένη, και φόρεσε τα άλλα ενδύματα της.
56 Και πήρε το ένδυμα του Ιωσήφ, το έβαλε δίπλα της, και πήγε και κάθισε στον τόπο όπου καθόταν στην ασθένειά της, πριν βγουν οι άνθρωποι του σπιτιού της στο ποτάμι, και κάλεσε ένα νεαρό παιδί που ήταν τότε στο σπίτι, και του πρόσταξε να καλέσει τους ανθρώπους του σπιτιού κοντά της.
57 Και όταν τους είδε, τους είπε με δυνατή φωνή και θρήνο: «Δείτε τι μου έφερε ο κύριός σας Εβραίος στο σπίτι, γιατί σήμερα ήρθε να κοιμηθεί μαζί μου».
58 Διότι αφού εξήλθες, ήρθε στο σπίτι, και βλέποντας ότι δεν υπήρχε κανείς στο σπίτι, ήρθε προς εμένα και με άρπαξε, με σκοπό να κοιμηθεί μαζί μου.
59 Και άρπαξα τα ενδύματά του και τα έσχισα και φώναξα εναντίον του με δυνατή φωνή. Και όταν ύψωσα τη φωνή μου, φοβήθηκε για τη ζωή του και άφησε το ένδυμά του μπροστά μου και έφυγε τρέχοντας.
60 Και οι άνθρωποι του σπιτιού της δεν μίλησαν τίποτα, αλλά η οργή τους άναψε σφόδρα εναντίον του Ιωσήφ, και πήγαν στον κύριό του και του ανήγγειλαν τα λόγια της πανουργίας του.
61 Και ο Ποτιφάρ γύρισε στο σπίτι θυμωμένος, και η γυναίκα του φώναξε προς αυτόν, λέγοντας: Τι είναι αυτό που μου έκανες, φέρνοντας έναν δούλο στο σπίτι μου; Επειδή, ήρθε σε μένα σήμερα για να παίξει μαζί μου· έτσι μου έκανε σήμερα.

62 Και ο Ποτιφάρ άκουσε τα λόγια της γυναίκας του και διέταξε να τιμωρηθεί ο Ιωσήφ με σκληρά χτυπήματα, και έτσι έκαναν και σε αυτόν.
63 Και ενώ τον χτυπούσαν, ο Ιωσήφ φώναξε με δυνατή φωνή, και σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, και είπε: Κύριε Θεέ μου, εσύ ξέρεις ότι είμαι αθώος από όλα αυτά, και γιατί να πεθάνω σήμερα με ψεύδος, από το χέρι αυτών των απερίτμητων ασεβών ανθρώπων, τους οποίους εσύ γνωρίζεις;
64 Και ενώ οι άνδρες του Πετεφρή χτυπούσαν τον Ιωσήφ, αυτός συνέχιζε να κλαίει και να κλαίει. Και να ένα παιδί έντεκα μηνών ήταν εκεί. Και ο Κύριος άνοιξε το στόμα του παιδιού, και είπε αυτά τα λόγια μπροστά στους άνδρες του Πετεφρή, που χτυπούσαν τον Ιωσήφ, λέγοντας:
65 Τι θέλετε από αυτόν τον άνθρωπο, και γιατί του κάνετε αυτό το κακό; Η μητέρα μου λέει ψέματα και λέει ψέματα· έτσι έγινε η συναλλαγή.
66 Και το παιδί τούς διηγήθηκε με ακρίβεια όλα όσα συνέβησαν, και όλα τα λόγια της Ζελικά προς τον Ιωσήφ, κάθε μέρα, τους τα διηγούνταν.
67 Και όλοι οι άνδρες άκουσαν τα λόγια του παιδιού και θαύμασαν πολύ τα λόγια του παιδιού, και το παιδί έπαψε να μιλάει και έμεινε σιωπηλό.
68 Και ο Ποτιφάρ ντράπηκε πολύ με τα λόγια του γιου του, και διέταξε τους άντρες του να μην ξαναδέρνουν τον Ιωσήφ, και οι άντρες σταμάτησαν να χτυπούν τον Ιωσήφ.
69 Και ο Ποτιφάρ πήρε τον Ιωσήφ και διέταξε να τον οδηγήσουν ενώπιον των ιερέων, που ήταν κριτές του βασιλιά, για να τον κρίνουν σχετικά με αυτή την υπόθεση.
70 Και ο Ποτιφαρής και ο Ιωσήφ ήρθαν ενώπιον των ιερέων, των κριτών του βασιλιά, και τους είπε: Αποφασίστε, παρακαλώ, ποια κρίση πρέπει να δοθεί σε έναν δούλο, επειδή έτσι έκανε.
71 Και οι ιερείς είπαν στον Ιωσήφ: Γιατί έκανες αυτό στον κύριό σου; Και ο Ιωσήφ απάντησε σε αυτούς, λέγοντας: Όχι έτσι, κύριοί μου, έτσι ήταν τα πράγματα· και ο Πετεφρής είπε στον Ιωσήφ: Βέβαια, όλα όσα μου ανήκαν τα εμπιστεύτηκα στα χέρια σας, και δεν σας στέρησα τίποτα παρά μόνο τη γυναίκα μου· και πώς μπόρεσες να κάνεις αυτό το κακό;
72 Και ο Ιωσήφ απάντησε λέγοντας: Όχι έτσι, κύριέ μου, ζει Κύριος και ζει η ψυχή σου, κύριέ μου, ο λόγος που άκουσες από τη γυναίκα σου είναι ψευδής· έτσι γιατί έγινε η υπόθεση σήμερα.
73 Ένας χρόνος πέρασε από τότε που βρέθηκα στο σπίτι σου· είδες σε μένα κάποια ανομία ή κάτι που θα μπορούσε να σε κάνει να ζητήσεις τη ζωή μου;
74 Και οι ιερείς είπαν στον Ποτιφάρ: Στείλε, παρακαλώ, και ας φέρουν μπροστά μας το σκισμένο ιμάτιο του Ιωσήφ, και ας δούμε το σκίσιμο σε αυτό· και αν το σκίσιμο είναι μπροστά από το ιμάτιο, τότε το πρόσωπό του θα ήταν απέναντι από αυτήν και θα τον άρπαξε για να έρθει προς αυτήν· και με δόλο η γυναίκα σου έκανε όλα όσα είπε.
75 Και έφεραν το ένδυμα του Ιωσήφ μπροστά στους ιερείς, που ήταν κριτές, και είδαν και να, το σκίσιμο ήταν μπροστά στον Ιωσήφ. Και όλοι οι κριτές ιερείς γνώριζαν ότι τον είχε πιέσει, και είπαν: Δεν οφείλεται η κρίση του θανάτου σε αυτόν τον δούλο, επειδή δεν έκανε τίποτα, αλλά η κρίση του είναι να τεθεί στη φυλακή εξαιτίας της φήμης που διαδόθηκε εναντίον της γυναίκας σου.
76 Και ο Πετεφρής άκουσε τα λόγια τους και τον έβαλε στη φυλακή, στον τόπο όπου ήταν φυλακισμένοι οι φυλακισμένοι του βασιλιά. Και ο Ιωσήφ έμεινε στο κελί δώδεκα χρόνια.
77 Και παρ' όλα αυτά, η γυναίκα του κυρίου του δεν τον εγκατέλειψε, και δεν έπαυε να του μιλάει κάθε μέρα για να την ακούει. Και στο τέλος των τριών μηνών, η Ζελικά συνέχιζε να πηγαίνει στον Ιωσήφ στο κελί κάθε μέρα, και τον δελέαζε να την ακούσει. Και η Ζελικά είπε στον Ιωσήφ: Μέχρι πότε θα μείνεις σε τούτο το σπίτι; Αλλά άκουσε τώρα τη φωνή μου, και θα σε βγάλω από αυτό το σπίτι.
78 Και ο Ιωσήφ απεκρίθη προς αυτήν λέγων· Κάλλιον εις εμέ να μείνω εν τοις οίκοις ταύτοις, παρά να υπακούω εις τους λόγους σου, αμαρτάνων εις τον Θεόν· και είπε προς αυτόν· Εἰ μήπως οὐκ ἐκπληρώσεις τὴν θέλησίν μου, θὰ σου βγάλω τὰ μάτια, θὰ προσθέσω δεσμὰ εἰς τὰ πόδια σου, καὶ θὰ σε παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὃυς οὐκ ἐγνώρισας πρὸ πρὸς αὐτῶν.
79 Και ο Ιωσήφ απεκρίθη προς αυτήν και είπε· Ιδού, ο Θεός πάσης της γης δύναται να με ελευθερώσει από πάντα όσα εσύ δύναταις να μου ποιήσεις· διότι ανοίγει τα μάτια των τυφλών, και λύνει τους δεμένους, και φυλάει πάντας τους ξένους, τους άγνωστους της γης.
80 Και επειδή η Σελικά δεν μπόρεσε να πείσει τον Ιωσήφ να την ακούσει, έπαψε να πηγαίνει να τον δελεάσει· και ο Ιωσήφ ήταν ακόμα περιορισμένος στο κελί. Και ο Ιακώβ, ο πατέρας του Ιωσήφ, και όλοι οι αδελφοί του που ήταν στη γη Χαναάν, πένθησαν και έκλαψαν ακόμα εκείνες τις ημέρες για τον Ιωσήφ· επειδή, ο Ιακώβ δεν ήθελε να παρηγορηθεί για τον γιο του τον Ιωσήφ· και ο Ιακώβ έκλαψε δυνατά, και έκλαψε και πένθησε όλες εκείνες τις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

1 ΚΑΙ κατά την εποχή εκείνη του έτους εκείνου, του έτους που ο Ιωσήφ κατέβηκε στην Αίγυπτο, αφού τον πούλησαν οι αδελφοί του, ο Ρουβήν, ο γιος του Ιακώβ, πήγε στη Θαμνά και πήρε για γυναίκα του την Ελιουράμ, κόρη του Αβί του Χαναναίου, και ήρθε σε αυτήν.
2 Και ο Ελιουράμ, η γυναίκα του Ρουβήν, συνέλαβε και γέννησε σ' αυτόν τον Ανώχ, τον Παλού, τον Χεθρών και τον Χαρμί, τέσσερις γιους· και ο Συμεών, ο αδελφός του, πήρε για γυναίκα του τη Δείνα, την αδελφή του· και αυτή γέννησε σ' αυτόν τον Μεμουήλ, τον Γιαμίν, τον Αχάδ, τον Ιαχίν και τον Ζωχάρ, πέντε γιους.
3 Και ύστερα ήρθε στη Βουνά, τη Χαναναία, που ήταν ο Βουνά, τον οποίο ο Συμεών αιχμάλωτος πήρε από την πόλη Συχέμ. Και ο Βουνά ήταν μπροστά στη Δείνα και την προσκυνούσε. Και ο Συμεών ήρθε σε αυτήν, και γέννησε σε αυτόν τον Σαούλ.
4 Και ο Ιούδας πήγε εκείνη την εποχή στην Οδουλάμ, και ήρθε σε έναν άνθρωπο από την Οδουλάμ, και το όνομά του ήταν Ιρά· και ο Ιούδας είδε εκεί την κόρη ενός άνδρα από τη Χαναάν, και το όνομά της ήταν Αλιγάθ, κόρη του Σουά· και την πήρε, και ήρθε σε αυτήν· και ο Αλιγάθ γέννησε στον Ιούδα τον Ηρ, τον Αυνάν και τον Σηλώ, τρεις γιους.
5 Και ο Λευί και ο Ισσάχαρ πήγαν στη γη της ανατολής, και πήραν για γυναίκες τις θυγατέρες του Ιωβάβ, γιου του Ιοκτάν, γιου του Έβερ· και ο Ιωβάβ, ο γιος του Ιοκτάν, είχε

δύο θυγατέρες· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Αδινά, και το όνομα της νεότερης ήταν Αριδά.
6 Και ο Λευί πήρε την Αδινά, και ο Ισσάχαρ πήρε την Αριδά, και ήρθαν στη γη Χαναάν, στο σπίτι του πατέρα τους, και η Αδινά γέννησε στον Λευί τον Γηρσών, τον Κεχάθ και τον Μεραρί, τρεις γιους.
7 Και η Αριδά γέννησε στον Ισσάχαρ τον Θωλά, τον Πουβά, τον Ιώβ και τον Σομρών, τέσσερις γιους· και ο Δαν πήγε στη γη Μωάβ και πήρε για γυναίκα του την Αφλαλέθ, θυγατέρα του Χαμουδάν του Μωαβίτου, και την έφερε στη γη Χαναάν.
8 Και η Αφλαλέθ ήταν στείρα, δεν είχε απογόνους· και ο Θεός θυμήθηκε αργότερα την Αφλαλέθ, τη γυναίκα του Δαν· και συνέλαβε και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Χουσίμ.
9 Και ο Γαδ και ο Νεφθαλί πήγαν στη Χαρράν και πήραν από εκεί τις θυγατέρες του Αμουράμ, γιου του Ουζ, γιου του Ναχώρ, για γυναίκες.
10 Και αυτά είναι τα ονόματα των θυγατέρων του Αμουράμ· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Μεριμά, και το όνομα της νεότερης Οζίθ· και ο Νεφθαλί πήρε τη Μεριμά, και ο Γαδ πήρε τον Οζίθ· και τις έφερε στη γη Χαναάν, στο σπίτι του πατέρα τους.
11 Και η Μεριμά γέννησε στον Νεφθαλί τον Ιαχσιήλ, τον Γουνί, τον Ιαζήρ και τον Σαλήμ, τέσσερις γιους· και η Οζίθ γέννησε στον Γαδ τον Σεφιών, τον Χαγί, τον Σουνί, τον Εσβών, τον Ηρί, τον Αρόδι και τον Αραλί, επτά γιους.
12 Και ο Ασήρ βγήκε έξω και πήρε για γυναίκα την Αδών, τη θυγατέρα του Αφλάλ, γιου του Αδάδ, γιου του Ισμαήλ, και την έφερε στη γη Χαναάν.
13 Και πέθανε ο Αδών, η γυναίκα του Ασήρ, κατά τις ημέρες εκείνες· δεν είχε απογόνους· και μετά τον θάνατο του Αδών, ο Ασήρ πήγε στην άλλη πλευρά του ποταμού και πήρε για γυναίκα του την Αδούρα, κόρη του Αβιμαήλ, γιου του Έβερ, γιου του Σημ.
14 Και η νέα γυναίκα ήταν όμορφη στην όψη, και γυναίκα με σύνεση, και ήταν γυναίκα του Μαλκιήλ, του γιου του Ελάμ, του γιου του Σημ.
15 Και η Χαδούρα γέννησε μια θυγατέρα στον Μαλχιήλ, και την ονόμασε Σεράχ. Και ο Μαλχιήλ πέθανε μετά από αυτό, και η Χαδούρα πήγε και έμεινε στο σπίτι του πατέρα της.
16 Και μετά τον θάνατο της γυναίκας του στον Ασήρ, πήγε και πήρε την Αδούρα για γυναίκα, και την έφερε στη γη Χαναάν· και τη Σεράχ, την κόρη της, την έφερε μαζί τους· και ήταν τριών ετών, και η κόρη ανατράφηκε στο σπίτι του Ιακώβ.
17 Και η κόρη είχε ωραία όψη, και περπατούσε στους αγιασμένους δρόμους των παιδιών του Ιακώβ· δεν της έλειπε τίποτα· και ο Κύριος της έδωσε σοφία και σύνεση.
18 Και η Χαδούρα, η γυναίκα του Ασήρ, συνέλαβε και γέννησε σε αυτόν την Ιμνά, τον Ισβά, τον Ισβί και τον Βεριά, τέσσερις γιους.
19 Και ο Ζαβουλών πήγε στη Μαδιάμ, και πήρε για γυναίκα τη Μερισά, θυγατέρα του Μωλάδ, γιου του Αβίδα, γιου του Μαδιάμ, και την έφερε στη γη Χαναάν.
20 Και ο Μερουσά γέννησε στον Ζαβουλών Σερέδ, τον Έλων και τον Γιαχλεήλ. τρεις γιοι.
21 Και ο Ιακώβ έστειλε στον Αράμ, τον γιο του Ζωβά, γιου του Θάρα, και πήρε για τον γιο του τον Βενιαμίν τη Μεχαλία, την κόρη του Αράμ, και ήρθε στη γη Χαναάν, στον οίκο του Ιακώβ. Και ο Βενιαμίν ήταν δέκα ετών όταν πήρε τη Μεχαλία, την κόρη του Αράμ, για γυναίκα.
22 Και η Μεχαλία συνέλαβε και γέννησε στον Βενιαμίν τον Βελά, τον Βεχέρ, τον Ασβήλ, τον Γηρά και τον Νεεμάν, πέντε γιους· και ο Βενιαμίν πήγε ύστερα και πήρε για γυναίκα του την Αριβάθ, κόρη του Σομρών, γιου του Αβραάμ, εκτός από την πρώτη του γυναίκα· και ήταν δεκαοκτώ ετών· και η Αριβάθ γέννησε στον Βενιαμίν τον Αχί, τον Βος, τον Μουπίμ, τον Χουπίμ, και τον Ορδ, πέντε γιους.
23 Και κατά τις ημέρες εκείνες, ο Ιούδας πήγε στο σπίτι του Σημ και πήρε τη Θάμαρ, την κόρη του Ελάμ, γιου του Σημ, για γυναίκα στον πρωτότοκο γιο του, τον Ηρ.
24 Και ο Ηρ ήρθε στη γυναίκα του, τη Θάμαρ, και έγινε γυναίκα του· και όταν ήρθε σε αυτήν, εξολόθρευσε το σπέρμα του· και το έργο του ήταν πονηρό ενώπιον του Κυρίου, και ο Κύριος τον θανάτωσε.
25 Και μετά τον θάνατο του Ηρ, του πρωτότοκου του Ιούδα, ο Ιούδας είπε στον Αυνάν: Πήγαινε στη γυναίκα του αδελφού σου και παντρεύσου την ως την πλησιέστερη συγγενή σου, και ανέστησε σπέρμα στον αδελφό σου.
26 Και ο Αυνάν πήρε τη Θάμαρ για γυναίκα του και ήρθε σε αυτήν· και ο Αυνάν έκανε κι αυτός το έργο του αδελφού του· και το έργο του ήταν πονηρό ενώπιον του Κυρίου, και τον θανάτωσε κι αυτόν.
27 Και όταν πέθανε ο Αυνάν, ο Ιούδας είπε στη Θάμαρ: Μείνε στο σπίτι του πατέρα σου μέχρι να μεγαλώσει ο γιος μου ο Σηλώ· και ο Ιούδας δεν χάρηκε πλέον τη Θάμαρ, ώστε να τη δώσει στον Σηλώ· επειδή, έλεγε: Ίσως κι αυτός πεθάνει όπως οι αδελφοί του.
28 Και η Θάμαρ σηκώθηκε και πήγε και κατοίκησε στο σπίτι του πατέρα της, και η Θάμαρ έμεινε στο σπίτι του πατέρα της για κάποιο χρονικό διάστημα.
29 Και κατά την αλλαγή του έτους, πέθανε η Αλιγιάθ, η γυναίκα του Ιούδα· και ο Ιούδας παρηγορήθηκε για τη γυναίκα του· και μετά τον θάνατο του Αλιγιάθ, ο Ιούδας ανέβηκε με τον φίλο του τον Ιρά στη Θαμνά για να κουρέψουν τα πρόβατά τους.
30 Και η Θάμαρ άκουσε ότι ο Ιούδας είχε ανέβει στη Θαμνά για να κουρέψει τα πρόβατα, και ότι η Σηλώ είχε μεγαλώσει, και ο Ιούδας δεν την ευαρεστήθηκε.
31 Και η Θάμαρ σηκώθηκε και έβγαλε τα ιμάτια της χηρείας της, και έβαλε ένα πέπλο πάνω της, και σκεπάστηκε εντελώς, και πήγε και κάθισε στην δημόσια πλατεία, που είναι στον δρόμο προς τη Θαμνά.
32 Και ο Ιούδας πέρασε και την είδε, και την πήρε, και ήρθε κοντά της, και συνέλαβε από αυτόν. Και κατά την ώρα του τοκετού, και να, υπήρχαν δίδυμα στην κοιλιά της. Και ονόμασε τον πρώτο Φαρές, και το δεύτερο Ζαράχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

1 Εκείνες τις ημέρες ο Ιωσήφ ήταν ακόμα φυλακισμένος στη φυλάκιση στη γη της Αιγύπτου.
2 Εκείνο τον καιρό, οι υπηρέτες του Φαραώ στέκονταν μπροστά του, ο αρχιοινοχόος και ο αρχιαρτοποιός του βασιλιά της Αιγύπτου.
3 Και ο οινοχόος πήρε κρασί και το έβαλε μπροστά στον βασιλιά για να πιει· και ο αρτοποιός έβαλε ψωμί μπροστά στον βασιλιά για να φάει· και ο βασιλιάς ήπιε από το κρασί

και έφαγε από το ψωμί, αυτός και οι δούλοι του και οι λειτουργοί του που έτρωγαν στο τραπέζι του βασιλιά.
4 Και ενώ έτρωγαν και έπιναν, ο οικονόμος και ο αρτοποιός έμειναν εκεί, και οι υπουργοί του Φαραώ βρήκαν πολλές μύγες στο κρασί, που είχε φέρει ο οικονόμος, και βρέθηκαν πέτρες από νίτρο στο ψωμί του αρτοποιού.
5 Και ο αρχηγός της σωματοφυλακής έβαλε τον Ιωσήφ ως υπηρέτη στους υπηρέτες του Φαραώ· και οι υπηρέτες του Φαραώ έμειναν σε φυλάκιση ένα χρόνο.
6 Και στο τέλος του έτους, ονειρεύτηκαν και οι δύο όνειρα μέσα σε μια νύχτα, στον τόπο του περιορισμού όπου ήταν· και το πρωί ήρθε ο Ιωσήφ προς αυτούς για να τους φροντίσει όπως συνήθως· και τους είδε, και να, τα πρόσωπά τους ήταν σκυθρωπά και λυπημένα.
7 Και ο Ιωσήφ τους ρώτησε: Γιατί είστε τα πρόσωπά σας σκυθρωπά και καταθλιμμένα σήμερα; Και του είπαν: Ονειρευτήκαμε ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανείς να το ερμηνεύσει· και ο Ιωσήφ τους είπε: Διηγηθείτε μου, παρακαλώ, το όνειρό σας, και ο Θεός θα σας δώσει μια απάντηση ειρήνης όπως επιθυμείτε.
8 Και ο οικονόμος διηγήθηκε το όνειρό του στον Ιωσήφ, και είπε: Είδα στο όνειρό μου, και να, ένα μεγάλο κλήμα ήταν μπροστά μου, και πάνω στο κλήμα αυτό είδα τρία κλαδιά, και το κλήμα γρήγορα άνθισε και έφτασε σε μεγάλο ύψος, και τα τσαμπιά του ωρίμασαν και έγιναν σταφύλια.
9 Και πήρα τα σταφύλια, τα πίεσα σε ποτήρι, και το έβαλα στο χέρι του Φαραώ, και ήπιε· και ο Ιωσήφ του είπε: Τα τρία κλαδιά που ήταν πάνω στην άμπελο είναι τρεις ημέρες.
10 ἀλλὰ ἐν τρῶσιν ἡμέρας ὁ βασιλεύς θὰ διατάξει νὰ σε φέρουν ἐξωτερικῶς καὶ θὰ σε ἀποκαταστήσει στὸ αξίωμά σου, καὶ θὰ δώσεις στὸν βασιλιά τὸ κρασί του νὰ πιεῖ, ὅπως πρῶτα ὅταν ἦσουν οἰκονόμος του· ἀλλὰ νὰ βρῶ εὐχαριστία ἐνώπιόν σου, νὰ μὲ θυμηθῇς τῷ Φαραώ, ὅταν εὐημερήσεις, καὶ νὰ ἐκφέρῃς ἐν τῇ φυλακῇ αὐτῇ. ὅτι ἐκλάπηκα ἀπὸ τῆς γῆς Χαναάν καὶ πουλήθηκα σὲ αὐτὸν τὸν τόπον.
11 Και επίσης, όσα σου ειπώθηκαν για τη γυναίκα του κυρίου μου είναι ψευδή· επειδή, με έβαλαν σε τούτη τη φυλακή δωρεάν· και ο οινοχόος απάντησε στον Ιωσήφ, λέγοντας: Αν ο βασιλιάς μου φερθεί καλά όπως πρώτα, όπως μου εξήγησες τελευταία, θα κάνω όλα όσα επιθυμείς και θα σε βγάλω από αυτή τη φυλακή.
12 Και ο αρτοποιός, βλέποντας ότι ο Ιωσήφ είχε ερμηνεύσει με ακρίβεια το όνειρο του οικονόμου, πλησίασε κι αυτός και διηγήθηκε ολόκληρο το όνειρό του στον Ιωσήφ.
13 Και είπε προς αυτόν· Εις το όνειρόν μου είδον, και ιδού τρία λευκά καλάθια επί το κεφάλι μου· και είδον, και ιδού, ήσαν εν τω άνω καλάθι πάσας ψητά φαγητά δια τον Φαραώ, και ιδού, τα πτηνά έτρωγον αυτά εκ του κεφαλιού μου.
14 Και ο Ιωσήφ του είπε: Τα τρία καλάθια που είδες είναι τρεις ημέρες· όμως, σε τρεις ημέρες ο Φαραώ θα σου αφαιρέσει το κεφάλι και θα σε κρεμάσει σε ένα ξύλο, και τα πουλιά θα φάνε τις σάρκες σου από πάνω σου, όπως είδες στο όνειρό σου.
15 Εκείνες τις ημέρες η βασίλισσα επρόκειτο να παραδοθεί, και εκείνη την ημέρα γέννησε έναν γιο στον βασιλιά της Αιγύπτου· και διακηρύχθηκε ότι ο βασιλιάς είχε αποκτήσει τον πρωτότοκο γιο του, και όλος ο λαός της Αιγύπτου μαζί με τους αξιωματούχους και τους υπηρέτες του Φαραώ χάρηκαν πολύ.
16 Και την τρίτη ημέρα της γέννησής του, ο Φαραώ έκανε συμπόσιο για τους άρχοντες και τους δούλους του, για τα στρατεύματα της γης Σηγώρ και της γης της Αιγύπτου.
17 Και όλος ο λαός της Αιγύπτου και οι δούλοι του Φαραώ ήρθαν να φάνε και να πιουν μαζί με τον βασιλιά στο συμπόσιο του γιου του, και να χαρούν για τη χαρά του βασιλιά.
18 Και όλοι οι αξιωματούχοι του βασιλιά και οι υπηρέτες του ευφραίνονταν εκείνη την εποχή για οκτώ ημέρες στη γιορτή, και διασκέδαζαν με κάθε είδους μουσικά όργανα, με τύμπανα και με χορούς στο παλάτι του βασιλιά για οκτώ ημέρες.
19 Και ο οικονόμος, στον οποίο ο Ιωσήφ είχε ερμηνεύσει το όνειρό του, ξέχασε τον Ιωσήφ, και δεν τον ανέφερε στον βασιλιά, όπως είχε υποσχεθεί· επειδή, αυτό το πράγμα ήταν από τον Κύριο για να τιμωρήσει τον Ιωσήφ, επειδή είχε εμπιστευτεί σε άνθρωπο.
20 Και ο Ιωσήφ παρέμεινε έπειτα από αυτά στη φυλακή δύο χρόνια, μέχρις ότου συμπλήρωσε δώδεκα χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

1 ΚΑΙ ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ, ζούσε ακόμα εκείνες τις ημέρες στη γη Χαναάν· ήταν πολύ ηλικιωμένος, εκατόν ογδόντα ετών· και ο Ησαύ, ο γιος του, ο αδελφός του Ιακώβ, ήταν στη γη Εδώμ· και αυτός και οι γιοι του είχαν κτήματα σε αυτήν ανάμεσα στους γιους του Σηείρ.
2 Και άκουσε ο Ησαύ ότι πλησίαζαν οι ώρες του πατέρα του να πεθάνει· και ήρθε αυτός και οι γιοι του και η οικογένειά του στη γη Χαναάν, στο σπίτι του πατέρα του· και ο Ιακώβ και οι γιοι του βγήκαν από τον τόπο όπου κατοικούσαν στη Χεβρών, και ήρθαν όλοι στον Ισαάκ, τον πατέρα τους, και βρήκαν τον Ησαύ και τους γιους του στη σκηνή.
3 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του κάθισαν μπροστά στον πατέρα του τον Ισαάκ· και ο Ιακώβ ακόμα θρηνούσε για τον γιο του τον Ιωσήφ.
4 Και είπε ο Ισαάκ στον Ιακώβ: Φέρε μου τους γιους σου, και θα τους ευλογήσω· και έφερε ο Ιακώβ τα έντεκα παιδιά του μπροστά στον πατέρα του, τον Ισαάκ.
5 Και ο Ισαάκ έβαλε τα χέρια του πάνω σε όλους τους γιους του Ιακώβ, και τους κράτησε, και τους αγκάλιασε, και τους φίλησε έναν προς έναν. Και ο Ισαάκ τους ευλόγησε εκείνη την ημέρα, και τους είπε: Ο Θεός των πατέρων σας ας σας ευλογήσει και ας πληθύνει το σπέρμα σας σαν τα αστέρια του ουρανού σε αριθμό.
6 Και ευλόγησεν ο Ισαάκ τους υιούς Ησαύ, λέγων· ας σας κάμη ο Θεός τρόμον και φόβον εις πάντας τους ιδούντας σε, και εις πάντας τους εχθρούς σου.
7 Και κάλεσε ο Ισαάκ τον Ιακώβ και τους γιους του· και ήρθαν όλοι και κάθισαν μπροστά στον Ισαάκ· και ο Ισαάκ είπε στον Ιακώβ: Κύριος ο Θεός ολόκληρης της γης μου είπε: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά, αν οι γιοι σου φυλάξουν τα διατάγματά μου και τους δρόμους μου· και θα εκπληρώσω σε αυτούς τον όρκο που ορκίστηκα στον πατέρα σου, τον Αβραάμ.
8 Τώρα λοιπόν, γιε μου, δίδαξε τα παιδιά σου και τα παιδιά των παιδιών σου να φοβούνται τον Κύριο, και να

περπατούν στην καλή οδό που θα ευαρεστήσει τον Κύριο τον Θεό σου· επειδή, αν τηρήσεις τους δρόμους του Κυρίου και τα διατάγματά του, ο Κύριος θα τηρήσει και τη διαθήκη του προς τον Αβραάμ σε σένα, και θα ευημερήσει σε σένα και στο σπέρμα σου όλες τις ημέρες.
9 Και αφού ο Ισαάκ τελείωσε να δίνει εντολές στον Ιακώβ και στα παιδιά του, εξέπνευσε και πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του.
10 Και έπεσαν ο Ιακώβ και ο Ησαύ επάνω στο πρόσωπο του πατέρα τους Ισαάκ, και έκλαψαν. Και ο Ισαάκ ήταν εκατόν ογδόντα ετών όταν πέθανε στη γη Χαναάν, στη Χεβρών, και οι γιοι του τον μετέφεραν στο σπήλαιο Μαχπελά, το οποίο ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τους γιους του Χετ για να το έχει ως κτήμα του ως τάφο.
11 Και όλοι οι βασιλιάδες της γης Χαναάν πήγαν μαζί με τον Ιακώβ και τον Ησαύ για να θάψουν τον Ισαάκ· και όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν έδειξαν στον Ισαάκ μεγάλες τιμές κατά τον θάνατό του.
12 Και οι γιοι του Ιακώβ και οι γιοι του Ησαύ περπατούσαν ξυπόλητοι τριγύρω, περπατώντας και θρηνώντας μέχρι που έφτασαν στην Κιρεάθ-αρβά.
13 Και ο Ιακώβ και ο Ησαύ έθαψαν τον πατέρα τους Ισαάκ στο σπήλαιο Μαχπελά, που είναι στην Κιρεάθ-αρβά στη Χεβρών· και τον έθαψαν με πολύ μεγάλες τιμές, όπως σε κηδεία βασιλιάδων.
14 Και ο Ιακώβ και οι γιοι του, και ο Ησαύ και οι γιοι του, και όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν έκαναν πένθος μεγάλο και βαρύ, και τον έθαψαν και τον πένθησαν πολλές ημέρες.
15 Και όταν πέθανε ο Ισαάκ, άφησε τα κτήνη του και τα υπάρχοντά του και όλα όσα είχε στους γιους του· και ο Ησαύ είπε στον Ιακώβ: Δες, παρακαλώ, όλα όσα άφησε ο πατέρας μας θα τα διαιρέσουμε σε δύο μέρη, και εγώ θα έχω την επιλογή. Και ο Ιακώβ είπε: Θα κάνουμε έτσι.
16 Και ο Ιακώβ πήρε όλα όσα είχε απομείνει στον Ισαάκ στη γη Χαναάν, τα κτήνη και την περιουσία, και τα έβαλε σε δύο μέρη μπροστά στον Ησαύ και τους γιους του· και είπε στον Ησαύ: Δες, όλα αυτά είναι μπροστά σου· διάλεξε για τον εαυτό σου το μισό που θα πάρεις.
17 Και ο Ιακώβ είπε στον Ησαύ: Άκουσε, παρακαλώ, τι θα σου πω, λέγοντας: Κύριος ο Θεός του ουρανού και της γης μίλησε στους πατέρες μας, τον Αβραάμ και τον Ισαάκ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά στον αιώνα.
18 Τώρα, λοιπόν, όλα όσα άφησε ο πατέρας μας είναι μπροστά σου, και δες, όλη η γη είναι μπροστά σου· διάλεξε από αυτούς ό,τι θέλεις.
19 Αν επιθυμείς ολόκληρη τη γη, πάρε την για σένα και τα παιδιά σου για πάντα, και θα πάρω αυτά τα πλούτη, και αν επιθυμείς τα πλούτη, πάρε τα για σένα, και θα πάρω αυτή τη γη για μένα και για να την κληρονομήσουν τα παιδιά μου για πάντα.
20 Και ο Νεβαϊώθ, ο γιος του Ισμαήλ, ήταν τότε στη γη μαζί με τα παιδιά του· και ο Ησαύ πήγε εκείνη την ημέρα και συμβουλεύτηκε μαζί του, λέγοντας:
21 Έτσι μου μίλησε ο Ιακώβ, και έτσι μου απάντησε· τώρα δώσε τη συμβουλή σου, και θα ακούσουμε.
22 Και ο Νεβαιούθ είπε: Τι είναι αυτό που σου είπε ο Ιακώβ; Δες, όλοι οι γιοι Χαναάν κατοικούν με ασφάλεια στη γη τους· και ο Ιακώβ λέει ότι θα την κληρονομήσει μαζί με το σπέρμα του όλες τις ημέρες.
23 Πήγαινε τώρα, λοιπόν, και πάρε όλα τα πλούτη του πατέρα σου και άφησε τον Ιακώβ τον αδελφό σου στη γη, όπως είπε.
24 Και αφού σηκώθηκε ο Ησαύ, επέστρεψε στον Ιακώβ, και έκανε όλα όσα είχε συμβουλεύσει ο Νεβαιούθ, ο γιος του Ισμαήλ· και ο Ησαύ πήρε όλα τα πλούτη που είχε αφήσει ο Ισαάκ, τις ψυχές, τα ζώα, τα κτήνη και την περιουσία, και όλα τα πλούτη· δεν έδωσε τίποτα στον αδελφό του Ιακώβ· και ο Ιακώβ πήρε ολόκληρη τη γη Χαναάν, από το ρέμα της Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό Ευφράτη, και την πήρε για αιώνια ιδιοκτησία, και για τα παιδιά του και για το σπέρμα του μετά από αυτόν για πάντα.
25 Και ο Ιακώβ πήρε από τον αδελφό του Ησαύ το σπήλαιο Μαχπελά, που είναι στη Χεβρών, το οποίο ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τον Εφρών για να το κληρονομήσει ως τόπο ταφής για αυτόν και για το σπέρμα του για πάντα.
26 Και ο Ιακώβ έγραψε όλα αυτά στο βιβλίο της αγοράς, και το υπέγραψε, και τα κατέθεσε όλα αυτά με τέσσερις πιστούς μάρτυρες.
27 Και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε ο Ιακώβ στο βιβλίο, λέγοντας: Η γη Χαναάν και όλες οι πόλεις των Χετταίων, των Ευαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμορραίων, των Φερεζαίων και των Γεργεσαίων, όλα τα επτά έθνη από τον ποταμό Αίγυπτο μέχρι τον ποταμό Ευφράτη.
28 Και την πόλιν Χεβρών Κιρεάθ-αρβά, και το σπήλαιον το εν αυτώ, ολόκληρα τα αγόρασε ο Ιακώβ από τον αδελφόν αυτού Ησαύ έναντι τιμής, δια κτήμα και δια κληρονομιάν του σπέρματός αυτού μετά αυτόν αιώνιον.
29 Και ο Ιακώβ πήρε το βιβλίο της αγοράς και την υπογραφή, την εντολή και τους νόμους και το αποκαλυπτόμενο βιβλίο, και τα έβαλε σε ένα πήλινο δοχείο για να παραμείνουν για πολύ καιρό, και τα παρέδωσε στα χέρια των παιδιών του.
30 Και ο Ησαύ πήρε όλα όσα του άφησε ο πατέρας του μετά τον θάνατό του από τον αδελφό του τον Ιακώβ, και πήρε όλη την περιουσία, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, καμήλα και γαϊδούρι, βόδι και αρνί, ασήμι και χρυσάφι, πέτρες και βδέλλιο, και όλα τα πλούτη που είχαν ανήκει στον Ισαάκ, τον γιο του Αβραάμ· δεν έμεινε τίποτα που να μην πήρε ο Ησαύ για τον εαυτό του, από όλα όσα άφησε ο Ισαάκ μετά τον θάνατό του.
31 Και ο Ησαύ πήρε όλα αυτά, και αυτός και οι γιοι του πήγαν στη γη του Σηείρ του Χορραίου, μακριά από τον αδελφό του Ιακώβ και τους γιους του.
32 Και ο Ησαύ είχε κτήματα ανάμεσα στους γιους του Σηείρ· και ο Ησαύ δεν επέστρεψε στη γη Χαναάν από εκείνη την ημέρα και μετά.
33 Και ολόκληρη η γη Χαναάν έγινε κληρονομιά στους γιους Ισραήλ σε αιώνια κληρονομιά· και ο Ησαύ, μαζί με όλα τα παιδιά του, κληρονόμησε το όρος Σηείρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

1 Εκείνες τις ημέρες, μετά τον θάνατο του Ισαάκ, ο Κύριος πρόσταξε και έφερε λιμό σε ολόκληρη τη γη.
2 Εκείνο τον καιρό, ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, καθόταν στον θρόνο του στη γη της Αιγύπτου, και ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του, και ονειρευόταν όνειρα. Και

ο Φαραώ είδε στο όνειρό του ότι στεκόταν κοντά στον ποταμό της Αιγύπτου.
3 Και ενώ στεκόταν, είδε, και να, επτά παχιά και όμορφα μοσχάρια να ανεβαίνουν από τον ποταμό.
4 Και ανέβηκαν πίσω από αυτά επτά άλλα μοσχάρια, αδύνατα και άσχημα, και τα επτά άσχημα κατάπιαν τα εύσημα, και η όψη τους ήταν ακόμα άσχημη όπως πρώτα.
5 Και ξύπνησε, και κοιμήθηκε ξανά, και ονειρεύτηκε για δεύτερη φορά, και είδε, και να, επτά στάχυα σιταριού φύτρωσαν πάνω σε ένα στέλεχος, λεπτά και καλά, και επτά λεπτά στάχυα, καμένα από τον ανατολικό άνεμο, φύτρωσαν πίσω τους, και τα λεπτά στάχυα κατάπιαν τα γεμάτα, και ο Φαραώ ξύπνησε από το όνειρό του.
6 Και το πρωί ο βασιλιάς θυμήθηκε τα όνειρά του, και το πνεύμα του ταράχτηκε πολύ εξαιτίας των ονείρων του. Και ο βασιλιάς έσπευσε και έστειλε και κάλεσε όλους τους μάγους της Αιγύπτου και τους σοφούς, και ήρθαν και στάθηκαν μπροστά στον Φαραώ.
7 Και ο βασιλιάς είπε προς αυτούς: Είδα όνειρα, και δεν υπάρχει κανείς να τα ερμηνεύσει· και είπαν στον βασιλιά: Διηγήσου τα όνειρά σου στους δούλους σου, και ας τα ακούσουμε.
8 Και ο βασιλιάς τους διηγήθηκε τα όνειρά του· και όλοι αποκρίθηκαν και είπαν με μια φωνή στον βασιλιά: «Είθε ο βασιλιάς να ζήσει για πάντα· και αυτή είναι η ερμηνεία των ονείρων σου».
9 Τα επτά καλά αγελαδάκια που είδες σημαίνουν επτά κόρες που θα γεννηθούν σε σένα στις έσχατες ημέρες· και τα επτά αγελαδάκια που είδες να ανεβαίνουν πίσω από αυτά και να τα καταπίνουν, είναι σημάδι ότι οι κόρες που θα γεννηθούν σε σένα θα πεθάνουν όλες όσο ζεί ο βασιλιάς.
10 Και αυτό που είδες στο δεύτερο όνειρο, επτά γεμάτα καλά στάχυα σιταριού που έβγαιναν πάνω σε ένα στέλεχος, αυτή είναι η ερμηνεία τους, ότι θα χτίσεις για τον εαυτό σου στις έσχατες ημέρες επτά πόλεις σε όλη τη γη της Αιγύπτου· και αυτό που είδες από τα επτά καμένα στάχυα σιταριού να φύτρωσαν πίσω τους και να τα καταπίνουν ενώ τα έβλεπες με τα μάτια σου, είναι σημάδι ότι οι πόλεις που θα χτίσεις θα καταστραφούν όλες στις έσχατες ημέρες, κατά τη διάρκεια της ζωής του βασιλιά.
11 Και όταν είπαν αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς δεν έγειρε το αυτί του στα λόγια τους ούτε προσήλωσε την καρδιά του σε αυτά· επειδή, ο βασιλιάς γνώριζε στη σοφία του ότι δεν έδιναν σωστή ερμηνεία των ονείρων· και όταν τελείωσαν να μιλάνε ενώπιον του βασιλιά, ο βασιλιάς τους απάντησε, λέγοντας: Τι είναι αυτό που μου είπατε; Σίγουρα είπατε ψέματα και είπατε ψέματα· γι' αυτό, τώρα δώστε μου την σωστή ερμηνεία των ονείρων μου, για να μην πεθάνετε.
12 Και ο βασιλιάς διέταξε μετά από αυτό, και έστειλε και κάλεσε ξανά άλλους σοφούς, και ήρθαν και στάθηκαν μπροστά στον βασιλιά, και ο βασιλιάς τους διηγήθηκε τα όνειρά του, και όλοι του απάντησαν σύμφωνα με την πρώτη ερμηνεία, και οργίστηκε ο βασιλιάς και θύμωσε πολύ, και ο βασιλιάς τους είπε: Βέβαια, λέτε ψέματα και διαψεύδετε αυτά που είπατε.
13 Και ο βασιλιάς διέταξε να εκδοθεί κήρυγμα σε όλη τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας: Αποφασίστηκε από τον βασιλιά και τους μεγιστάνες του ότι κάθε σοφός άνθρωπος που γνωρίζει και κατανοεί την ερμηνεία των ονείρων, και δεν παρουσιαστεί σήμερα μπροστά στον βασιλιά, θα θανατωθεί.
14 Και στον άνθρωπο που θα διηγηθεί στον βασιλιά την ορθή ερμηνεία των ονείρων του, θα του δοθούν όλα όσα θα ζητήσει από τον βασιλιά. Και όλοι οι σοφοί της γης της Αιγύπτου ήρθαν ενώπιον του βασιλιά, μαζί με όλους τους μάγους και τους μάγους που ήταν στην Αίγυπτο και στη Γεσέν, στη Ραμεσσή, στην Ταχπάνχη, στη Σηγώρ, και σε όλα τα μέρη στα όρια της Αιγύπτου, και όλοι στάθηκαν ενώπιον του βασιλιά.
15 Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι ευγενείς και οι άρχοντες και οι υπηρέτες του βασιλιά από όλες τις πόλεις της Αιγύπτου, και κάθισαν όλοι μπροστά στον βασιλιά· και ο βασιλιάς διηγήθηκε τα όνειρά του μπροστά στους σοφούς και τους άρχοντες· και όλοι όσοι κάθονταν μπροστά στον βασιλιά έμειναν έκπληκτοι από το όραμα.
16 Και όλοι οι σοφοί που ήταν ενώπιον του βασιλιά διχάστηκαν πολύ στην ερμηνεία των ονείρων του· μερικοί από αυτούς τα ερμήνευσαν στον βασιλιά, λέγοντας: Τα επτά καλά δαμάλια είναι επτά βασιλιάδες, οι οποίοι από τους απογόνους του βασιλιά θα σηκωθούν επάνω στην Αίγυπτο.
17 Και τα επτά κακά δαμάλια είναι επτά άρχοντες, που θα σταθούν εναντίον τους στις έσχατες ημέρες και θα τους εξολοθρεύσουν· και τα επτά στάχυα είναι οι επτά μεγάλοι άρχοντες της Αιγύπτου, που θα πέσουν στα χέρια των επτά λιγότερο ισχυρών αρχόντων των εχθρών τους, στους πολέμους του κυρίου μας του βασιλιά.
18 Και μερικοί απ' αυτούς ερμήνευσαν στον βασιλιά ως εξής: «Τα επτά καλά βόδια είναι οι ισχυρές πόλεις της Αιγύπτου, και τα επτά κακά βόδια είναι τα επτά έθνη της γης Χαναάν, τα οποία θα έρθουν εναντίον των επτά πόλεων της Αιγύπτου στις έσχατες ημέρες και θα τις καταστρέψουν».
19 Και αυτό που είδες στο δεύτερο όνειρο, για επτά καλά και κακά στάχυα σιταριού, είναι σημάδι ότι η κυβέρνηση της Αιγύπτου θα επιστρέψει ξανά στο σπέρμα σου όπως πρώτα.
20 Και κατά τη βασιλεία του, οι λαοί των πόλεων της Αιγύπτου θα στραφούν εναντίον των επτά πόλεων της Χαναάν, που είναι ισχυρότερες από αυτές, και θα τις καταστρέψουν, και η κυβέρνηση της Αιγύπτου θα επιστρέψει στο σπέρμα σου.
21 Και μερικοί από αυτούς είπαν στον βασιλιά: Αυτή είναι η ερμηνεία των ονείρων σου· τα επτά καλά βόδια είναι επτά βασίλισσες, που θα πάρεις για γυναίκες στις έσχατες ημέρες· και τα επτά κακά βόδια σημαίνουν ότι όλες αυτές οι γυναίκες θα πεθάνουν όσο ζούσε ο βασιλιάς.
22 Και τα επτά καλά και κακά στάχυα που είδες στο δεύτερο όνειρο είναι δεκατέσσερα παιδιά, και στις έσχατες ημέρες θα σηκωθούν και θα πολεμήσουν μεταξύ τους, και επτά από αυτά θα πατάξουν τα επτά που είναι πιο δυνατά.
23 Και μερικοί από αυτούς είπαν τα εξής λόγια στον βασιλιά, λέγοντας: Τα επτά καλά αγελαδοί σημαίνουν ότι επτά παιδιά θα γεννηθούν σε σένα, και θα σκοτώσουν επτά από τα παιδιά των παιδιών σου στις έσχατες ημέρες· και τα επτά καλά στάχυα που είδες στο δεύτερο όνειρο, είναι εκείνοι οι άρχοντες εναντίον των οποίων επτά άλλοι λιγότερο ισχυροί άρχοντες θα πολεμήσουν και θα τους καταστρέψουν στις έσχατες ημέρες, και θα εκδικηθούν την υπόθεση των παιδιών σου, και η κυβέρνηση θα επιστρέψει ξανά στο σπέρμα σου.

24 Και ο βασιλιάς άκουσε όλα τα λόγια των σοφών της Αιγύπτου και την ερμηνεία των ονείρων του, και κανένα από αυτά δεν άρεσε στον βασιλιά.
25 Και ο βασιλιάς γνώριζε στη σοφία του ότι δεν μιλούσαν εντελώς σωστά σε όλα αυτά τα λόγια· επειδή, αυτό ήταν από τον Κύριο για να ματαιώσει τα λόγια των σοφών της Αιγύπτου, ώστε ο Ιωσήφ να βγει από τον οίκο της φυλακής, και να γίνει μεγάλος στην Αίγυπτο.
26 Και ο βασιλιάς είδε ότι κανένας από όλους τους σοφούς και τους μάγους της Αιγύπτου δεν του μίλησε σωστά· και άναψε η οργή του βασιλιά, και ο θυμός του έκαιγε μέσα του.
27 Και ο βασιλιάς διέταξε να βγουν όλοι οι σοφοί και οι μάγοι από μπροστά του, και όλοι βγήκαν από μπροστά του βασιλιά με ντροπή και ατιμία.
28 Και ο βασιλιάς διέταξε να σταλεί κήρυγμα σε όλη την Αίγυπτο για να θανατωθούν όλοι οι μάγοι που ήταν στην Αίγυπτο, και να μην αφεθεί κανένας τους να ζήσει.
29 Και σηκώθηκαν οι αρχηγοί των σωματοφυλακών του βασιλιά, και έβγαλαν κάθε ένας το σπαθί του, και άρχισαν να χτυπούν τους μάγους της Αιγύπτου και τους σοφούς.
30 Και μετά από αυτό, ο Μερώδ, ο αρχιοινοχόος του βασιλιά, ήρθε και προσκύνησε μπροστά στον βασιλιά και κάθισε μπροστά του.
31 Και ο οικονόμος είπε στον βασιλιά: Είθε ο βασιλιάς να ζήσει για πάντα, και η βασιλεία του να υψωθεί στη γη.
32 Εσύ θύμωσες με τον δούλο σου εκείνες τις ημέρες, δύο χρόνια τώρα, και με έβαλες στο θάλαμο, και ήμουν για κάποιο διάστημα στο θάλαμο, εγώ και ο αρχιαρτοποιός.
33 Και υπήρχε μαζί μας ένας Εβραίος δούλος, που ανήκε στον αρχηγό της σωματοφυλακής, το όνομά του ήταν Ιωσήφ· επειδή, ο κύριός του είχε οργιστεί μαζί του και τον είχε βάλει σε κελί, και μας υπηρετούσε εκεί.
34 Και μετά από λίγο καιρό, ενώ ήμασταν στον θάλαμο, ονειρευτήκαμε όνειρα μέσα σε μια νύχτα, εγώ και ο αρχιαρτοποιός· ονειρευτήκαμε, ο καθένας σύμφωνα με την ερμηνεία του ονείρου του.
35 Και ήρθαμε το πρωί και τα είπαμε στον δούλο εκείνο, και μας εξήγησε τα όνειρά μας, στον καθένα σύμφωνα με το όνειρό του, ερμηνεύοντας σωστά.
36 Και όπως μας το ερμήνευσε, έτσι έγινε και το γεγονός· κανένα από τα λόγια του δεν έπεσε στη γη.
37 Και τώρα, λοιπόν, κύριέ μου και βασιλιά, μη θανατώσετε τον λαό της Αιγύπτου μάταια· ιδού, ο δούλος αυτός είναι ακόμα περιορισμένος στο σπίτι από τον αρχηγό της σωματοφυλακής, τον κύριό του, στο σπίτι της φυλακής.
38 Αν ευαρεστείται ο βασιλιάς, ας στείλει να τον καλέσει για να έρθει ενώπιόν σου και να σου γνωστοποιήσει την ακριβή ερμηνεία του ονείρου που είδες.
39 Και ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του αρχιοινοχόου και διέταξε να μην θανατωθούν οι σοφοί της Αιγύπτου.
40 Και ο βασιλιάς διέταξε τους υπηρέτες του να φέρουν τον Ιωσήφ μπροστά του. Και ο βασιλιάς τους είπε: Πηγαίνετε προς αυτόν και μην τον τρομοκρατείτε, μήπως μπερδευτεί και δεν μάθει να μιλάει σωστά.
41 Και οι δούλοι του βασιλιά πήγαν στον Ιωσήφ, και τον έβγαλαν βιαστικά από τη φυλακή, και οι δούλοι του βασιλιά τον ξύρισαν, και άλλαξε το ένδυμα της φυλακής του και παρουσιάστηκε ενώπιον του βασιλιά.
42 Και ο βασιλιάς καθόταν στον βασιλικό του θρόνο με βασιλική ενδυμασία, περιζωνόμενος ολόγυρα με χρυσό εφόδ, και το καθαρό χρυσάφι που ήταν πάνω του έλαμπε, και το μάρμαρο και το ρουμπίνι και το σμαράγδι, μαζί με όλες τις πολύτιμες πέτρες που ήταν πάνω στο κεφάλι του βασιλιά, θαμπώνουν το μάτι, και ο Ιωσήφ θαύμαζε πολύ για τον βασιλιά.
43 Και ο θρόνος, στον οποίο καθόταν ο βασιλιάς, ήταν σκεπασμένος με χρυσάφι και ασήμι, και με πέτρες όνυχα, και είχε εβδομήντα σκαλοπάτια.
44 Και ήταν συνήθειά τους σε όλη τη γη τής Αιγύπτου, ότι κάθε άνθρωπος που ερχόταν να μιλήσει στον βασιλιά, αν ήταν άρχοντας ή κάποιος που ήταν αξιοσέβαστος στα μάτια του βασιλιά, ανέβαινε στον θρόνο του βασιλιά μέχρι το τριακοστό πρώτο σκαλοπάτι, και ο βασιλιάς κατέβαινε στο τριακοστό έκτο σκαλοπάτι, και μιλούσε μαζί του.
45 Αν ήταν από τον κοινό λαό, ανέβαινε στο τρίτο σκαλοπάτι, και ο βασιλιάς κατέβαινε στο τέταρτο και του μιλούσε, και το έθιμά τους ήταν, επιπλέον, όποιος άνθρωπος καταλάβαινε να μιλάει και στις εβδομήντα γλώσσες, να ανεβαίνει τα εβδομήντα σκαλοπάτια, και να ανεβαίνει και να μιλάει μέχρι που έφτασε στον βασιλιά.
46 Και όποιος δεν μπορούσε να ολοκληρώσει τα εβδομήντα, ανέβαινε τόσα σκαλοπάτια όσες ήταν οι γλώσσες που ήξερε να μιλήσει.
47 Και ήταν σύνηθες εκείνες τις μέρες στην Αίγυπτο να μην βασιλεύει κανείς πάνω τους παρά μόνο όποιος καταλάβαινε να μιλάει τις εβδομήντα γλώσσες.
48 Και όταν ο Ιωσήφ ήρθε ενώπιον του βασιλιά, προσκύνησε μέχρι εδάφους ενώπιον του βασιλιά, και ανέβηκε στο τρίτο σκαλοπάτι, και ο βασιλιάς κάθισε στο τέταρτο σκαλοπάτι και μίλησε με τον Ιωσήφ.
49 Και ο βασιλιάς είπε στον Ιωσήφ: Είδα ένα όνειρο, και δεν υπάρχει ερμηνευτής για να το ερμηνεύσει σωστά· και πρόσταξα σήμερα να έρθουν μπροστά μου όλοι οι μάγοι της Αιγύπτου και οι σοφοί της· και τους διηγήθηκα τα όνειρά μου, και κανένας δεν μου τα ερμήνευσε σωστά.
50 Και μετά ταύτα άκουσα σήμερον περί σου, ότι είσαι σοφός άνθρωπος, και δύναταις να ερμηνεύσεις ορθώς κάθε όνειρο που ακούς.
51 Και ο Ιωσήφ απάντησε στον Φαραώ, λέγοντας: Ας διηγηθεί ο Φαραώ τα όνειρά του, όσα είδε· βέβαια, οι ερμηνείες ανήκουν στον Θεό· και ο Φαραώ διηγήθηκε τα όνειρά του στον Ιωσήφ, το όνειρο των αγελάδων, και το όνειρο των στάχυων· και ο βασιλιάς έπαψε να μιλάει.
52 Και ο Ιωσήφ ντύθηκε τότε με το πνεύμα του Θεού ενώπιον του βασιλιά, και γνώριζε όλα όσα θα συνέβαιναν στον βασιλιά από εκείνη την ημέρα και μετά, και γνώριζε την ορθή ερμηνεία του ονείρου του βασιλιά, και μίλησε ενώπιον του βασιλιά.
53 Και ο Ιωσήφ βρήκε εύνοια ενώπιον του βασιλιά, και ο βασιλιάς έγειρε τα αυτιά του και την καρδιά του, και άκουσε όλα τα λόγια του Ιωσήφ. Και ο Ιωσήφ είπε στον βασιλιά: Μη νομίζεις ότι είναι δύο όνειρα· επειδή, είναι μόνο ένα όνειρο· επειδή, αυτό που ο Θεός επέλεξε να κάνει σε όλη τη γη, το έδειξε στον βασιλιά στο όνειρό του· και αυτή είναι η σωστή ερμηνεία του ονείρου σου·
54 Τα επτά καλά μοσχάρια και τα στάχυα είναι επτά χρόνια· και τα επτά κακά μοσχάρια και τα στάχυα είναι επίσης επτά χρόνια· ένα όνειρο είναι.
55 Δέστε, τα επτά χρόνια που έρχονται, θα είναι μεγάλη αφθονία σε όλη τη γη· και μετά από αυτά θα ακολουθήσουν τα επτά χρόνια πείνας, μια πείνα πολύ

βαριά· και όλη η αφθονία θα ξεχαστεί από τη γη, και η πείνα θα καταναλώσει τους κατοίκους της γης.
56 Ο βασιλιάς ονειρεύτηκε ένα όνειρο, και το όνειρο επαναλήφθηκε στον Φαραώ, επειδή το πράγμα έχει οριστεί από τον Θεό, και ο Θεός σύντομα θα το κάνει να πραγματοποιηθεί.
57 Τώρα, λοιπόν, θα σου δώσω συμβουλή και θα ελευθερώσω την ψυχή σου και τις ψυχές των κατοίκων της γης από το κακό της πείνας, ώστε να ζητήσεις σε όλη τη βασιλεία σου έναν άνθρωπο πολύ φρόνιμο και σοφό, που να γνωρίζει όλα τα ζητήματα της διακυβέρνησης, και να τον διορίσεις επιστάτη της γης της Αιγύπτου.
58 Και ο άνθρωπος που θα τοποθετήσεις στην Αίγυπτο ας διορίσει υπασπιστές του, για να συλλέγουν όλα τα τρόφιμα των καλών χρόνων που έρχονται, και ας αποθηκεύουν σιτάρι και ας το φυλάνε στις καθορισμένες αποθήκες σου.
59 και ας φυλάξουν την τροφή αυτή για τα επτά χρόνια της πείνας, για να βρεθεί σε σένα και στον λαό σου και σε ολόκληρη τη γη σου, και για να μην εξολοθρευτείς εσύ και η γη σου από την πείνα.
60 Ας διαταχθεί επίσης σε όλους τους κατοίκους της γης να συγκεντρώσουν, κάθε ένας από τους καρπούς του αγρού του, από κάθε είδους τροφή, κατά τη διάρκεια των επτά καλών ετών, και να τα βάλουν στις αποθήκες τους, για να βρεθούν για αυτούς στις ημέρες της πείνας και να ζήσουν από αυτά.
61 Αυτή είναι η σωστή ερμηνεία του ονείρου σου, και αυτή είναι η συμβουλή που δόθηκε για να σώσεις την ψυχή σου και τις ψυχές όλων των υπηκόων σου.
62 Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον Ιωσήφ: Ποιος λέει και ποιος γνωρίζει ότι τα λόγια σου είναι σωστά; Και είπε στον βασιλιά: Αυτό θα είναι σημάδι για σένα σχετικά με όλα τα λόγια μου, ότι είναι αληθινά και ότι η συμβουλή μου είναι καλή για σένα.
63 Ἰδοὺ ἡ γυναῖκάθεται σήμερον ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοκετοῦ, καὶ γενέσθαι σοι υἱὸν καὶ ἀγαλλιάσῃς μετὰ αὐτοῦ· ὅταν ἐξέλθει τὸ παιδί σου ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος υἱὸς σου, ὁ γεννημένος πρὸς δύο αἰῶνας, ἀποθάνῃ, καὶ ἐπαρηγορηθήσῃς ἐν τῷ παιδίῳ ὃ γενηθήσεται σοι σήμερον.
64 Και ο Ιωσήφ τελείωσε να λέει αυτά τα λόγια στον βασιλιά, και προσκύνησε τον βασιλιά και βγήκε έξω. Και όταν ο Ιωσήφ βγήκε από μπροστά από τον βασιλιά, τα σημεία που ο Ιωσήφ είχε πει στον βασιλιά έγιναν εκείνη την ημέρα.
65 Και η βασίλισσα γέννησε έναν γιο εκείνη την ημέρα, και ο βασιλιάς άκουσε τα χαρμόσυνα νέα για τον γιο του και χάρηκε, και όταν ο αγγελιοφόρος έφυγε από την παρουσία του βασιλιά, οι υπηρέτες του βασιλιά βρήκαν τον πρωτότοκο γιο του βασιλιά πεσμένο νεκρό στο έδαφος.
66 Και έγινε μεγάλος θρήνος και θόρυβος στο παλάτι του βασιλιά· και ο βασιλιάς τα άκουσε, και είπε: Τι θόρυβος και θρήνος είναι αυτός που άκουσα στο παλάτι; Και είπαν στον βασιλιά ότι ο πρωτότοκος γιος του είχε πεθάνει· τότε ο βασιλιάς γνώρισε ότι όλα τα λόγια του Ιωσήφ που είχε πει ήταν σωστά· και ο βασιλιάς παρηγορήθηκε για τον γιο του από το παιδί που γεννήθηκε σε αυτόν εκείνη την ημέρα, όπως είχε πει ο Ιωσήφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

1 Μετά ταύτα, ο βασιλιάς έστειλε και συγκέντρωσε όλους τους αξιωματούχους και τους υπηρέτες του, και όλους τους άρχοντες και τους ευγενείς που ανήκαν στον βασιλιά, και όλοι ήρθαν ενώπιον του βασιλιά.
2 Και ο βασιλιάς είπε προς αυτούς: Ιδού, εσείς είδατε και ακούσατε όλα τα λόγια αυτού του Εβραίου, και όλα τα σημεία που είπε ότι θα γίνονταν, και κανένα από τα λόγια του δεν έπεσε στη γη.
3 Ξέρεις ότι έδωσε την ορθή ερμηνεία του ονείρου, και σίγουρα θα πραγματοποιηθεί· τώρα λοιπόν συμβουλεύσου, και μάθε τι θα κάνεις, και πώς η γη θα ελευθερωθεί από την πείνα.
4 Ζητήστε τώρα και δείτε αν μπορεί να βρεθεί κάποιος όμοιος, που στην καρδιά του υπάρχει σοφία και γνώση· και θα τον διορίσω επάνω στη γη.
5 Διότι άκουσες τι συμβούλεψε ο Εβραίος σχετικά με αυτό, για να σωθεί η γη από την πείνα· και ξέρω ότι η γη δεν θα σωθεί από την πείνα, παρά μόνο με τη συμβουλή του Εβραίου, εκείνου που με συμβούλεψε.
6 Και όλοι αυτοί αποκρίθηκαν στον βασιλιά και είπαν: Καλή είναι η συμβουλή που έδωσε ο Εβραίος σχετικά με αυτό· τώρα, λοιπόν, κύριέ μας βασιλιά, δες, ολόκληρη η γη είναι στα χέρια σου· κάνε ό,τι φαίνεται καλό στα μάτια σου.
7 Όποιον εκλέξεις, και όποιον στη σοφία σου γνωρίζεις ότι είναι σοφός και ικανός να ελευθερώσει τη γη με τη σοφία του, αυτόν θα διορίσει ο βασιλιάς να είναι υπό την εξουσία του στη γη.
8 Και ο βασιλιάς είπε σε όλους τους αξιωματούχους: Έχω σκεφτεί ότι αφού ο Θεός γνωστοποίησε στον Εβραίο όλα όσα είπε, δεν υπάρχει κανείς τόσο φρόνιμος και σοφός σε ολόκληρη τη γη όσο αυτός· αν σας φαίνεται καλό, θα τον τοποθετήσω επάνω στη γη, επειδή θα σώσει τη γη με τη σοφία του.
9 Και όλοι οι αξιωματούχοι απάντησαν στον βασιλιά και είπαν: Αλλά είναι γραμμένο στους νόμους της Αιγύπτου, και δεν πρέπει να παραβιάζεται, ότι κανείς δεν θα βασιλεύει στην Αίγυπτο ούτε θα είναι δεύτερος μετά τον βασιλιά, παρά μόνο αυτός που έχει γνώση όλων των γλωσσών των ανθρώπων.
10 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μας και βασιλιά, ιδού, αυτός ο Εβραίος άνθρωπος μπορεί να μιλήσει μόνο την εβραϊκή γλώσσα, και πώς λοιπόν μπορεί να είναι πάνω μας ο δεύτερος στην κυβέρνηση, ένας άνθρωπος που δεν γνωρίζει ούτε τη γλώσσα μας;
11 Τώρα σε παρακαλούμε να στείλεις να τον καλέσεις, και ας έρθει ενώπιόν σου, και ας τον δοκιμάσεις σε όλα, και κάνε όπως θεωρείς σωστό.
12 Και ο βασιλιάς είπε: Αύριο θα γίνει, και καλό είναι το πράγμα που είπες· και όλοι οι αξιωματούχοι ήρθαν εκείνη την ημέρα ενώπιον του βασιλιά.
13 Και εκείνη τη νύχτα ο Κύριος έστειλε έναν από τους λειτουργούς αγγέλους του, και ήρθε στη γη της Αιγύπτου προς τον Ιωσήφ. Και ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε πάνω από τον Ιωσήφ. Και να, ο Ιωσήφ ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι τη νύχτα στο σπίτι του κυρίου του, στη φυλακή, επειδή ο κύριός του τον είχε βάλει πίσω στη φυλακή εξαιτίας της γυναίκας του.
14 Και ο άγγελος τον ξύπνησε από τον ύπνο του· και ο Ιωσήφ σηκώθηκε και στάθηκε στα πόδια του· και να, άγγελος Κυρίου στεκόταν απέναντί του· και ο άγγελος

Κυρίου μίλησε με τον Ιωσήφ· και τον δίδαξε όλες τις ανθρώπινες γλώσσες εκείνη τη νύχτα· και αποκάλεσε το όνομά του Ιωσήφ.
15 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐκπλάγη ἐπὶ τὸ κρεββάτι αὐτοῦ, καὶ ἐξέπληξεν ὁ Ἰωσήφ ἐκ τῆς ὀπτάσεως ἃ ἦν.
16 Και το πρωί ο βασιλιάς έστειλε να καλέσουν όλους τους αξιωματούχους και τους δούλους του, και όλοι ήρθαν και κάθισαν μπροστά στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν τον Ιωσήφ. Και οι δούλοι του βασιλιά πήγαν και έφεραν τον Ιωσήφ μπροστά στον Φαραώ.
17 Και ο βασιλιάς βγήκε έξω και ανέβηκε τα σκαλιά του θρόνου, και ο Ιωσήφ μίλησε στον βασιλιά σε όλες τις γλώσσες, και ο Ιωσήφ ανέβηκε προς αυτόν και μίλησε στον βασιλιά μέχρι που έφτασε ενώπιον του βασιλιά στο εβδομηκοστό σκαλί, και κάθισε ενώπιον του βασιλιά.
18 Και ο βασιλιάς χάρηκε πολύ για τον Ιωσήφ, και όλοι οι αξιωματούχοι του βασιλιά χάρηκαν πολύ μαζί με τον βασιλιά, όταν άκουσαν όλα τα λόγια του Ιωσήφ.
19 Και φάνηκε καλό το πράγμα στα μάτια του βασιλιά και των αξιωματούχων, να διοριστεί ο Ιωσήφ δεύτερος μετά τον βασιλιά σε ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου· και ο βασιλιάς μίλησε στον Ιωσήφ, λέγοντας:
20 Εσύ, λοιπόν, μου έδωσες τη συμβουλή να διορίσω έναν σοφό άνθρωπο επάνω στη γη της Αιγύπτου, για να σώσει με τη σοφία του τη γη από την πείνα· τώρα, λοιπόν, αφού ο Θεός σου γνωστοποίησε όλα αυτά, και όλα τα λόγια που είπες, δεν υπάρχει σε όλη τη γη άνθρωπος φρόνιμος και σοφός σαν εσένα.
21 Και το όνομά σου δεν θα ονομάζεται πλέον Ιωσήφ, αλλά Ζαφνάθ Πανεά θα είναι το όνομά σου· εσύ θα είσαι δεύτερος μετά από μένα, και σύμφωνα με τον λόγο σου θα είναι όλες οι υποθέσεις της διακυβέρνησής μου, και με τον λόγο σου θα βγαίνει και θα μπαίνει ο λαός μου.
22 Και από το χέρι σου θα λαμβάνουν οι δούλοι μου και οι άρχοντές μου τον μισθό τους, που τους δίνεται μηνιαίως, και σε σένα θα προσκυνήσει όλος ο λαός της γης· μόνο στον θρόνο μου θα είμαι μεγαλύτερος από σένα.
23 Και ο βασιλιάς έβγαλε το δαχτυλίδι του από το χέρι του και το έβαλε στο χέρι του Ιωσήφ, και ο βασιλιάς έντυσε τον Ιωσήφ με πριγκιπική ενδυμασία, και έβαλε ένα χρυσό στέμμα στο κεφάλι του, και έβαλε μια χρυσή αλυσίδα στο λαιμό του.
24 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τους δούλους του, και τον έβαλαν να καθίσει στο δεύτερο άρμα του βασιλιά, που πήγαινε απέναντι από το άρμα του βασιλιά, και τον έκανε να καθίσει σε ένα μεγάλο και δυνατό άλογο από τα άλογα του βασιλιά, και να τον οδηγήσει στους δρόμους της γης της Αιγύπτου.
25 Και ο βασιλιάς πρόσταξε να βγουν μαζί με τον Ιωσήφ όλοι όσοι έπαιζαν τύμπανα, άρπες και άλλα μουσικά όργανα· 1.000 τύμπανα, 1.000 μεχολώθ και 1.000 νεβαλίμ τον ακολουθούσαν.
26 Και πέντε χιλιάδες άνδρες, με γυμνά σπαθιά που έλαμπαν στα χέρια τους, βάδιζαν και έπαιζαν μπροστά στον Ιωσήφ, και είκοσι χιλιάδες από τους μεγάλους άνδρες του βασιλιά, περιζωμένοι με χρυσές δερμάτινες ζώνες, βάδιζαν στα δεξιά του Ιωσήφ, και είκοσι χιλιάδες στα αριστερά του, και όλες οι γυναίκες και οι δεσποινίδες ανέβαιναν στις στέγες ή στέκονταν στους δρόμους παίζοντας και χαίροντας τον Ιωσήφ, και κοίταζαν την εμφάνιση του Ιωσήφ και την ομορφιά του.
27 Και ο λαός του βασιλιά πήγαινε μπροστά του και πίσω του, αρωματίζοντας τον δρόμο με λιβάνι και με κασσία, και με κάθε είδους εκλεκτά αρώματα, και σκόρπιζαν σμύρνα και αλόη κατά μήκος του δρόμου, και είκοσι άνδρες διακήρυτταν αυτά τα λόγια μπροστά του σε όλη τη γη με δυνατή φωνή:
28 Βλέπεις αυτόν τον άνθρωπο που ο βασιλιάς εξέλεξε να είναι ο δεύτερος του; Όλες οι υποθέσεις της κυβέρνησης θα ρυθμίζονται από αυτόν, και όποιος παραβαίνει τις εντολές του ή δεν προσκυνάει μπροστά του μέχρι εδάφους, θα θανατώνεται, επειδή επαναστατεί ενάντια στον βασιλιά και τον δεύτερο του.
29 Και αφού έπαυσαν οι κήρυκες να κηρύττουν, όλος ο λαός της Αιγύπτου προσκύνησε μέχρι τη γη μπροστά στον Ιωσήφ και είπε: «Ζήτω ο βασιλιάς, ας ζήσει και ο δεύτερος γιος του». Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου προσκύνησαν κατά μήκος του δρόμου, και όταν οι κήρυκες πλησίασαν, προσκύνησαν, και χάρηκαν με κάθε είδους τύμπανα, μεχόλ και νεβάλ μπροστά στον Ιωσήφ.
30 Και ο Ιωσήφ, πάνω στο άλογό του, σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό και φώναξε και είπε: «Αυτός σηκώνει τον πτωχό από το χώμα, σηκώνει τον πτωχό από την κοπριά. Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει σε σένα».
31 Και ο Ιωσήφ περιήλθε σε όλη τη γη της Αιγύπτου μαζί με τους δούλους και τους αξιωματούχους του Φαραώ, και του έδειξαν ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου και όλους τους θησαυρούς του βασιλιά.
32 Και ο Ιωσήφ επέστρεψε και παρουσιάστηκε εκείνη την ημέρα ενώπιον του Φαραώ· και ο βασιλιάς έδωσε στον Ιωσήφ κτήμα στη γη της Αιγύπτου, κτήμα αγρών και αμπελώνων· και ο βασιλιάς έδωσε στον Ιωσήφ τρεις χιλιάδες τάλαντα ασήμι και χίλια τάλαντα χρυσάφι, και πέτρες όνυχα και βδέλλιο και πολλά δώρα.
33 Και την επόμενη ημέρα ο βασιλιάς πρόσταξε ολόκληρο τον λαό της Αιγύπτου να φέρουν στον Ιωσήφ προσφορές και δώρα, και όποιος παραβίαζε την εντολή του βασιλιά να θανατώνεται· και έκαναν ψηλό τόπο στην πλατεία της πόλης, και έστρωσαν εκεί ιμάτια, και όποιος έφερνε κάτι στον Ιωσήφ το έβαζε στον ψηλό τόπο.
34 Και όλος ο λαός της Αιγύπτου έριξε κάτι στον ψηλό τόπο, ο ένας χρυσά σκουλαρίκια, και ο άλλος δαχτυλίδια και σκουλαρίκια, και διάφορα σκεύη από χρυσά και ασημένια έργα, και πέτρες όνυχα και βδέλλιο έριξε στον ψηλό τόπο· ο καθένας έδωσε κάτι από τα υπάρχοντά του.
35 Και ο Ιωσήφ πήρε όλα αυτά και τα έβαλε στους θησαυρούς του, και όλοι οι αξιωματούχοι και οι ευγενείς που ανήκαν στον βασιλιά εξύμνησαν τον Ιωσήφ, και του έδωσαν πολλά δώρα, βλέποντας ότι ο βασιλιάς τον είχε επιλέξει να είναι δεύτερος του.
36 Και ο βασιλιάς έστειλε στον Ποτιφέρα, τον γιο του Αχιράμ, τον ιερέα της Ων, και πήρε τη μικρή του κόρη, την Οσνάθ, και την έδωσε στον Ιωσήφ για γυναίκα.
37 Και η κόρη ήταν πολύ όμορφη, παρθένα, που δεν την είχε γνωρίσει άνθρωπος· και ο Ιωσήφ την πήρε για γυναίκα· και ο βασιλιάς είπε στον Ιωσήφ: Εγώ είμαι ο Φαραώ, και εκτός από σένα κανένας δεν θα τολμήσει να σηκώσει το χέρι του ή το πόδι του για να κυβερνήσει τον λαό μου σε όλη τη γη της Αιγύπτου.

38 Και ο Ιωσήφ ήταν τριάντα ετών όταν παρουσιάστηκε ενώπιον του Φαραώ· και ο Ιωσήφ βγήκε από μπροστά από τον βασιλιά, και έγινε δεύτερος βασιλιάς στην Αίγυπτο.
39 Και ο βασιλιάς έδωσε στον Ιωσήφ εκατό δούλους για να τον υπηρετούν στο σπίτι του· και ο Ιωσήφ έστειλε και αγόρασε πολλούς δούλους, και αυτοί έμειναν στο σπίτι του Ιωσήφ.
40 Τότε ο Ιωσήφ έχτισε για τον εαυτό του ένα πολύ μεγαλοπρεπές σπίτι, σαν τα σπίτια των βασιλιάδων, μπροστά στην αυλή του βασιλικού παλατιού, και έφτιαξε μέσα στο σπίτι έναν μεγάλο ναό, πολύ κομψό στην όψη και βολικό για την κατοικία του. Ο Ιωσήφ χρειάστηκε τρία χρόνια για να χτίσει το σπίτι του.
41 Και ο Ιωσήφ έκανε για τον εαυτό του θρόνο πολύ κομψό από άφθονο χρυσάφι και ασήμι, και τον σκέπασε με πέτρες όνυχα και βδέλλιο, και έκανε πάνω του την εικόνα ολόκληρης της γης της Αιγύπτου, και την εικόνα του ποταμού της Αιγύπτου, που ποτίζει ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου· και ο Ιωσήφ κάθισε με ασφάλεια στον θρόνο του στο σπίτι του, και ο Κύριος αύξησε τη σοφία του Ιωσήφ.
42 Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου και οι δούλοι του Φαραώ και οι άρχοντές του αγαπούσαν τον Ιωσήφ σφόδρα· επειδή, από τον Κύριο ήταν αυτό το πράγμα στον Ιωσήφ.
43 Και ο Ιωσήφ είχε στρατό πολεμικό, που έβγαινε σε στρατούς και στρατεύματα, σαράντα χιλιάδες εξακόσιους άνδρες, ικανούς να φέρουν όπλα για να βοηθήσουν τον βασιλιά και τον Ιωσήφ ενάντια στον εχθρό, εκτός από τους αξιωματούχους του βασιλιά και τους δούλους του και τους κατοίκους της Αιγύπτου που ήταν αμέτρητοι.
44 Και ο Ιωσήφ έδωσε στους δυνατούς άνδρες του, και σε ολόκληρο το στράτευμά του, ασπίδες και ακόντια, και θώρακες και θώρακες και πέτρες για σφεντόνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

1 Εκείνο τον καιρό, οι γιοι της Θαρσείς ήρθαν ενάντια στους γιους του Ισμαήλ, και έκαναν πόλεμο μαζί τους· και οι γιοι της Θαρσείς λεηλάτησαν τους Ισμαηλίτες για πολύ καιρό.
2 Και τα παιδιά του Ισμαήλ ήταν λίγα σε αριθμό κατά τις ημέρες εκείνες, και δεν μπορούσαν να υπερισχύσουν των παιδιών της Θαρσείς, και καταπιέζονταν σφόδρα.
3 Και οι γέροντες των Ισμαηλιτών έστειλαν έγγραφο στον βασιλιά της Αιγύπτου, λέγοντας: Στείλε, παρακαλώ, στους δούλους σου άρχοντες και στρατεύματα για να μας βοηθήσουν να πολεμήσουμε ενάντια στους γιους της Θαρσείς, επειδή από πολύ καιρό καταστρέφουμε.
4 Και απέστειλε ο Φαραώ τον Ιωσήφ με τους δυνατούς άνδρες και το στράτευμα που ήταν μαζί του, καθώς και τους δυνατούς άνδρες του από το παλάτι του βασιλιά.
5 Και πήγαν στη γη Αβιλά προς τους γιους Ισμαήλ, για να τους βοηθήσουν ενάντια στους γιους Θαρσείς· και οι γιοι Ισμαήλ πολέμησαν με τους γιους Θαρσείς· και ο Ιωσήφ πάταξε τους Θαρσείς, και υπέταξε ολόκληρη τη γη τους· και οι γιοι Ισμαήλ κατοικούν σε αυτήν μέχρι σήμερα.
6 Και όταν η γη Θαρσείς υποτάχθηκε, όλοι οι Θαρσείς έφυγαν, και ήρθαν στα όρια των αδελφών τους, των γιων του Ιαυάν. Και ο Ιωσήφ, μαζί με όλους τους δυνατούς άνδρες και το στράτευμά του, επέστρεψε στην Αίγυπτο, χωρίς να λείψει ούτε ένας από αυτούς.
7 Και κατά την αλλαγή του έτους, κατά το δεύτερο έτος της βασιλείας του Ιωσήφ στην Αίγυπτο, ο Κύριος έδωσε μεγάλη αφθονία σε όλη τη γη για επτά χρόνια, όπως είχε πει ο Ιωσήφ· επειδή, ο Κύριος ευλόγησε όλα τα προϊόντα της γης κατά τις ημέρες εκείνες για επτά χρόνια· και έφαγαν και χόρτασαν πολύ.
8 Και ο Ιωσήφ εκείνη την εποχή είχε υπαλλήλους υπαγόμενους σε αυτόν, και αυτοί συνέλεγαν όλα τα τρόφιμα των καλών χρόνων, και στοίβαζαν σιτάρι κάθε χρόνο, και το έβαζαν στα θησαυροφυλάκια του Ιωσήφ.
9 Και κάθε φορά που μάζευαν τα τρόφιμα, ο Ιωσήφ πρόσταξε να φέρουν το σιτάρι στα στάχυα, και επίσης να φέρουν μαζί του λίγο από το χώμα του χωραφιού, για να μην χαλάσει.
10 Και ο Ιωσήφ έκανε σύμφωνα με αυτό κάθε χρόνο, και συσσώρευε σιτάρι σαν την άμμο της θάλασσας σε αφθονία· επειδή, τα αποθέματά του ήταν πολλά και δεν μπορούσαν να αριθμηθούν σε αφθονία.
11 Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου συγκέντρωσαν κάθε είδους τροφή στις αποθήκες τους σε μεγάλη αφθονία κατά τη διάρκεια των επτά καλών ετών, αλλά δεν έκαναν όπως έκανε ο Ιωσήφ.
12 Και όλα τα τρόφιμα που είχαν συγκεντρώσει ο Ιωσήφ και οι Αιγύπτιοι κατά τα επτά χρόνια της αφθονίας, εξασφαλίστηκαν για τη γη σε αποθέματα για τα επτά χρόνια της πείνας, για τη συντήρηση ολόκληρης της γης.
13 Και οι κάτοικοι της Αιγύπτου γέμισαν κάθε ένας την αποθήκη του και το κρυμμένο του μέρος με σιτάρι, για να το συντηρούν κατά τη διάρκεια της πείνας.
14 Και ο Ιωσήφ έβαλε όλα τα τρόφιμα που είχε συγκεντρώσει σε όλες τις πόλεις της Αιγύπτου, και έκλεισε όλες τις αποθήκες και έβαλε φρουρούς από πάνω τους.
15 Και η Ασνάθ, η γυναίκα του Ιωσήφ, η θυγατέρα του Ποτιφερά, γέννησε σ' αυτόν δύο γιους, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ. Ο Ιωσήφ ήταν τριάντα τεσσάρων ετών όταν τους γέννησε.
16 Και τα παιδιά μεγάλωσαν και ακολούθησαν τους δρόμους του και τις οδηγίες του· δεν παρέκκλιναν από τον δρόμο που τους δίδαξε ο πατέρας τους, ούτε δεξιά ούτε αριστερά.
17 Και ο Κύριος ήταν μαζί με τα παιδιά, και μεγάλωσαν και απέκτησαν σύνεση και επιδεξιότητα σε κάθε σοφία και σε όλα τα ζητήματα της διακυβέρνησης. Και όλοι οι αξιωματούχοι του βασιλιά και οι μεγάλοι άνδρες του από τους κατοίκους της Αιγύπτου εξύψωσαν τα παιδιά, και ανατράφηκαν ανάμεσα στα παιδιά του βασιλιά.
18 Και τα επτά χρόνια της αφθονίας, που ήταν σε όλη τη γη, τελείωσαν, και τα επτά χρόνια της πείνας ήρθαν μετά από αυτά, καθώς είχε πει ο Ιωσήφ, και η πείνα έγινε σε όλη τη γη.
19 Και ολόκληρος ο λαός της Αιγύπτου είδε ότι είχε αρχίσει η πείνα στη γη της Αιγύπτου, και ολόκληρος ο λαός της Αιγύπτου άνοιξε τις αποθήκες του σιταριού του, επειδή η πείνα τους είχε καταβάλει.
20 Και βρήκαν όλα τα τρόφιμα που ήταν στις αποθήκες τους γεμάτα από παράσιτα και ακατάλληλα για φαγητό· και η πείνα επικράτησε σε όλη τη γη· και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου ήρθαν και έκλαψαν μπροστά στον Φαραώ, επειδή η πείνα ήταν βαριά πάνω τους.

21 Και είπαν στον Φαραώ: Δώσε τροφή στους δούλους σου, και γιατί να πεθάνουμε από την πείνα μπροστά στα μάτια σου, εμείς και τα παιδιά μας;
22 Και ο Φαραώ απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Και γιατί βοάτε προς εμένα; Δεν πρόσταξε ο Ιωσήφ να φυλαχτεί το σιτάρι στα επτά χρόνια της αφθονίας για τα χρόνια της πείνας; Και γιατί δεν ακούσατε τη φωνή του;
23 Και ο λαός της Αιγύπτου απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Ζει η ψυχή σου, κύριέ μας, οι δούλοι σου έκαναν όλα όσα πρόσταξε ο Ιωσήφ· επειδή, οι δούλοι σου συνέλεξαν όλα τα προϊόντα των αγρών τους στα επτά χρόνια της αφθονίας και τα έβαλαν στις αποθήκες μέχρι σήμερα.
24 Και όταν η πείνα κυρίευσε τους δούλους σου, ανοίξαμε τις αποθήκες μας, και να, όλα τα προϊόντα μας ήταν γεμάτα από παράσιτα και δεν ήταν κατάλληλα για τροφή.
25 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε όλα όσα είχαν συμβεί στους κατοίκους της Αιγύπτου, φοβήθηκε πολύ εξαιτίας της πείνας, και τρομοκρατήθηκε πολύ· και ο βασιλιάς απάντησε στον λαό της Αιγύπτου, λέγοντας: Αφού σας συνέβησαν όλα αυτά, πηγαίνετε στον Ιωσήφ, κάντε ό,τι σας πει, μη παραβαίνετε τις εντολές του.
26 Και ολόκληρος ο λαός της Αιγύπτου βγήκε έξω και ήρθε στον Ιωσήφ, και του είπε: Δώσε μας τροφή, και γιατί να πεθάνουμε μπροστά σου από πείνα; Επειδή, συνάξαμε τα προϊόντα μας κατά τη διάρκεια των επτά ετών, όπως πρόσταξες, και τα αποθήκευσα, και έτσι μας βρήκε.
27 Και όταν ο Ιωσήφ άκουσε όλα τα λόγια του λαού της Αιγύπτου και όσα τους είχαν συμβεί, άνοιξε ο Ιωσήφ όλες τις αποθήκες του από τα προϊόντα και τα πούλησε στον λαό της Αιγύπτου.
28 Και η πείνα επικράτησε σε όλη τη γη, και η πείνα ήταν σε όλους τους τόπους· στη γη όμως της Αιγύπτου υπήρχαν προϊόντα προς πώληση.
29 Και όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου έρχονταν στον Ιωσήφ για να αγοράσουν σιτάρι, επειδή η πείνα τους βασάνιζε, και όλο το σιτάρι τους είχε διαφθαρεί· και ο Ιωσήφ το πουλούσε καθημερινά σε ολόκληρο τον λαό της Αιγύπτου.
30 Και άκουσαν όλοι οι κάτοικοι της γης Χαναάν και οι Φιλισταίοι, και οι πέρα από τον Ιορδάνη, και οι γιοι της ανατολής, και όλες οι πόλεις των τόπων που ήταν μακριά και κοντά, ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο, και όλοι ήρθαν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι, επειδή η πείνα τους κυρίευε.
31 Και ο Ιωσήφ άνοιξε τις αποθήκες σιτηρών και έβαλε επιστάτες πάνω τους, και αυτοί στέκονταν καθημερινά και πουλούσαν σε όλους όσους έρχονταν.
32 Και ο Ιωσήφ ήξερε ότι και οι αδελφοί του θα έρχονταν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι, επειδή η πείνα επιβίωνε σε όλη τη γη. Και ο Ιωσήφ πρόσταξε ολόκληρο τον λαό του να διακηρύξουν το γεγονός σε όλη τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας:
33 Είναι ευχαρίστηση του βασιλιά, του δεύτερου και των σημαινόντων ανδρών τους, όποιος θέλει να αγοράσει σιτάρι στην Αίγυπτο να μην στείλει τους δούλους του στην Αίγυπτο για να αγοράσουν, αλλά οι γιοι του, καθώς και κάθε Αιγύπτιος ή Χαναναίος, που θα έρθει από οποιαδήποτε από τις αποθήκες από την αγορά σιτηρών στην Αίγυπτο, και θα πάει να το πουλήσει σε όλη τη γη, θα πεθάνει, γιατί κανείς δεν θα αγοράσει παρά μόνο για τη συντήρηση του σπιτικού του.
34 Και όποιος οδηγήσει δύο ή τρία θηρία θα θανατωθεί· επειδή, ο καθένας θα οδηγήσει μόνο το δικό του θηρίο.
35 Και ο Ιωσήφ έβαλε φρουρούς στις πύλες της Αιγύπτου, και τους πρόσταξε, λέγοντας: Όποιος έρθει να αγοράσει σιτάρι, να μην τον αφήσετε να εισέλθει μέχρι να γραφτεί το όνομά του και το όνομα του πατέρα του και το όνομα του πατέρα του πατέρα του, και ό,τι γραφτεί την ημέρα, στείλτε μου τα ονόματά τους το βράδυ, για να μάθω τα ονόματά τους.
36 Και ο Ιωσήφ έβαλε επιστάτες σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και τους διέταξε να κάνουν όλα αυτά τα πράγματα.
37 Και ο Ιωσήφ έκανε όλα αυτά τα πράγματα, και έβαλε αυτά τα διατάγματα, για να ξέρει πότε οι αδελφοί του θα έρχονταν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι· και ο λαός του Ιωσήφ έκανε να διακηρύττεται καθημερινά στην Αίγυπτο σύμφωνα με αυτά τα λόγια και τα διατάγματα που είχε προστάξει ο Ιωσήφ.
38 Και άκουσαν όλοι οι κάτοικοι της ανατολής και της δύσης, και ολόκληρης της γης, για τα διατάγματα και τις διατάξεις που είχε θεσπίσει ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο· και οι κάτοικοι των εσχάτων της γης έρχονταν και αγόραζαν σιτάρι στην Αίγυπτο κάθε μέρα, και μετά έφυγαν.
39 Και όλοι οι άρχοντες της Αιγύπτου έκαναν όπως είχε προστάξει ο Ιωσήφ· και σε όλους όσους έρχονταν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι, οι πυλωροί έγραφαν τα ονόματά τους, και τα ονόματα των πατέρων τους, και τα έφερναν καθημερινά το βράδυ μπροστά στον Ιωσήφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ άκουσε αργότερα ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο, και κάλεσε τους γιους του να πάνε στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι· επειδή, και σε αυτούς είχε επικρατήσει η πείνα· και φώναξε τους γιους του, λέγοντας:
2 Δες, άκουσα ότι υπάρχει σιτάρι στην Αίγυπτο, και όλοι οι λαοί της γης πηγαίνουν εκεί για να αγοράσουν· τώρα, λοιπόν, γιατί να δείχνετε χορτάτοι μπροστά σε ολόκληρη τη γη; Πηγαίνετε κι εσείς στην Αίγυπτο και αγοράστε μας λίγο σιτάρι ανάμεσα σε εκείνους που έρχονται εκεί, για να μην πεθάνουμε.
3 Και οι γιοι του Ιακώβ υπάκουσαν στη φωνή του πατέρα τους, και σηκώθηκαν να κατέβουν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν σιτάρι ανάμεσα στους υπόλοιπους που έρχονταν εκεί.
4 Και ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, τους πρόσταξε, λέγοντας: Όταν μπείτε στην πόλη, μην μπείτε μαζί από μία πύλη, εξαιτίας των κατοίκων της γης.
5 Και οι γιοι του Ιακώβ βγήκαν έξω και πήγαν στην Αίγυπτο· και οι γιοι του Ιακώβ έκαναν όλα όσα τους είχε προστάξει ο πατέρας τους· και ο Ιακώβ δεν έστειλε τον Βενιαμίν, επειδή είπε: «Μήπως τον βρει κανένα ατύχημα στο δρόμο, όπως ο αδελφός του». Και δέκα από τους γιους του Ιακώβ βγήκαν έξω.
6 Και ενώ οι γιοι του Ιακώβ πορεύονταν στο δρόμο, μετανόησαν για όσα είχαν κάνει στον Ιωσήφ, και μίλησαν μεταξύ τους, λέγοντας: Γνωρίζουμε ότι ο αδελφός μας ο Ιωσήφ κατέβηκε στην Αίγυπτο, και τώρα θα τον

αναζητήσουμε όπου πάμε· και αν τον βρούμε, θα τον πάρουμε από τον κύριό του για λύτρα· και αν όχι, με τη βία, και θα πεθάνουμε γι' αυτόν.
7 Και οι γιοι του Ιακώβ συμφώνησαν σε αυτό το πράγμα και ενδυναμώθηκαν εξαιτίας του Ιωσήφ, για να τον ελευθερώσουν από το χέρι του κυρίου του· και οι γιοι του Ιακώβ πήγαν στην Αίγυπτο· και όταν πλησίασαν στην Αίγυπτο, χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον, και πέρασαν από δέκα πύλες της Αιγύπτου· και οι πυλωροί έγραψαν τα ονόματά τους εκείνη την ημέρα, και τους έφεραν στον Ιωσήφ το βράδυ.
8 Και ο Ιωσήφ διάβασε τα ονόματα από το χέρι των πυλωρών της πόλης, και βρήκε ότι οι αδελφοί του είχαν μπει από τις δέκα πύλες της πόλης. Και ο Ιωσήφ εκείνη την εποχή διέταξε να διακηρυχθεί σε όλη τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας:
9 Βγείτε έξω όλοι οι φύλακες των αποθηκών, κλείστε όλες τις αποθήκες σιτηρών και αφήστε μόνο μία να μείνει ανοιχτή, για να μπορούν να αγοράζουν από αυτήν όσοι έρθουν.
10 Και όλοι οι αξιωματούχοι του Ιωσήφ έκαναν έτσι εκείνη την εποχή, και έκλεισαν όλες τις αποθήκες και άφησαν μόνο μία ανοιχτή.
11 Και ο Ιωσήφ έδωσε τα γραμμένα ονόματα των αδελφών του σε αυτόν που ήταν τοποθετημένος στην αποθήκη, και του είπε: Όποιος έρθει σε σένα για να αγοράσει σιτάρι, ρώτησε το όνομά του· και όταν άνθρωποι με αυτά τα ονόματα έρθουν ενώπιόν σου, πάρ' τους και στείλ' τους· και το έκαναν.
12 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ μπήκαν στην πόλη, συγκεντρώθηκαν στην πόλη για να αναζητήσουν τον Ιωσήφ πριν αγοράσουν σιτάρι.
13 Και πήγαν στα τείχη των πορνών, και αναζήτησαν τον Ιωσήφ στα τείχη των πορνών για τρεις ημέρες, επειδή νόμιζαν ότι ο Ιωσήφ θα έμπαινε στα τείχη των πορνών· επειδή, ο Ιωσήφ ήταν πολύ όμορφος και πολύ ευγενής· και οι γιοι του Ιακώβ αναζήτησαν τον Ιωσήφ για τρεις ημέρες, και δεν τον βρήκαν.
14 Και ο άνθρωπος που ήταν επιστάτης του καταστήματος αναζήτησε τα ονόματα που του είχε δώσει ο Ιωσήφ, και δεν τα βρήκε.
15 Και έστειλε στον Ιωσήφ, λέγοντας: Αυτές οι τρεις ημέρες πέρασαν, και οι άνδρες, των οποίων μου έδωσες τα ονόματα, δεν ήρθαν· και ο Ιωσήφ έστειλε δούλους για να ζητήσουν τους άνδρες σε όλη την Αίγυπτο, και να τους φέρουν μπροστά στον Ιωσήφ.
16 Και οι δούλοι του Ιωσήφ πήγαν και ήρθαν στην Αίγυπτο και δεν τους βρήκαν· και πήγαν στη Γεσέν και δεν ήταν εκεί· και πήγαν στην πόλη Ραμεσσή και δεν τους βρήκαν.
17 Και ο Ιωσήφ εξακολούθησε να στέλνει δεκαέξι δούλους για να αναζητήσουν τους αδελφούς του. Και πήγαν και διασκορπίστηκαν στις τέσσερις γωνιές της πόλης. Και τέσσερις από τους δούλους μπήκαν στο σπίτι των πόρνων, και βρήκαν εκεί τους δέκα άνδρες να αναζητούν τον αδελφό τους.
18 Και οι τέσσερις άνδρες τους πήραν και τους έφεραν μπροστά του, και τον προσκύνησαν μέχρι εδάφους. Και ο Ιωσήφ καθόταν στον θρόνο του στο ναό του, ντυμένος με βασιλικά ενδύματα, και στο κεφάλι του είχε ένα μεγάλο χρυσό στέμμα, και όλοι οι δυνατοί άνδρες κάθονταν γύρω του.
19 Και οι γιοι του Ιακώβ είδαν τον Ιωσήφ, και η μορφή του και η ωραιότητά του και η αξιοπρέπεια του προσώπου του φάνηκαν θαυμάσια στα μάτια τους· και τον προσκύνησαν ξανά μέχρι τη γη.
20 Και ο Ιωσήφ είδε τους αδελφούς του, και τους γνώρισε, αλλά αυτοί δεν τον γνώρισαν, επειδή ο Ιωσήφ ήταν πολύ μεγάλος στα μάτια τους, γι' αυτό δεν τον γνώρισαν.
21 Και ο Ιωσήφ τους είπε: Από πού έρχεστε; Και όλοι αποκρίθηκαν και είπαν: Οι δούλοι σου ήρθαν από τη γη Χαναάν για να αγοράσουν σιτάρι, επειδή η πείνα επικρατεί σε όλη τη γη· και οι δούλοι σου άκουσαν ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο, γι' αυτό ήρθαν ανάμεσα στους άλλους να αγοράσουν σιτάρι για να συντηρηθούν.
22 Και ο Ιωσήφ απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Αν ήρθατε να αγοράσετε, όπως λέτε, γιατί περνάτε από τις δέκα πύλες της πόλης; Μόνο για να κατασκοπεύσετε τη γη ήρθατε.
23 Και όλοι μαζί αποκρίθηκαν στον Ιωσήφ και είπαν: Όχι έτσι, κύριέ μου, έχουμε δίκιο· οι δούλοι σου δεν είναι κατάσκοποι, αλλά ήρθαμε να αγοράσουμε σιτάρι· επειδή, όλοι οι δούλοι σου είναι αδελφοί, γιοι ενός ανθρώπου στη γη Χαναάν· και ο πατέρας μας μας πρόσταξε, λέγοντας: Όταν μπείτε στην πόλη, μην μπείτε μαζί από την ίδια πύλη, εξαιτίας των κατοίκων της γης.
24 Και ο Ιωσήφ απάντησε ξανά σ' αυτούς και είπε: «Αυτό είναι που σας είπα: Ήρθατε να κατασκοπεύσετε τη γη, γι' αυτό και όλοι εσείς περάσατε από τις δέκα πύλες της πόλης· ήρθατε να δείτε την αφάνεια της γης».
25 Πάντα όποιος έρχεται να αγοράσει σιτάρι, φεύγει από τον δρόμο του· κι εσείς είστε ήδη τρεις ημέρες στη γη· και τι κάνετε μέσα στα τείχη των πορνών, στα οποία βρίσκεστε αυτές τις τρεις ημέρες; Σίγουρα, οι κατάσκοποι κάνουν τέτοια πράγματα.
26 Και είπαν στον Ιωσήφ: Μακριά ας είναι από τον κύριό μας να λέει τέτοια πράγματα· επειδή, είμαστε δώδεκα αδελφοί, οι γιοι του πατέρα μας Ιακώβ, στη γη Χαναάν, γιου του Ισαάκ, γιου του Αβραάμ, του Εβραίου· και ιδού, ο νεότερος είναι σήμερα μαζί με τον πατέρα μας στη γη Χαναάν, και ο ένας δεν είναι· επειδή, χάθηκε από εμάς· και σκεφτήκαμε ότι ίσως να ήταν σε αυτή τη γη· γι' αυτό τον αναζητούμε σε όλη τη γη, και ήρθαμε μέχρι και στα σπίτια των πορνών για να τον αναζητήσουμε εκεί.
27 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτούς: Και ζητήσατε αυτόν σε όλη τη γη, ώστε να απομείνει μόνο η Αίγυπτος για να τον ζητήσετε; Και τι θα κάνει ο αδελφός σας στα σπίτια των πορνών, ενώ ήταν στην Αίγυπτο; Δεν είπατε ότι είστε από τους γιους του Ισαάκ, του γιου του Αβραάμ, και τι θα κάνουν τότε οι γιοι του Ιακώβ στα σπίτια των πορνών;
28 Και του είπαν: Επειδή, ακούσαμε ότι οι Ισμαηλίτες τον έκλεψαν από εμάς, και μας είπαν ότι τον πούλησαν στην Αίγυπτο, και ο δούλος σου, ο αδελφός μας, είναι πολύ όμορφος και ευγενής· γι' αυτό, νομίσαμε ότι σίγουρα θα ήταν σε σπίτια πορνών, γι' αυτό οι δούλοι σου πήγαν εκεί για να τον αναζητήσουν και να δώσουν λύτρα γι' αυτόν.
29 Και ο Ιωσήφ απάντησε ακόμα σ' αυτούς, λέγοντας: Βεβαίως, λέτε ψέματα και λέτε ψέματα, λέγοντας για τον εαυτό σας ότι είστε γιοι του Αβραάμ· ζει ο Φαραώ, είστε κατάσκοποι· γι' αυτό ήρθατε σε σπίτια πορνών για να μην γίνετε γνωστοί.

30 Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Και τώρα, αν τον βρείτε, και ο κύριός του σας ζητήσει μεγάλη αμοιβή, θα του την δώσετε; Και εκείνοι είπαν: Θα δοθεί.
31 Και τους είπε: «Και αν ο κύριός του δεν συμφωνήσει να τον αποχωριστεί με μεγάλη αμοιβή, τι θα του κάνετε εξαιτίας του;» Και του απάντησαν, λέγοντας: «Αν δεν μας τον δώσει, θα τον φονεύσουμε, και θα πάρουμε τον αδελφό μας και θα φύγουμε».
32 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτούς: Αυτό είναι το πράγμα που σας είπα· είσθε κατάσκοποι· διότι ήρθατε να θανατώσετε τους κατοίκους της γης· διότι ακούσαμε ότι δύο από τους αδελφούς σας πάταξαν όλους τους κατοίκους της Συχέμ, στη γη Χαναάν, εξαιτίας της αδελφής σας· και τώρα ήρθατε να κάνετε το ίδιο στην Αίγυπτο εξαιτίας του αδελφού σας.
33 Μόνον τούτο θα ξέρω ότι είστε ενάρετοι άνδρες· αν στείλετε έναν από ανάμεσά σας να πάρει τον νεότερο αδελφό σας από τον πατέρα σας, και να τον φέρει εδώ σε μένα, και κάνοντας αυτό το πράγμα θα ξέρω ότι έχετε δίκιο.
34 Και ο Ιωσήφ κάλεσε εβδομήντα από τους δυνατούς άνδρες του και τους είπε: Πάρτε αυτούς τους άνδρες και φέρτε τους στο θάλαμο.
35 Και οι δυνατοί άνδρες πήραν τους δέκα άνδρες, τους έπιασαν και τους έβαλαν στο φυλάκιο, και έμειναν στο φυλάκιο τρεις ημέρες.
36 Και την τρίτη ημέρα ο Ιωσήφ τους έβγαλε από το κελί και τους είπε: «Κάντε αυτό για τον εαυτό σας, αν είστε αληθινοί άνθρωποι, για να ζήσετε: ένας από τους αδελφούς σας θα μείνει περιορισμένος στο κελί, ενώ εσείς θα πάτε και θα πάρετε το σιτάρι για το σπίτι σας στη γη Χαναάν, και θα φέρετε τον νεότερο αδελφό σας και θα τον φέρετε εδώ σε μένα, για να ξέρω ότι είστε αληθινοί άνθρωποι όταν κάνετε αυτό το πράγμα».
37 Και ο Ιωσήφ βγήκε από μέσα τους και μπήκε στο δωμάτιο, και έκλαψε με λυγμούς, επειδή ένιωσε οίκτο γι' αυτούς· και έπλυνε το πρόσωπό του, και επέστρεψε σε αυτούς· και πήρε τον Συμεών από μέσα τους και διέταξε να τον δέσουν· αλλά ο Συμεών δεν ήθελε να του το κάνουν αυτό, επειδή ήταν πολύ δυνατός άνθρωπος και δεν μπορούσαν να τον δέσουν.
38 Και ο Ιωσήφ κάλεσε τους δυνατούς άνδρες του, και εβδομήντα γενναίοι άνδρες ήρθαν μπροστά του με γυμνά σπαθιά στα χέρια τους· και οι γιοι του Ιακώβ τρομοκρατήθηκαν από αυτούς.
39 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτούς: Πιάστε αυτόν τον άνθρωπο και κλείστε τον στη φυλακή μέχρι να έρθουν προς αυτόν οι αδελφοί του. Και οι γενναίοι άνδρες του Ιωσήφ έσπευσαν και όλοι έπιασαν τον Συμεών για να τον δέσουν. Και ο Συμεών έβγαλε μια δυνατή και τρομερή κραυγή, και η κραυγή ακούστηκε από μακριά.
40 Και όλοι οι γενναίοι άνδρες του Ιωσήφ τρομοκρατήθηκαν στον ήχο της κραυγής, ώστε έπεσαν με το πρόσωπο στη γη, και φοβήθηκαν πολύ και τράπηκαν σε φυγή.
41 Και όλοι οι άνδρες που ήταν μαζί με τον Ιωσήφ έφυγαν, επειδή φοβόντουσαν πολύ για τη ζωή τους· και μόνο ο Ιωσήφ και ο Μανασσής, ο γιος του, έμειναν εκεί· και ο Μανασσής, ο γιος του Ιωσήφ, είδε τη δύναμη του Συμεών και θύμωσε υπερβολικά.
42 Και ο Μανασσάς, ο γιος του Ιωσήφ, σηκώθηκε προς τον Συμεών, και ο Μανασσάς χτύπησε τον Συμεών με ένα δυνατό χτύπημα με τη γροθιά του στον αυχένα του· και ο Συμεών σταμάτησε από την οργή του.
43 Και ο Μανασσάς έπιασε τον Συμεών και τον άρπαξε βίαια, και τον έδεσε, και τον έφερε στο κελί. Και όλοι οι γιοι του Ιακώβ έμειναν έκπληκτοι για την πράξη του νέου.
44 Και ο Συμεών είπε στους αδελφούς του: Κανείς από εσάς δεν πρέπει να πει ότι αυτή είναι η πάταξη ενός Αιγύπτιου, αλλά είναι η πάταξη του οίκου του πατέρα μου.
45 Και μετά ταύτα ο Ιωσήφ διέταξε να καλέσουν αυτόν που ήταν τοποθετημένος στην αποθήκη, για να γεμίσει τα σακιά τους με σιτάρι όσο μπορούσαν να κουβαλήσουν, και να επιστρέψει τα χρήματα κάθε ανθρώπου στο σακί του, και να τους δώσει τροφή για τον δρόμο, και έτσι έκανε σε αυτούς.
46 Και ο Ιωσήφ τους πρόσταξε, λέγοντας: Προσέξτε, μήπως παραβείτε τις εντολές μου και φέρετε τον αδελφό σας, όπως σας είπα· και όταν φέρετε τον αδελφό σας εδώ σε μένα, τότε θα γνωρίσω ότι είστε ενάρετοι άνθρωποι, και θα εμπορεύεστε στη γη· και θα σας επιστρέψω τον αδελφό σας, και θα επιστρέψετε με ειρήνη στον πατέρα σας.
47 Και απεκρίθησαν πάντες και είπαν· Όπως λαλήσας ο κύριός μας, έτσι θα πράξουμε· και προσεκύνησαν μέχρι γης.
48 Και σήκωσε κάθε ένας το σιτάρι του πάνω στο γαϊδούρι του, και βγήκαν έξω για να πάνε στη γη Χαναάν προς τον πατέρα τους· και έφτασαν στο πανδοχείο, και ο Λευί άπλωσε το σακί του για να δώσει τροφή στο γαϊδούρι του· όταν είδε, και να, το ασήμι του, σε πλήρες βάρος, ήταν ακόμα μέσα στο σακί του.
49 Και ο άνθρωπος φοβήθηκε πολύ, και είπε στους αδελφούς του: Τα χρήματα μου επιστράφηκαν, και ιδού, είναι στο σακί μου. Και οι άνδρες φοβήθηκαν πολύ, και είπαν: Τι είναι αυτό που μας έκανε ο Θεός;
50 καὶ εἶπον πάντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν, πρὸς Ἀβραὰμ, πρὸς Ἰσαάκ καὶ πρὸς Ἰακώβ, ὥστε ὁ Κύριος ἡμέραν παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐπινοήση ἐναντίον ἡμῶν;
51 Και ο Ιούδας είπε προς αυτούς: Βεβαίως είμαστε ένοχοι αμαρτωλοί ενώπιον Κυρίου του Θεού μας, επειδή πουλήσαμε τον αδελφό μας, τη σάρκα μας· και γιατί λέτε: Πού είναι το έλεος του Κυρίου προς τους πατέρες μας;
52 Και ο Ρουβήν είπε προς αυτούς: Δεν σας είπα, μη αμαρτάνετε εναντίον του παιδιού, και δεν με ακούσατε; Τώρα ο Θεός τον ζητάει από εμάς· και πώς τολμάτε να λέτε: Πού είναι το έλεος του Κυρίου προς τους πατέρες μας, ενώ εσείς αμαρτήσατε στον Κύριο;
53 Και διανυκτέρευσαν σε εκείνο τον τόπο· και σηκώθηκαν νωρίς το πρωί και φόρτωσαν τα γαϊδούρια τους με το σιτάρι τους, και τα οδήγησαν, και πήγαν και ήρθαν στο σπίτι του πατέρα τους στη γη Χαναάν.
54 Και βγήκε ο Ιακώβ και η οικογένειά του σε συνάντηση των γιων του· και είδε ο Ιακώβ, και ιδού, ο αδελφός τους Συμεών δεν ήταν μαζί τους· και είπε ο Ιακώβ στους γιους του: Πού είναι ο αδελφός σας Συμεών, που δεν τον βλέπω; Και οι γιοι του τού διηγήθηκαν όλα όσα τους συνέβησαν στην Αίγυπτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

1 Και μπήκαν στο σπίτι τους, και άνοιξαν κάθε ένας το σακί του, και είδαν, και να, το δεμάτι με τα χρήματα του καθενός ήταν εκεί. Γι' αυτό, αυτοί και ο πατέρας τους τρομοκρατήθηκαν πολύ.
2 Και ο Ιακώβ είπε προς αυτούς: Τι είναι αυτό που μου κάνατε; Έστειλα τον αδελφό σας τον Ιωσήφ να ρωτήσει για την υγεία σας, και μου είπατε: Ένα άγριο θηρίο τον κατέφαγε.
3 Και ο Συμεών ήρθε μαζί σας για να αγοράσει τρόφιμα, και λέτε ότι ο βασιλιάς της Αιγύπτου τον έκλεισε στη φυλακή, και θέλετε να πάρετε τον Βενιαμίν για να τον σκοτώσετε και να κατεβάσετε τα γκρίζα μαλλιά μου με θλίψη στον τάφο εξαιτίας του Βενιαμίν και του αδελφού του Ιωσήφ.
4 Τώρα, λοιπόν, ο γιος μου δεν θα κατέβει μαζί σας, επειδή ο αδελφός του πέθανε και αυτός έμεινε μόνος· και μπορεί να τον βρει κακό στον δρόμο που ακολουθείτε, όπως συνέβη στον αδελφό του.
5 Και ο Ρουβήν είπε στον πατέρα του: Θα θανατώσεις τους δύο γιους μου, αν δεν φέρω τον γιο σου και δεν τον βάλω μπροστά σου· και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Μείνετε εδώ και μην κατεβείτε στην Αίγυπτο· επειδή, ο γιος μου δεν θα κατέβει μαζί σας στην Αίγυπτο ούτε θα πεθάνει όπως ο αδελφός του.
6 Και ο Ιούδας τούς είπε: Απομακρυνθείτε από αυτόν μέχρι να τελειώσει το σιτάρι· και τότε θα πει: Κατεβάστε τον αδελφό σας, όταν θα διαπιστώσει ότι η ζωή του και η ζωή του σπιτικού του κινδυνεύουν από την πείνα.
7 Και κατά τις ημέρες εκείνες, η πείνα ήταν μεγάλη σε όλη τη γη, και όλοι οι λαοί της γης πήγαιναν και έρχονταν στην Αίγυπτο για να αγοράσουν τρόφιμα· επειδή, η πείνα ήταν πολύ μεγάλη ανάμεσά τους· και οι γιοι του Ιακώβ έμειναν στη Χαναάν ένα χρόνο και δύο μήνες, μέχρις ότου τελείωσε το σιτάρι τους.
8 Και αφού τελείωσε το σιτάρι τους, ολόκληρο το σπιτικό του Ιακώβ πείνασε, και όλα τα βρέφη των γιων του Ιακώβ συγκεντρώθηκαν και πλησίασαν τον Ιακώβ, και όλοι τον περικύκλωσαν, και του είπαν: Δώσε μας ψωμί, και γιατί να χαθούμε όλοι από την πείνα μπροστά σου;
9 Άκουσε δε ο Ιακώβ τα λόγια των παιδιών του γιου του και έκλαψε με λυγμούς, και ένιωσε οίκτο γι' αυτούς. Και κάλεσε ο Ιακώβ τους γιους του, και όλοι ήρθαν και κάθισαν μπροστά του.
10 Και ο Ιακώβ είπε προς αυτούς: Και δεν είδατε πώς τα παιδιά σας κλαίνε για μένα σήμερα, λέγοντας: Δώστε μας ψωμί, και δεν υπάρχει; Τώρα, λοιπόν, επιστρέψτε και αγοράστε για εμάς λίγο φαγητό.
11 Και ο Ιούδας απάντησε και είπε στον πατέρα του: Αν στείλεις τον αδελφό μας μαζί μας, θα κατέβουμε και θα αγοράσουμε σιτάρι για σένα· και αν δεν τον στείλεις, τότε δεν θα κατέβουμε· επειδή, ο βασιλιάς της Αιγύπτου μας είχε προστάξει ιδιαίτερα, λέγοντας: Δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν δεν είναι μαζί σας ο αδελφός σας· επειδή, ο βασιλιάς της Αιγύπτου είναι δυνατός και κραταιός βασιλιάς· και ιδού, αν πάμε σε αυτόν χωρίς τον αδελφό μας, όλοι θα θανατωθούμε.
12 Δεν ξέρεις και δεν έχεις ακούσει ότι αυτός ο βασιλιάς είναι πολύ δυνατός και σοφός, και δεν υπάρχει όμοιός του σε όλη τη γη; Δες, είδαμε όλους τους βασιλιάδες της γης και δεν είδαμε κανέναν σαν αυτόν τον βασιλιά, τον βασιλιά της Αιγύπτου. Σίγουρα, ανάμεσα σε όλους τους βασιλιάδες της γης δεν υπάρχει μεγαλύτερος από τον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Φιλισταίων, όμως ο βασιλιάς της Αιγύπτου είναι μεγαλύτερος και ισχυρότερος από αυτόν, και ο Αβιμέλεχ μπορεί να συγκριθεί μόνο με έναν από τους άρχοντές του.
13 Πατέρα, δεν έχεις δει το παλάτι του και τον θρόνο του, και όλους τους υπηρέτες του να στέκονται μπροστά του· δεν έχεις δει εκείνον τον βασιλιά στο θρόνο του με την μεγαλοπρέπεια και τη βασιλική του εμφάνιση, ντυμένο με τα βασιλικά του άμφια με ένα μεγάλο χρυσό στέμμα στο κεφάλι του· δεν έχεις δει την τιμή και τη δόξα που του έχει δώσει ο Θεός, γιατί δεν υπάρχει όμοιός του σε όλη τη γη.
14 Πατέρα, δεν είδες τη σοφία, την κατανόηση και τη γνώση που ο Θεός έδωσε στην καρδιά του, ούτε άκουσες τη γλυκιά φωνή του όταν μας μιλούσε.
15 Δεν ξέρουμε, πάτερ, ποιος του γνωστοποίησε τα ονόματά μας και όλα όσα μας συνέβησαν; Κι όμως, ρώτησε και για σένα, λέγοντας: Ζει ακόμα ο πατέρας σου; Είναι καλά;
16 Δεν είδες να ρυθμίζονται οι υποθέσεις της κυβέρνησης της Αιγύπτου από αυτόν, χωρίς να ρωτάς τον Φαραώ τον κύριό του· δεν είδες το δέος και τον φόβο που ενέπνεε σε όλους τους Αιγύπτιους.
17 Και επίσης όταν φύγαμε από κοντά του, απειλήσαμε να κάνουμε στην Αίγυπτο ό,τι και στις υπόλοιπες πόλεις των Αμορραίων, και ωργιστήκαμε υπερβολικά με όλα τα λόγια του που είπε για εμάς ως κατασκόπους, και τώρα, όταν θα επιστρέψουμε ενώπιόν του, ο τρόμος του θα πέσει πάνω σε όλους μας, και κανένας μας δεν θα μπορεί να του πει ούτε λίγο ούτε μεγάλο πράγμα.
18 Τώρα, λοιπόν, πατέρα, στείλε σε παρακαλώ το παιδί μαζί μας, και θα κατέβουμε και θα σου αγοράσουμε τρόφιμα για να συντηρούμαστε, και θα μην πεθάνουμε από την πείνα. Και ο Ιακώβ είπε: Γιατί με κακομεταχειρίστηκες, ώστε να πεις στον βασιλιά ότι έχεις αδελφό; Τι είναι αυτό που μου έκανες;
19 Και ο Ιούδας είπε στον Ιακώβ, τον πατέρα του: Δώσε μου το παιδί, και ας σηκωθούμε και θα κατέβουμε στην Αίγυπτο και θα αγοράσουμε σιτάρι, και θα επιστρέψουμε. Και όταν επιστρέψουμε, αν το παιδί δεν είναι μαζί μας, τότε ας φέρω εγώ την ενοχή σου για πάντα.
20 Είδες όλα τα βρέφη μας να κλαίνε για σένα από την πείνα, και δεν υπάρχει δύναμη στο χέρι σου να τα χορτάσεις; Τώρα ας διεγείρεις την ευσπλαχνία σου γι' αυτά και ας στείλεις τον αδελφό μας μαζί μας, και θα πάμε.
21 Διότι πώς θα φανερωθεί σε σένα η καλοσύνη του Κυρίου προς τους πατέρες μας, όταν λες ότι ο βασιλιάς της Αιγύπτου θα πάρει τον γιο σου; Ζει Κύριος, δεν θα τον αφήσω μέχρι να τον φέρω και να τον βάλω μπροστά σου· αλλά, προσευχήσου για εμάς στον Κύριο, για να μας κάνει έλεος, να μας κάνει να δεχθούμε ευνοϊκά και φιλικά ενώπιον του βασιλιά της Αιγύπτου και των ανδρών του· επειδή, αν δεν καθυστερούσαμε, σίγουρα θα είχαμε επιστρέψει για δεύτερη φορά με τον γιο σου.
22 Και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Έχω εμπιστοσύνη στον Κύριο τον Θεό, ότι θα σας ελευθερώσει και θα σας δώσει εύνοια μπροστά στον βασιλιά της Αιγύπτου και μπροστά σε όλους τους άνδρες του.
23 Τώρα, λοιπόν, σήκω και πήγαινε στον άνθρωπο, και πάρε στα χέρια σου ένα δώρο από ό,τι μπορεί να

αποκτηθεί στη γη, και φέρε το ενώπιόν του· και είθε ο Παντοδύναμος Θεός να σου δώσει έλεος ενώπιόν του, ώστε να στείλει μαζί σου τον Βενιαμίν και τον Συμεών τους αδελφούς σου.
24 Και σηκώθηκαν όλοι οι άνδρες, και πήραν τον αδελφό τους Βενιαμίν, και πήραν στα χέρια τους ένα μεγάλο δώρο από τα καλύτερα της γης, και πήραν επίσης διπλή μερίδα ασημιού.
25 καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰακὴβ ἀκριβῶς παρήγγειλεν τοῖς υἱοὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ Βενιαμίν, λέγων· Προσέχετε αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ ἃ ὑπῆγαι, καὶ μὴ ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ αὐτοῦ ἐν τῇ �
26 Και σηκώθηκε ο Ιακώβ από τους γιους του, και άπλωσε τα χέρια του, και προσευχήθηκε στον Κύριο για τους γιους του, λέγοντας: Κύριε, Θεέ του ουρανού και της γης, θυμήσου τη διαθήκη σου με τον πατέρα μας Αβραάμ, θυμήσου την με τον πατέρα μου Ισαάκ, και κάνε έλεος στους γιους μου, και μην τους παραδώσεις στα χέρια του βασιλιά της Αιγύπτου· κάνε το, παρακαλώ, Θεέ, για χάρη του ελέους σου, και λύτρωσέ τα πάντα τα παιδιά μου, και σώσε τα από την εξουσία των Αιγυπτίων, και στείλε τους δύο αδελφούς τους.
27 Και όλες οι γυναίκες των γιων του Ιακώβ και τα παιδιά τους σήκωσαν τα μάτια τους στον ουρανό και έκλαψαν όλοι ενώπιον του Κυρίου, και βοήθησαν προς αυτόν να ελευθερώσει τους πατέρες τους από το χέρι του βασιλιά της Αιγύπτου.
28 Και ο Ιακώβ έγραψε ένα υπόμνημα στον βασιλιά της Αιγύπτου και το έδωσε στο χέρι του Ιούδα και στο χέρι των γιων του για τον βασιλιά της Αιγύπτου, λέγοντας:
29 Από τον δούλο σου Ιακώβ, γιο του Ισαάκ, γιο του Αβραάμ του Εβραίου, τον άρχοντα του Θεού, στον δυνατό και σοφό βασιλιά, τον αποκαλυπτή των μυστικών, τον βασιλιά της Αιγύπτου, χαιρετισμός.
30 Ας είναι γνωστό στον κύριό μου τον βασιλιά της Αιγύπτου ότι η πείνα ήταν μεγάλη σε εμάς στη γη Χαναάν, και έστειλα τους γιους μου σε σένα για να αγοράσουν σε εμάς λίγα τρόφιμα από σένα για να συντηρούμαστε.
31 Διότι οι γιοι μου με περικύκλωσαν, και εγώ, γέρος πολύ, δεν μπορώ να δω με τα μάτια μου· επειδή, τα μάτια μου έχουν βαρύνει πολύ από την ηλικία, καθώς και από το καθημερινό κλάμα για τον γιο μου, τον Ιωσήφ, που χάθηκε από μπροστά μου· και πρόσταξα τους γιους μου να μην μπουν από τις πύλες της πόλης όταν έρθουν στην Αίγυπτο, εξαιτίας των κατοίκων της γης.
32 Και τους πρόσταξα επίσης να περιπλανηθούν στην Αίγυπτο για να αναζητήσουν τον γιο μου τον Ιωσήφ, ίσως τον βρουν εκεί, και το έκαναν, και τους θεώρησες κατασκόπους της γης.
33 Δεν ακούσαμε για σένα ότι ερμήνευσες το όνειρο του Φαραώ και του μίλησες αληθινά; Πώς, λοιπόν, δεν ξέρεις με τη σοφία σου αν οι γιοι μου είναι κατάσκοποι ή όχι;
34 Τώρα λοιπόν, κύριέ μου και βασιλιά, ιδού, έστειλα τον γιο μου πριν από σένα, καθώς είπες στους γιους μου· σε παρακαλώ να τον προσέχεις μέχρι να επιστρέψει σε μένα εν ειρήνη μαζί με τους αδελφούς του.
35 Διότι δεν ξέρεις ή δεν έχεις ακούσει τι έκανε ο Θεός μας στον Φαραώ, όταν πήρε τη μητέρα μου Σάρρα, και τι έκανε στον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Φιλισταίων, εξαιτίας της, και τι έκανε ο πατέρας μας Αβραάμ στους εννέα βασιλιάδες του Ελάμ, πώς τους πάταξε όλους με λίγους άνδρες που ήταν μαζί του;
36 Και τι έκαναν επίσης οι δύο γιοι μου, ο Συμεών και ο Λευί, στις οκτώ πόλεις των Αμορραίων, πώς τις κατέστρεψαν εξαιτίας της αδελφής τους Δείνας;
37 Και επίσης, εξαιτίας του αδελφού τους Βενιαμίν, παρηγορήθηκαν για την απώλεια του αδελφού του Ιωσήφ. Τι θα κάνουν λοιπόν γι' αυτόν, όταν δουν το χέρι οποιουδήποτε λαού να υπερισχύει εναντίον τους, εξαιτίας του;
38 Δεν ξέρεις, βασιλιά της Αιγύπτου, ότι η δύναμη του Θεού είναι μαζί μας, και ότι ο Θεός ακούει πάντα τις προσευχές μας και δεν μας εγκαταλείπει όλες τις ημέρες;
39 Και όταν οι γιοι μου μού ανήγγειλαν για τις πράξεις σου προς αυτούς, δεν επικαλέστηκα τον Κύριο εξαιτίας σου, επειδή τότε θα είχες χαθεί μαζί με τους άντρες σου πριν έρθει μπροστά σου ο γιος μου Βενιαμίν· αλλά, νόμιζα ότι, καθώς ο Συμεών ο γιος μου ήταν στο σπίτι σου, ίσως να του φερθείς ελέος· γι' αυτό δεν σου έκανα αυτό το πράγμα.
40 Τώρα, λοιπόν, ιδού, ο Βενιαμίν, ο γιος μου, έρχεται σε σένα μαζί με τους γιους μου· πρόσεχε αυτόν και βάλε τα μάτια σου πάνω του· και τότε ο Θεός θα βάλει τα μάτια του πάνω σου και σε όλη τη βασιλεία σου.
41 Τώρα σου είπα όλα όσα έχω στην καρδιά μου· και ιδού, οι γιοι μου έρχονται σε σένα μαζί με τον αδελφό τους· εξέτασε το πρόσωπο ολόκληρης της γης για χάρη τους και έστειλέ τους πίσω με ειρήνη μαζί με τους αδελφούς τους.
42 Και ο Ιακώβ έδωσε το αρχείο στους γιους του στην επιμέλεια του Ιούδα για να το δώσουν στον βασιλιά της Αιγύπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

1 ΚΑΙ οι γιοι του Ιακώβ σηκώθηκαν και πήραν τον Βενιαμίν και όλα τα δώρα, και πήγαν και ήρθαν στην Αίγυπτο, και στάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ.
2 Και ο Ιωσήφ είδε τον αδελφό του Βενιαμίν μαζί τους και τους χαιρέτησε· και αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν στο σπίτι του Ιωσήφ.
3 Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τον επιστάτη του σπιτιού του να δώσει στους αδελφούς του να φάνε, και τους έκανε έτσι.
4 Και το μεσημέρι ο Ιωσήφ έστειλε να έρθουν μπροστά του οι άνδρες με τον Βενιαμίν· και οι άνδρες ανήγγειλαν στον επιστάτη του οίκου του Ιωσήφ για το ασήμι που είχε επιστραφεί στους σάκους τους· και τους είπε: «Θα είστε καλά, μη φοβάστε». Και έφερε κοντά τους τον αδελφό τους Συμεών.
5 Και ο Συμεών είπε στους αδελφούς του: Ο κύριος των Αιγυπτίων έδειξε μεγάλη ευγένεια σε μένα· δεν με κράτησε δέσμιο, όπως είδατε με τα μάτια σας· επειδή, όταν βγήκατε από την πόλη, με άφησε ελεύθερο και μου φέρθηκε ευγένεια στο σπίτι του.
6 Και ο Ιούδας έπιασε τον Βενιαμίν από το χέρι, και ήρθαν μπροστά στον Ιωσήφ, και τον προσκύνησαν μέχρι εδάφους.
7 Και οι άνδρες έδωσαν τα δώρα στον Ιωσήφ, και όλοι κάθισαν μπροστά του· και ο Ιωσήφ τους είπε: Είστε καλά εσείς; Είστε καλά τα παιδιά σας; Είστε καλά ο ηλικιωμένος πατέρας σας; Και είπαν: Είναι καλά. Και ο Ιούδας πήρε το αρχείο που είχε στείλει ο Ιακώβ και το έδωσε στο χέρι του Ιωσήφ.
8 Και ο Ιωσήφ διάβασε την επιστολή και ήξερε τα γράμματα του πατέρα του· και ήθελε να κλάψει, και μπήκε

σε ένα εσωτερικό δωμάτιο, και έκλαψε με λυγμούς, και βγήκε έξω.
9 Και σήκωσε τα μάτια του και είδε τον αδελφό του τον Βενιαμίν, και είπε: Αυτός είναι ο αδελφός σας για τον οποίο μου μιλήσατε; Και ο Βενιαμίν πλησίασε τον Ιωσήφ, και ο Ιωσήφ έβαλε το χέρι του πάνω στο κεφάλι του και του είπε: Ο Θεός ας σε ελεήσει, γιε μου.
10 Και καθώς ο Ιωσήφ είδε τον αδελφό του, τον γιο της μητέρας του, ήθελε πάλι να κλάψει· και μπήκε στο δωμάτιο, και έκλαψε εκεί· και έπλυνε το πρόσωπό του, και βγήκε έξω και σταμάτησε να κλαίει, και είπε: Ετοιμάστε φαγητό.
11 Και ο Ιωσήφ είχε ένα ποτήρι από το οποίο έπινε, και ήταν από ασήμι, διακοσμημένο με πέτρες όνυχα και βδέλλιο. Και ο Ιωσήφ χτύπησε το ποτήρι μπροστά στα μάτια των αδελφών του, ενώ κάθονταν να φάνε μαζί του.
12 Και ο Ιωσήφ είπε στους άνδρες: Από αυτό το ποτήριο γνωρίζω ότι ο Ρουβήν ο πρωτότοκος, και ο Συμεών και ο Λευί και ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών είναι παιδιά από μία μητέρα· καθίστε να φάτε σύμφωνα με τις γεννήσεις σας.
13 Και τους άλλους τους έβαλε κατά την καταγωγή τους, και είπε: «Ξέρω ότι αυτός ο νεότερος αδελφός σας δεν έχει αδελφό, και εγώ, όπως κι αυτός, δεν έχω αδελφό· γι' αυτό ας καθίσει μαζί μου να φάει».
14 Και ο Βενιαμίν ανέβηκε μπροστά στον Ιωσήφ και κάθισε στον θρόνο· και οι άνδρες είδαν τα έργα του Ιωσήφ, και έμειναν έκπληκτοι με αυτά· και οι άνδρες έφαγαν και ήπιαν εκείνη την ώρα με τον Ιωσήφ· και τότε τους έδωσε δώρα· και ο Ιωσήφ έδωσε ένα δώρο στον Βενιαμίν· και ο Μανασσής και ο Εφραϊμ είδαν τα έργα του πατέρα τους, και έδωσαν κι αυτοί δώρα σε αυτόν· και ο Οσνάθ του έδωσε ένα δώρο· και ήταν πέντε δώρα στο χέρι του Βενιαμίν.
15 Και ο Ιωσήφ τούς έφερε έξω κρασί να πιουν, αλλά δεν ήθελαν να πιουν, και είπαν: Από την ημέρα που χάθηκε ο Ιωσήφ, δεν έχουμε πιει κρασί ούτε έχουμε φάει κανένα εκλεκτό φαγητό.
16 Και ο Ιωσήφ ορκίστηκε σε αυτούς, και τους πίεσε πολύ, και ήπιαν άφθονα μαζί του εκείνη την ημέρα. Και ο Ιωσήφ στράφηκε αργότερα στον αδελφό του Βενιαμίν για να μιλήσει μαζί του. Και ο Βενιαμίν καθόταν ακόμα στον θρόνο μπροστά στον Ιωσήφ.
17 Και ο Ιωσήφ του είπε: «Έχεις γέννησει παιδιά;» Και είπε: «Ο δούλος σου έχει δέκα γιους· και αυτά είναι τα ονόματά τους: Βελά, Βεχέρ, Ασβάλ, Γηρά, Νεεμάν, Αχί, Ρως, Μουπίμ, Χουπίμ, και Ορδ· και ονόμασα αυτά τα ονόματα από τον αδελφό μου, τον οποίο δεν είδα.
18 Και τους διέταξε να φέρουν μπροστά του τον χάρτη των αστεριών, με τον οποίο ο Ιωσήφ γνώριζε όλους τους καιρούς, και ο Ιωσήφ είπε στον Βενιαμίν: Άκουσα ότι οι Εβραίοι είναι εξοικειωμένοι με κάθε σοφία· εσύ ξέρεις τίποτα γι' αυτό;
19 Και ο Βενιαμίν είπε: «Και ο δούλος σου γνωρίζει όλη τη σοφία που με δίδαξε ο πατέρας μου». Και ο Ιωσήφ είπε στον Βενιαμίν: «Κοίτα τώρα αυτό το όργανο και κατάλαβε πού είναι ο αδελφός σου ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο, για τον οποίο είπες ότι κατέβηκε στην Αίγυπτο».
20 Και ο Βενιαμίν είδε εκείνο το όργανο με τον χάρτη των αστεριών του ουρανού, και ήταν σοφός και κοίταξε μέσα σε αυτόν για να μάθει πού ήταν ο αδελφός του, και ο Βενιαμίν χώρισε ολόκληρη τη γη της Αιγύπτου σε τέσσερα τμήματα, και διαπίστωσε ότι αυτός που καθόταν στο θρόνο μπροστά του ήταν ο αδελφός του Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν θαύμασε πολύ, και όταν ο Ιωσήφ είδε ότι ο αδελφός του Βενιαμίν ήταν τόσο έκπληκτος, είπε στον Βενιαμίν: Τι είδες; Και γιατί είσαι έκπληκτος;
21 Και ο Βενιαμίν είπε στον Ιωσήφ: Από αυτό βλέπω ότι ο Ιωσήφ ο αδελφός μου κάθεται εδώ μαζί μου στον θρόνο· και ο Ιωσήφ του είπε: Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδελφός σου· μην αποκαλύψεις αυτό το πράγμα στους αδελφούς σου· ιδού, θα σε στείλω μαζί τους όταν φύγουν, και θα διατάξω να τους φέρουν πίσω στην πόλη, και θα σε πάρω μακριά τους.
22 Και αν τολμήσουν να θέσουν τη ζωή τους και πολεμήσουν για σένα, τότε θα ξέρω ότι έχουν μετανοήσει για ό,τι μου έκαναν, και θα φανώ γνωστός σε αυτούς, και αν σε εγκαταλείψουν όταν σε πάρω, τότε θα μείνεις μαζί μου, και θα μαλώσω μαζί τους, και θα φύγουν, και δεν θα τους γίνω γνωστός.
23 Εκείνο τον καιρό, ο Ιωσήφ πρόσταξε τον υπηρέτη του να γεμίσει τα σακιά τους με τρόφιμα, και να βάλει τα χρήματα του καθενός στο σακί του, και να βάλει το ποτήρι στο σακί του Βενιαμίν, και να τους δώσει τρόφιμα για το δρόμο, και έκαναν έτσι σε αυτούς.
24 Και την επόμενη ημέρα οι άνδρες σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, και φόρτωσαν τα γαϊδούρια τους με το σιτάρι τους, και βγήκαν έξω με τον Βενιαμίν, και πήγαν στη γη Χαναάν με τον Βενιαμίν τον αδελφό τους.
25 Δεν είχαν απομακρυνθεί πολύ από την Αίγυπτο, όταν ο Ιωσήφ πρόσταξε τον επιστάτη του σπιτιού του, λέγοντας: Σήκω, καταδίωξε αυτούς τους ανθρώπους πριν απομακρυνθούν πολύ από την Αίγυπτο, και πες τους: Γιατί κλέψατε το ποτήρι του κυρίου μου;
26 Και σηκώθηκε ο υπηρέτης του Ιωσήφ, και τους πλησίασε, και τους είπε όλα τα λόγια του Ιωσήφ· και όταν άκουσαν αυτό το πράγμα, θύμωσαν υπερβολικά, και είπαν: Όποιος βρεθεί το ποτήρι του κυρίου σου, θα πεθάνει, κι εμείς θα γίνουμε δούλοι.
27 Και έσπευσαν, και κατέβασαν ο καθένας το σακί του από το γαϊδούρι του· και έψαξαν στις σακούλες τους, και το ποτήρι βρέθηκε στο σακί του Βενιαμίν· και όλοι έσχισαν τα ιμάτιά τους, και επέστρεψαν στην πόλη· και χτύπησαν τον Βενιαμίν στο δρόμο, χτυπώντας τον συνεχώς μέχρι που μπήκε στην πόλη· και στάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ.
28 Και οργίστηκε ο Ιούδας, και είπε: Αυτός ο άνθρωπος με έφερε πίσω μόνο για να καταστρέψει την Αίγυπτο σήμερα.
29 Και οι άνδρες ήρθαν στο σπίτι του Ιωσήφ, και βρήκαν τον Ιωσήφ να κάθεται στον θρόνο του, και όλους τους δυνατούς άνδρες να στέκονται δεξιά και αριστερά του.
30 Και ο Ιωσήφ είπε προς αυτούς: Τι είναι αυτό που κάνατε, ώστε πήρατε το ασημένιο ποτήριό μου και αναχώρησατε; Αλλά ξέρω ότι πήρατε το ποτήριό μου για να γνωρίσετε με αυτό σε ποιο μέρος της γης ήταν ο αδελφός σας.
31 Και ο Ιούδας είπε: Τι θα πούμε στον κύριό μας; Τι θα μιλήσουμε; Και πώς θα δικαιωθούμε; Ο Θεός σήμερα βρήκε την ανομία όλων των δούλων σου· γι' αυτό έκανε αυτό σε εμάς σήμερα.
32 Και σηκώθηκε ο Ιωσήφ και έπιασε τον Βενιαμίν και τον πήρε βίαια από τους αδελφούς του. Και μπήκε στο σπίτι

και κλείδωσε την πόρτα μπροστά τους. Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τον επιστάτη του σπιτιού του να τους πει: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Πηγαίνετε με ειρήνη στον πατέρα σας· ιδού, πήρα τον άνθρωπο στο χέρι του οποίου βρέθηκε το ποτήρι μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54

1 Και όταν ο Ιούδας είδε τις πράξεις του Ιωσήφ προς αυτούς, ο Ιούδας τον πλησίασε και έσπασε την πόρτα, και ήρθε μαζί με τους αδελφούς του μπροστά στον Ιωσήφ.
2 Και ο Ιούδας είπε στον Ιωσήφ: Ας μην φαίνεται δυσάρεστο στα μάτια του κυρίου μου· μπορεί, παρακαλώ, ο δούλος σου να μιλήσει έναν λόγο μπροστά σου; Και ο Ιωσήφ του είπε: Μίλα.
3 Και ο Ιούδας μίλησε μπροστά στον Ιωσήφ, και οι αδελφοί του στέκονταν εκεί μπροστά τους· και ο Ιούδας είπε στον Ιωσήφ: Όταν ήρθαμε στον κύριό μας για να αγοράσουμε τρόφιμα, μας θεώρησες ως κατασκόπους της γης· και φέραμε τον Βενιαμίν μπροστά σου· και μας κοροϊδεύεις μέχρι σήμερα.
4 Τώρα, λοιπόν, ας ακούσει ο βασιλιάς τα λόγια μου, και ας σου στείλει, παρακαλώ, τον αδελφό μας, για να έρθει μαζί μας στον πατέρα μας, για να μην χαθεί η ψυχή σου σήμερα μαζί με όλες τις ψυχές των κατοίκων της Αιγύπτου.
5 Δεν ξέρεις τι έκαναν δύο από τους αδελφούς μου, ο Συμεών και ο Λευί, στην πόλη Συχέμ, και σε επτά πόλεις των Αμορραίων, εξαιτίας της αδελφής μας Δείνας, και τι θα έκαναν για χάρη του αδελφού τους Βενιαμίν;
6 Και εγώ με τη δύναμή μου, που είμαι μεγαλύτερος και ισχυρότερος και από τους δύο, έρχομαι σήμερα εναντίον σου και της γης σου, αν δεν θέλεις να στείλεις τον αδελφό μας.
7 Δεν άκουσες τι έκανε ο Θεός μας, που μας εξέλεξε, στον Φαραώ εξαιτίας της Σάρρας, της μητέρας μας, την οποία πήρε από τον πατέρα μας, ώστε να τον πλήξει και το σπιτικό του με βαριές πληγές, ώστε μέχρι σήμερα οι Αιγύπτιοι διηγούνται αυτό το θαύμα μεταξύ τους; Έτσι θα κάνει σε σένα ο Θεός μας εξαιτίας του Βενιαμίν, τον οποίο σήμερα πήρες από τον πατέρα του, και εξαιτίας των κακών που σήμερα συσσωρεύεις εναντίον μας στη γη σου· επειδή, ο Θεός μας θα θυμηθεί τη διαθήκη του με τον πατέρα μας Αβραάμ, και θα φέρει κακό πάνω σου, επειδή λύπησες την ψυχή του πατέρα μας σήμερα.
8 Τώρα, λοιπόν, άκουσε τα λόγια μου, που σου είπα σήμερα, και απόστειλε τον αδελφό μας να φύγει, για να μην πεθάνεις εσύ και ο λαός της γης σου από μάχαιρα· επειδή, δεν μπορείτε όλοι να με υπερισχύσετε.
9 Και ο Ιωσήφ απάντησε στον Ιούδα, λέγοντας: Γιατί άνοιξες διάπλατα το στόμα σου, και γιατί καυχιέσαι για εμάς, λέγοντας: Η δύναμη είναι μαζί σου; Ζει ο Φαραώ, αν προστάξω όλους τους γενναίους άνδρες μου να πολεμήσουν μαζί σας, σίγουρα εσύ και αυτοί οι αδελφοί σου θα βυθιστείτε στον λάσπη.
10 Και ο Ιούδας είπε στον Ιωσήφ: «Σε σένα και στον λαό σου πρέπει να με φοβάστε· ζει Κύριος, αν βγάλω μια φορά τη μάχαιρά μου, δεν θα τη βάλω ξανά στη θήκη, μέχρις ότου σήμερα θανατώσω ολόκληρη την Αίγυπτο· και θα ξεκινήσω από σένα και θα τελειώσω από τον Φαραώ, τον κύριό σου».
11 Και ο Ιωσήφ απάντησε και του είπε: «Βέβαια, η δύναμη δεν είναι μόνο δική σου. Εγώ είμαι δυνατότερος και δυνατότερος από εσένα. Αν βέβαια τραβήξεις το σπαθί σου, θα το βάλω στον τράχηλό σου και στον τράχηλο όλων των αδελφών σου».
12 Και ο Ιούδας του είπε: «Αν σήμερα ανοίξω το στόμα μου εναντίον σου, θα σε καταπιώ, ώστε να εξολοθρευθείς από τη γη και να αφανιστείς σήμερα από τη βασιλεία σου». Και ο Ιωσήφ είπε: «Αν ανοίξεις το στόμα σου, έχω δύναμη και ισχύ να κλείσω το στόμα σου με πέτρα, μέχρι να μην μπορείς να αρθρώσεις λέξη· δες πόσες πέτρες είναι μπροστά μας, θα πάρω μια πέτρα και θα την βάλω στο στόμα σου και θα σου σπάσω τα σαγόνια».
13 Και ο Ιούδας είπε: Ο Θεός μάρτυρας ανάμεσά μας, ότι δεν επιθυμήσαμε μέχρι τώρα να πολεμήσουμε μαζί σου· μόνο δώσε μας τον αδελφό μας, και θα φύγουμε από εσένα· και ο Ιωσήφ απάντησε και είπε: Ζει ο Φαραώ, αν όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν συνέρχονταν μαζί σας, δεν θα τον έπαιρνες από το χέρι μου.
14 Τώρα, λοιπόν, πήγαινε στον πατέρα σου, και ο αδελφός σου θα είναι σε μένα δούλος, επειδή λήστεψε το σπίτι του βασιλιά. Και ο Ιούδας είπε: Τι σε νοιάζει εσένα ή το χάρισμα του βασιλιά; Ο βασιλιάς στέλνει από το σπίτι του σε όλη τη γη ασήμι και χρυσάφι, είτε σε δώρα είτε σε έξοδα, κι εσύ μιλάς ακόμα για το ποτήρι σου, που έβαλες στο σακί του αδελφού μας, και λες ότι το έκλεψε από εσένα;
15 Ο Θεός φυλάξοι να κάνει αυτό το πράγμα ο αδελφός μας Βενιαμίν ή κάποιος από το σπέρμα του Αβραάμ για να κλέψει από εσένα ή από οποιονδήποτε άλλον, είτε βασιλιά, είτε άρχοντα, είτε οποιονδήποτε άνθρωπο.
16 Τώρα, λοιπόν, σταμάτα αυτή την κατηγορία, για να μην ακούσει ολόκληρη η γη τα λόγια σου, λέγοντας: Για λίγο ασήμι ο βασιλιάς της Αιγύπτου διαπληκτίστηκε με τους ανθρώπους, και τους κατηγόρησε, και πήρε τον αδελφό τους για δούλο.
17 Και ο Ιωσήφ αποκρίθηκε και είπε: Πάρε αυτό το ποτήρι και πήγαινε από μένα και άφησε τον αδελφό σου για δούλο, γιατί είναι κρίση του κλέφτη να είναι δούλος.
18 Και ο Ιούδας είπε: Γιατί δεν ντρέπεσαι για τα λόγια σου, να εγκαταλείψεις τον αδελφό μας και να πάρεις το ποτήρι σου; Ακόμα και αν μας δώσεις το ποτήρι σου, ή και χίλια φορές περισσότερο, δεν θα εγκαταλείψουμε τον αδελφό μας για το ασήμι που βρέθηκε στο χέρι κανενός, ώστε να μην πεθάνουμε εξαιτίας του.
19 Και ο Ιωσήφ απάντησε: «Γιατί εγκατέλειψες τον αδελφό σου και τον πούλησες για είκοσι αργύρια μέχρι σήμερα; Και γιατί δεν κάνεις το ίδιο και σε τούτον τον αδελφό σου;»
20 Και ο Ιούδας είπε: Μάρτυρας ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα ότι δεν επιθυμούμε τις μάχες σου· τώρα, λοιπόν, δώσε μας τον αδελφό μας, και θα φύγουμε από εσένα χωρίς να μαλώσουμε.
21 Και ο Ιωσήφ απάντησε και είπε: «Εάν όλοι οι βασιλιάδες της γης συγκεντρωθούν, δεν θα μπορέσουν να πάρουν τον αδελφό σου από το χέρι μου· και ο Ιούδας είπε: «Τι θα πούμε στον πατέρα μας, όταν δει ότι ο αδελφός μας δεν έρχεται μαζί μας, και θα πενθήσει γι' αυτόν;»
22 Και ο Ιωσήφ απάντησε και είπε: «Αυτό θα πεις στον πατέρα σου, λέγοντας: Το σχοινί έπεσε πίσω από τον κουβά».

23 Και ο Ιούδας είπε: «Σίγουρα είσαι βασιλιάς, και γιατί λες αυτά τα πράγματα, δίνοντας ψευδή κρίση; Ουαί στον βασιλιά που είναι όμοιός σου».
24 Και ο Ιωσήφ αποκρίθηκε και είπε: Δεν υπάρχει ψευδής κρίση στον λόγο που μίλησα για τον αδελφό σας Ιωσήφ· επειδή, όλοι εσείς τον πουλήσατε στους Μαδιανίτες για είκοσι αργύρια· και όλοι εσείς αρνηθήκατε στον πατέρα σας και του είπατε: Ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· ο Ιωσήφ κατασπάραξε.
25 Και ο Ιούδας είπε: Δες, η φωτιά του Σημ καίει στην καρδιά μου· τώρα θα κάψω όλη τη γη σας με φωτιά· και ο Ιωσήφ απάντησε και είπε: Σίγουρα η Θάμαρ, η νύφη σου, που σκότωσε τους γιους σου, έσβησε τη φωτιά της Συχέμ.
26 Και ο Ιούδας είπε: Αν ξεριζώσω μια τρίχα από τη σάρκα μου, θα γεμίσω ολόκληρη την Αίγυπτο από το αίμα της.
27 Και ο Ιωσήφ αποκρίθηκε και είπε: «Τέτοια είναι η συνήθειά σας να κάνετε όπως κάνατε στον αδελφό σας, τον οποίο πουλήσατε, και βυθίσατε το χιτώνα του στο αίμα και το φέρατε στον πατέρα σας, για να πει ότι ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε, και ιδού το αίμα του».
28 Και όταν ο Ιούδας άκουσε αυτό το πράγμα, θύμωσε υπερβολικά και άναψε ο θυμός του μέσα του· και υπήρχε μπροστά του σε εκείνο τον τόπο μια πέτρα, που ζύγιζε περίπου τετρακόσιους σίκλους· και άναψε ο θυμός του Ιούδα, και πήρε την πέτρα στο ένα χέρι και την έριξε στον ουρανό, και την έπιασε με το αριστερό του χέρι.
29 Και ύστερα το έβαλε κάτω από τα πόδια του, και κάθισε πάνω του με όλη του τη δύναμη, και η πέτρα έγινε σκόνη από τη δύναμη του Ιούδα.
30 Και είδε ο Ιωσήφ την πράξη του Ιούδα και φοβήθηκε πολύ· αλλά πρόσταξε τον Μανασσά, τον γιο του, και έκανε κι αυτός με μια άλλη πέτρα παρόμοια με την πράξη του Ιούδα· και ο Ιούδας είπε στους αδελφούς του: «Μη πει κανείς από εσάς ότι αυτός ο άνθρωπος είναι Αιγύπτιος· αλλά, κάνοντας αυτό, είναι από την οικογένεια του πατέρα μας».
31 Και ο Ιωσήφ είπε: Δεν δίνεται μόνο σε εσάς η δύναμη, επειδή είμαστε και δυνατοί άνδρες· και γιατί καυχιέστε για όλους μας; Και ο Ιούδας είπε στον Ιωσήφ: Στείλε σε σένα, παρακαλώ, τον αδελφό μας και μην καταστρέψεις τη χώρα σου σήμερα.
32 Και ο Ιωσήφ αποκρίθηκε και τους είπε: Πηγαίνετε και πείτε στον πατέρα σας ότι ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε, καθώς είπατε για τον αδελφό σας τον Ιωσήφ.
33 Και ο Ιούδας είπε στον αδελφό του τον Νεφθαλί, και του είπε: Σπεύσε, πήγαινε τώρα και αριθμήσε όλους τους δρόμους της Αιγύπτου, και έλα να μου πεις· και ο Συμεών του είπε: Ας μην σε στενοχωρεί αυτό το πράγμα· τώρα, εγώ θα πάω στο όρος και θα σηκώσω μια μεγάλη πέτρα από το όρος, και θα την ισοπεδώσω πάνω σε όλους τους ανθρώπους στην Αίγυπτο, και θα σκοτώσω όλους όσους βρίσκονται μέσα σε αυτό.
34 Και ο Ιωσήφ άκουσε όλα αυτά τα λόγια που μίλησαν οι αδελφοί του μπροστά του· και δεν ήξεραν ότι ο Ιωσήφ τα καταλάβαινε, γιατί νόμιζαν ότι δεν ήξερε να μιλάει Εβραϊκά.
35 Και ο Ιωσήφ φοβήθηκε πολύ από τα λόγια των αδελφών του, μήπως καταστρέψουν την Αίγυπτο· και πρόσταξε τον γιο του τον Μανασσή, λέγοντας: Πήγαινε τώρα, σπεύσε και συγκέντρωσε κοντά μου όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου, και όλους τους γενναίους άνδρες μαζί, και ας έρθουν σε μένα τώρα με άλογα και πεζούς, και με κάθε είδους μουσικά όργανα. Και ο Μανασσής πήγε και έκανε έτσι.
36 Και ο Νεφθαλί πήγε καθώς τον είχε προστάξει ο Ιούδας· επειδή, ο Νεφθαλί ήταν ελαφρύς σαν ένα από τα γρήγορα ελάφια, και περπατούσε πάνω στα στάχυα του σιταριού, και αυτά δεν τον συνέτριβαν.
37 Και πήγε και αρίθμησε όλες τις οδούς της Αιγύπτου, και τις βρήκε δώδεκα· και ήρθε βιαστικά και ανήγγειλε στον Ιούδα· και ο Ιούδας είπε στους αδελφούς του: Σπεύσατε και βάλτε κάθε έναν το σπαθί του στην οσφύ του, και θα περάσουμε πάνω από την Αίγυπτο, και θα τους πατάξουμε όλους, και δεν θα μείνει κανένα υπόλοιπο.
38 Και ο Ιούδας είπε: Δέστε, εγώ θα καταστρέψω τρεις από τους δρόμους με τη δύναμή μου, και εσείς θα καταστρέψετε κάθε ένας έναν δρόμο· και ενώ ο Ιούδας μιλούσε αυτό το πράγμα, να, οι κάτοικοι της Αιγύπτου και όλοι οι δυνατοί άνδρες ήρθαν προς αυτούς με κάθε είδους μουσικά όργανα και με δυνατές κραυγές.
39 Και ο αριθμός τους ήταν πεντακόσιοι ιππείς και δέκα χιλιάδες πεζοί, και τετρακόσιοι άνδρες που μπορούσαν να πολεμήσουν χωρίς σπαθί ή δόρυ, μόνο με τα χέρια και τη δύναμή τους.
40 Και ήρθαν όλοι οι δυνατοί άνδρες με μεγάλη θύελλα και κραυγές, και όλοι περικύκλωσαν τους γιους του Ιακώβ και τους τρόμαξαν, και η γη σείστηκε από τον ήχο των κραυγών τους.
41 Και όταν οι γιοι του Ιακώβ είδαν αυτά τα στρατεύματα, φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους. Και ο Ιωσήφ το έκανε αυτό για να τρομοκρατήσει τους γιους του Ιακώβ και να ηρεμήσουν.
42 Και βλέποντας ο Ιούδας μερικούς από τους αδελφούς του τρομοκρατημένους, τους είπε: Γιατί φοβάστε, ενώ η χάρη του Θεού είναι μαζί μας; Και όταν ο Ιούδας είδε ολόκληρο τον λαό της Αιγύπτου να τους περικυκλώνει με εντολή του Ιωσήφ για να τους τρομοκρατήσει, μόνο ο Ιωσήφ τους διέταξε, λέγοντας: Μην αγγίξετε κανέναν από αυτούς.
43 Τότε ο Ιούδας έσπευσε και τράβηξε το σπαθί του, και έβγαλε μια δυνατή και πικρή κραυγή, και χτύπησε με το σπαθί του, και πήδηξε στο έδαφος, και συνέχισε να φωνάζει ενάντια σε όλο τον λαό.
44 Και όταν έκανε αυτό το πράγμα, ο Κύριος έκανε τον τρόμο του Ιούδα και των αδελφών του να πέσει πάνω στους γενναίους άνδρες και σε όλο τον λαό που τους περιέβαλλε.
45 Και όλοι έφευγαν από τον ήχο της κραυγής, και τρομοκρατήθηκαν και έπεσαν ο ένας πάνω στον άλλον, και πολλοί από αυτούς πέθαναν καθώς έπεφταν, και όλοι έφευγαν από μπροστά από τον Ιούδα και τους αδελφούς του και από μπροστά από τον Ιωσήφ.
46 Και ενώ αυτοί έφευγαν, ο Ιούδας και οι αδελφοί του τους καταδίωξαν μέχρι το σπίτι του Φαραώ, και όλοι διέφυγαν. Και ο Ιούδας κάθισε ξανά μπροστά στον Ιωσήφ και βρυχήθηκε εναντίον του σαν λιοντάρι, και έβγαλε μια μεγάλη και τρομερή κραυγή εναντίον του.
47 Και η κραυγή ακούστηκε από μακριά, και όλοι οι κάτοικοι της Σοκχώθ την άκουσαν, και ολόκληρη η Αίγυπτος σείστηκε από τον ήχο της κραυγής, και τα τείχη της Αιγύπτου και της γης Γεσέν κατέρρευσαν από τον

σεισμό της γης, και ο Φαραώ έπεσε από τον θρόνο του στη γη, και όλες οι έγκυες γυναίκες της Αιγύπτου και της Γεσέν απέβαλαν όταν άκουσαν τον ήχο της σεισμού, επειδή φοβήθηκαν πολύ.
48 Και ο Φαραώ έστειλε μήνυμα, λέγοντας: Τι είναι αυτό το πράγμα που συνέβη σήμερα στη γη της Αιγύπτου; Και ήρθαν και του ανήγγειλαν όλα τα πράγματα από την αρχή μέχρι το τέλος. Και ο Φαραώ ταράχτηκε και θαύμασε και φοβήθηκε πολύ.
49 Και ο φόβος του μεγάλωσε όταν άκουσε όλα αυτά, και έστειλε στον Ιωσήφ, λέγοντας: «Έφερες σε μένα τους Εβραίους για να καταστρέψω ολόκληρη την Αίγυπτο· τι θα κάνεις με τον κλέφτη εκείνον τον δούλο; Άφησέ τον να φύγει και ας πάει μαζί με τους αδελφούς του· και ας μην χαθούμε από την κακία τους, εμείς, εσύ και ολόκληρη η Αίγυπτος».
50 Και αν δεν θέλεις να κάνεις αυτό το πράγμα, απέρριψε από πάνω σου όλα τα πολύτιμα πράγματά μου, και πήγαινε μαζί τους στη γη τους, αν σε ευχαριστεί· επειδή, σήμερα θα καταστρέψουν ολόκληρη τη χώρα μου και θα θανατώσουν όλο τον λαό μου· ακόμη και όλες οι γυναίκες της Αιγύπτου απέβαλαν από τις κραυγές τους· δες τι έκαναν απλώς με τις κραυγές και τα λόγια τους· επιπλέον, αν πολεμήσουν με σπαθί, θα καταστρέψουν τη γη· τώρα, λοιπόν, διάλεξε αυτό που επιθυμείς, είτε εμένα είτε τους Εβραίους, είτε την Αίγυπτο είτε τη γη των Εβραίων.
51 Και ήρθαν και ανήγγειλαν στον Ιωσήφ όλα τα λόγια του Φαραώ, όσα είχε πει γι' αυτόν· και ο Ιωσήφ φοβήθηκε πολύ από τα λόγια του Φαραώ, και ο Ιούδας, και οι αδελφοί του στέκονταν ακόμα μπροστά στον Ιωσήφ αγανακτισμένοι και εξοργισμένοι· και όλοι οι γιοι του Ιακώβ βρυχήθηκαν στον Ιωσήφ, σαν τη βρυχηθμό της θάλασσας και των κυμάτων της.
52 Και ο Ιωσήφ φοβόταν πολύ τους αδελφούς του και εξαιτίας του Φαραώ· και ο Ιωσήφ ζητούσε πρόφαση να φανερωθεί στους αδελφούς του, για να μην καταστρέψουν ολόκληρη την Αίγυπτο.
53 Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τον Μανασσή τον γιο του· και ο Μανασσής πήγε και πλησίασε τον Ιούδα, και έβαλε το χέρι του στον ώμο του· και κόπασε ο θυμός του Ιούδα.
54 Και ο Ιούδας είπε στους αδελφούς του: Κανείς από εσάς ας μην πει ότι αυτή είναι πράξη ενός Αιγύπτιου νέου, επειδή αυτή είναι η δουλειά του οίκου του πατέρα μου.
55 Και βλέποντας ο Ιωσήφ και γνωρίζοντας ότι η οργή του Ιούδα είχε καταλαγιάσει, πλησίασε για να μιλήσει στον Ιούδα με γλώσσα πραότητας.
56 Και ο Ιωσήφ είπε στον Ιούδα: Βεβαίως, εσύ λες αλήθεια, και σήμερα επαλήθευσες τους ισχυρισμούς σου για τη δύναμή σου· και ο Θεός σου, που σε ευαρεστεί, είθε να σε ευημερήσει· αλλά, πες μου αληθινά, γιατί ανάμεσα σε όλους τους αδελφούς σου μαλώνεις μαζί μου για το παιδί, αφού κανένας τους δεν μου είπε ούτε έναν λόγο γι' αυτό.
57 Και ο Ιούδας απάντησε στον Ιωσήφ, λέγοντας: Πρέπει να ξέρεις ότι εγώ ήμουν εγγύηση για το παιδί στον πατέρα του, λέγοντας: Αν δεν τον έφερνα προς αυτόν, θα είμαι ο ένοχος του για πάντα.
58 Γι' αυτό, σε προσέγγισα ανάμεσα από όλους τους αδελφούς μου, επειδή είδα ότι δεν ήθελες να τον αφήσεις να φύγει από εσένα· τώρα, λοιπόν, ας βρω χάρη ενώπιόν σου να τον στείλεις να έρθει μαζί μας, και ιδού, εγώ θα παραμείνω ως αντικαταστάτης του, για να σε υπηρετήσω σε ό,τι επιθυμείς, γιατί όπου κι αν με στείλεις, θα πάω να σε υπηρετήσω με μεγάλη δύναμη.
59 Στείλε με τώρα σε έναν ισχυρό βασιλιά που έχει επαναστατήσει εναντίον σου, και θα μάθεις τι θα κάνω σε αυτόν και στη γη του· ακόμα κι αν έχει ιππικό και πεζικό ή έναν εξαιρετικά ισχυρό λαό, θα τους σκοτώσω όλους και θα φέρω το κεφάλι του βασιλιά μπροστά σου.
60 Δεν ξέρεις ή δεν έχεις ακούσει ότι ο πατέρας μας Αβραάμ, μαζί με τον δούλο του Ελιέζερ, πάταξαν όλους τους βασιλιάδες του Ελάμ με τα στρατεύματά τους σε μια νύχτα, δεν άφησαν κανέναν υπόλοιπο; Και από εκείνη την ημέρα η δύναμη του πατέρα μας δόθηκε σε εμάς για κληρονομιά, σε εμάς και στο σπέρμα μας για πάντα.
61 Και ο Ιωσήφ απάντησε και είπε: «Λες αλήθεια, και ψεύδος δεν είναι στο στόμα σου· επειδή, μας ειπώθηκε ότι οι Εβραίοι έχουν δύναμη και ότι Κύριος ο Θεός τους ευαρεστείται πολύ σε αυτούς· και ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά τους;»
62 Ὅμως, ὑπό τοῦτο ὅρον, θὰ ἀποστείλω τὸν ἀδελφόν σου, ἐὰν φέρῃς πρὸς μοι τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπας ὅτι ἔφυγε ἀπὸ ὑμῶν εἰς Ἀίγυπτον· καὶ ὅταν φέρῃς πρὸς μοι τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, αὐτὸν θὰ πάρῃ ἀντὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἦν ἐγγύησις αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα σου· καὶ ὅταν ἔλθει πρὸς ἐμὲ, τότε θὰ ἀποστείλω μετὰ σοῦ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ όπο�
63 Και εξήφθη η οργή του Ιούδα εναντίον του Ιωσήφ, όταν είπε αυτό το πράγμα, και τα μάτια του έσταξαν αίμα από θυμό, και είπε στους αδελφούς του: Πώς αυτός ο άνθρωπος σήμερα ζητά την καταστροφή του εαυτού του και ολόκληρης της Αιγύπτου;
64 Και ο Συμεών απεκρίθη προς τον Ιωσήφ, λέγων· Δεν σου είπαμεν εξαρχής ότι δεν γνωρίζομεν τον τόπον εις τον οποίον επήγε, και αν ήτο νεκρός ή ζών· και διατί λαλεί ο κύριός μου ταύτα;
65 Και ο Ιωσήφ, παρατηρώντας το πρόσωπο του Ιούδα, διέκρινε ότι ο θυμός του άρχισε να ανάβει όταν του είπε: Φέρε μου τον άλλο σου αδελφό αντί για αυτόν.
66 Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Σίγουρα είπατε ότι ο αδελφός σας ήταν ή νεκρός ή χαμένος· τώρα, αν τον καλέσω σήμερα και έρθει ενώπιόν σας, θα μου τον δώσετε αντί για τον αδελφό του;
67 Και άρχισε ο Ιωσήφ να μιλάει και να φωνάζει: Ιωσήφ, Ιωσήφ, έλα σήμερα ενώπιόν μου, και φανήσου στους αδελφούς σου και κάθισε μπροστά τους.
68 Και καθώς ο Ιωσήφ είπε αυτό μπροστά τους, κοίταξαν ο καθένας με διαφορετικό τρόπο για να δουν από πού θα ερχόταν ο Ιωσήφ μπροστά τους.
69 Και ο Ιωσήφ παρατήρησε όλες τις πράξεις τους και τους είπε: Γιατί κοιτάτε εδώ κι εκεί; Εγώ είμαι ο Ιωσήφ, τον οποίο πουλήσατε στην Αίγυπτο· τώρα λοιπόν, ας μην λυπάστε που με πουλήσατε· επειδή, ως στήριγμα στην πείνα με έστειλε ο Θεός πριν από εσάς.
70 Και οι αδελφοί του τρόμαξαν γι' αυτόν όταν άκουσαν τα λόγια του Ιωσήφ, και ο Ιούδας τρόμαξε υπερβολικά γι' αυτόν.
71 Και όταν ο Βενιαμίν άκουσε τα λόγια του Ιωσήφ, ήταν μπροστά τους στο εσωτερικό του σπιτιού. Και ο Βενιαμίν έτρεξε στον Ιωσήφ, τον αδελφό του, και τον αγκάλιασε, και έπεσε στον τράχηλό του, και έκλαψαν.

72 Και καθώς οι αδελφοί του Ιωσήφ είδαν ότι ο Βενιαμίν είχε πέσει πάνω στον τράχηλο του αδελφού του και έκλαψε μαζί του, έπεσαν κι αυτοί πάνω στον Ιωσήφ και τον αγκάλιασαν, και έκλαψαν με μεγάλο κλάμα μαζί με τον Ιωσήφ.
73 Και ακούστηκε φωνή στο σπίτι του Ιωσήφ ότι ήταν αδελφοί του Ιωσήφ· και άρεσε στον Φαραώ υπερβολικά, επειδή φοβόταν αυτούς μήπως καταστρέψουν την Αίγυπτο.
74 Και απέστειλε ο Φαραώ τους δούλους του στον Ιωσήφ για να τον συγχαρούν για τους αδελφούς του που είχαν έρθει σε αυτόν· και ήρθαν όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων και των στρατευμάτων που ήταν στην Αίγυπτο για να χαρούν μαζί με τον Ιωσήφ· και ολόκληρη η Αίγυπτος χάρηκε πολύ για τους αδελφούς του Ιωσήφ.
75 καὶ ἀπέστειλεν Φαραὰχ οὐκ ἔστειλεν οἱ δούλοι αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ λέγων· Εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς σου ἀναλάβωσιν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ ἔλθον πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ ...ώ ἐγὼ ἐγὼ ἐγώ ἐγὼ ἐγὼ ἐγώ ἐγὼ ἐγώ ἐγὼ ἐγώ ἐγὼ ἐγώ ἐγώ ἐγώ ἐγώ ἐγώ ἐγώ ἐγώ
76 Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τον επιστάτη του σπιτιού του να φέρει στους αδελφούς του δώρα και ιμάτια· και έφερε σε αυτούς πολλά ιμάτια, βασιλικά στολίδια, και πολλά δώρα· και ο Ιωσήφ τα μοίρασε στους αδελφούς του.
77 Και έδωσε σε κάθε έναν από τους αδελφούς του μια αλλαξιά χρυσά και ασημένια ενδύματα, και τριακόσια ασημένια νομίσματα, και ο Ιωσήφ πρόσταξε όλους να ντυθούν με αυτά τα ενδύματα και να οδηγηθούν ενώπιον του Φαραώ.
78 Και ιδών Φαραώ ότι πάντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ήσαν δυνατοί άνδρες και ωραίας όψεως, εχάρη σφόδρα.
79 Και ύστερα από αυτά, βγήκαν από μπροστά στον Φαραώ για να πάνε στη γη Χαναάν, στον πατέρα τους, και ο αδελφός τους Βενιαμίν ήταν μαζί τους.
80 Και ο Ιωσήφ σηκώθηκε και τους έδωσε έντεκα άρματα από τον Φαραώ· και ο Ιωσήφ τους έδωσε το άρμα του, στο οποίο επέβαινε την ημέρα που στέφθηκε στην Αίγυπτο, για να φέρει τον πατέρα του στην Αίγυπτο· και ο Ιωσήφ έστειλε σε όλα τα παιδιά των αδελφών του ενδύματα ανάλογα με τον αριθμό τους, και εκατό αργύρια σε κάθε έναν από αυτούς· και έστειλε και ενδύματα στις γυναίκες των αδελφών του από τα ενδύματα των γυναικών του βασιλιά, και τα έστειλε.
81 Και έδωσε σε κάθε έναν από τους αδελφούς του δέκα άνδρες για να πάνε μαζί τους στη γη Χαναάν για να τους υπηρετούν, για να υπηρετούν τα παιδιά τους και όλα τα υπάρχοντά τους όταν έρθουν στην Αίγυπτο.
82 Και ο Ιωσήφ έστειλε, μέσω του αδελφού του Βενιαμίν, δέκα ενδύματα για τους δέκα γιους του, ένα μερίδιο περισσότερο από τα υπόλοιπα παιδιά των γιων του Ιακώβ.
83 Και έστειλε σε κάθε έναν πενήντα αργύρια και δέκα άρματα για λογαριασμό του Φαραώ· και έστειλε στον πατέρα του δέκα γαϊδούρια φορτωμένα με όλα τα είδη πολυτελείας της Αιγύπτου, και δέκα θηλυκά γαϊδούρια φορτωμένα με σιτάρι και ψωμί και τροφή για τον πατέρα του και σε όλους όσους ήταν μαζί του για προμήθειες για το δρόμο.
84 Και έστειλε στην αδερφή του Δείνα ιμάτια ασημένια και χρυσά, και λιβάνι και σμύρνα, και αλόη, και γυναικεία στολίδια σε μεγάλη αφθονία· και τα ίδια έστειλε από τις γυναίκες του Φαραώ στις γυναίκες του Βενιαμίν.
85 Και έδωσε σε όλους τους αδελφούς του, και στις γυναίκες τους, κάθε είδους όνυχα και βδέλλιο, και από όλα τα πολύτιμα πράγματα ανάμεσα στον μεγάλο λαό της Αιγύπτου, δεν έμεινε τίποτα από όλα τα πολύτιμα πράγματα παρά μόνο όσα έστειλε ο Ιωσήφ στο σπίτι του πατέρα του.
86 Και απέστειλε τους αδελφούς του, και πήγαν, και απέστειλε μαζί τους τον αδελφό του Βενιαμίν.
87 Και ο Ιωσήφ βγήκε μαζί τους για να τους συνοδεύσει στο δρόμο προς τα σύνορα της Αιγύπτου, και τους πρόσταξε σχετικά με τον πατέρα του και την οικογένειά του να έρθουν στην Αίγυπτο.
88 Και είπε προς αυτούς· Μη φιλονικούσθε εν οδώ· διότι τούτο παρ' Κυρίου ήτο, δια να φυλάξη λαόν μέγα από πείναν· διότι έτι πέντε έτη πείνας έσται εν τη γη.
89 καὶ προσέταξεν αὐτοῖς λέγων· Ὅταν ἔλθῆτε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, μὴ ἐλθῆτε ἀπὸ τῷ πατρί μου διὰ τοῦτο, ἀλλὰ ποιήσετε ἐν σοφίᾳ ὑμῖν.
90 Και ο Ιωσήφ έπαυσε να τους προστάζει, και γύρισε και επέστρεψε στην Αίγυπτο. Και οι γιοι του Ιακώβ πήγαν στη γη Χαναάν με χαρά και ευθυμία στον πατέρα τους Ιακώβ.
91 Και έφτασαν στα όρια της γης, και είπαν ο ένας στον άλλον: Τι θα κάνουμε σε αυτό το θέμα ενώπιον του πατέρα μας; Γιατί αν πάμε ξαφνικά σε αυτόν και του πούμε το θέμα, θα τρομάξει πολύ με τα λόγια μας και δεν θα μας πιστέψει;
92 Και προχωρούσαν μέχρι που πλησίασαν στα σπίτια τους, και βρήκαν τη Σεράχ, την κόρη του Ασήρ, να βγαίνει σε συνάντησή τους. Και η κόρη ήταν πολύ καλή και έξυπνη, και ήξερε να παίζει άρπα.
93 Και την φώναξαν, και ήρθε μπροστά τους, και τους φίλησε, και την πήραν και της έδωσαν μια άρπα, λέγοντας: Πήγαινε τώρα μπροστά στον πατέρα μας, και κάθισε μπροστά του, και κρούσε την άρπα, και μίλησε αυτά τα λόγια.
94 Και την πρόσταξαν να πάει στο σπίτι τους, και πήρε την άρπα και έτρεξε μπροστά τους, και ήρθε και κάθισε κοντά στον Ιακώβ.
95 Και έπαιζε καλά και τραγουδούσε, και πρόφερε με τη γλυκύτητα των λόγων της: «Ο Ιωσήφ, ο θείος μου, ζει και βασιλεύει σε όλη τη γη της Αιγύπτου και δεν πέθανε».
96 Και συνέχισε να επαναλαμβάνει και να λέει αυτά τα λόγια, και ο Ιακώβ άκουσε τα λόγια της και ήταν ευχάριστα σε αυτόν.
97 Άκουσε ενώ εκείνη τα επαναλάμβανε δύο και τρεις φορές, και χαρά εισήλθε στην καρδιά του Ιακώβ για τη γλυκύτητα των λόγων της, και το πνεύμα του Θεού ήταν πάνω του, και γνώριζε ότι όλα τα λόγια της ήταν αληθινά.
98 καὶ ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε τὴν Σεράχ ὅταν ἐλάλησε τὰ λόγια αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Θυγάτηρ μου, ὁ θάνατος οὐδέποτε νικήσει ἐπὶ σε· ὅτι ἀνέζωσας τὸ πνεῦμά μου· μόνον ἐλάλησον ἔτι ἐνώπιόν μου ὅπως ἐλάλησας· ὅτι ἐχάρισας μοι ἐν πᾶσιν τῶν λόγων σου.
99 Και συνέχισε να τραγουδάει αυτά τα λόγια, και ο Ιακώβ άκουσε και αυτό του άρεσε, και χάρηκε, και το πνεύμα του Θεού ήταν πάνω του.
100 Ενώ αυτός μιλούσε ακόμα μαζί της, ιδού, οι γιοι του ήρθαν προς αυτόν με άλογα και άρματα και βασιλικά ενδύματα και υπηρέτες που έτρεχαν μπροστά τους.

101 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε για να τους προϋπαντήσει, και είδε τους γιους του ντυμένους με βασιλικά ενδύματα και όλους τους θησαυρούς που τους είχε στείλει ο Ιωσήφ.
102 Και του είπαν: «Πληροφορήσου ότι ο αδελφός μας ο Ιωσήφ ζει, και αυτός βασιλεύει σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και αυτός μίλησε σε εμάς όπως σου είπαμε».
103 Και ο Ιακώβ άκουσε όλα τα λόγια των γιων του, και η καρδιά του χτυπούσε δυνατά στα λόγια τους, γιατί δεν μπορούσε να τα πιστέψει μέχρι να δει όλα όσα τους είχε δώσει ο Ιωσήφ και όσα του είχε στείλει, και όλα τα σημεία που τους είχε πει ο Ιωσήφ.
104 Και άνοιξαν μπροστά του και του έδειξαν όλα όσα είχε στείλει ο Ιωσήφ. Έδωσαν στον καθένα ό,τι του είχε στείλει ο Ιωσήφ. Και ήξερε ότι είχαν πει την αλήθεια. Και χάρηκε υπερβολικά με την ιστορία του γιου του.
105 Και είπε ο Ιακώβ: Αρκεί σε μένα ότι ο γιος μου ο Ιωσήφ είναι ακόμα ζωντανός· θα πάω να τον δω πριν πεθάνω.
106 Και οι γιοι του τού διηγήθηκαν όλα όσα τους συνέβησαν· και ο Ιακώβ είπε: Θα κατέβω στην Αίγυπτο για να δω τον γιο μου και τους απογόνους του.
107 Και ο Ιακώβ σηκώθηκε και φόρεσε τα ρούχα που του έστειλε ο Ιωσήφ· και αφού πλύθηκε και ξύρισε τα μαλλιά του, έβαλε στο κεφάλι του το τουρμπάνι που του έστειλε ο Ιωσήφ.
108 Και όλοι οι άνθρωποι του οίκου του Ιακώβ και οι γυναίκες τους ντύθηκαν τα ενδύματα που τους είχε στείλει ο Ιωσήφ, και χάρηκαν πολύ για τον Ιωσήφ ότι ζούσε ακόμα και ότι βασίλευε στην Αίγυπτο,
109 Και άκουσαν όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν αυτό το πράγμα, και ήρθαν και χάρηκαν πολύ μαζί με τον Ιακώβ ότι ήταν ακόμα ζωντανός.
110 Και ο Ιακώβ έκανε γι' αυτούς συμπόσιο για τρεις ημέρες, και όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν και οι ευγενείς της γης έφαγαν και ήπιαν και ευφράνθηκαν στον οίκο του Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55

1 Και μετά από αυτά ο Ιακώβ είπε: Θα πάω να δω τον γιο μου στην Αίγυπτο και μετά θα επιστρέψω στη γη Χαναάν, για την οποία ο Θεός είχε μιλήσει στον Αβραάμ· επειδή, δεν μπορώ να εγκαταλείψω τη γη της γενέτειράς μου.
2 Ιδού, λόγος Κυρίου έγινε προς αυτόν, λέγοντας: Κατέβα στην Αίγυπτο με όλη την οικογένειά σου και μείνε εκεί· μη φοβάσαι να κατέβεις στην Αίγυπτο· επειδή, εκεί θα σε κάνω μεγάλο έθνος.
3 Και ο Ιακώβ είπε μέσα του: Θα πάω να δω τον γιο μου, αν ο φόβος του Θεού του είναι ακόμα στην καρδιά του ανάμεσα σε όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου.
4 Και ο Κύριος είπε στον Ιακώβ: Μη φοβάσαι για τον Ιωσήφ, επειδή διατηρεί ακόμα την ακεραιότητά του για να με λατρεύει, όπως θα φανεί καλό στα μάτια σου. Και ο Ιακώβ χάρηκε υπερβολικά για τον γιο του.
5 Εν εκείνω δε τον καιρόν ο Ιακώβ πρόσταξε τους υιούς αυτού και την οικογένειά του να πάνε στην Αίγυπτο, σύμφωνα με τον λόγον του Κυρίου προς αυτόν· και σηκώθηκε ο Ιακώβ, μαζί με τους υιούς αυτού και όλη την οικογένειά του, και εξήλθε από τη γη Χαναάν, από τη Βηρσαβεέ, με χαρά και ευφροσύνη στην καρδιά, και υπήγαγαν στη γη της Αιγύπτου.
6 Και όταν πλησίασαν την Αίγυπτο, ο Ιακώβ έστειλε τον Ιούδα πριν από αυτόν στον Ιωσήφ, για να του δείξει μια κατάσταση στην Αίγυπτο. Και ο Ιούδας έκανε σύμφωνα με τον λόγο του πατέρα του, και έτρεξε γρήγορα και ήρθε στον Ιωσήφ. Και τους όρισαν τόπο στη γη Γεσέν για όλο το σπιτικό του. Και ο Ιούδας επέστρεψε και ήρθε από τον δρόμο προς τον πατέρα του.
7 Και ο Ιωσήφ έδεσε την άμαξα, και συγκέντρωσε όλους τους δυνατούς άνδρες του, και τους δούλους του, και όλους τους αξιωματούχους της Αιγύπτου, για να πάνε να συναντήσουν τον πατέρα του Ιακώβ. Και διακηρύχθηκε η εντολή του Ιωσήφ στην Αίγυπτο, λέγοντας: Όλοι όσοι δεν πάνε να συναντήσουν τον Ιακώβ, θα πεθάνουν.
8 Και την επόμενη ημέρα ο Ιωσήφ βγήκε έξω με όλη την Αίγυπτο, ένα μεγάλο και κραταιό στράτευμα, όλοι ντυμένοι με ενδύματα από λεπτό λινό και πορφύρα και με ασημένια και χρυσά όργανα και με τα πολεμικά τους όργανα μαζί τους.
9 Και όλοι πήγαν να προϋπαντήσουν τον Ιακώβ με κάθε είδους μουσικά όργανα, με τύμπανα και τύμπανα, σκορπίζοντας σμύρνα και αλόη σε όλο τον δρόμο, και όλοι ακολουθούσαν αυτόν τον τρόπο, και η γη σείστηκε από τις κραυγές τους.
10 Και όλες οι γυναίκες της Αιγύπτου ανέβηκαν στις στέγες της Αιγύπτου και στα τείχη για να συναντήσουν τον Ιακώβ· και πάνω στο κεφάλι του Ιωσήφ ήταν το βασιλικό στέμμα του Φαραώ, επειδή ο Φαραώ το είχε στείλει σε αυτόν για να το φορέσει όταν πήγαινε να συναντήσει τον πατέρα του.
11 Και όταν ο Ιωσήφ έφτασε σε απόσταση πενήντα πήχων από τον πατέρα του, κατέβηκε από την άμαξα και περπάτησε προς τον πατέρα του. Και όταν όλοι οι αξιωματούχοι της Αιγύπτου και οι ευγενείς της είδαν ότι ο Ιωσήφ είχε πάει πεζός προς τον πατέρα του, κατέβηκαν κι αυτοί και περπάτησαν πεζός προς τον Ιακώβ.
12 Και καθώς ο Ιακώβ πλησίασε στο στρατόπεδο του Ιωσήφ, ο Ιακώβ παρατήρησε το στρατόπεδο που ερχόταν προς αυτόν μαζί με τον Ιωσήφ, και χάρηκε πολύ, και ο Ιακώβ έμεινε έκπληκτος.
13 Και ο Ιακώβ είπε στον Ιούδα: Ποιος είναι εκείνος ο άνθρωπος που βλέπω στο στρατόπεδο της Αιγύπτου, ντυμένο με βασιλικές στολές, με ένα πολύ κόκκινο ένδυμα επάνω του και ένα βασιλικό στέμμα στο κεφάλι του, που κατέβηκε από την άμαξά του και έρχεται προς εμάς; Και ο Ιούδας απάντησε στον πατέρα του, λέγοντας: Αυτός είναι ο γιος σου ο Ιωσήφ ο βασιλιάς· και ο Ιακώβ χάρηκε βλέποντας τη δόξα του γιου του.
14 Και ο Ιωσήφ πλησίασε τον πατέρα του και τον προσκύνησε· και όλοι οι άνδρες του στρατοπέδου προσκύνησαν μαζί του μέχρι εδάφους μπροστά στον Ιακώβ.
15 Και ιδού, ο Ιακώβ έτρεξε και έσπευσε στον γιο του, τον Ιωσήφ, και έπεσε στον λαιμό του και τον φίλησε· και έκλαψαν· και ο Ιωσήφ αγκάλιασε τον πατέρα του και τον φίλησε· και έκλαψαν, και όλοι οι Αιγύπτιοι έκλαψαν μαζί τους.
16 Και ο Ιακώβ είπε στον Ιωσήφ: Τώρα θα πεθάνω χαρούμενος, αφού είδα το πρόσωπό σου, ότι εσύ είσαι ακόμα ζωντανός και με δόξα.
17 Και οι γιοι του Ιακώβ και οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους και οι δούλοι τους, και ολόκληρη η οικογένεια του

Ιακώβ έκλαψαν πολύ μαζί με τον Ιωσήφ, και τον φίλησαν και έκλαψαν πολύ μαζί του.
18 Και ο Ιωσήφ και όλος ο λαός του επέστρεψαν έπειτα στην πατρίδα τους στην Αίγυπτο. Και ο Ιακώβ και οι γιοι του και όλα τα παιδιά του σπιτικού του ήρθαν μαζί με τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο. Και ο Ιωσήφ τους εγκατέστησε στο καλύτερο μέρος της Αιγύπτου, στη γη Γεσέν.
19 Και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του και στους αδελφούς του: Θα ανέβω και θα αναγγείλω στον Φαραώ, λέγοντας: Οι αδελφοί μου και η οικογένεια του πατέρα μου και όλα τα υπάρχοντά τους ήρθαν σε μένα, και ιδού, είναι στη γη Γεσέν.
20 Και ο Ιωσήφ έκανε έτσι, και πήρε από τους αδελφούς του τον Ρουβήν, τον Ισσάχαρ Ζαβουλών και τον αδελφό του Βενιαμίν, και τους έφερε μπροστά στον Φαραώ.
21 Και ο Ιωσήφ είπε στον Φαραώ, λέγοντας: Οι αδελφοί μου και η οικογένεια του πατέρα μου και όλα τα υπάρχοντά τους, μαζί με τα ποίμνια και τα κτήνη τους, ήρθαν σε μένα από τη γη Χαναάν για να παροικήσουν στην Αίγυπτο· επειδή, η πείνα ήταν μεγάλη πάνω τους.
22 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Τοποθέτησε τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου στο καλύτερο μέρος της γης· μη τους αρνηθείς όλα τα καλά, και κάνε τους να φάνε από τα καρπούς της γης.
23 Και ο Ιωσήφ απάντησε, λέγοντας: Δες, τους τοποθέτησα στη γη Γεσέν· επειδή, είναι ποιμένες· ας μείνουν, λοιπόν, στη Γεσέν για να βόσκουν τα ποίμνιά τους, χωριστά από τους Αιγυπτίους.
24 Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Κάνε στους αδελφούς σου όλα όσα σου πουν. Και οι γιοι του Ιακώβ προσκύνησαν τον Φαραώ, και έφυγαν από αυτόν με ειρήνη. Και ο Ιωσήφ έφερε τον πατέρα του μπροστά στον Φαραώ.
25 Και ο Ιακώβ ήρθε και προσκύνησε τον Φαραώ· και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Φαραώ, και βγήκε· και ο Ιακώβ και όλοι οι γιοι του, και όλη η οικογένειά του, κατοίκησαν στη γη Γεσέν.
26 Εν τω δευτέρω έτει, τουτο εις το εκατοστόν τριακοστόν έτος της ζωής του Ιακώβ, ο Ιωσήφ συντήρησε τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και πάσαν την οικογένειαν του πατρός αυτού με άρτους κατά τα παιδιά αυτών, πάσας τας ημέρας της πείνας· ουδέν έλειψαν.
27 Και ο Ιωσήφ τους έδωσε το καλύτερο μέρος ολόκληρης της γης· τα καλύτερα της Αιγύπτου τα είχαν όλες τις ημέρες του Ιωσήφ· και ο Ιωσήφ έδινε επίσης σε αυτούς και σε ολόκληρο το σπιτικό του πατέρα του, ιμάτια και ενδύματα κάθε χρόνο· και οι γιοι του Ιακώβ έμειναν με ασφάλεια στην Αίγυπτο όλες τις ημέρες του αδελφού τους.
28 Και ο Ιακώβ έτρωγε πάντα στο τραπέζι του Ιωσήφ. Ο Ιακώβ και οι γιοι του δεν έφευγαν από το τραπέζι του Ιωσήφ ημέρα ή νύχτα, εκτός από ό,τι έτρωγαν οι γιοι του Ιακώβ στα σπίτια τους.
29 Και όλη η Αίγυπτος έτρωγε ψωμί από τον οίκο του Ιωσήφ στις ημέρες της πείνας· επειδή, όλοι οι Αιγύπτιοι πούλησαν όλα όσα είχαν εξαιτίας της πείνας.
30 Και ο Ιωσήφ αγόρασε όλες τις γαίες και τα χωράφια της Αιγύπτου για ψωμί χάρη του Φαραώ· και ο Ιωσήφ τροφοδοτούσε όλη την Αίγυπτο με ψωμί όλες τις ημέρες της πείνας· και ο Ιωσήφ συγκέντρωσε όλο το ασήμι και το χρυσάφι που του έρχονταν για το σιτάρι, το οποίο αγόραζαν από όλη τη γη· και συσσώρευσε πολύ χρυσάφι και ασήμι, εκτός από μια τεράστια ποσότητα όνυχα, βδέλλιο και πολύτιμα ενδύματα, τα οποία έφερναν στον Ιωσήφ από κάθε μέρος της γης, όταν εξαντλούνταν τα χρήματά τους.
31 Και ο Ιωσήφ πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι που ήρθε στα χέρια του, περίπου εβδομήντα δύο τάλαντα χρυσού και ασημιού, και επίσης πέτρες όνυχα και βδέλλιο σε μεγάλη αφθονία. Και ο Ιωσήφ πήγε και τα έκρυψε σε τέσσερα μέρη, και το ένα μέρος έκρυψε στην έρημο κοντά στην Ερυθρά θάλασσα, και το ένα μέρος κοντά στον ποταμό Φεράθ, και το τρίτο και το τέταρτο μέρος τα έκρυψε στην έρημο απέναντι από την έρημο της Περσίας και της Μηδίας.
32 Και έλαβε μέρος του χρυσού και του αργυρίου που είχε περισσέψει, και το έδωσε σε όλους τους αδελφούς του και σε όλο το οίκο του πατέρα του, και σε όλες τις γυναίκες του οίκου του πατέρα του· και το υπόλοιπο το έφερε στο σπίτι του Φαραώ, περίπου είκοσι τάλαντα χρυσού και αργυρίου.
33 Και ο Ιωσήφ έδωσε όλο το χρυσάφι και το ασήμι που είχε απομείνει στον Φαραώ, και ο Φαραώ τα έβαλε στο θησαυροφυλάκιο· και οι ημέρες της πείνας έπαψαν μετά από αυτό στη γη· και έσπειραν και θέρισαν σε ολόκληρη τη γη, και έπαιρναν την κανονική τους ποσότητα κάθε χρόνο· δεν τους έλειψε τίποτα.
34 Και ο Ιωσήφ κατοίκησε με ασφάλεια στην Αίγυπτο, και ολόκληρη η γη ήταν υπό την εξουσία του· και ο πατέρας του και όλοι οι αδελφοί του κατοίκησαν στη γη Γεσέν και την κυρίευσαν.
35 Και ο Ιωσήφ ήταν πολύ γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία, και οι δύο γιοι του, ο Εφραΐμ και ο Μανασσής, παρέμειναν διαρκώς στον οίκο του Ιακώβ, μαζί με τα παιδιά των γιων του Ιακώβ, τους αδελφούς τους, για να μάθουν τους δρόμους του Κυρίου και τον νόμο του.
36 Και κατώκησαν ο Ιακώβ και οι γιοι του στη γη της Αιγύπτου, στη γη Γεσέν, και την κληρονόμησαν, και αύξησαν και πληθύνθηκαν σε αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56

1 ΚΑΙ έζησε ο Ιακώβ στη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά χρόνια, και οι ημέρες του Ιακώβ, και τα χρόνια της ζωής του, έγιναν εκατόν σαράντα επτά χρόνια.
2 Εκείνο τον καιρό ο Ιακώβ έπαθε εκείνη την ασθένεια, από την οποία πέθανε, και έστειλε και κάλεσε τον γιο του, τον Ιωσήφ, από την Αίγυπτο. Και ο Ιωσήφ, ο γιος του, ήρθε από την Αίγυπτο, και ο Ιωσήφ ήρθε στον πατέρα του.
3 Και ο Ιακώβ είπε στον Ιωσήφ και στους γιους του: Ιδού, πεθαίνω· και ο Θεός των προπατόρων σας θα σας επισκεφθεί, και θα σας επαναφέρει στη γη, την οποία ο Κύριος ορκίστηκε να δώσει σε εσάς και στα παιδιά σας μετά από εσάς· τώρα, λοιπόν, όταν πεθάνω, θάψτε με στο σπήλαιο που είναι στη Μαχπελά στη Χεβρών, στη γη Χαναάν, κοντά στους προπάτορές μου.
4 Και ο Ιακώβ όρκισε τους γιους του να τον θάψουν στη Μαχπελά, στη Χεβρών· και οι γιοι του ορκίστηκαν σε αυτόν για το πράγμα αυτό.
5 Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Λατρεύετε τον Κύριο τον Θεό σας· επειδή, αυτός που έσωσε τους πατέρες σας, θα σας ελευθερώσει και εσάς από κάθε θλίψη.
6 Και ο Ιακώβ είπε: Κάλεσε κοντά μου όλα τα παιδιά σου. Και όλα τα παιδιά των γιων του Ιακώβ ήρθαν και κάθισαν

μπροστά του. Και ο Ιακώβ τους ευλόγησε και τους είπε: Κύριος ο Θεός των πατέρων σας θα σας δώσει χίλια φορές περισσότερα και θα σας ευλογήσει, και ας σας δώσει την ευλογία του πατέρα σας Αβραάμ. Και όλα τα παιδιά των γιων του Ιακώβ βγήκαν εκείνη την ημέρα, αφού τους ευλόγησε.
7 Και την επόμενη ημέρα ο Ιακώβ κάλεσε ξανά τους γιους του, και όλοι συγκεντρώθηκαν και ήρθαν κοντά του και κάθισαν μπροστά του. Και ο Ιακώβ ευλόγησε τους γιους του εκείνη την ημέρα πριν από τον θάνατό του. Κάθε έναν ευλόγησε σύμφωνα με την ευλογία του. Δέστε, είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Κυρίου, που αφορά τον Ισραήλ.
8 Και ο Ιακώβ είπε στον Ιούδα: Ξέρω, γιε μου, ότι είσαι δυνατός άνδρας για τους αδελφούς σου· βασίλευσε επάνω τους, και οι γιοι σου θα βασιλεύουν επάνω στους γιους τους για πάντα.
9 Δίδαξε στους γιους σου μόνο το τόξο και όλα τα πολεμικά όπλα, για να μπορούν να πολεμούν στις μάχες του αδελφού τους, που θα κυριαρχεί πάνω στους εχθρούς του.
10 Και ο Ιακώβ πρόσταξε ξανά τους γιους του εκείνη την ημέρα, λέγοντας: «Δείτε, σήμερα θα προστεθώ στον λαό μου· ανεβάστε με από την Αίγυπτο, και θάψτε με στο σπήλαιο Μαχπελά, όπως σας πρόσταξα».
11 Προσέξτε όμως, παρακαλώ, να μην με κουβαλήσει κανένας από τους γιους σας, παρά μόνο εσείς οι ίδιοι· και έτσι θα μου κάνετε, όταν μεταφέρετε το σώμα μου στη γη Χαναάν για να με θάψετε·
12 Ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών θα βαστάζουν το φέρετρό μου προς τα ανατολικά· ο Ρουβήν, ο Συμεών και ο Γαδ προς τα νότια, ο Εφραΐμ, ο Μανασσής και ο Βενιαμίν προς τα δυτικά, ο Δαν, ο Ασήρ και ο Νεφθαλί προς τα βόρεια.
13 Ας μην κουβαλάει μαζί σας ο Λευί, επειδή αυτός και οι γιοι του θα κουβαλήσουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου μαζί με τους Ισραηλίτες στο στρατόπεδο· ούτε ο Ιωσήφ, ο γιος μου, ας κουβαλάει· επειδή, όπως ένας βασιλιάς, έτσι ας είναι η δόξα του· αλλά, ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θα είναι στη θέση τους.
14 Έτσι θα μου κάνεις όταν με παίρνεις μακριά· μην παραμελήσεις τίποτα από όλα όσα σε προστάζω· και όταν κάνεις αυτό σε μένα, ο Κύριος θα σε θυμάται ευνοϊκά, και τα παιδιά σου μετά από εσένα, για πάντα.
15 Και εσείς, γιοι μου, τιμάτε ο καθένας τον αδελφό του και τον συγγενή του, και παραγγέλνετε στα παιδιά σας και στα παιδιά των παιδιών σας μετά από εσάς να λατρεύετε τον Κύριο τον Θεό των προγόνων σας όλες τις ημέρες.
16 διά να μακροημερεύσης επί της γης, συ και τα τέκνα σου και τα τέκνα των τέκνων σου εις τον αιώνα, όταν πράττεις το αγαθόν και το ευθύ ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εν πάσιν ταις οδοίς αυτού.
17 Κι εσύ, Ιωσήφ, γιε μου, συγχώρεσέ σε παρακαλώ τα λάθη των αδελφών σου και όλα τα κακά τους για το κακό που σου επέφεραν· επειδή, ο Θεός το θέλησε για το καλό σου και των παιδιών σου.
18 Και γιε μου, μην αφήνεις τους αδελφούς σου στους κατοίκους της Αιγύπτου, ούτε να τους πληγώνεις· επειδή, ιδού, τους παραδίδω στο χέρι του Θεού και στο χέρι σου για να τους φυλάς από τους Αιγύπτιους· και οι γιοι του Ιακώβ αποκρίθηκαν στον πατέρα τους, λέγοντας: Πάτερ μας, όλα όσα μας πρόσταξες, έτσι θα κάνουμε· μόνο ο Θεός ας είναι μαζί μας.
19 Και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Έτσι ας είναι ο Θεός μαζί σας, όταν φυλάττετε όλους τους δρόμους του· μη εκτρέπεστε από τους δρόμους του ούτε δεξιά ούτε αριστερά, στο να κάνετε το καλό και το ευθύ μπροστά του.
20 Διότι γνωρίζω ότι πολλά και μεγάλα δεινά θα σας βρουν στις έσχατες ημέρες στη γη· ναι, τα παιδιά σας και τα παιδιά των παιδιών σας, μόνο τον Κύριο να λατρεύετε, και αυτός θα σας σώσει από κάθε δεινά.
21 Και όταν ακολουθήσετε τον Θεό για να τον υπηρετήσετε και διδάξετε τα παιδιά σας μετά από εσάς, και τα παιδιά των παιδιών σας, να γνωρίσουν τον Κύριο, τότε ο Κύριος θα αναστήσει σε εσάς και στα παιδιά σας έναν δούλο από τα παιδιά σας, και ο Κύριος θα σας ελευθερώσει μέσω της χειρός του από κάθε θλίψη, και θα σας βγάλει από την Αίγυπτο, και θα σας επιστρέψει στη γη των πατέρων σας για να την κληρονομήσετε με ασφάλεια.
22 Και ο Ιακώβ έπαυσε να προστάζει τους γιους του, και έβαλε τα πόδια του στο κρεβάτι, και πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του.
23 Και ο Ιωσήφ έπεσε πάνω στον πατέρα του, και έκλαψε και έκλαψε γι' αυτόν, και τον φίλησε, και φώναξε με φωνή πικρή, και είπε: Πάτερ μου, πατέρα μου.
24 Και ήρθαν οι γυναίκες του γιου του και όλο το σπιτικό του και έπεσαν πάνω στον Ιακώβ, και έκλαψαν γι' αυτόν, και έκλαψαν με δυνατή φωνή για τον Ιακώβ.
25 Και σηκώθηκαν όλοι μαζί οι γιοι του Ιακώβ, και έσχισαν τα ιμάτιά τους, και όλοι έβαλαν σάκο στην οσφύ τους, και έπεσαν με το πρόσωπο πάνω στο έδαφος, και έριξαν χώμα πάνω στα κεφάλια τους προς τον ουρανό.
26 Και ανήγγειλαν το πράγμα στην Οσνάθ, τη γυναίκα του Ιωσήφ, και σηκώθηκε και έβαλε ένα σακί, και ήρθε αυτή και όλες οι Αιγύπτιες γυναίκες μαζί της και πένθησε και έκλαψε για τον Ιακώβ.
27 Και όλοι οι Αιγύπτιοι που γνώριζαν τον Ιακώβ ήρθαν εκείνη την ημέρα, όταν άκουσαν αυτό το πράγμα, και όλη η Αίγυπτος έκλαψε για πολλές ημέρες.
28 Και επίσης από τη γη Χαναάν ήρθαν οι γυναίκες στην Αίγυπτο, όταν άκουσαν ότι ο Ιακώβ πέθανε, και έκλαψαν γι' αυτόν στην Αίγυπτο εβδομήντα ημέρες.
29 Και μετά από αυτό, ο Ιωσήφ πρόσταξε τους δούλους του, τους γιατρούς, να ταριχεύσουν τον πατέρα του με σμύρνα και λιβάνι και κάθε είδους θυμίαμα και άρωμα. Και οι γιατροί ταρίχευσαν τον Ιακώβ, όπως τους είχε προστάξει ο Ιωσήφ.
30 Και ολόκληρος ο λαός της Αιγύπτου και οι πρεσβύτεροι και όλοι οι κάτοικοι της γης Γεσέν έκλαψαν και πένθησαν για τον Ιακώβ· και όλοι οι γιοι του και τα παιδιά του σπιτικού του πένθησαν και πένθησαν για τον πατέρα τους Ιακώβ πολλές ημέρες.
31 Και αφού πέρασαν οι ημέρες του κλάματός του, στο τέλος των εβδομήντα ημερών, ο Ιωσήφ είπε στον Φαραώ: Θα ανέβω και θα θάψω τον πατέρα μου στη γη Χαναάν, όπως με ορκίστηκε, και τότε θα επιστρέψω.
32 Και ο Φαραώ έστειλε τον Ιωσήφ, λέγοντας: Ανέβα και θάψε τον πατέρα σου, όπως είπε, και όπως σε όρκισε· και σηκώθηκε ο Ιωσήφ και όλοι οι αδελφοί του για να πάνε στη γη Χαναάν για να θάψουν τον πατέρα τους Ιακώβ, όπως τους είχε προστάξει.

33 Και ο Φαραώ διέταξε να κηρυχθεί σε όλη την Αίγυπτο, λέγοντας: Όποιος δεν ανέβει μαζί με τον Ιωσήφ και τους αδελφούς του στη γη Χαναάν για να θάψουν τον Ιακώβ, θα πεθάνει.
34 Και άκουσε ολόκληρη η Αίγυπτος το κήρυγμα του Φαραώ, και σηκώθηκαν όλοι μαζί, και ανέβηκαν όλοι οι δούλοι του Φαραώ, και οι πρεσβύτεροι του οίκου του, και όλοι οι πρεσβύτεροι της γης της Αιγύπτου μαζί με τον Ιωσήφ, και ανέβηκαν όλοι οι αξιωματούχοι και οι μεγιστάνες του Φαραώ, όπως οι δούλοι του Ιωσήφ, και πήγαν να θάψουν τον Ιακώβ στη γη Χαναάν.
35 Και οι γιοι του Ιακώβ σήκωσαν το φέρετρο, πάνω στο οποίο ήταν ξαπλωμένος· σύμφωνα με όλα όσα τους πρόσταξε ο πατέρας τους, έτσι έκαναν σε αυτόν οι γιοι του.
36 Και το νεκροκρέβατο ήταν από καθαρό χρυσάφι, και ήταν εντοιχισμένο ολόγυρα με πέτρες όνυχα και βδέλλιο· και το κάλυμμα του νεκροκρέβατου ήταν χρυσάφι υφαντό, ενωμένο με κλωστές, και από πάνω τους υπήρχαν γάντζοι από πέτρες όνυχα και βδέλλιο.
37 Και ο Ιωσήφ έβαλε πάνω στο κεφάλι του πατέρα του Ιακώβ ένα μεγάλο χρυσό στέμμα, και έβαλε ένα χρυσό σκήπτρο στο χέρι του, και περικύκλωσαν το φέρετρο, όπως συνήθιζαν οι βασιλιάδες όσο ζούσαν.
38 Και όλα τα στρατεύματα της Αιγύπτου πήγαιναν μπροστά του σε αυτή τη παράταξη, πρώτα όλοι οι δυνατοί άνδρες του Φαραώ, και οι δυνατοί άνδρες του Ιωσήφ, και μετά από αυτούς οι υπόλοιποι κάτοικοι της Αιγύπτου, και όλοι ήταν ζωσμένοι με σπαθιά και εξοπλισμένοι με θώρακες, και τα πολεμικά στολίδια ήταν πάνω τους.
39 Και όλοι οι κλαίγοντες και οι πενθούντες πήγαιναν από μακριά απέναντι από το φέρετρο, πηγαίνοντας και κλαίγοντας και θρηνώντας, και οι υπόλοιποι από τον λαό ακολουθούσαν το φέρετρο.
40 Και ο Ιωσήφ και η οικογένειά του πλησίασαν κοντά στο φέρετρο ξυπόλητοι και κλαίγοντας, και οι υπόλοιποι δούλοι του Ιωσήφ τον περικύκλωσαν· κάθε ένας είχε τα στολίδια του επάνω του, και όλοι ήταν οπλισμένοι με τα πολεμικά τους όπλα.
41 Και πενήντα δούλοι του Ιακώβ πήγαν μπροστά από το νεκροτομείο, και σκόρπισαν κατά μήκος του δρόμου σμύρνα και αλόη, και κάθε είδους μύρο· και όλοι οι γιοι του Ιακώβ που έφεραν το νεκροτομείο περπατούσαν πάνω στο αρωματοπωλείο· και οι δούλοι του Ιακώβ πήγαιναν μπροστά τους σκόρπιζαν το μύρο κατά μήκος του δρόμου.
42 Και ο Ιωσήφ ανέβηκε με πυκνό στρατόπεδο, και έκαναν έτσι κάθε μέρα, μέχρι που έφτασαν στη γη Χαναάν. Και έφτασαν στο αλώνι του Ατάδ, που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, και πένθος πολύ μεγάλο και βαρύ σε εκείνο τον τόπο.
43 Και άκουσαν όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν το πράγμα αυτό, και βγήκαν όλοι, κάθε ένας από το σπίτι του, τριάντα ένας βασιλιάδες της Χαναάν, και ήρθαν όλοι μαζί με τους άντρες τους για να πενθήσουν και να κλάψουν για τον Ιακώβ.
44 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες είδαν το κρεβάτι του Ιακώβ, και ιδού το στέμμα του Ιωσήφ ήταν πάνω του, και έβαλαν κι αυτοί τα στέμματά τους πάνω στο κρεβάτι, και το περικύκλωσαν με στέμματα.
45 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες έκαναν σε εκείνο τον τόπο μεγάλο και βαρύ πένθος μαζί με τους γιους του Ιακώβ και της Αιγύπτου για τον Ιακώβ· επειδή, όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν γνώριζαν την ανδρεία του Ιακώβ και των γιων του.
46 Και έφτασε η είδηση στον Ησαύ, λέγοντας: Ο Ιακώβ πέθανε στην Αίγυπτο, και οι γιοι του και όλη η Αίγυπτος τον μεταφέρουν στη γη Χαναάν για να τον θάψουν.
47 Και ο Ησαύ άκουσε αυτό το πράγμα, και κατοικούσε στο όρος Σηείρ· και σηκώθηκε μαζί με τους γιους του και ολόκληρο τον λαό του και ολόκληρο τον οίκο του, λαός πολύ μεγάλος, και ήρθαν να πενθήσουν και να κλάψουν για τον Ιακώβ.
48 Και όταν ήρθε ο Ησαύ, πένθησε για τον αδελφό του Ιακώβ· και όλη η Αίγυπτος και όλη η Χαναάν σηκώθηκαν και πένθησαν μεγάλο πένθος μαζί με τον Ησαύ για τον Ιακώβ σε εκείνο τον τόπο.
49 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του έφεραν από εκεί τον Ιακώβ, τον πατέρα τους, και πήγαν στη Χεβρών για να θάψουν τον Ιακώβ στο σπήλαιο κοντά στους πατέρες του.
50 Και ήρθαν στην Κιρεάθ-αρβά, στο σπήλαιο· και καθώς έμπαιναν, ο Ησαύ στάθηκε μαζί με τους γιους του μπροστά στον Ιωσήφ και τους αδελφούς του ως εμπόδιο στο σπήλαιο, λέγοντας: Ο Ιακώβ δεν θα ταφεί εκεί, γιατί είναι δικός μας και του πατέρα μας.
51 Και άκουσε ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του τα λόγια των γιων του Ησαύ, και θύμωσαν υπερβολικά. Και πλησίασε ο Ιωσήφ στον Ησαύ, λέγοντας: Τι είναι αυτό το πράγμα που είπαν; Ο πατέρας μου Ιακώβ το αγόρασε από σένα με μεγάλο πλούτο μετά τον θάνατο του Ισαάκ, πριν από είκοσι πέντε χρόνια, και ολόκληρη τη γη Χαναάν αγόρασε από σένα και από τους γιους σου, και από το σπέρμα σου μετά από σένα.
52 καὶ ἀγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἰακὴφ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν εἰς κληρονομίαν ἀιώνιον· καὶ τί λαλεῖς ταῦτα σήμερον;
53 Και ο Ησαύ απάντησε, λέγοντας: Ψεύδη λες και ψευτοδιδάσκεις· επειδή, δεν πούλησα τίποτα από όσα μου ανήκουν σε όλη αυτή τη γη, όπως λες· ούτε ο αδελφός μου ο Ιακώβ αγόρασε τίποτα από όσα μου ανήκουν σε αυτή τη γη.
54 Και ο Ησαύ είπε αυτά τα πράγματα για να εξαπατήσει τον Ιωσήφ με τα λόγια του· επειδή, ο Ησαύ γνώριζε ότι ο Ιωσήφ δεν ήταν παρών κατά τις ημέρες εκείνες, όταν ο Ησαύ πούλησε στον Ιακώβ όλα τα υπάρχοντά του στη γη Χαναάν.
55 Και ο Ιωσήφ είπε στον Ησαύ: «Ο πατέρας μου ταύτα τα έγραψε σε σένα στο έγγραφο της αγοράς, και έδωσε μαρτυρία για το έγγραφο με μάρτυρες, και ιδού, είναι κοντά μας στην Αίγυπτο».
56 Και ο Ησαύ απάντησε, λέγοντάς του: Φέρε το υπόμνημα· όλα όσα θα βρεις στο υπόμνημα, έτσι θα κάνουμε.
57 Και κάλεσε ο Ιωσήφ τον Νεφθαλί, τον αδελφό του, και είπε: Σπεύσε γρήγορα, μη σταματάς, και τρέξε, παρακαλώ, στην Αίγυπτο και φέρε όλα τα έγγραφα· το έγγραφο της αγοράς, το σφραγισμένο έγγραφο και το ανοιχτό έγγραφο, καθώς και όλα τα πρώτα έγγραφα, στα οποία είναι γραμμένες όλες οι συναλλαγές των πρωτοτόκων, φέρε.
58 και φέρε τους εδώ σε εμάς, για να μάθουμε απ' αυτούς όλα τα λόγια του Ησαύ και των γιων του, τα οποία μίλησαν σήμερα.
59 Και ο Νεφθαλί εισάκουσε στη φωνή του Ιωσήφ και έσπευσε και έτρεξε να κατέβει στην Αίγυπτο. Και ο

Νεφθαλί ήταν πιο ελαφρύς στο πόδι από οποιοδήποτε από τα ελάφια που ήταν στην έρημο, επειδή περπατούσε πάνω σε στάχυα χωρίς να τα συντρίβει.
60 Και καθώς ο Ησαύ είδε ότι ο Νεφθαλί είχε πάει να φέρει τα αρχεία, αυτός και οι γιοι του αύξησαν την αντίστασή τους ενάντια στο σπήλαιο· και ο Ησαύ και όλος ο λαός του ξεσηκώθηκαν ενάντια στον Ιωσήφ και τους αδελφούς του σε μάχη.
61 Και πάντες οι υιοί του Ιακώβ και οι λαοί της Αιγύπτου πολέμησαν με τον Ησαύ και τους άνδρες του· και οι υιοί του Ησαύ και ο λαός του νικήθηκαν μπροστά στους υιούς του Ιακώβ· και οι υιοί του Ιακώβ σκότωσαν από τον λαό του Ησαύ σαράντα άνδρες.
62 Και ο Χουσίμ, ο γιος του Δαν, γιου του Ιακώβ, ήταν εκείνη την εποχή μαζί με τους γιους του Ιακώβ, αλλά βρισκόταν σε απόσταση περίπου εκατό πήχες από τον τόπο της μάχης· επειδή, παρέμεινε μαζί με τους γιους του Ιακώβ κοντά στο φέρετρο του Ιακώβ για να το φυλάει.
63 Και ο Χουσίμ ήταν άλαλος και κουφός, κι όμως καταλάβαινε τη φωνή της ανησυχίας ανάμεσα στους ανθρώπους.
64 Και ρώτησε, λέγοντας: Γιατί δεν θάβετε τους νεκρούς; Και τι είναι αυτή η μεγάλη αναστάτωση; Και του απάντησαν τα λόγια του Ησαύ και των γιων του· και έτρεξε στον Ησαύ στη μέση της μάχης, και θανάτωσε τον Ησαύ με μάχαιρα, και έκοψε το κεφάλι του, και αυτό πετάχτηκε μακριά, και ο Ησαύ έπεσε ανάμεσα στον λαό της μάχης.
65 Και όταν ο Χουσίμ έκανε αυτό, οι γιοι του Ιακώβ υπερίσχυσαν των γιων του Ησαύ· και οι γιοι του Ιακώβ έθαψαν τον πατέρα τους Ιακώβ με βία στο σπήλαιο· και οι γιοι του Ησαύ το είδαν.
66 Και ο Ιακώβ θάφτηκε στη Χεβρών, στο σπήλαιο Μαχπελά, το οποίο ο Αβραάμ είχε αγοράσει από τους γιους του Χετ για να το έχει ως τάφο, και θάφτηκε με πολύτιμα ιμάτια.
67 Και κανένας βασιλιάς δεν του απέδωσε τέτοια τιμή όσο ο Ιωσήφ στον πατέρα του κατά τον θάνατό του, γιατί τον έθαψε με μεγάλη τιμή όπως η ταφή των βασιλιάδων.
68 καὶ ἔκαναν πένθος ἑπτὰ ἡμέρας ὁ Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πατέρα αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

1 ΚΑΙ μετά από αυτό, οι γιοι του Ησαύ πολέμησαν με τους γιους του Ιακώβ· και οι γιοι του Ησαύ πολέμησαν με τους γιους του Ιακώβ στη Χεβρών· και ο Ησαύ ήταν ακόμα νεκρός, και δεν είχε ταφεί.
2 Και η μάχη ήταν σφοδρή μεταξύ τους, και οι γιοι του Ησαύ νικήθηκαν μπροστά στους γιους του Ιακώβ· και οι γιοι του Ιακώβ σκότωσαν από τους γιους του Ησαύ ογδόντα άνδρες, και δεν πέθανε ούτε ένας από τον λαό των γιων του Ιακώβ· και η χείρ του Ιωσήφ υπερίσχυσε πάνω σε ολόκληρο τον λαό των γιων του Ησαύ· και πήρε αιχμαλώτους τον Σεφώ, τον γιο του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, και πεντήκοντα από τους άνδρες του, και τους έδεσε με σιδερένιες αλυσίδες, και τους έδωσε στο χέρι των δούλων του για να τους φέρουν στην Αίγυπτο.
3 Και αφού οι γιοι του Ιακώβ πήραν αιχμάλωτο τον Σεφώ και τον λαό του, όλοι όσοι είχαν απομείνει φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους από τον οίκο του Ησαύ, μήπως και αιχμαλωτιστούν κι αυτοί· και όλοι έφυγαν μαζί με τον Ελιφάς, τον γιο του Ησαύ, και τον λαό του, μαζί με το σώμα του Ησαύ, και πήγαν στο δρόμο τους προς το όρος Σηείρ.
4 Και ήρθαν στο όρος Σηείρ, και έθαψαν τον Ησαύ στο Σηείρ· αλλά δεν είχαν φέρει το κεφάλι του μαζί τους στο Σηείρ· επειδή, ήταν θαμμένο στον τόπο όπου είχε γίνει η μάχη στη Χεβρών.
5 Και αφού οι γιοι του Ησαύ έφυγαν από μπροστά από τους γιους του Ιακώβ, οι γιοι του Ιακώβ τους καταδίωξαν μέχρι τα όρια του Σηείρ· αλλά δεν σκότωσαν ούτε έναν άνδρα από ανάμεσά τους, όταν τους καταδίωξαν· επειδή, το σώμα του Ησαύ, που κουβαλούσαν μαζί τους, προκάλεσε σύγχυση· και τράπηκαν σε φυγή, και οι γιοι του Ιακώβ γύρισαν πίσω από αυτούς και ανέβηκαν στον τόπο όπου ήταν οι αδελφοί τους στη Χεβρών· και έμειναν εκεί εκείνη την ημέρα, και την επόμενη ημέρα, μέχρις ότου αναπαύθηκαν από τη μάχη.
6 Και την τρίτη ημέρα συγκέντρωσαν όλους τους γιους του Σηείρ του Χωραίου, και συγκέντρωσαν όλους τους γιους της ανατολής, ένα πλήθος λαού σαν την άμμο της θάλασσας, και πήγαν και κατέβηκαν στην Αίγυπτο για να πολεμήσουν με τον Ιωσήφ και τους αδελφούς του, για να ελευθερώσουν τους αδελφούς τους.
7 Και άκουσαν ο Ιωσήφ και όλοι οι γιοι του Ιακώβ ότι οι γιοι του Ησαύ και οι γιοι της ανατολής ήρθαν εναντίον τους για να πολεμήσουν, για να ελευθερώσουν τους αδελφούς τους.
8 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του και οι ισχυροί άνδρες της Αιγύπτου βγήκαν και πολέμησαν στην πόλη Ραμεσσή· και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του έπληξαν σφοδρά τους γιους του Ησαύ και τους γιους της ανατολής.
9 Και σκότωσαν απ' αυτούς εξακόσιες χιλιάδες άνδρες, και σκότωσαν ανάμεσά τους όλους τους δυνατούς άνδρες των γιων του Σηείρ του Χορραίου· απέμειναν μόνο λίγοι απ' αυτούς· και σκότωσαν επίσης πολλούς από τους γιους της ανατολής, και από τους γιους του Ησαύ· και ο Ελιφάς, ο γιος του Ησαύ, και οι γιοι της ανατολής, έφευγαν όλοι μπροστά από τον Ιωσήφ και τους αδελφούς του.
10 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του τους καταδίωξαν μέχρι που έφτασαν στη Σοκχώθ· και σκότωσαν ακόμα από αυτούς στη Σοκχώθ τριάντα άνδρες· και οι υπόλοιποι διέφυγαν, και τράπηκαν σε φυγή ο καθένας στην πόλη του.
11 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του και οι ισχυροί άνδρες της Αιγύπτου επέστρεψαν απ' αυτούς με χαρά και ευθυμία στην καρδιά, επειδή είχαν νικήσει όλους τους εχθρούς τους.
12 Και ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, και οι άντρες του ήταν ακόμα δούλοι στην Αίγυπτο στους γιους του Ιακώβ, και οι πόνοι τους αυξάνονταν.
13 Και όταν οι γιοι του Ησαύ και οι γιοι του Σηείρ επέστρεψαν στη γη τους, οι γιοι του Σηείρ είδαν ότι όλοι είχαν πέσει στα χέρια των γιων του Ιακώβ και του λαού της Αιγύπτου, εξαιτίας της μάχης των γιων του Ησαύ.
14 Και οι γιοι του Σηείρ είπαν στους γιους του Ησαύ: Είδατε, και γι' αυτό ξέρετε ότι αυτό το στρατόπεδο έγινε για εσάς, και δεν έμεινε ούτε ένας δυνατός ούτε ένας πολεμιστής.
15 Τώρα, λοιπόν, βγείτε από τη γη μας, πηγαίνετε από εμάς στη γη Χαναάν, στη γη όπου κατοικούσαν οι πατέρες σας· γιατί τα παιδιά σας θα κληρονομήσουν τα υπάρχοντα των παιδιών μας στις έσχατες ημέρες;

16 Και οι γιοι του Ησαύ δεν άκουσαν τους γιους του Σηείρ, και οι γιοι του Σηείρ σκέφτηκαν να κάνουν πόλεμο εναντίον τους.
17 Και οι γιοι του Ησαύ έστειλαν κρυφά στον Αγγέα, τον βασιλιά της Αφρικής, αυτόν που είναι η Δεναβά, λέγοντας:
18 Στείλε μας μερικούς από τους άνδρες σου, και ας έρθουν σε εμάς, και θα πολεμήσουμε μαζί με τους γιους του Σηείρ του Χορραίου, επειδή αποφάσισαν να πολεμήσουν μαζί μας για να μας διώξουν από τη γη.
19 Και ο Αγγέας, ο βασιλιάς της Δεινάβα, έκανε έτσι· επειδή, κατά τις ημέρες εκείνες ήταν φιλικός προς τους γιους του Ησαύ· και ο Αγγέας έστειλε στους γιους του Ησαύ πεντακόσιους γενναίους πεζούς και οκτακόσιους ιππείς.
20 Και οι γιοι του Σηείρ έστειλαν στους γιους της ανατολής και στους γιους του Μαδιάμ, λέγοντας: Είδατε τι έκαναν σε εμάς οι γιοι του Ησαύ, εξαιτίας του οποίου σχεδόν όλοι μας καταστράφηκαμε, στη μάχη τους με τους γιους του Ιακώβ.
21 Τώρα λοιπόν ελάτε σε εμάς και βοηθήστε μας, και θα τους πολεμήσουμε μαζί, και θα τους διώξουμε από τη γη και θα εκδικηθούμε για την υπόθεση των αδελφών μας, που πέθαναν για χάρη τους στη μάχη τους με τους αδελφούς τους, τους γιους του Ιακώβ.
22 Και όλοι οι γιοι της ανατολής άκουσαν τους γιους του Σηείρ, και ήρθαν προς αυτούς περίπου οκτακόσιοι άνδρες με γυμνά ξίφη. Και οι γιοι του Ησαύ πολέμησαν με τους γιους του Σηείρ εκείνη την εποχή στην έρημο Φαράν.
23 Και οι γιοι του Σηείρ υπερίσχυσαν τότε των γιων του Ησαύ· και οι γιοι του Σηείρ πάταξαν εκείνη την ημέρα από τους γιους του Ησαύ στη μάχη εκείνη περίπου διακόσιους άνδρες από τον λαό του Αγγεά, βασιλιά της Δεναβά.
24 Και τη δεύτερη ημέρα οι γιοι του Ησαύ ήρθαν ξανά για να πολεμήσουν για δεύτερη φορά με τους γιους του Σηείρ· και η μάχη ήταν σκληρή ενάντια στους γιους του Ησαύ αυτή τη δεύτερη φορά, και τους ταλαιπώρησε πολύ εξαιτίας των γιων του Σηείρ.
25 Και καθώς οι γιοι του Ησαύ είδαν ότι οι γιοι του Σηείρ ήταν ισχυρότεροι από αυτούς, μερικοί άνδρες από τους γιους του Ησαύ στράφηκαν και βοήθησαν τους γιους του Σηείρ, τους εχθρούς τους.
26 Και έπεσαν κι άλλοι από τον λαό των γιων του Ησαύ στη δεύτερη μάχη, πενήντα οκτώ άνδρες από τον λαό, στον Αγγέα, τον βασιλιά της Δεναβά.
27 Και την τρίτη ημέρα οι γιοι του Ησαύ άκουσαν ότι μερικοί από τους αδελφούς τους είχαν απομακρυνθεί από αυτούς για να πολεμήσουν εναντίον τους στη δεύτερη μάχη· και πένθησαν οι γιοι του Ησαύ όταν άκουσαν αυτό το πράγμα.
28 Και είπαν: Τι θα κάνουμε στους αδελφούς μας, που μας απέστρεψαν για να βοηθήσουν τους γιους του Σηείρ, τους εχθρούς μας; Και οι γιοι του Ησαύ έστειλαν ξανά στον Αγγέα, τον βασιλιά της Δεινάβα, λέγοντας:
29 Στείλε μας πάλι άλλους άνδρες, για να πολεμήσουμε μαζί τους τους γιους του Σηείρ, επειδή αυτοί έχουν ήδη διπλασιαστεί από εμάς.
30 Και ο Αγέας έστειλε ξανά στους γιους του Ησαύ περίπου εξακόσιους γενναίους άνδρες, και ήρθαν να βοηθήσουν τους γιους του Ησαύ.
31 Και μετά δέκα ημέρες οι γιοι του Ησαύ έκαναν πάλι πόλεμο με τους γιους του Σηείρ στην έρημο Φαράν· και η μάχη ήταν σφοδρή σφοδρότητα ενάντια στους γιους του Σηείρ· και οι γιοι του Ησαύ υπερίσχυσαν εκείνη τη φορά των γιων του Σηείρ· και οι γιοι του Σηείρ νικήθηκαν μπροστά στους γιους του Ησαύ· και οι γιοι του Ησαύ σκότωσαν από αυτούς περίπου δύο χιλιάδες άνδρες.
32 Και όλοι οι δυνατοί άνδρες των γιων του Σηείρ πέθαναν σε αυτή τη μάχη, και μόνο τα μικρά παιδιά τους έμειναν στις πόλεις τους.
33 Και όλοι οι Μαδιάμ και οι γιοι της ανατολής έφυγαν από τη μάχη· και άφησαν τους γιους του Σηείρ και έφυγαν, όταν είδαν ότι η μάχη ήταν σκληρή εναντίον τους· και οι γιοι του Ησαύ καταδίωξαν όλους τους γιους της ανατολής μέχρι να φτάσουν στη γη τους.
34 Και οι γιοι του Ησαύ σκότωσαν από αυτούς περίπου διακόσιους πενήντα άνδρες, και από τον λαό των γιων του Ησαύ έπεσαν σε εκείνη τη μάχη περίπου τριάντα άνδρες. Αλλά αυτό το κακό ήρθε πάνω τους επειδή οι αδελφοί τους απομακρύνθηκαν από αυτούς για να βοηθήσουν τους γιους του Σηείρ του Χορραίου. Και οι γιοι του Ησαύ άκουσαν ξανά για τις κακές πράξεις των αδελφών τους, και πένθησαν ξανά εξαιτίας αυτού του πράγματος.
35 Και μετά τη μάχη, οι γιοι του Ησαύ επέστρεψαν και γύρισαν στο Σηείρ· και οι γιοι του Ησαύ σκότωσαν όσους είχαν απομείνει στη γη των γιων του Σηείρ· σκότωσαν επίσης τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους· δεν άφησαν ψυχή ζωντανή παρά μόνο πενήντα νεαρούς και κορίτσια, τα οποία άφησαν να ζήσουν· και οι γιοι του Ησαύ δεν τους θανάτωσαν· και τα παιδιά έγιναν δούλοι τους, και τα κορίτσια τα πήραν για γυναίκες.
36 Και οι γιοι του Ησαύ κατοίκησαν στο Σηείρ, στη θέση των γιων του Σηείρ, και κληρονόμησαν τη γη τους και την κυρίευσαν.
37 Και οι γιοι του Ησαύ πήραν όλα τα υπάρχοντα της γης από τους γιους του Σηείρ, και τα ποίμνιά τους, τους μοσχαριούς τους και τα υπάρχοντά τους, και όλα τα υπάρχοντα τους, και όλα τα υπάρχοντα των γιων του Σηείρ, τα πήραν οι γιοι του Ησαύ· και οι γιοι του Ησαύ κατοίκησαν στο Σηείρ, στη θέση των γιων του Σηείρ, μέχρι σήμερα· και οι γιοι του Ησαύ μοίρασαν τη γη σε μερίδια στους πέντε γιους του Ησαύ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
38 Και εν ταις ημέραις εκείναις απεφάσισαν οι υιοί Ησαύ να στέψουν βασιλέα επ' αυτών εν τη γη την οποίαν κατείχαν· και έλεγον προς αλλήλους· Ουχί ούτως· διότι αυτός θέλει βασιλεύσει επ' ημάς εν τη γη ημών, και θέλομεν βασιλεύσει υπό την συμβουλήν αυτού, και θέλει πολεμήσει τας μάχας ημών εναντίων των εχθρών ημών· και έπραξαν ούτως.
39 Και ορκίστηκαν όλοι οι γιοι του Ησαύ, λέγοντας: Δεν θα βασιλεύσει ποτέ κανείς από τους αδελφούς τους, παρά μόνο ένας ξένος, που δεν είναι από τους αδελφούς τους· επειδή, οι ψυχές όλων των γιων του Ησαύ ήταν πικραμένες, κάθε ένας ενάντια στον γιο του, στον αδελφό του και στον φίλο του, εξαιτίας του κακού που υπέστησαν από τους αδελφούς τους, όταν πολεμούσαν με τους γιους του Σηείρ.
40 Γι' αυτό, οι γιοι του Ησαύ ορκίστηκαν, λέγοντας: Από εκείνη την ημέρα και στο εξής δεν θα εκλέξουν βασιλιά από τους αδελφούς τους, αλλά από ξένη γη μέχρι σήμερα.
41 Και υπήρχε εκεί ένας άνθρωπος από τον λαό του Αγγέα, βασιλιά της Δεινάβα· το όνομά του ήταν Βελά, γιος του

Βεώρ· ο οποίος ήταν ένας πολύ γενναίος άνδρας, ωραίος και όμορφος και σοφός σε κάθε σοφία, και άνθρωπος με σύνεση και σοφία· και δεν υπήρχε κανένας από τον λαό του Αγγέα όμοιός του.
42 Και όλοι οι γιοι του Ησαύ τον πήραν και τον έχρισαν, και τον έστεψαν βασιλιά, και τον προσκύνησαν, και του είπαν: Ζήτω ο βασιλιάς, ζήτω ο βασιλιάς.
43 Και άπλωσαν το σεντόνι, και έφεραν ο καθένας του σκουλαρίκια χρυσά και ασημένια ή δαχτυλίδια ή βραχιόλια, και τον έκαναν πολύ πλούσιο σε ασήμι και σε χρυσάφι, σε πέτρες όνυχα και βδέλλιο, και του έκαναν βασιλικό θρόνο, και έβαλαν βασιλικό στέμμα στο κεφάλι του, και του έχτισαν παλάτι, και κατοίκησε εκεί, και έγινε βασιλιάς όλων των γιων του Ησαύ.
44 Και οι Αγγεείς πήραν τον μισθό τους για τη μάχη τους από τους γιους του Ησαύ, και πήγαν και επέστρεψαν εκείνη την εποχή στον κύριό τους στη Δεναβά.
45 Και ο Βελά βασίλευσε επάνω στους γιους του Ησαύ τριάντα χρόνια· και οι γιοι του Ησαύ κατοίκησαν στη γη αντί των γιων του Σηείρ, και κατοίκησαν με ασφάλεια στη θέση τους μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

1 Και έγινε ώστε στο τριακοστό δεύτερο έτος της κατάβασης των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, δηλαδή στο εβδομηκοστό πρώτο έτος της ζωής του Ιωσήφ, κατά το έτος εκείνο πέθανε ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και βασίλευσε αντ' αυτού ο Μαγρών, ο γιος του.
2 Και ο Φαραώ διέταξε τον Ιωσήφ πριν από τον θάνατό του να είναι πατέρας του γιου του, του Μάγκρον, και ο Μάγκρον να βρίσκεται υπό τη φροντίδα του Ιωσήφ και υπό τη συμβουλή του.
3 Και ολόκληρη η Αίγυπτος συναίνεσε σε αυτό το πράγμα, ώστε ο Ιωσήφ να γίνει βασιλιάς επάνω τους· επειδή, όλοι οι Αιγύπτιοι αγαπούσαν τον Ιωσήφ όπως και πριν· μόνο ο Μαγρών, ο γιος του Φαραώ, κάθισε στον θρόνο του πατέρα του, και βασίλευσε εκείνες τις ημέρες στη θέση του πατέρα του.
4 Ο Μαγρών ήταν σαράντα ενός ετών όταν άρχισε να βασιλεύει, και σαράντα χρόνια βασίλευσε στην Αίγυπτο, και όλη η Αίγυπτος αποκαλούσε το όνομά του Φαραώ από το όνομα του πατέρα του, όπως ήταν συνήθεια να κάνουν στην Αίγυπτο σε κάθε βασιλιά που βασίλευε πάνω τους.
5 Και όταν ο Φαραώ βασίλευσε στη θέση του πατέρα του, έθεσε τους νόμους της Αιγύπτου και όλες τις υποθέσεις της κυβέρνησης στα χέρια του Ιωσήφ, όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του.
6 Και ο Ιωσήφ έγινε βασιλιάς της Αιγύπτου, επειδή επέβλεπε ολόκληρη την Αίγυπτο, και ολόκληρη η Αίγυπτος ήταν υπό τη φροντίδα του και υπό τον συμβουλή του· επειδή, ολόκληρη η Αίγυπτος προσκύνησε τον Ιωσήφ μετά τον θάνατο του Φαραώ, και τον αγάπησαν υπερβολικά για να βασιλεύει επάνω τους.
7 Υπήρχαν όμως μερικοί ανάμεσά τους, που δεν τον συμπαθούσαν, λέγοντας: «Κανένας ξένος δεν θα βασιλεύσει πάνω μας». Ωστόσο, όλη η διακυβέρνηση της Αιγύπτου περιήλθε εκείνες τις ημέρες στον Ιωσήφ, μετά τον θάνατο του Φαραώ, καθώς αυτός ήταν ο ρυθμιστής, κάνοντας ό,τι ήθελε σε όλη τη γη χωρίς να παρεμβαίνει κανείς.
8 Και όλη η Αίγυπτος ήταν υπό την φροντίδα του Ιωσήφ, και ο Ιωσήφ έκανε πόλεμο με όλους τους γύρω εχθρούς του, και τους υπέταξε· επίσης, όλη τη γη και όλους τους Φιλισταίους, μέχρι τα όρια της Χαναάν, υπέταξε ο Ιωσήφ, και όλοι ήταν υπό την εξουσία του, και έδιναν ετήσιο φόρο στον Ιωσήφ.
9 Και ο Φαραώ, βασιλιάς της Αιγύπτου, κάθισε στον θρόνο του στη θέση του πατέρα του, αλλά ήταν υπό την καθοδήγηση και τη συμβουλή του Ιωσήφ, όπως ήταν αρχικά υπό την καθοδήγηση του πατέρα του.
10 Δεν βασίλευσε παρά μόνο στη γη της Αιγύπτου, υπό τη συμβουλή του Ιωσήφ, αλλά ο Ιωσήφ βασίλευε σε ολόκληρη τη χώρα εκείνη την εποχή, από την Αίγυπτο μέχρι τον μεγάλο ποταμό Φεράθ.
11 Και ο Ιωσήφ ευημερούσε σε όλους τους δρόμους του, και ο Κύριος ήταν μαζί του, και ο Κύριος έδωσε στον Ιωσήφ επιπλέον σοφία, και τιμή, και δόξα, και αγάπη προς αυτόν στις καρδιές των Αιγυπτίων και σε όλη τη γη, και ο Ιωσήφ βασίλευσε σε ολόκληρη τη χώρα σαράντα χρόνια.
12 Και όλες οι χώρες των Φιλισταίων, και η Χαναάν και η Σιδώνα, και η άλλη πλευρά του Ιορδάνη, έφερναν δώρα στον Ιωσήφ όλες τις ημέρες του· και ολόκληρη η χώρα ήταν στο χέρι του Ιωσήφ· και του έφερναν ετήσιο φόρο, όπως ήταν καθορισμένο· επειδή, ο Ιωσήφ είχε πολεμήσει ενάντια σε όλους τους γύρω εχθρούς του και τους είχε υποτάξει· και ολόκληρη η χώρα ήταν στο χέρι του Ιωσήφ· και ο Ιωσήφ καθόταν με ασφάλεια στον θρόνο του στην Αίγυπτο.
13 Και όλοι οι αδελφοί του, οι γιοι του Ιακώβ, κατοίκησαν με ασφάλεια στη γη, όλες τις ημέρες του Ιωσήφ, και ήταν καρποφόροι και πολλαπλασιάστηκαν υπερβολικά στη γη, και λάτρευαν τον Κύριο όλες τις ημέρες τους, όπως τους είχε προστάξει ο πατέρας τους Ιακώβ.
14 Και μετά από πολλές ημέρες και χρόνια, ενώ οι γιοι του Ησαύ κατοικούσαν ήσυχα στη γη τους με τον Βελά, τον βασιλιά τους, οι γιοι του Ησαύ καρπώθηκαν και πληθύνθηκαν στη γη, και αποφάσισαν να πάνε να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ και με όλη την Αίγυπτο, και να παραδώσουν τον αδελφό τους, τον Σεφώ, τον γιο του Ελιφάς, και τους άνδρες του, επειδή ήταν ακόμα δούλοι στον Ιωσήφ εκείνες τις ημέρες.
15 Και οι γιοι του Ησαύ έστειλαν σε όλους τους γιους της ανατολής, και έκαναν ειρήνη μαζί τους· και όλοι οι γιοι της ανατολής ήρθαν σε αυτούς για να πάνε μαζί με τους γιους του Ησαύ στην Αίγυπτο για να πολεμήσουν.
16 Και ήρθαν επίσης σε αυτούς από τον λαό του Αγγέα, βασιλιά της Δεινάβα, και έστειλαν επίσης στα παιδιά του Ισμαήλ και ήρθαν κι αυτά σε αυτούς.
17 Και ολόκληρος αυτός ο λαός συγκεντρώθηκε και ήρθε στο Σηείρ για να βοηθήσει τους γιους του Ησαύ στη μάχη τους· και αυτό το στρατόπεδο ήταν πολύ μεγάλο και βαρύ από λαό, πολυάριθμο σαν την άμμο της θάλασσας, περίπου οκτακόσιες χιλιάδες άνδρες, πεζούς και ιππείς· και όλα αυτά τα στρατεύματα κατέβηκαν στην Αίγυπτο για να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ, και στρατοπέδευσαν κοντά στη Ραμεσσή.
18 Και ο Ιωσήφ βγήκε έξω με τους αδελφούς του, μαζί με τους ισχυρούς άνδρες της Αιγύπτου, περίπου εξακόσιους άνδρες, και πολέμησαν μαζί τους στη γη Ραμεσσής· και οι γιοι του Ιακώβ εκείνη την εποχή πολέμησαν ξανά με τους γιους του Ησαύ, στο πεντηκοστό έτος της κατόδου των

γιων του Ιακώβ στην Αίγυπτο, δηλαδή στο τριακοστό έτος της βασιλείας του Βελά επί των γιων του Ησαύ στο Σηείρ.
19 Και ο Κύριος παρέδωσε όλους τους δυνατούς άνδρες του Ησαύ και τους γιους της ανατολής στο χέρι του Ιωσήφ και των αδελφών του· και ο λαός των γιων του Ησαύ και οι γιοι της ανατολής νικήθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ.
20 Και από τον λαό του Ησαύ και από τους γιους της ανατολής, που σκοτώθηκαν, έπεσαν μπροστά στους γιους του Ιακώβ περίπου διακόσιες χιλιάδες άνδρες, και ο βασιλιάς τους Βελά, ο γιος του Βεώρ, έπεσε μαζί τους στη μάχη. Και όταν οι γιοι του Ησαύ είδαν ότι ο βασιλιάς τους έπεσε στη μάχη και πέθανε, τα χέρια τους εξασθένησαν στη μάχη.
21 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του και ολόκληρη η Αίγυπτος έτι χτυπούσαν τον λαό του οίκου του Ησαύ· και ολόκληρος ο λαός του Ησαύ φοβήθηκε τους γιους του Ιακώβ και έφυγε από μπροστά τους.
22 Και ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του και όλη η Αίγυπτος τους καταδίωξαν σε μια μέρα δρόμου, και σκότωσαν από αυτούς ακόμα περίπου τριακόσιους άνδρες, συνεχίζοντας να τους χτυπούν στο δρόμο· και αργότερα έφυγαν από αυτούς.
23 Και ο Ιωσήφ και όλοι οι αδελφοί του επέστρεψαν στην Αίγυπτο· ούτε ένας δεν έλειψε από αυτούς, αλλά από τους Αιγυπτίους έπεσαν δώδεκα άνδρες.
24 Και όταν ο Ιωσήφ επέστρεψε στην Αίγυπτο, διέταξε να δέσουν επιπλέον τον Ζεφώ και τους άντρες του, και τους έδεσαν με σιδερένια σίδερα και αύξησαν τη θλίψη τους.
25 Και όλος ο λαός των γιων του Ησαύ, και οι γιοι της ανατολής, επέστρεψαν ντροπιασμένοι, κάθε ένας στην πόλη του· επειδή, όλοι οι δυνατοί άνδρες που ήταν μαζί τους είχαν πέσει στη μάχη.
26 Και καθώς οι γιοι του Ησαύ είδαν ότι ο βασιλιάς τους είχε πεθάνει στη μάχη, έσπευσαν και πήραν έναν άνθρωπο από τον λαό των γιων της ανατολής· το όνομά του ήταν Ιωβάβ, γιος του Ζαράχ, από τη γη Βοτσρά· και τον έκαναν βασιλιά τους αντί του Βελά, του βασιλιά τους.
27 Και ο Ιωβάβ κάθισε στον θρόνο του Βελά ως βασιλιάς αντ' αυτού· και ο Ιωβάβ βασίλευσε στην Εδώμ πάνω σε όλους τους γιους του Ησαύ δέκα χρόνια· και οι γιοι του Ησαύ δεν πήγαν πλέον να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ από εκείνη την ημέρα και στο εξής· επειδή, οι γιοι του Ησαύ γνώριζαν την ανδρεία των γιων του Ιακώβ, και τους φοβόντουσαν πολύ.
28 Από εκείνη την ημέρα όμως και μετά, οι γιοι του Ησαύ μισούσαν τους γιους του Ιακώβ· και το μίσος και η έχθρα ήταν σφοδρή ανάμεσά τους όλες τις ημέρες, μέχρι σήμερα.
29 Και μετά ταύτα, μετά δέκα χρόνια, πέθανε ο Ιωβάβ, ο γιος του Ζαράχ, από τη Βοτσρά· και οι γιοι του Ησαύ πήραν έναν άνθρωπο, που ονομαζόταν Χουσάμ, από τη γη της Θαιμάν, και τον έκαναν βασιλιά τους αντί του Ιωβάβ· και ο Χουσάμ βασίλευσε στην Εδώμ πάνω σε όλους τους γιους του Ησαύ είκοσι χρόνια.
30 Και ο Ιωσήφ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και οι αδελφοί του, και όλοι οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν με ασφάλεια στην Αίγυπτο κατά τις ημέρες εκείνες, μαζί με όλους τους γιους του Ιωσήφ και τους αδελφούς του, χωρίς κανένα εμπόδιο ή κακό ατύχημα, και η γη της Αιγύπτου ήταν εκείνη την εποχή σε ηρεμία από τον πόλεμο κατά τις ημέρες του Ιωσήφ και των αδελφών του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59

1 ΚΑΙ αυτά είναι τα ονόματα των γιων Ισραήλ, που κατοίκησαν στην Αίγυπτο, οι οποίοι είχαν έρθει μαζί με τον Ιακώβ. Όλοι οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν στην Αίγυπτο, κάθε ένας με την οικογένειά του.
2 Οι γιοι της Λείας ήταν ο Ρουβήν, ο Συμεών, ο Λευί, ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών, και η αδερφή τους η Δείνα.
3 Και οι γιοι της Ραχήλ ήταν ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.
4 Και οι γιοι τής Ζελφάς, της δούλης τής Λείας, ήταν ο Γαδ και ο Ασήρ.
5 Και οι γιοι της Βαλλάς, της δούλης της Ραχήλ, ήταν ο Δαν και ο Νεφθαλί.
6 Και αυτοί ήταν οι απόγονοί τους, που γεννήθηκαν σε αυτούς στη γη Χαναάν, πριν έρθουν στην Αίγυπτο μαζί με τον πατέρα τους Ιακώβ.
7 Οι γιοι του Ρουβήν ήταν ο Χανώχ, ο Φαλλού, ο Χεθρών και ο Χαρμί.
8 Και οι γιοι του Συμεών ήταν ο Ιεμουήλ, ο Ιαμείν, ο Ωάδ, ο Ιαχίν, ο Ζωχάρ και ο Σαούλ, ο γιος της Χαναναίας.
9 Και οι γιοι του Λευί ήταν ο Γηρσών, ο Κεχάθ και ο Μεραρί, και η αδελφή τους η Ιωχαβέδ, η οποία γεννήθηκε σ' αυτούς καθώς κατέβαιναν στην Αίγυπτο.
10 Και οι γιοι του Ιούδα ήταν ο Ηρ, ο Αυνάν, ο Σηλά, ο Φαρές και ο Ζαράχ.
11 Και ο Ηρ και ο Αυνάν πέθαναν στη γη Χαναάν· και οι γιοι του Φαρές ήταν ο Χεσρών και ο Χαμούλ.
12 Και οι γιοι του Ισσάχαρ ήταν ο Θωλά, ο Πουβά, ο Ιώβ και ο Σομρών.
13 Και οι γιοι του Ζαβουλών ήταν ο Σερέδ, ο Αιλών και ο Ιαχλεήλ· και ο γιος του Δαν ήταν ο Χουσίμ.
14 Και οι γιοι του Νεφθαλί ήταν ο Ιαχσιήλ, ο Γουνί, ο Ιεθέρ και ο Σιλάμ.
15 Και οι γιοι του Γαδ ήταν ο Σιφιών, ο Χαγκί, ο Σουνί, ο Εσβών, ο Ηρί, ο Αρόδι και ο Αρελί.
16 Και οι γιοι του Ασήρ ήταν η Ιεμνά, η Ιεσβά, η Ιεσβί, ο Βεριά και η αδελφή τους η Σεράχ· και οι γιοι του Βεριά ήταν ο Χεβέρ και ο Μαλχιήλ.
17 Και οι γιοι του Βενιαμίν ήταν ο Βελά, ο Βεχέρ, ο Ασβήλ, ο Γηρά, ο Νεεμάν, ο Αχί, ο Ρος, ο Μουπίμ, ο Χουπίμ και ο Ορδ.
18 Και οι γιοι του Ιωσήφ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στην Αίγυπτο, ήταν ο Μανασσής και ο Εφραϊμ.
19 Και όλες οι ψυχές που βγήκαν από την οσφύ του Ιακώβ ήταν εβδομήντα ψυχές· αυτοί είναι που ήρθαν μαζί με τον Ιακώβ τον πατέρα τους στην Αίγυπτο για να κατοικήσουν εκεί· και ο Ιωσήφ και όλοι οι αδελφοί του κατοίκησαν με ασφάλεια στην Αίγυπτο, και έτρωγαν από τα καλύτερα της Αιγύπτου όλες τις ημέρες της ζωής του Ιωσήφ.
20 Και ο Ιωσήφ έζησε στη γη της Αιγύπτου ενενήντα τρία χρόνια, και ο Ιωσήφ βασίλευσε σε ολόκληρη την Αίγυπτο ογδόντα χρόνια.
21 Και καθώς πλησίαζαν οι ημέρες του Ιωσήφ προς το θάνατό του, έστειλε και κάλεσε τους αδελφούς του και όλη την οικογένεια του πατέρα του, και όλοι αυτοί συγκεντρώθηκαν και κάθισαν μπροστά του.
22 Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του και σε ολόκληρο το οίκο του πατέρα του: Ιδού, πεθαίνω· και ο Θεός σίγουρα θα σας επισκεφθεί και θα σας ανεβάσει από αυτή

τη γη στη γη που ορκίστηκε στους πατέρες σας να τους δώσει.
23 Και όταν ο Θεός σας επισκεφθεί για να σας ανεβάσει από εδώ στη γη των πατέρων σας, τότε ανασύρετε τα οστά μου μαζί σας από εδώ.
24 Και ο Ιωσήφ ορκίστηκε τους γιους Ισραήλ για το σπέρμα τους μετά από αυτούς, λέγοντας: Ο Θεός σίγουρα θα σας επισκεφθεί και θα ανασύρετε τα κόκαλά μου μαζί σας από εδώ.
25 Και μετά ταύτα απέθανε ο Ιωσήφ εν έτει εκείνο, το εβδομηκοστό πρώτον έτος της καταβάσεως των Ισραηλιτών εις την Αίγυπτον.
26 Και ο Ιωσήφ ήταν εκατόν δέκα ετών όταν πέθανε στη γη της Αιγύπτου· και σηκώθηκαν όλοι οι αδελφοί του και όλοι οι δούλοι του και ταρίχευσαν τον Ιωσήφ, όπως ήταν το έθιμο τους· και οι αδελφοί του και ολόκληρη η Αίγυπτος πένθησαν γι' αυτόν εβδομήντα ημέρες.
27 Και έβαλαν τον Ιωσήφ σε ένα φέρετρο γεμάτο με αρώματα και κάθε είδους αρώματα, και τον έθαψαν κοντά στον ποταμό, που είναι ο Σιχώρ, και τους γιους του και όλους τους αδελφούς του, και ολόκληρο το σπιτικό του πατέρα του έκανε πένθος επτά ημερών γι' αυτόν.
28 Και συνέβη ώστε μετά τον θάνατο του Ιωσήφ, όλοι οι Αιγύπτιοι άρχισαν εκείνες τις ημέρες να κυβερνούν τα παιδιά του Ισραήλ, και ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, που βασίλευσε στη θέση του πατέρα του, πήρε όλους τους νόμους της Αιγύπτου και διηύθυνε ολόκληρη τη διακυβέρνηση της Αιγύπτου υπό τον συμβουλό του, και βασίλευσε με ασφάλεια πάνω στον λαό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

1 Και όταν ήρθε το έτος, που ήταν το εβδομηκοστό δεύτερο έτος από την κατάβαση των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, μετά τον θάνατο του Ιωσήφ, ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, έφυγε από την Αίγυπτο, αυτός και οι άνδρες του, και έφυγαν.
2 Και ήρθε στην Αφρική, που είναι η Δεινχάβα, στον Αγγέα, τον βασιλιά της Αφρικής, και ο Αγγέας τους δέχτηκε με μεγάλες τιμές, και έκανε τον Ζέφο αρχηγό του στρατού του.
3 Και ο Ζέφων βρήκε εύνοια ενώπιον του Αγγέα και ενώπιον του λαού του· και ο Ζέφων ήταν αρχηγός του στρατού του Αγγέα, βασιλιά της Αφρικής, για πολλές ημέρες.
4 Και ο Ζεφώ δελέασε τον Αγγέα, βασιλιά της Αφρικής, να συγκεντρώσει όλο το στρατό του για να πάει να πολεμήσει με τους Αιγύπτιους και με τους γιους του Ιακώβ, και να εκδικηθεί απ' αυτούς την υπόθεση των αδελφών του.
5 Αλλ' ο Αγγέας δεν ήθελε να ακούσει τον Ζεφώ να κάνει αυτό το πράγμα· επειδή, ο Αγγέας γνώριζε τη δύναμη των γιων του Ιακώβ, και τι είχαν κάνει στον στρατό του στον πόλεμο που έκαναν με τους γιους του Ησαύ.
6 Και ο Ζεφώ ήταν πολύ μεγάλος εκείνες τις ημέρες ενώπιον του Αγγέα και όλου του λαού του· και τους δελέαζε συνεχώς να κάνουν πόλεμο εναντίον της Αιγύπτου, αλλά δεν το ήθελαν.
7 Και συνέβη εκείνες τις ημέρες να υπάρχει στη γη των Χιτίμ ένας άνθρωπος στην πόλη Πουζίμνα, του οποίου το όνομα ήταν Ούζου, και θεοποιήθηκε εκφυλισμένα από τα παιδιά των Χιτίμ, και ο άνθρωπος πέθανε και δεν απέκτησε γιο, μόνο μία κόρη που το όνομα ήταν Ιανία.
8 Και η κόρη ήταν εξαιρετικά όμορφη, όμορφη και έξυπνη, δεν υπήρχε καμία όμοιά της σε ομορφιά και σοφία σε όλη τη γη.
9 Και ο λαός του Άγγεα, βασιλιά της Αφρικής, την είδε και ήρθαν και την επαίνεσαν σε αυτόν. Και ο Άγγεας έστειλε μήνυμα στα παιδιά του Χιτίμ και ζήτησε να την πάρει για γυναίκα του. Και ο λαός του Χιτίμ συμφώνησε να του την δώσει για γυναίκα.
10 Και καθώς οι αγγελιοφόροι του Άγγεα αναχωρούσαν από τη γη των Χιτίμ για να ξεκινήσουν το ταξίδι τους, ιδού, οι αγγελιοφόροι του Τύρνου, βασιλιά της Βιβεντού, έφτασαν στην Χιτίμ, επειδή ο Τύρνος, βασιλιάς της Βιβεντού, έστειλε κι αυτός τους αγγελιοφόρους του να ζητήσουν την Ιανία για να την πάρει για γυναίκα του, επειδή όλοι οι άντρες του την είχαν επαινέσει σε αυτόν, γι' αυτό έστειλε όλους τους υπηρέτες του σε αυτήν.
11 Και οι υπηρέτες του Τύρνου ήρθαν στην Κιττίμ και ζήτησαν την Ιανία, για να την πάνε στον Τύρνο, τον βασιλιά τους, για σύζυγο.
12 Και ο λαός της Χιτίμ είπε προς αυτούς: Δεν μπορούμε να τη δώσουμε, επειδή ο Αγγέας, βασιλιάς της Αφρικής, ήθελε να την πάρει για γυναίκα του πριν έρθεις εσύ, και να του τη δώσουμε· και τώρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό το πράγμα, να στερήσουμε από τον Αγγέα τη νεόνυμφη για να τη δώσουμε στον Τύρνο.
13 Διότι φοβόμαστε πολύ τον Άγγεα μήπως έρθει σε μάχη εναντίον μας και μας καταστρέψει, και ο Τύρνος, ο κύριός σου, δεν θα μπορέσει να μας ελευθερώσει από το χέρι του.
14 Και όταν οι αγγελιοφόροι του Τύρνου άκουσαν όλα τα λόγια των γιων του Χιτίμ, γύρισαν στον κύριό τους και του ανήγγειλαν όλα τα λόγια των γιων του Χιτίμ.
15 Και τα παιδιά του Χιτίμ έστειλαν ένα υπόμνημα στον Άγγεα, λέγοντας: «Ιδού, ο Τύρνος έστειλε να καλέσει την Ιανία για να την πάρει για γυναίκα του, και έτσι του απαντήσαμε· και ακούσαμε ότι συγκέντρωσε ολόκληρο τον στρατό του για να πάει σε πόλεμο εναντίον σου, και σκοπεύει να περάσει από τον δρόμο της Σαρδούνιας για να πολεμήσει εναντίον του αδελφού σου Λούκου, και μετά από αυτό θα έρθει να πολεμήσει εναντίον σου».
16 Και ο Αγγέας άκουσε τα λόγια των παιδιών του Χιτίμ, τα οποία του έστειλαν στο αρχείο, και ο θυμός του άναψε και σηκώθηκε και συγκέντρωσε ολόκληρο τον στρατό του και πέρασε μέσα από τα νησιά της θάλασσας, τον δρόμο προς τη Σαρδούνια, προς τον αδελφό του Λούκο, βασιλιά της Σαρδούνιας.
17 Και ο Νίβλος, ο γιος του Λούκου, άκουσε ότι ερχόταν ο θείος του ο Αγέας, και βγήκε να τον συναντήσει με βαρύ στρατό, και τον φίλησε και τον αγκάλιασε, και ο Νίβλος είπε στον Αγγέα: Όταν ρωτήσεις τον πατέρα μου για την υγεία του, όταν θα έρθω μαζί σου να πολεμήσω με τον Τύρνο, ζήτησε του να με κάνει αρχηγό του στρατού του. Και ο Αγγέας το έκανε, και ήρθε στον αδελφό του, και ο αδελφός του ήρθε να τον συναντήσει, και τον ρώτησε για την υγεία του.
18 Και ο Άγγεας ζήτησε από τον αδελφό του Λούκο να φροντίσει για την ευημερία του και να κάνει τον γιο του Νίμπλο αρχηγό του στρατού του. Ο Λούκος το έκανε. Ο Άγγεας και ο αδελφός του Λούκος σηκώθηκαν και πήγαν

στον Τύρνο για να πολεμήσουν. Μαζί τους ήταν μεγάλος στρατός και πολυάριθμος λαός.
19 Και ήρθε με πλοία, και έφτασαν στην επαρχία της Αστόρας, και ιδού, ο Τύρνος ήρθε προς αυτούς, γιατί πήγε στη Σαρδουνία, και σκόπευε να την καταστρέψει και μετά να περάσει από εκεί στην Αγγεία για να πολεμήσει μαζί του.
20 Και ο Άγγεας και ο Λούκος, ο αδελφός του, συνάντησαν τον Τύρνο στην κοιλάδα της Κανωπίας, και η μάχη ήταν σφοδρή και σφοδρή μεταξύ τους σε εκείνο το μέρος.
21 Και η μάχη ήταν σφοδρή εναντίον του Λούκου, βασιλιά της Σαρδούνιας, και όλος ο στρατός του έπεσε, και ο Νίβλος ο γιος του έπεσε επίσης σε εκείνη τη μάχη.
22 Και ο θείος του ο Αγέας διέταξε τους υπηρέτες του να φτιάξουν ένα χρυσό φέρετρο για τον Νίμπλο και να τον βάλουν μέσα. Ο Αγέας έδωσε ξανά μάχη εναντίον του Τύρνου. Ο Αγέας ήταν πιο δυνατός από αυτόν και τον σκότωσε, και πάταξε όλο τον λαό του με το σπαθί. Ο Αγέας εκδικήθηκε την υπόθεση του Νίμπλου, γιου του αδελφού του, και την υπόθεση του στρατού του αδελφού του Λούκου.
23 Και όταν πέθανε ο Τύρνος, τα χέρια όσων επέζησαν από τη μάχη αδυνάτισαν και τράπηκαν σε φυγή μπροστά στον Αγέα και τον Λούκο, τον αδελφό του.
24 Και ο Αγέας και ο αδελφός του Λούκος τους καταδίωξαν μέχρι τον κεντρικό δρόμο, που βρίσκεται ανάμεσα στον Αλφανού και τη Ρωμαχία, και σκότωσαν ολόκληρο τον στρατό του Τύρνου με το σπαθί.
25 Και ο Λούκος, βασιλιάς της Σαρδούνιας, διέταξε τους δούλους του να φτιάξουν ένα χάλκινο φέρετρο και να τοποθετήσουν μέσα σε αυτό το σώμα του γιου του Νίμπλου, και τον έθαψαν σε εκείνο το μέρος.
26 Και έχτισαν επάνω του έναν ψηλό πύργο εκεί πάνω στον κεντρικό δρόμο, και το ονόμασαν από το όνομα του Νίβλου μέχρι σήμερα, και έθαψαν επίσης τον Τύρνο, βασιλιά της Βιβεντού, εκεί σε εκείνο το μέρος μαζί με τον Νίβλο.
27 Και ιδού, στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Αλφανού και Ρωμαχ, ο τάφος του Νίβλου είναι από τη μία πλευρά και ο τάφος του Τύρνου από την άλλη, και ανάμεσά τους υπάρχει πεζοδρόμιο μέχρι σήμερα.
28 Και όταν τάφηκε ο Νίβλος, ο Λούκος ο πατέρας του επέστρεψε με τον στρατό του στη γη του, τη Σαρδουνία, και ο Αγγέας ο αδελφός του, βασιλιάς της Αφρικής, πήγε με τον λαό του στην πόλη Βιβεντού, δηλαδή την πόλη Τύρνο.
29 Και οι κάτοικοι του Βιβέντου άκουσαν τη φήμη του και τον φοβήθηκαν πολύ, και βγήκαν να τον προϋπαντήσουν με κλάματα και ικεσίες, και οι κάτοικοι του Βιβέντου παρακάλεσαν τον Άγγεα να μην τους σκοτώσει ούτε να καταστρέψει την πόλη τους· και το έκανε, γιατί το Βιβέντου θεωρούνταν εκείνες τις ημέρες ως μία από τις πόλεις των παιδιών του Χιτίμ· γι' αυτό δεν κατέστρεψε την πόλη.
30 Αλλά από εκείνη την ημέρα και μετά, τα στρατεύματα του βασιλιά της Αφρικής πήγαιναν στην Κιττίμ για να τη λεηλατήσουν και να τη λεηλατήσουν, και όποτε πήγαιναν, ο Ζεφώ, ο αρχηγός του στρατού του Αγγέα, πήγαινε μαζί τους.
31 Και μετά από αυτό, ο Αγγέας γύρισε με τον στρατό του και έφτασαν στην πόλη Πουζίμνα, και ο Αγγέας πήρε από εκεί την Ιανία, κόρη του Ούζου, για γυναίκα και την έφερε στην πόλη του στην Αφρική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61

1 Και συνέβηκε εκείνο τον καιρό, ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, να προστάξει ολόκληρο τον λαό του να του χτίσουν ένα ισχυρό παλάτι στην Αίγυπτο.
2 Και διέταξε επίσης τους γιους του Ιακώβ να βοηθήσουν τους Αιγυπτίους στην οικοδόμηση, και οι Αιγύπτιοι έφτιαξαν ένα όμορφο και κομψό παλάτι για βασιλική κατοικία, και κατοίκησε σε αυτό και ανανέωσε την κυβέρνησή του και βασίλευσε με ασφάλεια.
3 Και ο Ζαβουλών, ο γιος του Ιακώβ, πέθανε εκείνο το έτος, δηλαδή το εβδομηκοστό δεύτερο έτος της κατάβασης των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο. Και ο Ζαβουλών πέθανε σε ηλικία εκατόν δεκατεσσάρων ετών, και τον έβαλαν σε φέρετρο και τον έδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
4 Και κατά το εβδομηκοστό πέμπτο έτος πέθανε ο αδελφός του Συμεών, σε ηλικία εκατόν είκοσι ετών όταν πέθανε, και τέθηκε κι αυτός σε φέρετρο και δόθηκε στα χέρια των παιδιών του.
5 Και ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, αρχηγός του στρατού του Αγγέα, βασιλιά της Δεναβά, εξακολουθούσε να παρακινεί τον Αγγέα κάθε μέρα να ετοιμαστεί για μάχη, για να πολεμήσει με τους γιους του Ιακώβ στην Αίγυπτο. Ο Αγγέας όμως δεν ήθελε να κάνει αυτό το πράγμα, επειδή οι δούλοι του του είχαν διηγηθεί όλη τη δύναμη των γιων του Ιακώβ, όσα είχαν κάνει σε αυτούς στη μάχη τους με τους γιους του Ησαύ.
6 Και ο Ζεφώ κατ' εκείνες τις ημέρες καθημερινά παρακινούσε τον Αγγέα να πολεμήσει με τους γιους του Ιακώβ κατά τις ημέρες εκείνες.
7 Και μετά από λίγο καιρό ο Αγγέας άκουσε τα λόγια του Ζέφω και συναίνεσε σε αυτόν να πολεμήσει με τους γιους του Ιακώβ στην Αίγυπτο. Και ο Αγγέας τάχθηκε σε τάξη όλο τον λαό του, έναν λαό πολυάριθμο σαν την άμμο που είναι στην ακτή της θάλασσας, και αποφάσισε να πάει στην Αίγυπτο για να πολεμήσει.
8 Και ανάμεσα στους δούλους του Αγγέα ήταν ένας νέος δεκαπεντάχρονος, το όνομά του ήταν Βαλαάμ, γιος του Βεώρ, και ο νέος ήταν πολύ σοφός και καταλάβαινε την τέχνη της μαγείας.
9 Και ο Αγέας είπε στον Βαλαάμ: «Μάθε μας, παρακαλώ, με μαγεία, για να γνωρίσουμε ποιος θα νικήσει σε αυτή τη μάχη, στην οποία τώρα προχωράμε».
10 Και ο Βαλαάμ διέταξε να του φέρουν κερί, και έφτιαξε από αυτό το ομοίωμα αρμάτων και ιππέων που αντιπροσώπευαν τον στρατό του Αγγέα και τον στρατό της Αιγύπτου, και τα έβαλε στα έξυπνα προετοιμασμένα νερά που είχε για τον σκοπό αυτό, και πήρε στο χέρι του τα κλαδιά μυρτιάς, και άσκησε την πανουργία του, και τα ένωσε πάνω από το νερό, και φάνηκαν σε αυτόν στο νερό τα όμοια με τα στρατεύματα του Αγγέα που έπεφταν μπροστά στα όμοια με τα ομοιώματα των Αιγυπτίων και των γιων του Ιακώβ.
11 Και ο Βαλαάμ είπε αυτό στον Αγγέα, και ο Αγγέας απελπίστηκε και δεν οπλίστηκε για να κατέβει στην Αίγυπτο για να πολεμήσει, και παρέμεινε στην πόλη του.

12 Και καθώς ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, είδε ότι ο Αγγεάς απελπίστηκε να βγει σε μάχη με τους Αιγυπτίους, ο Ζεφώ έφυγε από τον Αγγεά από την Αφρική και πήγε και ήρθε στους Χιττίμ.
13 Και όλος ο λαός της Χιτίμ τον δέχτηκε με μεγάλες τιμές, και τον προσέλαβε για να πολεμάει στις μάχες τους όλες τις ημέρες, και ο Ζεφώ έγινε εξαιρετικά πλούσιος εκείνες τις ημέρες, και τα στρατεύματα του βασιλιά της Αφρικής εξαπλώθηκαν ακόμα εκείνες τις ημέρες, και τα παιδιά της Χιτίμ συγκεντρώθηκαν και πήγαν στο όρος Κουπτιζία εξαιτίας των στρατευμάτων του Άγγεα, βασιλιά της Αφρικής, που προέλαυναν εναντίον τους.
14 Και ήταν μια μέρα που ο Ζεφώ έχασε μια νεαρή δαμάλα, και πήγε να την αναζητήσει, και την άκουσε να μουγκρίζει γύρω από το βουνό.
15 Και ο Ζέφω πήγε και είδε, και να, υπήρχε μια μεγάλη σπηλιά στους πρόποδες του βουνού, και υπήρχε μια μεγάλη πέτρα εκεί στην είσοδο της σπηλιάς. Και ο Ζέφω έσπασε την πέτρα και μπήκε στη σπηλιά και κοίταξε, και να, ένα μεγάλο ζώο καταβρόχθιζε το βόδι· από τη μέση και πάνω έμοιαζε με άνθρωπο, και από τη μέση και κάτω έμοιαζε με ζώο· και ο Ζέφω σηκώθηκε ενάντια στο ζώο και το σκότωσε με τα σπαθιά του.
16 Και οι κάτοικοι της Χιτίμ άκουσαν αυτό το πράγμα, και χάρηκαν υπερβολικά, και είπαν: Τι θα κάνουμε σε αυτόν τον άνθρωπο που σκότωσε αυτό το ζώο που καταβρόχθισε τα κτήνη μας;
17 Και όλοι συγκεντρώθηκαν για να αφιερώσουν μια ημέρα του έτους σε αυτόν· και ονόμασαν αυτήν Ζεφώ από το όνομά του· και του έφερναν σπονδές κάθε χρόνο εκείνη την ημέρα, και του έφερναν δώρα.
18 Εκείνη την εποχή η Ιανία, κόρη του Ουζού, σύζυγος του βασιλιά Αγγέα, αρρώστησε, και η ασθένειά της έγινε πολύ βαριά για τον Αγγέα και τους αξιωματούχους του, και ο Αγγέας είπε στους σοφούς του: Τι να κάνω στην Ιανία και πώς θα την θεραπεύσω από την ασθένειά της; Και οι σοφοί του του είπαν: Επειδή ο αέρας της χώρας μας δεν είναι σαν τον αέρα της γης των Χιτίμ, και το νερό μας δεν είναι σαν το νερό τους, γι' αυτό αρρώστησε η βασίλισσα.
19 Διότι λόγω της αλλαγής του αέρα και του νερού αρρώστησε, και επίσης επειδή στη χώρα της έπινε μόνο το νερό που προερχόταν από την Πούρμα, την οποία οι πρόγονοί της είχαν αναθρέψει με γέφυρες.
20 Και ο Αγέας διέταξε τους υπηρέτες του να του φέρουν μέσα σε αγγεία από τα νερά της Πουρμά που ανήκαν στους Χιτίμ, και ζύγισαν αυτά τα νερά με όλα τα νερά της γης της Αφρικής, και βρήκαν αυτά τα νερά ελαφρύτερα από τα νερά της Αφρικής.
21 Και ο Άγγεας είδε αυτό το πράγμα και διέταξε όλους τους αξιωματικούς του να συγκεντρώσουν τους λιθοξόους κατά χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες, και λάξευσαν πέτρα αναρίθμητη, και οι χτίστες ήρθαν και έχτισαν μια εξαιρετικά ισχυρή γέφυρα, και μετέφεραν την πηγή νερού από τη γη των Χιτίμ στην Αφρική, και αυτά τα νερά ήταν για τη βασίλισσα Ιανία και για όλες τις ανησυχίες της, για να πίνει από αυτό και να ψήνει, να πλένεται και να λούζεται με αυτό, και επίσης να ποτίζει με αυτό κάθε σπόρο από τον οποίο μπορεί να ληφθεί τροφή, και όλους τους καρπούς της γης.
22 Και ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν από το χώμα των Χιτίμ με μεγάλα πλοία, και έφεραν επίσης πέτρες για να χτίσουν με αυτές, και οι οικοδόμοι έχτισαν παλάτια για τη βασίλισσα Ιανία, και η βασίλισσα θεραπεύτηκε από την ασθένειά της.
23 Και κατά την επανάσταση του έτους, τα στρατεύματα της Αφρικής συνέχισαν να έρχονται στη γη των Χιτίμ για να λεηλατήσουν όπως συνήθως. Και ο Ζεφώ, γιος του Ελιφάς, άκουσε την αναφορά τους και έδωσε διαταγές σχετικά με αυτούς. Και πολέμησε μαζί τους. Και τράπηκαν σε φυγή μπροστά του. Και αυτός ελευθέρωσε τη γη των Χιτίμ από αυτούς.
24 Και οι γιοι του Χιτίμ είδαν την ανδρεία του Ζεφώ, και οι γιοι του Χιτίμ αποφάσισαν και έκαναν τον Ζεφώ βασιλιά τους, και έγινε βασιλιάς τους· και ενώ βασίλευε, πήγαν να υποτάξουν τους γιους του Θουβάλ, και όλα τα γύρω νησιά.
25 Και ο βασιλιάς τους Ζεφώ πήγε επικεφαλής τους και έκαναν πόλεμο με τον Θουβάλ και τα νησιά, και τους υπέταξαν, και όταν επέστρεψαν από τη μάχη, ανανέωσαν την κυβέρνησή του γι' αυτόν, και έχτισαν γι' αυτόν ένα πολύ μεγάλο παλάτι για βασιλική κατοικία και έδρα, και έφτιαξαν έναν μεγάλο θρόνο γι' αυτόν, και ο Ζεφώ βασίλευσε σε ολόκληρη τη γη των Χιτίμ και στη γη της Ιταλίας πενήντα χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62

1 Εκείνο το έτος, που ήταν το εβδομηκοστό ένατο έτος των Ισραηλιτών που κατέβηκαν στην Αίγυπτο, πέθανε ο Ρουβήν, ο γιος του Ιακώβ, στη γη της Αιγύπτου. Ο Ρουβήν ήταν εκατόν είκοσι πέντε ετών όταν πέθανε, και τον έβαλαν σε φέρετρο, και τον παρέδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
2 Και κατά το ογδοηκοστό έτος πέθανε ο αδελφός του ο Δαν· ήταν εκατόν είκοσι ετών όταν πέθανε· και τον έθεσαν κι αυτόν σε φέρετρο και τον έδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
3 Και εν τω ενιαυτώ απέθανε ο Χουσάμ, βασιλεύς του Εδώμ, και μετ' αυτόν εβασίλευσεν ο Αδάδ, ο υιός του Βεδάδ, τριάκοντα πέντε έτη· και εν τω ογδοηκοστώ πρώτοις έτος απέθανε ο Ισσάχαρ, ο υιός του Ιακώβ, εν Αιγύπτω· και ο Ισσάχαρ ήταν εκατόν είκοσι δύο ετών όταν απέθανε, και ετάφη εις φέρετρον εν Αιγύπτω, και εδόθη εις τας χείρας των τέκνων αυτού.
4 Και εν τω ογδοηκοστώ δεύτερου έτους απέθανε ο Ασήρ ο αδελφός του· εκατόν είκοσι τριών ετών ήτο κατά τον θάνατό του· και ετέθη εις φέρετρον εν Αιγύπτω και εδόθη εις τας χείρας των τέκνων αυτού.
5 Και εν τω ογδοηκοστώ τρίτου έτους απέθανε ο Γαδ, εκατόν είκοσι πέντε ετών εις θάνατον, και ετέθη εις φέρετρον εν Αιγύπτω και εδόθη εις τας χείρας των τέκνων αυτού.
6 Και έγινε το ογδοηκοστό τέταρτο έτος, δηλαδή το πεντηκοστό έτος της βασιλείας του Αδάδ, γιου του Βεδάδ, βασιλιά του Εδώμ, που ο Αδάδ συγκέντρωσε όλους τους γιους του Ησαύ, και παρέταξε ολόκληρο τον στρατό του σε ετοιμότητα, περίπου τετρακόσιες χιλιάδες άνδρες, και κατευθύνθηκε προς τη γη του Μωάβ, και πήγε να πολεμήσει με τον Μωάβ και να τους κάνει υποτελείς του.
7 Και οι γιοι Μωάβ άκουσαν αυτό το πράγμα, και φοβήθηκαν υπερβολικά, και έστειλαν στους γιους Μαδιάμ

για να τους βοηθήσουν να πολεμήσουν ενάντια στον Αδάδ, τον γιο του Βεδάδ, τον βασιλιά του Εδώμ.
8 Και ο Αδάδ ήρθε στη γη του Μωάβ· και ο Μωάβ και οι γιοι του Μαδιάμ βγήκαν να τον συναντήσουν, και παρατάχθηκαν εναντίον του σε μάχη στο πεδίο του Μωάβ.
9 Και ο Αδάδ πολέμησε με τον Μωάβ, και έπεσαν από τους γιους του Μωάβ και από τους γιους του Μαδιάμ πολλοί φονευμένοι, περίπου διακόσιες χιλιάδες άνδρες.
10 Και η μάχη ήταν σφοδρή ενάντια στον Μωάβ· και όταν οι γιοι του Μωάβ είδαν ότι η μάχη ήταν σκληρή εναντίον τους, εξασθένησαν τα χέρια τους και γύρισαν τα νώτα τους, και άφησαν τους γιους του Μαδιάμ να συνεχίσουν τη μάχη.
11 Και οι γιοι του Μαδιάμ δεν γνώριζαν τις προθέσεις του Μωάβ, αλλά ενδυναμώθηκαν στη μάχη και πολέμησαν με τον Αδάδ και όλο το στρατό του, και όλοι οι Μαδιάμ έπεσαν μπροστά του.
12 Και ο Αδάδ πάταξε όλους τους Μαδιάμ με βαριά πάταξη, και τους πάταξε με μάχαιρα, δεν άφησε κανέναν υπόλοιπο από εκείνους που ήρθαν να βοηθήσουν τον Μωάβ.
13 Και αφού όλοι οι γιοι του Μαδιάμ χάθηκαν στη μάχη, και οι γιοι του Μωάβ διασώθηκαν, ο Αδάδ έκανε όλους τους Μωάβ εκείνη την εποχή φόρους υποτελείς σε αυτόν, και έγιναν υπό την κυριότητά του, και έδιναν ετήσιο φόρο όπως είχε διαταχθεί. Και ο Αδάδ γύρισε και επέστρεψε στη γη του.
14 Και κατά την επανάσταση του έτους, όταν οι υπόλοιποι από τον λαό του Μαδιάμ, που ήσαν στη γη, άκουσαν ότι όλοι οι αδελφοί τους είχαν πέσει στη μάχη με τον Αδάδ για χάρη του Μωάβ, επειδή οι γιοι του Μωάβ είχαν γυρίσει τα νώτα τους στη μάχη και είχαν εγκαταλείψει τον Μαδιάμ για να πολεμήσουν, τότε πέντε από τους άρχοντες του Μαδιάμ αποφάσισαν με τους υπόλοιπους αδελφούς τους που είχαν απομείνει στη γη τους, να πολεμήσουν με τον Μωάβ για να εκδικηθούν την υπόθεση των αδελφών τους.
15 Και οι γιοι του Μαδιάμ έστειλαν σε όλους τους αδελφούς τους, τους γιους της ανατολής, και σε όλους τους αδελφούς τους, όλοι οι γιοι της Χετούρα ήρθαν να βοηθήσουν τον Μαδιάμ για να πολεμήσουν με τον Μωάβ.
16 Και οι γιοι Μωάβ άκουσαν αυτό το πράγμα, και φοβήθηκαν πολύ, επειδή όλοι οι γιοι της ανατολής είχαν συγκεντρωθεί εναντίον τους για μάχη· και έστειλαν οι γιοι Μωάβ ένα υπόμνημα στη γη Εδώμ στον Αδάδ, τον γιο του Βεδάδ, λέγοντας:
17 Ελάτε τώρα σε εμάς και βοηθήστε μας, και θα πατάξουμε τον Μαδιάμ, επειδή όλοι συγκεντρώθηκαν και ήρθαν εναντίον μας με όλους τους αδελφούς τους, τους γιους της ανατολής, για να πολεμήσουν, για να εκδικηθούν την υπόθεση του Μαδιάμ, που έπεσε στη μάχη.
18 Και ο Αδάδ, ο γιος του Βεδάδ, βασιλιάς του Εδώμ, βγήκε έξω με ολόκληρο τον στρατό του και πήγε στη γη του Μωάβ για να πολεμήσει με τον Μαδιάμ· και ο Μαδιάμ και οι γιοι της ανατολής πολέμησαν με τον Μωάβ στην πεδιάδα του Μωάβ· και η μάχη ήταν σφοδρή μεταξύ τους.
19 Και ο Αδάδ πάταξε όλους τους γιους του Μαδιάμ και τους γιους της ανατολής με μάχαιρα· και ο Αδάδ εκείνη την εποχή έσωσε τον Μωάβ από το χέρι του Μαδιάμ· και όσοι απόμειναν από τον Μαδιάμ και από τους γιους της ανατολής τράπηκαν σε φυγή μπροστά στον Αδάδ και στον στρατό του· και ο Αδάδ τους καταδίωξε μέχρι τη γη τους, και τους πάταξε με πολύ βαριά σφαγή· και οι σκοτωμένοι έπεσαν στον δρόμο.
20 Και ο Αδάδ έσωσε τον Μωάβ από το χέρι του Μαδιάμ· επειδή, όλοι οι γιοι του Μαδιάμ είχαν πέσει από μάχαιρα· και ο Αδάδ γύρισε και επέστρεψε στη γη του.
21 Και από εκείνη την ημέρα και μετά, οι γιοι του Μαδιάμ μισούσαν τους γιους του Μωάβ, επειδή είχαν πέσει στη μάχη για χάρη τους· και υπήρχε μεγάλη και ισχυρή έχθρα μεταξύ τους όλες τις ημέρες.
22 Και όλοι όσοι βρέθηκαν από τον Μαδιάμ στον δρόμο τής γης Μωάβ αφανίστηκαν από τη μάχαιρα τού Μωάβ· και όλοι όσοι βρέθηκαν από τον Μωάβ στον δρόμο τής γης Μαδιάμ, αφανίστηκαν από τη μάχαιρα τού Μαδιάμ· έτσι έκανε ο Μαδιάμ στον Μωάβ και ο Μωάβ στον Μαδιάμ για πολλές ημέρες.
23 Και κατά τον καιρό εκείνο πέθανε ο Ιούδας, ο γιος του Ιακώβ, στην Αίγυπτο, στο ογδοηκοστό έκτο έτος της κατόδου του Ιακώβ στην Αίγυπτο. Ο Ιούδας ήταν εκατόν είκοσι εννέα ετών όταν πέθανε. Και τον ταρίχευσαν και τον έβαλαν σε φέρετρο, και τον έδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
24 Και κατά το ογδοηκοστό ένατο έτος πέθανε ο Νεφθαλί, σε ηλικία εκατόν τριάντα δύο ετών, και τον έβαλαν σε φέρετρο και τον έδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
25 Και έγινε κατά το ενενηκοστό πρώτο έτος της κατόδου των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, δηλαδή κατά το τριακοστό έτος της βασιλείας του Ζεφώ, γιου του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, επί των γιων Χιττίμ, οι γιοι της Αφρικής ήρθαν εναντίον των γιων Χιττίμ για να τους λεηλατήσουν όπως συνήθως, αλλά δεν είχαν επιτεθεί εναντίον τους για αυτά τα δεκατρία χρόνια.
26 Και ήρθαν εναντίον τους εκείνο το έτος, και ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, βγήκε εναντίον τους με μερικούς από τους άνδρες του και τους πάταξε σφοδρά. Και τα στρατεύματα της Αφρικής τράπηκαν σε φυγή από μπροστά από τον Ζεφώ, και οι σκοτωμένοι έπεσαν μπροστά του. Και ο Ζεφώ και οι άνδρες του τους καταδίωξαν, προχωρώντας και χτυπώντας τους μέχρι που έφτασαν κοντά στην Αφρική.
27 Και ο Αγέας, ο βασιλιάς της Αφρικής, άκουσε τα όσα είχε κάνει ο Ζέφων, και τον στενοχωρούσε υπερβολικά· και ο Αγέας φοβόταν τον Ζέφωνα όλες τις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63

1 Και κατά το ενενηκοστό τρίτο έτος πέθανε ο Λευί, ο γιος του Ιακώβ, στην Αίγυπτο· και ο Λευί ήταν εκατόν τριάντα επτά ετών όταν πέθανε· και τον έβαλαν σε φέρετρο, και τον παρέδωσαν στα χέρια των παιδιών του.
2 Και μετά τον θάνατο του Λευί, όταν όλη η Αίγυπτος είδε ότι οι γιοι του Ιακώβ, οι αδελφοί του Ιωσήφ, πέθαναν, όλοι οι Αιγύπτιοι άρχισαν να ταλαιπωρούν τους γιους του Ιακώβ, και να πικραίνουν τη ζωή τους από εκείνη την ημέρα μέχρι την ημέρα που βγήκαν από την Αίγυπτο, και πήραν από τα χέρια τους όλους τους αμπελώνες και τα χωράφια που τους είχε δώσει ο Ιωσήφ, και όλα τα κομψά σπίτια στα οποία κατοικούσε ο λαός Ισραήλ, και όλο το πάχος της Αιγύπτου, όλα τα πήραν οι Αιγύπτιοι από τους γιους του Ιακώβ εκείνες τις ημέρες.

3 Και το χέρι ολόκληρης της Αιγύπτου σφίχτηκε περισσότερο κατά τις ημέρες εκείνες ενάντια στους γιους Ισραήλ, και οι Αιγύπτιοι πλήγωναν τους Ισραηλίτες μέχρις ότου οι γιοι Ισραήλ εξαντλήθηκαν από τη ζωή τους εξαιτίας των Αιγυπτίων.
4 Και εν ταις ημέραις εκείνες, εν τω εκατοστω και δευτέρω ετω αυτω κατεβη Ισραηλ εις Αιγυπτον, απεθανεν Φαραω ο βασιλευς της Αιγυπτου, και εβασιλευσεν αντ' αυτου Μελωλ ο υιος αυτου· και παντες οι δυνατοι ανδρες της Αιγυπτου και πασα η γενεα εκεινη η γενεα η οποια γνωρισε τον Ιωσηφ και τους αδελφους αυτου απεθανον εν ταις ημέραις εκείνες.
5 Και αντ' αυτών ανέστη άλλη γενεά, η οποία δεν είχε γνωρίσει τους γιους του Ιακώβ και όλα τα αγαθά που τους είχαν κάνει, και όλη την δύναμή τους στην Αίγυπτο.
6 Γι' αυτό, ολόκληρη η Αίγυπτος άρχισε από εκείνη την ημέρα και μετά να πικραίνει τη ζωή των γιων του Ιακώβ, και να τους καταπιέζει με κάθε είδους σκληρή εργασία, επειδή δεν γνώριζαν τους πατέρες τους, οι οποίοι τους είχαν σώσει στις ημέρες της πείνας.
7 Και αυτό ήταν επίσης από τον Κύριο, για τα παιδιά Ισραήλ, για να τα ωφελήσει στις έσχατες ημέρες τους, ώστε όλα τα παιδιά Ισραήλ να γνωρίσουν τον Κύριο τον Θεό τους.
8 και για να γνωρίσουν τα σημεία και τα μεγάλα θαύματα που ο Κύριος θα έκανε στην Αίγυπτο για χάρη του λαού του Ισραήλ, ώστε οι γιοι Ισραήλ να φοβούνται τον Κύριο τον Θεό των προγόνων τους και να περπατούν σε όλους τους δρόμους του, αυτοί και το σπέρμα τους μετά από αυτούς όλες τις ημέρες.
9 Ο Μελώλ ήταν είκοσι ετών όταν άρχισε να βασιλεύει, και βασίλευσε ενενήντα τέσσερα χρόνια· και όλη η Αίγυπτος αποκαλούσε το όνομά του Φαραώ από το όνομα του πατέρα του, όπως ήταν συνήθεια να κάνουν σε κάθε βασιλιά που βασίλευε πάνω τους στην Αίγυπτο.
10 Εκείνη την εποχή όλα τα στρατεύματα του Άγγεα, βασιλιά της Αφρικής, βγήκαν έξω για να εξαπλωθούν στη γη των Χιτίμ, όπως συνήθιζαν, για λάφυρα.
11 Και ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, άκουσε την αναφορά τους, και βγήκε να τους συναντήσει με τον στρατό του, και τους πολέμησε εκεί στον δρόμο.
12 Και ο Ζεφώ πάταξε τα στρατεύματα του βασιλιά της Αφρικής με την κόψη του σπαθιού, και δεν άφησε κανέναν εναπομείναντα απ' αυτούς, και ούτε ένας δεν επέστρεψε στον κύριό του στην Αφρική.
13 Και ο Αγγέας άκουσε για αυτό που ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, είχε κάνει σε όλα τα στρατεύματά του, ότι τους είχε εξοντώσει· και ο Αγγέας συγκέντρωσε όλα τα στρατεύματά του, όλους τους άνδρες της γης της Αφρικής, έναν λαό πολυάριθμο σαν την άμμο κοντά στην ακτή της θάλασσας.
14 Και ο Αγγέας έστειλε στον Λούκο, τον αδελφό του, λέγοντας: Έλα σε μένα με όλους τους άντρες σου και βοήθησέ με να χτυπήσω τον Ζέφο και όλα τα παιδιά του Χιτίμ, που κατέστρεψαν τους άντρες μου. Και ο Λούκος ήρθε με ολόκληρο τον στρατό του, μια πολύ μεγάλη δύναμη, για να βοηθήσει τον Αγγέα, τον αδελφό του, να πολεμήσει με τον Ζέφο και τα παιδιά του Χιτίμ.
15 Και ο Ζεφώ και οι γιοι του Χιτίμ άκουσαν αυτό το πράγμα, και φοβήθηκαν πολύ, και μεγάλος φόβος έπεσε στις καρδιές τους.
16 Και ο Σεφώ έστειλε επίσης επιστολή στη γη του Εδώμ στον Αδάδ, τον γιο του Βεδάδ, βασιλιά του Εδώμ, και σε όλους τους γιους του Ησαύ, λέγοντας:
17 Άκουσα ότι ο Άγγεας, βασιλιάς της Αφρικής, έρχεται σε εμάς με τον αδελφό του για να μας πολεμήσει, και τον φοβόμαστε πολύ, γιατί ο στρατός του είναι πολύ μεγάλος, ειδικά επειδή έρχεται εναντίον μας με τον αδελφό του και τον στρατό του επίσης.
18 Τώρα λοιπόν, ανέβα κι εσύ μαζί μου και βοήθησέ με, και θα πολεμήσουμε μαζί ενάντια στον Αγέα και τον αδελφό του Λούκο, και θα μας σώσεις από τα χέρια τους· αλλιώς όμως, να ξέρεις ότι όλοι θα πεθάνουμε.
19 Και οι γιοι του Ησαύ έστειλαν επιστολή στους γιους του Χιτίμ και στον Ζεφώ, τον βασιλιά τους, λέγοντας: Δεν μπορούμε να πολεμήσουμε ενάντια στον Αγγέα και στον λαό του, επειδή διαθήκη ειρήνης υπάρχει μεταξύ μας από τα πολλά χρόνια, από τις ημέρες του Βελά, του πρώτου βασιλιά, και από τις ημέρες του Ιωσήφ, του γιου του Ιακώβ, του βασιλιά της Αιγύπτου, με τον οποίο πολεμήσαμε πέρα από τον Ιορδάνη, όταν έθαψε τον πατέρα του.
20 Και όταν ο Ζεφώ άκουσε τα λόγια των αδελφών του, των γιων του Ησαύ, απέφυγε να τους αποφύγει· και ο Ζεφώ φοβήθηκε πολύ τον Αγγεία.
21 Και ο Αγέας και ο Λούκος, ο αδελφός του, παρέταξαν όλες τις δυνάμεις τους, περίπου οκτακόσιες χιλιάδες άνδρες, εναντίον των παιδιών του Χιτίμ.
22 Και όλοι οι γιοι του Χιτίμ είπαν στον Ζεφώ: Δέησε για εμάς στον Θεό των προγόνων σου, μήπως μας ελευθερώσει από το χέρι του Αγέα και του στρατού του· επειδή, ακούσαμε ότι είναι μεγάλος Θεός και ελευθερώνει όλους όσους εμπιστεύονται σε αυτόν.
23 Και ο Ζεφώ άκουσε τα λόγια τους· και ο Ζεφώ ζήτησε τον Κύριο, και είπε:
24 0 Κύριε Θεέ του Αβραάμ και του Ισαάκ των προγόνων μου, σήμερα γνωρίζω ότι εσύ είσαι αληθινός Θεός, και όλοι οι θεοί των εθνών είναι μάταιοι και άχρηστοι.
25 Θυμήσου σήμερα σε μένα τη διαθήκη σου με τον Αβραάμ τον πατέρα μας, την οποία μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας· και κάνε έλεος σε μένα σήμερα για χάρη του Αβραάμ και του Ισαάκ των πατέρων μας· και σώσε εμένα και τους γιους του Χιτίμ από το χέρι του βασιλιά της Αφρικής, που έρχεται εναντίον μας σε μάχη.
26 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή του Ζεφώ, και τον σέβεται εξαιτίας του Αβραάμ και του Ισαάκ· και ο Κύριος έσωσε τον Ζεφώ και τα παιδιά του Χιττίμ από το χέρι του Αγγέα και του λαού του.
27 Και ο Ζεφώ πολέμησε τον Αγγέα, τον βασιλιά της Αφρικής, και όλο τον λαό του εκείνη την ημέρα· και ο Κύριος παρέδωσε όλο τον λαό του Αγγέα στα χέρια των γιων του Χιτίμ.
28 Και η μάχη ήταν σφοδρή εναντίον του Αγγέα, και ο Ζέφων πάταξε όλους τους άνδρες του Αγγέα και τον Λούκο τον αδελφό του, με την κόψη του σπαθιού, και έπεσαν από αυτούς μέχρι το βράδυ εκείνης της ημέρας περίπου τετρακόσιες χιλιάδες άνδρες.
29 Και όταν ο Αγγέας είδε ότι όλοι οι άνδρες του χάθηκαν, έστειλε επιστολή σε όλους τους κατοίκους της Αφρικής να έρθουν κοντά του, για να τον βοηθήσουν στη μάχη, και έγραψε στην επιστολή, λέγοντας: Όλοι όσοι βρίσκονται στην Αφρική ας έρθουν σε μένα από δέκα ετών και πάνω· ας έρθουν όλοι σε μένα· και ιδού, αν δεν έρθει, θα

πεθάνει, και όλα όσα έχει, μαζί με ολόκληρο το σπιτικό του, θα τα πάρει ο βασιλιάς.
30 Και όλοι οι υπόλοιποι κάτοικοι της Αφρικής τρομοκρατήθηκαν από τα λόγια του Αγγέα, και βγήκαν από την πόλη περίπου τριακόσιες χιλιάδες άνδρες και αγόρια, από δέκα ετών και πάνω, και ήρθαν στον Αγγέα.
31 Και στο τέλος των δέκα ημερών ο Αγέας ανανέωσε τη μάχη εναντίον του Ζεφώ και των παιδιών του Χιτίμ, και η μάχη ήταν πολύ μεγάλη και σφοδρή μεταξύ τους.
32 Και από τον στρατό του Αγγέα και του Λούκου, ο Ζέφων έστειλε πολλούς τραυματίες στο χέρι του, περίπου δύο χιλιάδες άνδρες, και ο Σωσιφθάρ, ο αρχηγός του στρατού του Αγγέα, έπεσε σε εκείνη τη μάχη.
33 Και όταν ο Σωσιφτάρ έπεσε, τα αφρικανικά στρατεύματα γύρισαν τα νώτα τους για να φύγουν, και τράπηκαν σε φυγή, και μαζί τους ήταν ο Αγέας και ο Λούκος, ο αδελφός του.
34 Και ο Ζεφώ και τα παιδιά του Χιτίμ τους καταδίωξαν, και τους πάταξαν ακόμα δυνατά στο δρόμο, περίπου διακόσιους άνδρες, και καταδίωξαν τον Αζδρουβάλ, τον γιο του Αγγέα, που είχε φύγει με τον πατέρα του, και πάταξαν είκοσι από τους άνδρες του στο δρόμο, και ο Αζδρουβάλ διέφυγε από τα παιδιά του Χιτίμ, και δεν τον σκότωσαν.
35 Και ο Αγγέας και ο αδελφός του Λούκος έφυγαν με τους υπόλοιπους άντρες τους, και διέφυγαν και έφτασαν στην Αφρική με τρόμο και ανησυχία. Και ο Αγγέας φοβόταν όλες τις ημέρες μήπως ο Ζέφω, ο γιος του Ελιφάς, πάει σε πόλεμο μαζί του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 64

1 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, ήταν εκείνη την εποχή μαζί με τον Αγγέα στη μάχη· και όταν είδε ότι ο Ζεφώ υπερίσχυσε του Αγγέα, έφυγε από εκεί και ήρθε στην Κιττίμ.
2 Και ο Ζεφώ και τα παιδιά του Χιτίμ τον δέχτηκαν με μεγάλες τιμές, επειδή ο Ζεφώ γνώριζε τη σοφία του Βαλαάμ, και ο Ζεφώ έδωσε στον Βαλαάμ πολλά δώρα και παρέμεινε μαζί του.
3 Και όταν ο Ζεφώ επέστρεψε από τον πόλεμο, διέταξε να απαριθμηθούν όλοι οι γιοι του Χιτίμ, όσοι είχαν πάει στη μάχη μαζί του, και να, κανένας δεν έλειψε.
4 Και ο Ζεφώ χάρηκε γι' αυτό, και ανανέωσε τη βασιλεία του, και έκανε συμπόσιο σε όλους τους υπηκόους του.
5 Ο Σεφώ όμως δεν θυμήθηκε τον Κύριο και δεν σκέφτηκε ότι ο Κύριος τον είχε βοηθήσει στη μάχη, και ότι είχε ελευθερώσει αυτόν και τον λαό του από το χέρι του βασιλιά της Αφρικής, αλλά εξακολουθούσε να περπατάει στους δρόμους των γιων του Χιτίμ και των ασεβών γιων του Ησαύ, για να λατρεύει άλλους θεούς, τους οποίους οι αδελφοί του, οι γιοι του Ησαύ, τον είχαν διδάξει· γι' αυτό λέγεται: Από τον ασεβή βγαίνει η ανομία.
6 Και ο Ζεφώ βασίλευε με ασφάλεια πάνω σε όλα τα παιδιά του Χιττίμ, αλλά δεν γνώριζε τον Κύριο, που τον είχε ελευθερώσει αυτόν και όλο τον λαό του από το χέρι του βασιλιά της Αφρικής· και τα στρατεύματα της Αφρικής δεν ήρθαν πλέον στα Χιττίμ για να λεηλατήσουν όπως συνήθως, επειδή γνώριζαν τη δύναμη του Ζεφώ, που τους είχε πατάξει όλους με σπαθί· γι' αυτό ο Αγέας φοβόταν τον Ζεφώ, τον γιο του Ελιφάς, και τα παιδιά του Χιττίμ όλες τις ημέρες.
7 Εκείνο τον καιρό, όταν ο Ζεφώ επέστρεψε από τον πόλεμο, και όταν ο Ζεφώ είδε ότι υπερίσχυσε όλων των λαών της Αφρικής και τους νίκησε στη μάχη με σπαθί, τότε ο Ζεφώ συμβούλεψε τους γιους των Χιττίμ να πάνε στην Αίγυπτο για να πολεμήσουν με τους γιους του Ιακώβ και με τον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου.
8 Διότι ο Ζεφώ άκουσε ότι οι ισχυροί άνδρες της Αιγύπτου πέθαναν, και ότι ο Ιωσήφ και οι αδελφοί του, οι γιοι του Ιακώβ, πέθαναν, και ότι όλα τα παιδιά τους, οι γιοι Ισραήλ, έμειναν στην Αίγυπτο.
9 Και ο Ζεφώ σκέφτηκε να πάει να πολεμήσει εναντίον τους και εναντίον ολόκληρης της Αιγύπτου, για να εκδικηθεί την υπόθεση των αδελφών του, των γιων του Ησαύ, τους οποίους ο Ιωσήφ, μαζί με τους αδελφούς του και ολόκληρη την Αίγυπτο, είχαν πατάξει στη γη Χαναάν, όταν ανέβηκαν να θάψουν τον Ιακώβ στη Χεβρών.
10 Και ο Ζεφώ έστειλε αγγελιοφόρους στον Αδάδ, τον γιο του Βεδάδ, βασιλιά του Εδώμ, και σε όλους τους αδελφούς του, τους γιους του Ησαύ, λέγοντας:
11 Δεν είπες ότι δεν θα πολεμήσεις ενάντια στον βασιλιά της Αφρικής, επειδή είναι μέλος της διαθήκης σου; Δες, εγώ πολέμησα μαζί του και πάταξα αυτόν και ολόκληρο τον λαό του.
12 Τώρα, λοιπόν, αποφάσισα να πολεμήσω ενάντια στην Αίγυπτο και στους γιους του Ιακώβ που είναι εκεί, και θα εκδικηθώ απ' αυτούς για ό,τι έκαναν σε εμάς ο Ιωσήφ, οι αδελφοί του και οι πρόγονοί του στη γη Χαναάν, όταν ανέβηκαν να θάψουν τον πατέρα τους στη Χεβρών.
13 Τώρα, λοιπόν, αν είστε πρόθυμοι να έρθετε σε μένα για να με βοηθήσετε να πολεμήσω εναντίον τους και της Αιγύπτου, τότε θα εκδικηθούμε την υπόθεση των αδελφών μας.
14 Και οι γιοι του Ησαύ άκουσαν τα λόγια του Ζεφώ· και συγκεντρώθηκαν οι γιοι του Ησαύ, λαός πολύ μεγάλος, και πήγαν να βοηθήσουν τον Ζεφώ και τους γιους του Χιτίμ στη μάχη.
15 Και ο Ζεφώ έστειλε σε όλους τους γιους της ανατολής και σε όλους τους γιους του Ισμαήλ με τέτοια λόγια· και συγκεντρώθηκαν και ήρθαν σε βοήθεια του Ζεφώ και των γιων του Χιτίμ στον πόλεμο κατά της Αιγύπτου.
16 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες, ο βασιλιάς του Εδώμ και οι γιοι της ανατολής, και όλοι οι γιοι του Ισμαήλ, και ο Ζεφώ, ο βασιλιάς των Χιτίμ, βγήκαν έξω και παρατάξαν όλα τα στρατεύματά τους στη Χεβρών.
17 Και το στρατόπεδο ήταν πολύ βαρύ, εκτεινόμενο σε μήκος σε απόσταση τριών ημερών πορείας, ένας λαός πολυάριθμος σαν την άμμο στην ακτή της θάλασσας, που δεν μπορεί να απαριθμηθεί.
18 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες και τα στρατεύματά τους κατέβηκαν και ήρθαν εναντίον ολόκληρης της Αιγύπτου σε μάχη, και στρατοπέδευσαν μαζί στην κοιλάδα του Παθρώσου.
19 Και άκουσε ολόκληρη η Αίγυπτος την αναφορά τους, και συγκεντρώθηκαν κι αυτοί, ολόκληρος ο λαός της γης τής Αιγύπτου, και από όλες τις πόλεις της Αιγύπτου, περίπου τριακόσιες χιλιάδες άνδρες.
20 Και οι άνδρες της Αιγύπτου έστειλαν επίσης στους γιους Ισραήλ, που ήταν εκείνες τις ημέρες στη γη Γεσέν,

για να έρθουν προς αυτούς, για να πάνε να πολεμήσουν με αυτούς τους βασιλιάδες.
21 Και συγκεντρώθηκαν οι άνδρες του Ισραήλ, και ήταν περίπου εκατόν πενήντα άνδρες, και βγήκαν στη μάχη για να βοηθήσουν τους Αιγυπτίους.
22 Και οι άνδρες του Ισραήλ και της Αιγύπτου βγήκαν έξω, περίπου τριακόσιες χιλιάδες άνδρες και εκατόν πενήντα άνδρες, και πήγαν εναντίον αυτών των βασιλιάδων για να πολεμήσουν, και παρατάχθηκαν από έξω στη γη Γεσέν απέναντι από την Παθρώς.
23 Και οι Αιγύπτιοι δεν πίστεψαν στον Ισραήλ να πάει μαζί τους στα στρατόπεδά τους σε μάχη· επειδή, όλοι οι Αιγύπτιοι έλεγαν: Ίσως οι γιοι Ισραήλ μας παραδώσουν στο χέρι των γιων Ησαύ και Ισμαήλ, επειδή είναι αδελφοί τους.
24 Και όλοι οι Αιγύπτιοι είπαν στους γιους Ισραήλ: Μείνετε εδώ μαζί στη θέση σας, και θα πάμε να πολεμήσουμε ενάντια στους γιους Ησαύ και Ισμαήλ· και αν αυτοί οι βασιλιάδες υπερισχύσουν εναντίον μας, τότε ελάτε όλοι μαζί εναντίον τους και βοηθήστε μας· και οι γιοι Ισραήλ έκαναν έτσι.
25 Και ο Ζεφώ, ο γιος του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, βασιλιάς της Χιττίμ, και ο Αδάδ, ο γιος του Βεδάδ, βασιλιάς της Εδώμ, και όλα τα στρατόπεδά τους, και όλοι οι γιοι της ανατολής, και οι γιοι του Ισμαήλ, λαός πολυάριθμος σαν άμμος, στρατοπέδευσαν μαζί στην κοιλάδα Παθρώς, απέναντι από την Ταχπάνχη.
26 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ του Σύρου, ήταν εκεί στο στρατόπεδο του Ζεφώ, επειδή ήρθε μαζί με τους γιους του Χιτίμ στη μάχη· και ο Βαλαάμ ήταν άνθρωπος πολύ τιμημένος στα μάτια του Ζεφώ και των ανδρών του.
27 Και ο Ζεφώ είπε στον Βαλαάμ: «Μάντεψε μας, για να μάθουμε ποιος θα υπερισχύσει στη μάχη, εμείς ή οι Αιγύπτιοι».
28 Και ο Βαλαάμ σηκώθηκε και δοκίμασε την τέχνη της μαντείας, και ήταν επιδέξιος στη γνώση της· αλλά ήταν μπερδεμένος, και το έργο καταστράφηκε στα χέρια του.
29 Και το δοκίμασε ξανά, αλλά δεν τα κατάφερε· και ο Βαλαάμ απελπίστηκε, και το εγκατέλειψε, και δεν το ολοκλήρωσε· επειδή, αυτό ήταν από τον Κύριο, για να πέσει ο Σεφώ και ο λαός του στα χέρια των γιων Ισραήλ, που είχαν εμπιστευτεί στον Κύριο, τον Θεό των προγόνων τους, στον πόλεμό τους.
30 Και ο Ζεφώ και ο Αδάδ παρατάχθηκαν σε μάχη, και όλοι οι Αιγύπτιοι πήγαν μόνοι τους εναντίον τους, περίπου τριακόσιες χιλιάδες άνδρες, και ούτε ένας άνδρας από τον Ισραήλ δεν ήταν μαζί τους.
31 Και όλοι οι Αιγύπτιοι πολέμησαν με αυτούς τους βασιλιάδες απέναντι από τον Παθρώς και τον Ταχπαγγή, και η μάχη ήταν σκληρή εναντίον των Αιγυπτίων.
32 Και οι βασιλιάδες ήταν ισχυρότεροι από τους Αιγυπτίους σε εκείνη τη μάχη, και περίπου εκατόν ογδόντα άνδρες από τους Αιγύπτιους έπεσαν εκείνη την ημέρα, και περίπου τριάντα άνδρες από τις δυνάμεις των βασιλιάδων, και όλοι οι άνδρες της Αιγύπτου τράπηκαν σε φυγή από μπροστά από τους βασιλιάδες. Έτσι, τα παιδιά του Ησαύ και του Ισμαήλ καταδίωξαν τους Αιγυπτίους, συνεχίζοντας να τους χτυπούν μέχρι τον τόπο όπου ήταν το στρατόπεδο των γιων Ισραήλ.
33 Και όλοι οι Αιγύπτιοι φώναξαν προς τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Σπεύσατε σε εμάς και βοηθήστε μας και σώστε μας από το χέρι του Ησαύ, του Ισμαήλ και των γιων Χιτίμ.
34 Και οι εκατόν πενήντα άνδρες από τους γιους Ισραήλ έτρεξαν από τη θέση τους στα στρατόπεδα αυτών των βασιλιάδων, και οι γιοι Ισραήλ βόησαν προς τον Κύριο τον Θεό τους για να τους ελευθερώσει.
35 Και ο Κύριος εισάκουσε τον Ισραήλ, και ο Κύριος παρέδωσε όλους τους άνδρες των βασιλιάδων στην χείρα τους· και οι γιοι Ισραήλ πολέμησαν ενάντια σε αυτούς τους βασιλιάδες· και οι γιοι Ισραήλ πάταξαν περίπου τέσσερις χιλιάδες από τους άνδρες των βασιλιάδων.
36 Και ο Κύριος έφερε μεγάλη αναστάτωση στο στρατόπεδο των βασιλιάδων, ώστε ο φόβος των γιων Ισραήλ έπεσε επάνω τους.
37 Και όλα τα στρατεύματα των βασιλιάδων τράπηκαν σε φυγή από μπροστά από τους γιους Ισραήλ, και οι γιοι Ισραήλ τους καταδίωξαν, συνεχίζοντας να τους χτυπούν μέχρι τα όρια της γης Χους.
38 Και οι γιοι Ισραήλ χτύπησαν από αυτούς στο δρόμο δύο χιλιάδες άνδρες ακόμα, και από τους γιους Ισραήλ δεν έπεσε ούτε ένας.
39 Και όταν οι Αιγύπτιοι είδαν ότι οι γιοι Ισραήλ είχαν πολεμήσει με τόσο λίγους άνδρες εναντίον των βασιλιάδων, και ότι η μάχη ήταν πολύ σκληρή εναντίον τους,
40 Όλοι οι Αιγύπτιοι φοβήθηκαν πολύ για τη ζωή τους εξαιτίας της σφοδρής μάχης, και όλοι οι Αιγύπτιοι τράπηκαν σε φυγή, κρυμμένοι όλοι από τις παραταγμένες δυνάμεις, και κρύφτηκαν στο δρόμο, και άφησαν τους Ισραηλίτες να πολεμήσουν.
41 Και οι γιοι Ισραήλ επέφεραν ένα φοβερό χτύπημα στους ανθρώπους του βασιλιά, και επέστρεψαν από αυτούς, αφού τους είχαν διώξει στα όρια της γης Χους.
42 Και ολόκληρος ο Ισραήλ γνώρισε τι είχαν κάνει σε αυτούς οι άνδρες της Αιγύπτου, ότι είχαν φύγει από μπροστά τους στη μάχη, και τους είχαν αφήσει να πολεμήσουν μόνους.
43 Έτσι λοιπόν, οι γιοι Ισραήλ ενήργησαν με πανουργία· και καθώς οι γιοι Ισραήλ επέστρεφαν από τη μάχη, βρήκαν μερικούς από τους Αιγυπτίους στο δρόμο και τους πάταξαν εκεί.
44 Και ενώ τους σκότωναν, τους είπαν τα εξής λόγια:
45 Γιατί φύγατε από εμάς και μας αφήσατε, που ήμασταν λίγοι άνθρωποι, να πολεμήσουμε ενάντια σε αυτούς τους βασιλιάδες, οι οποίοι είχαν έναν μεγάλο λαό για να μας πατάξουν, για να ελευθερώσετε έτσι τις ψυχές σας;
46 Και για μερικούς που συνάντησαν οι Ισραηλίτες στο δρόμο, οι γιοι Ισραήλ έλεγαν μεταξύ τους, λέγοντας: Πατάξτε, πατάξτε, επειδή είναι Ισμαηλίτης ή Εδωμίτης ή από τους γιους Χιτίμ. Και στάθηκαν από πάνω του και τον θανάτωσαν, και γνώρισαν ότι ήταν Αιγύπτιος.
47 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν αυτά τα πράγματα με δόλο ενάντια στους Αιγυπτίους, επειδή τους είχαν εγκαταλείψει στη μάχη και είχαν φύγει από μπροστά τους.
48 Και οι γιοι Ισραήλ θανάτισαν από τους άνδρες της Αιγύπτου στον δρόμο με αυτόν τον τρόπο, περίπου διακόσιους άνδρες.
49 Και όλοι οι άνδρες της Αιγύπτου είδαν το κακό που έκαναν σε αυτούς οι γιοι Ισραήλ· και όλη η Αίγυπτος φοβήθηκε πολύ τους γιους Ισραήλ, επειδή είδαν τη μεγάλη τους δύναμη, και ότι ούτε ένας από αυτούς δεν είχε πέσει.

50 Έτσι λοιπόν, όλοι οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν με χαρά στον δρόμο τους προς τη Γεσέν, και οι υπόλοιποι της Αιγύπτου επέστρεψαν ο καθένας στον τόπο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 65

1 ΚΑΙ μετά τα πράγματα αυτά, συγκεντρώθηκαν όλοι οι σύμβουλοι του Φαραώ, του βασιλιά της Αιγύπτου, και όλοι οι πρεσβύτεροι της Αιγύπτου, και ήρθαν μπροστά στον βασιλιά, και προσκύνησαν μέχρι εδάφους, και κάθισαν μπροστά του.
2 Και οι σύμβουλοι και οι πρεσβύτεροι της Αιγύπτου μίλησαν στον βασιλιά, λέγοντας:
3 Δες, ο λαός των γιων Ισραήλ είναι μεγαλύτερος και ισχυρότερος από εμάς, και εσύ ξέρεις όλα τα κακά που μας έκαναν στο δρόμο, όταν επιστρέψαμε από τη μάχη.
4 Και είδες επίσης την ισχυρή τους δύναμη, γιατί αυτή η δύναμη είναι σε αυτούς από τους πατέρες τους, γιατί μόνο λίγοι άνδρες στάθηκαν ενάντια σε έναν λαό πολυάριθμο σαν την άμμο, και τους πάταξαν στην κόψη του σπαθιού, και από τους ίδιους δεν έπεσε ούτε ένας, έτσι ώστε αν ήταν πολυάριθμοι, τότε θα τους είχαν εξολοθρεύσει ολοκληρωτικά.
5 Τώρα, λοιπόν, δώσε μας συμβουλή τι να κάνουμε με αυτούς, μέχρι να τους εξολοθρεύσουμε σταδιακά από ανάμεσά μας, για να μην γίνουν πολύ περισσότεροι για εμάς στη γη.
6 Διότι αν οι γιοι Ισραήλ αυξηθούν στη γη, θα γίνουν εμπόδιο για εμάς· και αν συμβεί πόλεμος, με τη μεγάλη τους δύναμη θα ενωθούν με τον εχθρό μας εναντίον μας, και θα πολεμήσουν εναντίον μας, θα μας εξολοθρεύσουν από τη γη και θα φύγουν από αυτήν.
7 Και ο βασιλιάς απάντησε στους πρεσβύτερους της Αιγύπτου και τους είπε: Αυτό είναι το σχέδιο που βουλεύτηκε εναντίον του Ισραήλ, από το οποίο δεν θα απομακρυνθούμε·
8 Ιδού, στη γη είναι η Πιθώμ και η Ραμεσσή, πόλεις άοχυρες για μάχη· σε εσάς και σε εμάς αρμόζει να τις οικοδομήσουμε και να τις οχυρώσουμε.
9 Τώρα, λοιπόν, πήγαινε κι εσύ και κάνε ό,τι θέλεις απέναντί τους, και κήρυξε φωνή στην Αίγυπτο και στη Γεσέν, σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά, λέγοντας:
10 Όλοι εσείς, άνδρες της Αιγύπτου, της Γεσέν, της Παθρώς και όλοι οι κάτοικοί τους, ο βασιλιάς μας διέταξε να χτίσουμε την Πιθώμ και τη Ραμεσσή, και να τις οχυρώσουμε για μάχη· όποιος από εσάς από όλη την Αίγυπτο, από τους γιους Ισραήλ και από όλους τους κατοίκους των πόλεων είναι πρόθυμος να χτίσει μαζί μας, θα λαμβάνει ο καθένας τον μισθό του καθημερινά, σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά· πηγαίνετε λοιπόν πρώτα εσείς και κάντε με σοφία, και συγκεντρωθείτε και ελάτε στην Πιθώμ και τη Ραμεσσή για να χτίσετε.
11 Και ενώ χτίζετε, φροντίστε να γίνεται μια τέτοια διακήρυξη σε όλη την Αίγυπτο κάθε μέρα, με εντολή του βασιλιά.
12 Και όταν μερικοί από τους γιους Ισραήλ έρθουν να χτίσουν μαζί σου, θα τους δίνεις τον μισθό τους καθημερινά για λίγες ημέρες.
13 Και αφού χτίσουν μαζί σας με την ημερήσια μίσθωσή τους, απομακρύνεστε από αυτούς καθημερινά ένας προς έναν κρυφά, και τότε θα σηκωθείτε και θα γίνετε οι εργολάβοι και οι επιβλέποντές τους, και θα τους αφήσετε αργότερα να χτίσουν χωρίς μισθό, και αν αρνηθούν, τότε θα τους αναγκάσετε με όλη σας τη δύναμη να χτίσουν.
14 Και αν το κάνεις αυτό, θα είναι καλό σε εμάς να ενισχύσουμε τη γη μας ενάντια στους γιους Ισραήλ, επειδή εξαιτίας της κόπωσης της οικοδομής και της εργασίας, οι γιοι Ισραήλ θα λιγοστεύουν, επειδή θα τους στερείς από τις γυναίκες τους μέρα με τη μέρα.
15 Και άκουσαν όλοι οι πρεσβύτεροι της Αιγύπτου τη συμβουλή του βασιλιά, και η συμβουλή φάνηκε καλή στα μάτια τους και στα μάτια των δούλων του Φαραώ, και στα μάτια ολόκληρης της Αιγύπτου, και έκαναν σύμφωνα με τον λόγο του βασιλιά.
16 Και όλοι οι δούλοι έφυγαν από τον βασιλιά, και έκαναν κήρυγμα σε όλη την Αίγυπτο, στην Ταχπάνχη και στη Γεσέν, και σε όλες τις πόλεις που περιέβαλλαν την Αίγυπτο, λέγοντας:
17 Είδες τι μας έκαναν οι γιοι του Ησαύ και του Ισμαήλ, που ήρθαν να μας πολεμήσουν και ήθελαν να μας εξοντώσουν.
18 Τώρα, λοιπόν, ο βασιλιάς μας διέταξε να οχυρώσουμε τη γη, να χτίσουμε τις πόλεις Πιθώμ και Ραμεσσή, και να τις οχυρώσουμε για μάχη, αν έρθουν ξανά εναντίον μας.
19 Όποιος από εσάς από όλη την Αίγυπτο και από τους γιους Ισραήλ έρθει να χτίσει μαζί μας, θα λάβει τον ημερήσιο μισθό του από τον βασιλιά, καθώς μας έχει προστάξει.
20 Και όταν η Αίγυπτος και όλοι οι γιοι Ισραήλ άκουσαν όλα όσα είχαν πει οι δούλοι του Φαραώ, ήρθαν από τους Αιγύπτιους και οι γιοι Ισραήλ για να χτίσουν μαζί με τους δούλους του Φαραώ, τον Πιθώμ και τον Ραμεσσή· κανένας όμως από τους γιους του Λευί δεν ήρθε μαζί με τους αδελφούς του για να χτίσουν.
21 Και όλοι οι δούλοι του Φαραώ και οι άρχοντές του ήρθαν στην αρχή με δόλο για να χτίσουν μαζί με όλο τον Ισραήλ ως ημερομίσθιοι εργάτες· και έδιναν στον Ισραήλ τον ημερήσιο μισθό τους στην αρχή.
22 Και οι δούλοι του Φαραώ έχτιζαν μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ, και εργάστηκαν σε αυτό το έργο μαζί με τον Ισραήλ για έναν μήνα.
23 Και στο τέλος του μήνα, όλοι οι υπηρέτες του Φαραώ άρχισαν να απομακρύνονται κρυφά από τον λαό Ισραήλ καθημερινά.
24 Και ο Ισραήλ συνέχισε την εργασία του εκείνη την εποχή, αλλά τότε έπαιρνε τον ημερήσιο μισθό του, επειδή μερικοί από τους άνδρες της Αιγύπτου έκαναν ακόμα την εργασία με τον Ισραήλ εκείνη την εποχή· γι' αυτό οι Αιγύπτιοι έδιναν στον Ισραήλ τον μισθό τους εκείνες τις ημέρες, ώστε και αυτοί, οι Αιγύπτιοι, οι συνεργάτες τους, να λαμβάνουν την αμοιβή για την εργασία τους.
25 Και στο τέλος ενός έτους και τεσσάρων μηνών, όλοι οι Αιγύπτιοι είχαν απομακρυνθεί από τους γιους Ισραήλ, ώστε οι γιοι Ισραήλ έμειναν μόνοι τους απασχολημένοι με το έργο.
26 Και αφού όλοι οι Αιγύπτιοι αποχώρησαν από τους γιους Ισραήλ, επέστρεψαν και έγιναν καταπιεστές και επιστάτες πάνω τους, και μερικοί από αυτούς στέκονταν πάνω από τους γιους Ισραήλ ως εργολάβοι, για να λαμβάνουν από αυτούς όλα όσα τους έδιναν για την αμοιβή της εργασίας τους.

27 Και οι Αιγύπτιοι έκαναν έτσι στους γιους Ισραήλ κάθε μέρα, για να τους καταπονούν στην εργασία τους.
28 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ ασχολούνταν μόνοι τους με την εργασία· και οι Αιγύπτιοι δεν έδιναν κανένα μισθό στους γιους Ισραήλ από τότε και στο εξής.
29 Και καθώς μερικοί από τους άνδρες Ισραήλ αρνήθηκαν να εργαστούν, επειδή δεν τους δινόταν ο μισθός, τότε οι εισπράκτορες και οι δούλοι του Φαραώ τους καταπίεσαν και τους έδερναν με βαριά χτυπήματα, και τους ανάγκασαν να επιστρέψουν με τη βία για να εργαστούν μαζί με τους αδελφούς τους· έτσι έκαναν όλοι οι Αιγύπτιοι στους γιους Ισραήλ όλες τις ημέρες.
30 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ φοβήθηκαν πολύ τους Αιγυπτίους σε αυτό το θέμα, και όλοι οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν και εργάστηκαν μόνοι τους χωρίς αμοιβή.
31 Και οι γιοι Ισραήλ έχτισαν την Πιθώμ και τη Ραμεσσή, και όλοι οι γιοι Ισραήλ έκαναν τις εργασίες, μερικοί έφτιαχναν πλίθες, και μερικοί έχτιζαν. Και οι γιοι Ισραήλ έχτισαν και οχύρωσαν όλη τη γη της Αιγύπτου και τα τείχη της, και οι γιοι Ισραήλ εργάστηκαν για πολλά χρόνια, μέχρι που ήρθε ο καιρός που ο Κύριος τους θυμήθηκε και τους έβγαλε από την Αίγυπτο.
32 Οι γιοι όμως του Λευί δεν εργάζονταν στο έργο μαζί με τους αδελφούς τους Ισραήλ, από την αρχή μέχρι την ημέρα που βγήκαν από την Αίγυπτο.
33 Διότι όλοι οι γιοι του Λευί γνώριζαν ότι οι Αιγύπτιοι είχαν πει όλα αυτά τα λόγια με δόλο στους Ισραηλίτες· γι' αυτό οι γιοι του Λευί απέφυγαν να πλησιάσουν στο έργο μαζί με τους αδελφούς τους.
34 Και οι Αιγύπτιοι δεν έστρεψαν την προσοχή τους στο να κάνουν τους γιους του Λευί να εργάζονται αργότερα, επειδή δεν ήταν μαζί με τους αδελφούς τους στην αρχή, γι' αυτό και οι Αιγύπτιοι τους άφησαν ήσυχους.
35 Και τα χέρια των ανδρών της Αιγύπτου στράφηκαν με αδιάκοπη αυστηρότητα ενάντια στους γιους Ισραήλ σε εκείνο το έργο, και οι Αιγύπτιοι έκαναν τους γιους Ισραήλ να εργάζονται με αυστηρότητα.
36 Και οι Αιγύπτιοι πικράθηκαν την ζωή των γιων Ισραήλ με σκληρή εργασία, σε κονίαμα και πλίθες, και σε κάθε είδους εργασία στο χωράφι.
37 Και οι γιοι Ισραήλ ονόμασαν τον Μελώλ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, «Μερώρ, βασιλιά της Αιγύπτου», επειδή στις ημέρες του οι Αιγύπτιοι είχαν πικράνει τη ζωή τους με κάθε είδους εργασία.
38 Και όλες τις εργασίες, που οι Αιγύπτιοι έβαζαν τους γιους Ισραήλ να εργαστούν, τις έκαναν με αυστηρότητα, για να ταλαιπωρήσουν τους γιους Ισραήλ· όσο όμως τους ταλαιπωρούσαν, τόσο περισσότερο αύξαναν και μεγάλωναν· και οι Αιγύπτιοι στενοχωρούνταν εξαιτίας των γιων Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 66

1 ΕΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΙΟΝ ΚΑΙΡΟΝ απέθανε ο Αδάδ, ο γιος του Βεδάδ, ο βασιλιάς του Εδώμ, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Σαμλά από τη Μεσρεκά, από τη γη των γιων της ανατολής.
2 Στο δέκατο τρίτο έτος της βασιλείας του Φαραώ, του βασιλιά της Αιγύπτου, που ήταν το εκατοστό εικοστό πέμπτο έτος της κατόδου των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, ο Σαμλά βασίλευσε στον Εδώμ δεκαοκτώ χρόνια.
3 Και όταν βασίλευσε, έβγαλε τα στρατεύματά του για να πάει να πολεμήσει ενάντια στον Ζεφώ, τον γιο του Ελιφάς, και τους γιους του Χιτίμ, επειδή είχαν κάνει πόλεμο ενάντια στον Αγέα, τον βασιλιά της Αφρικής, και κατέστρεψαν ολόκληρο τον στρατό του.
4 Αλλά δεν εναντιώθηκε σε αυτόν· επειδή, οι γιοι του Ησαύ τον εμπόδιζαν, λέγοντας: Ήταν αδελφός τους· και ο Σαμλά άκουσε τη φωνή των γιων του Ησαύ, και επέστρεψε με όλα τα στρατεύματά του στη γη Εδώμ, και δεν πήγε να πολεμήσει ενάντια στον Σεφώ, τον γιο του Ελιφάς.
5 Και ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, άκουσε αυτό το πράγμα, λέγοντας: Ο Σαμλά, ο βασιλιάς του Εδώμ, αποφάσισε να πολεμήσει τους γιους των Χιτίμ, και ύστερα από αυτό θα έρθει να πολεμήσει ενάντια στην Αίγυπτο.
6 Και όταν οι Αιγύπτιοι άκουσαν αυτό το πράγμα, αύξησαν την εργασία στους γιους Ισραήλ, για να μην τους κάνουν οι Ισραηλίτες όπως τους έκαναν στον πόλεμό τους με τους γιους Ησαύ στις ημέρες του Αδάδ.
7 Είπαν, λοιπόν, οι Αιγύπτιοι στους γιους Ισραήλ: Σπεύσατε και κάντε το έργο σας, και τελειώστε το έργο σας, και ενισχύστε τη γη, για να μην έρθουν οι γιοι του Ησαύ, οι αδελφοί σας, να μας πολεμήσουν· επειδή, εξαιτίας σας θα έρθουν εναντίον μας.
8 Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν το έργο των ανδρών της Αιγύπτου κάθε ημέρα· και οι Αιγύπτιοι ταλαιπωρούσαν τους γιους Ισραήλ για να τους μειώσουν στη γη.
9 Καθώς όμως οι Αιγύπτιοι αύξαναν την εργασία πάνω στους γιους Ισραήλ, έτσι αύξαναν και πλήθυναν και οι γιοι Ισραήλ, και ολόκληρη η Αίγυπτος γέμισε από τους γιους Ισραήλ.
10 Και εν τω εκατοστω εικοστω πέμπτω έτει της καταβάσεως του Ισραήλ εις την Αίγυπτον, είδον πάντες οι Αιγύπτιοι ότι δεν ευοδώθηκε η βουλή αυτών εναντίον του Ισραήλ, αλλά ότι επληθύνθησαν και επεκτάθησαν, και η γη της Αιγύπτου και η γη Γεσέν επλήθησαν από τους υιούς Ισραήλ.
11 Έτσι λοιπόν, όλοι οι πρεσβύτεροι της Αιγύπτου και οι σοφοί της ήρθαν μπροστά στον βασιλιά και τον προσκύνησαν και κάθισαν μπροστά του.
12 Και όλοι οι πρεσβύτεροι της Αιγύπτου και οι σοφοί της είπαν στον βασιλιά: Ας ζήσει ο βασιλιάς για πάντα· εσύ μας συμβούλευσες τη βουλή εναντίον των γιων Ισραήλ, και εμείς πράξαμε σε αυτούς σύμφωνα με τον λόγο του βασιλιά.
13 Αλλά ανάλογα με την αύξηση της εργασίας, έτσι αυξάνονται και αυξάνονται στη γη, και ιδού, ολόκληρη η χώρα είναι γεμάτη από αυτούς.
14 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μας και βασιλιά, τα μάτια όλης της Αιγύπτου είναι στραμμένα πάνω σου για να τους συμβουλεύσεις με τη σοφία σου, με το οποίο θα υπερισχύσουν του Ισραήλ για να τους εξολοθρεύσουν ή να τους εξαλείψουν από τη γη· και ο βασιλιάς απάντησε σε αυτούς λέγοντας: Δώστε σας συμβουλή σε αυτό το πράγμα, για να ξέρουμε τι να κάνουμε σε αυτούς.
15 Και ένας αξιωματούχος, ένας από τους συμβούλους του βασιλιά, που ονομαζόταν Ιώβ, από τη Μεσοποταμία, στη γη του Ουζ, απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας:
16 Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας ακούσει τη συμβουλή του δούλου του· και ο βασιλιάς του είπε: Μίλησε.

17 Και ο Ιώβ μίλησε μπροστά στον βασιλιά, στους άρχοντες, και μπροστά σε όλους τους πρεσβύτερους της Αιγύπτου, λέγοντας:
18 Δες, η συμβουλή του βασιλιά, την οποία έδωσε προηγουμένως σχετικά με τον κόπο των γιων Ισραήλ, είναι πολύ καλή· και δεν πρέπει να απομακρύνεις από αυτούς που κοπιάζουν για πάντα.
19 Αλλά αυτή είναι η συμβουλή που σας δίνεται για να τους μειώσετε, αν φανεί καλό στον βασιλιά να τους ταλαιπωρήσετε.
20 Δες, εμείς φοβόμαστε τον πόλεμο από πολύ καιρό, και είπαμε: Όταν ο Ισραήλ καρποφορήσει στη γη, θα μας διώξουν από τη γη, αν γίνει πόλεμος.
21 Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας εκδοθεί βασιλικό διάταγμα και ας γραφτεί στους νόμους της Αιγύπτου, που δεν θα ανακληθούν, ότι κάθε αρσενικό παιδί που γεννιέται από τους Ισραηλίτες, το αίμα του θα χύνεται στη γη.
22 Και κάνοντας αυτό, όταν πεθάνουν όλα τα αρσενικά παιδιά του Ισραήλ, θα σταματήσει το κακό των πολέμων τους· ας κάνει ο βασιλιάς έτσι, και ας καλέσει όλες τις Εβραίες μαίες και ας τις διατάξει να το εκτελέσουν· έτσι, το πράγμα άρεσε στον βασιλιά και στους άρχοντες, και ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Ιώβ.
23 Και ο βασιλιάς έστειλε να καλέσουν τις Εβραίες μαίες, από τις οποίες το όνομα της μίας ήταν Σεφρά, και το όνομα της άλλης Πουά.
24 Και ήρθαν οι μαίες μπροστά στον βασιλιά, και στάθηκαν μπροστά του.
25 Και ο βασιλιάς είπε προς αυτούς: Όταν κάνετε το λειτούργημα της μαίας στις Εβραίες γυναίκες, και τις δείτε πάνω στα σκαμπό, αν είναι γιος, τότε θα τον θανατώσετε· αν όμως είναι κόρη, τότε θα ζήσει.
26 Αν όμως δεν κάνετε αυτό το πράγμα, τότε θα σας κατακάψω και όλα τα σπίτια σας με φωτιά.
27 Αλλ' οι μαίες φοβούνταν τον Θεό και δεν άκουγαν τον βασιλιά της Αιγύπτου ούτε τα λόγια του· και όταν οι Εβραίες γεννούσαν στη μαία γιο ή κόρη, τότε η μαία έκανε όλα όσα ήταν απαραίτητα για το παιδί και το άφηνε να ζήσει· έτσι έκαναν οι μαίες όλες τις ημέρες.
28 Και το πράγμα αυτό αναγγέλθηκε στον βασιλιά· και έστειλε και κάλεσε τις μαίες και τους είπε: Γιατί κάνατε αυτό το πράγμα και αφήσατε τα παιδιά ζωντανά;
29 Και οι μαίες αποκρίθηκαν και μίλησαν μαζί μπροστά στον βασιλιά, λέγοντας:
30 Ας μη νομίζει ο βασιλιάς ότι οι Εβραίες είναι σαν τις Αιγύπτιες· επειδή, όλοι οι γιοι Ισραήλ είναι υγιείς, και πριν έρθει η μαία σε αυτούς, γεννούν· και εμείς, οι δούλες σου, για πολλές ημέρες καμία Εβραία δεν μας γέννησε· επειδή, όλες οι Εβραίες είναι μαίες του εαυτού τους, επειδή είναι υγιείς.
31 Και ο Φαραώ άκουσε τα λόγια τους και τους πίστεψε σε αυτό το πράγμα. Και οι μαίες έφυγαν από τον βασιλιά. Και ο Θεός τις αγαθοποίησε, και ο λαός πλήθυνε και αυξήθηκε υπερβολικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 67

1 Υπήρχε ένας άνθρωπος στη γη της Αιγύπτου από το σπέρμα του Λευί, του οποίου το όνομα ήταν Αμράμ, γιος του Κεχάθ, γιου του Λευί, γιου του Ισραήλ.
2 Και αυτός ο άνθρωπος πήγε και πήρε μια γυναίκα, την Ιωχαβέδ, θυγατέρα του Λευί, αδελφή του πατέρα του. Αυτή ήταν εκατόν είκοσι έξι ετών, και ήρθε σε αυτήν.
3 Και η γυναίκα συνέλαβε και γέννησε θυγατέρα, και την ονόμασε Μαριάμ, επειδή κατά τις ημέρες εκείνες οι Αιγύπτιοι είχαν πικράνει την ψυχή των γιων Ισραήλ.
4 Και συνέλαβε ξανά και γέννησε γιο, και τον ονόμασε Ααρών· επειδή, στις ημέρες της συλλήψεώς της, ο Φαραώ άρχισε να χύνει το αίμα των αρσενικών τέκνων Ισραήλ.
5 Εν ταις ημέραις εκείναις απέθανε ο Ζεφώ, ο υιός του Ελιφάς, υιού του Ησαύ, βασιλεύς των Χιττίμ· και αντ' αυτού εβασίλευσεν ο Ιανέας.
6 Και ο καιρός που ο Ζεφώ βασίλευσε πάνω στους γιους του Χιτίμ ήταν πενήντα χρόνια· και πέθανε και θάφτηκε στην πόλη Νάμπνα, στη γη των Χιτίμ.
7 Και ο Ιανέας, ένας από τους δυνατούς άνδρες των γιων του Χιτίμ, βασίλευσε μετά από αυτόν, και βασίλευσε πεντήκοντα χρόνια.
8 Και μετά τον θάνατο του βασιλιά των Χιττίμ, ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, έφυγε από τη γη των Χιττίμ, και πήγε και ήρθε στην Αίγυπτο προς τον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου.
9 Και ο Φαραώ τον δέχτηκε με μεγάλες τιμές, επειδή είχε ακούσει για τη σοφία του, και του έδωσε δώρα και τον έκανε σύμβουλο, και τον μεγάλωσε.
10 Και ο Βαλαάμ κατοίκησε στην Αίγυπτο, τιμημένος από όλους τους ευγενείς του βασιλιά, και οι ευγενείς τον εξύψωσαν, επειδή όλοι επιθυμούσαν να μάθουν τη σοφία του.
11 Και κατά το εκατοστό και τριακοστό έτος της κατάβασης του Ισραήλ στην Αίγυπτο, ο Φαραώ ονειρεύτηκε ότι καθόταν στον βασιλικό του θρόνο· και σήκωσε τα μάτια του και είδε έναν γέροντα να στέκεται μπροστά του, και να έχει ζυγαριά στα χέρια του, ζυγαριά που χρησιμοποιούν οι έμποροι.
12 Και ο γέροντας πήρε τη ζυγαριά και την κρέμασε μπροστά στον Φαραώ.
13 Και ο γέροντας πήρε όλους τους πρεσβύτερους της Αιγύπτου και όλους τους ευγενείς και τους μεγάλους άνδρες της, και τους έδεσε μαζί και τους έβαλε σε μια ζυγαριά.
14 Και πήρε ένα κατσικάκι από γάλα και το έβαλε στην άλλη ζυγαριά, και το κατσικάκι υπερίσχυσε όλων.
15 Και ο Φαραώ εξεπλάγη από το φοβερό αυτό όραμα, γιατί το κατσίκι υπερίσχυε όλων· και ξύπνησε ο Φαραώ και είδε ότι ήταν όνειρο.
16 Και ο Φαραώ σηκώθηκε νωρίς το πρωί και κάλεσε όλους τους υπηρέτες του και τους διηγήθηκε το όνειρο· και οι άνδρες φοβήθηκαν πολύ.
17 Και ο βασιλιάς είπε σε όλους τους σοφούς του: Ερμηνεύστε, παρακαλώ, το όνειρο που είδα, για να το γνωρίσω.
18 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, απάντησε στον βασιλιά και του είπε: «Αυτό δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά ένα μεγάλο κακό που θα ξεσπάσει ενάντια στην Αίγυπτο στις έσχατες ημέρες».
19 Διότι υιός θέλει γεννηθεί εις τον Ισραήλ, ο οποίος θα καταστρέψει όλην την Αίγυπτον και τους κατοίκους αυτής, και θα βγάλει τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο με κραταιό χέρι.

20 Τώρα, λοιπόν, βασιλιά, σύσκεψε το θέμα αυτό, για να καταστρέψεις την ελπίδα των γιων Ισραήλ και την ελπίδα τους, πριν ξεσπάσει αυτό το κακό εναντίον της Αιγύπτου.
21 Και ο βασιλιάς είπε στον Βαλαάμ: Και τι θα κάνουμε στον Ισραήλ; Βέβαια, με κάποιο τρόπο συμβουλευτήκαμε στην αρχή εναντίον τους, και δεν μπορέσαμε να τους υπερνικήσουμε.
22 Τώρα, λοιπόν, δώσε και εσύ συμβουλές εναντίον τους, για να τους υπερνικήσουμε.
23 Και ο Βαλαάμ απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Στείλε τώρα και κάλεσε τους δύο συμβούλους σου, και θα δούμε ποια είναι η συμβουλή τους για το θέμα αυτό, και ύστερα απ' όλα θα μιλήσει ο δούλος σου.
24 Και ο βασιλιάς έστειλε και κάλεσε τους δύο συμβούλους του, τον Ραγουήλ τον Μαδιανίτη και τον Ιώβ τον Οζίτη· και ήρθαν και κάθισαν μπροστά στον βασιλιά.
25 Και ο βασιλιάς είπε προς αυτούς: Δέστε, ακούσατε το όνειρο που ονειρεύτηκα, και την ερμηνεία του· τώρα, λοιπόν, συμβουλευτείτε και γνωρίστε και δείτε τι πρέπει να γίνει στους γιους Ισραήλ, ώστε να υπερισχύσουμε εναντίον τους, πριν ξεσπάσει εναντίον μας το κακό τους.
26 Και ο Ραγουήλ ο Μαδιανίτης απάντησε στον βασιλιά και είπε: Ζήτω ο βασιλιάς, ζήτω ο βασιλιάς στον αιώνα.
27 Αν φαίνεται καλό στον βασιλιά, ας απομακρυνθεί από τους Εβραίους και ας τους εγκαταλείψει, και ας μην απλώνει το χέρι του εναντίον τους.
28 Διότι τούτοι είναι, τους οποίους ο Κύριος εξέλεξε εν ταις αρχαιότητι ημέραις, και έλαβε ως κλήρον της κληρονομιάς αυτού από πάντα τα έθνη της γης και τους βασιλιάδες της γης· και τις γαρ εξέτεινεν το χέρι αυτού εναντίον αυτών ατιμωρητί, ούτος ο Θεός αυτών δεν εκδικήθη;
29 Σίγουρα ξέρεις ότι όταν ο Αβραάμ κατέβηκε στην Αίγυπτο, ο Φαραώ, ο πρώην βασιλιάς της Αιγύπτου, είδε τη Σάρρα, τη γυναίκα του, και την πήρε για γυναίκα, επειδή ο Αβραάμ είπε: «Είναι αδελφή μου». Γιατί φοβόταν μήπως τον θανατώσουν οι άνδρες της Αιγύπτου εξαιτίας της γυναίκας του.
30 Και αφού ο βασιλιάς της Αιγύπτου πήρε τη Σάρρα, ο Θεός πάταξε αυτόν και το σπιτικό του με βαριές πληγές, μέχρι που απέδωσε στον Αβραάμ τη Σάρρα, τη γυναίκα του, και θεραπεύτηκε.
31 Και τον Αβιμέλεχ τον Γεραρίτη, βασιλιά των Φιλισταίων, ο Θεός τον τιμώρησε εξαιτίας της Σάρρας, γυναίκας του Αβραάμ, κλείνοντας κάθε μήτρα, από άνθρωπο μέχρι κτήνος.
32 Όταν ο Θεός τους ήρθε στον Αβιμέλεχ σε όνειρο νύχτας και τον τρόμαξε, για να επιστρέψει στον Αβραάμ τη Σάρρα, την οποία είχε πάρει, και ύστερα από αυτό, όλοι οι Γεράροι τιμωρήθηκαν εξαιτίας της Σάρρας, και ο Αβραάμ προσευχήθηκε στον Θεό του γι' αυτούς, και εισάκουσε την ικεσία του, και τους θεράπευσε.
33 Και ο Αβιμέλεχ φοβήθηκε όλα αυτά τα κακά που ήρθαν επάνω του και στον λαό του, και επέστρεψε στον Αβραάμ, τη γυναίκα του τη Σάρρα, και του έδωσε μαζί της πολλά δώρα.
34 Έτσι έκανε και στον Ισαάκ, όταν τον έδιωξε από τα Γέραρα· και ο Θεός έκανε θαύματα σε αυτόν, ώστε ξεράθηκαν όλα τα υδάτινα ρεύματα των Γέραρων, και τα καρποφόρα δέντρα τους δεν καρποφόρησαν.
35 ώσπου ο Αβιμέλεχ από τα Γέραρα, και ο Οχοζάθ, ένας από τους φίλους του, και ο Πιχόλ, ο αρχηγός του στρατεύματός του, πήγαν προς αυτόν και έσκυψαν και προσκύνησαν μπροστά του μέχρι εδάφους.
36 Και τον παρακάλεσαν να δεηθεί γι' αυτούς, και προσευχήθηκε στον Κύριο γι' αυτούς, και ο Κύριος εισάκουσε την ικεσία του και τους θεράπευσε.
37 Και ο Ιακώβ, ο απλός άνθρωπος, ελευθερώθηκε χάρη στην ακεραιότητά του από το χέρι του αδελφού του Ησαύ, και από το χέρι του Λάβαν του Σύρου, αδελφού της μητέρας του, που ζητούσε την ψυχή του· και από το χέρι όλων των βασιλιάδων της Χαναάν, που είχαν συγκεντρωθεί εναντίον του και των παιδιών του για να τους εξολοθρεύσουν· και ο Κύριος τους έσωσε από τα χέρια τους, ώστε στράφηκαν εναντίον τους και τους πάταξαν· επειδή, ποιος άπλωσε ποτέ το χέρι του εναντίον τους ατιμώρητα;
38 Ο Φαραώ ο πρώτος, ο πατέρας του πατέρα σου, ανέδειξε τον Ιωσήφ, τον γιο του Ιακώβ, πάνω από όλους τους άρχοντες της γης της Αιγύπτου, όταν είδε τη σοφία του· επειδή, με τη σοφία του έσωσε όλους τους κατοίκους της γης από την πείνα.
39 Μετά από αυτό, διέταξε τον Ιακώβ και τα παιδιά του να κατέβουν στην Αίγυπτο, ώστε μέσω της αρετής τους να σωθούν η γη της Αιγύπτου και η γη της Γεσέν από την πείνα.
40 Τώρα λοιπόν, αν σου φαίνεται καλό, σταμάτα να εξολοθρεύεις τους γιους Ισραήλ· αν όμως δεν είναι θέλημά σου να κατοικήσουν στην Αίγυπτο, εξόρισέ τους από εδώ, για να πάνε στη γη Χαναάν, τη γη όπου παροίκησαν οι πατέρες τους.
41 Και όταν ο Φαραώ άκουσε τα λόγια του Ιοθόρ, θύμωσε πολύ μαζί του, ώστε σηκώθηκε ντροπιασμένος από την παρουσία του βασιλιά, και πήγε στη Μαδιάμ, τη γη του, και πήρε μαζί του το ραβδί του Ιωσήφ.
42 Και ο βασιλιάς είπε στον Ιώβ τον Ουσίτη: Τι λες, Ιώβ; Και ποια είναι η συμβουλή σου για τους Εβραίους;
43 Είπε λοιπόν ο Ιώβ στον βασιλιά: «Ιδού, όλοι οι κάτοικοι της γης είναι στην εξουσία σου· ας κάνει ο βασιλιάς όπως του φαίνεται καλό».
44 Και ο βασιλιάς είπε στον Βαλαάμ: Τι λες, Βαλαάμ; Πες τον λόγο σου για να τον ακούσουμε.
45 Και ο Βαλαάμ είπε στον βασιλιά: Από όλα όσα ο βασιλιάς συμβούλεψε εναντίον των Εβραίων, θα ελευθερωθούν· και ο βασιλιάς δεν θα μπορέσει να τους υπερνικήσει με καμία συμβουλή.
46 Διότι αν σκέφτεσαι να τους υποτάξεις με φλεγόμενη φωτιά, δεν μπορείς να τους υπερνικήσεις· επειδή, ο Θεός τους έσωσε τον Αβραάμ, τον πατέρα τους, από την Ουρ των Χαλδαίων· και αν σκέφτεσαι να τους εξολοθρεύσεις με μάχαιρα, τότε, σίγουρα, ο Ισαάκ, ο πατέρας τους, σωζόταν από αυτήν, και στη θέση του τοποθετήθηκε ένα κριάρι.
47 Και αν με σκληρή και επίπονη εργασία σκέφτεσαι να τους υποβαθμίσεις, ούτε σε αυτό δεν θα επιτύχεις· επειδή, ο πατέρας τους, ο Ιακώβ, υπηρέτησε τον Λάβαν σε κάθε είδους σκληρή εργασία, και ευημερούσε.
48 Τώρα λοιπόν, Βασιλιά, άκουσε τα λόγια μου, γιατί αυτή είναι η συμβουλή που έχει δοθεί εναντίον τους, με την οποία θα υπερισχύσεις εναντίον τους και από την οποία δεν πρέπει να παρεκκλίνεις.

49 Αν θέλει ο βασιλιάς, ας διατάξει να πεταχτούν στο νερό όλα τα παιδιά τους που θα γεννηθούν από σήμερα και μετά, γιατί με αυτό μπορείς να εξαλείψεις το όνομά τους, γιατί κανένας από αυτούς, ούτε από τους πατέρες τους, δεν δοκιμάστηκε με αυτόν τον τρόπο.
50 Και ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Βαλαάμ, και το πράγμα άρεσε στον βασιλιά και στους άρχοντες, και ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Βαλαάμ.
51 Και ο βασιλιάς διέταξε να εκδοθεί διάταγμα και να εκδοθεί νόμος σε όλη τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας: Κάθε αρσενικό παιδί που θα γεννηθεί στους Εβραίους από σήμερα και στο εξής θα ριχτεί στο νερό.
52 Και ο Φαραώ κάλεσε όλους τους δούλους του, λέγοντας: Πηγαίνετε τώρα και αναζητήστε σε όλη τη γη Γεσέν, όπου είναι οι γιοι Ισραήλ, και δείτε ότι κάθε γιος που γεννιέται από τους Εβραίους θα ριχτεί στον ποταμό, ενώ κάθε κόρη θα την αφήσετε ζωντανή.
53 Και όταν οι γιοι Ισραήλ άκουσαν αυτό το πράγμα, που ο Φαραώ είχε διατάξει, να ρίξουν τα αρσενικά παιδιά τους στον ποταμό, μερικοί από τον λαό χωρίστηκαν από τις γυναίκες τους και άλλοι προσκολλήθηκαν σε αυτές.
54 Και από εκείνη την ημέρα και μετά, όταν έφτανε η ώρα του τοκετού για τις γυναίκες του Ισραήλ που είχαν μείνει με τους άνδρες τους, πήγαιναν στο χωράφι για να γεννήσουν εκεί, και γεννούσαν στο χωράφι, και άφηναν τα παιδιά τους στο χωράφι και επέστρεφαν στο σπίτι τους.
55 Και ο Κύριος, που είχε ορκιστεί στους προγόνους τους να τους πολλαπλασιάσει, έστειλε έναν από τους λειτουργούς αγγέλους του που είναι στον ουρανό για να πλύνει κάθε παιδί με νερό, να το αλείψει και να το τυλίξει και να βάλει στα χέρια του δύο λείες πέτρες, από τις οποίες η μία ρούφηξε γάλα και η άλλη μέλι, και έκανε τις τρίχες του να μακραίνουν μέχρι τα γόνατά του, με τις οποίες μπορούσε να σκεπαστεί, να το παρηγορήσει και να προσκολληθεί σε αυτό, χάρη στη συμπόνια του γι' αυτό.
56 Και όταν ο Θεός τους σπλαχνίστηκε και θέλησε να τους πολλαπλασιάσει πάνω στο πρόσωπο της γης, διέταξε η γη του να τους δεχτεί για να διατηρηθούν εκεί μέχρι την εποχή της ανάπτυξής τους, μετά την οποία η γη άνοιξε το στόμα της και τους εξέμεψε, και φύτρωσαν από την πόλη σαν το χορτάρι της γης και το χορτάρι του δάσους, και επέστρεψαν ο καθένας στην οικογένειά του και στο σπίτι του πατέρα του, και παρέμειναν μαζί τους.
57 Και τα νήπια των γιων Ισραήλ ήσαν επάνω στη γη σαν το χορτάρι του αγρού, χάρη στη χάρη του Θεού προς αυτά.
58 Και όταν όλοι οι Αιγύπτιοι είδαν αυτό το πράγμα, βγήκαν έξω, κάθε ένας στο χωράφι του με το ζυγό του από βόδια και το άροτρό του, και το όργωσαν όπως οργώνει κανείς τη γη κατά τη σπορά.
59 Και όταν όργωναν, δεν μπορούσαν να βλάψουν τα βρέφη των γιων Ισραήλ, γι' αυτό ο λαός αυξανόταν και αυξανόταν υπερβολικά.
60 Και ο Φαραώ διέταξε τους υπηρέτες του να πηγαίνουν καθημερινά στη Γεσέν για να ζητούν τα βρέφη των γιων Ισραήλ.
61 Και αφού αναζήτησαν και βρήκαν ένα, το πήραν με τη βία από τον κόλπο της μητέρας του και το έριξαν στον ποταμό, ενώ το θηλυκό το άφησαν με τη μητέρα του. Έτσι έκαναν οι Αιγύπτιοι στους Ισραηλίτες όλες τις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 68

1 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο, το πνεύμα του Θεού ήταν πάνω στη Μαριάμ, τη θυγατέρα του Αμράμ, την αδελφή του Ααρών, και βγήκε έξω και προφήτευσε για τον οίκο, λέγοντας: Ιδού, γιος θα γεννηθεί σε εμάς από τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, αυτή τη φορά, και θα σώσει τον Ισραήλ από τα χέρια της Αιγύπτου.
2 Και όταν ο Αμράμ άκουσε τα λόγια της κόρης του, πήγε και πήρε τη γυναίκα του πίσω στο σπίτι, αφού την είχε διώξει, την εποχή που ο Φαραώ διέταξε να ριχτούν στο νερό όλα τα αρσενικά παιδιά του οίκου του Ιακώβ.
3 Έτσι ο Αμράμ πήρε την Ιωχαβέδ τη γυναίκα του, τρία χρόνια αφότου την είχε διώξει, και ήρθε σε αυτήν και συνέλαβε.
4 Και στο τέλος των επτά μηνών από τη σύλληψή της γέννησε έναν γιο, και ολόκληρος ο οίκος γέμισε με μεγάλο φως σαν το φως του ήλιου και της σελήνης την ώρα που έλαμπαν.
5 Και όταν η γυναίκα είδε το παιδί ότι ήταν καλό και ευχάριστο στην όψη, το έκρυψε τρεις μήνες σε ένα εσωτερικό δωμάτιο.
6 Εκείνες τις ημέρες οι Αιγύπτιοι συνωμότησαν για να εξοντώσουν όλους τους Εβραίους που κατοικούσαν εκεί.
7 Και οι Αιγύπτιες γυναίκες πήγαν στη Γεσέν, όπου ήταν οι γιοι Ισραήλ, και σήκωσαν τα παιδιά τους στους ώμους τους, τα βρέφη τους που δεν μπορούσαν ακόμα να μιλήσουν.
8 Και κατά τις ημέρες εκείνες, όταν οι γυναίκες των γιων Ισραήλ γεννούσαν, κάθε γυναίκα έκρυψε τον γιο της από μπροστά από τους Αιγυπτίους, για να μην γνωρίσουν οι Αιγύπτιοι τη γέννησή τους, και να μην τους εξολοθρεύσουν από τη γη.
9 Και οι Αιγύπτιες γυναίκες ήρθαν στη Γεσέν, και τα παιδιά τους που δεν μπορούσαν να μιλήσουν ήταν στους ώμους τους. Και όταν μια Αιγύπτια γυναίκα μπήκε στο σπίτι μιας Εβραίας, το μωρό της άρχισε να κλαίει.
10 Και όταν έκλαψε, το παιδί που ήταν στο εσωτερικό δωμάτιο απάντησε. Έτσι οι Αιγύπτιες πήγαν και το ανήγγειλαν στο σπίτι του Φαραώ.
11 Και ο Φαραώ έστειλε τους υπηρέτες του να πάρουν τα παιδιά και να τα θανατώσουν· έτσι έκαναν οι Αιγύπτιοι στις Εβραίες όλες τις ημέρες.
12 Και τότε, περίπου τρεις μήνες αφότου η Ιωχαβέδ έκρυψε τον γιο της, έγινε γνωστό το πράγμα στο σπίτι του Φαραώ.
13 Και η γυναίκα έσπευσε να πάρει τον γιο της πριν έρθουν οι αξιωματικοί, και πήρε για αυτόν ένα κιβώτιο από βούρλα, και το άλειψε με λάσπη και με πίσσα, και έβαλε μέσα το παιδί, και το έβαλε στις πλάκες κοντά στην όχθη του ποταμού.
14 Και η αδελφή του η Μαριάμ στάθηκε μακριά για να μάθει τι θα του συμβεί, και τι θα απογίνουν τα λόγια της.
15 Και ο Θεός έστειλε εκείνη την εποχή τρομερό καύσωνα στη γη της Αιγύπτου, που κατέκαψε τη σάρκα του ανθρώπου σαν τον ήλιο στον κύκλο του, και κατέθλιψε σφόδρα τους Αιγυπτίους.
16 Και όλοι οι Αιγύπτιοι κατέβηκαν να λουστούν στον ποταμό, εξαιτίας του καύσωνα που έκαιγε το σώμα τους.
17 Και η Βαθία, η κόρη του Φαραώ, πήγε κι αυτή να λουστεί στον ποταμό, εξαιτίας της καύσωνα που την καταβρόχθιζε, και οι υπηρέτριες της περπατούσαν στην

όχθη του ποταμού, καθώς και όλες οι γυναίκες της Αιγύπτου.
18 Και η Βαθία σήκωσε τα μάτια της προς το ποτάμι, και είδε την κιβωτό πάνω στο νερό, και έστειλε την υπηρέτριά της να την φέρει.
19 Και άνοιξε και είδε το παιδί, και να, το βρέφος έκλαιγε, και το σπλαχνίστηκε και είπε: Αυτό είναι ένα από τα παιδιά των Εβραίων.
20 Και πάσαι αι γυναίκες της Αιγύπτου, αι περιπατούσαι παρά τον ποταμόν, επεθύμουν να τον θηλάσουν, αλλ' αυτός δεν θήλαζε· διότι τούτο ήτο παρά Κυρίου, διά να αποκαταστήση αυτόν εις τον μαστόν της μητρός αυτού.
21 Και η Μαριάμ, η αδελφή του, ήταν εκείνη την εποχή ανάμεσα στις Αιγύπτιες γυναίκες, στην όχθη του ποταμού, και είδε αυτό το πράγμα και είπε στη θυγατέρα του Φαραώ: Να πάω να φέρω μια τροφό από τις Εβραίες, για να θηλάσει το παιδί για σένα;
22 Και η κόρη του Φαραώ της είπε: Πήγαινε. Και η νέα γυναίκα πήγε και φώναξε τη μητέρα του παιδιού.
23 Και η θυγατέρα του Φαραώ είπε στην Ιωχαβέδ: Πάρε αυτό το παιδί και θήλασέ το για μένα· και θα σου δίνω τον μισθό σου, δύο ασημένια νομίσματα την ημέρα· και η γυναίκα πήρε το παιδί και το θήλασε.
24 Και μετά τα δύο χρόνια, όταν το παιδί μεγάλωσε, το έφερε στη θυγατέρα του Φαραώ, και έγινε γιος της· και αποκάλεσε το όνομά του Μωυσή, επειδή είπε: «Επειδή το έβγαλα από το νερό».
25 Και ο Αμράμ ο πατέρας του τον ονόμασε Χαβάρ, επειδή είπε: Γι' αυτόν έφερε κοντά τη γυναίκα του, την οποία είχε απομακρυνθεί.
26 Και η μητέρα του Ιωχαβέδ τον ονόμασε Ιεκουθιήλ, λέγοντας: «Ελπίζω σε αυτόν στον Παντοδύναμο, και ο Θεός τον αποκατέστησε σε μένα».
27 Και η Μαριάμ η αδελφή του τον ονόμασε Ιερέδ, επειδή κατέβηκε πίσω του στον ποταμό για να μάθει ποιο θα είναι το τέλος του.
28 Και ο Ααρών ο αδελφός του τον ονόμασε Αβι Ζανούχ, λέγοντας: Ο πατέρας μου εγκατέλειψε τη μητέρα μου και επέστρεψε σε αυτήν εξαιτίας του.
29 Και ο Κεχάθ, ο πατέρας του Αμράμ, αποκάλεσε το όνομά του Αβιγδώρ, επειδή εξαιτίας του ο Θεός επανόρθωσε τη ρήξη του οίκου του Ιακώβ, ώστε δεν μπορούσαν πλέον να ρίχνουν τα αρσενικά παιδιά τους στο νερό.
30 Και η παραμάνα τους τον ονόμασε Αβι-Σωχώ, λέγοντας: Τρεις μήνες κρύφτηκε στη σκηνή του, εξαιτίας των γιων του Χαμ.
31 Και ολόκληρος ο Ισραήλ τον ονόμασε Σεμαΐα, γιο του Ναθαναήλ, επειδή έλεγαν: Στις ημέρες του ο Θεός άκουσε τις κραυγές τους και τους έσωσε από τους καταπιεστές τους.
32 Και ο Μωυσής ήταν στο σπίτι του Φαραώ, και ήταν στη Βαθία, τη θυγατέρα του Φαραώ, ως γιος, και ο Μωυσής μεγάλωσε ανάμεσα στα παιδιά του βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 69

1 Και ο βασιλιάς του Εδώμ πέθανε εκείνες τις ημέρες, στο δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του, και θάφτηκε στον ναό του, που είχε χτίσει για τον εαυτό του ως βασιλική κατοικία στη γη του Εδώμ.
2 Και οι γιοι του Ησαύ έστειλαν στη Φεθώρ, που είναι πάνω στον ποταμό, και έφεραν από εκεί έναν νέο με ωραία μάτια και ωραία όψη, που ονομαζόταν Σαούλ, και τον έκαναν βασιλιά τους στη θέση του Σαμλά.
3 Και ο Σαούλ βασίλευσε επάνω σε όλους τους γιους του Ησαύ στη γη Εδώμ σαράντα χρόνια.
4 Και όταν ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, είδε ότι η συμβουλή που είχε δώσει ο Βαλαάμ στους γιους Ισραήλ δεν ευοδώθηκε, αλλά ότι αυτοί αυξάνονταν και πλήθυναν και αυξάνονταν σε όλη τη γη της Αιγύπτου,
5 Τότε ο Φαραώ διέταξε, κατά τις ημέρες εκείνες, να εκδοθεί διάταγμα σε όλη την Αίγυπτο προς τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Κανένας άνθρωπος δεν θα μειώσει τίποτα από την καθημερινή του εργασία.
6 Και ο άνθρωπος που θα βρεθεί ελλιπής στην εργασία του, την οποία εκτελεί καθημερινά, είτε σε κονίαμα είτε σε πλίθες, τότε ο νεότερος γιος του θα τοποθετηθεί στη θέση τους.
7 Και ο μόχθος της Αιγύπτου ενδυνάμωνε πάνω στους γιους Ισραήλ κατά τις ημέρες εκείνες· και ιδού, αν έλειπε μια τούβλα στην καθημερινή εργασία κάποιου, οι Αιγύπτιοι έπαιρναν με τη βία τον μικρότερο γιο του από τη μητέρα του και τον έβαζαν στο κτίριο, στη θέση των τούβλων που είχε αφήσει ο πατέρας του να λείπουν.
8 Και οι άνδρες της Αιγύπτου έκαναν έτσι σε όλους τους γιους Ισραήλ κάθε μέρα, όλες τις ημέρες για πολύ καιρό.
9 Η φυλή όμως του Λευί δεν εργάστηκε εκείνη την εποχή με τους αδελφούς της, τους Ισραηλίτες, από την αρχή· επειδή, οι γιοι του Λευί γνώριζαν την πανουργία των Αιγυπτίων, την οποία άσκησαν αρχικά εναντίον των Ισραηλιτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 70

1 Και κατά το τρίτο έτος από τη γέννηση του Μωυσή, ο Φαραώ καθόταν σε ένα συμπόσιο, όταν η βασίλισσα Αλπαρανίθ καθόταν στα δεξιά του και η Βαθία στα αριστερά του, και ο νεαρός Μωυσής ήταν ξαπλωμένος στον κόρφο της, και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, με τους δύο γιους του, και όλοι οι άρχοντες του βασιλείου κάθονταν στο τραπέζι ενώπιον του βασιλιά.
2 Και ο νεαρός άπλωσε το χέρι του πάνω στο κεφάλι του βασιλιά, και πήρε το στέμμα από το κεφάλι του βασιλιά και το έβαλε στο κεφάλι του.
3 Και όταν ο βασιλιάς και οι πρίγκιπες είδαν το έργο που είχε κάνει το αγόρι, ο βασιλιάς και οι πρίγκιπες τρομοκρατήθηκαν, και ένας άνθρωπος εξέφρασε έκπληξη στον γείτονά του.
4 Και ο βασιλιάς είπε στους άρχοντες που ήταν μπροστά του στο τραπέζι: Τι λέτε και τι λέτε, άρχοντες, για το θέμα αυτό; Και ποια θα είναι η κρίση εναντίον του παιδιού εξαιτίας αυτής της πράξης;
5 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, ο μάγος, απάντησε ενώπιον του βασιλιά και των αρχόντων, και είπε: Θυμήσου τώρα, κύριέ μου βασιλιά, το όνειρο που ονειρεύτηκες από πολλές ημέρες, και αυτό που σου ερμήνευσε ο δούλος σου.
6 Λοιπόν, τούτο είναι παιδί από τα παιδιά των Εβραίων, στο οποίο είναι το πνεύμα του Θεού· και ας μη νομίζει ο κύριός μου ο βασιλιάς ότι αυτός ο νεαρός έκανε αυτό το πράγμα χωρίς να το ξέρει.

7 Διότι είναι Εβραίος νεόκοπος, και σοφία και σύνεση είναι μαζί του, αν και είναι ακόμα παιδί, και με σοφία το έκανε αυτό και εξέλεξε για τον εαυτό του τη βασιλεία της Αιγύπτου.
8 Διότι αυτός είναι ο τρόπος όλων των Εβραίων να εξαπατούν τους βασιλιάδες και τους ευγενείς τους, να κάνουν όλα αυτά τα πράγματα με δόλο, για να κάνουν τους βασιλιάδες της γης και τους ανθρώπους τους να τρέμουν.
9 Σίγουρα ξέρεις ότι έτσι έπραξε ο Αβραάμ, ο πατέρας τους, που εξαπάτησε τον στρατό του Νεβρώδ, βασιλιά της Βαβέλ, και του Αβιμέλεχ, βασιλιά των Γεράρων, και ότι κατέκτησε τη γη των γιων Χετ και όλα τα βασίλεια της Χαναάν.
10 και ότι κατέβηκε στην Αίγυπτο και είπε για τη Σάρρα, τη γυναίκα του: Είναι αδελφή μου, για να παραπλανήσει την Αίγυπτο και τον βασιλιά της.
11 Ούτως έπραξε και ο υιός αυτού Ισαάκ, όταν πήγε στα Γέραρα και κατοίκησε εκεί· και η δύναμή του υπερίσχυσε του στρατού του Αβιμέλεχ, του βασιλιά των Φιλισταίων.
12 Σκέφτηκε επίσης να σκοντάψει το βασίλειο των Φιλισταίων, λέγοντας ότι η Ρεβέκκα η γυναίκα του ήταν αδελφή του.
13 Και ο Ιακώβ φέρθηκε δόλια στον αδελφό του, και αφαίρεσε από το χέρι του τα πρωτοτόκιά του και την ευλογία του.
14 Και πήγε τότε στην Παδάν-αράμ στο σπίτι του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας του, και με δόλο πήρε από αυτόν την κόρη του, τα ζώα του και όλα τα υπάρχοντά του, και έφυγε και επέστρεψε στη γη Χαναάν στον πατέρα του.
15 Οι γιοι του πούλησαν τον αδελφό τους τον Ιωσήφ, ο οποίος κατέβηκε στην Αίγυπτο και έγινε δούλος, και φυλακίστηκε δώδεκα χρόνια.
16 ώσπου ο Φαραώ ο προηγούμενος ονειρεύτηκε όνειρα, και τον έβγαλε από τη φυλακή, και τον μεγάλωσε πάνω από όλους τους άρχοντες της Αιγύπτου, επειδή του διερμήνευσε τα όνειρά του.
17 Και όταν ο Θεός έφερε πείνα σε όλη τη γη, έστειλε και έφερε τον πατέρα του και όλους τους αδελφούς του, και ολόκληρο το σπιτικό του πατέρα του, και τους συντήρησε δωρεάν ή αμοιβή, και αγόρασε τους Αιγυπτίους για δούλους.
18 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου βασιλιά, δες, αυτό το παιδί σηκώθηκε αντί αυτών στην Αίγυπτο, για να κάνει σύμφωνα με τα έργα τους και να διαπληκτίζεται με κάθε βασιλιά, άρχοντα και κριτή.
19 Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας χύσουμε τώρα το αίμα του στη γη, για να μην μεγαλώσει και πάρει την εξουσία από το χέρι σου, και χαθεί η ελπίδα της Αιγύπτου αφού βασιλεύσει.
20 Και ο Βαλαάμ είπε στον βασιλιά: Ας καλέσουμε, λοιπόν, όλους τους κριτές της Αιγύπτου και τους σοφούς της, και ας γνωρίσουμε αν η κρίση του θανάτου οφείλεται σε αυτό το παιδί, όπως είπες, και τότε θα τον φονεύσουμε.
21 Και ο Φαραώ έστειλε και κάλεσε όλους τους σοφούς της Αιγύπτου, και ήρθαν ενώπιον του βασιλιά. Και άγγελος Κυρίου ήρθε ανάμεσά τους, και ήταν σαν ένας από τους σοφούς της Αιγύπτου.
22 Και ο βασιλιάς είπε στους σοφούς: Σίγουρα ακούσατε τι έκανε αυτό το Εβραίο παιδί, που είναι στο σπίτι, και έτσι έκρινε ο Βαλαάμ για το θέμα.
23 Τώρα κρίνε κι εσύ και δες τι οφείλεται στο αγόρι για την πράξη που διέπραξε.
24 Και ο άγγελος, που έμοιαζε με έναν από τους σοφούς του Φαραώ, απάντησε και είπε τα εξής, μπροστά σε όλους τους σοφούς της Αιγύπτου και μπροστά στον βασιλιά και στους άρχοντες:
25 Αν ευαρεστεί ο βασιλιάς, ας στείλει ο βασιλιάς να καλέσει άντρες που θα φέρουν μπροστά του μια πέτρα από όνυχα και ένα κάρβουνο φωτιάς, και θα τα βάλουν μπροστά στο παιδί. Και αν το παιδί απλώσει το χέρι του και πάρει την πέτρα από όνυχα, τότε θα ξέρουμε ότι με σοφία έκανε ο νέος όλα όσα έκανε, και πρέπει να τον σκοτώσουμε.
26 Αν όμως απλώσει το χέρι του πάνω στο κάρβουνο, τότε θα γνωρίσουμε ότι δεν το έκανε αυτό με γνώση, και θα ζήσει.
27 Και το πράγμα φάνηκε καλό στα μάτια του βασιλιά και των αρχόντων· και ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο του αγγέλου του Κυρίου.
28 Και ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν την πέτρα όνυχα και το κάρβουνο και να τα βάλουν μπροστά στον Μωυσή.
29 Και έβαλαν το αγόρι μπροστά τους, και το αγόρι προσπάθησε να απλώσει το χέρι του προς την πέτρα του όνυχα. Αλλά ο άγγελος του Κυρίου πήρε το χέρι του και το έβαλε πάνω στο κάρβουνο, και το κάρβουνο έσβησε στο χέρι του. Και το σήκωσε και το έβαλε στο στόμα του, και έκαψε ένα μέρος των χειλιών του και ένα μέρος της γλώσσας του, και βαριάθηκε στο στόμα και τη γλώσσα του.
30 Και όταν ο βασιλιάς και οι άρχοντες το είδαν αυτό, κατάλαβαν ότι ο Μωυσής δεν είχε ενεργήσει με σοφία βγάζοντας το στέμμα από το κεφάλι του βασιλιά.
31 Έτσι λοιπόν, ο βασιλιάς και οι άρχοντες απέφυγαν να σκοτώσουν το παιδί. Έτσι, ο Μωυσής έμεινε στο σπίτι του Φαραώ, μεγαλώνοντας, και ο Κύριος ήταν μαζί του.
32 Και ενώ το αγόρι ήταν στο παλάτι του βασιλιά, ήταν ντυμένο με πορφύρα και μεγάλωνε ανάμεσα στα παιδιά του βασιλιά.
33 Και όταν ο Μωυσής μεγάλωσε στο παλάτι του βασιλιά, η Βαθία, η κόρη του Φαραώ, τον θεωρούσε γιο του, και όλο το σπιτικό του Φαραώ τον τιμούσε, και όλοι οι άνδρες της Αιγύπτου τον φοβόντουσαν.
34 Και καθημερινά έβγαινε και ερχόταν στη γη Γεσέν, όπου ήσαν οι αδελφοί του, οι γιοι Ισραήλ, και ο Μωυσής τους έβλεπε καθημερινά σε δύσπνοια και σκληρή εργασία.
35 Και ο Μωυσής τους ρώτησε, λέγοντας: Γιατί σας επιβάλλεται αυτός ο κόπος κάθε μέρα;
36 Και του διηγήθηκαν όλα όσα τους είχαν συμβεί, και όλες τις εντολές που τους είχε δώσει ο Φαραώ πριν από τη γέννησή του.
37 Και του ανήγγειλαν όλες τις συμβουλές που ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, είχε συμβουλεύσει εναντίον τους, και τι είχε συμβουλεύσει εναντίον του, για να τον θανατώσει, όταν αυτός αφαίρεσε το στέμμα του βασιλιά από το κεφάλι του.
38 Και όταν ο Μωυσής άκουσε αυτά, άναψε η οργή του εναντίον του Βαλαάμ, και ζήτησε να τον θανατώσει, και τον έστηνε σε ενέδρα κάθε μέρα.
39 Και ο Βαλαάμ φοβήθηκε τον Μωυσή, και αυτός και οι δύο γιοι του σηκώθηκαν και βγήκαν από την Αίγυπτο. Και έφυγαν και έσωσαν τις ψυχές τους και πήγαν στη γη του Χους στον Κικιανό, τον βασιλιά του Χους.

40 Και ο Μωυσής ήταν στο παλάτι του βασιλιά, έβγαινε και έμπαινε. Και ο Κύριος του έδωσε εύνοια στα μάτια του Φαραώ, και στα μάτια όλων των υπηρετών του, και στα μάτια όλου του λαού της Αιγύπτου, και αγάπησαν τον Μωυσή σε υπερβολικό βαθμό.
41 Και ήρθε η ημέρα, όταν ο Μωυσής πήγε στη Γεσέν για να δει τους αδελφούς του, και είδε τους γιους Ισραήλ στα βάρη και στη σκληρή εργασία τους, και ο Μωυσής λυπήθηκε εξαιτίας τους.
42 Και ο Μωυσής επέστρεψε στην Αίγυπτο και ήρθε στο σπίτι του Φαραώ, και παρουσιάστηκε ενώπιον του βασιλιά, και ο Μωυσής προσκύνησε μπροστά στον βασιλιά.
43 Και ο Μωυσής είπε στον Φαραώ: «Κύριέ μου, παρακαλώ, ήρθα να ζητήσω από εσένα μια μικρή παράκληση· μη μου αποστρέψεις το πρόσωπό σου άδειο». Και ο Φαραώ του είπε: «Μίλα».
44 Και ο Μωυσής είπε στον Φαραώ: Ας δοθεί στους δούλους σου, τους γιους Ισραήλ, που είναι στη Γεσέν, μια ημέρα για να αναπαυθούν εκεί από τους κόπους τους.
45 Και ο βασιλιάς απάντησε στον Μωυσή και είπε: «Ιδού, ύψωσα το πρόσωπό σου για να κάνω αυτό το πράγμα, για να κάνω το αίτημά σου».
46 Και ο Φαραώ διέταξε να εκδοθεί κήρυγμα σε όλη την Αίγυπτο και τη Γεσέν, λέγοντας:
47 Προς εσάς, όλους τους γιους Ισραήλ, έτσι λέει ο βασιλιάς: Έξι ημέρες θα κάνετε την εργασία σας και θα εργάζεστε· την έβδομη όμως ημέρα θα αναπαυθείτε και δεν θα κάνετε καμία εργασία· έτσι θα κάνετε όλες τις ημέρες, όπως πρόσταξε ο βασιλιάς και ο Μωυσής, ο γιος του Βαθία.
48 Και ο Μωυσής χάρηκε για το πράγμα αυτό που του είχε δώσει ο βασιλιάς· και όλοι οι γιοι Ισραήλ έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Μωυσής.
49 Διότι τούτο ήτο από του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ· διότι ο Κύριος είχε αρχίσει να θυμάται τους υιούς Ισραήλ για να τους σώσει χάρη των πατέρων τους.
50 Και ο Κύριος ήταν με τον Μωυσή, και η φήμη του διαδόθηκε σε όλη την Αίγυπτο.
51 Και ο Μωυσής έγινε μεγάλος μπροστά σε όλους τους Αιγύπτιους, και μπροστά σε όλους τους γιους Ισραήλ, ζητώντας το καλό για τον λαό του Ισραήλ, και μιλώντας λόγια ειρήνης γι' αυτούς στον βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 71

1 Και όταν ο Μωυσής έγινε δεκαοκτώ ετών, επιθύμησε να δει τον πατέρα του και τη μητέρα του και πήγε σε αυτούς στη Γεσέν. Και όταν ο Μωυσής πλησίασε στη Γεσέν, ήρθε στον τόπο όπου οι γιοι Ισραήλ δούλευαν, και παρατήρησε τα βάρη τους. Και είδε έναν Αιγύπτιο να χτυπάει έναν από τους Εβραίους αδελφούς του.
2 Και όταν ο ξυλοκοπημένος είδε τον Μωυσή, έτρεξε προς αυτόν για βοήθεια, επειδή ο Μωυσής ήταν πολύ σεβαστός στο σπίτι του Φαραώ, και του είπε: Κύριέ μου, πρόσεχέ με! Αυτός ο Αιγύπτιος ήρθε στο σπίτι μου τη νύχτα, με έδεσε και ήρθε στη γυναίκα μου μπροστά μου, και τώρα ζητάει να μου αφαιρέσει τη ζωή.
3 Και όταν ο Μωυσής άκουσε αυτό το πονηρό πράγμα, άναψε η οργή του ενάντια στον Αιγύπτιο· και στράφηκε εδώ κι εκεί· και όταν είδε ότι δεν υπήρχε εκεί κανείς, πάταξε τον Αιγύπτιο και τον έκρυψε στην άμμο· και έσωσε τον Εβραίο από το χέρι εκείνου που τον πάταγε.
4 Και ο Εβραίος πήγε στο σπίτι του, και ο Μωυσής επέστρεψε στο σπίτι του, και βγήκε έξω και επέστρεψε στο παλάτι του βασιλιά.
5 Και όταν ο άνθρωπος επέστρεψε στο σπίτι, σκέφτηκε να αποκηρύξει τη γυναίκα του, επειδή δεν ήταν σωστό στον οίκο του Ιακώβ να έρχεται κανείς στη γυναίκα του αφού αυτή είχε μολυνθεί.
6 Και η γυναίκα πήγε και το ανήγγειλε στους αδελφούς της· και οι αδελφοί της γυναίκας ζητούσαν να τον θανατώσουν· και αυτός έφυγε στο σπίτι του και διέφυγε.
7 Και τη δεύτερη ημέρα ο Μωυσής βγήκε έξω προς τους αδελφούς του, και είδε, και να, δύο άνδρες μαλώνανε· και είπε στον ασεβή: Γιατί χτυπάς τον πλησίον σου;
8 Και αποκρίθηκε και του είπε: Ποιος σε όρισε άρχοντα και κριτή επάνω μας; Μήπως σκέφτεσαι να με θανατώσεις όπως θανάτωσης του Αιγύπτιου; Και ο Μωυσής φοβήθηκε και είπε: Σίγουρα το πράγμα έγινε γνωστό;
9 Και ο Φαραώ άκουσε για την υπόθεση αυτή και διέταξε να θανατωθεί ο Μωυσής. Έτσι, ο Θεός έστειλε τον άγγελό του και εμφανίστηκε στον Φαραώ με τη μορφή αρχηγού της φρουράς.
10 Και ο άγγελος του Κυρίου πήρε τη μάχαιρα από το χέρι του αρχισωματοφύλακα και αφαίρεσε μαζί της το κεφάλι του· επειδή, η εικόνα του αρχισωματοφύλακα μετατράπηκε σε εικόνα Μωυσή.
11 καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τὴν δεξιὰν τοῦ Μωυσῆ καὶ ἔβγαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐξωτερικῶς τῶν ορίων τῆς Αἰγύπτου, ἐξ ὁδὸν τεσσαράκοντα ἡμερῶν
12 Και μόνος ο Ααρών, ο αδελφός του, έμεινε στη γη της Αιγύπτου, και προφήτευσε στους γιους Ισραήλ, λέγοντας:
13 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός των προγόνων σας: Ας πετάξουν από πάνω τους, κάθε άνθρωπος, τα βδελύγματα των ματιών του, και μη μολυνθείτε με τα είδωλα της Αιγύπτου.
14 Και οι γιοι Ισραήλ απέσυραν και δεν ήθελαν να ακούσουν τον Ααρών εκείνη την εποχή.
15 Και ο Κύριος σκόπευε να τους εξολοθρεύσει, αν δεν θυμόταν ο Κύριος τη διαθήκη που είχε κάνει με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.
16 Εκείνες τις ημέρες, το χέρι του Φαραώ ήταν σκληρό ενάντια στους γιους Ισραήλ, και τους συνέτριψε και τους κατέθλιψε μέχρι τον καιρό που ο Θεός έστειλε τον λόγο του και τους πρόσεξε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 72

1 ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες έγινε μεγάλος πόλεμος ανάμεσα στους γιους του Χους και στους γιους της ανατολής και της Αράμ· και επαναστάτησαν ενάντια στον βασιλιά του Χους, στα χέρια του οποίου ήταν.
2 Και ο Κικιανός, ο βασιλιάς του Χους, βγήκε έξω με όλους τους γιους του Χους, έναν λαό πολυάριθμο σαν την άμμο, και πήγε να πολεμήσει ενάντια στον Αράμ και τους γιους της ανατολής, για να τους υποτάξει.
3 Και όταν ο Κικιανός βγήκε έξω, άφησε τον Βαλαάμ τον μάγο, με τους δύο γιους του, να φυλάνε την πόλη, και το κατώτερο είδος του λαού της γης.

4 Έτσι ο Κικιανός βγήκε έξω προς την Αράμ και τους γιους της ανατολής, και πολέμησε εναντίον τους και τους πάταξε, και όλοι έπεσαν τραυματισμένοι μπροστά στον Κικιανό και τον λαό του.
5 Και πήρε πολλούς από αυτούς αιχμαλώτους και τους υποδούλωσε όπως και πρώτα, και στρατοπέδευσε στη γη τους για να πάρει φόρο υποτελείας από αυτούς όπως συνήθως.
6 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, όταν ο βασιλιάς του Χους τον άφησε να φυλάει την πόλη και τους φτωχούς της πόλης, σηκώθηκε και συμβούλεψε τον λαό της γης να επαναστατήσουν ενάντια στον βασιλιά Κικιανό, για να μην τον αφήσουν να μπει στην πόλη όταν θα επέστρεφε στην πατρίδα του.
7 Και ο λαός της γης τον άκουσε, και ορκίστηκαν σε αυτόν και τον έκαναν βασιλιά επάνω τους, και τους δύο γιους του αρχηγούς του στρατού.
8 Σηκώθηκαν, λοιπόν, και ύψωσαν τα τείχη της πόλης στις δύο γωνίες, και έχτισαν ένα εξαιρετικά ισχυρό κτίριο.
9 Και στην τρίτη γωνία έσκαψαν τάφρους αναρίθμητους, ανάμεσα στην πόλη και τον ποταμό που περιέβαλλε ολόκληρη τη γη του Χους, και έκαναν τα νερά του ποταμού να ξεχυθούν εκεί.
10 Στην τέταρτη γωνία συγκέντρωσαν πολλά φίδια με τις μαγείες και τα ξιολογήματά τους, και οχύρωσαν την πόλη και κατοίκησαν σε αυτήν, και κανείς δεν έβγαινε ούτε έμπαινε πριν από αυτούς.
11 Και ο Κικιανός πολέμησε εναντίον των Αραμών και των παιδιών της ανατολής και τους υπέταξε όπως και πριν, και του έδωσαν τον συνήθη φόρο υποτελείας, και πήγε και επέστρεψε στη γη του.
12 Και όταν ο Κικιανός, ο βασιλιάς του Χους, πλησίασε την πόλη του και όλοι οι αρχηγοί των δυνάμεων μαζί του, σήκωσαν τα μάτια τους και είδαν ότι τα τείχη της πόλης ήταν χτισμένα και πολύ υπερυψωμένα, γι' αυτό και οι άνδρες έμειναν έκπληκτοι γι' αυτό.
13 Και είπαν ο ένας στον άλλον: Επειδή είδαν ότι καθυστερούσαμε στη μάχη, και μας φοβόντουσαν πολύ, γι' αυτό έκαναν αυτό το πράγμα και ύψωσαν τα τείχη της πόλης και τα οχύρωσαν, για να μην έρθουν οι βασιλιάδες της Χαναάν σε μάχη εναντίον τους.
14 Έτσι, ο βασιλιάς και τα στρατεύματα πλησίασαν την πύλη της πόλης και κοίταξαν ψηλά και ιδού, όλες οι πύλες της πόλης ήταν κλειστές· και φώναξαν στους φρουρούς, λέγοντας: Ανοίξτε μας για να μπούμε στην πόλη.
15 Αλλά οι φρουροί αρνήθηκαν να τους ανοίξουν, με εντολή του Βαλαάμ του μάγου, του βασιλιά τους, και δεν τους άφησαν να μπουν στην πόλη τους.
16 Έτσι, ξεκίνησαν μάχη εναντίον τους απέναντι από την πύλη της πόλης, και εκατόν τριάντα άνδρες από τον στρατό στην Κικιανό έπεσαν εκείνη την ημέρα.
17 Και την επόμενη μέρα συνέχισαν να πολεμούν και πολέμησαν στην όχθη του ποταμού. Προσπάθησαν να περάσουν, αλλά δεν τα κατάφεραν, έτσι μερικοί από αυτούς βυθίστηκαν στους λάκκους και πέθαναν.
18 Έτσι ο βασιλιάς τους διέταξε να κόψουν δέντρα για να φτιάξουν σχεδίες, με τις οποίες θα μπορούσαν να περάσουν προς αυτά, και το έκαναν.
19 Και όταν έφτασαν στον τόπο των τάφρων, τα νερά στροβιλίστηκαν από μύλους, και διακόσιοι άνδρες πάνω σε δέκα σχεδίες πνίγηκαν.
20 Και την τρίτη ημέρα ήρθαν να πολεμήσουν στην πλευρά όπου ήταν τα φίδια, αλλά δεν μπορούσαν να πλησιάσουν εκεί, επειδή τα φίδια σκότωσαν εκατόν εβδομήντα άνδρες. Και έπαυσαν να πολεμούν ενάντια στον Χους, και πολιόρκησαν τον Χους εννέα χρόνια, χωρίς να βγει ούτε να μπει κανείς.
21 Εκείνο τον καιρό, που ο πόλεμος και η πολιορκία ήταν εναντίον του Χους, ο Μωυσής έφυγε από την Αίγυπτο εξαιτίας του Φαραώ, ο οποίος ζητούσε να τον σκοτώσει επειδή είχε σκοτώσει τον Αιγύπτιο.
22 Και ο Μωυσής ήταν δεκαοκτώ ετών όταν έφυγε από την Αίγυπτο από την παρουσία του Φαραώ· και έφυγε και διέφυγε στο στρατόπεδο του Κικιανού, που εκείνη την εποχή πολιορκούσε την Χους.
23 Και ο Μωυσής ήταν εννέα χρόνια στο στρατόπεδο του Κικιανού, βασιλιά της Χους, όλο τον καιρό που πολιορκούσαν την Χους· και ο Μωυσής έβγαινε και έμπαινε μαζί τους.
24 Και ο βασιλιάς και οι άρχοντες και όλοι οι πολεμιστές αγαπούσαν τον Μωυσή, επειδή ήταν μεγάλος και άξιος, το ανάστημά του ήταν σαν ευγενές λιοντάρι, το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και η δύναμή του ήταν σαν λιονταριού, και ήταν σύμβουλος του βασιλιά.
25 Και στο τέλος των εννέα ετών, ο Κικιανός προσβλήθηκε από θανάσιμη ασθένεια, και η ασθένειά του τον κατέλαβε, και πέθανε την έβδομη ημέρα.
26 Έτσι λοιπόν, οι υπηρέτες του τον ταρίχευσαν και τον μετέφεραν και τον έθαψαν απέναντι από την πύλη της πόλης, βόρεια της γης της Αιγύπτου.
27 Και έχτισαν από πάνω του ένα κομψό, ισχυρό και ψηλό κτίριο, και τοποθέτησαν μεγάλες πέτρες από κάτω.
28 Και οι γραμματείς του βασιλιά χάραξαν πάνω σε εκείνες τις πέτρες όλη την ισχύ του βασιλιά τους Κικιανού, και όλες τις μάχες που είχε δώσει, ιδού, είναι γραμμένες εκεί μέχρι σήμερα.
29 Μετά τον θάνατο του Κικιανού, βασιλιά της Χους, η κατάσταση λυπήθηκε πολύ τους άνδρες και τα στρατεύματά του εξαιτίας του πολέμου.
30 Είπαν λοιπόν ο ένας στον άλλον: «Συμβουλεύστε μας τι πρέπει να κάνουμε αυτή τη στιγμή, επειδή κατοικήσαμε στην έρημο εννέα χρόνια μακριά από τα σπίτια μας».
31 Αν πούμε ότι θα πολεμήσουμε εναντίον της πόλης, πολλοί από εμάς θα τραυματιστούμε ή θα σκοτωθούμε, και αν παραμείνουμε εδώ στην πολιορκία, θα πεθάνουμε κι εμείς.
32 Διότι τώρα όλοι οι βασιλιάδες της Αράμ και των γιων της ανατολής θα ακούσουν ότι ο βασιλιάς μας πέθανε, και θα μας επιτεθούν ξαφνικά με εχθρικό τρόπο, και θα πολεμήσουν εναντίον μας και δεν θα αφήσουν κανένα υπόλοιπο από εμάς.
33 Τώρα, λοιπόν, ας πάμε και ας κάνουμε βασιλιά επάνω μας, και ας μείνουμε στην πολιορκία μέχρις ότου η πόλη παραδοθεί σε εμάς.
34 Και ήθελαν να εκλέξουν εκείνη την ημέρα έναν άνδρα για βασιλιά από τον στρατό του Κικιανού, αλλά δεν βρήκαν κανέναν άλλον σκοπό της επιλογής τους σαν τον Μωυσή για να βασιλεύσει πάνω τους.
35 Και έσπευσαν και έβγαλαν ο καθένας τα ιματιά του και τα έριξαν στη γη, και έκαναν έναν μεγάλο σωρό και έβαλαν πάνω του τον Μωυσή.

36 Και σηκώθηκαν και σάλπιξαν με σάλπιγγες και φώναξαν μπροστά του, λέγοντας: Ζήτω ο βασιλιάς, ζήτω ο βασιλιάς!
37 Και όλος ο λαός και οι ευγενείς ορκίστηκαν σε αυτόν να του δώσουν για γυναίκα Αδωνία τη βασίλισσα, την Χουσίτη, γυναίκα του Κικιανού· και έκαναν τον Μωυσή βασιλιά τους εκείνη την ημέρα.
38 Και όλος ο λαός του Χους εξέδωσε διαταγή εκείνη την ημέρα, λέγοντας: Κάθε άνθρωπος πρέπει να δώσει στον Μωυσή κάτι από όσα έχει στην κατοχή του.
39 Και άπλωσαν ένα σεντόνι πάνω στο σωρό, και ο καθένας έριξε μέσα κάτι από όσα είχε, ο ένας ένα χρυσό σκουλαρίκι και ο άλλος ένα νόμισμα.
40 Και από πέτρες όνυχα, βδέλλιο, μαργαριτάρια και μάρμαρο έρριξαν οι γιοι του Χους στον Μωυσή πάνω στο σωρό, και ασήμι και χρυσάφι σε μεγάλη αφθονία.
41 Και ο Μωυσής πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι, όλα τα σκεύη, και τις πέτρες βδέλλιο και όνυχα, που του είχαν δώσει όλοι οι γιοι του Χους, και τα έβαλε ανάμεσα στους θησαυρούς του.
42 Και ο Μωυσής βασίλευσε επάνω στους γιους του Χους εκείνη την ημέρα, αντί του Κικιανού, βασιλιά του Χους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 73

1 Στο πεντηκοστό πέμπτο έτος της βασιλείας του Φαραώ, του βασιλιά της Αιγύπτου, δηλαδή στο εκατοστό πεντηκοστό έβδομο έτος της κατόδου των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, βασίλευσε ο Μωυσής στην Αίγυπτο.
2 Ο Μωυσής ήταν είκοσι επτά ετών όταν βασίλευσε στον Χους, και βασίλευσε σαράντα χρόνια.
3 Και ο Κύριος έδωσε στον Μωυσή εύνοια και χάρη μπροστά σε όλους τους γιους του Χους· και οι γιοι του Χους τον αγάπησαν υπερβολικά· και ο Μωυσής ευνοήθηκε από τον Κύριο και από τους ανθρώπους.
4 Και την έβδομη ημέρα της βασιλείας του, συγκεντρώθηκαν όλοι οι γιοι του Χους και ήρθαν μπροστά στον Μωυσή και τον προσκύνησαν μέχρι εδάφους.
5 Και όλα τα παιδιά μίλησαν μαζί μπροστά στον βασιλιά, λέγοντας: Δώσε μας συμβουλή για να δούμε τι θα γίνει σε αυτή την πόλη.
6 Διότι εννέα χρόνια τώρα πολιορκούμε την πόλη γύρω από αυτήν και δεν έχουμε δει τα παιδιά μας και τις γυναίκες μας.
7 Και ο βασιλιάς απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Αν υπακούσετε στη φωνή μου σε όλα όσα σας προστάζω, τότε ο Κύριος θα παραδώσει την πόλη στα χέρια μας, και θα την υποτάξουμε.
8 Διότι αν πολεμήσουμε εναντίον τους όπως στην προηγούμενη μάχη που είχαμε μαζί τους πριν από τον θάνατο του Κικιανού, πολλοί από εμάς θα πέσουμε τραυματισμένοι όπως και πριν.
9 Τώρα, λοιπόν, ιδού μια συμβουλή για σένα σε αυτό το θέμα· αν ακούσεις τη φωνή μου, τότε η πόλη θα παραδοθεί στα χέρια μας.
10 Και απήντησεν πάσαι οι δυνάμεις προς τον βασιλέα, λέγοντες· Πάντα όσα προστάξει ο κύριός μας, αυτά θα κάμωμεν.
11 Και ο Μωυσής είπε προς αυτούς: Περάστε μέσα από το στρατόπεδο και διακηρύξτε μια φωνή σε ολόκληρο το στρατόπεδο προς ολόκληρο τον λαό, λέγοντας:
12 Έτσι λέει ο βασιλιάς: Πήγαινε στο δάσος και φέρε μαζί σου από τα μικρά του πελαργού, ο καθένας ένα μικρό στο χέρι του.
13 Και όποιος παραβεί τον λόγο του βασιλιά, και δεν φέρει το παιδί του, θα πεθάνει, και ο βασιλιάς θα πάρει όλα τα υπάρχοντά του.
14 Και όταν τα φέρεις, θα είναι στη φύλαξή σου, θα τα ανατρέφεις μέχρι να μεγαλώσουν, και θα τα διδάσκεις να ορμούν, όπως είναι ο τρόπος των νεαρών γερακιών.
15 Και όλοι οι γιοι του Χους άκουσαν τα λόγια του Μωυσή, και σηκώθηκαν και έκαναν να δημοσιευτεί σε όλο το στρατόπεδο, λέγοντας:
16 Προς εσάς, όλους τους γιους του Χους, η εντολή του βασιλιά είναι να πάτε όλοι μαζί στο δάσος, και να πιάσετε εκεί τους νεαρούς πελαργούς, κάθε ένας το μικρό του στο χέρι του, και να τους φέρετε στο σπίτι.
17 Και όποιος παραβεί την εντολή του βασιλιά θα θανατωθεί, και ο βασιλιάς θα πάρει όλα όσα του ανήκουν.
18 Και όλος ο λαός έκανε έτσι, και βγήκαν στο δάσος και σκαρφάλωσαν στα έλατα και έπιασαν, ο καθένας από ένα μικρό στο χέρι του, όλα τα μικρά των πελαργών, και τα έφεραν στην έρημο και τα μεγάλωσαν με εντολή του βασιλιά, και τα έμαθαν να ορμούν πάνω τους, όπως τα νεαρά γεράκια.
19 Και αφού εκτράφηκαν οι νεαροί πελαργοί, ο βασιλιάς διέταξε να τους αφήσουν να πεινάσουν για τρεις ημέρες, και όλος ο λαός το έκανε αυτό.
20 Και την τρίτη ημέρα, ο βασιλιάς τούς είπε: Ενδυναμωθείτε και γίνετε γενναίοι άνδρες, και ντύστε κάθε έναν την πανοπλία του και ζώστε το σπαθί του πάνω του, και καβαλήστε κάθε ένας το άλογό του και πάρτε κάθε ένας τον νεαρό πελαργό του στο χέρι του.
21 Και θα σηκωθούμε και θα πολεμήσουμε ενάντια στην πόλη στον τόπο όπου είναι τα φίδια· και όλος ο λαός έκανε όπως είχε διατάξει ο βασιλιάς.
22 Και πήραν ο καθένας το νεαρό του στο χέρι του, και έφυγαν. Και όταν έφτασαν στον τόπο των φιδιών, ο βασιλιάς τους είπε: Στείλτε ο καθένας το νεαρό του πελαργό πάνω στα φίδια.
23 Και έστειλαν ο καθένας τον νεαρό πελαργό του με εντολή του βασιλιά, και οι νεαροί πελαργοί όρμησαν πάνω στα φίδια και τα καταβρόχθισαν όλα και τα εξολόθρευσαν από εκείνο τον τόπο.
24 Και όταν ο βασιλιάς και ο λαός είδαν ότι όλα τα φίδια είχαν εξοντωθεί σε εκείνο τον τόπο, όλος ο λαός έβγαλε μια δυνατή κραυγή.
25 Και πλησίασαν και πολέμησαν την πόλη, την κατέλαβαν και την καθυπέταξαν, και μπήκαν στην πόλη.
26 Και εκείνη την ημέρα πέθαναν χίλιοι εκατό άνδρες από τον λαό της πόλης, όλοι όσοι κατοικούσαν στην πόλη· από τον λαό όμως που πολιορκούσε δεν πέθανε ούτε ένας.
27 Έτσι λοιπόν, όλοι οι γιοι του Χους πήγαν, ο καθένας στο σπίτι του, στη γυναίκα του και στα παιδιά του και σε όλα όσα είχε.
28 Και ο Βαλαάμ ο μάγος, όταν είδε ότι η πόλη είχε κυριευθεί, άνοιξε την πύλη και αυτός και οι δύο γιοι του και οι οκτώ αδελφοί του έφυγαν και επέστρεψαν στην Αίγυπτο στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου.
29 Αυτοί είναι οι μάγοι και οι μάγοι που αναφέρονται στο βιβλίο του νόμου, οι οποίοι στάθηκαν εναντίον του Μωυσή όταν ο Κύριος έφερε τις πληγές στην Αίγυπτο.

30 Έτσι ο Μωυσής κατέλαβε την πόλη με τη σοφία του, και οι γιοι του Χους τον τοποθέτησαν στον θρόνο αντί του Κικιανού, βασιλιά του Χους.
31 Και έβαλαν το βασιλικό στέμμα στο κεφάλι του, και του έδωσαν για γυναίκα την Αδωνία, τη βασίλισσα του Χουσίτη, σύζυγο του Κικιανού.
32 Και ο Μωυσής φοβήθηκε τον Κύριο τον Θεό των πατέρων του, γι' αυτό δεν ήρθε σε αυτήν ούτε έστρεψε τα μάτια του προς αυτήν.
33 Διότι ο Μωυσής ενθυμήθηκε πώς ορκίστηκε ο Αβραάμ τον δούλο του, τον Ελιέζερ, λέγοντάς του: Δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες της Χαναάν για τον γιο μου, τον Ισαάκ.
34 καὶ ὅ,τι ἔκανε ὁ Ἰσαάκ, ὅταν Ἰακώβ ἔφυγε ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ὅταν τὸν ἔδωκε ὁ Ἰακώβ, λέγων· Οὐκ λάβῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν οὔτε συνάψεις ἔννοιαν μετὰ οὐκ ἔχων τῶν υἱῶν Χαμ.
35 Διότι Κύριος ο Θεός ημών έδωσε τον Χαμ, τον γιο του Νώε, και τα παιδιά του, και όλο το σπέρμα του, ως δούλους στους γιους Σημ και στους γιους Ιάφεθ, και στο σπέρμα τους μετά από αυτούς, για πάντα.
36 Γι' αυτό, ο Μωυσής δεν έστρεψε την καρδιά του ούτε τα μάτια του στη γυναίκα του Κικιανού όλες τις ημέρες που βασίλευε στον Χους.
37 Και ο Μωυσής φοβόταν τον Κύριο τον Θεό του σε όλη του τη ζωή· και ο Μωυσής περπάτησε ενώπιον του Κυρίου με αλήθεια, με όλη του την καρδιά και με όλη του την ψυχή· δεν παρέκκλινε από την ορθή οδό όλες τις ημέρες της ζωής του· δεν παρέκκλινε από την οδό ούτε δεξιά ούτε αριστερά, στην οποία είχαν περιπατήσει ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ.
38 Και ο Μωυσής ενισχύθηκε στη βασιλεία των γιων του Χους, και οδήγησε τους γιους του Χους με τη συνήθη σοφία του, και ο Μωυσής ευημερούσε στη βασιλεία του.
39 Και κατά τον καιρό εκείνο ο Αράμ και οι γιοι της ανατολής άκουσαν ότι ο Κικιανός, ο βασιλιάς της Χους, είχε πεθάνει· γι' αυτό ο Αράμ και οι γιοι της ανατολής στασίασαν εναντίον της Χους εκείνες τις ημέρες.
40 Και ο Μωυσής συγκέντρωσε όλους τους γιους του Χους, έναν λαό πολύ δυνατό, περίπου τριάντα χιλιάδες άνδρες, και βγήκε να πολεμήσει με τον Αράμ και τους γιους της ανατολής.
41 Και πήγαν πρώτα στους γιους της ανατολής, και όταν οι γιοι της ανατολής άκουσαν την αναφορά τους, πήγαν να τους συναντήσουν και πολέμησαν μαζί τους.
42 Και ο πόλεμος ήταν σκληρός ενάντια στους γιους της ανατολής, γι' αυτό ο Κύριος παρέδωσε όλους τους γιους της ανατολής στο χέρι του Μωυσή, και περίπου τριακόσιοι άνδρες έπεσαν νεκροί.
43 Και όλοι οι γιοι της ανατολής γύρισαν πίσω και υποχώρησαν. Ο Μωυσής και οι γιοι του Χους τους ακολούθησαν, και τους καθυπέταξαν, και τους επέβαλαν φόρο, όπως ήταν το έθιμο τους.
44 Έτσι ο Μωυσής και όλος ο λαός που ήταν μαζί του πέρασαν από εκεί στη γη της Αραμ για μάχη.
45 Και ο λαός της Αράμ πήγε επίσης να τους αντιμετωπίσει, και πολέμησε εναντίον τους, και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι του Μωυσή, και πολλοί από τους άνδρες της Αράμ έπεσαν τραυματισμένοι.
46 Και οι Αράμ υποτάχθηκαν στον Μωυσή και στον λαό του Χους, και έδιναν επίσης τον συνήθη φόρο τους.
47 Και ο Μωυσής υπέταξε τους Αράμ και τους γιους τής ανατολής στους γιους του Χους· και ο Μωυσής και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, γύρισαν στη γη του Χους.
48 Και ο Μωυσής ενισχύθηκε στη βασιλεία των γιων του Χους· και ο Κύριος ήταν μαζί του· και όλοι οι γιοι του Χους τον φοβόντουσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 74

1 Στο τέλος των χρόνων πέθανε ο Σαούλ, ο βασιλιάς της Εδώμ, και βασίλευσε αντ' αυτού ο Βάαλ-Χανάν, ο γιος του Αχβώρ.
2 Εν τω δέκατω έκτω έτει της βασιλείας του Μωυσή επί του Χους, εβασίλευσεν εν γην Εδώμ επί πάντας τους υιούς Εδώμ τριάντα οκτώ έτη Βάαλ-Χανάν, υιός του Αχβώρ.
3 Στις ημέρες του, ο Μωάβ επαναστάτησε ενάντια στη δύναμη του Εδώμ, έχοντας βρεθεί κάτω από την εξουσία του Εδώμ από τις ημέρες του Αδάδ, του γιου του Βεδάδ, ο οποίος πάταξε αυτούς και τον Μαδιάμ, και υποδούλωσε τον Μωάβ στον Εδώμ.
4 Και όταν ο Βάαλ-Χανάν, ο γιος του Αχβώρ, βασίλευσε στον Εδώμ, όλοι οι γιοι του Μωάβ απέσυραν την υποταγή τους στον Εδώμ.
5 Και ο Άγγεας, βασιλιάς της Αφρικής, πέθανε εκείνες τις ημέρες, και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του, ο Αζδρουβάλ.
6 Και κατά τις ημέρες εκείνες πέθανε ο Ιανέας, βασιλιάς των παιδιών του Χιτίμ, και τον έθαψαν στον ναό του, τον οποίο είχε χτίσει για τον εαυτό του στην πεδιάδα της Κανωπίας για κατοικία, και στη θέση του βασίλευσε ο Λατίνος.
7 Εν τω εικοστώ δεύτερου έτους της βασιλείας του Μωυσή επί των υιών Χους, ο Λατίνος βασίλευσε επί των υιών Χιτίμ σαράντα πέντε έτη.
8 Και έχτισε επίσης για τον εαυτό του έναν μεγάλο και ισχυρό πύργο, και έχτισε εκεί έναν κομψό ναό για κατοικία του, για να ασκεί τη διακυβέρνησή του, όπως ήταν το έθιμο.
9 Κατά το τρίτο έτος της βασιλείας του, διέταξε να εκδοθεί διακήρυξη σε όλους τους επιδέξιους άντρες του, οι οποίοι κατασκεύασαν πολλά πλοία για αυτόν.
10 Και ο Λατίνος συγκέντρωσε όλες τις δυνάμεις του, και ήρθαν με πλοία, και πήγαν εκεί για να πολεμήσουν με τον Αζδρούβαλ, γιο του Αγγέα, βασιλιά της Αφρικής, και ήρθαν στην Αφρική και ενεπλάκησαν σε μάχη με τον Αζδρούβαλ και τον στρατό του.
11 Και ο Λατίνος υπερίσχυσε του Αζδρούβαλ, και ο Λατίνος πήρε από τον Αζδρούβαλ το υδραγωγείο που ο πατέρας του είχε φέρει από τα παιδιά του Χιτίμ, όταν πήρε για γυναίκα του την Ιανία, την κόρη του Ούζι. Έτσι ο Λατίνος ανέτρεψε τη γέφυρα του υδραγωγείου και έπληξε ολόκληρο το στρατό του Αζδρούβαλ με ένα σοβαρό πλήγμα.
12 Και οι υπόλοιποι δυνατοί άνδρες του Αζδρούβαλ ενδυναμώθηκαν, και οι καρδιές τους γέμισαν φθόνο, και επιδίωξαν τον θάνατο, και ξανά ενεπλάκησαν σε μάχη με τον Λατίνο βασιλιά των Χιτίμ.
13 Και η μάχη ήταν σφοδρή εναντίον όλων των ανδρών της Αφρικής, και όλοι έπεσαν τραυματισμένοι μπροστά στον Λατίνο και τον λαό του, και ο βασιλιάς Αζδρούβαλ έπεσε επίσης σε εκείνη τη μάχη.

14 Και ο βασιλιάς Αζδρουβάλ είχε μια πολύ όμορφη κόρη, που ονομαζόταν Ουσπεζένα, και όλοι οι άνδρες της Αφρικής κέντησαν την ομοίωσή της στα ενδύματά τους, λόγω της μεγάλης ομορφιάς της και της όμορφης εμφάνισής της.
15 Και οι άνδρες του Λατίνου είδαν την Ουσπεζένα, την κόρη του Αζδρουβάλ, και την επαίνεσαν στον Λατίνο, τον βασιλιά τους.
16 Και ο Λατίνος διέταξε να την φέρουν σε αυτόν, και ο Λατίνος πήρε την Ουσπεζένα για γυναίκα, και γύρισε πίσω στο δρόμο του προς την Κιτίμ.
17 Και μετά τον θάνατο του Αζδρούβαλ, γιου του Αγγέα, όταν ο Λατίνος επέστρεψε στη γη του από τη μάχη, όλοι οι κάτοικοι της Αφρικής ξεσηκώθηκαν και πήραν τον Ανίβαλ, τον γιο του Αγγέα, τον νεότερο αδελφό του Αζδρούβαλ, και τον έκαναν βασιλιά αντί του αδελφού του σε ολόκληρη τη γη της Αφρικής.
18 Και όταν βασίλευσε, αποφάσισε να πάει στην Κιττίμ για να πολεμήσει με τα παιδιά της Κιττίμ, για να εκδικηθεί την υπόθεση του Αζδρουβάλ, του αδελφού του, και την υπόθεση των κατοίκων της Αφρικής, και το έκανε.
19 Και κατασκεύασε πολλά πλοία, και ήρθε εκεί με ολόκληρο τον στρατό του, και πήγε στην Κιττίμ.
20 Έτσι ο Ανίβαλ πολέμησε με τα παιδιά του Χιτίμ, και τα παιδιά του Χιτίμ έπεσαν τραυματισμένα μπροστά στον Ανίβαλ και στον στρατό του, και ο Ανίβαλ πήρε εκδίκηση για την υπόθεση του αδελφού του.
21 Και ο Ανιβάλ συνέχισε τον πόλεμο δεκαοκτώ χρόνια με τα παιδιά του Χιτίμ, και ο Ανιβάλ κατοίκησε στη γη του Χιτίμ και στρατοπέδευσε εκεί για πολύ καιρό.
22 Και ο Ανιβάλ πάταξε τα παιδιά του Χιτίμ πολύ άγρια, και σκότωσε τους μεγάλους άνδρες και τους άρχοντές τους, και από το υπόλοιπο του λαού πάταξε περίπου ογδόντα χιλιάδες άνδρες.
23 Και στο τέλος των ημερών και των χρόνων, ο Ανίβαλ επέστρεψε στη γη του, την Αφρική, και βασίλευσε με ασφάλεια στη θέση του Αζδρουβάλ, του αδελφού του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75

1 Εκείνο τον καιρό, στο εκατοστό ογδόντα έτος της κατάβασης των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο, βγήκαν από την Αίγυπτο γενναίοι άνδρες, τριάντα χιλιάδες πεζοί, από τους γιους Ισραήλ, που ήταν όλοι από τη φυλή του Ιωσήφ, από τους γιους του Εφραΐμ, του γιου του Ιωσήφ.
2 Διότι έλεγαν ότι συμπληρώθηκε η περίοδος που ο Κύριος είχε ορίσει στα παιδιά Ισραήλ στους αρχαίους καιρούς, την οποία είχε μιλήσει στον Αβραάμ.
3 Και αυτοί οι άνδρες ζώστηκαν, και έβαλαν κάθε ένας το σπαθί του στο πλευρό του, και κάθε ένας την πανοπλία του επάνω του, και στηρίχθηκαν στη δύναμή τους, και βγήκαν μαζί από την Αίγυπτο με κραταιό χέρι.
4 Δεν έφεραν όμως προμήθειες για τον δρόμο, μόνο ασήμι και χρυσάφι, ούτε ψωμί για εκείνη την ημέρα δεν έφεραν στα χέρια τους, επειδή σκέφτονταν να πάρουν τις προμήθειές τους ως μισθό από τους Φιλισταίους, αλλιώς θα τις έπαιρναν με τη βία.
5 Και αυτοί οι άνδρες ήταν πολύ δυνατοί και γενναίοι άνδρες· ένας άνθρωπος μπορούσε να καταδιώξει χίλιους και δύο μπορούσαν να κατατροπώσουν δέκα χιλιάδες· γι' αυτό, εμπιστεύονταν στη δύναμή τους και πήγαιναν μαζί όπως ήταν.
6 Και κατευθύνθηκαν προς τη γη Γαθ· και κατέβηκαν και βρήκαν τους ποιμένες της Γαθ να βόσκουν τα κοπάδια των γιων της Γαθ.
7 Και είπαν στους ποιμένες: Δώστε μας από τα πρόβατα με πληρωμή, για να φάμε, επειδή πεινάμε, επειδή δεν φάγαμε ψωμί σήμερα.
8 Και οι βοσκοί είπαν: Πρόβατά μας είναι ή βόδια, για να σας τα δώσουμε με πληρωμή; Και πλησίασαν οι γιοι Εφραΐμ για να τα αρπάξουν.
9 Και οι ποιμένες της Γαθ φώναξαν γι' αυτούς, ώστε η κραυγή τους ακούστηκε από μακριά· γι' αυτό, όλοι οι γιοι της Γαθ βγήκαν προς αυτούς.
10 Και καθώς οι γιοι Γαθ είδαν τις κακές πράξεις των γιων Εφραΐμ, επέστρεψαν και συγκέντρωσαν τους άνδρες της Γαθ, και ντύθηκαν κάθε ένας την πανοπλία του, και βγήκαν προς τους γιους Εφραΐμ σε μάχη.
11 Και εμπλέκονταν μαζί τους στην κοιλάδα Γαθ, και η μάχη ήταν σκληρή, και πάταξαν ο ένας τον άλλον πολλούς εκείνη την ημέρα.
12 Και τη δεύτερη ημέρα οι γιοι της Γαθ έστειλαν σε όλες τις πόλεις των Φιλισταίων για να έρθουν σε βοήθειά τους, λέγοντας:
13 Ανεβείτε προς εμάς και βοηθησέ μας, για να πατάξουμε τους γιους Εφραΐμ, που βγήκαν από την Αίγυπτο για να πάρουν τα κτήνη μας, και να πολεμήσουν εναντίον μας χωρίς αιτία.
14 Και οι ψυχές των γιων Εφραΐμ εξαντλήθηκαν από την πείνα και τη δίψα, επειδή δεν είχαν φάει ψωμί για τρεις ημέρες. Και σαράντα χιλιάδες άνδρες βγήκαν από τις πόλεις των Φιλισταίων σε βοήθεια των ανδρών της Γαθ.
15 Και αυτοί οι άνδρες ήταν σε μάχη με τους γιους Εφραΐμ, και ο Κύριος παρέδωσε τους γιους Εφραΐμ στα χέρια των Φιλισταίων.
16 Και πάταξαν όλους τους γιους του Εφραΐμ, όλους όσους είχαν βγει από την Αίγυπτο, δεν απέμεινε κανείς παρά μόνο δέκα άνδρες, που είχαν φύγει από τη μάχη.
17 Διότι τούτο το κακόν ήτο από του Κυρίου εναντίον των υιών Εφραϊμ· διότι παρέβησαν τον λόγον του Κυρίου, εξερχόμενοι εκ της Αιγύπτου, προτού έλθει ο καιρός, τον οποίον ο Κύριος είχε ορίσει εις τον Ισραήλ εν ταις αρχαιότητι ημέραις.
18 Και από τους Φιλισταίους έπεσαν πολλοί, περίπου είκοσι χιλιάδες άνδρες, και οι αδελφοί τους μετέφεραν και τους έθαψαν στις πόλεις τους.
19 Και οι φονευμένοι από τους γιους του Εφραϊμ παρέμειναν εγκαταλελειμμένοι στην κοιλάδα Γαθ για πολλές ημέρες και χρόνια, και δεν τάφηκαν, και η κοιλάδα γέμισε από κόκαλα ανθρώπων.
20 Και οι άνδρες που είχαν διαφύγει από τη μάχη ήρθαν στην Αίγυπτο, και ανήγγειλαν σε όλους τους γιους Ισραήλ όλα όσα τους είχαν συμβεί.
21 Και ο πατέρας τους, ο Εφραΐμ, πένθησε γι' αυτούς πολλές ημέρες, και οι αδελφοί του ήρθαν να τον παρηγορήσουν.
22 Και ήρθε στη γυναίκα του, και αυτή γέννησε έναν γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Βερία, επειδή ήταν δυστυχισμένη στο σπίτι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 76

1 Και ο Μωυσής, ο γιος του Αμράμ, ήταν ακόμα βασιλιάς στη γη του Χους εκείνες τις ημέρες, και ευημερούσε στο βασίλειό του, και διηύθυνε τη διακυβέρνηση των γιων του Χους με δικαιοσύνη, με δικαιοσύνη και ακεραιότητα.
2 Και όλοι οι γιοι του Χους αγαπούσαν τον Μωυσή όλες τις ημέρες που βασίλευε επάνω τους· και όλοι οι κάτοικοι της γης του Χους τον φοβόντουσαν πολύ.
3 Και κατά το τεσσαρακοστό έτος της βασιλείας του Μωυσή επί του Χους, ο Μωυσής καθόταν στον βασιλικό θρόνο, ενώ η βασίλισσα Αδωνίας ήταν μπροστά του, και όλοι οι ευγενείς κάθονταν γύρω του.
4 Και είπεν ο Αδωνίας η βασίλισσα ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων: Τι είναι τούτο το πράγμα, το οποίον σεις οι υιοί του Χους κάνατε εις τούτον τον καιρόν;
5 Σίγουρα ξέρεις ότι σαράντα χρόνια που αυτός ο άνθρωπος βασίλευε στον Χους, δεν με πλησίασε ούτε λάτρεψε τους θεούς των γιων του Χους.
6 Τώρα, λοιπόν, ακούστε, γιοι του Χους, και ας μην βασιλεύει πλέον αυτός ο άνθρωπος επάνω σας, καθώς δεν είναι από τη σάρκα μας.
7 Δες, ο Μένακρος ο γιος μου μεγάλωσε· ας βασιλεύει σε σένα· επειδή, είναι καλύτερο για σένα να υπηρετείς τον γιο του κυρίου σου παρά να υπηρετείς έναν ξένο, δούλο του βασιλιά της Αιγύπτου.
8 Και ολόκληρος ο λαός και οι ευγενείς των γιων του Χους άκουσαν τα λόγια που η βασίλισσα Αδωνίας είχε μιλήσει στα αυτιά τους.
9 Και όλος ο λαός ετοιμαζόταν μέχρι το βράδυ, και το πρωί σηκώθηκαν νωρίς και έκαναν βασιλιά τους τον Μένακρο, γιο του Κικιανού.
10 Και όλοι οι γιοι του Χους φοβόντουσαν να απλώσουν το χέρι τους ενάντια στον Μωυσή· επειδή, ο Κύριος ήταν μαζί με τον Μωυσή· και οι γιοι του Χους θυμήθηκαν τον όρκο που είχαν ορκιστεί στον Μωυσή· γι' αυτό δεν του έκαναν κακό.
11 Οι δε υιοί του Χους έδωσαν πολλά δώρα στον Μωυσή, και τον έστειλαν από αυτούς με μεγάλες τιμές.
12 Και ο Μωυσής βγήκε από τη γη του Χους, και επέστρεψε στον τόπο του, και έπαψε να βασιλεύει επάνω στον Χους. Και ο Μωυσής ήταν εξήντα έξι ετών όταν βγήκε από τη γη του Χους· επειδή, το πράγμα ήταν από τον Κύριο· επειδή, είχε φτάσει ο καιρός, τον οποίο είχε ορίσει στις αρχαίες ημέρες, για να βγάλει τον Ισραήλ από τη θλίψη των γιων του Χαμ.
13 Και ο Μωυσής πήγε στη Μαδιάμ, επειδή φοβόταν να επιστρέψει στην Αίγυπτο εξαιτίας του Φαραώ· και πήγε και κάθισε κοντά σε ένα πηγάδι νερού στη Μαδιάμ.
14 Και οι επτά θυγατέρες του Ραγουήλ του Μαδιανίτη βγήκαν να βοσκήσουν το ποίμνιο του πατέρα τους.
15 Και ήρθαν στο πηγάδι και έβγαλαν νερό για να ποτίσουν το ποίμνιο του πατέρα τους.
16 Έτσι λοιπόν, ήρθαν οι ποιμένες της Μαδιάμ και τους έδιωξαν. Και ο Μωυσής σηκώθηκε και τους βοήθησε και πότισε το ποίμνιο.
17 Και γύρισαν στο σπίτι του Ραγουήλ, του πατέρα τους, και του διηγήθηκαν όσα έκανε ο Μωυσής γι' αυτούς.
18 Και είπαν: Ένας Αιγύπτιος μας έσωσε από τα χέρια των ποιμένων· έβγαλε νερό για εμάς και πότισε το ποίμνιο.
19 Και ο Ραγουήλ είπε στις θυγατέρες του: Και πού είναι; Γιατί αφήσατε τον άνθρωπο;
20 Και ο Ραγουήλ έστειλε να τον καλέσουν, και τον έφερε στο σπίτι του, και έφαγε ψωμί μαζί του.
21 Και ο Μωυσής διηγήθηκε στον Ραγουήλ ότι είχε φύγει από την Αίγυπτο και ότι βασίλευσε σαράντα χρόνια πάνω στον Χους, και ότι αργότερα του αφαίρεσαν την εξουσία, και τον έστειλαν πίσω με ειρήνη με τιμές και δώρα.
22 Και όταν ο Ραγουήλ άκουσε τα λόγια του Μωυσή, είπε μέσα του: Θα βάλω αυτόν τον άνθρωπο στη φυλακή, όπου θα συμφιλιώσω τους γιους του Χους, επειδή έφυγε από μπροστά τους.
23 Και τον πήραν και τον έβαλαν στη φυλακή· και ο Μωυσής ήταν στη φυλακή δέκα χρόνια· και ενώ ο Μωυσής ήταν στη φυλακή, η Σεπφώρα, η κόρη του Ραγουήλ, τον λυπήθηκε, και τον συντηρούσε με ψωμί και νερό όλη την ώρα.
24 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ ήταν ακόμα στη γη της Αιγύπτου, υπηρετώντας τους Αιγυπτίους σε κάθε είδους σκληρή εργασία· και το χέρι της Αιγύπτου εξακολουθούσε να ασκεί αυστηρότητα στους γιους Ισραήλ κατά τις ημέρες εκείνες.
25 Εν εκείνω δε τον καιρόν επάταξε Κύριος τον Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, και επλήγη με πληγή λέπρας από τα πέλματα των ποδιών αυτού έως την κορυφήν της κεφαλής αυτού· λόγω της σκληρότητας των υιών Ισραήλ, η πληγή αυτή επήλθε από τον Κύριον κατά τον καιρόν εκείνον επί τον Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου.
26 Διότι ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του λαού του, των γιων Ισραήλ, και η κραυγή τους έφτασε σε αυτόν εξαιτίας της σκληρής εργασίας τους.
27 Οὐκ ἔπειτα ὁ θυμός αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῖς, καὶ ἡ χεῖρα τοῦ Φαραώ ἦν ἔτι ἐξαπλωμένη ἐπὶ τὰ υἱὰ Ἰσραήλ· καὶ ὁ Φαραώ ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλό του ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπιδάκωνε τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ υἱὰ Ἰσραήλ, καὶ ἐπιδάκωνε τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν πάσῃ ἐργασίαις.
28 Και αφού ο Κύριος επέφερε την πληγή στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, ζήτησε από τους σοφούς και τους μάγους του να τον θεραπεύσουν.
29 Και οι σοφοί και οι μάγοι του είπαν προς αυτόν: «Αν αίμα μικρών παιδιών έβαζαν στις πληγές του, θα θεραπευόταν».
30 Και ο Φαραώ τους εισάκουσε, και έστειλε τους υπηρέτες του στη Γεσέν προς τους γιους Ισραήλ για να πάρουν τα μικρά παιδιά τους.
31 Και οι υπηρέτες του Φαραώ πήγαν και πήραν με τη βία τα βρέφη των γιων Ισραήλ από τους κόλπους των μητέρων τους, και τα έφερναν στον Φαραώ κάθε μέρα, ένα παιδί κάθε μέρα, και οι γιατροί τα σκότωναν και τα έβαζαν στην πληγή· έτσι έκαναν όλες τις ημέρες.
32 Και ο αριθμός των παιδιών που σκότωσε ο Φαραώ ήταν τριακόσια εβδομήντα πέντε.
33 Αλλ' ο Κύριος δεν εισάκουσε τους γιατρούς του βασιλιά της Αιγύπτου, και η πληγή επαυξάνετο σφόδρα.
34 Και ο Φαραώ υπέφερε δέκα χρόνια από εκείνη την πληγή· και η καρδιά του Φαραώ σκληρύνθηκε περισσότερο ενάντια στους γιους Ισραήλ.
35 Και στο τέλος των δέκα ετών, ο Κύριος συνέχισε να πλήττει τον Φαραώ με καταστροφικές πληγές.
36 Και ο Κύριος τον πάταξε με κακό όγκο και αρρώστια στην κοιλιά, και η πληγή αυτή μετατράπηκε σε βαρύ έγκαυμα.

37 Εκείνο τον καιρό, οι δύο υπηρέτες του Φαραώ ήρθαν από τη γη Γεσέν, όπου ήταν όλοι οι γιοι Ισραήλ, και πήγαν στο σπίτι του Φαραώ και του είπαν: Είδαμε τους γιους Ισραήλ να είναι νωθροί στην εργασία τους και αμελείς στην εργασία τους.
38 Και όταν ο Φαραώ άκουσε τα λόγια των υπουργών του, άναψε υπερβολικά η οργή του εναντίον των γιων Ισραήλ, επειδή ήταν πολύ λυπημένος για τον σωματικό του πόνο.
39 Και απάντησε και είπε: Τώρα που οι γιοι Ισραήλ γνωρίζουν ότι είμαι άρρωστος, στράφηκαν και μας περιγελούν· τώρα λοιπόν, ζήστε την άμαξά μου για μένα, και θα πάω στη Γεσέν και θα δω τον εμπαιγμό των γιων Ισραήλ, με τον οποίο με περιγελούν· έτσι, οι δούλοι του έζεψαν την άμαξά του για αυτόν.
40 Και τον πήραν και τον έβαλαν να καβαλήσει πάνω σε άλογο, γιατί δεν μπορούσε να καβαλήσει μόνος του.
41 Και πήρε μαζί του δέκα ιππείς και δέκα πεζούς, και πήγε στους γιους Ισραήλ στη Γεσέν.
42 Και όταν έφτασαν στα σύνορα της Αιγύπτου, το άλογο του βασιλιά πέρασε από ένα στενό μέρος, υπερυψωμένο στο κοίλο μέρος του αμπελώνα, περιφραγμένο και από τις δύο πλευρές, ενώ η χαμηλή, πεδιάδα βρισκόταν από την άλλη πλευρά.
43 Και τα άλογα έτρεξαν γρήγορα σε εκείνο το μέρος και στριμώχτηκαν το ένα το άλλο, και τα άλλα άλογα στριμώχτηκαν στο άλογο του βασιλιά.
44 Και το άλογο του βασιλιά έπεσε στην πεδιάδα ενώ ο βασιλιάς επέβαινε σε αυτό, και όταν έπεσε, το άρμα γύρισε πάνω στο πρόσωπο του βασιλιά και το άλογο έπεσε πάνω στον βασιλιά, και ο βασιλιάς φώναξε, γιατί η σάρκα του ήταν πολύ επώδυνη.
45 Και η σάρκα του βασιλιά ξεσχίστηκε από αυτόν, και τα κόκαλά του έσπασαν, και δεν μπορούσε να ιππεύσει, επειδή αυτό ήταν από τον Κύριο προς αυτόν, επειδή ο Κύριος είχε ακούσει τις κραυγές του λαού του, των γιων Ισραήλ, και την ταλαιπωρία τους.
46 Και οι δούλοι του τον σήκωσαν στους ώμους τους, λίγο-λίγο, και τον έφεραν πίσω στην Αίγυπτο· και οι ιππείς που ήταν μαζί του επέστρεψαν κι αυτοί στην Αίγυπτο.
47 Και τον έβαλαν στο κρεβάτι του, και ο βασιλιάς κατάλαβε ότι είχε έρθει το τέλος του για να πεθάνει, έτσι η Απαρανίθ, η βασίλισσα, η σύζυγός του, ήρθε και έκλαψε μπροστά στον βασιλιά, και ο βασιλιάς έκλαψε πολύ μαζί της.
48 Και όλοι οι ευγενείς και οι υπηρέτες του ήρθαν εκείνη την ημέρα και είδαν τον βασιλιά σε εκείνη τη θλίψη, και έκλαψαν μαζί του κλαίγοντας πολύ.
49 Και οι άρχοντες του βασιλιά και όλοι οι σύμβουλοί του συμβούλευσαν τον βασιλιά να βασιλεύσει στη θέση του στη γη έναν, όποιον θα επέλεγε από τους γιους του.
50 Και ο βασιλιάς είχε τρεις γιους και δύο κόρες, τις οποίες του είχε γεννήσει η Απαρανίθ, η βασίλισσα, η γυναίκα του, εκτός από τα παιδιά του βασιλιά από παλλακίδες.
51 Και αυτά ήταν τα ονόματά τους: ο πρωτότοκος Όθρι, ο δεύτερος Αδικάμ, και ο τρίτος Μοριών, και οι αδελφές τους, το όνομα της μεγαλύτερης Βαθίας και της άλλης Ακουζί.
52 Και ο Όθρι, ο πρωτότοκος του βασιλιά, ήταν ένας ηλίθιος, βιαστικός και βιαστικός στα λόγια του.
53 Ο Αδικάμ όμως ήταν άνθρωπος σοφός και πανούργος, και γνώστης όλης της σοφίας της Αιγύπτου, αλλά με άσχημη όψη, παχύσαρκος στη σάρκα και πολύ κοντός στο ανάστημα· το ύψος του ήταν ένας πήχης.
54 Και όταν ο βασιλιάς είδε τον Αδικάμ τον γιο του έξυπνο και σοφό σε όλα, ο βασιλιάς αποφάσισε να γίνει βασιλιάς στη θέση του μετά τον θάνατό του.
55 Και έλαβε για γυναίκα του Γεδουδά, θυγατέρα του Αβιλώτ. Ήταν δέκα ετών, και γέννησε σ' αυτόν τέσσερις γιους.
56 Και ύστερα πήγε και πήρε τρεις γυναίκες και γέννησε οκτώ γιους και τρεις κόρες.
57 Και η αταξία επικράτησε πολύ πάνω στον βασιλιά, και η σάρκα του βρωμούσε σαν σάρκα κουφαριού που πετιέται στο χωράφι το καλοκαίρι, κατά τη διάρκεια της ζέστης του ήλιου.
58 Και όταν ο βασιλιάς είδε ότι η ασθένειά του είχε επιδεινωθεί πολύ πάνω του, διέταξε να φέρουν κοντά του τον γιο του τον Αδικάμ, και τον έκαναν βασιλιά της γης στη θέση του.
59 Και μετά τρία χρόνια, ο βασιλιάς πέθανε, μέσα σε ντροπή, ατίμωση και αηδία, και οι δούλοι του τον μετέφεραν και τον έθαψαν στον τάφο των βασιλιάδων της Αιγύπτου στη Ζόαν-Μισραΐμ.
60 Δεν τον ταρίχευσαν όμως όπως συνήθιζαν οι βασιλιάδες, επειδή η σάρκα του ήταν σάπια, και δεν μπορούσαν να πλησιάσουν να τον ταριχεύσουν εξαιτίας της δυσοσμίας, γι' αυτό και τον έθαψαν βιαστικά.
61 Διότι τούτο το κακόν ήτο από του Κυρίου εις αυτόν· διότι ο Κύριος ανταπέδωσεν εις αυτόν κακόν διά το κακόν, το οποίον έπραξε εις τον Ισραήλ εν ταις ημέραις αυτού.
62 Και πέθανε με τρόμο και ντροπή, και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του ο Αδικάμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 77

1 Ο Αδικάμ ήταν είκοσι ετών όταν βασίλευσε στην Αίγυπτο, βασίλευσε τέσσερα χρόνια.
2 Εν τω διακοσιοστώ έκτω έτει της καταβάσεως του Ισραήλ εις την Αίγυπτον εβασίλευσεν ο Αδικάμ επί της Αιγύπτου· αλλ' ουχί παρέμεινεν επί της Αιγύπτου τόσον καιρόν όσον συνέχισαν να βασιλεύουν οι πατέρες αυτού.
3 Διότι ο Μελώλ, ο πατέρας του, βασίλευσε ενενήντα τέσσερα χρόνια στην Αίγυπτο, αλλά αρρώστησε δέκα χρόνια και πέθανε, επειδή ήταν ασεβής ενώπιον του Κυρίου.
4 Και όλοι οι Αιγύπτιοι ονόμασαν τον Αδικάμ Φαραώ, όπως το όνομα των πατέρων του, όπως ήταν η συνήθεια τους να κάνουν στην Αίγυπτο.
5 Και όλοι οι σοφοί του Φαραώ ονόμασαν τον Αδικάμ Αχούζ, που στην αιγυπτιακή γλώσσα ονομάζεται συντομογραφία Αχούζ.
6 Και ο Αδικάμ ήταν υπερβολικά άσχημος, και ήταν ένας πήχης και μια σπιθαμή, και είχε μια μεγάλη γενειάδα που έφτανε μέχρι τα πέλματα των ποδιών του.
7 Και ο Φαραώ κάθισε στον θρόνο του πατέρα του για να βασιλεύσει στην Αίγυπτο, και διηύθυνε τη διακυβέρνηση της Αιγύπτου με τη σοφία του.
8 Και ενώ βασίλευε, ξεπέρασε τον πατέρα του και όλους τους προηγούμενους βασιλιάδες σε ανομία, και αύξησε τον ζυγό του πάνω στα παιδιά Ισραήλ.

9 Και πήγε με τους δούλους του στη Γεσέν προς τους γιους Ισραήλ, και ενίσχυσε την εργασία πάνω τους, και τους είπε: Τελειώστε το έργο σας, την εργασία κάθε ημέρας, και ας μην χαλαρώσουν τα χέρια σας από το έργο μας από σήμερα και στο εξής, όπως κάνατε στις ημέρες του πατέρα μου.
10 Και έβαλε επάνω τους επιστάτες από τους γιους Ισραήλ, και επάνω σε αυτούς τους επιστάτες έβαλε εργοδηγούς από τους δούλους του.
11 Και έβαλε από πάνω τους ένα μέτρο πλίθων για να κάνουν σύμφωνα με αυτόν τον αριθμό, κάθε μέρα, και γύρισε πίσω και πήγε στην Αίγυπτο.
12 Εκείνο τον καιρό, οι εργολάβοι του Φαραώ διέταξαν τους επιστάτες των γιων Ισραήλ, σύμφωνα με την εντολή του Φαραώ, λέγοντας:
13 Έτσι λέει ο Φαραώ: Κάνε την εργασία σου κάθε μέρα, και τελείωσε το έργο σου, και τήρεσε το ημερήσιο μέτρο των πλίθων· μη μειώσεις τίποτα.
14 Και θα συμβεί ώστε αν σας λείψουν τα καθημερινά σας τούβλα, θα βάλω τα μικρά σας παιδιά στη θέση τους.
15 Και οι εργολάβοι της Αιγύπτου έκαναν έτσι κατά τις ημέρες εκείνες, όπως τους είχε διατάξει ο Φαραώ.
16 Και κάθε φορά που διαπιστωνόταν έλλειψη στο μέτρο των ημερήσιων πλίθων των γιων Ισραήλ, οι εργολάβοι του Φαραώ πήγαιναν στις γυναίκες των γιων Ισραήλ και έπαιρναν βρέφη από τους γιους Ισραήλ όσες πλίθες έλειπαν, τα έπαιρναν με τη βία από την αγκαλιά των μητέρων τους και τα έβαζαν στο κτίριο αντί για τις πλίθες.
17 Ενώ οι πατέρες και οι μητέρες τους έκλαιγαν γι' αυτούς και έκλαιγαν όταν άκουγαν τις φωνές των κλαμάτων των βρεφών τους στον τοίχο του κτιρίου.
18 Και οι εργολάβοι επέβαλαν στους Ισραηλίτες να τοποθετήσουν τα παιδιά τους στο κτίριο, ώστε ένας άνθρωπος έβαλε τον γιο του στον τοίχο και έβαλε κονίαμα από πάνω του, ενώ τα μάτια του έκλαιγαν γι' αυτόν, και τα δάκρυά του έτρεχαν πάνω στο παιδί του.
19 Και οι εργολάβοι της Αιγύπτου έκαναν έτσι στα νήπια του Ισραήλ για πολλές ημέρες, και κανείς δεν λυπήθηκε ούτε έδειξε συμπόνια για τα νήπια των γιων Ισραήλ.
20 Και ο αριθμός όλων των παιδιών που σκοτώθηκαν στο κτίριο ήταν διακόσια εβδομήντα, μερικά από τα οποία είχαν χτίσει αντί για τα τούβλα που είχαν μείνει ελλιπή από τους πατέρες τους, και μερικά τα οποία είχαν τραβήξει έξω νεκρά από το κτίριο.
21 Και η εργασία που επιβαλλόταν στους γιους Ισραήλ στις ημέρες του Αδικάμ ήταν μεγαλύτερη σε δυσκολία από αυτήν που έκαναν στις ημέρες του πατέρα του.
22 Και οι γιοι Ισραήλ στέναζαν κάθε μέρα εξαιτίας της βαριάς εργασίας τους, επειδή έλεγαν μέσα τους: «Δείτε, όταν πεθάνει ο Φαραώ, ο γιος του θα σηκωθεί και θα ελαφρύνει την εργασία μας».
23 Αύξησαν όμως την τελευταία εργασία περισσότερο από την πρώτη· και οι γιοι Ισραήλ στέναξαν γι' αυτό, και η κραυγή τους ανέβηκε στον Θεό εξαιτίας του κόπου τους.
24 Και ο Θεός άκουσε τη φωνή των γιων Ισραήλ και την κραυγή τους, εκείνες τις ημέρες, και θυμήθηκε ο Θεός τη διαθήκη του, την οποία είχε κάνει με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.
25 Και είδε ο Θεός το φορτίο των γιων Ισραήλ, και τη βαριά εργασία τους κατά τις ημέρες εκείνες, και αποφάσισε να τους ελευθερώσει.
26 Και ο Μωυσής, ο γιος του Αμράμ, ήταν ακόμα κλεισμένος στη φυλακή εκείνες τις ημέρες, στο σπίτι του Ραγουήλ του Μαδιανίτη· και η Σεπφώρα, η κόρη του Ραγουήλ, τον συντηρούσε κρυφά με τροφή κάθε μέρα.
27 Και ο Μωυσής έμεινε κλειδωμένος στη φυλακή, στο σπίτι του Ραγουήλ, δέκα χρόνια.
28 Και στο τέλος των δέκα ετών, που ήταν το πρώτο έτος της βασιλείας του Φαραώ στην Αίγυπτο, στη θέση του πατέρα του,
29 Η Σεπφώρα είπε στον Ραγουήλ, πατέρα της: «Κανένας δεν θα ρωτήσει ούτε θα ζητήσει τον Εβραίο, που τον έδεσες στη φυλακή εδώ και δέκα χρόνια».
30 Τώρα λοιπόν, αν σου φαίνεται καλό, ας στείλουμε να δούμε αν ζει ή αν πέθανε. Ο πατέρας της όμως δεν ήξερε ότι τον είχε αναθρέψει.
31 Και ο Ραγουήλ, ο πατέρας της, αποκρίθηκε και της είπε: Έγινε ποτέ κάτι τέτοιο, ώστε να είναι άνθρωπος κλεισμένος σε φυλακή χωρίς τροφή δέκα χρόνια και να ζήσει;
32 Και η Σεπφώρα απάντησε στον πατέρα της, λέγοντας: Σίγουρα έχεις ακούσει ότι ο Θεός των Εβραίων είναι μέγας και τρομερός, και κάνει θαύματα γι' αυτούς σε κάθε καιρό.
33 Αυτός ήταν που έσωσε τον Αβραάμ από την Ουρ των Χαλδαίων, και τον Ισαάκ από τη μάχαιρα του πατέρα του, και τον Ιακώβ από τον άγγελο του Κυρίου, που πάλεψε μαζί του στο πέρασμα του Ιαβούκ.
34 Και πολλά έκανε με αυτόν τον άνθρωπο· τον έσωσε από τον ποταμό στην Αίγυπτο, και από τη μάχαιρα του Φαραώ, και από τους γιους του Χους· έτσι μπορεί να τον ελευθερώσει και από την πείνα, και να τον ζήσει.
35 Και το πράγμα φάνηκε καλό στα μάτια του Ραγουήλ· και έκανε σύμφωνα με τον λόγο της κόρης του, και έστειλε στο κρησφύγετο για να μάθει τι απέγινε ο Μωυσής.
36 Και είδε, και ιδού, ο άνθρωπος Μωυσής, που ζούσε στη φυλακή, στεκόταν στα πόδια του, δοξάζοντας και προσευχόμενος στον Θεό των προγόνων του.
37 Και ο Ραγουήλ διέταξε να φέρουν τον Μωυσή έξω από τη φυλακή. Τον ξύρισαν, και άλλαξε τα ρούχα της φυλακής του και έφαγε ψωμί.
38 Και ύστερα από αυτό, ο Μωυσής πήγε στον κήπο του Ραγουήλ, που ήταν πίσω από τον οίκο, και εκεί προσευχήθηκε στον Κύριο τον Θεό του, που είχε κάνει μεγάλα θαύματα γι' αυτόν.
39 Και ενώ προσευχόταν, κοίταξε απέναντί του, και ιδού, ένα ζαφειρένιο ραβδί τοποθετημένο στο έδαφος, το οποίο ήταν φυτεμένο στη μέση του κήπου.
40 Και πλησίασε το ραβδί και κοίταξε, και ιδού, το όνομα του Κυρίου του Θεού των δυνάμεων ήταν χαραγμένο πάνω σε αυτό, γραμμένο και αναπτυγμένο πάνω στο ραβδί.
41 Και το διάβασε και άπλωσε το χέρι του και το άρπαξε σαν δέντρο του δάσους από το πυκνό δάσος, και το ραβδί ήταν στο χέρι του.
42 Και αυτή είναι η ράβδος με την οποία έγιναν όλα τα έργα του Θεού μας, αφού δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και όλη την στρατιά τους, τις θάλασσες, τα ποτάμια και όλα τα ψάρια τους.
43 Και αφού ο Θεός έδιωξε τον Αδάμ από τον κήπο της Εδέμ, πήρε το ξύλο στο χέρι του και πήγε και όργωσε τη γη από την οποία είχε ληφθεί.

44 Και η ράβδος κατέβηκε στον Νώε και δόθηκε στον Σημ και στους απογόνους του, μέχρις ότου ήρθε στα χέρια του Αβραάμ του Εβραίου.
45 Και αφού ο Αβραάμ έδωσε όλα τα υπάρχοντά του στον γιο του τον Ισαάκ, του έδωσε και αυτή τη ράβδο.
46 Και όταν ο Ιακώβ έφυγε στην Παδάν-αράμ, την πήρε στα χέρια του, και όταν επέστρεψε στον πατέρα του, δεν την άφησε πίσω του.
47 Και όταν κατέβηκε στην Αίγυπτο, την πήρε στα χέρια του και την έδωσε στον Ιωσήφ, ένα μερίδιο παραπάνω από τους αδελφούς του, επειδή ο Ιακώβ την είχε πάρει με τη βία από τον αδελφό του τον Ησαύ.
48 Και μετά τον θάνατο του Ιωσήφ, οι ευγενείς της Αιγύπτου ήρθαν στον οίκο του Ιωσήφ, και το ξύλο ήρθε στο χέρι του Ραγουήλ του Μαδιανίτη· και όταν βγήκε από την Αίγυπτο, το πήρε στο χέρι του και το φύτεψε στον κήπο του.
49 Και όλοι οι δυνατοί άνδρες των Κινητών προσπάθησαν να το μαζέψουν, όταν προσπάθησαν να πιάσουν τη Σεπφώρα, την κόρη του, αλλά δεν τα κατάφεραν.
50 Έτσι, το κλαδί εκείνο παρέμεινε φυτεμένο στον κήπο του Ραγουήλ, μέχρι που ήρθε αυτός που το είχε δικαίωμα και το πήρε.
51 Και καθώς ο Ραγουήλ είδε τη ράβδο στο χέρι του Μωυσή, θαύμασε και του έδωσε τη θυγατέρα του, τη Σεπφώρα, για γυναίκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 78

1 Εκείνο τον καιρό πέθανε ο Βάαλ-Χανάν, γιος του Αχβώρ, βασιλιάς του Εδώμ, και θάφτηκε στο σπίτι του στη γη του Εδώμ.
2 Και μετά τον θάνατό του, οι γιοι του Ησαύ έστειλαν στη γη του Εδώμ, και πήραν από εκεί έναν άνθρωπο που ήταν στην Εδώμ, του οποίου το όνομα ήταν Αδάδ, και τον έκαναν βασιλιά τους αντί του Βάαλ-Χανάν, του βασιλιά τους.
3 Και ο Αδάδ βασίλευσε επάνω στους γιους του Εδώμ σαράντα οκτώ χρόνια.
4 Και όταν βασίλευσε, αποφάσισε να πολεμήσει ενάντια στους γιους του Μωάβ, για να τους φέρει κάτω από την εξουσία των γιων του Ησαύ, όπως ήταν πριν· αλλά δεν μπόρεσε, επειδή οι γιοι του Μωάβ άκουσαν αυτό το πράγμα, και σηκώθηκαν και έσπευσαν να εκλέξουν βασιλιά επάνω τους από τους αδελφούς τους.
5 Και ύστερα από αυτά, συγκέντρωσαν έναν μεγάλο λαό, και έστειλαν στους γιους Αμμών τους αδελφούς τους για βοήθεια, ώστε να πολεμήσουν ενάντια στον Αδάδ, τον βασιλιά του Εδώμ.
6 Και ο Αδάδ άκουσε τι είχαν κάνει οι γιοι του Μωάβ, και φοβήθηκε πολύ γι' αυτούς, και απέφυγε να πολεμήσει εναντίον τους.
7 Εν ταις ημέραις εκείναις ο Μωυσής, ο υιός του Αμράμ, εν Μαδιάμ, έλαβεν την Σεπφώραν, θυγατέρα του Ραγουήλ του Μαδιανίτη, εις γυναίκα.
8 Και η Σεπφώρα περπάτησε στους δρόμους των θυγατέρων του Ιακώβ, δεν έλειπε τίποτα από τη δικαιοσύνη της Σάρρας, της Ρεβέκκας, της Ραχήλ και της Λείας.
9 Και η Σεπφώρα συνέλαβε και γέννησε γιο, και τον ονόμασε Γηρσώμ, επειδή είπε: Ήμουν ξένος σε ξένη γη· αλλά δεν έκανε περιτομή στην ακροβυστία του, σύμφωνα με την εντολή του Ραγουήλ, του πεθερού του.
10 Και συνέλαβε ξανά και γέννησε γιο, αλλά περιέτμησε την ακροβυστία του, και αποκάλεσε το όνομά του Ελιέζερ· επειδή, ο Μωυσής είπε: «Ο Θεός των πατέρων μου στάθηκε βοηθός μου, και με έσωσε από τη μάχαιρα του Φαραώ».
11 Και ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, αύξησε πολύ την εργασία των γιων Ισραήλ εκείνες τις ημέρες, και συνέχισε να κάνει βαρύτερο τον ζυγό του πάνω στους γιους Ισραήλ.
12 Και διέταξε να εκδοθεί διακηρύξη στην Αίγυπτο, λέγοντας: «Μην δίνετε άλλο άχυρο στον λαό για να φτιάχνουν πλίθες, αλλά ας πάνε να μαζέψουν άχυρο όσο μπορούν».
13 Επίσης, ας δίνουν καθημερινά τον αριθμό των πλίνθων που θα φτιάχνουν, χωρίς να τους αφαιρούν τίποτα, γιατί είναι οκνηροί στην εργασία τους.
14 Και οι γιοι Ισραήλ άκουσαν αυτό, και θρήνησαν και στενάξαν, και κραύγασαν προς τον Κύριο για την πικρία της ψυχής τους.
15 Και ο Κύριος άκουσε τις κραυγές των γιων Ισραήλ, και είδε την καταπίεση με την οποία οι Αιγύπτιοι τους κατέθλιβαν.
16 Και ο Κύριος ζήλευε τον λαό του και την κληρονομιά του, και άκουσε τη φωνή τους, και αποφάσισε να τους βγάλει από τη θλίψη της Αιγύπτου, για να τους δώσει τη γη Χαναάν για ιδιοκτησία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 79

1 ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες ο Μωυσής έβοσκε το ποίμνιο του Ραγουήλ του Μαδιανίτη, του πεθερού του, πέρα από την έρημο Σιν· και το ραβδί που πήρε από τον πεθερό του ήταν στο χέρι του.
2 Και συνέβηκε μια μέρα που ένα κατσίκι ξεστρατίστηκε από το κοπάδι, και ο Μωυσής το καταδίωξε, και έφτασε στο όρος του Θεού, στο Χωρήβ.
3 Και όταν έφτασε στο Χωρήβ, ο Κύριος φάνηκε εκεί σε αυτόν μέσα στη βάτο, και βρήκε τη βάτο να καιγεται με φωτιά, αλλά η φωτιά δεν είχε δύναμη πάνω στη βάτο να την καταφάει.
4 Και ο Μωυσής εξεπλάγη σφόδρα από το θέαμα αυτό, γι' αυτό και η βάτος δεν κατακαήκε, και πλησίασε για να δει αυτό το σπουδαίο πράγμα. Και ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή από τη φωτιά και τον πρόσταξε να κατέβει στην Αίγυπτο, στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, για να απολύσει τους γιους Ισραήλ από την υπηρεσία του.
5 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε, επίστρεψε στην Αίγυπτο· επειδή, όλοι οι άνθρωποι που ζητούσαν την ψυχή σου πέθαναν· και εσύ θα μιλήσεις στον Φαραώ να εξαποστείλει τους γιους Ισραήλ από τη γη του.
6 Και ο Κύριος του έδειξε σημεία και τέρατα στην Αίγυπτο μπροστά στα μάτια του Φαραώ και στα μάτια των υπηκόων του, για να πιστέψουν ότι ο Κύριος τον είχε στείλει.
7 Και ο Μωυσής υπάκουσε σε όλα όσα ο Κύριος τον είχε προστάξει· και επέστρεψε στον πεθερό του, και του ανήγγειλε τα πράγματα· και ο Ραγουήλ του είπε: Πήγαινε εν ειρήνη.

8 Και ο Μωυσής σηκώθηκε για να πάει στην Αίγυπτο, και πήρε μαζί του τη γυναίκα του και τους γιους του. Και βρισκόταν σε ένα πανδοχείο στον δρόμο. Και κατέβηκε ένας άγγελος του Θεού και ζήτησε αφορμή εναντίον του.
9 καὶ ἤθελε νὰ τὸν θανατώσει ἐξ αὐτοῦ διὰ τὸν πρωτότοκο υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι δὲν τὸν εἶχε περιτέμνει καὶ εἶχε παραβῆ τὴν διαθήκην ἣν ἔκανε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραάμ.
10 Διότι ο Μωυσής είχε ακούσει τα λόγια του πεθερού του, που του είχε πει, να μην περιτέμνει τον πρωτότοκο γιο του, γι' αυτό και δεν τον περιτέμνει.
11 Και η Σεπφώρα είδε τον άγγελο του Κυρίου να ζητάει αφορμή εναντίον του Μωυσή, και κατάλαβε ότι αυτό οφειλόταν στο ότι δεν είχε περιτέμνει τον γιο της, τον Γηρσώμ.
12 Και η Σεπφώρα έσπευσε και πήρε από τις κοφτερές πέτρες που ήταν εκεί, και περιέμνησε τον γιο της, και έσωσε τον άνδρα της και τον γιο της από το χέρι του αγγέλου του Κυρίου.
13 Και ο Ααρών, ο γιος του Αμράμ, αδελφός του Μωυσή, βρισκόταν στην Αίγυπτο, περπατώντας κοντά στον ποταμό εκείνη την ημέρα.
14 Και ο Κύριος φάνηκε σε αυτόν σε εκείνο τον τόπο, και του είπε: Πήγαινε τώρα προς τον Μωυσή στην έρημο. Και πήγε και τον συνάντησε στο βουνό του Θεού, και τον φίλησε.
15 Και ο Ααρών σήκωσε τα μάτια του και είδε τη Σεπφώρα, τη γυναίκα του Μωυσή, και τα παιδιά της· και είπε στον Μωυσή: Ποιοι είναι αυτοί για σένα;
16 Και ο Μωυσής είπε σ' αυτόν: Αυτοί είναι η γυναίκα μου και οι γιοι μου, που μου έδωσε ο Θεός στη Μαδιάμ· και το πράγμα λύπησε τον Ααρών εξαιτίας της γυναίκας και των παιδιών της.
17 Και ο Ααρών είπε στον Μωυσή: Άφησε τη γυναίκα και τα παιδιά της να πάνε στο σπίτι του πατέρα της. Και ο Μωυσής υπάκουσε στα λόγια του Ααρών και έκανε έτσι.
18 Και η Σεπφώρα επέστρεψε με τα παιδιά της, και πήγαν στο σπίτι του Ραγουήλ, και παρέμειναν εκεί μέχρι τον καιρό που ήρθε ο Κύριος να επισκεφθεί τον λαό του, και να τους βγάλει από την Αίγυπτο από το χέρι του Φαραώ.
19 Και ο Μωυσής και ο Ααρών ήρθαν στην Αίγυπτο, στην κοινότητα των γιων Ισραήλ, και τους είπαν όλα τα λόγια του Κυρίου· και ο λαός ευφράνθηκε με μεγάλη αγαλλίαση.
20 Και ο Μωυσής και ο Ααρών σηκώθηκαν πρωί την επόμενη ημέρα και πήγαν στο σπίτι του Φαραώ, και πήραν στα χέρια τους τη ράβδο του Θεού.
21 Και όταν έφτασαν στην πύλη του βασιλιά, δύο νεαρά λιοντάρια ήταν φυλακισμένα εκεί με σιδερένια εργαλεία, και κανείς δεν έβγαινε ούτε έμπαινε από μπροστά τους, εκτός από εκείνους που ο βασιλιάς διέταξε να έρθουν. Όταν ήρθαν οι μάγοι και έδιωξαν τα λιοντάρια με τις μαγικές τους ψαλμωδίες, και αυτό τα έφερε στον βασιλιά.
22 Και ο Μωυσής έσπευσε και σήκωσε το ξύλο πάνω στα λιοντάρια, και τα έλυσε· και ο Μωυσής και ο Ααρών μπήκαν στο παλάτι του βασιλιά.
23 Και τα λιοντάρια ήρθαν μαζί τους με χαρά, και τα ακολούθησαν και χάρηκαν όπως ο σκύλος χαίρεται για τον κύριό του όταν επιστρέφει από το χωράφι.
24 Και όταν ο Φαραώ είδε αυτό το πράγμα, εξεπλάγη και τρομοκρατήθηκε πολύ από την είδηση· επειδή, η όψη τους ήταν σαν την όψη των παιδιών του Θεού.
25 Και ο Φαραώ είπε στον Μωυσή: Τι ζητάς; Και του απάντησαν, λέγοντας: Κύριος ο Θεός των Εβραίων μας απέστειλε σε σένα, για να πούμε: Απόστειλε τον λαό μου για να με λατρεύσει.
26 Και όταν ο Φαραώ άκουσε τα λόγια τους, τρομοκρατήθηκε πολύ μπροστά τους· και τους είπε: Πηγαίνετε σήμερα, και επιστρέψτε σε μένα αύριο· και έκαναν σύμφωνα με τον λόγο του βασιλιά.
27 Και αφού έφυγαν, ο Φαραώ έστειλε να καλέσουν τον Βαλαάμ τον μάγο και τον Ιαννή και τον Ιαμβρή τους γιους του, και όλους τους μάγους και τους επιστήμονες και τους συμβούλους που ήταν του βασιλιά· και όλοι αυτοί ήρθαν και κάθισαν μπροστά στον βασιλιά.
28 Και ο βασιλιάς τούς είπε όλα τα λόγια που του είχαν πει ο Μωυσής και ο αδελφός του ο Ααρών· και οι μάγοι είπαν στον βασιλιά: Πώς όμως ήρθαν οι άνθρωποι σε σένα, εξαιτίας των λιονταριών που ήταν φυλακισμένοι στην πύλη;
29 Και ο βασιλιάς είπε: Επειδή, σήκωσαν τη ράβδο τους ενάντια στα λιοντάρια και τα έλυσαν, και ήρθαν σε μένα, και τα λιοντάρια χάρηκαν γι' αυτά όπως ο σκύλος χαίρεται στην συνάντηση του κυρίου του.
30 Και ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, ο μάγος, απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Αυτοί δεν είναι άλλοι παρά μάγοι σαν εμάς.
31 Τώρα, λοιπόν, στείλτε να τους καλέσετε, και ας έρθουν και θα τους δοκιμάσουμε, και ο βασιλιάς το έκανε αυτό.
32 Και το πρωί ο Φαραώ έστειλε να καλέσουν τον Μωυσή και τον Ααρών μπροστά στον βασιλιά· και πήραν τη ράβδο του Θεού, και ήρθαν στον βασιλιά και του μίλησαν, λέγοντας:
33 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων: «Αποστείλε τον λαό μου για να με λατρεύσει».
34 Και ο βασιλιάς τούς είπε: «Ποιος όμως θα σας πιστέψει ότι είστε οι αγγελιοφόροι του Θεού και ότι έρχεστε σε μένα με εντολή του;»
35 Τώρα λοιπόν, δώσε ένα θαύμα ή ένα σημάδι σε αυτό το θέμα, και τότε θα γίνουν πιστευτά τα λόγια που θα πεις.
36 Και ο Ααρών έσπευσε και έριξε τη ράβδο από το χέρι του μπροστά στον Φαραώ και μπροστά στους υπηρέτες του, και η ράβδος μετατράπηκε σε φίδι.
37 Και οι μάγοι το είδαν αυτό και έριξαν ο καθένας το ραβδί του στη γη και έγιναν φίδια.
38 Και το φίδι από τη ράβδο του Ααρών σήκωσε το κεφάλι του και άνοιξε το στόμα του για να καταπιεί τις ράβδους των μάγων.
39 Και ο Βαλαάμ ο μάγος απάντησε και είπε: Αυτό είναι από την αρχαιότητα, ότι το φίδι καταπίνει τον άλλον, και τα ζωντανά όντα καταβροχθίζουν το ένα το άλλο.
40 Τώρα, λοιπόν, αποκατέστησέ το σε ράβδο όπως ήταν αρχικά, και εμείς θα αποκαταστήσουμε και τις ράβδους μας όπως ήταν αρχικά· και αν η ράβδος σου καταπιεί τις ράβδους μας, τότε θα γνωρίσουμε ότι το πνεύμα του Θεού είναι μέσα σου· και αν όχι, είσαι απλώς ένας τεχνίτης σαν εμάς.
41 Και ο Ααρών έσπευσε και άπλωσε το χέρι του και έπιασε την ουρά του φιδιού, και έγινε ράβδος στο χέρι του· και οι μάγοι έκαναν το ίδιο με τις ράβδους τους· και έπιασαν ο καθένας την ουρά του φιδιού του, και έγιναν ράβδοι όπως πρώτα.

42 Και όταν αποκαταστάθηκαν σε ράβδους, η ράβδος του Ααρών κατάπιε τις ράβδους τους.
43 Και όταν ο βασιλιάς είδε αυτό το πράγμα, διέταξε να φέρουν το βιβλίο των υπομνημάτων που αφορούσε τους βασιλιάδες της Αιγύπτου· και έφεραν το βιβλίο των υπομνημάτων, τα χρονικά των βασιλιάδων της Αιγύπτου, στο οποίο ήταν χαραγμένα όλα τα είδωλα της Αιγύπτου· επειδή, νόμιζαν ότι θα έβρισκαν μέσα σε αυτό το όνομα του Κυρίου, αλλά δεν το βρήκαν.
44 Και είπε ο Φαραώ στον Μωυσή και στον Ααρών: «Ιδού, δεν βρήκα το όνομα του Θεού σας γραμμένο σε αυτό το βιβλίο, και το όνομά του δεν το γνωρίζω».
45 Και οι σύμβουλοι και οι σοφοί απάντησαν στον βασιλιά: Ακούσαμε ότι ο Θεός των Εβραίων είναι γιος των σοφών, γιος των αρχαίων βασιλιάδων.
46 Και ο Φαραώ στράφηκε στον Μωυσή και στον Ααρών και τους είπε: Δεν γνωρίζω τον Κύριο, τον οποίο ανακηρύξατε, ούτε θα αποστείλω τον λαό του.
47 Και αποκρίθηκαν και είπαν στον βασιλιά: Κύριος ο Θεός των θεών είναι το όνομά του· και διακήρυξε το όνομά του επάνω μας από τις ημέρες των προγόνων μας, και μας έστειλε, λέγοντας: Πηγαίνετε στον Φαραώ και πείτε του: Απόστειλτε τον λαό μου για να με λατρεύσει.
48 Τώρα, λοιπόν, στείλε μας να οδοιπορήσουμε τρεις ημέρες στην έρημο, και εκεί να θυσιάσουμε σε αυτόν· επειδή, από τις ημέρες που κατεβήκαμε στην Αίγυπτο, δεν μας αφαίρεσε ούτε ολοκαύτωμα ούτε προσφορά ούτε θυσία· και αν δεν μας στείλεις, θα ανάψει η οργή του εναντίον σου, και θα πατάξει την Αίγυπτο είτε με πανώλη είτε με μάχαιρα.
49 Και ο Φαραώ είπε προς αυτούς: Πείτε μου τώρα τη δύναμή του και τη δύναμή του· και του είπαν: Αυτός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, τις θάλασσες και όλα τα ψάρια τους· αυτός έπλασε το φως, δημιούργησε το σκοτάδι, έφερε βροχή στη γη και την πότισε, και έκανε να βλαστήσουν τα χόρτα και το χορτάρι· αυτός δημιούργησε τον άνθρωπο και τα θηρία και τα ζώα του δάσους, τα πετεινά του ουρανού και τα ψάρια της θάλασσας· και με το στόμα του ζουν και πεθαίνουν.
50 Αυτός σε δημιούργησε στην κοιλιά της μητέρας σου, και έβαλε μέσα σου πνοή ζωής, και σε μεγάλωσε, και σε έβαλε στον βασιλικό θρόνο της Αιγύπτου, και θα πάρει από σένα την πνοή και την ψυχή σου, και θα σε επιστρέψει στη γη από την οποία ελήφθης.
51 Και οργίστηκε ο βασιλιάς με τα λόγια τους, και τους είπε: Αλλά ποιος από όλους τους θεούς των εθνών μπορεί να το κάνει αυτό; Το ποτάμι μου είναι δικό μου, και το έκανα για τον εαυτό μου.
52 Και τους έδιωξε από κοντά του, και διέταξε να γίνει η εργασία πάνω στον Ισραήλ πιο σκληρή από ό,τι ήταν χθες και πριν.
53 Και ο Μωυσής και ο Ααρών βγήκαν από μπροστά από τον βασιλιά, και είδαν τους γιους Ισραήλ σε κακή κατάσταση, επειδή οι εργολάβοι είχαν κάνει την εργασία τους υπερβολικά βαριά.
54 Και ο Μωυσής επέστρεψε στον Κύριο και είπε: Γιατί κακομεταχειρίστηκες τον λαό σου; Επειδή, από τότε που ήρθα να πω στον Φαραώ τι με απέστειλες, αυτός κακομεταχειρίστηκε υπερβολικά τους γιους Ισραήλ.
55 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν· Ιδού, θέλεις ιδεί ότι με χείρα απλωμένη και με βαριές πληγές, ο Φαραώ θέλει εξαποστείλει τους υιούς Ισραήλ από της γης αυτού.
56 Και κατώκησαν ο Μωυσής και ο Ααρών ανάμεσα στους αδελφούς τους, τους γιους Ισραήλ, στην Αίγυπτο.
57 Και όσον αφορά τους γιους Ισραήλ, οι Αιγύπτιοι πικράθηκαν στη ζωή τους, με τη βαριά εργασία που τους επέβαλαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 80

1 Και μετά από δύο χρόνια, ο Κύριος έστειλε ξανά τον Μωυσή στον Φαραώ για να βγάλει τους γιους Ισραήλ και να τους εξαποσταλεί από τη γη της Αιγύπτου.
2 Και ο Μωυσής πήγε και ήρθε στο σπίτι του Φαραώ, και του είπε τα λόγια του Κυρίου, που τον είχε στείλει. Αλλά ο Φαραώ δεν ήθελε να εισακούσει τη φωνή του Κυρίου. Και ο Θεός έδωσε ώθηση στη δύναμή του στην Αίγυπτο ενάντια στον Φαραώ και τους υπηκόους του, και ο Θεός πάταξε τον Φαραώ και τον λαό του με πολύ μεγάλες και οδυνηρές πληγές.
3 Και ο Κύριος έστειλε μέσω του Ααρών και μετέτρεψε σε αίμα όλα τα νερά της Αιγύπτου, μαζί με όλα τα ρυάκια και τα ποτάμια τους.
4 Και όταν ένας Αιγύπτιος ήρθε να πιει και να αντλήσει νερό, κοίταξε μέσα στην στάμνα του, και να, όλο το νερό είχε μετατραπεί σε αίμα· και όταν ήρθε να πιει από το ποτήρι του, το νερό στο ποτήρι έγινε αίμα.
5 Και όταν μια γυναίκα ζύμωσε το ζυμάρι της και μαγείρεψε τα τρόφιμά της, η όψη τους άλλαξε σε αίμα.
6 Και ο Κύριος έστειλε ξανά και έκανε όλα τα νερά τους να βγάλουν βατράχους, και όλοι οι βάτραχοι μπήκαν στα σπίτια των Αιγυπτίων.
7 Και όταν οι Αιγύπτιοι έπιναν, οι κοιλιές τους γέμισαν βατράχους και χόρευαν στις κοιλιές τους όπως χορεύουν όταν βρίσκονται στο ποτάμι.
8 Και όλο το πόσιμο νερό και το μαγείρεμα γινόταν βατράχια, και όταν ξάπλωναν στα κρεβάτια τους, ο ιδρώτας τους γεννούσε βατράχους.
9 Παρ' όλα αυτά, ο θυμός του Κυρίου δεν έφυγε από αυτούς, και το χέρι του απλώθηκε ενάντια σε όλους τους Αιγυπτίους για να τους πατάξει με κάθε μεγάλη πληγή.
10 Και έστειλε και χτύπησε το χώμα τους σε ψείρες· και οι ψείρες έγιναν στην Αίγυπτο μέχρι ύψους δύο πήχων επάνω στη γη.
11 Και οι ψείρες ήταν πάρα πολλές, στο κρέας ανθρώπων και ζώων, σε όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου. Και επάνω στον βασιλιά και στη βασίλισσα ο Κύριος έστειλε τις ψείρες, και λύπησε υπερβολικά την Αίγυπτο εξαιτίας των ψειρών.
12 Παρ’ όλα αυτά, ο θυμός του Κυρίου δεν έμεινε να κοπάσει, και το χέρι του ήταν ακόμα απλωμένο πάνω στην Αίγυπτο.
13 Και ο Κύριος έστειλε κάθε είδους θηρία του αγρού στην Αίγυπτο, και ήρθαν και κατέστρεψαν ολόκληρη την Αίγυπτο, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, και δέντρα, και όλα όσα υπήρχαν στην Αίγυπτο.
14 Και ο Κύριος έστειλε φλογερά φίδια, σκορπιούς, ποντίκια, νυφίτσες, φρύνους, μαζί με άλλα που σέρνονταν στη σκόνη.

15 Μύγες, σφήκες, ψύλλοι, κοριοί και κουνούπια, κάθε σμήνος κατά το είδος του.
16 Και όλα τα ερπετά και τα φτερωτά ζώα κατά το είδος τους ήρθαν στην Αίγυπτο και λύπησαν τους Αιγυπτίους υπερβολικά.
17 Και οι ψύλλοι και οι μύγες μπήκαν στα μάτια και στα αυτιά των Αιγυπτίων.
18 Και ήλθε επάνω τους ο σφήκας και τους έδιωξε, και αυτοί έφυγαν από αυτόν στα εσωτερικά τους δωμάτια, και αυτός τους καταδίωξε.
19 Και όταν οι Αιγύπτιοι κρύφτηκαν από το σμήνος των ζώων, κλείδωσαν τις πόρτες τους πίσω τους, και ο Θεός διέταξε το Σουλανούθ, που ήταν στη θάλασσα, να ανέβει και να πάει στην Αίγυπτο.
20 Και είχε μακριά χέρια, δέκα πήχεις σε μήκος, όσο ο πήχης ενός ανθρώπου.
21 Και ανέβηκε στις στέγες και ξεσκέπασε τα δοκάρια και το δάπεδο και τα έκοψε, και άπλωσε το χέρι της μέσα στο σπίτι και αφαίρεσε την κλειδαριά και τον σύρτη, και άνοιξε τα σπίτια της Αιγύπτου.
22 Ύστερα από αυτά, το σμήνος των ζώων μπήκε στα σπίτια της Αιγύπτου, και το σμήνος των ζώων εξολόθρευσε τους Αιγυπτίους, και τους λύπησε υπερβολικά.
23 Παρ' όλα αυτά, ο θυμός του Κυρίου δεν έφυγε από τους Αιγυπτίους, και το χέρι του ήταν ακόμα απλωμένο εναντίον τους.
24 Και ο Θεός έστειλε τον λοιμό, και ο λοιμός διαπέρασε την Αίγυπτο, στα άλογα και στα γαϊδούρια, και στις καμήλες, στα κοπάδια βοδιών και προβάτων και στους ανθρώπους.
25 Και όταν οι Αιγύπτιοι σηκώθηκαν νωρίς το πρωί για να βοσκήσουν τα ζώα τους, βρήκαν όλα τα ζώα τους νεκρά.
26 Και από τα κτήνη των Αιγυπτίων απέμεινε μόνο ένα στα δέκα· και από τα κτήνη του Ισραήλ στη Γεσέν δεν πέθανε ούτε ένα.
27 Και ο Θεός έστειλε μια καυστική φλεγμονή στη σάρκα των Αιγυπτίων, η οποία έσπασε το δέρμα τους, και έγινε μια έντονη φαγούρα σε όλους τους Αιγύπτιους από τα πέλματα των ποδιών τους μέχρι την κορυφή των κεφαλιών τους.
28 Και πολλά σπυράκια υπήρχαν στη σάρκα τους, ώστε η σάρκα τους ατόνησε μέχρι που σάπισε και σάπισε.
29 Παρ' όλα αυτά, ο θυμός του Κυρίου δεν έμεινε να ησυχάσει, και το χέρι του ήταν ακόμα απλωμένο πάνω σε ολόκληρη την Αίγυπτο.
30 Και ο Κύριος έστειλε χαλάζι σφοδρότατο, που έπληξε τα αμπέλια τους και συνέτριψε τα οπωροφόρα δέντρα τους και τα ξέρανε, ώστε έπεσαν πάνω τους.
31 Και κάθε χλωρό χόρτο ξεράθηκε και αφανίστηκε, επειδή φωτιά που αναμειγνύεται κατέβηκε ανάμεσα στο χαλάζι, γι' αυτό το χαλάζι και η φωτιά κατέφαγαν τα πάντα.
32 Και οι άνθρωποι και τα ζώα που βρέθηκαν έξω αφανίστηκαν από τις φλόγες της φωτιάς και του χαλαζιού, και όλα τα νεαρά λιοντάρια εξαντλήθηκαν.
33 Και ο Κύριος έστειλε και έφερε πολλές ακρίδες στην Αίγυπτο, την Χασέλ, τη Σαλώμ, τη Χάργολ και τη Χαγώλ, ακρίδες κάθε είδους, οι οποίες κατέφαγαν όλα όσα είχε απομείνει από το χαλάζι.
34 Τότε οι Αιγύπτιοι χάρηκαν για τις ακρίδες, αν και έτρωγαν τα προϊόντα του αγρού, και τις έπιασαν σε αφθονία και τις αλάτισαν για τροφή.
35 Και ο Κύριος έστρεψε έναν ισχυρό άνεμο από τη θάλασσα, ο οποίος σήκωσε όλες τις ακρίδες, ακόμα και εκείνες που ήταν αλατισμένες, και τις έριξε στην Ερυθρά Θάλασσα· ούτε μία ακρίδα δεν έμεινε μέσα στα όρια της Αιγύπτου.
36 Και ο Θεός έστειλε σκοτάδι στην Αίγυπτο, ώστε ολόκληρη η γη της Αιγύπτου και η Παθρώς σκοτείνιασαν για τρεις ημέρες, ώστε κανείς δεν μπορούσε να δει το χέρι του όταν το έφερε στο στόμα του.
37 Εκείνο τον καιρό πέθαναν πολλοί από τον λαό Ισραήλ, που είχαν στασιάσει ενάντια στον Κύριο και δεν άκουγαν τον Μωυσή και τον Ααρών, και δεν πίστευαν σε αυτούς ότι τους είχε στείλει ο Θεός.
38 και ποιος είπε: Δεν θα βγούμε από την Αίγυπτο για να μην χαθούμε από την πείνα σε έρημο, και ποιος δεν υπάκουσε στη φωνή του Μωυσή.
39 Και ο Κύριος τους μάτωσε στις τρεις ημέρες του σκότους, και οι Ισραηλίτες τους έθαψαν εκείνες τις ημέρες, χωρίς να το γνωρίζουν οι Αιγύπτιοι ούτε να χαίρονται γι' αυτούς.
40 Και το σκοτάδι ήταν πολύ μεγάλο στην Αίγυπτο για τρεις ημέρες· και όποιος στεκόταν όταν ήρθε το σκοτάδι, έμενε όρθιος στη θέση του· και αυτός που καθόταν έμενε καθισμένος, και αυτός που ήταν ξαπλωμένος συνέχιζε να κάθεται στην ίδια κατάσταση, και αυτός που περπατούσε έμενε καθισμένος στη γη στο ίδιο σημείο· και αυτό συνέβη σε όλους τους Αιγύπτιους, μέχρι που πέρασε το σκοτάδι.
41 Και οι ημέρες του σκότους πέρασαν, και ο Κύριος έστειλε τον Μωυσή και τον Ααρών στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Γιορτάστε τη γιορτή σας και κάντε το Πάσχα σας· επειδή, ιδού, εγώ έρχομαι στη μέση της νύχτας ανάμεσα σε όλους τους Αιγύπτιους, και θα πατάξω όλα τα πρωτότοκα τους, από πρωτότοκο ανθρώπου μέχρι πρωτότοκο ζώου· και όταν δω το Πάσχα σας, θα σας προσπεράσω.
42 Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή και στον Ααρών· έτσι έκαναν εκείνη τη νύχτα.
43 Και εν μέσω νυκτός εξήλθε Κύριος εν μέσω Αιγύπτου και επάταξε πάντα τα πρωτότοκα των Αιγυπτίων, από πρωτοτόκου ανθρώπου έως πρωτοτόκου κτηνούς.
44 Και ο Φαραώ σηκώθηκε τη νύχτα, αυτός και όλοι οι δούλοι του και όλοι οι Αιγύπτιοι· και έγινε μεγάλη κραυγή σε όλη την Αίγυπτο εκείνη τη νύχτα, επειδή δεν υπήρχε σπίτι που να μην υπήρχε νεκρό.
45 Και τα ομοίωμα των πρωτοτόκων της Αιγύπτου, που ήταν σκαλισμένα στους τοίχους των σπιτιών τους, καταστράφηκαν και έπεσαν στη γη.
46 Ακόμα και τα οστά των πρωτότοκων γιων τους που είχαν πεθάνει πριν από αυτό και τα οποία είχαν θάψει στα σπίτια τους, τα μάζεψαν τα σκυλιά της Αιγύπτου εκείνη τη νύχτα και τα έσυραν μπροστά στους Αιγυπτίους και τα πέταξαν μπροστά τους.
47 Και όλοι οι Αιγύπτιοι είδαν αυτό το κακό που είχε έρθει ξαφνικά πάνω τους, και όλοι οι Αιγύπτιοι έκραξαν με δυνατή φωνή.
48 Και έκλαψαν όλες οι οικογένειες της Αιγύπτου εκείνη τη νύχτα, κάθε ένας για τον γιο του και κάθε ένας για την

κόρη του, που ήταν η πρωτότοκη· και η βοή της Αιγύπτου ακουγόταν από μακριά εκείνη τη νύχτα.
49 Και η Βαθία, η κόρη του Φαραώ, βγήκε μαζί με τον βασιλιά εκείνη τη νύχτα για να αναζητήσει τον Μωυσή και τον Ααρών στα σπίτια τους· και τους βρήκαν στα σπίτια τους, να τρώνε και να πίνουν και να χαίρονται μαζί με όλο τον Ισραήλ.
50 Και είπεν ο Βαθίας προς τον Μωυσήν· Αύτη είναι η ανταμοιβή του αγαθού, το οποίον έκαμα εις σε, όστις σε ανέθρεψα και σε εξημέρωσα, και έφερες το κακόν τούτο επί εμέ και επί την οικίαν του πατρός μου;
51 Και ο Μωυσής είπε προς αυτήν· Δέκα πληγές επέφερε Κύριος επί την Αίγυπτον· μήπως εις σε έτυχε κάποιο κακόν εξ αυτών; Σε έπιασε μήπως μία εξ αυτών; Και είπε· Όχι.
52 Και ο Μωυσής είπε προς αυτήν· Αν και είσαι ο πρωτότοκος της μητέρας σου, δεν θα πεθάνεις, και κανένα κακό δεν θα σε βρει εν μέσω Αιγύπτου.
53 Και είπε: Τι ωφελεί σε μένα, όταν βλέπω τον βασιλιά, τον αδελφό μου, και όλο το σπιτικό του και τους υπηκόους του σε αυτό το κακό, του οποίου τα πρωτότοκα απολεσθούν μαζί με όλα τα πρωτότοκα της Αιγύπτου;
54 Και ο Μωυσής είπε προς αυτήν· Ο αδελφός σου και η οικογένειά του, και οι υπήκοοί σου, οι οικογένειες της Αιγύπτου, δεν υπάκουσαν στα λόγια του Κυρίου, γι' αυτό και ήρθε επάνω τους αυτό το κακό.
55 Και πλησίασε ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, στον Μωυσή και στον Ααρών, και σε μερικούς από τους γιους Ισραήλ, που ήταν μαζί τους στον τόπο εκείνο, και προσευχήθηκε σε αυτούς, λέγοντας:
56 Σηκωθείτε και πάρτε τους αδελφούς σας, όλους τους γιους Ισραήλ που είναι στη γη, με τα πρόβατά τους και τα βόδια τους, και όλα όσα τους ανήκουν· δεν θα αφήσουν τίποτα υπόλοιπο· μόνο προσευχηθείτε για μένα στον Κύριο τον Θεό σας.
57 Και ο Μωυσής είπε στον Φαραώ: «Ιδού, αν και είσαι ο πρωτότοκος της μητέρας σου, μη φοβάσαι, γιατί δεν θα πεθάνεις· επειδή, ο Κύριος πρόσταξε να ζήσεις, για να δείξει σε σένα τη μεγάλη του δύναμη και τον ισχυρό βραχιόνά του.
58 Και ο Φαραώ διέταξε να αποσταλούν οι γιοι Ισραήλ· και όλοι οι Αιγύπτιοι ενδυνάμωσαν τον εαυτό τους για να τους αποστείλουν, επειδή έλεγαν: Όλοι μας αφανιζόμαστε.
59 Και πάντες οι Αιγύπτιοι έστειλαν τους Ισραηλίτες με πολλά πλούτη, πρόβατα και βόδια και πολύτιμα πράγματα, σύμφωνα με τον όρκο του Κυρίου μεταξύ αυτού και του πατέρα μας Αβραάμ.
60 Και οι γιοι Ισραήλ αργούσαν να βγουν έξω τη νύχτα· και όταν οι Αιγύπτιοι ήρθαν προς αυτούς για να τους βγάλουν έξω, τους είπαν: «Μήπως είμαστε κλέφτες, ώστε να βγαίνουμε έξω τη νύχτα;»
61 Και οι γιοι Ισραήλ ζήτησαν από τους Αιγυπτίους σκεύη ασημένια και σκεύη χρυσά, και ιμάτια· και οι γιοι Ισραήλ έγδυσαν τους Αιγυπτίους.
62 Και ο Μωυσής έσπευσε και σηκώθηκε και πήγε στον ποταμό της Αιγύπτου, και ανέβασε από εκεί το φέρετρο του Ιωσήφ και το πήρε μαζί του.
63 Και οι γιοι Ισραήλ έφεραν μαζί τους, κάθε ένας το φέρετρο του πατέρα του, και κάθε ένας τα φέρετρα της φυλής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81

1 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ κίνησαν από τη Ραμεσσή στη Σοκχώθ, περίπου εξακόσιες χιλιάδες άνδρες πεζοί, εκτός από τα παιδιά και τις γυναίκες τους.
2 Και μαζί τους ανέβηκε ένα ανάμεικτο πλήθος, και ποίμνια και αγέλες, ακόμη και πολλά βοοειδή.
3 Και η παροικία των γιων Ισραήλ, που κατοίκησαν στη γη της Αιγύπτου σε σκληρή εργασία, ήταν διακόσια δέκα χρόνια.
4 Και στο τέλος των διακοσίων δέκα ετών, ο Κύριος έβγαλε τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο με κραταιό χέρι.
5 Και οι γιοι Ισραήλ έφυγαν από την Αίγυπτο και από τη Γεσέν και από τη Ραμεσσή, και στρατοπέδευσαν στη Σοκχώθ τη δέκατη πέμπτη ημέρα του πρώτου μήνα.
6 Και οι Αιγύπτιοι έθαψαν όλα τα πρωτότοκα παιδιά τους, όσα ο Κύριος είχε πατάξει· και όλοι οι Αιγύπτιοι έθαψαν τους φονευμένους τους για τρεις ημέρες.
7 Και οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από τη Σοκχώθ και στρατοπέδευσαν στην Εθώμ, στην άκρη της ερήμου.
8 Και την τρίτη ημέρα, αφού οι Αιγύπτιοι έθαψαν τα πρωτότοκα παιδιά τους, πολλοί άνδρες σηκώθηκαν από την Αίγυπτο και καταδίωξαν τον Ισραήλ για να τους κάνουν να επιστρέψουν στην Αίγυπτο, επειδή μετανόησαν που είχαν αποτρέψει τους Ισραηλίτες από τη δουλεία τους.
9 Και είπε ένας άνθρωπος στον πλησίον του: «Ο Μωυσής και ο Ααρών μίλησαν στον Φαραώ, λέγοντας: Θα πάμε δρόμο τριών ημερών στην έρημο και θα θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας».
10 Τώρα, λοιπόν, ας σηκωθούμε ενωρίς το πρωί και ας τους κάνουμε να επιστρέψουν· και αν επιστρέψουν μαζί μας στην Αίγυπτο στους κυρίους τους, τότε θα γνωρίζουμε ότι υπάρχει πίστη σε αυτούς· αν όμως δεν επιστρέψουν, τότε θα πολεμήσουμε μαζί τους, και θα τους κάνουμε να επιστρέψουν με μεγάλη δύναμη και ισχυρό χέρι.
11 Και όλοι οι ευγενείς του Φαραώ σηκώθηκαν το πρωί, και μαζί τους περίπου επτακόσιες χιλιάδες άνδρες, και βγήκαν από την Αίγυπτο εκείνη την ημέρα, και ήρθαν στον τόπο όπου ήταν οι γιοι Ισραήλ.
12 Και όλοι οι Αιγύπτιοι είδαν, και είδαν τον Μωυσή και τον Ααρών και όλους τους γιους Ισραήλ να κάθονται μπροστά στην Πι-αχιρώθ, τρώγοντας και πίνοντας και γιορτάζοντας τη γιορτή του Κυρίου.
13 Και όλοι οι Αιγύπτιοι είπαν στους γιους Ισραήλ: «Σίγουρα εσείς είπατε: Θα πάμε ένα ταξίδι τριών ημερών στην έρημο και θα θυσιάσουμε στον Θεό μας και θα επιστρέψουμε».
14 Τώρα, λοιπόν, σήμερα συμπληρώνονται πέντε ημέρες από τότε που φύγατε· γιατί δεν επιστρέφετε στους κυρίους σας;
15 Και ο Μωυσής και ο Ααρών απήντησαν σ' αυτούς, λέγοντας: Επειδή, Κύριος ο Θεός μας εμαρτύρησε σε εμάς, λέγοντας: Δεν θα επιστρέψετε πλέον στην Αίγυπτο, αλλά θα πάμε σε γη που ρέει γάλα και μέλι, καθώς ορκίστηκε Κύριος ο Θεός μας στους πατέρες μας να μας δώσει.
16 Και καθώς οι ευγενείς της Αιγύπτου είδαν ότι οι γιοι Ισραήλ δεν τους εισάκουσαν, για να επιστρέψουν στην Αίγυπτο, ζωνώθηκαν για να πολεμήσουν με τον Ισραήλ.
17 Και ο Κύριος δυνάμωσε τις καρδιές των γιων Ισραήλ ενάντια στους Αιγυπτίους, ώστε τους πάταξαν σκληρά· και

η μάχη έγινε σκληρή ενάντια στους Αιγυπτίους· και όλοι οι Αιγύπτιοι τράπηκαν σε φυγή μπροστά από τους γιους Ισραήλ· επειδή, πολλοί από αυτούς αφανίστηκαν από το χέρι του Ισραήλ.
18 Και οι ευγενείς του Φαραώ πήγαν στην Αίγυπτο και ανήγγειλαν στον Φαραώ, λέγοντας: Οι γιοι Ισραήλ έφυγαν και δεν θα επιστρέψουν πλέον στην Αίγυπτο· και έτσι μας μίλησαν ο Μωυσής και ο Ααρών.
19 Και ο Φαραώ άκουσε αυτό το πράγμα, και η καρδιά του και οι καρδιές όλων των υπηκόων του στράφηκαν ενάντια στον Ισραήλ, και μετανόησαν ότι είχαν στείλει τον Ισραήλ· και όλοι οι Αιγύπτιοι συμβούλεψαν τον Φαραώ να καταδιώξει τους γιους Ισραήλ για να τους κάνει να επιστρέψουν στα βάρη τους.
20 Και είπαν κάθε ένας στον αδελφό του: Τι είναι αυτό που κάναμε, ώστε εξαποστείλαμε τον Ισραήλ από τη δουλεία μας;
21 Και ο Κύριος ενίσχυσε τις καρδιές όλων των Αιγυπτίων για να καταδιώξουν τους Ισραηλίτες, επειδή ο Κύριος ήθελε να κατατροπώσει τους Αιγυπτίους στην Ερυθρά Θάλασσα.
22 Και ο Φαραώ σηκώθηκε και έδεσε το άρμα του, και διέταξε να συγκεντρωθούν όλοι οι Αιγύπτιοι· δεν έμεινε ούτε ένας άνθρωπος εκτός από τα παιδιά και τις γυναίκες.
23 Και όλοι οι Αιγύπτιοι βγήκαν μαζί με τον Φαραώ για να καταδιώξουν τους γιους Ισραήλ· και το στρατόπεδο της Αιγύπτου ήταν ένα στρατόπεδο εξαιρετικά μεγάλο και βαρύ, περίπου 100.000 άνδρες.
24 Και ολόκληρο αυτό το στρατόπεδο πήγε και καταδίωξε τους γιους Ισραήλ για να τους φέρει πίσω στην Αίγυπτο, και έφτασαν σε αυτούς που είχαν στρατοπεδεύσει κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα.
25 Και οι γιοι Ισραήλ σήκωσαν τα μάτια τους και είδαν όλους τους Αιγύπτιους να τους καταδιώκουν· και οι γιοι Ισραήλ τρομοκρατήθηκαν πολύ εξαιτίας τους· και οι γιοι Ισραήλ βόησαν προς τον Κύριο.
26 Και εξαιτίας των Αιγυπτίων, οι γιοι Ισραήλ διαιρέθηκαν σε τέσσερα τμήματα, και ήταν διχασμένοι στις απόψεις τους, επειδή φοβόντουσαν τους Αιγυπτίους, και ο Μωυσής μίλησε σε κάθε έναν από αυτούς.
27 Η πρώτη ομάδα ήταν από τους γιους του Ρουβήν, του Συμεών και του Ισσάχαρ, και αποφάσισαν να ριχτούν στη θάλασσα, επειδή φοβόντουσαν πολύ τους Αιγυπτίους.
28 Και ο Μωυσής είπε προς αυτούς: Μη φοβάστε, σταθείτε και δείτε τη σωτηρία του Κυρίου, την οποία θα κάνει σήμερα για εσάς.
29 Η δεύτερη μερίδα ήταν από τους γιους του Ζαβουλών, του Βενιαμίν και του Νεφθαλί, και αποφάσισαν να επιστρέψουν στην Αίγυπτο μαζί με τους Αιγυπτίους.
30 Και ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: Μη φοβάστε· επειδή, όπως είδατε τους Αιγυπτίους σήμερα, έτσι δεν θα τους δείτε πλέον στον αιώνα.
31 Η τρίτη μεραρχία ήταν από τους γιους του Ιούδα και του Ιωσήφ, και αποφάσισαν να πάνε να αντιμετωπίσουν τους Αιγυπτίους για να πολεμήσουν μαζί τους.
32 Και ο Μωυσής τούς είπε: Σταθείτε στις θέσεις σας· επειδή, ο Κύριος θα πολεμήσει για εσάς· εσείς όμως θα σιωπήσετε.
33 Και η τέταρτη μεραρχία ήταν από τους γιους Λευί, Γαδ, και Ασήρ· και αποφάσισαν να μπουν ανάμεσα στους Αιγυπτίους για να τους κατατροπώσουν· και ο Μωυσής τους είπε: Μείνετε στις θέσεις σας και μη φοβάστε· μόνο επικαλεστείτε τον Κύριο, για να σας σώσει από τα χέρια τους.
34 Μετά ταύτα, ο Μωυσής σηκώθηκε από τον λαό και προσευχήθηκε στον Κύριο και είπε:
35 Κύριε Θεέ πάσης της γης, σώσε τώρα τον λαό σου, που έβγαλες από την Αίγυπτο, και ας μην καυχιούνται οι Αιγύπτιοι ότι η δύναμη και η ισχύς είναι δικές τους.
36 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Γιατί βοάς προς εμένα; Πες στους γιους Ισραήλ να προχωρήσουν· και εσύ άπλωσε τη ράβδο σου πάνω στη θάλασσα, και χώρισέ την, και οι γιοι Ισραήλ θα περάσουν μέσα από αυτήν.
37 Και ο Μωυσής έκανε έτσι· και σήκωσε τη ράβδο του πάνω στη θάλασσα και τη χώρισε.
38 Και τα νερά της θάλασσας διαιρέθηκαν σε δώδεκα μέρη, και οι γιοι Ισραήλ πέρασαν από εκεί πεζοί, με υποδήματα, όπως θα περνούσε κάποιος από έναν προετοιμασμένο δρόμο.
39 Και ο Κύριος φανέρωσε στους γιους Ισραήλ τα θαύματά του στην Αίγυπτο και στη θάλασσα μέσω του Μωυσή και του Ααρών.
40 Και όταν οι γιοι Ισραήλ μπήκαν στη θάλασσα, οι Αιγύπτιοι ήρθαν πίσω τους, και τα νερά της θάλασσας ξαναχύθηκαν πάνω τους, και όλοι βυθίστηκαν στο νερό, και δεν έμεινε ούτε ένας άνθρωπος εκτός από τον Φαραώ, ο οποίος ευχαρίστησε τον Κύριο και πίστεψε σε αυτόν, γι' αυτό ο Κύριος δεν τον έκανε να χαθεί εκείνη τη στιγμή μαζί με τους Αιγυπτίους.
41 Και ο Κύριος διέταξε έναν άγγελο να τον πάρει από τους Αιγυπτίους, οι οποίοι τον έριξαν στη γη της Νινευή και βασίλευσε σε αυτήν για πολύ καιρό.
42 Και εκείνη την ημέρα ο Κύριος έσωσε τον Ισραήλ από το χέρι της Αιγύπτου· και όλοι οι γιοι Ισραήλ είδαν ότι οι Αιγύπτιοι είχαν χαθεί, και είδαν το μεγάλο χέρι του Κυρίου, σε ό,τι είχε κάνει στην Αίγυπτο και στη θάλασσα.
43 Τότε έψαλαν ο Μωυσής και οι γιοι Ισραήλ αυτόν τον ύμνο στον Κύριο, την ημέρα που ο Κύριος κατέστρεψε τους Αιγυπτίους μπροστά τους.
44 Και όλος ο Ισραήλ έψαλλε ομόφωνα, λέγοντας: Θα ψάλλω στον Κύριο, επειδή υψώθηκε πολύ· το άλογο και τον αναβάτη του έριξε στη θάλασσα· ιδού, είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Θεού.
45 Μετά ταύτα, οι γιοι Ισραήλ συνέχισαν την πορεία τους και στρατοπέδευσαν στη Μεράχ· και ο Κύριος έδωσε στους γιους Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις σε εκείνον τον τόπο στη Μεράχ· και ο Κύριος πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να περπατούν σε όλους τους δρόμους του και να τον λατρεύουν.
46 Και αφού έφυγεν από τη Μεράχ, ήλθαν στην Αιλίμ· και στην Αιλίμ υπήρχαν δώδεκα πηγές νερού και εβδομήντα χουρμάδες· και τα παιδιά στρατοπέδευσαν εκεί κοντά στα νερά.
47 Και αφού έφυγαν από την Αιλίμ, έφτασαν στην έρημο Σιν, τη δέκατη πέμπτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την αναχώρησή τους από την Αίγυπτο.
48 Εκείνο τον καιρό ο Κύριος έδωσε μάννα στους γιους Ισραήλ να φάνε, και ο Κύριος έκανε να βρέχει τροφή από τον ουρανό για τους γιους Ισραήλ κάθε μέρα.
49 Και οι γιοι Ισραήλ έτρωγαν το μάννα σαράντα χρόνια, όλες τις ημέρες που ήταν στην έρημο, μέχρις ότου ήρθαν στη γη Χαναάν για να την κληρονομήσουν.

50 Και αφού ξεκίνησαν από την έρημο Σιν, στρατοπέδευσαν στην Αλούς.
51 Και αναχώρησαν από την Αλούς και στρατοπέδευσαν στη Ραφιδίμ.
52 Και ενώ οι γιοι Ισραήλ ήταν στη Ραφιδίμ, ήρθε ο Αμαλήκ, ο γιος του Ελιφάς, γιου του Ησαύ, αδελφού του Σεφώ, για να πολεμήσει με τον Ισραήλ.
53 Και έφερε μαζί του οκτακόσιες μία χιλιάδες άνδρες, μάγους και επικαλεστές, και ετοιμάστηκε για μάχη με τον Ισραήλ στη Ραφιδίμ.
54 Και διεξήγαγαν μεγάλη και σκληρή μάχη εναντίον του Ισραήλ, και ο Κύριος παρέδωσε τον Αμαλήκ και τον λαό του στα χέρια του Μωυσή και των γιων Ισραήλ, και στα χέρια του Ιησού του Ναυή, γιου του Ναυή, του Εφραθαίου, δούλου του Μωυσή.
55 Και οι γιοι Ισραήλ πάταξαν τον Αμαλήκ και τον λαό του με μάχαιρα· η μάχη όμως ήταν σφοδρή ενάντια στους γιους Ισραήλ.
56 Και είπε Κύριος προς τον Μωυσήν· Γράψον τούτο το πράγμα εις σεαυτόν εις βιβλίον, και βάλον αυτό εις την χείρα του Ιησού του υιού του Ναυή, του δούλου σου· και προσέταξον τους υιούς Ισραήλ, λέγων· Όταν έλθης εις γη Χαναάν, εξάλειψον την ανάμνηση του Αμαλήκ από κάτωθεν του ουρανού.
57 Και ο Μωυσής έκανε έτσι, και πήρε το βιβλίο και έγραψε πάνω του αυτά τα λόγια, λέγοντας:
58 Θυμήσου τι σου έκανε ο Αμαλήκ στον δρόμο, όταν έβγαινες από την Αίγυπτο.
59 που σε συνάντησε στον δρόμο και χτύπησε τα νώτα σου, εκείνους που ήταν αδύναμοι πίσω σου, όταν ήσουν αδύναμος και κουρασμένος.
60 Γι' αυτό, όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε αναπαύσει από όλους τους εχθρούς σου, ολόγυρα, στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε κληρονομία, για να την κληρονομήσεις, τότε θα εξαλείψεις την ανάμνηση του Αμαλήκ από κάτω από τον ουρανό· δεν θα την ξεχάσεις.
61 Και ο βασιλιάς που θα ελεήσει τον Αμαλήκ ή τη μνήμη του ή το σπέρμα του, ιδού, θα το εκδικηθώ απ' αυτόν, και θα τον εξολοθρεύσω από τον λαό του.
62 Και ο Μωυσής έγραψε όλα αυτά σε βιβλίο, και παρήγγειλε στους γιους Ισραήλ όλα αυτά τα πράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 82

1 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από τη Ραφιδίμ και στρατοπέδευσαν στην έρημο Σινά, τον τρίτο μήνα από την έξοδό τους από την Αίγυπτο.
2 Εκείνο τον καιρό ήρθε ο Ραγουήλ ο Μαδιανίτης, ο πεθερός του Μωυσή, μαζί με τη Σεπφώρα τη θυγατέρα του και τους δύο γιους της· επειδή, είχε ακούσει για τα θαύματα του Κυρίου, όσα είχε κάνει στον Ισραήλ, ότι τους είχε ελευθερώσει από το χέρι της Αιγύπτου.
3 Και ο Ραγουήλ ήρθε στον Μωυσή στην έρημο όπου είχε στρατοπεδεύσει, όπου ήταν το βουνό του Θεού.
4 Και ο Μωυσής βγήκε να προϋπαντήσει τον πεθερό του με μεγάλες τιμές, και όλος ο Ισραήλ ήταν μαζί του.
5 Και ο Ραγουήλ και τα παιδιά του έμειναν ανάμεσα στους Ισραηλίτες πολλές ημέρες· και ο Ραγουήλ γνώρισε τον Κύριο από εκείνη την ημέρα και στο εξής.
6 Και τον τρίτο μήνα από την έξοδο των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο, την έκτη ημέρα αυτής, ο Κύριος έδωσε στον Ισραήλ τις δέκα εντολές στο όρος Σινά.
7 Και ολόκληρος ο Ισραήλ άκουσε όλες αυτές τις εντολές, και ολόκληρος ο Ισραήλ χάρηκε υπερβολικά στον Κύριο εκείνη την ημέρα.
8 Και η δόξα του Κυρίου αναπαύθηκε στο όρος Σινά, και κάλεσε τον Μωυσή, και ο Μωυσής ήρθε μέσα σε ένα σύννεφο και ανέβηκε στο όρος.
9 Και ο Μωυσής ήταν στο όρος σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες· ψωμί δεν έφαγε και νερό δεν ήπιε· και ο Κύριος τον δίδαξε τους νόμους και τις κρίσεις για να διδάξει τους γιους Ισραήλ.
10 Και ο Κύριος έγραψε τις δέκα εντολές, τις οποίες είχε δώσει στους γιους Ισραήλ, πάνω σε δύο πέτρινες πλάκες, τις οποίες έδωσε στον Μωυσή για να τις δώσει στους γιους Ισραήλ.
11 Και μετά από σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, αφού ο Κύριος τελείωσε να μιλάει στον Μωυσή στο όρος Σινά, τότε ο Κύριος έδωσε στον Μωυσή τις πέτρινες πλάκες, γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού.
12 Και καθώς οι γιοι Ισραήλ είδαν ότι ο Μωυσής καθυστερούσε να κατέβει από το όρος, συγκεντρώθηκαν γύρω από τον Ααρών και είπαν: «Τούτος ο άνθρωπος, ο Μωυσής, δεν ξέρουμε τι απέγινε».
13 Τώρα, λοιπόν, σήκω, κάνε μας έναν θεό που θα προπορεύεται από εμάς, για να μην πεθάνεις.
14 Και ο Ααρών φοβήθηκε πολύ τον λαό, και τους διέταξε να του φέρουν χρυσάφι, και από αυτό έφτιαξε ένα χυτό μοσχάρι για τον λαό.
15 Και είπε Κύριος προς τον Μωυσήν, πριν κατέβη από το όρος: Κατέβα, επειδή ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες από την Αίγυπτο, διεφθάρη.
16 Έφτιαξαν για τον εαυτό τους ένα χυτό μοσχάρι, και το προσκύνησαν· τώρα, λοιπόν, άφησέ με, για να τους εξολοθρεύσω από τη γη, επειδή είναι λαός σκληροτράχηλος.
17 Και ο Μωυσής ικέτευσε το πρόσωπο του Κυρίου, και προσευχήθηκε στον Κύριο για τον λαό εξαιτίας του μοσχαριού που είχαν φτιάξει. Και κατέβηκε αργότερα από το όρος, και στα χέρια του ήταν οι δύο πέτρινες πλάκες, που ο Θεός του είχε δώσει για να διατάξει τους Ισραηλίτες.
18 Και καθώς ο Μωυσής πλησίασε στο στρατόπεδο και είδε το μοσχάρι που είχε φτιάξει ο λαός, άναψε η οργή του Μωυσή και έσπασε τις πλάκες κάτω από το βουνό.
19 Και ο Μωυσής ήρθε στο στρατόπεδο, και πήρε το μοσχάρι, και το έκαψε με φωτιά, και το άλεσε μέχρι που έγινε λεπτή σκόνη, και το έριξε πάνω στο νερό, και το έδωσε στους Ισραηλίτες να πιουν.
20 Και πέθαναν από τον λαό από τις μάχες μεταξύ τους περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες, που είχαν φτιάξει το μοσχάρι.
21 Και την επόμενη ημέρα ο Μωυσής είπε στον λαό: Θα ανέβω στον Κύριο, ίσως κάνω εξιλέωση για τις αμαρτίες σας, που αμαρτήσατε στον Κύριο.
22 Και ο Μωυσής ανέβηκε ξανά προς τον Κύριο, και έμεινε μαζί του σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες.
23 Και κατά τις σαράντα ημέρες ο Μωυσής ικέτευσε τον Κύριο υπέρ των υιών Ισραήλ· και ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή του Μωυσή· και ο Κύριος εισάκουσε την ικεσία του υπέρ του Ισραήλ.

24 Τότε ο Κύριος είπε στον Μωυσή να λαξεύσει δύο πέτρινες πλάκες και να τις φέρει στον Κύριο, ο οποίος θα έγραφε πάνω τους τις δέκα εντολές.
25 Έτσι έκανε λοιπόν ο Μωυσής. Κατέβηκε και λάξευσε τις δύο πλάκες και ανέβηκε στο όρος Σινά προς τον Κύριο. Και ο Κύριος έγραψε πάνω στις πλάκες τις δέκα εντολές.
26 Και ο Μωυσής έμεινε ακόμα με τον Κύριο σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες· και ο Κύριος τον δίδαξε σε διατάγματα και κρίσεις για να μεταδώσει στον Ισραήλ.
27 Και ο Κύριος τον πρόσταξε σχετικά με τους γιους Ισραήλ να κάνουν ένα αγιαστήριο για τον Κύριο, για να ησυχάζει το όνομά του σε αυτό· και ο Κύριος του έδειξε την εικόνα του αγιαστηρίου και την εικόνα όλων των σκευών του.
28 Και στο τέλος των σαράντα ημερών, ο Μωυσής κατέβηκε από το όρος, και οι δύο πλάκες ήταν στο χέρι του.
29 Και ο Μωυσής ήρθε στους γιους Ισραήλ και τους μίλησε όλους τους λόγους του Κυρίου, και τους δίδαξε νόμους, διατάγματα και κρίσεις, που ο Κύριος τον είχε διδάξει.
30 Και ο Μωυσής είπε στους γιους Ισραήλ τον λόγο του Κυρίου, ότι έπρεπε να κατασκευαστεί αγιαστήριο για να κατοικεί ανάμεσα στους γιους Ισραήλ.
31 Και ο λαός χάρηκε πολύ για όλα τα καλά που ο Κύριος είχε πει σε αυτούς μέσω του Μωυσή, και είπαν: Θα κάνουμε όλα όσα ο Κύριος είπε σε σένα.
32 Και ο λαός σηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος και πρόσφερε γενναιόδωρες προσφορές στο αγιαστήριο του Κυρίου· και κάθε άνθρωπος έφερε την προσφορά του Κυρίου για το έργο του αγιαστηρίου, και για όλη τη λειτουργία του.
33 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ έφεραν κάθε ένας από όλα όσα βρέθηκε στην κατοχή του για το έργο του αγιαστηρίου του Κυρίου, χρυσάφι, ασήμι και χαλκό, και κάθε τι που ήταν χρήσιμο για το αγιαστήριο.
34 Και ήρθαν όλοι οι σοφοί που ήταν ασκημένοι στην εργασία και έκαναν το αγιαστήριο του Κυρίου, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος είχε προστάξει, κάθε άνθρωπος στο έργο στο οποίο είχε ασκηθεί· και όλοι οι σοφοί στην καρδιά έκαναν το αγιαστήριο, και τα σκεύη του, και όλα τα σκεύη για την άγια λειτουργία, όπως ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
35 Και το έργο του αγιαστηρίου της σκηνής τελείωσε στο τέλος των πέντε μηνών· και οι γιοι Ισραήλ έκαναν όλα όσα ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
36 Και έφεραν το αγιαστήριο και όλα τα σκεύη του στον Μωυσή· σύμφωνα με το παράδειγμα που ο Κύριος είχε δείξει στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ.
37 Και ο Μωυσής είδε το έργο, και ιδού, έκαναν όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος· και ο Μωυσής τους ευλόγησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 83

1 ΚΑΙ τον δωδέκατο μήνα, την εικοστή τρίτη ημέρα του μήνα, ο Μωυσής πήρε τον Ααρών και τους γιους του, και τους έντυσε με τις στολές τους, και τους έχρισε, και έκανε σε αυτούς όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος· και ο Μωυσής έφερε όλες τις προσφορές που ο Κύριος είχε προστάξει σε αυτόν εκείνη την ημέρα.
2 Έπειτα, ο Μωυσής πήρε τον Ααρών και τους γιους του και τους είπε: «Επτά ημέρες θα μείνετε στην πόρτα της σκηνής της μαρτυρίας· επειδή, έτσι μου έχει δοθεί η εντολή».
3 Και ο Ααρών και οι γιοι του έκαναν όλα όσα ο Κύριος τους είχε προστάξει μέσω του Μωυσή· και παρέμειναν επτά ημέρες στην είσοδο της σκηνής του μαρτυρίου.
4 Και την όγδοη ημέρα, την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα, στο δεύτερο έτος από την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, ο Μωυσής ανήγειρε το αγιαστήριο· και ο Μωυσής έστησε όλα τα σκεύη της σκηνής και όλα τα σκεύη του αγιαστηρίου· και έκανε όλα όσα τον είχε προστάξει ο Κύριος.
5 Και ο Μωυσής κάλεσε τον Ααρών και τους γιους του, και έφεραν το ολοκαύτωμα και την προσφορά περί αμαρτίας για τους εαυτούς τους και για τους γιους Ισραήλ, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
6 Εκείνη την ημέρα, οι δύο γιοι του Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, πήραν ξένη φωτιά και την έφεραν ενώπιον του Κυρίου, ο οποίος δεν τους είχε προστάξει· και βγήκε φωτιά από μπροστά από τον Κύριο και τους κατέφαγε· και πέθαναν ενώπιον του Κυρίου εκείνη την ημέρα.
7 Και την ημέρα που ο Μωυσής τελείωσε την ανέγερση του αγιαστηρίου, οι άρχοντες των γιων Ισραήλ άρχισαν να φέρνουν τις προσφορές τους ενώπιον του Κυρίου για τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου.
8 Και έφεραν τις προσφορές τους κάθε άρχοντας για μία ημέρα, ένας άρχοντας κάθε ημέρα για δώδεκα ημέρες.
9 και όλες οι προσφορές που έφεραν ο καθένας στην ημέρα του, ένα ασημένιο πιάτο βάρους εκατόν τριάντα σίκλων, ένα ασημένιο κύπελλο εβδομήντα σίκλων κατά τον ιερό σίκλο, και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι, ανακατεμένο με λάδι για προσφορά από άλφιτα.
10 Μία κουτάλα, βάρους δέκα σίκλων χρυσού, γεμάτη θυμίαμα.
11 Ένα νεαρό μοσχάρι, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα.
12 και ένα κατσίκι από τα κατσίκια για προσφορά περί αμαρτίας.
13 και για θυσία ειρηνικής προσφοράς, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγοι, πέντε αρνιά ενός έτους.
14 Έτσι έκαναν οι δώδεκα άρχοντες του Ισραήλ κάθε μέρα, ο καθένας στην εποχή του.
15 Και μετά από αυτό, τη δέκατη τρίτη ημέρα του μήνα, ο Μωυσής πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να τηρήσουν το Πάσχα.
16 Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν το Πάσχα στον καιρό του, τη δέκατη τέταρτη ημέρα του μήνα, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή. Έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ.
17 Και τον δεύτερο μήνα, την πρώτη ημέρα αυτού, ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
18 Αριθμήσαι τας κεφαλάς πάντας τους άρρενας των υιών Ισραήλ από είκοσι ετών και άνω, συ και ο αδελφός σου Ααρών και οι δώδεκα άρχοντες του Ισραήλ.
19 Και ο Μωυσής έκανε έτσι· και ήρθε ο Ααρών με τους δώδεκα άρχοντες του Ισραήλ, και απαρίθμησαν τους γιους Ισραήλ στην έρημο Σινά.
20 Και οι αριθμοί των γιων Ισραήλ κατά τους οίκους των πατέρων τους, από είκοσι ετών και πάνω, ήταν εξακόσιες τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πενήντα.
21 Οι δε υιοί Λευί δεν απαριθμήθηκαν μεταξύ των αδελφών αυτών, των υιών Ισραήλ.

22 Και ο αριθμός όλων των αρσενικών των γιων Ισραήλ από ενός μηνός και πάνω ήταν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήντα τρία.
23 Και ο αριθμός των γιων του Λευί από ενός μηνός και πάνω ήταν είκοσι δύο χιλιάδες.
24 Και ο Μωυσής έβαλε τους ιερείς και τους Λευίτες, κάθε έναν στην υπηρεσία του και στο φορτίο του, για να υπηρετούν στο αγιαστήριο της σκηνής, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
25 Και την εικοστή ημέρα του μήνα, η νεφέλη απομακρύνθηκε από τη σκηνή του μαρτυρίου.
26 Εκείνο τον καιρό οι γιοι Ισραήλ συνέχισαν το ταξίδι τους από την έρημο Σινά, και έκαναν ένα ταξίδι τριών ημερών, και η νεφέλη στάθηκε πάνω στην έρημο Φαράν· εκεί άναψε η οργή του Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ, επειδή είχαν παροργίσει τον Κύριο ζητώντας του τροφή για να φάνε.
27 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τους και τους έδωσε τροφή, την οποία έτρωγαν για έναν μήνα.
28 Μετά δε τούτο εξήφθη η οργή του Κυρίου εναντίον αυτών, και τους πάταξε με μεγάλη σφαγή, και θάφτηκαν εκεί στον τόπο εκείνο.
29 Και οι γιοι Ισραήλ ονόμασαν εκείνον τον τόπο Κεβρώθ Ατταάβα, επειδή εκεί έθαψαν τον λαό που επιθυμούσε σάρκα.
30 Και αναχώρησαν από την Κεβρώθ Ατταάβα και στρατοπέδευσαν στην Ασηρώθ, η οποία είναι στην έρημο Φαράν.
31 Και ενώ οι γιοι Ισραήλ ήσαν στην Ασηρώθ, άναψε η οργή του Κυρίου εναντίον της Μαριάμ εξαιτίας του Μωυσή, και έγινε λέπρα, λευκή σαν χιόνι.
32 Και έμεινε περιορισμένη έξω από το στρατόπεδο επτά ημέρες, μέχρις ότου την επανέλαβαν μετά τη λέπρα της.
33 Έπειτα, οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από την Ασηρώθ και στρατοπέδευσαν στο τέλος της ερήμου Φαράν.
34 Εκείνο τον καιρό, ο Κύριος είπε στον Μωυσή να στείλει δώδεκα άνδρες από τους γιους Ισραήλ, έναν άνδρα ανά φυλή, για να πάνε να εξερευνήσουν τη γη Χαναάν.
35 Και απέστειλε ο Μωυσής τους δώδεκα άνδρες, και ήρθαν στη γη Χαναάν για να την ερευνήσουν και να την εξετάσουν· και εξερεύνησαν ολόκληρη τη γη από την έρημο Σιν μέχρι τη Ρεχώβ, μέχρι την είσοδο στη Χαμώθ.
36 Και μετά σαράντα ημέρες ήρθαν στον Μωυσή και στον Ααρών, και του έφεραν λόγο όπως ήταν στην καρδιά τους· και δέκα από τους άνδρες ανέφεραν κακή φήμη στους γιους Ισραήλ για τη γη που είχαν εξερευνήσει, λέγοντας: Καλύτερα είναι για εμάς να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο παρά να πάμε σε αυτή τη γη, σε μια γη που καταβροχθίζει τους κατοίκους της.
37 Ο Ιησούς όμως, ο γιος του Ναυή, και ο Χάλεβ, ο γιος του Ιεφουνέ, που ήταν από εκείνους που εξερεύνησαν τη γη, είπαν: Η γη είναι πολύ καλή.
38 Αν ο Κύριος ευαρεστηθεί σε εμάς, τότε θα μας φέρει σε αυτή τη γη και θα μας τη δώσει, επειδή είναι γη που ρέει γάλα και μέλι.
39 Αλλ’ οι γιοι Ισραήλ δεν ήθελαν να τους ακούσουν, και άκουσαν τα λόγια των δέκα ανδρών, που είχαν αναφέρει κακή φήμη για τη γη.
40 Και ο Κύριος άκουσε τους γογγυσμούς των γιων Ισραήλ και θύμωσε και ορκίστηκε, λέγοντας:
41 Ούτε ένας άνθρωπος από αυτή την πονηρή γενιά δεν θα δει τη γη από είκοσι ετών και πάνω, εκτός από τον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφονέ, και τον Ιησού, τον γιο του Ναυή.
42 Αλλά σίγουρα αυτή η ασεβής γενεά θα χαθεί σε αυτή την έρημο, και τα παιδιά τους θα έρθουν στη γη και θα την κληρονομήσουν· γι' αυτό άναψε η οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και τους έκανε να περιπλανιούνται στην έρημο σαράντα χρόνια μέχρι το τέλος εκείνης της ασεβούς γενεάς, επειδή δεν ακολούθησαν τον Κύριο.
43 Και ο λαός κατοίκησε στην έρημο Φαράν για πολύ καιρό, και ύστερα από αυτό προχώρησαν στην έρημο διαμέσου του δρόμου της Ερυθράς Θάλασσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 84

1 Εκείνο τον καιρό, ο Κορέ, ο γιος του Ιεθζέρ, γιου του Κεχάθ, γιου του Λευί, πήρε πολλούς άνδρες από τους γιους Ισραήλ και σηκώθηκαν και φιλονίκησαν με τον Μωυσή και τον Ααρών και με ολόκληρη την εκκλησία.
2 Και οργίστηκε ο Κύριος εναντίον τους, και άνοιξε η γη το στόμα της και τους κατάπιε, μαζί με τα σπίτια τους και όλα τα υπάρχοντά τους, και όλους τους ανθρώπους του Κορέ.
3 Και μετά από αυτό, ο Θεός έκανε τον λαό να πορεύεται από τον δρόμο του όρους Σηείρ για πολύ καιρό.
4 Εν εκείνω δε τον καιρόν ο Κύριος είπε προς τον Μωυσήν· Μη προκαλέσεις πόλεμον εναντίων των υιών Ησαύ· διότι δεν θέλω δώσει εις σε ουδέν από των υμών, όστις πατήση πέλματος ποδός· διότι έδωκα το όρος Σηείρ κληρονομίαν εις τον Ησαύ.
5 Γι' αυτό, οι γιοι του Ησαύ πολέμησαν ενάντια στους γιους του Σηείρ σε παλαιότερες εποχές· και ο Κύριος παρέδωσε τους γιους του Σηείρ στα χέρια των γιων του Ησαύ, και τους εξολόθρευσε από μπροστά τους· και οι γιοι του Ησαύ κατοίκησαν στη θέση τους μέχρι σήμερα.
6 Γι' αυτό, ο Κύριος είπε στους γιους Ισραήλ: «Μη πολεμάτε ενάντια στους γιους του Ησαύ, τους αδελφούς σας, επειδή δεν υπάρχει τίποτα στη γη τους· αλλά, μπορείτε να αγοράσετε από αυτούς τροφή με χρήματα και να τη φάτε, και μπορείτε να αγοράσετε από αυτούς νερό με χρήματα και να το πιείτε».
7 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.
8 Και οι γιοι Ισραήλ περιόδευσαν στην έρημο, περιπλανώμενοι από τον δρόμο του όρους Σινά για πολύ καιρό, και δεν άγγιξαν τους γιους του Ησαύ, και παρέμειναν στην περιοχή εκείνη για δεκαεννέα χρόνια.
9 Εκείνο τον καιρό πέθανε ο Λατίνος, βασιλιάς των γιων Χιτίμ, στο τεσσαρακοστό πέμπτο έτος της βασιλείας του, που είναι το δέκατο τέταρτο έτος της εξόδου των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο.
10 Και τον έθαψαν στον τόπο του, που είχε χτίσει για τον εαυτό του στη γη των Χιτίμ· και ο Αβιμνάς βασίλευσε αντ' αυτού τριάντα οκτώ χρόνια.
11 Και οι γιοι Ισραήλ πέρασαν τα όρια των γιων του Ησαύ εκείνες τις ημέρες, στο τέλος των δεκαεννέα ετών, και ήρθαν και πέρασαν τον δρόμο της ερήμου Μωάβ.
12 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μη πολιορκήσεις τους Μωάβ και μην πολεμήσεις εναντίον τους· επειδή, δεν θα σου δώσω τίποτα από τη γη τους.

13 Και οι γιοι Ισραήλ διέσχισαν τον δρόμο της ερήμου Μωάβ για δεκαεννέα χρόνια, και δεν πολέμησαν εναντίον τους.
14 Και στον τριακοστό έκτο χρόνο της εξόδου των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο, ο Κύριος πάταξε την καρδιά του Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, και κήρυξε πόλεμο, και βγήκε να πολεμήσει ενάντια στους γιους Μωάβ.
15 Και ο Σηών έστειλε αγγελιοφόρους στον Βεώρ, τον γιο του Ιανέα, γιου του Βαλαάμ, σύμβουλο του βασιλιά της Αιγύπτου, και στον Βαλαάμ, τον γιο του, για να καταραστεί τον Μωάβ, για να παραδοθεί στο χέρι του Σηών.
16 Και οι αγγελιοφόροι πήγαν και έφεραν τον Βεώρ, τον γιο του Ιανέα, και τον Βαλαάμ, τον γιο του, από τη Φεθώρ της Μεσοποταμίας. Και ο Βεώρ και ο Βαλαάμ, ο γιος του, ήρθαν στην πόλη Σηών και καταράστηκαν τον Μωάβ και τον βασιλιά τους μπροστά στον Σηών, βασιλιά των Αμορραίων.
17 Και βγήκε ο Σηών με ολόκληρο τον στρατό του, και πήγε στον Μωάβ και πολέμησε εναντίον τους, και τους καθυπέταξε, και ο Κύριος τους παρέδωσε στα χέρια του· και ο Σηών θανάτωσε τον βασιλιά του Μωάβ.
18 Και ο Σηών έλαβε όλες τις πόλεις του Μωάβ στη μάχη· και την Εσεβών την πήρε από αυτούς· επειδή, η Εσεβών ήταν μία από τις πόλεις του Μωάβ· και ο Σηών τοποθέτησε τους άρχοντές του και τους ευγενείς του στην Εσεβών· και η Εσεβών ανήκε στον Σηών εκείνες τις ημέρες.
19 Γι' αυτό, οι παραβολικοί, ο Βεώρ και ο Βαλαάμ, ο γιος του, είπαν αυτά τα λόγια, λέγοντας: Ελάτε στην Εσεβών, και η πόλη του Σηών θα χτιστεί και θα εδραιωθεί.
20 Ουαί εις σε, Μωάβ! Είσαι χαμένος, λαέ της Κεμώς! Ιδού, είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Θεού.
21 Και αφού ο Σηών νίκησε τον Μωάβ, τοποθέτησε φρουρούς στις πόλεις που είχε πάρει από τον Μωάβ· και ένας σημαντικός αριθμός από τους γιους του Μωάβ έπεσε στη μάχη στο χέρι του Σηών· και έκανε μεγάλη αιχμαλωσία εναντίον τους, γιους και θυγατέρες, και σκότωσε τον βασιλιά τους· και ο Σηών επέστρεψε στη γη του.
22 Και ο Σηών έδωσε πολλά δώρα από ασήμι και χρυσάφι στον Βεώρ και στον Βαλαάμ, τον γιο του, και τους απέλυσε, και πήγαν στη Μεσοποταμία, στον τόπο τους και στη χώρα τους.
23 Εκείνο τον καιρό όλοι οι γιοι Ισραήλ πέρασαν από τον δρόμο της ερήμου Μωάβ, και επέστρεψαν, και περικύκλωσαν την έρημο Εδώμ.
24 Και ολόκληρη η συναγωγή ήρθε στην έρημο Σιν τον πρώτο μήνα του τεσσαρακοστού έτους από την αναχώρησή τους από την Αίγυπτο· και κατοίκησαν εκεί οι γιοι Ισραήλ στην Κάδης, στην έρημο Σιν· και η Μαριάμ πέθανε εκεί, και θάφτηκε εκεί.
25 Εκείνο τον καιρό, ο Μωυσής έστειλε αγγελιοφόρους στον Αδάδ, τον βασιλιά του Εδώμ, λέγοντας: «Τάδε λέει ο αδελφός σου ο Ισραήλ: Άφησέ με να περάσω, παρακαλώ, μέσα από τη γη σου· δεν θα περάσουμε μέσα από χωράφι ούτε από αμπελώνα, δεν θα πιούμε νερό από το πηγάδι· θα περπατήσουμε στον δρόμο του βασιλιά».
26 Και ο Εδώμ τού είπε: Δεν θα περάσεις μέσα από τη γη μου. Και ο Εδώμ βγήκε σε συνάντηση των γιων Ισραήλ με έναν δυνατό λαό.
27 Και οι γιοι του Ησαύ αρνήθηκαν να αφήσουν τους γιους Ισραήλ να περάσουν μέσα από τη γη τους· γι' αυτό οι Ισραηλίτες έφυγαν από κοντά τους και δεν πολέμησαν εναντίον τους.
28 Διότι πριν από αυτό, ο Κύριος είχε προστάξει τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Δεν θα πολεμήσετε ενάντια στους γιους Ησαύ· γι' αυτό, οι Ισραηλίτες έφυγαν απ' αυτούς και δεν πολέμησαν εναντίον τους.
29 Και οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από την Κάδης, και ολόκληρος ο λαός ήρθε στο όρος Ωρ.
30 Κατά τον καιρό εκείνο, ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Πες στον αδελφό σου Ααρών ότι θα πεθάνει εκεί, επειδή δεν θα μπει στη γη που έδωσα στους γιους Ισραήλ».
31 Και ο Ααρών ανέβηκε, κατά την προσταγή του Κυρίου, στο όρος Ωρ, κατά το τεσσαρακοστό έτος, τον πέμπτο μήνα, την πρώτη ημέρα του μήνα.
32 Και ο Ααρών ήταν εκατόν είκοσι τριών ετών όταν πέθανε στο όρος Ωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 85

1 Και ο βασιλιάς Αράδ ο Χαναναίος, που κατοικούσε στα νότια, άκουσε ότι οι Ισραηλίτες είχαν έρθει από τον δρόμο των κατασκόπων, και παρέταξε τις δυνάμεις του για να πολεμήσει εναντίον των Ισραηλιτών.
2 Και οι γιοι Ισραήλ τον φοβόντουσαν πολύ, επειδή είχε μεγάλο και βαρύ στρατό, γι' αυτό οι γιοι Ισραήλ αποφάσισαν να επιστρέψουν στην Αίγυπτο.
3 Και οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν πίσω σε απόσταση τριών ημερών περίπου, μέχρι τη Μασεράθ, τη Βενί Ιακών, επειδή φοβήθηκαν πολύ εξαιτίας του βασιλιά Αράδ.
4 Και οι γιοι Ισραήλ δεν ήθελαν να επιστρέψουν στους τόπους τους, γι' αυτό και παρέμειναν στη Βενι-Ιακον τριάντα ημέρες.
5 Και καθώς οι γιοι του Λευί είδαν ότι οι γιοι Ισραήλ δεν ήθελαν να επιστρέψουν, ζήλεψαν για χάρη του Κυρίου, και σηκώθηκαν και πολέμησαν ενάντια στους αδελφούς τους Ισραηλίτες, και σκότωσαν μεγάλο μέρος αυτών, και τους ανάγκασαν να επιστρέψουν στον τόπο τους, το όρος Ωρ.
6 Και όταν επέστρεψαν, ο βασιλιάς Αράδ εξακολουθούσε να ετοιμάζει το στρατό του για μάχη εναντίον των Ισραηλιτών.
7 Και ο Ισραήλ ορκίστηκε μια ευχή, λέγοντας: Αν παραδώσεις αυτόν τον λαό στην χείρα μου, τότε θα καταστρέψω εντελώς τις πόλεις τους.
8 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή του Ισραήλ, και παρέδωσε τους Χαναναίους στην χείρα τους· και τους κατέστρεψε ολοκληρωτικά και τις πόλεις τους· και ονόμασε το όνομα του τόπου Ορμά.
9 Και οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν από το όρος Ωρ και στρατοπέδευσαν στην Ωβώθ· και σηκώθηκαν από την Ωβώθ και στρατοπέδευσαν στην Ιιε-αβαρίμ, στα όρια του Μωάβ.
10 Και οι γιοι Ισραήλ έστειλαν στον Μωάβ, λέγοντας: Ας περάσουμε τώρα μέσα από τη γη σου προς τον τόπο μας. Αλλά οι γιοι Μωάβ δεν άφησαν τους γιους Ισραήλ να περάσουν μέσα από τη γη τους· επειδή, οι γιοι Μωάβ φοβόντουσαν πολύ μήπως οι γιοι Ισραήλ κάνουν σε αυτούς όπως έκανε σε αυτούς ο Σηών, ο βασιλιάς των Αμορραίων, που είχε πάρει τη γη τους και είχε σκοτώσει πολλούς από αυτούς.

11 Γι' αυτό, ο Μωάβ δεν άφησε τους Ισραηλίτες να περάσουν μέσα από τη γη του· και ο Κύριος πρόσταξε τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: «Μη πολεμήσετε ενάντια στον Μωάβ». Έτσι, οι Ισραηλίτες έφυγαν από τον Μωάβ.
12 Και οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν από τα όρια του Μωάβ, και ήρθαν στην απέναντι πλευρά του Αρνών, στα όρια του Μωάβ, ανάμεσα στον Μωάβ και τους Αμορραίους, και στρατοπέδευσαν στα όρια του Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, στην έρημο Κεδημώθ.
13 Και οι γιοι Ισραήλ έστειλαν αγγελιοφόρους στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, λέγοντας:
14 Ας περάσουμε μέσα από τη γη σου· δεν θα στρίψουμε στα χωράφια ούτε στα αμπέλια· θα πάμε από τον δρόμο του βασιλιά μέχρι να περάσουμε τα όριά σου· αλλά ο Σηών δεν άφησε τους Ισραηλίτες να περάσουν.
15 Και ο Σηών συγκέντρωσε όλους τους Αμορραίους και βγήκε στην έρημο για να συναντήσει τους γιους Ισραήλ, και πολέμησε ενάντια στον Ισραήλ στην Ιασά.
16 Και ο Κύριος παρέδωσε τον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, στο χέρι των γιων Ισραήλ· και ο Ισραήλ πάταξε ολόκληρο τον λαό του Σηών με μάχαιρα, και πήρε εκδίκηση για την υπόθεση του Μωάβ.
17 Και οι γιοι Ισραήλ κυρίευσαν τη γη Σηών από την Αράμ μέχρι την Ιαβούκ, στους γιους Αμμών, και πήραν όλα τα λάφυρα των πόλεων.
18 Και ο Ισραήλ κυρίευσε όλες αυτές τις πόλεις, και ο Ισραήλ κατοίκησε σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων.
19 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ αποφάσισαν να πολεμήσουν ενάντια στους γιους Αμμών, για να πάρουν και τη γη τους.
20 Και είπε Κύριος προς τους υιούς Ισραήλ: Μη πολιορκήσετε τους υιούς Αμμών, ούτε να ξεκινήσετε πόλεμο εναντίον τους· επειδή, δεν θα σας δώσω τίποτα από τη γη τους· και οι υιοί Ισραήλ υπάκουσαν στον λόγο του Κυρίου, και δεν πολέμησαν εναντίον των υιών Αμμών.
21 Και οι γιοι Ισραήλ στράφηκαν και ανέβηκαν από τον δρόμο της Βασάν στη γη του Ωγ, του βασιλιά της Βασάν· και ο Ωγ, ο βασιλιάς της Βασάν, βγήκε να αντιμετωπίσει τους Ισραηλίτες σε μάχη· και είχε μαζί του πολλούς γενναίους άνδρες, και μια πολύ ισχυρή δύναμη από τον λαό των Αμορραίων.
22 Και ο Ωγ, ο βασιλιάς της Βασάν, ήταν ένας πολύ δυνατός άνθρωπος· αλλά ο Νααρώ, ο γιος του, ήταν εξαιρετικά δυνατός, ακόμη πιο δυνατός από αυτόν.
23 Και είπε ο Ωγ στην καρδιά του: Δες, τώρα ολόκληρο το στρατόπεδο του Ισραήλ καταλαμβάνει χώρο τριών φύλλων· τώρα θα τους πατάξω αμέσως χωρίς ρομφαία ή δόρυ.
24 Και ο Ωγ ανέβηκε στο όρος Ιασάς, και πήρε από εκεί μια μεγάλη πέτρα, μήκους τριών φάρσα, και την έβαλε στο κεφάλι του, και αποφάσισε να την ρίξει στο στρατόπεδο των γιων Ισραήλ, για να πατάξει όλους τους Ισραηλίτες με εκείνη την πέτρα.
25 Και ο άγγελος του Κυρίου ήρθε και τρύπησε την πέτρα πάνω στο κεφάλι του Ωγ· και η πέτρα έπεσε στον λαιμό του Ωγ, και ο Ωγ έπεσε στη γη από το βάρος της πέτρας πάνω στον λαιμό του.
26 Εκείνο τον καιρό ο Κύριος είπε στους γιους Ισραήλ: «Μη φοβάστε απ' αυτόν· επειδή, αυτόν και ολόκληρο τον λαό του και ολόκληρη τη γη του έδωσα στην χείρα σας· και θα του κάνετε όπως έκανες στον Σηών».
27 Και κατέβηκε ο Μωυσής προς αυτόν με λίγους από τους γιους Ισραήλ· και ο Μωυσής χτύπησε τον Ωγ με ένα ξύλο στους αστραγάλους των ποδιών του και τον θανάτωσε.
28 Και οι γιοι Ισραήλ καταδίωξαν έπειτα τους γιους του Ωγ και ολόκληρο τον λαό του, και τους πάταξαν και τους εξολόθρευσαν, μέχρις ότου δεν έμεινε κανένα υπόλοιπο απ' αυτούς.
29 Έπειτα, ο Μωυσής έστειλε μερικούς από τους γιους Ισραήλ να κατασκοπεύσουν την Ιαζήρ, επειδή η Ιαζήρ ήταν μια πολύ φημισμένη πόλη.
30 Και οι κατάσκοποι πήγαν στην Ιαζήρ και την εξερεύνησαν· και οι κατάσκοποι εμπιστεύτηκαν στον Κύριο, και πολέμησαν ενάντια στους άνδρες της Ιαζήρ.
31 Και αυτοί οι άνδρες κυρίευσαν την Ιαζήρ και τα χωριά της, και ο Κύριος τους παρέδωσε στην χείρα τους, και έδιωξαν τους Αμορραίους που ήταν εκεί.
32 Και οι γιοι Ισραήλ πήραν τη γη των δύο βασιλιάδων των Αμορραίων, εξήντα πόλεις, που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, από τον χείμαρρο Αρνών μέχρι το όρος Χερμάν.
33 Και οι γιοι Ισραήλ, αφού πορεύτηκαν, ήρθαν στην πεδιάδα του Μωάβ, η οποία είναι πέρα από τον Ιορδάνη, κοντά στην Ιεριχώ.
34 Και οι γιοι Μωάβ άκουσαν όλα τα κακά που έκαναν οι γιοι Ισραήλ στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, στον Σηών και στον Ωγ, γι' αυτό όλοι οι άνδρες του Μωάβ φοβήθηκαν πολύ τους Ισραηλίτες.
35 Και οι πρεσβύτεροι του Μωάβ είπαν: Δέστε, οι δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, ο Σηών και ο Ωγ, που ήταν ισχυρότεροι από όλους τους βασιλιάδες της γης, δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στους γιους Ισραήλ· πώς λοιπόν θα αντισταθούμε εμείς μπροστά τους;
36 Μας έστειλαν μήνυμα πριν από τώρα να περάσουμε μέσα από τη γη μας στον δρόμο τους, και δεν τους αφήσαμε· τώρα θα στραφούν εναντίον μας με τα βαριά τους σπαθιά και θα μας εξολοθρεύσουν· και ο Μωάβ ήταν σε αγωνία εξαιτίας των γιων Ισραήλ, και τους φοβήθηκαν πολύ, και συμβουλεύτηκαν τι έπρεπε να κάνουν στους γιους Ισραήλ.
37 Και οι πρεσβύτεροι του Μωάβ αποφάσισαν και πήραν έναν από τους άνδρες τους, τον Βαλάκ, τον γιο του Σεπφώρ του Μωαβίτου, και τον έκαναν βασιλιά τους εκείνη την εποχή. Και ο Βαλάκ ήταν άνθρωπος πολύ σοφός.
38 Και οι πρεσβύτεροι του Μωάβ σηκώθηκαν και έστειλαν μήνυμα στους γιους του Μαδιάμ για να κάνουν ειρήνη μαζί τους· επειδή, μεγάλη μάχη και έχθρα υπήρχε εκείνες τις ημέρες ανάμεσα στον Μωάβ και τον Μαδιάμ, από τις ημέρες του Αδάδ, γιου του Βεδάδ, βασιλιά του Εδώμ, που πάταξε τον Μαδιάμ στην πεδιάδα του Μωάβ, μέχρι τις ημέρες αυτές.
39 Και οι γιοι Μωάβ έστειλαν στους γιους Μαδιάμ, και έκαναν ειρήνη μαζί τους· και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ ήρθαν στη γη του Μωάβ για να κάνουν ειρήνη υπέρ των γιων Μαδιάμ.
40 Και οι πρεσβύτεροι του Μωάβ συμβουλεύτηκαν με τους πρεσβύτερους του Μαδιάμ τι να κάνουν για να σώσουν τη ζωή τους από τον Ισραήλ.
41 Και όλοι οι γιοι του Μωάβ είπαν στους πρεσβύτερους του Μαδιάμ: Τώρα, λοιπόν, οι γιοι Ισραήλ ας γλείψουν όλους όσους είναι ολόγυρα μας, όπως το βόδι γλείφει το

χορτάρι του αγρού· επειδή, έτσι έκαναν στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, που είναι ισχυρότεροι από εμάς.
42 Και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ είπαν στον Μωάβ: Ακούσαμε ότι, τον καιρό που ο Σηών, ο βασιλιάς των Αμορραίων, πολέμησε εναντίον σας, όταν σας υπερίσχυσε και έλαβε τη γη σας, έστειλε στον Βεώρ, τον γιο του Ιανέα, και στον Βαλαάμ, τον γιο του, από τη Μεσοποταμία, και ήρθαν και σας καταράστηκαν· γι' αυτό υπερίσχυσε το χέρι του Σηών εναντίον σας, ώστε πήρε τη γη σας.
43 Τώρα, λοιπόν, στείλε και στον Βαλαάμ, τον γιο του, επειδή μένει ακόμα στη γη του, και δώσε του τον μισθό του, για να έρθει και να καταραστεί ολόκληρο τον λαό που φοβάσαι. Και οι πρεσβύτεροι του Μωάβ άκουσαν αυτό το πράγμα, και τους άρεσε να στείλουν στον Βαλαάμ, τον γιο του Βεώρ.
44 Και ο Βαλάκ, ο γιος του Σεπφώρ, ο βασιλιάς του Μωάβ, έστειλε αγγελιοφόρους στον Βαλαάμ, λέγοντας:
45 Ιδού, λαός βγήκε από την Αίγυπτο, ιδού, σκεπάζει το πρόσωπο της γης, και κατοικεί απέναντί μου.
46 Τώρα, λοιπόν, έλα και καταράσου αυτόν τον λαό για μένα, επειδή είναι πολύ δυνατός από μένα· ίσως υπερισχύσω στο να πολεμήσω εναντίον τους και να τους διώξω· επειδή, άκουσα ότι όποιον ευλογείς είναι ευλογημένος, και όποιον καταριέσαι είναι καταραμένος.
47 Έτσι λοιπόν, οι αγγελιοφόροι του Βαλάκ πήγαν στον Βαλαάμ και έφεραν τον Βαλαάμ για να καταραστεί τον λαό για να πολεμήσουν ενάντια στον Μωάβ.
48 Και ο Βαλαάμ ήρθε στον Βαλάκ για να καταραστεί τον Ισραήλ· και ο Κύριος είπε στον Βαλαάμ: Μη καταραστείς αυτόν τον λαό, επειδή είναι ευλογημένος.
49 Και ο Βαλάκ παρακινούσε τον Βαλαάμ κάθε μέρα να καταραστεί τον Ισραήλ· αλλά ο Βαλαάμ δεν εισάκουσε στον Βαλάκ, εξαιτίας του λόγου του Κυρίου, που είχε μιλήσει στον Βαλαάμ.
50 Και καθώς ο Βαλάκ είδε ότι ο Βαλαάμ δεν θα έκανε δεκτή την επιθυμία του, σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του. Και ο Βαλαάμ επέστρεψε επίσης στη γη του, και από εκεί πήγε στη Μαδιάμ.
51 Και οι γιοι Ισραήλ ανέβηκαν από την πεδιάδα του Μωάβ και στρατοπέδευσαν κοντά στον Ιορδάνη, από τη Βαιθ-ισιμώθ μέχρι την Αβέλ-σιττίμ, στο τέλος των πεδιάδων του Μωάβ.
52 Και καθώς οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν στην πεδιάδα Σιττίμ, άρχισαν να πορνεύουν με τις θυγατέρες του Μωάβ.
53 Και οι γιοι Ισραήλ πλησίασαν στον Μωάβ, και οι γιοι Μωάβ έστησαν τις σκηνές τους απέναντι από το στρατόπεδο των γιων Ισραήλ.
54 Και οι γιοι Μωάβ φοβήθηκαν τους γιους Ισραήλ· και οι γιοι Μωάβ πήραν όλες τις θυγατέρες τους και τις γυναίκες τους που είχαν ωραία όψη και ωραία εμφάνιση, και τις έντυσαν με χρυσάφι και ασήμι και πολύτιμα ενδύματα.
55 Και οι γιοι Μωάβ κάθισαν εκείνες τις γυναίκες στην πόρτα των σκηνών τους, για να τις δουν οι γιοι Ισραήλ και να στραφούν προς αυτούς, και να μην πολεμήσουν ενάντια στον Μωάβ.
56 Και όλοι οι γιοι Μωάβ έκαναν αυτό το πράγμα στους γιους Ισραήλ· και κάθε ένας έβαλε τη γυναίκα του και τη θυγατέρα του στην πόρτα της σκηνής του· και όλοι οι γιοι Ισραήλ είδαν την πράξη των γιων Μωάβ, και οι γιοι Ισραήλ στράφηκαν στις θυγατέρες του Μωάβ και τις επιθύμησαν, και πήγαν σε αυτές.
57 Και συνέβη ώστε όταν ένας Εβραίος ερχόταν στην πόρτα της σκηνής του Μωάβ, και έβλεπε μια κόρη του Μωάβ και την επιθυμούσε στην καρδιά του, και της έλεγε στην πόρτα της σκηνής ό,τι επιθυμούσε, ενώ μιλούσαν μεταξύ τους, οι άνδρες της σκηνής έβγαιναν και μιλούσαν στον Εβραίο ως εξής:
58 Σίγουρα ξέρεις ότι είμαστε αδελφοί, είμαστε όλοι απόγονοι του Λωτ και απόγονοι του Αβραάμ του αδελφού του· γιατί λοιπόν δεν θέλεις να μείνεις μαζί μας, και γιατί δεν θέλεις να φας το ψωμί μας και τη θυσία μας;
59 Και αφού οι γιοι του Μωάβ τον κατέκλυσαν με τα λόγια τους και τον δελέασαν με τα κολακευτικά τους λόγια, τον κάθισαν στη σκηνή και μαγείρεψαν και θυσίασαν γι' αυτόν, και έφαγε από τη θυσία τους και από το ψωμί τους.
60 Του έδωσαν τότε κρασί και ήπιε και μέθυσε, και έβαλαν μπροστά του μια όμορφη δεσποινίδα, και έκανε μαζί της ό,τι ήθελε, γιατί δεν ήξερε τι έκανε, καθώς είχε πιει άφθονο κρασί.
61 Έτσι έκαναν οι γιοι Μωάβ στον Ισραήλ σε εκείνον τον τόπο, στην πεδιάδα Σιττίμ· και άναψε η οργή του Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ εξαιτίας αυτού του πράγματος, και έστειλε θανατικό ανάμεσά τους, και πέθαναν από τους Ισραηλίτες είκοσι τέσσερις χιλιάδες άνδρες.
62 Υπήρχε δε ένας άνθρωπος από τους γιους του Συμεών, του οποίου το όνομα ήταν Ζιμρί, γιος του Σαλού, ο οποίος συνδέθηκε με τον Μαδιανίτη Κοσβί, κόρη του Σουρ, βασιλιά της Μαδιάμ, μπροστά σε όλους τους γιους Ισραήλ.
63 Και ο Φινέας, ο γιος του Ελάζερ, γιου του Ααρών του ιερέα, είδε αυτό το πονηρό πράγμα που είχε κάνει ο Ζιμρί, και πήρε ένα δόρυ και σηκώθηκε και πήγε πίσω τους, και τους τρύπησε και τους δύο και τους θανάτωσε, και σταμάτησε η θανατική ασθένεια από τους γιους Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 86

1 Εκείνο τον καιρό, μετά την επιδημία, ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ελάζερ, τον γιο του Ααρών, του ιερέα, λέγοντας:
2 Απαριθμήστε τους αρχηγούς ολόκληρης της κοινότητας των γιων Ισραήλ, από είκοσι ετών και πάνω, όλους όσους βγαίνουν στο στρατόπεδο.
3 Και ο Μωυσής και ο Ελάζαρ απήριξαν τους γιους Ισραήλ κατά τις συγγένειές τους· και ο αριθμός όλου του Ισραήλ έγινε επτακόσιες χιλιάδες επτακόσιοι τριάντα.
4 Και ο αριθμός των γιων του Λευί, από ενός μηνός και πάνω, ήταν είκοσι τρεις χιλιάδες· και μεταξύ αυτών δεν υπήρχε ούτε ένας από εκείνους που απαριθμήθηκαν από τον Μωυσή και τον Ααρών στην έρημο Σινά.
5 Διότι ο Κύριος τούς είχε πει ότι θα πέθαιναν στην έρημο, γι' αυτό πέθαναν όλοι, και δεν είχε απομείνει κανείς τους εκτός από τον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφονέ, και τον Ιησού, τον γιο του Ναυή.
6 Και μετά ταύτα είπε Κύριος προς Μωυσήν· Είπε προς τους υιούς Ισραήλ να εκδικηθούν τους Μαδιάμ την υπόθεσιν των αδελφών αυτών των υιών Ισραήλ.
7 Και ο Μωυσής έκανε έτσι· και οι γιοι Ισραήλ εξέλεξαν από ανάμεσά τους δώδεκα χιλιάδες άνδρες, που ήταν χίλιοι ανά φυλή, και πήγαν στη Μαδιάμ.

8 Και οι γιοι Ισραήλ πολέμησαν ενάντια στον Μαδιάμ, και σκότωσαν κάθε αρσενικό, ακόμη και τους πέντε άρχοντες του Μαδιάμ, και τον Βαλαάμ, τον γιο του Βεώρ, τον σκότωσαν με μάχαιρα.
9 Και οι γιοι Ισραήλ πήραν αιχμάλωτες τις γυναίκες του Μαδιάμ, μαζί με τα παιδιά τους, και τα κτήνη τους, και όλα όσα είχαν.
10 Και πήραν όλα τα λάφυρα και όλα τα θηράματα, και τα έφεραν στον Μωυσή και στον Ελάζερ στις πεδιάδες του Μωάβ.
11 Και ο Μωυσής και ο Ελάζαρ και όλοι οι άρχοντες της συναγωγής βγήκαν να τους προϋπαντήσουν με χαρά.
12 Και μοίρασαν όλα τα λάφυρα του Μαδιάμ, και οι γιοι Ισραήλ είχαν πάρει εκδίκηση από τον Μαδιάμ για την υπόθεση των αδελφών τους, των γιων Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 87

1 Εκείνο τον καιρό, ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Δες, οι ημέρες σου πλησιάζουν στο τέλος τους· πάρε τώρα τον Ιησού, τον γιο του Ναυή, τον δούλο σου, και βάλε τον στη σκηνή του μαρτυρίου· και εγώ θα του προστάξω». Και ο Μωυσής έκανε έτσι.
2 Και ο Κύριος εμφανίστηκε στη σκηνή του μαρτυρίου σε στύλο νεφέλης, και ο στύλος της νεφέλης στάθηκε στην είσοδο της σκηνής.
3 Και ο Κύριος πρόσταξε τον Ιησού, τον γιο του Ναυή, και του είπε: Να είσαι δυνατός και θαρραλέος, επειδή εσύ θα φέρεις τους γιους Ισραήλ στη γη που ορκίστηκα να τους δώσω, και εγώ θα είμαι μαζί σου.
4 Και ο Μωυσής είπε στον Ιησού του Ναυή: Να είσαι δυνατός και θαρραλέος· επειδή, εσύ θα κληρονομήσεις τη γη στους γιους Ισραήλ· και ο Κύριος θα είναι μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει· μη φοβάσαι ούτε θα αποκαρδιώνεσαι.
5 Και ο Μωυσής κάλεσε όλους τους γιους Ισραήλ και τους είπε: Είδατε όλα τα αγαθά που έκανε σε εσάς ο Κύριος ο Θεός σας στην έρημο.
6 Τώρα, λοιπόν, τήρησε όλα τα λόγια αυτού του νόμου, και περπάτα στην οδό του Κυρίου του Θεού σου· μη παρεκκλίνεις από την οδό που ο Κύριος σε πρόσταξε ούτε δεξιά ούτε αριστερά.
7 Και ο Μωυσής δίδαξε στους γιους Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις και νόμους για να κάνουν στη γη, όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος.
8 Και τους δίδαξε την οδό του Κυρίου και τους νόμους του· ιδού, είναι γραμμένα στο βιβλίο του νόμου του Θεού, το οποίο έδωσε στα παιδιά Ισραήλ μέσω του Μωυσή.
9 Και ο Μωυσής τελείωσε να προστάζει τους γιους Ισραήλ· και ο Κύριος του είπε: «Ανέβα στο όρος Αβαρίμ και πέθανε εκεί, και προσαχθείς στον λαό σου, όπως προσαχθεί ο Ααρών ο αδελφός σου».
10 Και ο Μωυσής ανέβηκε, καθώς τον πρόσταξε ο Κύριος, και πέθανε εκεί στη γη Μωάβ, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, στο τεσσαρακοστό έτος από την έξοδο των Ισραηλιτών από τη γη της Αιγύπτου.
11 Και οι γιοι Ισραήλ έκλαψαν για τον Μωυσή στις πεδιάδες του Μωάβ τριάντα ημέρες· και συμπληρώθηκαν οι ημέρες του κλάματος και του πένθους για τον Μωυσή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 88

1 ΚΑΙ μετά τον θάνατο του Μωυσή, ο Κύριος είπε στον Ιησού, τον γιο του Ναυή, λέγοντας:
2 Σήκω και πέρασε τον Ιορδάνη στη γη που έδωσα στους γιους Ισραήλ· και θα κληρονομήσεις τη γη στους γιους Ισραήλ.
3 Παν τόπος, όπου πατήσει το πέλμα των ποδιών σας, θα είναι δικός σας· από την έρημο του Λιβάνου μέχρι τον μεγάλο ποταμό, τον ποταμό Φεράθ, θα είναι το όριό σας.
4 Κανείς δεν θα αντισταθεί εναντίον σου όλες τις ημέρες της ζωής σου· καθώς ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι και μαζί σου· μόνο να είσαι δυνατός και θαρραλέος στο να τηρείς ολόκληρο τον νόμο που σου πρόσταξε ο Μωυσής· μη παρεκκλίνεις από τον δρόμο ούτε δεξιά ούτε αριστερά, για να ευοδωθείς σε όλα όσα κάνεις.
5 Και ο Ιησούς πρόσταξε τους άρχοντες του Ισραήλ, λέγοντας: Περάστε μέσα από το στρατόπεδο και προστάξτε τον λαό, λέγοντας: Ετοιμάστε για τον εαυτό σας τρόφιμα· επειδή, σε τρεις ημέρες θα διαβείτε τον Ιορδάνη για να κληρονομήσετε τη γη.
6 Και οι άρχοντες των γιων Ισραήλ έκαναν έτσι, και πρόσταξαν τον λαό, και έκαναν όλα όσα είχε προστάξει ο Ιησούς του Ναυή.
7 Και ο Ιησούς του Ναυή έστειλε δύο άνδρες να κατασκοπεύσουν τη γη της Ιεριχώ· και οι άνδρες πήγαν και κατασκόπευσαν την Ιεριχώ.
8 Και μετά το τέλος των επτά ημερών, ήρθαν στον Ιησού του Ναυή στο στρατόπεδο και του είπαν: Ο Κύριος παρέδωσε ολόκληρη τη γη στο χέρι μας, και οι κάτοικοι της λιώνουν από φόβο εξαιτίας μας.
9 Και μετά από αυτό, ο Ιησούς του Ναυή σηκώθηκε το πρωί και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, και αναχώρησαν από τη Σιττίμ· και ο Ιησούς του Ναυή και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ πέρασαν τον Ιορδάνη· και ο Ιησούς του Ναυή ήταν ογδόντα δύο ετών όταν πέρασε τον Ιορδάνη μαζί με τον Ισραήλ.
10 Και ο λαός ανέβηκε από τον Ιορδάνη τη δέκατη ημέρα του πρώτου μήνα, και στρατοπέδευσε στα Γάλγαλα, στην ανατολική γωνία της Ιεριχώ.
11 Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν το Πάσχα στα Γάλγαλα, στις πεδιάδες της Ιεριχώ, τη δέκατη τέταρτη ημέρα του μήνα, όπως είναι γραμμένο στον νόμο του Μωυσή.
12 Και το μάννα έπαυσε εκείνη την ώρα την επόμενη του Πάσχα· και δεν υπήρχε πλέον μάννα για τους γιους Ισραήλ· και έφαγαν από τα προϊόντα της γης Χαναάν.
13 Και η Ιεριχώ ήταν εντελώς κλειστή μπροστά στους γιους Ισραήλ, κανένας δεν έβγαινε ούτε έμπαινε μέσα.
14 Και εν τω δευτέρω μηνί, την πρώτην ημέραν του μηνός, είπε Κύριος προς τον Ιησούν του Ναυή· Σήκω, ιδού, παρέδωκα την Ιεριχώ εις την χείρα σου και πάντα τον λαόν αυτής· και πάντες οι πολεμιστές σου θέλουσιν περικυκλώσει την πόλιν, μίαν την ημέραν· ούτως ποιήσεται έξη ημέρας.
15 Και οι ιερείς θα σαλπίσουν με σάλπιγγες, και όταν ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, ολόκληρος ο λαός θα φωνάξει δυνατά, ώστε τα τείχη της πόλης θα πέσουν· ολόκληρος ο λαός θα ανέβει, κάθε άνθρωπος ενάντια στον αντίπαλό του.
16 Και ο Ιησούς του Ναυή έκανε έτσι σύμφωνα με όλα όσα τον είχε προστάξει ο Κύριος.

17 Και την έβδομη ημέρα περιέτρεξαν την πόλη επτά φορές, και οι ιερείς σάλπιξαν με σάλπιγγες.
18 Και στον έβδομο γύρο, ο Ιησούς του Ναυή είπε στον λαό: «Αλαζού, γιατί ο Κύριος παρέδωσε ολόκληρη την πόλη στα χέρια μας».
19 Μόνο η πόλη και όλα όσα περιέχει θα είναι καταραμένα στον Κύριο· και φυλάξτε τον εαυτό σας από το καταραμένο πράγμα, για να μην καταραστεί το στρατόπεδο του Ισραήλ και το ταράξετε.
20 Αλλά όλο το ασήμι και το χρυσάφι και ο χαλκός και το σίδερο θα καθαγιαστούν στον Κύριο, θα μπουν στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου.
21 Και ο λαός σάλπισε με σάλπιγγες και έκανε μεγάλη αλαλαγμό, και τα τείχη της Ιεριχώ έπεσαν, και όλος ο λαός ανέβηκε, κάθε άνδρας κατευθείαν μπροστά του, και κυρίευσαν την πόλη και εξολόθρευσαν όλα όσα υπήρχαν μέσα σε αυτήν, άνδρα και γυναίκα, νέο και γέροντα, βόδια και πρόβατα και γαϊδούρια, με την κόψη του σπαθιού.
22 Και έκαψαν ολόκληρη την πόλη με φωτιά· μόνο τα σκεύη από ασήμι και χρυσό, και από χάλκινο και από σίδερο, τα έβαλαν στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου.
23 Και ο Ιησούς ορκίστηκε εκείνη την εποχή, λέγοντας: Επικατάρατος ο άνθρωπος που θα οικοδομήσει την Ιεριχώ· αυτός θα θέσει τα θεμέλιά της στον πρωτότοκο γιο του, και στον νεότερο γιο του θα στήσει τις πύλες της.
24 Και ο Αχάν, ο γιος του Χαρμί, γιου του Ζαβδί, γιου του Ζερά, γιου του Ιούδα, έπραξε δόλια στο καταραμένο πράγμα· και πήρε από το καταραμένο πράγμα και το έκρυψε στη σκηνή· και άναψε η οργή του Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ.
25 Και μετά από αυτό, αφού οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν από το κάψιμο της Ιεριχώ, ο Ιησούς του Ναυή έστειλε άνδρες να κατασκοπεύσουν και τη Γαι, και να πολεμήσουν εναντίον της.
26 Και οι άνδρες ανέβηκαν και κατασκόπευσαν τη Γαι· και αφού επέστρεψαν, είπαν: Ας μην ανέβει μαζί σου όλος ο λαός στη Γαι· μόνο ας ανέβουν περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες και ας πατάξουν την πόλη, επειδή οι άνδρες της είναι λίγοι.
27 Και ο Ιησούς έκανε έτσι· και ανέβηκαν μαζί του από τους γιους Ισραήλ περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες, και πολέμησαν ενάντια στους άνδρες της Γαι.
28 Και η μάχη έγινε σκληρή ενάντια στον Ισραήλ, και οι άνδρες τής Γαι πάταξαν τριάντα έξι άνδρες από τον Ισραήλ, και οι γιοι Ισραήλ τράπηκαν σε φυγή μπροστά από τους άνδρες τής Γαι.
29 Και καθώς ο Ιησούς είδε αυτό το πράγμα, έσχισε τα ιμάτιά του και έπεσε με το πρόσωπο στη γη ενώπιον του Κυρίου, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και έριξαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους.
30 Και ο Ιησούς είπε: Γιατί, Κύριε, έφερες αυτόν τον λαό πέρα από τον Ιορδάνη; Τι θα πω, αφού οι Ισραηλίτες γυρίσουν τα νώτα τους ενάντια στους εχθρούς τους;
31 Τώρα, λοιπόν, όλοι οι Χαναναίοι, οι κάτοικοι της γης, θα ακούσουν αυτό το πράγμα, και θα μας περικυκλώσουν και θα εξαλείψουν το όνομά μας.
32 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: Γιατί πέφτεις με το πρόσωπό σου; Σήκω, πήγαινε, επειδή οι Ισραηλίτες αμάρτησαν, και πήραν από το καταραμένο πράγμα· δεν θα είμαι πλέον μαζί τους, εκτός αν εξολοθρεύσουν το καταραμένο πράγμα από ανάμεσά τους.
33 Και σηκώθηκε ο Ιησούς του Ναυή και συγκέντρωσε τον λαό, και έφερε το Ουρίμ σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, και η φυλή Ιούδα πάρθηκε, και ο Αχάν, ο γιος του Χαρμί, πάρθηκε.
34 Και ο Ιησούς είπε στον Αχάν: Πες μου, γιε μου, τι έκανες; Και ο Αχάν είπε: Είδα ανάμεσα στα λάφυρα ένα ωραίο ένδυμα της Σενάαρ και διακόσιους σίκλους ασήμι, και μια σφήνα χρυσού, βάρους πενήντα σίκλων· τα επιθύμησα και τα πήρα, και να, όλα είναι κρυμμένα στη γη, στο μέσο της σκηνής.
35 Και ο Ιησούς έστειλε άντρες, οι οποίοι πήγαν και τους πήραν από τη σκηνή του Αχάν, και τους έφεραν στον Ιησού του Ναυή.
36 Και ο Ιησούς πήρε τον Αχάν και αυτά τα σκεύη, και τους γιους του και τις θυγατέρες του και όλα όσα είχε, και τα έφερε στην κοιλάδα Αχώρ.
37 Και ο Ιησούς τους έκαψε εκεί με φωτιά· και όλοι οι Ισραηλίτες λιθοβόλησαν τον Αχάν με πέτρες· και έστησαν πάνω του σωρό από πέτρες· γι' αυτό ονόμασε εκείνο τον τόπο κοιλάδα Αχώρ· και καταπαύστηκε η οργή του Κυρίου· και ύστερα ο Ιησούς ήρθε στην πόλη και πολέμησε εναντίον της.
38 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: Μη φοβάσαι, ούτε να δειλιάσεις· δες, παρέδωσα στην χείρα σου τη Γαι, τον βασιλιά της και τον λαό της· και θα κάνεις σε αυτούς όπως έκανες στην Ιεριχώ και στον βασιλιά της· μόνο τα λάφυρά της και τα κτήνη της θα τα πάρετε για λεία· στήστε ενέδρα στην πόλη από πίσω της.
39 Και ο Ιησούς έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, και εξέλεξε από τους γιους του πολέμου τριάντα χιλιάδες γενναίους άνδρες, και τους έστειλε, και έστησαν ενέδρα για την πόλη.
40 Και τους διέταξε, λέγοντας: Όταν μας δείτε, θα φύγουμε από μπροστά τους με πανουργία, και θα μας καταδιώξουν. Τότε θα βγείτε από την ενέδρα και θα καταλάβετε την πόλη. Και το έκαναν.
41 Και ο Ιησούς του Ναυή πολέμησε, και οι άνδρες της πόλης βγήκαν εναντίον του Ισραήλ, μη γνωρίζοντας ότι τους είχαν στήσει ενέδρα πίσω από την πόλη.
42 Και ο Ιησούς του Ναυή και όλοι οι Ισραηλίτες προσποιήθηκαν ότι ήταν εξαντλημένοι μπροστά τους, και τράπηκαν σε φυγή από τον δρόμο της ερήμου με πανουργία.
43 Και οι άνδρες της Γαι συγκέντρωσαν όλο τον λαό που ήταν στην πόλη για να καταδιώξουν τους Ισραηλίτες· και βγήκαν έξω και απομακρύνθηκαν από την πόλη, δεν έμεινε κανείς· και άφησαν την πόλη ανοιχτή και καταδίωξαν τους Ισραηλίτες.
44 Και όσοι ήταν σε ενέδρα σηκώθηκαν από τις θέσεις τους, και έσπευσαν να έρθουν στην πόλη, και την κατέλαβαν και της έβαλαν φωτιά. Και οι άνδρες της Γαι γύρισαν πίσω, και ιδού, ο καπνός της πόλης ανέβαινε στους ουρανούς, και δεν είχαν τρόπο να υποχωρήσουν ούτε προς τη μία ούτε προς την άλλη κατεύθυνση.
45 Και όλοι οι άνδρες της Γαι ήταν ανάμεσα στον Ισραήλ, μερικοί από τη μία πλευρά και μερικοί από την άλλη, και τους πάταξαν, ώστε δεν έμεινε ούτε ένας από αυτούς.
46 Και οι γιοι Ισραήλ έπιασαν ζωντανό τον Μελώς, τον βασιλιά της Γαι, και τον έφεραν στον Ιησού του Ναυή· και ο Ιησούς τον κρέμασε σε ξύλο, και πέθανε.

47 Και οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν στην πόλη, αφού την έκαψαν, και πάταξαν όλους όσους ήταν μέσα σε αυτήν με μάχαιρα.
48 Και ο αριθμός των πεσόντων από τους άνδρες της Γαι, άνδρες και γυναίκες, ήταν δώδεκα χιλιάδες· μόνο τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλης τα πήραν για τον εαυτό τους, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου προς τον Ιησού.
49 Και άκουσαν όλοι οι βασιλιάδες από την πλευρά του Ιορδάνη, όλοι οι βασιλιάδες της Χαναάν για το κακό που έκαναν οι γιοι Ισραήλ στην Ιεριχώ και στη Γαι, και συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν ενάντια στον Ισραήλ.
50 Μόνο οι κάτοικοι της Γαβαών φοβόντουσαν πολύ να πολεμήσουν εναντίον των Ισραηλιτών, μήπως και χαθούν· γι' αυτό ενήργησαν με πανουργία, και ήρθαν στον Ιησού του Ναυή και σε ολόκληρο τον Ισραήλ, και τους είπαν: Ήρθαμε από μακρινή γη· τώρα, λοιπόν, κάντε διαθήκη μαζί μας.
51 Και οι κάτοικοι της Γαβαών ξεπέρασαν τους γιους Ισραήλ, και οι γιοι Ισραήλ έκαναν διαθήκη μαζί τους, και έκαναν ειρήνη μαζί τους, και οι άρχοντες της συναγωγής ορκίστηκαν σε αυτούς· αλλά αργότερα οι γιοι Ισραήλ γνώρισαν ότι ήταν γείτονές τους και κατοικούσαν ανάμεσά τους.
52 Αλλ' οι υιοί Ισραήλ δεν τους θανάτωσαν· διότι ορκίστηκαν σε αυτούς στον Κύριο· και έγιναν ξυλοκόποι και νεροσυλλέκτες.
53 Και ο Ιησούς τους είπε: Γιατί με εξαπατήσατε, ώστε να μας κάνετε αυτό το πράγμα; Και του απάντησαν, λέγοντας: Επειδή, στους δούλους σου αναγγέλθηκαν όλα όσα έκανες σε όλους τους βασιλιάδες των Αμορραίων, και εμείς φοβηθήκαμε πολύ για τη ζωή μας, και κάναμε αυτό το πράγμα.
54 Και ο Ιησούς του Ναυή τους διόρισε εκείνη την ημέρα να κόβουν ξύλα και να βγάζουν νερό, και τους μοίρασε για δούλους σε όλες τις φυλές του Ισραήλ.
55 Και καθώς άκουσε ο Αδωνισεδέκ, ο βασιλιάς της Ιερουσαλήμ, όλα όσα έκαναν οι γιοι Ισραήλ στην Ιεριχώ και στη Γαι, έστειλε στον Ωάμ, τον βασιλιά της Χεβρών, και στον Πιράμ, τον βασιλιά της Ιαρμούθ, και στον Ιαφία, τον βασιλιά της Λαχείς, και στον Δεβέρ, τον βασιλιά της Εγλών, λέγοντας:
56 Ανεβείτε σε μένα και βοηθήστε με, για να πατάξουμε τους γιους Ισραήλ και τους κατοίκους της Γαβαών, που έκαναν ειρήνη με τους γιους Ισραήλ.
57 Και συγκεντρώθηκαν, και ανέβηκαν οι πέντε βασιλιάδες των Αμορραίων με όλα τα στρατόπεδά τους, ένας λαός δυνατός, πολυάριθμος σαν την άμμο της ακτής της θάλασσας.
58 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες ήρθαν και στρατοπέδευσαν μπροστά στη Γαβαών, και άρχισαν να πολεμούν ενάντια στους κατοίκους της Γαβαών. Και όλοι οι άνδρες της Γαβαών έστειλαν στον Ιησού, λέγοντας: Ανέβα γρήγορα σε εμάς και βοήθησέ μας, επειδή όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν εναντίον μας.
59 Και ο Ιησούς του Ναυή και όλος ο πολεμιστής λαός ανέβηκαν από τα Γάλγαλα· και ο Ιησούς του Ναυή ήρθε ξαφνικά εναντίον τους, και πάταξε αυτούς τους πέντε βασιλιάδες με μεγάλη σφαγή.
60 Και ο Κύριος τους κατατρόπωσε μπροστά στους γιους Ισραήλ, και οι οποίοι τους πάταξαν με φοβερή σφαγή στη Γαβαών, και τους καταδίωξαν στον δρόμο που ανεβαίνει στη Βαιθ-ωρών μέχρι τη Μακκηδά, και έφευγαν από μπροστά από τους γιους Ισραήλ.
61 Και ενώ έφευγαν, ο Κύριος έστειλε πάνω τους χαλάζι από τον ουρανό, και περισσότεροι από αυτούς πέθαναν από τους χαλάζι, παρά από τη σφαγή των γιων Ισραήλ.
62 Και οι γιοι Ισραήλ τους καταδίωξαν, και τους έδερναν ακόμα στον δρόμο, προχωρώντας και χτυπώντας τους.
63 Και ενώ χτυπούσαν, η ημέρα έσβηνε προς το βράδυ, και ο Ιησούς του Ναυή είπε μπροστά σε όλο τον λαό: Ήλιε, στάσου επάνω στη Γαβαών, και σελήνη στην κοιλάδα της Αιαλών, μέχρις ότου το έθνος εκδικηθεί τους εχθρούς του.
64 Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή του Ιησού του Ναυή, και ο ήλιος στάθηκε στο μέσον του ουρανού, και στάθηκε τριάντα έξι λεπτά, και η σελήνη στάθηκε επίσης και δεν έσπευσε να δύσει μια ολόκληρη ημέρα.
65 Και δεν υπήρξε τέτοια ημέρα, ούτε πριν ούτε μετά από αυτήν, που ο Κύριος εισάκουσε φωνή ανθρώπου· επειδή, ο Κύριος πολέμησε για τον Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89

1 Τότε ο Ιησούς του Ναυή είπε τούτο το τραγούδι, την ημέρα που ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους στο χέρι του Ιησού του Ναυή και των γιων Ισραήλ, και είπε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ:
2 Κύριε, έκανες μεγάλα έργα· ποιος είναι όμοιός σου; Τα χείλη μου θα ψάλλουν στο όνομά σου.
3 Αγαθόν μου και φρούριον μου, ύψιλον πύργον μου, θέλω ψάλλει εις σε άσμα νέον, εν υμνολογίαις θέλω ψάλλει εις σε· συ είσαι η δύναμις της σωτηρίας μου.
4 Πάντες οι βασιλείς της γης θέλουσι σε υμνήσει, οι άρχοντες του κόσμου θέλουσι ψάλλει εις σε, οι υιοί Ισραήλ θέλουσι αγαλλιάσει εν τη σωτηρία σου, θέλουσι ψάλλει και υμνήσει την δύναμίν σου.
5 Σε σένα, Κύριε, εμπιστευτήκαμε· είπαμε: «Εσύ είσαι ο Θεός μας· επειδή, εσύ ήσουν η καταφυγή μας και το ισχυρό μας φρούριο ενάντια στους εχθρούς μας».
6 Σε σένα κραυγάσαμε και δεν ντροπιαστήκαμε· σε σένα εμπιστευτήκαμε και ελευθερωθήκαμε· όταν σε κραυγάζαμε, εσύ άκουσες τη φωνή μας· εσύ έσωσες τις ψυχές μας από το σπαθί· εσύ μας έδειξες τη χάρη σου· εσύ μας έδωσες τη σωτηρία σου· εσύ ευφράδεις τις καρδιές μας με τη δύναμή σου.
7 Εξήλθες προς σωτηρίαν ημών· με τον βραχίονά σου λύτρωσες τον λαόν σου· ημάς απήκουσες εκ των ουρανών της αγιότητάς σου· ημάς έσωσες από μυριάδες λαών.
8 Ο ήλιος και η σελήνη στάθηκαν στον ουρανό, και εσύ στάθηκες στην οργή σου ενάντια στους καταπιεστές μας και πρόσταξες τις κρίσεις σου εναντίον τους.
9 Πάντες οι άρχοντες της γης σηκώθηκαν, οι βασιλιάδες των εθνών συγκεντρώθηκαν, δεν σαλεύτηκαν από την παρουσία σου, επιθύμησαν τις μάχες σου.
10 Επεγερθήκας εναντίον αυτών εν τω θυμώ σου, και κατέβασας την οργήν σου επ' αυτούς· εν τω θυμώ σου κατέστρεψας αυτούς, και εκόλευσας αυτούς εν τη καρδία σου.
11 Έθνη κατεφαγώθηκαν από την οργή σου, βασίλεια παρακμήσαν εξαιτίας της οργής σου· εσύ συνέτριψες βασιλιάδες την ημέρα της οργής σου.

12 Ξέχυσες την οργή σου επάνω τους· η οργή σου τους κατέλαβε· έστρεψες την ανομία τους επάνω τους, και τους εξολόθρευσες μέσα στην ανομία τους.
13 Έστρωσαν παγίδα, έπεσαν μέσα σε αυτήν, κρύφτηκαν στο δίχτυ, πιάστηκε το πόδι τους.
14 Το χέρι σου ήταν έτοιμο για όλους τους εχθρούς σου, που έλεγαν: Με το σπαθί τους κυρίευσαν τη γη, με το βραχίονά τους κατοίκησαν στην πόλη· εσύ γέμισες τα πρόσωπά τους με ντροπή, κατέβασες τα κέρατά τους στη γη, τους τρόμαξες στην οργή σου, και τους εξολόθρευσες στην οργή σου.
15 Η γη σείστηκε και σείστηκε από τον ήχο της καταιγίδας σου πάνω τους· δεν φύλαξες τις ψυχές τους από τον θάνατο, και κατέβασες τη ζωή τους στον τάφο.
16 Τους καταδίωξες στην καταιγίδα σου, τους κατέστρεψες στον ανεμοστρόβιλό σου, μετέτρεψες τη βροχή τους σε χαλάζι, έπεσαν σε βαθιές τρύπες, ώστε να μην μπορούν να σηκωθούν.
17 Τα πτώματά τους ήταν σαν σκουπίδια πεταμένα στη μέση των δρόμων.
18 Καταναλώθηκαν και αφανίστηκαν στην οργή σου· εσύ έσωσες τον λαό σου με τη δύναμή σου.
19 Γι' αυτό αγαλλιάζουν οι καρδιές μας σε σένα, αγαλλιάζουν οι ψυχές μας στη σωτηρία σου.
20 Οι γλώσσες μας θα διηγούνται τη δύναμή σου, θα ψάλλουμε και θα υμνούμε τα θαυμαστά σου έργα.
21 Διότι συ έσωσες ημάς από των εχθρών ημών, λύτρωσας ημάς από εκείνων που επαναστάτησαν εναντίον ημών, εξολόθρευσας αυτούς από μπροστά ημών και καταδυνάστευσας αυτούς κάτω από τα πόδια ημών.
22 Έτσι θα απολεστούν όλοι οι εχθροί σου, Κύριε, και οι ασεβείς θα είναι σαν άχυρο που σπρώχνεται από τον άνεμο, και οι αγαπημένοι σου θα είναι σαν δέντρα φυτεμένα κοντά στα νερά.
23 Έτσι ο Ιησούς του Ναυή και όλος ο Ισραήλ μαζί του επέστρεψαν στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα, αφού είχαν νικήσει όλους τους βασιλιάδες, ώστε δεν είχε απομείνει ούτε ένα υπόλοιπο από αυτούς.
24 Και οι πέντε βασιλιάδες έφυγαν μόνοι τους πεζοί από τη μάχη, και κρύφτηκαν σε μια σπηλιά· και ο Ιησούς του Ναυή τους αναζήτησε στο πεδίο της μάχης, και δεν τους βρήκε.
25 Και αργότερα ανήγγειλαν στον Ιησού του Ναυή, λέγοντας: Βρέθηκαν οι βασιλιάδες και ιδού, είναι κρυμμένοι σε μια σπηλιά.
26 Και ο Ιησούς είπε: Ορίστε άνδρες στην είσοδο του σπηλαίου, για να τους φυλάνε, για να μην φύγουν. Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν έτσι.
27 Και ο Ιησούς κάλεσε ολόκληρο τον Ισραήλ και είπε στους αρχηγούς του πολέμου: Βάλτε τα πόδια σας επάνω στον τράχηλο αυτών των βασιλιάδων· και ο Ιησούς είπε: Έτσι θα κάνει ο Κύριος σε όλους τους εχθρούς σας.
28 Και ο Ιησούς του Ναυή πρόσταξε αργότερα να θανατώσουν τους βασιλιάδες και να τους ρίξουν στο σπήλαιο, και να βάλουν μεγάλες πέτρες στο στόμιο του σπηλαίου.
29 Και ο Ιησούς πήγε ύστερα από όλα τα έθνη που ήταν μαζί του εκείνη την ημέρα στη Μακκηδά, και την πάταξε με μάχαιρα.
30 Και εξολόθρευσε τις ψυχές και όλα όσα ανήκαν στην πόλη, και έκανε στον βασιλιά και στον λαό της όπως είχε κάνει στην Ιεριχώ.
31 Και πέρασε από εκεί στη Λιβνά και πολέμησε εναντίον της· και ο Κύριος την παρέδωσε στο χέρι του· και ο Ιησούς την πάταξε με μάχαιρα, και όλες τις ψυχές της· και έκανε σε αυτήν και στον βασιλιά της όπως είχε κάνει στην Ιεριχώ.
32 Και από εκεί πέρασε στη Λαχείς για να πολεμήσει εναντίον της· και ο Ωράμ, ο βασιλιάς της Γάζας, ανέβηκε για να βοηθήσει τους άνδρες της Λαχείς· και ο Ιησούς πάταξε αυτόν και τον λαό του, μέχρι που δεν έμεινε κανένας γι' αυτόν.
33 Και ο Ιησούς έλαβε τη Λαχείς και όλους τους ανθρώπους της, και έκανε σε αυτήν όπως είχε κάνει στη Λιβνά.
34 Και ο Ιησούς πέρασε από εκεί στην Εγλών, και πήρε και αυτήν, και πάταξε αυτήν και ολόκληρο τον λαό της με μάχαιρα.
35 Και από εκεί πέρασε στη Χεβρών και πολέμησε εναντίον της, και την κατέλαβε και την κατέστρεψε ολοκληρωτικά· και από εκεί επέστρεψε στη Δεβείρ με ολόκληρο τον Ισραήλ, και πολέμησε εναντίον της, και την πάταξε με μάχαιρα.
36 Και εξολόθρευσε κάθε ψυχή που βρισκόταν σε αυτήν, δεν άφησε καμία υπόλοιπη· και έκανε σε αυτήν και στον βασιλιά της όπως είχε κάνει στην Ιεριχώ.
37 Και ο Ιησούς πάταξε όλους τους βασιλιάδες των Αμορραίων από την Κάδης-βαρνή μέχρι την Αζά, και κυρίευσε αμέσως τη χώρα τους, επειδή ο Κύριος είχε πολεμήσει για τον Ισραήλ.
38 Και ο Ιησούς του Ναυή μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ ήρθε στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα.
39 Όταν ο Ιαβείν, ο βασιλιάς της Χασώρ, άκουσε τότε όλα όσα είχε κάνει ο Ιησούς του Ναυή στους βασιλιάδες των Αμορραίων, ο Ιαβείν έστειλε στον Ιωβάτ, τον βασιλιά της Μαδιάμ, και στον Λάβαν, τον βασιλιά της Σιμρών, και στον Ιέφαλ, τον βασιλιά της Αχσάφ, και σε όλους τους βασιλιάδες των Αμορραίων, λέγοντας:
40 Έλα γρήγορα σε εμάς και βοήθησέ μας, για να πατάξουμε τους γιους Ισραήλ, πριν έρθουν εναντίον μας και μας κάνουν όπως έκαναν στους άλλους βασιλιάδες των Αμορραίων.
41 Και όλοι αυτοί οι βασιλιάδες υπάκουσαν στα λόγια του Ιαβίν, του βασιλιά της Χασώρ, και βγήκαν έξω με όλα τα στρατόπεδά τους, δεκαεπτά βασιλιάδες, και ο λαός τους ήταν πολυάριθμος σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά, μαζί με άλογα και άρματα αμέτρητα, και ήρθαν και στρατοπέδευσαν μαζί στα νερά της Μερώμ, και συναντήθηκαν μαζί για να πολεμήσουν ενάντια στον Ισραήλ.
42 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: Μη τους φοβάσαι· επειδή, αύριο, περίπου αυτή την ώρα, θα τους παραδώσω όλους φονευμένους μπροστά σου· θα κόψεις τα άκρα των αλόγων τους και θα κάψεις τα άρματά τους με φωτιά.
43 Και ο Ιησούς του Ναυή, μαζί με όλους τους πολεμιστές, ήρθε ξαφνικά εναντίον τους και τους πάταξε, και έπεσαν στα χέρια τους· επειδή, ο Κύριος τους είχε παραδώσει στα χέρια των γιων Ισραήλ.
44 Και οι γιοι Ισραήλ καταδίωξαν όλους αυτούς τους βασιλιάδες με τα στρατόπεδά τους, και τους πάταξαν

μέχρις ότου δεν έμεινε κανένας από αυτούς· και ο Ιησούς έκανε σε αυτούς όπως του είχε πει ο Κύριος.
45 Και ο Ιησούς του Ναυή επέστρεψε εκείνη την εποχή στη Χασώρ και την πάταξε με ρομφαία και εξολόθρευσε κάθε ψυχή που βρισκόταν σε αυτήν και την έκαψε με φωτιά. Και από τη Χασώρ, ο Ιησούς του Ναυή πέρασε στη Σιμρών και την πάταξε και την εξολόθρευσε ολοκληρωτικά.
46 Από εκεί πέρασε στην Αχσάφ και έκανε σε αυτήν όπως είχε κάνει στη Σιμρών.
47 Από εκεί πέρασε στην Οδουλάμ και πάταξε όλους τους ανθρώπους που βρίσκονταν σε αυτήν, και έκανε στον Οδουλάμ όπως είχε κάνει στον Αχσάφ και στον Σιμρών.
48 Και πέρασε από αυτούς σε όλες τις πόλεις των βασιλιάδων που είχε πατάξει, και πάταξε όλο τον λαό που είχε απομείνει από αυτούς και τους εξολόθρευσε.
49 Μόνο τα λάφυρά τους και τα κτήνη τους πήραν οι Ισραηλίτες για τον εαυτό τους ως θήραμα· αλλά κάθε άνθρωπο που σκότωσαν, δεν άφησαν ούτε μια ψυχή να ζήσει.
50 Καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή, έτσι έκανε ο Ιησούς του Ναυή και ολόκληρος ο Ισραήλ· δεν αστόχησαν σε τίποτα.
51 Και ο Ιησούς του Ναυή και όλοι οι γιοι Ισραήλ πάταξαν ολόκληρη τη γη Χαναάν, όπως τους είχε προστάξει ο Κύριος, και πάταξαν όλους τους βασιλιάδες τους, τριάντα έναν βασιλιάδες, και οι γιοι Ισραήλ κυρίευσαν ολόκληρη τη γη τους.
52 εκτός από τα βασίλεια του Σηών και του Ωγ, τα πέρα από τον Ιορδάνη, από τα οποία ο Μωυσής είχε πατάξει πολλές πόλεις, και ο Μωυσής τις έδωσε στους Ρουβηνίτες και στους Γαδίτες και στο μισό της φυλής Μανασσή.
53 Και ο Ιησούς πάταξε όλους τους βασιλιάδες που ήσαν από την πλευρά του Ιορδάνη προς τα δυτικά, και τους έδωσε για κληρονομιά στις εννέα φυλές και στο μισό φυλή του Ισραήλ.
54 Ο Ιησούς του Ναυή πολεμούσε με αυτούς τους βασιλιάδες για πέντε χρόνια και έδωσε τις πόλεις τους στους Ισραηλίτες, και η γη ηρέμησε από τη μάχη σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων και των Χαναναίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 90

1 Εκείνο τον καιρό, στον πέμπτο χρόνο αφότου οι γιοι Ισραήλ πέρασαν τον Ιορδάνη, αφού οι γιοι Ισραήλ είχαν αναπαυθεί από τον πόλεμό τους με τους Χαναναίους, εκείνη την εποχή έγιναν μεγάλες και σφοδρές μάχες μεταξύ του Εδώμ και των γιων Χιτίμ· και οι γιοι Χιτίμ πολέμησαν ενάντια στον Εδώμ.
2 Και ο Αβιανός, ο βασιλιάς των Χιτίμ, βγήκε έξω εκείνο το έτος, δηλαδή στο τριακοστό πρώτο έτος της βασιλείας του, και μαζί του μεγάλη δύναμη από τους δυνατούς άνδρες των γιων των Χιτίμ, και πήγε στο Σηείρ για να πολεμήσει ενάντια στους γιους του Ησαύ.
3 Και ο Αδάδ, ο βασιλιάς του Εδώμ, άκουσε την αναφορά του, και βγήκε να τον συναντήσει με μεγάλο λαό και ισχυρή δύναμη, και έδωσε μάχη μαζί του στην πεδιάδα του Εδώμ.
4 Και η χείρ του Χιτίμ υπερίσχυσε επί των υιών Ησαύ· και οι υιοί του Χιτίμ επάταξαν από τους υιούς του Ησαύ, είκοσι δύο χιλιάδες άνδρες· και όλοι οι υιοί του Ησαύ έφυγαν από μπροστά τους.
5 Και οι γιοι του Χιτίμ τους καταδίωξαν και έφτασαν στον Αδάδ, τον βασιλιά του Εδώμ, που έτρεχε μπροστά τους, και τον έπιασαν ζωντανό και τον έφεραν στον Αβιανό, τον βασιλιά των Χιτίμ.
6 Και ο Αβιανός διέταξε να θανατωθεί, και ο Αδάδ, βασιλιάς του Εδώμ, πέθανε στο τεσσαρακοστό όγδοο έτος της βασιλείας του.
7 Και οι γιοι του Χιτίμ συνέχισαν να καταδιώκουν τον Εδώμ, και τους πάταξαν με μεγάλη σφαγή, και ο Εδώμ έγινε υποτελής στους γιους του Χιτίμ.
8 Και οι γιοι του Χιτίμ βασίλευσαν στον Εδώμ, και ο Εδώμ έγινε υπό την εξουσία των γιων του Χιτίμ, και έγινε ένα βασίλειο από εκείνη την ημέρα.
9 Και από τότε δεν μπορούσαν πλέον να σηκώσουν τα κεφάλια τους, και το βασίλειό τους έγινε ένα με τα παιδιά του Χιτίμ.
10 Και ο Αβιανός τοποθέτησε αξιωματούχους στην Εδώμ και όλα τα παιδιά της Εδώμ έγιναν υποτελείς και φόρου υποτελείς στον Αβιανό, και ο Αβιανός επέστρεψε στη γη του, τα Χιτίμ.
11 Και όταν επέστρεψε, ανανέωσε την κυβέρνησή του και έχτισε για τον εαυτό του ένα ευρύχωρο και οχυρωμένο παλάτι για βασιλική κατοικία, και βασίλευσε με ασφάλεια πάνω στα παιδιά των Χιτίμ και στον Εδώμ.
12 Εν ταις ημέραις εκείναις, αφότου οι υιοί Ισραήλ έδιωξαν πάντας τους Χαναναίους και τους Αμορραίους, ο Ιησούς του Ναυή ήταν γηραιός και προχωρημένος εις την ηλικίαν.
13 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: Είσαι γηραιός, προχωρημένος στην ηλικία, και ένα μεγάλο μέρος της γης απομένει να κληρονομηθεί.
14 Τώρα, λοιπόν, μοίρασε αυτή τη γη για κληρονομιά στις εννέα φυλές και στο μισό φυλή του Μανασσή. Και ο Ιησούς του Ναυή σηκώθηκε και έκανε όπως του είχε πει ο Κύριος.
15 Και μοίρασε ολόκληρη τη γη στις φυλές του Ισραήλ ως κληρονομιά σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους.
16 εις δε την φυλήν Λευί δεν έδωσε κληρονομιάν· οι προσφορές του Κυρίου είναι η κληρονομιά αυτών, καθώς ο Κύριος ελάλησεν περί αυτών δια χειρός Μωυσή.
17 Και ο Ιησούς του Ναυή έδωσε το όρος Χεβρών στον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφονέ, ένα μερίδιο πάνω από τους αδελφούς του, όπως είχε μιλήσει ο Κύριος μέσω του Μωυσή.
18 Γι' αυτό, η Χεβρών έγινε κληρονομιά στον Χάλεβ και στους γιους του μέχρι σήμερα.
19 Και ο Ιησούς του Ναυή μοίρασε ολόκληρη τη γη με κλήρο σε ολόκληρο τον Ισραήλ για κληρονομιά, όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος.
20 Και οι γιοι Ισραήλ έδωσαν στους Λευίτες πόλεις από την κληρονομιά τους, και περίχωρα για τα κτήνη τους, και περιουσία, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ· και διαμοίρασαν τη γη με κλήρο, είτε μεγάλη είτε μικρή.
21 Και πήγαν να κληρονομήσουν τη γη σύμφωνα με τα όριά τους· και οι γιοι Ισραήλ έδωσαν στον Ιησού, τον γιο του Ναυή, κληρονομιά ανάμεσά τους.

22 Με τον λόγο του Κυρίου του έδωσαν την πόλη που ζητούσε, τη Θαμνάθ-σεράχ στο όρος Εφραϊμ· και έκτισε την πόλη και κατοίκησε σε αυτήν.
23 Αὐτές εἶναι οἱ κληρονομιὲς ποὺ μοίρασαν μὲ κλήρο στὰ υἱὰ Ἐλάζερ, καὶ Ἰησοῦς, υἱὸς τοῦ Ναυὴ, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν φυλῶν εἰς τοὺς Ἰσραήλ ἐν Σηλὰ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνής τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔπαψαν νὰ μοιράζουν τὴν γῆν.
24 Και ο Κύριος έδωσε τη γη στους Ισραηλίτες, και την κατέκτησαν, όπως ο Κύριος τους είχε μιλήσει, και όπως ορκίστηκε ο Κύριος στους πατέρες τους.
25 Και ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες ανάπαυση από όλους τους εχθρούς τους ολόγυρα· και κανένας δεν στάθηκε εναντίον τους· και ο Κύριος παρέδωσε όλους τους εχθρούς τους στα χέρια τους· και δεν έλειψε ούτε ένα από όλα τα καλά που ο Κύριος είχε πει στους γιους Ισραήλ· ναι, ο Κύριος έκανε τα πάντα.
26 Και ο Ιησούς κάλεσε όλους τους γιους Ισραήλ και τους ευλόγησε, και τους πρόσταξε να λατρεύουν τον Κύριο· και ύστερα τους απέστειλε, και πήγαν κάθε ένας στην πόλη του, και κάθε ένας στην κληρονομιά του.
27 Και οι γιοι Ισραήλ λάτρευσαν τον Κύριο όλες τις ημέρες του Ιησού του Ναυή, και ο Κύριος τους έδωσε ανάπαυση από όλα τα γύρω μέρη, και κατοίκησαν με ασφάλεια στις πόλεις τους.
28 Και συνέβηκε κατά τις ημέρες εκείνες, να πεθάνει ο Αβιανός, βασιλιάς των Χιτίμ, στο τριακοστό όγδοο έτος της βασιλείας του, δηλαδή στο έβδομο έτος της βασιλείας του επί του Εδώμ, και τον έθαψαν στον τόπο του, που είχε χτίσει για τον εαυτό του, και ο Λατίνος βασίλευσε αντ' αυτού πενήντα χρόνια.
29 Και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του έφερε στρατό, και πήγε και πολέμησε εναντίον των κατοίκων της Βρετανίας και της Κερνανίας, των παιδιών του Ελισσαιέ, γιου του Ιαυάν, και τους υπερίσχυσε και τους έκανε φόρους υποτελείς.
30 Τότε άκουσε ότι ο Εδώμ είχε αποστατήσει από την κυριαρχία των Χιτίμ· και ο Λατίνος πήγε εναντίον τους, τους πάταξε και τους καθυπέταξε, και τους έθεσε υπό την κυριαρχία των γιων των Χιτίμ· και ο Εδώμ έγινε ένα βασίλειο με τους γιους των Χιτίμ όλες τις ημέρες.
31 Και για πολλά χρόνια δεν υπήρχε βασιλιάς στην Εδώμ, και η κυβέρνησή τους ήταν με τους γιους του Χιτίμ και τον βασιλιά τους.
32 Και ήταν στο εικοστό έκτο έτος, αφότου οι γιοι Ισραήλ πέρασαν τον Ιορδάνη, δηλαδή το εξήντα έκτο έτος, αφότου οι γιοι Ισραήλ εξήλθαν από την Αίγυπτο, που ο Ιησούς του Ναυή γέρασε, προχωρημένος στην ηλικία, όντας εκατόν οκτώ ετών κατά τις ημέρες εκείνες.
33 Και ο Ιησούς κάλεσε ολόκληρο τον Ισραήλ, τους πρεσβύτερους αυτών, τους κριτές αυτών και τους άρχοντές αυτών, αφού ο Κύριος έδωσε ανάπαυση σε όλους τους Ισραηλίτες από όλους τους εχθρούς τους ολόγυρα, και ο Ιησούς είπε στους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και στους κριτές αυτών: Δέστε, εγώ είμαι γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία, και εσείς είδατε τι έκανε ο Κύριος σε όλα τα έθνη, τα οποία έδιωξε από μπροστά σας· επειδή, ο Κύριος είναι αυτός που πολέμησε για εσάς.
34 Τώρα, λοιπόν, ενδυναμωθείτε στο να φυλάτε και να εκτελείτε όλα τα λόγια του νόμου του Μωυσή, ώστε να μην παρεκκλίνετε απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά, και να μην έρθετε ανάμεσα στα έθνη που έχουν απομείνει στη γη· και να μην αναφέρετε το όνομα των θεών τους, αλλά να είστε προσκολλημένοι στον Κύριο τον Θεό σας, όπως έχετε κάνει μέχρι σήμερα.
35 Και ο Ιησούς του Ναυή ενθάρρυνε έντονα τους γιους Ισραήλ να λατρεύουν τον Κύριο όλες τις ημέρες τους.
36 Και όλοι οι Ισραηλίτες είπαν: Θα λατρεύουμε τον Κύριο τον Θεό μας όλες τις ημέρες μας, εμείς και τα παιδιά μας, και τα παιδιά των παιδιών μας, και το σπέρμα μας στον αιώνα.
37 Και ο Ιησούς έκανε διαθήκη με τον λαό εκείνη την ημέρα, και απέλυσε τους γιους Ισραήλ, και πήγαν κάθε ένας στην κληρονομιά του και στην πόλη του.
38 Και κατά τις ημέρες εκείνες, ενώ οι γιοι Ισραήλ κατοικούσαν με ασφάλεια στις πόλεις τους, έθαψαν τα φέρετρα των φυλών των προγόνων τους, που είχαν ανεβάσει από την Αίγυπτο, κάθε ένας στην κληρονομιά των παιδιών του. Οι δώδεκα γιοι του Ιακώβ έθαψαν οι γιοι Ισραήλ, κάθε ένας στην ιδιοκτησία των παιδιών του.
39 Και αυτά είναι τα ονόματα των πόλεων όπου έθαψαν τους δώδεκα γιους του Ιακώβ, τους οποίους οι γιοι Ισραήλ ανέβασαν από την Αίγυπτο.
40 Και έθαψαν τον Ρουβήν και τον Γαδ από την πλευρά του Ιορδάνη, στη Ρωμαία, την οποία ο Μωυσής είχε δώσει στα παιδιά τους.
41 Και τον Συμεών και τον Λευί έθαψαν στην πόλη Μαουδά, την οποία είχε δώσει στους γιους του Συμεών· και το προάστιο της πόλης ήταν για τους γιους του Λευί.
42 Και τον Ιούδα τον έθαψαν στην πόλη Βενιαμίν, απέναντι από τη Βηθλεέμ.
43 Και τα οστά του Ισσάχαρ και του Ζαβουλών τα έθαψαν στη Σιδώνα, στο μερίδιο που έπεσε στα παιδιά τους.
44 Και ο Δαν ετάφη στην πόλη των παιδιών του στην Εσταήλ, και τον Νεφθαλί και τον Ασήρ έθαψαν στην Κάδης-Νεφθαλί, κάθε έναν στον τόπο του, που είχε δώσει στα παιδιά του.
45 Και τα οστά του Ιωσήφ έθαψαν στη Συχέμ, στο μέρος του αγρού που ο Ιακώβ είχε αγοράσει από τον Εμμώρ, και που έγινε στον Ιωσήφ κληρονομιά.
46 Και έθαψαν τον Βενιαμίν στην Ιερουσαλήμ, απέναντι από τον Ιεβουσαίο, που δόθηκε στους γιους Βενιαμίν· οι γιοι Ισραήλ έθαψαν τους πατέρες τους, κάθε ένας στην πόλη των γιων του.
47 Και μετά δύο χρόνια, πέθανε ο Ιησούς, ο γιος του Ναυή, σε ηλικία εκατόν δέκα ετών· και ο καιρός που ο Ιησούς έκρινε τον Ισραήλ ήταν είκοσι οκτώ χρόνια· και ο Ισραήλ λάτρευε τον Κύριο όλες τις ημέρες της ζωής του.
48 Και οι άλλες υποθέσεις του Ιησού του Ναυή και οι μάχες του και οι επιπλήξεις του με τις οποίες έλεγξε τον Ισραήλ, και όλα όσα τους είχε προστάξει, και τα ονόματα των πόλεων που κατείχαν οι γιοι Ισραήλ στις ημέρες του, ιδού, είναι γραμμένα στο βιβλίο των λόγων του Ιησού του Ναυή προς τους γιους Ισραήλ, και στο βιβλίο των πολέμων του Κυρίου, που έγραψαν ο Μωυσής και ο Ιησούς του Ναυή και οι γιοι Ισραήλ.
49 Και οι γιοι Ισραήλ έθαψαν τον Ιησού στα όρια της κληρονομιάς του, στη Θαμνάθ-σεράχ, που του δόθηκε στο όρος Εφραϊμ.

50 Και ο Ελάζερ, ο γιος του Ααρών, πέθανε εκείνες τις ημέρες, και τον έθαψαν σε ένα βουνό που ανήκε στον Φινέα, τον γιο του, που του δόθηκε στο όρος Εφραϊμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 91

1 Εκείνο τον καιρό, μετά τον θάνατο του Ιησού του Ναυή, οι Χαναναίοι ήταν ακόμα στη γη, και οι Ισραηλίτες αποφάσισαν να τους διώξουν.
2 Και οι γιοι Ισραήλ ρώτησαν τον Κύριο, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει πρώτος για εμάς στους Χαναναίους για να πολεμήσει εναντίον τους; Και ο Κύριος είπε: Ο Ιούδας θα ανέβει.
3 Και οι γιοι Ιούδα είπαν στον Συμεών: Ανέβα μαζί μας στον κλήρο μας, και θα πολεμήσουμε ενάντια στους Χαναναίους, και θα ανέβουμε κι εμείς μαζί σου στον κλήρο σου. Έτσι, οι γιοι Συμεών πήγαν μαζί με τους γιους Ιούδα.
4 Και οι γιοι Ιούδα ανέβηκαν και πολέμησαν ενάντια στους Χαναναίους· και ο Κύριος παρέδωσε τους Χαναναίους στα χέρια των γιων Ιούδα, και τους πάταξαν στη Βεζέκ, δέκα χιλιάδες άνδρες.
5 Και πολέμησαν με τον Αδωνιβέζεκ στη Βεζέκ, και έφυγε τρέχοντας από μπροστά τους· και τον καταδίωξαν και τον έπιασαν, και τον έπιασαν και έκοψαν τα μεγάλα δάχτυλα των αντίχειρων και των ποδιών του.
6 Και ο Αδωνιβέζεκ είπε: Εβδομήντα τρεις βασιλιάδες, κομμένοι από τα μεγάλα δάχτυλα των αντίχειρων και των ποδιών, συγκέντρωσαν τα τρόφιμά τους κάτω από το τραπέζι μου, καθώς έκανα εγώ· έτσι μου ανταπέδωσε ο Θεός· και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, και πέθανε εκεί.
7 Και οι γιοι του Συμεών πήγαν μαζί με τους γιους του Ιούδα, και πάταξαν τους Χαναναίους με μάχαιρα.
8 Και ο Κύριος ήταν με τους γιους Ιούδα, και κυρίευσαν το βουνό, και οι γιοι Ιωσήφ ανέβηκαν στη Βαιθήλ, η οποία είναι η Λουζ, και ο Κύριος ήταν μαζί τους.
9 Και οι γιοι του Ιωσήφ κατασκόπευσαν τη Βαιθήλ, και οι φρουροί είδαν έναν άνθρωπο να βγαίνει από την πόλη, και τον έπιασαν και του είπαν: Δείξε μας τώρα την είσοδο της πόλης, και θα σου δείξουμε καλοσύνη.
10 Και ο άνθρωπος εκείνος τους έδειξε την είσοδο της πόλης· και οι γιοι του Ιωσήφ ήρθαν και πάταξαν την πόλη με το ξίφος.
11 Και τον άνθρωπο με την οικογένειά του τον έστειλαν μακριά, και πήγε στους Χετταίους, και έχτισε μια πόλη, και την ονόμασε Λουζ. Έτσι όλοι οι Ισραηλίτες κατοίκησαν στις πόλεις τους, και τα παιδιά του Ισραήλ κατοίκησαν στις πόλεις τους, και οι γιοι Ισραήλ λάτρευαν τον Κύριο όλες τις ημέρες του Ιησού του Ναυή, και όλες τις ημέρες των πρεσβυτέρων, που είχαν παρατείνει τις ημέρες τους μετά τον Ιησού του Ναυή, και είδαν το μεγάλο έργο του Κυρίου, που είχε κάνει για τον Ισραήλ.
12 Και οι πρεσβύτεροι έκριναν τον Ισραήλ μετά τον θάνατο του Ιησού του Ναυή για δεκαεπτά χρόνια.
13 Και όλοι οι πρεσβύτεροι πολέμησαν στις μάχες του Ισραήλ ενάντια στους Χαναναίους, και ο Κύριος έδιωξε τους Χαναναίους από μπροστά από τους γιους Ισραήλ, για να εγκαταστήσει τους Ισραηλίτες στη γη τους.
14 Και εκπλήρωσε όλα τα λόγια που είχε πει στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, και τον όρκο που είχε ορκιστεί, να δώσει σε αυτούς και στα παιδιά τους τη γη των Χαναναίων.
15 Και ο Κύριος έδωσε στους γιους Ισραήλ ολόκληρη τη γη Χαναάν, όπως ορκίστηκε στους πατέρες τους· και ο Κύριος τους έδωσε ανάπαυση από τους γύρω τους· και οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν με ασφάλεια στις πόλεις τους.
16 Ευλογητός Κύριος εις τους αιώνας, αμήν, και αμήν.
17 Ενδυναμωθείτε, και ας είναι θαρραλέες οι καρδιές όλων όσων εμπιστεύεστε στον Κύριο. Το τέλος.